

13. 24. A 23

THESAURVS

RECEPTARVM

SENTENTIARVM,

QVAS VVLGVS INTERPRETVM

communes opiniones vocat,

*In Alphabeti seriem digestarum post omnes
omnium ea de re lucubrationes,*

Authore Emanuele Soarez à Ribcira

præclarissimo V. I. D.

Cum licentia Superiorum.

ET CVM PRIVILEGIO.

V E N E T I I S

Apud Io. Baptistam Somascum, & fratres.

M D L X I X.

v. cm.

60

1871
JAN 12

RECEIVED

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

of the

EMANUEL SOAREZ

A RIBEIRA I. V. C.

Iacobo à Riberia,

PRAESTANTISSIMO PHILO-

sophiæ ac medicinæ doctõri, & fratri

suo charissimo. S. & animi

tranquillitatem. P.

VM primùm iuri Cæsareo ce-
pi operâ dare, frater vltra quàm
verbis comprehendi possit mi-
hi charissime, consulendos præ-
claros quosque viros in ea facul-
tate existinaui, qua nam ratio-
ne ipsi ad nominis claritatem
peruenissent, & faciliiori negotio me eodem aspira-
re posse arbitrantur. Sed illi, aut ex animo respon-
dentes, aut commemorabile ipsorum compendiũ
celantes, laborem vnicam esse viam affirmabant.
Placuit consilium, quoniam reuera nihil non labo-
re à Deo optimo maximo vendi, nihil non eo ducẽ
seu sequestre comparari ex bonis authoribus edi-
diceram, & te, frater charissime atque eruditissime
(licet enim etiam fratri de fratre eo liberẽ literis
consignata prædicare, quę ita omnibus conspicua,
explorataque sunt, vt nemini vel inuido atque

adeo inimico in dubitationem venire possint) & te, inquam, frater charissime atque eruditissime, qui plerosque omnes studiorum tuorum commilitones ingenij subtilitate anteires, memoriae promptitudine & tenacitate longè superares, ingenita animi prudentia & bonarum literarum eruditione multum excelleres, sic in laboribus eos vincere animaduvertebam, vt ijs, qui te non nossent, industria & labore velle illos naturæ bonis superiores prætergredi videreris, ijs vetò, qui mirificas animi tui dotes compertas haberent, nihil velle ingenio, nec indulgentissimæ naturæ liberalitati debere existimareris. itaque & illorum consilio ductus, & tuo exemplo propemodum coactus, non valde salutis consulens, quam te omnino negligere præ studijs videbam, nec parum fastidij exhaustiens in varijs iuris auctoribus percurrendis longum tempus non negligentem operam posui. quæque illis magis probata sum conspicatus in locos communes digessi. vt si quando maius aliquod ocium mihi effulisset, & ætas atque eruditio eò perduceretur, vt non iam laboris, sed elegantioris iudicij specimina deberem edere, illa interpretum placita accuratè selecta accuratius explorarem atque excuterem, & postea, si videretur, in vulgus darem. eaque in re non solum mihi, sed & alijs iuris studiosis vsui forem. Nam cum fieri nequeat vt ars aliqua interpretes non requirat, & succenturiata illorum auctoritate vti necesse habeat ijs omnibus in locis, in quibus primi ipsius authores vel non satis aperti videantur vel penitus desiderantur, nulla certè melior, ueriorque ratio in interpretum selectione ac probatione excogitari potest, quàm quæ in antiquissimis Atheniensium, Lacedæmoniorum, Persarum

farum, Romanorum, & totius denique ferè orbis terrarum rebus publicis est obseruata, hodieque constanter obseruatur, ut plures numero nec iuri aperto aperrè, nec euidenti iuris rationi refragantes paucioribus sint potiores. quippe quia nec fas est credere improbabilem rem pluribus esse probatam, nec multos magis ac sæpius uel falli, uel fallere, quàm paucos. quam ob causam tamen si semper ac maximè nostra hac tempestate identidem mecum recolam, probem, ac tenaciter amplectar diuinam illam uocem, *Fuge, Tace, Quiesce*, quæ prudenter illam audituris Arsenij patritij Romani auribus ab incerto authore missa olim fertur: placeatque mirum in modum illud alterius, *Bene uixit qui bene latuit*, & illud rursus alterius, *Tibi & Musis*, non leuiter obuarios ætatis nostræ tumultus cordi sit, tamen non pœnitendum operæ precium fore putauis, si nauseam impolitioris scripturæ utilitati publicæ, ac meæ priuatæ postponerem, & receptas omnium principum iuris interpretum sententias è quibus omnibus potuissem locis quàm diligentissime collectas in facilem ac promptum ordinem distribuerem, & cum opus foret, etiam cogerem, atque eas tandem omnibus communicarem. Cumque sex iam abhinc annos librum unum obseruationum iuris Lugduni excussissem, uolui etiam frequentibus amicorum tum precibus, tum adhortationibus inductus, quod id temporis multis nec leuibz laboribus perfunctus eo in opere perfeceram, foras unà dare. Sed cœpit repente ciuitas illa uariis belli intestini fluctibus ita exagitari, ut nemini diuturnior commoratio illicita esse uideretur. quamobrem à proposito uolens nolens statim destiti, atque in has Italiæ oras omni hu-

manit atis, ac bonarum literarum genere grauidas
magnis itineribus contendit. Nec eam certe operis
publicandi moram admodum grauare tuli. quia
illud eius generis esse intelligebam, ut non solum
alijs atque alijs in dies inuentis & collectis, sed &
nouiter conditis atque effictis doctorum placitis
possit crescere. Nunc uero cum & illud non parum cre
uisse autumo, & amicorum precibus diutius non
assentiri, ac studiosorum expectationem longius
remorari in honestum nefasque ferme ducō, in ho
minum manus ipsum sub lepidissimis tui nominis
auspicijs, charissime ac doctissime frater, edere
prorsus decreui. Sunt enim tot ac tanta tua in me
merita, ut foedissimum ingrati crimen a quo cum
primis incredibiliter abhorreo, proculdubio susce
pturus sim, nisi semper qua possim, quamque ma
ximam possum tibi gratiam habeam, ac referam.
Tu animum, ac munus æqui bonique consule, &
diutissime ac felicissime Vale. Parauij pridie
Calendarum Nouembris anno 1568.

EMANVEL SOAREZ

A R I B E I R A I. V. C.

Theodoto Darderio viro cum
primis generis antiqui-
tate nobili,

ATQVE ERUDITIONE

& doctrina excellenti. F. P.

VLTA sunt, Theodote eruditissi-
me, quæ mihi semper persuase-
runt nullam penitus esse artem,
cui iuris prudentia fascēs submit-
tere, vel cedere ratione aliqua de-
beat, nullamque esse disciplinam,
quam vehementius appeti, stu-
diosius coli, ac venerari debeat.

quippe quia si antiquitatem rei contempleris, nulla
prior, nulla antiquior excogitari potest. siquidem vel
cum ipso Deo optimo maximo simul nat a est iustitia,
quæ non magis sine illo mente & cogitatione concipi,
quàm ille sine ipsa potest. huius interpres, sequesterque
ius est. vt non de nihilo & Solomon post hominum me-
moriam prudentissimus ac sapientissimus hanc iustitiæ
sapientiam ante rerum omnium creationem extitisse,
atque ipsum terrarum orbem, & quæ terrarum orbe con-
tinentur, per illam producta esse literis tradiderit: &
stoicorum princeps Zeno naturalem legem Deum esse,
ac Deum duntaxat esse arbitratus sit: & Chrysippus
eiusdem sectæ hominum acutissimus interpres legis
perpetuæ & æternæ vim, quæ quasi dux vitæ, & magi-
stra officiorum sit, Iouem esse dicat: ac denique ista de
causa memoriæ prodiderit Cicero romanæ eloquen-
tiæ fons vim legis ad rectè facta vocandi, & à peccatis
auocandi non modò senioresem esse, quàm ætatem popu-

lorum & ciuitatum, sed & æqualem illius cælum atque terras tuentis & regentis Dei. Nec sanè credibile est aut vllam artem ante alicuius mortalium societatis constitutionem reperiri potuisse, aut aliquam hominum societatem sine iuris vinculis conflata fuisse. cum absque iusto illius imperio non magis domus vlla, aut ciuitas, aut gens, aut denique genus hominum vniuersum stare queat, quàm nostra corpora sine mente, sine neruis, sine sanguine, ac sine membris consistere. quin etiam nec illi qui flagitijs & sceleribus pascuntur, sine sacrosancta ipsius iustitia vitam possunt agere. quamobrem proculdubio isthæc iuris prudentia cæteris omnibus artibus ac disciplinis prior antiquiorque censi debet. quòd si materiam illius spectes, lata adeo, splendidaque est, vt pro dignitate satis verbis comprehendi, nedum pro meritis laudari, nequeat. etenim cum duo potissimum iuris ac legum membra sint, quorum alterum ad Deum ipsum rerum omnium auctorem ac parentem, & ad illius cultum ac cerimonias referatur, alterum ad mortalium societates firmandas, stabiliendas, augendas, atque ornandas, & in pacatissimo ac felicissimo rerum omnium statu ponendas & conseruandas pertineat, vides planè, ni fallor, Theodote charissime & doctissime, quàm difficile, arduumque sit huiusce artis materiam vel vt par est laudare, vel vt fas ratioque dicat explicare. qua de causa dicam duntaxat totam illam in eo esse positam, vt quæ verè bona sint, non inani- bus ac futilibus disputationibus perquirat, sed re ipsa doceat & commonstret: quibus virtutibus, & quo pacto tum erga Deum, tum aduersus hominum genus noster animus ornetur, & cohonestetur, nò impeditis altercationū laqueis, sed breuissima, ac facillima ostendat via: qua denique ratione & in perpetuam ac genuinam nos nosmet libertatem asserere, & cum Deo optimo maximo quàm propissimè cōiungere, & confortare possimus, paucis ac certissimis definitionibus cōstituat,

tuat, quocirca nemo fermè vel priscis seculis, vel maiorū
 nostrorū ætate huius iuris materiæ tractationē humanis
 ascripsit ingeniis. mitto veras leges legum omnium prin-
 cipium ac fundamentum ab vno & vero Deo originem
 traxisse: tantum de illis loquor, quæ à nationibus veræ
 religionis mysteriis haud initiatis vel latæ vel probatæ
 feruntur. has enim etiam nemo mortalium nisi rebus
 aliis in omnibus impēdio quàm arrogans sibi vindicare,
 atq; attribuere ausus est. Nota sunt Minois cum Ioue
 colloquia. Notæ Lycurgi cum Apolline cōfabulationes.
 Noti Numæ cum Aegeria congressus. Nota Solonis cū
 Pallade, Charundæ cum Saturno exputata consilia.
 Nota denique aliorum legum latorum à diuis petita,
 ac deprompta fides, & authoritas. Nec profectò Aristo-
 telem virum magna multarum artium cognitione præ-
 ditum hæc iuris materiæ dignitas latuit. Siquidem per-
 spicuè alicubi & ingenuè fatetur tūc hanc artem *οὐστου-
 τάτην καὶ ἀρχιτεκτονικὴν* omnium esse, tum cæteras om-
 nes præcipuas atque *ἐντιμωτάτας τῶν διακρίσεων* modis om-
 nibus *ὑποταύτην εἶναι*; huiusque sine humanum bonum
 contineri. quamobrem non iam solum iuris disciplina
 cæteras omnes artes temporis antiquitate præibit, sed
 & exaggeratæ atq; excellæ materiæ maiestate longè eas
 post se relinquet. Sin verò quæ ipsam adeptos præmia
 subsequantur quæras, non dubium est, quin hac etiam
 in re cæteris facultatibus antestet. quanuis enim iniu-
 stissimum esse arbitretur ille iustitiæ mercedem quære-
 re, & alter ipsammet virtutem luculentum sibi premium
 esse concinat, tamen nihil profectò de amplissimo vir-
 tutis gradu detrahi existimo, nihil de sublimissima re-
 rum honestarum dignitate ac fastigio demi reor, si stu-
 diosis illarum sectatoribus magnas ingentium præmio-
 rū illecebras esse fateamur. quapropter & huic nobilissi-
 mæ, ac præclarissimæ arti nobilissima, & præclarissima
 proposita semper esse præmia affirmo. quæ vt paulo al-
 tius repetam, constat sanè nullam in rebus humanis
 aut maiorem, aut illustriorem vnquam extitisse digni-
 tatem

tatem, quàm regalem. Hæc enim Dei optimi maximi personam, ac potentiam in terras, terrarumque mortales induere, ac representare meritò videtur. Eam altissimo loco positâ dominationem illi primùm consequuti sunt, si Herodoti, ac reliquorū priscorum, & locupletum auctorum fidem sequimur, qui benè morati ipsi benè uiuendi aliis, ac iustitiæ consecrandæ leges ferre, viamque ac modum ad id cōmodiorem possent ostendere. vt non immeritò sapientissimus, ac luculentissimus testis Solomon per hanc legum & iustitiæ sciētiam reges regnare, gubernatores ac principes imperare, & illustres esse totius terrarū orbis præhides magnis vocibus testificetur. quin, quod longè maius ac præclarus est, non solum hæc vna iuris facultas exaggeratam regni maiestatem olim constituit, sed & hodie quosuis vel infimo loco natos homines in reges ipsos creat fermè reges atque imperatores. ac sanè eò ipsis maiorem in illos tribuit potētatum, quanto magis illi veri principes ac reges virtutem colunt, regni vtilitatē procurant, ac iustorum nomen (quo & nostra ætas, & candidum priscorum æuum virtutum omnium clarissimum comitatum indicare consuevit) sibi conciliare nituntur. quid hic præterea addam vnā hanc iuris prudentiam præmiorum ac pœnarum (quæ duo solū Deos esse Democritus apprimè philosophiæ catus existimauit) promam & condam esse? quid deinde adiungam sic gentes omnes, ac gentium omnium conuentus à consultis huius sciētiae interpretibus pendere, vt illos libertatis fundamentum, dignitatum omnium vinculum, & locorum, vbi degunt, mentem, atq; animū arbitrentur? hæc igitur atque alia, quæ longissimum ac difficillimum esset omnia percurrere, charissime & doctissime Theodote mihi à primis annis incredibilem iuris prudentiæ amorem ingenerarū, quo illam tum ipse colo, veneror, ac pro virili explicare, & ab ea veterū interpretum balbutie asserere obnixè conor, qua non mediocriter fœdata multum sui primi ac Genuini decoris, & splendoris amisit, tum alios selectioribus bonarum literarum

terarum ornamentis conspicuos ad idem maiorem in
modum cohortor. quod & antea summa cum laude po-
steris prælucentes nonnulli summa eruditione viri præ-
stiterunt. quanuis etiam illorum aliquot amplissimam
hanc iurisprudentiam Grammatices, aut theorices in-
star tractantes non minori culpa, atque adeò impietate.
Se in illam obstrinxerunt, quàm ob miserandam barba-
riem veteres illi alij, quos non tam homines, quàm lar-
uas esse atq; umbras, & se se tamen non aliter venditare
quàm si Sibyllinorum oraculorum interpretes forent,
appositè censet Ammianus Marcellinus. sed de iis latius
opportuniùsque forsàn alibi. institutum igitur meum,
atque antiquum animi propositum insitès Thesaurum
receptarum sententiarum iuris interpretum typis excu-
dendum commissi. in quo veterum ac neotericorum ius
enarrantium prudentiam frequentius placitam latinè
ac non impolitè, ni me animi fallit, comprehensam om-
nibus iuris studiosis, tibi que cum primus Theodote cha-
rissime, & eruditissime propono. postquam enim mihi
tecum amicitia intercessit, non desino rarissimum tui
animi candorem exosculari, seriam eruditionem lauda-
re, variam ac solidam doctrinam celebrare, constantissi-
mam morum integritatem admirari, & denique còme-
morabilem tuam in Deum optimum maximum pieta-
tem vehementissimè suspicere, atque amplexari. Tu li-
brum diligenter identidem percurres, & vnà nobiscum
hanc iuris explicandi, atque exornandi prouinciam ali-
quando suscipies. Vale quàm diutissimè, quàmque fe-
licissimè mi Theodote charissimè, & doctissime. Patà-
uij prid. Calend. Nouemb. anno 1568.

EMANVEL SOAREZ
A RIBEIRA I. V. C.

Iuris vtriusq; Studiosis

S. P.

ON dubito, studiosi Lectores,
quin uarie hominum sententiæ
de hoc meo labore futura sint :
aliosque aliud magis ingenio-
sum et acutum scribendi genus,
ac totum ad subtilitates scho-
lasticas spectans desideraturos esse , alios in hoc
ipso scribendi genere uberiores doctorum allega-
tiones optaturos , alios uniuscuiusque opinionis
fundamenta , rationes , & accuratum examen fla-
gitaturos , alios quibus isthæc placita exceptio-
nibus constringantur , quibus rursum ampliatio-
nibus dilatentur , latius , & copiosius declarari
requisituros , alios denique nouum lucubrationum
argumentum excogitari , non uiam ab aliis iamdu-
dum factam insisti decere magnis contentiombus
asserturos . quibus omnibus si minus in præsentì
satisfecero , & inuidos atque iniquos illorum tu-
multus

multus minus compeſcuero, contentus tamen ero
æquiori doctiorum iudicio probari. cum uideam &
de ſummis quibuſque rebus, atque adeò de ipſo
Deo optimo maximo multas ac diuerſas olim fuiſ-
ſe, hodieque eſſe mortalium ſibi perperam ac neſa-
riè applaudentium opiniones. nedum ut de me, ac
de meo tenui tum ingenio tum induſtria ſibi qui-
piam deblaterandi licentiam aſciſcant. quod igitur
attinet ad aliud acutius, ſubtilius, & ſcholarum
diſputationibus accomodatius ſcribendi genus, &
nos iam illud in iuris obſervationibus, & in com-
pluribus ad uarios iuris titulos commentariis tra-
ctauimus: & ſanè ſi mera rerum ueritas ſpecte-
tur, nunquam fuit permittendum, nunquam erit
ferendum ut iuris diſciplina (quæ uera uerè phi-
loſophia eſt moralis, & tota in moderandis utiliter
hominum factis uerſatur, eòq; à ſui inuentoribus re-
lata eſt, atq; ab eiſdē cultoribus, & interpretibus
referri prorſus debet) in uanis, inutilibus, ac certè à
rerū uſu alienis altercationibus ponatur. ut non im-
immeritò quidā haud proletarius author conquera-
tur adoleſcentes illo rerū tumore, ſententiarum ua-
niſſimo ſtrepitu hoc tantum proficere ut cum in forū
uenerint, putent ſe in alium terrarū orbem delatos.
atq; idcò exiſtmet illos in ſcholis ſtultiſſimos fieri,
quia nihil ex iis, quæ in uſu habemus, aut audiunt,
aut uident. doctorum auctoritates accumulare præ-
termiſi, quia ipſa communis opinio illarum conge-
ricm

riem præ se fert, cum aliter communis dici neque-
rit, quàm si multi interpretes in eandem senten-
tiam conuenerint. deinde quia me semper piguit,
quod alios plerosque nec pudet, nec piget, autho-
rem aliquem neotericum laudare uel non laudare,
& eos, quos ipse laudat, exscribere. itaque sa-
tis, superque fore duxi si recentiorem quem-
piam antiquiores plenè allegantem citarem, tam-
etsi & eos, quos ipse hincinde diligenter colligit,
nominatim non referrem. rationibus uerò, & fun-
damentis supersedi, tum quia repertu facilia es-
sent apud eos, quos laudo, tum etiam quòd cùm
præiudicata communium opinionum authoritas
tanta sit, ut fermè semper in praxi rerum om-
nium optima doctrice ab illis discedere nefas du-
catur, superfluous, saltem longus is labor futu-
rus esset. Examen ad observationum contra com-
munes opiniones libellos reseruauì, qui Deo dan-
te paulo post in hominum manus uenient. obiter
tamen quæ mihi opiniones etsi receptæ miniatula
cera digniores uisæ sunt, indicaui. At ampliatio-
nes, & exceptiones, quæ communes dici adhuc
non meruerunt, in regularum iuris thesaurum re-
tuli, quem cum alio uerborum iuris thesauro pro-
pè diem, studiosi lectores, nanciscemini, si hunc
uobis gratum esse luculenter ostenderitis. quod
alijs porrò huiusce generis argumentum pro uiri-
li tractauerint, nihil mihi officere debere, si quis
rem

rem diligentius, ac benignius considerauerit, arbitror. Si quidem non argumentorum nouitate, non titulorum insolentia occupatis, & intricatis hominum animis ad famam grassandum est, sed magis utiliter ab aliis inuenta digerendo, poliendo, atque ampliando publicis mortalium usibus consulere oportet, & quod inde nominis decus subsequetur, par est appetere. quauis complures uiri classici mihi testes esse possint, multos ante annos me id genus lucubrationes instituisse, & excusurum fuisse, ni refragantibus temporum necessitatibus essem impeditus. Sed equidem non ita ambitiosus sum, ut alter ille, qui iis male precabatur, qui antea ab ipso inuenta ante se publicassent: nec rursus ita inuidus ut illis promeritam laudem detrahere ratione aliqua affectem uel nitar. Argumentum est commune, materia non à multo ingenij acumine pendens, nec ab exquisitis, & secretioribus libris promenda, sed & à frequentiori interpretum ceterua crebrò inculcata, & à uulgaribus & notioribus commentariis repetenda. quamobrem si quis post hunc nostrum laborem eadem eruditius & accuratius tractare, ac latioribus pomariis proferre molietur (quemadmodum in plerisque omnibus quæ Græcæ, quæ Latine, quæ Hebræicæ rei thesauris cum summa reipublicæ utilitate facilitatum est) maxime uirtute esto. interim his nostris uigiliis studiosi lectores æquis
animis

animis fruimini, & gratos uosmet, ut dixi, erga il-
las atque illarum authorem ostendentes duos illos
alteros Regularum, ac uerborum iuris thesauros
opperimini. Valete. Patauij prid. Calend. No-
uemb. anno 1568.

THESAURVS RECEPTARVM SENTENTIARVM,

Quas vulgus Interpretum communes
opinioniones vocat.

*Authore Emanuele Soarez à Ribeira
Præclarissimo V.l. Doct.*

I

BORTVI qui causam præstitit
prægnantē percutiens capite ple-
ctitur, si fœtus animatus iā erat,
aliàs supplicium extra ordinem
Luct. commune interpretum pla-
citum attestantur Blanc. & qui
eum laudat Iul. Clar. in practic.
§. ult. quæst. lxxviij. ver. abortum

procurans. in fin. Et si longè verius, æquiusque sit nun-
quam huic capitis pœnas infligēdas esse, seu animatus,
seu inanimis fœtus abortu perierit, si modò prægnans
vnà mortem non obierit, vt luculenter probat fons
iuris, iustitiæque omnis sacrosancta diuini Mosis lex
Exod. 21. cuius sententia ab Accurt. in l. Diuus. ff. de
extr. crimi. in aliud omnino contrarium eius, quod præ-
cipit, perperam accepta, nihil aliud verè sancit, quam vt
qui grauida muliere percussa abortum intulerint, mul-
ta arbitraria puniantur, ni perniciēs ipsius mulieris in-
sequuta sit. alioquin si non solum spes hominis, sed ma-
ter vera homo ē medio auferatur vitā pro vita, oculo
pro oculo, dentē pro dente &c. pendi iubet, & hoc
etiam si diligentius inspiciatur iisdē ferme verbis, quo

Thesaur. recept. sent.

ad mortis pœnam cōstituit. l. si quis aliquid. § qui abor-
tionis. ff. de pœn. proponunt. l. si mulierem. ff. de sicar.
d. l. Diuus. tradit eleganter, ac verè Alex. post Bald. in l.
quod dicitur. num. 4. ff. de liber. & posthum. & qui sese
hac in quæstione variis modis induit Aegidius Boscius
in pract. tit. de homic. nu. 6. quæ etiam de re, nos alibi la-
tius, & commodius, si quidem in præsentia titulū ope-
ris præ oculis semper habebimus, ac re ipsa Plin. Iunio-
ris consilium sequemur lib. v. epist. vj. inquitentis: Pri-
mum ego officiū scriptoris existimo, vt titulum suum
legat, atque identidem interroget se, quid cœperit scri-
bere: sciatque si materiæ immoratur, non esse longum:
longissimum si aliquid accersit, atque attrahit.

- 2 Absens lite non contestata iis de criminibus nequit
iure ciuili condemnari, quibus corporis pœnæ indicun-
tūr. vt frequenter Doctoribus probatum inquitent An-
ton. Gomez meus olim iuris Doctor in l. lxxvj. Tauri
nu. 1. Bos. in tit. de requiren. reis nu. 1. in fin. idemque
- 3 Pontificum iure receptum affirmat Abb. in cap. verita-
- 4 tatis num. 20. & 27. de dolo, & contumac. at in iis, quibus
pœnæ nomine vel relegatio, vel quidpiam relegatio-
ne minus infligitur, ritè condemnabitur. commune in-
terpretum dogma aiunt Bald. in fin. Salycet. num. 14. in
l. absentem. C. de accusat. & ii, quos laudat Clarus opti-
mè de vtriusque iuris studiosis meritis in pract. §. vlt.
quæstio. xliiij.
- 5 Absens quibus in criminum causis iuxta statuti for-
mā damnari potest, & procurator eius nomine interue-
nire poterit. commune axioma recenset Angel. in l. pe-
nult. §. ad crimen fallent. ix. ff. de publ. iudic. & qui eum
retulit August. ad Angel. de malefic. ver. qui iudex vi-
dens, & vberimè hanc rem agens Iul. Clar. in pract. §.
- 6 vlt. quæst. xxxiij. quin & iisdem in causis pro absente
iudex suamet sponte probationes inducet. vt frequen-
ter iuris auctoribus placitum aiunt Alex. num. 29. Rip.
num. 74. & sequen. in l. iij. §. hoc autem iudicium. ff. de
damno infect. & qui id diligenter explicat Iul. Clar. in
pract.

pract. §. vlt. quæst. lxj. ver. sed hæc quidem.

- 7 Absens, atque ignorans effecta, & acquisitiones, quæ legi alicui accepto ferri debent, cōsequitur vt commune aio ex Angel. & Anch. quos laudat, & sequitur Aymon in rub. nu. 77. ff. de leg. lib. j. & ex iis, quos allegat eruditus, & iuris apprimè catus Alciat. in cap. cum contingat nu. 23 i. ver. secūdo quia de iur. iur. & vide infra ver. legis, lucra, & effecta.
- 8 Absenti reip. causa restitutio ad appellandum conceditur. vt communem esse opinionem ait Aret. cōf. clx. nu. 7. late Tiracq. de retract. sign. §. xxxv. glo. iij. nu. 46. amicus noster Nic. Ant. Graui. ad Veltriū lib. viij. cap. iij.
- 9 nu. 20. efficietque huiusmodi restitutio vt absentia, impedimenti uē tempus de medio submoueatur. vt receptum asserit Balb. de præscrip. par. vj. quæst. j. casu 22.
- 10 num. 26. peti tamen ea debet infra quatuor annorum spacium ab eo tempore auspicaturū, quo vel læsio maiori in ætate complebitur, vel impedimentum euanuerit, vt frequens doctorum enunciatur fatur: idem
- 11 Balb. eod. in loco nu. 27. nec oberit si longissima antea cucurrerit præscriptio, vt communē sententiam enunciat Tiraquel. d. §. xxxv. glo. iij. nu. 47.
- 12 Absentia causas propositurus nō eget mandato. vt cōmune placitum insit Præpos. in cap. si quādo. ij. q. vj. nu. 21. & q. ea de re accurate dissicit Iul. Clar. in pract.
- 13 §. vlt. q. xxxij. ver. sed nunquid. egebit tamen si tanquā procurator velit defendere. vt receptum asseuerat Ias. in lis qui nu. 7. C. qui test. fac. poss.
- 14 Accepilatio vni ex pluribus correis expressim singulariter indulta aliis correis nec oberit, nec proderit. vñ magis frequēter placitum affirmat elegātis doctrinae, atque eruditionis vir egregius, & mihi multis nominibus obseruādus Ioannes Ronchegallus gioldus in l. ij. nu. 110. ff. de duob. reis.
- 15 Accrescendi ius in hæreditatis emptorem, aut alium non generatim succedentem non transit, tametsi in legatis honestatos transeat. cōmune ponunt Ias. nu. 106.

Theſaur.recept.fent.

Rip.num.90.Polit.nu.44.Crot.nu.44.in l. re coniun-
cti.ff.de leg.lib.iiij.

- 16 Accreſcendi iuri tum locus nullus eſt,cum portionis
deſectus hæredis culpæ, delictovè aſcribitur. vt com-
munem opinionem eſſe renunciat Anto. Gomez de te-
ſtam.cap.x.nu.30.
- 17 Accreſcendi ius & in emphyteuſi, & in feudo ſi-
let. communia refero infra ver. emphyteuſis. & ver.
feudum.
- 18 Accuſare nemo eum cogitur, à quo offenſus eſt. vt
commune inquit Didac. a Coua.ruu.lib.j. reſolut.ca-
pit.ij.ad finem.
- 19 Accuſare plures tunc ſimul poſſunt, cū illorum vel
officij vel alterius vtilitatis nomine intereſt.communē
aiunt Aret.in c.olim.num.10.de accuſat. Hieronim.ad
Ang.de malefic.ver. & ad querelam nu. 65. & qui hac
de re accuratè diſſerit Iul.Clar.in praſt. §.ult.q.13. vbi
etiam quando plures ſimul accuſari poſſint, vel vnus
pluribus delictis vnum in libellum congeſtis infeſtari
queat,cum receptis ſententijs memoriæ prodiſt.
- 20 Accuſatio iudicis officium,non actio cenſetur. vt cō-
mune inſit Berous in rub.nu.7.in fin.de accuſat.
- 21 Accuſatio nec iam hodie in ſcriptis fieri neceſſe ha-
bet,vt atteſtatur Iul.Clar.in praſt. §.vlt.queſt.12.ver.
- 22 quero.nec honeſtiſſimæ & iuſtiſſimæ ſubſcriptionis me-
tu retardatur.vt receptum ponunt Gig.de crimin. læſ.
maieſt. q.1.nu.6.Did.a Cou.ruu.lib.2.reſolut.capit.9.
nu.3.Iul.Clar.d.q.ver.cæterū hodie.& ſi abſque ea ac-
cuſatorem talionis pēnis obnoxium hodieque fore af-
firmant Aret.& alij quos refert idem Clarus eodem lo-
ci ver. de iure autem. quod tamen intellige de iure nā
& vſu id. etiam improbatum eſt,vt atteſtatur late idē
Clarus in eod. §.vlt.quæſt.lxxxj.ver.ſed quero.
- 24 Accuſationis libellus diem, menſem, ac locum con-
tineat, neceſſe eſt.vt commune ponit latē Viuius lib.j.
opin.xix.latiuſ, & accuratiuſ Iul. Clar. in praſt. §.vlti.
quæſtio.xij.ver.dixi exprimendum cum ſequentibus,
&

& Ant. Gomez de delict. cap. ii. nu. 15.

- 25 Accusatio non impeditur quod reum criminis poenituerit. vt commune asseuerat Aret. in cap. accusasti nume. 5. de accusat. Iul. Clar. in pract. §. iniuria ver. vlt. & in §. vlt. quæst. xii. ver. item quæro. & quæst. lx. ver. fui quandoque.
- 26 Accusatio priuati criminis cuilibet populari cōpetit si & duntaxat nummaria multa, & duntaxat ad fiscum peruentura infligatur. commune affirmare ausim ex Imol. in l. j. nu. 10. ff. de publi. iudic. Hippol. in l. si quis ne quæstio nu. 125. ff. de quæst. August. ad Ange. de malefic. ver. nec non ad querelam nu. 9. accuratè Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xvii. ver. pen. excipe cum crimen præcipuè aliquem tetigit: nam tunc ei soli danda est actio. commune inquit Bal. in rub. nu. 9. C. qui accus. non poss. Roman. consi. clii.
- 28 Accusatio in eum eius criminis intentari nequit, qui illius nomine, vel semel damnatus, vel semel absolutus est. commune aiunt Mantua cons. ccli. lib. j. io. de Amicis consi. xxxvii. & qui latè insthancce regulam tractat Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lvii. per totam.
- 29 Accusationis ius nō ideo euauuisse cēsetur, q̄ iniuriæ, vel offensionis remissio in cōscientiæ foro indulta proponitur. commune effantur Igneus in l. Diuus nu. 25. & sequen. ff. ad Senatuscon. Syll. Did. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. cap. 10. num. 6. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lviii. ver. sed in proposito.
- 30 Accusatio criminis quin fieri possit, atque vnà rei ablatæ restitutio, aut damni illati satisfactio peti queat, nihil vetat. commune enunciant Aret. in cap. qualiter, & quando in ij. §. ad corrigendos nu. 139. de accusatio. Cur. Iu. in l. edita nu. 198. C. de edē. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. ii. ver. & hæc quidem
- 31 Accusatio ne probeatur, accusatorē calumniæ arguit. commune interpretū effatum renunciant Abb. in cap. calumniā nu. 2. de poen. idem Abb. nu. 5. Marian. nu. 7. Felin. nu. 6. in cap. ii. de calum. Iul. Clar. in pract. §. vlt.

Thefour.recept.sent.

- 32 q.lxii.ver.dixi supra.amplia vt hoc idem procedat, & si de calumnia iusiurandum sit nuncupatum. vt commune inquit Alexand.in l. properandum. §. fin autem nu.21.C.de iudic.& alii,quos refert Clar. d.q.ver. sed quid.non tamen id sufficiet, vt accusator expensarum damnari possit: vt verè resoluit idem Clar. eod. in loco.ver.sed nunquid.
- 33 Accusatio omnium criminum generaliter, & indistinctè viginti annorum spacio terminatur. vt frequenter placitum aiunt Abb.in cap.cum haberet nu.4.de eo qui duxc.in matrimon.Anton. Gomez in l.lxxvi.Tauri numer.5. & qui rem hanc accuratè agit Iul. Clar. in pract.§.vlt.quæst.lj.
- 34 Accusatus à quo bona petuntur, illorum inuentariū facere cogetur.commune pronuncio ex Bart. in l.man datis.ff.de requir.reis.Plat.in l.defensionis C. de iur. fi sci lib.10.Boer.atq; iis,quos refert Afflict.decislxxj.num.21.in fin.Guid.Papæ decisccli.& Pico,qui licet dubitet,praxi receptum profitetur in l. post contractum. nu.96.ff.de donat.
- 35 Acta omnia generaliter opem testium exigunt. commune ait cū Saly. Dec.in c.quoniā contra nu.76.& seq.
- 36 de probat.nullos tamen testes curiarum acta requirūt. commune effantur Lanfran.in illud idem cap.nu.24. Marant.de iudic.vj.par.ij.patt.principal.num.51.quin &
- 37 regulariter id genus acta rem euidentem,seu, vt doctores fiantur, notoriam reddunt. commune renuncio ex Socin.Sen.conf. xxxviii.col.viiij.lib.j. Soc.Iun.conf.xv. nu.18.lib.j.Paris.conf.cxxj.num.6. lib.iii. Neuiz. confil.lxx. nu.3. atque ex Iacob. Menoch. viro multæ doctrixæ,& eruditionis de recup.posses. remed.j. nu.232.
- 38 Acta inter alios exarata non probationi, sed alicui argumento erunt.vt frequenter interpretibus probatū ait Rip.in l.is apud.nu.36.C.de eden.
- 39 Acta vnius instantiæ, sic enim cum doctoribus loquar,inter easdem personas in alia fidem facient. commune fatur Curt.iun. in l.ij. nume. xcij. C.de edend.

nisi

- 40 nisi si testes non essent publicati, vt fandi mos est, commune inquit idem Cur.eod.in loco, & Felin.in cap. cum causa.de testib.
- 41 Acta ciuilis iudicii fidem in criminali non faciunt.vt commune esse doctorem axioma literis prodiderunt Felin.in cap.at si clerici nu.12.de iudi. Rip.in l.is apud num.40.C.de eden. Iul. Clar.in pract. §.vlt.q.liiii.ver. item si.vbi id etiam in ver.seq.diligenter explicat.
- 42 Acta ecclesiastici iudicii non tenetur iudex popularis (cui damnatus plectendus remittitur) approbare, ac veritate rei aliter non comperta exequi. vt commune affirmant Matth.de Afflict.in j.part. constitutio. Reg. rub.xxvij.nu.32. Curt.Iun. in l.magistratibus nu.4.ff. de iuridict.omnium iudic.Menchiaca in j.part.de testamen.§.vj.nu.16.& qui accuratè distinguit Iul. Clar.in pract. §.vlt.quæst.xcvi.ver.quæro etiam vt nec popularis iudicis actis ecclesiasticus iudex necessariò fidem adiunget.quemadmodum frequentibus doctorem calculis approbatum aiunt Grammat. consi. crimin.xlii. nu.1. Viuius lib.j.opin.clxii.& Iul. Clar.in pract. §.vlt. quæst.xxxvi.ver.vlt.
- 44 Acta causæ corrumpens, atque in illis peruertendis falsi crimine sese obstringens causam totam amittit.ut commune enunciatur efferunt Dec.in cap.cum uenerabilis num.21.de except.cum Alex.Did.à Cou.ruu.in rep.cap.quâuis pactû.nu.6.de pact.Iul. Clar.in pract. §. falsum.ver.item propter.
- 45 Acta tamen si præsumptione muniantur, contrariis nihilo minus probationibus rectè, ac ritè impugnata euertentur.commune asserit Did.à Cou. ruu. lib.j. resolut.cap.j.num.9.
- 46 Actio ad uindictam dicitur quoties contra eum poenalis datur actio, cuius delictum patrimonio agentis damnum nullum attulit: alias si quid ex illius re familiari ob delinquentis factum abfuerit, ad rem familiarem persequendam data,& dicetur,& censebitur. vt est notab. Accurtii sententia in l.cum emancipati. §.emancipatus

Theſaur.recept.fent.

filius uer. magis. ff. de collat. bon. quam illic omnes probarunt. & ipſe receptam aſſero ex Bar. in l. prætor edixit §. j. col. ij. ff. de iniur. Bal. in l. rei iudicatæ §. j. ff. ſolut. matrim. Salyc. in l. ſi quis ſepulchro col. iiii. C. de ſepul. uiol. Ang. in §. non autem nu. 7. inſtit. de perp. & temp. act. Alex. in l. pœnales nu. 4. ff. ad leg. Falcid. Imol. Aret. & Iaſ. nu. 3. in l. pro hærede. §. ult. ff. de acquir. hæ. Iaſ. in §. pœnales nu. 95. inſtit. de action.

47 Actio ubi ſtatuto alicui negatur, nec accuſationi, nec querelæ, nec iudicis officio locus eſt. commune aiunt Claud. in repet. l. vt vim nu. 23. in fin. ff. de iuſt. & inre, Iul. Clar. in præct. §. ult. quæſt. 50. ver. poſſet etiam. & ſi Alex. quem idem Clar. refert, atque improbat, non improbabiliter contrarium receptum cenſeat.

48 Actionis appellatone officium iudicis latè comprehenſum cenſetur. commune interpretum dogma eſſantur Alex. & Dec. vterque nu. 23. in l. i. ff. de iuriſdiction. omnium iudicum, Iaſ. in princip. num. 54. cum ſequen. inſtit. de action. Viuius lib. i. opin. xii. & qui ſupra proximo ver.

49 Actionis expreſſio in libello nõ exigitur, nec ineptè facta libellum euertet. cõmune placitum eſſert Iaſ. in l. edita actio nu. 3. C. de eden.

50 Actio ciuilis, & criminalis ſimul intentari poterunt ſi hæc principaliter, illa minus principaliter proponantur. vt receptũ atteſtantur Curt. Iun. in l. edita nu. 198. C. de eden. Roland. conſi. xxx. nu. 2. lib. ii. & qui accuratè id exponit Iul. Clar. in præct. §. ult. quæſt. ii.

51 Actio tum conſeſſoria, tum negatoria non aliter competet, quam ſi contradictio interuenerit: ad quam uerbis deuentum in iudicio ſufficiet, & ſi nulla illius mentio libello inferatur. cõmune pronũciat Iaſ. in l. ſi prius nu. 16. & 18. ff. de nou. oper. nunciat.

52 Actio conſeſſoria, ac negatoria non modo ſeruitutũ nomine, ſed & ob quæcunque alia iura incorporea cõpetet. vt commune inſit Iaſ. in l. ſi prius nu. 4. in fin. ff.

53 de nou. oper. nunciat. quin & aduerſum eos qui præſentatio-

rationibus (vt doctores fantur) impedimento, obstaculo sunt, rectè intentabitur. cōmune profitetur Roc. in ver. ius de iure patro. nu. 6.

- 54 Actio publiciana vero, ac directo domino competere nunquam potest, sed iis duntaxat opem fert, qui causam bona fide etiam à malæ fidei possessoribus adipiscuntur. vt cōe ponunt Alex. nu. 9. Rip. nu. 31. in l. rem quæ nobis ff. de acq. poss. l. as. in §. sed istæ quidē nu. 59.
- 55 cū sequentib. instit. de action. non tamen cuiq̃ illorum prorsus competet aliter, q̃ si vacuā prius rei possessionē sit consequutus. vt commune asseuerant Alex. vbi supra nu. 8. circa fin. Viuius lib. i. opin. viii. qui opin. vi. ex recepta interpretum sententia huius publicianæ actionis finitionem ponit, & opin. xi. modum libelli scribendi, & compluscula alia ad illam attinentia memorat.
- 56 Actio ciuilis & si ex crimine originem trahat, non minoris temporis intercapedine quā triginta annorum præscribetur. commune ait Igneus in l. in cognitione nu. 185. ff. ad S. C. Syllan.
- 57 Actio personalis nullo præscribetur tempore, si mala fides intercedat. commune inquit Balb. de præscrip. l. iiii. p. q. viii. nu. 2.
- 58 Actionem ad soli res extero cedens non in eam potnam incidit, quæ illas illi alienanti indicuntur. commune ait Claud. in l. Gallus §. videndum num. 10. ff. de liber. & posthum.
- 59 Actionum plurium, & dissimilium exaggeratio in eodem libello licita est. vt commune dicit Gomez in cap. dispendia. num. 33. de rescrip. lib. vi. intellige nisi si ex eodem nascentur fonte, & causa. tunc enim nec si actiones nō eodem, sed ad diuersa spectent, illarum cumulatio admittetur. vt commune asseuerant Iaffred. decis. cclxxxvii. Viuius lib. i. opin. l. iiii.
- 61 Actiones, & iura tertiam bonorum speciem à bonis mobilibus, & immobilibus diuersam constituunt. vt cōmune pronūciant Alex. in l. i. nu. 9. ff. de vulg. & pup. & idem aliis in locis, atq; alii appellati ab Aym. cōf. ccxiii. ad fin.

Thesaur. recept. sent.

ad fin. Guid. Pap. quæst. ccxci. Tiraq. de retract. lign. §. i. glo. vii. nu. 9. Berous cum multis in cap. nulli. nu. 73. de reb. eccles. & insignis iuris antecessor, ac magnum ætatis nostræ ornamentum Arius pinel. in prim. part. rub. nu. 24. C. de bon. mat.

- 62 Actiones, & iura nec rerum, nec bonorum appellatione ad certum aliquem locum relata comprehenduntur, ut nec generaliter certo loco circumscribi censentur. ut frequenter interpretibus placitum attestantur Ias. consil. v. colum. v. lib. iii. Socin. consil. ci. lib. primo, Corn. consil. xlix. num. 10. lib. iii. Alciat. in l. vlt. nu. 80. C. de pact. Tiraquel. in l. si vnquam ver. bona nu. 9. C. de reuocan. donat.
- 63 Actiones, & iura non solum sub expressa, sed & sub tacita bonorum hypotheca intelliguntur obligata. ut frequentibus doctorum suffragiis exceptum inquirunt Dec. consil. cccxlix. nu. 10 Neguzant. de pigno. iiii. mēb. ii. par. nu. 165.
- 64 Actiones ex contractu seu iurisdictionum, seu iuris ciuilis enascentes tolli à principe nequeunt. ut propitiis doctorum calculis generaliter munitum efferunt Paris. consil. ci. nume. 70. lib. i. meus & doctor, & alter parens Arius Pinel. in rubric. prim. par. cap. ii. nu. 9. C. de rescind. venditio.
- 65 Actor niliquidò quā in ciuilibus, quā in criminalibus causis probauerit, absoluendus reus erit. commune effatum pronunciat Ias. in l. non est nouum nume. 5. C. de eden. & alii passim.
- 66 Actus quo fit modo inualidus non valet, ut potest, si obligationem à duorum voluntate pendentem concinet. commune asserit Did. à Cou. ruu. de sponsal. i. par. cap. iii. nu. 2. ad fin. & seq.
- 67 Actus inualidus ut fit, non obstat, quo minus id valeat quod & sub eo comprehenditur, & illo modo geri poterat. ut commune ait idem Did. à Cou. ruu. in laudato superius cap. iii. nu. 3. prope fin.
- 68 Adeundæ hæreditatis facultas ius censetur commune

ne ait Aret. in l.iii. col. ii. ff. de acquiren. hære. affirmant
 ibidem Ias. nu. 10. & idem Ias. in l. cū filiofam. nu. 110.
 ff. de leg. lib. j. & in l. licet col. ii. C. de iur. deliber. Deci.
 nu. 3. post alios in l.iii. C. de instit. & substitut. & si Cu-
 man. Riminal. & alii ad l. precia rerum ff. ad leg. Falcid.
 non leuiter ea in re hallucinentur.

69 Adeundæ hæreditatis iuri præscribitur triginta an-
 norum spacio. vt commune testatur Balb. de præscript.
 70 iiii. part. quartæ part. principal. xix. quæst. filii tamen ex
 capite tantum vnde liberi ea triginta annorum exce-
 ptione excludentur, non vero vnde legitimi intra alios
 triginta annos. vt commune dicit Alex. cōf. lxxx. lib. ii.
 & late Anton. Gomez de testamen. cap. ix. nu. 29. quin
 nec extraneis ex ignorantia restitutio negabitur. vt cō-
 mune aiunt Socin. in l. cum filius § in hac ff. de verbor.
 oblig Dec. consi. ccciii.

2 Adeundæ hæreditatis ius tunc ad fiscum cum cæte-
 ris proscripti bonis defertur, cū ad hæredes extraneos
 transmitteretur. cōmune inquiunt Ias. in l. si quis mihi
 bona §. seruus municipum ad fin. ff. de acq. hæred. Iul.
 Clar. in pract. §. vlt. q. lxxviii. ver. sæpe contingit.

Adiudicatio pignoris, vel cuiuslibet alterius rei de
 debitoris fortunis facta iudicialiter (vt doctorum ore
 loquar) non periclitatur constitutione l. ii. C. de rescin.
 vendit. vt commune affirmant Rebus. in ii. thom. ad le-
 ges Gallic. tract. de rescin. contract. nu. 41. Arius Pinel,
 in eand. l. prim. par. cap. iiii. nu. 10.

Administratores negocia insueta aggressi damnum
 omne etiam à fortuito casu ortum præstant. vt frequē-
 ter interpretibus probatum enunciat Curt. Iun. con-
 sil. xix. nu. 2. nec lucrum ea in specie cum damno com-
 pensant. commune dicit & idem Curt. & eodem loco.

Administratores omnes possunt transigere rem ser-
 uantes, & aliquid erogantes. cōmune inquit Arius Pi-
 nel. præclarus iuris & interpretes, & responfor in l. i. iii.
 r. nu. 46. C. de bon. mater.

Administratores publici liquido debitum nequeunt
 pacto

The saur. recept. sent.

pacto remittere & si non curantia possint. vt commune profitetur Ias. in l. præses nu. 15. C. de transact.

- 78 Aduena iurisdictionem inter subditos exercentis iure prorogat. cõe ait Ias. in l. testamēta nu. 1. C. de testa.
- 79 Adulter quādo, à quibus, & quomodo impunè occidī possit, cum multis receptis sentētiis tradit copiosè Iul. Clar. in pract. §. homicidiū ver. dixi etiā cum sequentib. cuius industriam hac in re consulant stūdiosi.

- 80 Adultera vxor ob susceptum crimen, & dotem, & arrhas, & parapherna marito adiudicanda amittit. commune dicunt Felin. in cap. pastoralis col. iii. de iud. Thomas in l. ii. nu. 23. ff. solut. matr. Rip. in rub. col. iii. ad fin. extra de iudi. Iul. Clar. in pract. §. adulteriū ver. & scias
- 81 & ver. adde. Viuius lib. i. opin. cccxlvij. quod equè in ea vxore quæ nomine, atq; opinione tenus vxor est atq; in vera, & iusta coniuge procedet. commune ait numerosa interpretum phalanx recensā à Did. de Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. vii. §. vi. nu. 1.

- 82 Adulterium mulieri dotem repetenti non poterunt mariti hæredes obicere. vt cōmune dicunt Rip. in l. ii. nu. 10. ff. solu. matrim. Anton. Gomez in l. Tauri lxxx. nu. 68. at in contrarium doctores crebrius iuisse aiunt Aret. & Alex. in l. rei iudicatæ §. hæredi ff. solut. matri. Boer. decis. cccxxviii. nu. 7. & cōgesti à Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par. cap. vii. §. vi. num. 9. quibus non iniuria accessit Costanus de dotibus cap. vj. num. 27. cum sequentib.

- 83 Adulterium non inde iuris pœnis minus plectitur, quod mulier, quacum susceptum est, proscripta fuerit; ac necari impunè potuerit. vt commune doctorum placitum asseuerant Dec. in capit. quæ in ecclesiarum nume. 16. de constitutio. Gyg. de pension. quæstio. xviii. nume. 2. Iul. Clar. in pract. §. homicidium ver. sed an stante.

- 84 Adulterium sæpè sæpius cum eadem muliere suscipiens pœnas illi statuto indictas semel tantum luit. vt commune affirmant Did. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. cap.

cap. x. nu. 3. ad fin. Iul. Clar. in pract. §. adulterium ver. sed pone.

- 85 Adulterium patratum is indulsisse maritus videtur, qui illius gnarus rem postea cum vxore habuerit. vt commune latè ait Didac. à Coua. ruu. de spons. ii. par. cap. vii. num. 7.
- 86 Adulterium non is committere intelligitur, qui alterius maritus cum alia cœlibe fœmina rem habet. vt ex multis commune ponit Iul. Clar. in pract. §. adulteriũ ver. tribus autem modis.
- 87 Adulterii causa ad vtriusque fori iudices æquè spectat, vt frequenter placitum testantur Alc. in cap. i. nume. 18. de offic. ordinari. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxxvii. ver. quæro.
- 88 Adulterii damnatio masculis mortẽ infert. cõmune aiunt Alex. consi. xiii. nu. 3. lib. vii. Marquard. de iudæ. ii. par. cap. iii. nu. 12. sed quæ olim fuerint, quæ esse debeant, & quæ hodie adulterii pœnæ nullæ sint, explicat diligẽter ex receptis interpretum sententiis Iul. Clar. in d. §. adulterium ver. sed quæro quæ sit pœna.
- 89 Adulterii exceptio aduersus mulierem repetentem dotem nullo temporis cursu tollitur. vt commune inquit Balb. de præscrip. iiii. par. quæst. ii. nu. 9.
- 90 Adulterii transactio & si improbetur, tamen & post impositam pœnam admittetur, vt receptũ ait Purpur.
- 91 in l. transigere nu. 71. C. de transact. & hodie semper rata, ac firma erit. vt attestatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lviii. ver. excipitur. eò iustissimæ iuris sanctiones moribus, ac doctorum nugis deuenerunt.
- 92 Adulterii conuictus eius cum vxore patrati, quem non offendere sub pœna promiserat, & si alias iure pœnas luere debeat, pactam pœnam haud pendet. vt commune inquit Catus inter consil. crimin. consi. xcix. nume. 13. lib. i. August. ad Ang. de malef. ver. che hai adulterato num. 60.
- 93 Aduocatus litigantibus consulere cogi potest, si postuletur. commune aiunt Felin. in cap. si pro debilitate col.

Thesaur. recept. sent.

colum. vlt. de offic. delegat. Rip. de peste in titu. de re-
med. ad curandam pestem nu. 89. Viuius lib. ii. opin. 3.

- 94 Aduocatus proscripto opem ferens non in eam sta-
tuti poenam incidet, quæ fauorem, seu auxilium illi præ-
stantibus infligitur. commune aiunt Taeg. in pract. crim.
min. cap. xii. nu. 25. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. 82.
95 statuto. ii. non tamen impunè hærescos crimine obstri-
ctis suppetias feret. vt commune inquit Afflict. in i.
part. constit. regni rub. i. nu. 43. & qui id rectè explicat
Iul. Clar. in d. pract. §. hæresis ver. vlt. erius.

- 96 Aduocatus & in eadem causa ante præstitum patro-
cinium, & in aliis omnibus generaliter post latas in ali-
qua alia causa suppetias testis pro cliente esse potest.
communia aiunt Lanfranc. in cap. quoniam contra ver-
testes num. 67. de probatio. Viuius lib. i. opin. cccviii. at
97 contra ipsum clientem semper, & vbique testis esse po-
terit: vt receptum asserunt iidem iisdem in locis.

- 98 Aduocatus, aut cauillantem etiam aduersarium deci-
piens, aut iudicem quacunque techna, fallaciavè indu-
cens peccat in Deum. commune loquitur Did. à Cou-
ruu. lib. i. resolut. cap. ii. nu. 1.

- 99 Aduocatus causæ defensionem promittens non illā
tutari post finitiuam sententiam in appellatione coge-
tur. vt commune effatur Ias. in l. ita demum nu. 8. C. de
100 procur. quin nec in interlocutionis prouocatione, cum
quod appellatur tribunal, longè est remotum. vt com-
mune profert idem Ias. in l. inuitus nume. 14. C. illo
eodem titu.

- 101 Aduocatus licet in ciuilibus causis nunquam maius
salarium obtinere debeat, quàm centum aureos, tamen
in causis criminalibus longè luculentius adipiscetur. vt
censet Bar. in l. si pater §. vlt. ff. de donatio. quem illic se-
quuntur Ange Cuman. & Imol. Ioan. de amicis con-
sil. cxlviii. nu. 8. & qui vt receptum ponit Viuius lib. i.
opin. xxi. sed enim contrarium verius est, vt asserit ele-
ganter minimè avarus Ariu. Pinel. à quo sto, in l. i. iii.
par. nu. 62. ver. insertur xxviii. C. de bon. mat.

Aduocatus

102 Aduocatus lite nondum expedita è vita abiens ad hæredes salarium totius causæ transmittit seu publicū, seu priuatum stipēdium habeat. vt commune effatum pronunciant Ias. & Curt. in l. diem functo nu. 53. ff. de offic. assess. & vide infra ver. mortuorum.

103 Aduocatus insuamet causa victor salarium à victo nullum extorquebit. commune dicit Boer. decis. ccx. nu. 3. nisi si præsto esse alteri causæ, atque illi opem aduocationis ferre prohibeatur. vt rectè attestatur Hipp. in rub. nu. 313. ff. de fideiuss.

105 Aduocatus non ideo minus integrū salarium adipiscetur, quod liti finis non iudicis officio, sed amica compositione sit impositus. vt commune asserunt Guido Papæ quæst. cii. nu. 2. Cagnol. in l. diem functo nu. 156. ff. de offic. assess.

106 Aduocatus non antea rectè salariū exigit, quàm lis ad finem peruenerit. commune renūciat Ias. in l. diem functo nu. 11. ff. de offic. assess.

107 Aduocatus postquam alterutrius partis rationibus instructus est, si se ad alterum transferat non solū prauaricationis, sed & falsi reus agetur. commune ait Bossius in pract. crimi. tit. de præuar. nu. 2. & 5. quod procedet & si mutetur instantia. commune inquit Pet. Nun. de execut. mand. reg. cap. ii.

109 Aduocati gratis patrocinati honorarium à victo victor non exprimet. vt commune ait Boer. decis. ccx. nume. 5.

110 Aduocati ne iusiurandum dent sc bonam causam defendendam suscepisse liberantur disuetudine. vt receptum attestatur Ias. in l. rem non nouam. nume. 2. C. de iudic.

111 Aduocatorum honoraria à clientulis sensim quæsitæ habentur quasi castrensis peculii numero. vt commune ait Ias. in l. ult. nu. 2. C. de inoffi. testam. & in rub. nu. ult. C. de procurat. Viuius lib. i. opin. cxxl. adde porc. in prin. nu. 4. instit. per quas pers. nob. acquir.

112 Aedificia publica ne labascant, operam debet nauare Reipublicæ

Thesaur. recept. sent.

Reipublicæ administrator. commune ait Curt. Iun. confi. xix. nu. 13.

- 113 Aedificatio aræ, in quam stillicidiū cadat, iure permittitur, si vel casuræ stillæ seruitus non impediatur, vel eius casus ab ædificante excipiat. commune doctorum placitum scribit Bellon. confi. lxv. nu. 5.
- 114 Aedificatio, quæ prospectum in religiosorum, vel vestalium virginum hortos præbet non est licita. vt commune prodit Boer. decis. cccxx. nu. 9.
- 115 Aegrotus sese in criminum causis sistere non cogitur, sed suam innocentiam potest defendere per procuratorem. vt commune aiunt Grat. confi. xcvi. num. 2. lib. i. & qui eū laudat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxiiii. ver. dixi etiam
- 116 Aequiparatorum antiqua lege etiam odiosis alterutris dispositionibus alterum regitur. vt commune dicit Bellon. confi. lxix.
- 117 Aestimatio emptionem præfert. vt frequentibus doctorum calculis probatum ait Boer. decis. cccxxvii.
- 118 nu. 11. vnde & rerum dotialium æstimatio in dubio emptionem gignere censetur. vt commune ponunt Ang. Aret. in princ. instit. quib. alien. Alex. confi. lxxix. lib. v. Soc. confi. lvi. & sequen. lib. i. Neuizan. in Sylu. pag. 72.
- 119 nu. 20. intellige tamen semper nisi si precium re sit indignum. vt asserit receptum Paris. confi. lxxxi. nume. 11. lib. iii.
- 120 Aestimatio rei cōtractu stricti iuris debite à petitione etiā extra iudiciū facta crescere incipit, vt est gl. sententia in l. vinum ver. petitum ff. si cer. pet. cōmunis iuxta las. illic in princ. & Gomez in §. actionum nu. 20. instit. de action. Boer. decis. lxxviii. defendit Bellon. lib. i. supputat. cap. xvii. & si magis placere debeat antiquorum doctrina petitionem in ipso iudicio exigentium. de qua attestatur Alb. in d. l. vinum col. i. sequuntur meritò in eodem loco Aret. nu. 2. Soci. nu. 8. Dec. nu. 3. & nume. 14. Purpur. num. 40. Alc. à nu. 6. idem Alc. in l. vna cap. viii. nu. 9. C. de sentent. quæ pro eo quod inter. Gomez. in d. §.

d. §. actionum. nu. 20. & seq. vbi autem dies est adiectus, post eius lapsum crescet statim rei æstimatio. l. quoties in diem ff. de ver. oblig. cuius rei ratio elucescet ex l. j. §. editiones, ibi, pars est stipulationis ff. de edend. de qua etiam studiosi consulant in d. l. vinum §. 03. nume. 8. Dec. nu. 3. Alc. nu. 8.

121 Aestimatio per iuramentum in litem probata à sententiæ die metienda est. vt est Bart. opinio in l. iij. §. in hac à nume. 4. ff. commod. quam testatur communem Alexand. in l. vinum nu. 15. ff. si cert. per. & in l. vbi nu. vlt. ff. de eden. Ang. Aret. in §. præterea nume. 36. instit. de action. placet tamen longè magis acutissimi Fulg. distinctio ad illum §. in hac, quam tandem amplectitur eruditus Alc. in d. l. vinum nu. 39.

122 Aestimatio vbi alicuius rei initur & comune præciū non ex affectione vel priuata alicuius utilitate spectatur, & quod ij libenter dabunt, qui rei qualitates & conditiones noscunt, non quod alius quilibet emptor præstabit, consideratur vt effert communia Arius Pinel. in l. ij. cap. vlt. nu. 17. 18. 19. 20. C. de resc. vendit.

123 Aestimatio rerum soli ex earundem fructibus non ex ipsarum magnitudine, vel fabrefacta constructione metitur. vt commune quis affirmare poterit ex Plat. in l. ij. C. de præd. & omn. reb. nauicul. Sal. in l. j. nume. 4. C. de fideicom. Aret. in l. alimenta nume. 3. C. de negot. gest. Alexand. in l. si maritus ff. solut. matrimo. Ias. in §. sed & si quis nume. 11. instit. de action. & in l. si constante nu. 150. ff. sol. matr. Afflict. decis. 58. nu. 6. Boer. decis. 19. nu. 6.

124 Aestimatio integri præcij rerum immobilium efficaciter initur ex subducta ratione quantitatis reddituum, quos res ipsæ deductis expensis viginti annorum spacio præstabant. vt commune aiunt Tirac. de retract. lign. §. j. glo. vj. nu. 19. Did. à Cou. Ruu. lib. iij. resolut. cap. ix. nu. 5. Arius Pinel. in l. ij. cap. vlt. nu. 29. & 32. C. de rescind. vend. qui etiam tradit nu. 30. quo pacto fructuum æstimatio fieri debeat.

Thesaur. recept. sent.

- 115** Aestimationis rei detrimentum non praestat venditor, qui precio accepto eam tradere moratus est. vt receptum interpretum dogma affirmant Alex. num. 13. Cur. Iun. nu. 23. in l. vinum ff. si cer. pet. Ias. in l. quoties in diem in prin. ff. de verb. oblig. Gomez in §. actionum
- 116** nn. 19. instit. de action. licet contrarium docuerit Bart. in d. l. vinum nu. 4. quem eodem loci sequuntur Bald. Ang. & Paul. nu. 8. Butigel. nu. 31. Zas. nu. 16. & Soc. cōsil. cxxxiii. col. iiii. lib. i. a quibus sum.
- 117** Aestimatores a iudice legi debent qui iureiurando astricti referant de damni quantitate, de rei precio, & cæteris ad aestimationem attinentibus. cōmune aiunt Cagnol. in l. ii. nu. 258. C. de rescind. vendit. & ad eandem legem Ariu. Pinel. cap. vlt. nu. 4. Viuius lib. i. opin.
- 118** clxix. intellige si ii, quorum lis est, dissenserint, alioquin ad eos in primis spectabit optio. vt commune ausim affirmare ex Bar. in l. si quis arbitrato nu. 7. ff. de verb. oblig. Ias. in §. quædam nu. 78. de actio. Feli. in c. quia iudicante nu. 1. de præscri. Dec. & aliis, quos refert Arius Pinel. d. cap. vlt. nu. 3. vbi & in sequentibus multa de hac re eleganter, atque accuratè memorat.
- 119** Aetas ad intelligentiam, & discernendarū rerū prudentiam a iure requisita non suppletur malitia, aut precoci iudicio, vt cōmune inquit Did. a Cou. ruu. de sponsal. i. par. cap. ii. nu. 1.
- 130** Aetas ex iuris, vel statuti dispositione in cōtractibus desiderata per verba quod sit contrahens talis ætatis non imputat pro expleto inceptum annum: secus si statuti verba habeant quod sit gestum ab existentibus in tali ætate. vt commune fatur Cur. Iun. conf. cxiii. col. i. Did. a Cou. ruu. d. cap. ii. nu. 2.
- 131** Affectatio, conatus, & attentatio delicti nullas pœnas ob generalem consuetudinem luit. vide infra in ver. voluntatem.
- 132** Affectationis ratio etiam ex benemeritis, vel coniunctione sanguinis profecta non inducit interesse (vt doctores fantur) cōsiderabile, vt quis alteri stipulari possit

fit: quemadmodum censuit gl.in l.fideiussoris, 24.ver.
neque ff.de pact.quam asserunt receptam Ias. in l. hu-
iusmodi nu. 22. ff.de leg.lib.i. Dec. in c. ad nostrā nu. 3:
col.vlt.de probat. Arius Pinel. in l.j.par.iii. nu. 62. vers.
infertur 26. C.de bon.mat.

133 Affectionis ratio non habetur in furto commune di-
cit Ant. Nicel. in concord. gloss. lxxxv.

134 Affinitas, & ex illicito, iniustoque coitu oritur, vt cō-
mune tradit latē Did. à Cou. ruu. de spons. i. par. cap. vj.
§. vj. nu. 3. & ante eum non relatus ab eo Porc. nu. i. in
titulum de gradib.

135 Affines vbi statuto ad compromissa adiguntur, focer
ac gener, quorum affinitas iam vxoris morte dirempta
est, cogendi ad id non cēsentur. vt cōmune aiunt Alex. 147
in l. non tantum nu. 27. ff. de re iudic. Crot. in tracta. de
testib. in ii. quæst. vj. quæst. princip. Blancus de compro-

136 missi, quæst. iij. num. 23. & seq. quemadmodum nec no-
uerca, & priuignus ad id constringentur, vt frequenter 471
placitum attestantur Alexan. consi. ccvii. ad fin. lib. vii.
Blanc. vbi supra nu. 28.

137 Affines in causis criminalibus pro affinibus testimo-
nium haud dicent. commune inquirunt Corn. consil.
clxxii. litera T. lib. ii. Villap. quem cum aliis refert Iul. 441
Clar. in pract. §. vlt. q. xxiii. ver. quæro modo.

138 Alienatio propriè, & strictim tantum ea dicitur, qua
dominium transtertur, impropriè verò, & latius etiam 471
seruitutem, & hypothecam comprehendit. vt comūne
dicunt Salyc. in l. vlt. nu. i. C. de reb. alien. nō alien.
Soci. consi. lxxv. nu. 2. lib. i. Afflict. in cap. i. §. aut si libel-
lario nu. 30. quib. mod. feu. amitt. Rip. in l. vlt. q. xlii. ad 475
fin. C. de reuoc. donat. Berous in c. nulli nu. 21. de reb.
eccles. non alien.

139 Alienatio contractu prohibita non aliter dominii
trāslationem impedit, quam si specialis hypotheca in-
terponatur. vt cōmune a usim pronunciare ex Ias. post 477
alios in l. si ita quis §. ea lege nu. 32. ff. de verb. obligat.
Gozad. cōsi. 100. nu. 24. Neguz. de pignor. ii. par. i. meib.

CI / Thesaur. recept. sent.

- nu. 5. Loazes in l. filiusfam. §. diui nu. 84. ff. de leg. lib. 1. Alc. in l. traditionibus num. 8. C. de pact. & cōe ait Anton. de Fano de pigno. ii. par. nu. 5. magis commune asserunt Ant. Gomez in l. xl. Tauri nu. 19. Did. à Cou. 140 ruu. lib. ii. resolut. cap. xv. nu. 3. Sed contrarium, quod nempe generalis obligatio eiusdem sit momenti, & verius mihi videtur, & non minus receptum quis posset enunciare ex Alex. in l. qui absenti §. i. ff. de acquir. poss. & consil. lix. nu. 6. lib. v. Soc. Nep. consil. cxviii. lib. ii. Grat. consil. xcv. nu. 12. lib. i. Soarez in l. post rem iudicatam fol. 129. col. iii. ff. de rei iudi. Cagnol. in l. si. nu. 175. C. de pact. Crot. in d. §. diui nu. 10. & Cassan. de Burg. rub. xi. §. iii. num. 33.
- 141 Alienatio cum in exteros statuto prohibetur, non ea prohibita censetur, quæ à testatore fieri iubetur, vt commune prodit Alexan. in l. si dignum ff. ad leg. Falcid. relatus ab Alciat. in l. ii. nume. 12. ff. de verbor. obligatio.
- 142 & si contrarium verius sit cum res soli, quas in exteros seu forenses alienari statutum interdicit, ipsis nec institutione relinqui posse asseueret commune Fabian. de
- 143 empt. & vendit. in vlt. quæst. nu. 27. nec etiam præscriptione quæri possint, vt receptum ait Alexand. consil. i. nu. 23. lib. iiii. quin imò nec si alienentur, dominum transferatur, vt frequenter doctoribus probatum effatur Claud. in l. si ita quis §. ea lege nu. 17. ff. de verb. oblig.
- 145 si tamen res hæ legentur, illarum æstimationem, quibus legantur, præstabit hæres. vt commune aiunt Alex. in l. apud Iulianum §. constat nu. 14. ff. de leg. lib. i. Cur. Sen. consil. xxvii. nu. 6.
- 146 Alienationis prohibitio compromissum impedit. commune dicunt Dec. consil. xxxix. nu. 4. & consil. xlii. & 475. Afflict. lib. iii. constit. Neap. rub. v. nu. 52. latè Tiraquell. de iure marit. glo. v. nu. 202. Blancus de compromissis iiii. par. num. 28. Paris. consil. lxxxv. num. 15. lib. iii.
- 147 quin & transactionem vetat, vt commune referre haud verborum ex Ias. in l. vltim. nume. 122. quæst. x. C. de iure emphyteutic. copiosè Tiraquell. vbi supra glof. v. nu.

nu. 205. quæst. xx. & copiosius de retract. lign. glo. xiiii.
à num. 60.

- 148 Alienationis prohibitio per iudicem rectè fiet, vt cõ-
mune dicit Rauē. in Alphet. ver. alienatio.
- 149 Alienationis prohibitio, quæ vel alicuius contēplatio
ne fit, vel quocunque modo alicui vtilis est, valet, ac fir-
ma est. vt commune ait Curt. Iun. consil. cxxi. num. 2.
- 150 alias autem nullius est momēti, vt commune inquit
Ias. in l. qui Romæ nu. 36. ff. de verb. oblig.
- 151 Alienationis prohibitio nihil vetat, quin vāneant
bona mobilia, quæ à seruante seruari nequeunt. vt cõ-
mune doctorum placitum enunciat Aret. in cap. præla-
torum nu. 10. de accusat.
- 152 Alienationis prohibitio non cohibet instituti hære-
dis liberos, cūm hæres expressim in illa nominatur, vt
commune inquit Tiraq. de retract. conuent. glo. vj. §. j.
nu. 24. Nec tanti est momenti, vt bona alienari prohi-
bita in descendentiū matrimoniis doti dici nequeant.
vt commune laudant Rauē. in Alphet. ver. alienatio.
Did. à Cou. ruu. lib. iiii. resolut. cap. vi. nu. 10.
- 154 Alienationis prohibitio facta filiis non profertur ad
nepotes, vt facta familiæ non egreditur quartum gra-
dum. vt frequētibus doctorum suffragiis suffultum in-
quiūt Ias. & alii in l. filiusfam. §. diui ff. de leg. lib. i. Dec.
consil. cccclxxvii. Cur. Iun. consil. cxi. nu. 1.
- 155 Alienationis prohibitio in bonis perpetuo familiæ re-
lictis nō est impedimento, quin eorum bonorū causam
immediatè, vt sic loquar, ab hærede nactus illa longissi-
mo tempore vsucapiat. vt commune dicunt Alex. con-
sil. xxxviii. nu. 10. & cōs. cxvii. lib. j. & cōs. ccxciii. ad fin.
lib. iiii. Grāt. cōs. xxi. nu. 36. lib. ii. Rip. nu. 113. Croc. nu.
140. Loazes nu. 191. Alc. nu. 47. in l. filiusfam. §. diui ff.
de leg. lib. j. vt nec obstabit quin is ordinaria p̄scriptio-
ne vtatur, qui ab alio causam adeptus sit, vt commune
affirmare ausim ex Balb. de præscrip. v. par. v. par. prin-
cip. quæst. v. Paris. consil. lxxxix. nu. 44. lib. ii. in clyto Pinel.
in auth. nisi tricennale nu. 35. C. de bon. mater.

- 157 Alienationis extra familiam simplex prohibitio nō inducit absolutè fideicommissum, sed facta demum in extraneos alienatione illud efflorescet. commune scribit Dec. consi. xxiii. in princ.
- 158 Alienationis extra familiam prohibitio nō impedit, quo minus quis proximiorē, seu quencunque sibi legitimum hæredem, & non de eius familia, qui illa bona reliquit, vel ab intestato, vel testatò in illis bonis possit hæredem habere. vt commune dicunt Ias. in l. si ita quis §. ea lege nu. 9. & nu. 44. ff. de verb. obligat. & in l. voluntas nu. 9. C. de fideicommiss. & in l. filiusfam. §. diui lect. i. nu. 102. & lect. ii. nu. 135. Rip. nu. 96. Loazes num. 155. ff. de leg. lib. i. latè Tiraquel. de retrac. §. xxvi. num. 4. Bernard. Diaz reg. xxvii. Io. Dur. caut. vi. nu. 2. Paris. consi. xxii. num. 25. lib. iii. & consi. lviii. nu. 9. lib. ii. Did. à Cou. ruu. in cap. Rainaldus in princ. num. 12. de testa. insignis iuris antecessor Arius Pinel. in l. ii. nu. 8. C. de bon. mat. quæ tamen sententia apertè falsa est, vt alibi probamus, & apertè aliis receptis sententiis, & vterioribus repugnat. nam alienationis prohibitionē extra familiam esse parem alienationis extra certum personarum genus prohibitioni, & alienationis prohibitionem extra certum personarum genus omnem hæredis institutionem excludere multis testatur receptū Curt. Iun. consi. cxxi. nu. 2. nec ea in re refragatur eminentissimi iuris interpretis Arii Pineli authoritas, quæ nec Pauli, nec Papiniani authoritate apud me præponderatur. nam doctorum modò opinionem refert.
- 160 Alienari res restitutioni subiectæ ob possidentis delictum nequeunt. vt cōmune inquit Ias. in auth. res quæ nu. 20. C. commu. de leg.
- 161 Alienari prohibita non proscribuntur proscriptis bonis omnibus. vt receptum inquit Grammat. deci. cv. nume. 3. Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. lxxviii. versic. item quæro.
- 162 Alienata in fraudem, & ante delictum admissum postea proscribuntur, secus si & post susceptum crimen abque

absque fraude alienentur. vt communia attestatur Iul. Clar. in d. q. lxxviii. ver. solet etiam cum sequentib.

163 Alimenta qui ex necessitate præstat, & medicinas affecto corpori necessariis necessario præstabit. commune ait Dec. in l. de alimentis col. i. C. de transact.

164 Alimenta eisdem ex causis pater filiis negare potest, quibus illorum exhæredandorum ius habet. commune dicunt Palat. Ruu. in cap. per vestras fol. 87. de donation. inter virum, & vxorem. fusè Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par. cap. vlt. §. vi. nu. 17. Anto. Gomez de testa. cap. xi. num. 13.

165 Alimenta monachis nihil proprium, peculiare vè habentibus legata iudicis officio debebuntur. commune dicit Anton. Gomez de testamen. cap. vltim. nume. 46. quanuis ea de re dubitare non de nihilo quis possit.

166 Alimenta liberis ex incestu, & damnato coitu decernens Pontificis constitutio vbique seruari debet silente ea in re iure Cæsareo. vt commune aiunt Aretin. in prin. col. vlt. instit. de iure nat. gent. & ciuil. Sylu. Nupt. lib. iii. nu. 25. Did. à Cou. ruu. de spōs. ii. par. cap. vi. nu. 6. ver. cæterum.

167 Alimentorum causa tunc demum pia dicitur cum pauperi legantur. commune aio ex Bart. in l. alio nu. 4. ff. de aliment. & cibat. legat. Aret. consil. xcvi. Imol. in l. cum pater §. i. ad fin. ff. de leg. lib. ii. Alex. consil. cxxv. lib. iii. Ias. in l. cum is §. si mulier ff. de condict. indebit. Dec. consil. lxxii. col. iii. in princ. & consil. ccccxxvi. & consil. dci. & dcxi. Soarez in l. quoniam in prioribus fol. 100. col. i. C. de inoff. testam. Gomez in §. præiudiciales nu. 5. instit. de action. Grat. consil. cxi. nu. 6. lib. ii. Oldendorp. de iure sing. nu. 43. lib. i. cum autem ditionibus relinquantur inter gratiosas, ac fauorabiles causas ponuntur. vt commune pronuncio ex Alex. & Dec. nume. 9. Alc. num. 19. in l. si certis annis. C. de pact. Ias. in l. i. limitat. iii. C. de fideicommiss. Bald. Nouell. in repetit. l. i. nu. 43. ff. solut. matri. Guliel. in rep. cap. Raynutius ver. si absque liberis in ii. in tract. de legat. nu. 179.

Thefaur.recept.sent.

- 169 **A**limenta nec muniēpali lege, nec cōsuetudine, nec pacto tolli queunt. vt commune ait Did. à Cou. ruu. de sponf. ii. par. cap. vi. nu. 3. & 4.
- 170 **A**liquis dictio, & fœminam complectitur, vt receptū enunciat Dec. conf. lvii. nu. 1.
- 171 **A**lius, alia, aliud, repetit similia. commune ait Curt. Iun. conf. clxxxiii. nu. 2.
- 172 **A**lluuiō iurisdictionis, vel territorii (vt doctores fantur) fines nec auget, nec minuit. commune aiunt Soc. cōf. cxxvii. nu. 5. lib. i. Bosſius in pract. crim. tit. de prin. & priu. nu. 280. & qui dissentit Cur. Iun. conf. lvi. col. ii. Briscianus de confinib. cap. xxiii. nu. 6.
- 173 **A**lteri stipulari nemo potest, tametsi in eum, cui stipulatur, propensus atque adeo meritis obligatus sit. vt commune aiunt Ias. in l. huiusmodi nu. 21. ff. de leg. lib. i. & cōf. xli. lib. iii. Dec. in cap. ad nostram nu. 3. col. postrema de probat. excipe nisi sit iure iurando vallata stipulatio, vt commune dicit largē Alc. in cap. cum contingat nu. 221. de iur. iuran. quæ intellige iure Cæsareo processura, nam regulariter iure canonico alteri alter vtiliter stipulatur, vt frequenter placitum efferunt Roman. in l. stipulatio ista §. alteri nu. 6. ff. de verb. obligat. Ang. Aret. in §. alteri nu. 2. instit. de inutil. stip. quauis verius in contrariam partem ierint Imol. Rom. & Ias. nu. 5. Zas. nu. 22. in d. §. alteri. Fab. in §. si quis alii nu. 8. instit. de inutil. stipul. Alc. in cap. cū contingat nu. 226. de iureiuran.
- 176 **A**lternis debitor ex stipulatione ad ipsum relata eligendi ius habet. commune ait Rip. in cap. inter cætera num. 70. de restitut.
- 177 **A**micitia nihil de fide testium detrahit. vt commune autumat Marc. Anton. in tractat. de inditiis num. 170.
- 178 **A**natomę exercendæ cadauera damnatorum concedi debere generali vsu admissum est. vt attestantur Ant. Gomez de delic. cap. xiiii. in fin. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. vlt. ver. quæro nunquid.

Animal

- 179 Animal rationis expers ob maleficia non punitur. commune ait Sapia in l. imperium nu. 6. ff. de iuris. om. iud. & qui limitat cū vnā qui cum illo coierit plectēdus erit, Iul. Clar. iu. pract. §. fornicatio ver. cū animalis & §. vlt. quæst. xcix. ver. quæro etiam.
- 180 Annui redditus emptio nullo iure interdicitur. commune inquit Rip. lib. i. de legib. cap. xix. nu. 6. Did. à Cou. ruu. lib. iij. resolut. cap. ix. & cap. x.
- 181 Annuum legatum vel reipublicæ, vel ecclesiæ factū per verbum semper, & in perpetuū, nō amplius, quam centum annos durat. commune aiunt Alex. consil. lx. lib. i. Cou. ruu. lib. iij. resolut. cap. ix. nu. 10. sed certē cōtraria sententia, & verior est, & iam hodie magis communis vt semper duret. nam illam asserunt Rogerius, Alber. alios antiquos referens, Cum. Ang. Corn. Soc. Ias. Rip. Crot. Pontan. Parpal. Verrat. Riminal. quos cū aliis laudant Cou. ruu. vbi. supra, Viuius lib. i. opi. 197. & Anton. Gomez meus iuris præceptor de contract. cap. xv. num. 18.
- 183 Annuæ obligationes & si xxx. annis semel atque omnino præscribantur, annua tamen relicta non semel, sed illorum vniuscuiusque anni obligatio eo tempore præscribetur. cōmune renūcio ex Cum. in l. de pupillo §. si in pluribus col. ii. ff. de nou. oper. nunc. Fulg. in l. cū notissimi §. in his C. de præscrip. xxx. Corn. consil. xxii. nu. 23. lib. iij. Alex. nu. 3. Ias. i. col. in fin. in l. si Stichum §. stipulatio ff. de verb. oblig. Feli. in cap. auditis col. vlt. de præscript. Balb. de præscrip. iiii. par. iiii. art. quæst. iiii.
- 184 Antidotalis, vt doctores fantur, obligatio non impedit repetitionem soluti per errorem. vide infra ver. errore soluti.
- 185 Antiquitas delictorū pœnas illis infligendas immittit. vt commune proferunt Did. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. cap. ix. nu. 2. Ant. Gomez in l. lxxvi. Tauri nu. 6. & de delict. cap. i. num. 8. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lx. ver. præterea.
- 186 Antiquum est quod centum annos supergreditur, vt commune

Theſaur. recept. ſent.

- commune inquit Cagnol. in l. velle in fin. ff. de reg. iur.
- 187 vnde tanto tempore metietur antiquitas, vt de ſolemnitatibus extrinſecis naſcatur præiudicium, vt ait receptum Iaſ. in l. cum aliquibus num. 7. C. de iure deliber.
- 188 & vt etiam tum teſtes de auditu, vel credulitate admittantur, vel fama probet. vt commune effatum teſtatur Aymon in tract. de antiq. temp. i. par. nu. 4.
- 189 Antiqua licet leuibus ꝑbationibus regulariter egeāt, tamen iuſtitia cum reo, aut poſſeſſore faciente plenis opus habent. commune inſit Aym. de antiquit. ver. viſo de fama nu. 32.
- 190 Apoſtata non minus ad pœnitentiam admittetur, quàm hæreſeos crimine obſtrictus. commune aiunt Simanc. de hæret. cap. vii. num. 2. Iul. Clar. in præſt. §. vlt. quæſt. lxxviii. ver. apoſtata.
- 191 Appellatio nemini cuiuſcunq̃ue criminis etiam maiſtatis læſæ accuſato, & damnato negari debet, cùm aliter expreſſim cautum non eſt. vt commune inquiunt Anton. Gomez de delict. cap. xiii. nu. 12. Viuius lib. ii.
- 192 opin. xx. excipe niſi vel conuictus, & conſeſſus ſit, vel conſeſſus, & conſeſſionem nunquam retractauerit. vt cômune inquiunt latè Did. à Cou. ruu. in præſt. quæſt. cap. xxiii. dueñas reg. 156. ad fin. Iul. Clar. in præſt. §. vltim. quæſtio. xciii. Viuius lib. ii. opin. xvi. excipe. ii.
- 193 niſi ſi crimen euidenter innotefcat, vt commune inſit Anan. in cap. quam pernicioſum nu. 1. de uſur.
- 194 Appellatio extra iudicium facta iudici, vel cauſæ expreſſionem, vel probabilem coniecturam exigat: ſecus facta parti. commune inquit Panor. in cap. cum ſit Romana nu. 10. de appell. & vir magnæ doctri-næ Nicol. Ant. Grauat. ad Veſtrum lib. 3. cap. vii. nu. 3.
- 195 Appellatio ratione præſentis temporis habita ſententiam extinguit, at futuri temporis inſpectione eam modò ſuſpēdit. vt frequenti doctorum calculo receptum ait Ant. de Tremor. ad Bon. cur. in præſt. except. in rub. de imped. execut. nu. 1.
- 196 Appellatio ſtatuto tolli nequit. vt commune effatur Ant.

197 Ant. Nicell. in concord. glo. vi. in fin. quod & de inferiorum statutis exaudiendum asserit commune Rip. in
198 cap. i. num. 45. de restit. & denique consuetudine atque usu generali antiquatum attestatur Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. xciiii. ver. cæterum.

199 Appellatio executionem, vel exequendi mandatum non remoratur. commune ait Alc. in l. i. §. si quis ita ff. de verb. obligat.

200 Appellatio fieri simpliciter potest ad competentem iudicem, vt commune inquit Marant. de ordin. iudic.
201 par. vi. nu. 120. quin & facta alternatim valebit, vt receptum ait Felin. in capitul. ii. nume. 2. de appellatione.
202 intellige tamen si intra decem dies appellationibus præstitutos palam fiat, qui iudex prouocetur. vt commune asseuerat Alex. consil. lxxix. nu. 5. lib. vii.

203 Appellatio à sententia litem finienti, & absque scripto rectè fit, dummodo in continenti fiat, ab interloquutione scripta sit, oportet. vt commune scribit Marant. de ord. iud. par. vi. nu. 526. dicetur autem in continenti facta si iudex pro tribunali sedens nondum se ad actus extraneos diuerterit, & si totum diem in foro pro tribunali sederit. vt commune testificatur idem Marant. eodem in loco.

204 Appellatio quæ viua voce ita fit, vt appellans referuet appellationem in scriptis interponendam, tunc demum secundæ postea scriptis exaratæ præferretur, cum valuit, secus si nullius poderis extiterit. commune aiunt rectè explicantes Marant. in praxi. vi. par. ver. appellatio nu. 125. amicus noster Grauat. ad Vestrium lib. vii. cap. iii. nu. 62.

206 Appellatio à sententiis de possessione latis iure civili non conceditur, & si Pontificio cōcedatur. commune effantur Rip. in cap. i. nu. 3. de restit. spoliat. Curt. Iun. consil. clxviii. nu. 39. Io. Coras. in l. naturaliter §. nihil commune nu. 8. ff. de acq. poss. Viuius lib. ii. opin. xxii. quanuis alibi nos contrarium moliamur. quam etiam in rem videto quæ infra scribo ver. possessio.

Appel-

Thesaur. recepit. sent.

- 207 Appellatio tum iudicialis tum extraiudicialis nō suspendit quæ semel facta sunt. vt commune in fit Dec. in
- 208 cap. bonæ nu. 17. de appellat. & si quæ post appellationem iudicialem innouata sunt, omnia reuocentur, quæ post extraiudicialem ea solum retractentur, quæ contra ipsam appellationem sunt. commune ait idem Dec. vbi supra nu. 18. & mihi amicissimus Nic. Ant. Graua. ad Vestrium lib. iij. cap. vii. nu. 5.
- 209 Appellatio cum iudicis copia non fit, coram viro saltem vno spectatæ fidei, & notario adponi debet. vt commune interpretum axioma enunciat Præpos. in cap. si iustis. num. 8. de appell. & amicus postea Grauat. ad Vestrium lib. vii. cap. iij. nu. 72.
- 210 Appellatio nec iudici, nec cuiquam alii magistratui multato in syndicatu conceditur: & si supplicatio ad superiores non interdicatur. commune asserit Viuius lib. i. opin. clxxxi.
- 211 Appellatio ab interlocutione de non exequendo nō debet admitti. vt frequens interpretum placitum enunciant Alex. consi. xcv. lib. ii. Felin. in cap. quod ad consultationem col. ix. de senten. & re iudic. Dec. in cap. no uit notab. iiii. de appellat. Crauet. cons. cclxxiii. col. pen.
- 212 in fin. vt nec ab alia interlocutione, cuius damnum irreparabile non sit. commune ait latè Viuius lib. ii. opin.
- 213 xvii. si autem erit irreparabile atque etiā successiuū, & post præstitutum appellationibus tempus ab interlocutione iure appellabitur. cōe ponit meus iuris doctor Arius Pincel. in l. ii. par. ii. cap. i. nu. 27. in fin. C. de resc.
- 214 vendit. quin & cum quis se iudicem cōpetentē, vel non competentem pronunciat, ab interlocutione ritè, ac retè appellabitur. cōe aiunt Ias. in l. quod iussit nu. 25. & seq. ff. de re iud. Nic. Anto. Graua. qui plures species, diligenter cōgerit ad Vestrium lib. iij. cap. x. nu. 6. quod tamen intelliges in iudice delegato, secus in ordinario iuxta eosdem.
- 215 Appellatio deferri non potest cū alterius partis interest illius persecutio. vt cōe inquit Gomez de trien. q. liiii.

- 216 ver. hinc voluit. eritque prima persequenda appellatio, vt cōe effatur Marant. de ordin. iudi. par. vi. nu. 132.
- 217 Appellationis renunciatio in compromisso posita nō habet locum in insigni læsione. vt cōmune dicit Curt. Iun. confi. lxxix. nu. 4.
- 218 Appellationis iudex seu infirmet, seu confirmet nulla in specie opus habet verbo absoluendi, aut condemnandi, vt aiunt commune Turzan. opin. xxiii. Viuius lib. ii. opin. xxx.
- 219 Appellationis interpositæ apostolos, seu dimissorios libellos intra triginta dies à scientia sententiæ latæ numerandos peti oportet. commune aiunt Marant. in praxi vi. par. ver. appellatio num. 209. Nicolaus Anto. Grauat. ad Vestrium lib. vii. cap. iii. nu. 65.
- 220 Appellationis iudex delegatus tamen si legitimam appellationis causam pronūciat, de principali adhuc negotio cognoscere, ac decernere pōt. vt crebro docto. placitū affirmat Dec. in cap. vt debitus col. pen. de appell.
- 221 Appellationi semper erit deferendum, cū iudex vel in facto, vel in iure dubitare meritō poterit. vt cōmune doctorum enunciatur assueuerat Collect. in cap. vt debitus col. iiii. in fin. de appell.
- 222 Appellationi persequendæ præscriptum biennii à iure tempus nec expressus partium consensus ampliabit, ac proferet. vt commune aiunt Deci. in auth. si tamen nu. 33. & seq. C. de temp. appel. Marant. de iudi. vi. par. iii. partis in actu ii. à nu. 225. Nic. Ant. Graua. ad Vestr. lib. vii. cap. vlt. nu. 42. nec aliter biennium ad appellationem persequendā conceditur, quam si in primo anno diligentiam à se adhibitam fuisse appellans probauerit. cōe ponit idem vir elegantioris doctrinæ Nicol. Ant. Grauat. vbi supra ad Vestrium lib. iii. cap. v. nu. 7.
- 223 Appellationi aduersarii aduersarius adhærere poterit dummodo intra decem dies id agat. quod scilicet communis vtriusque parti habeatur. commune ponit amicus noster Nicolaus Antonius Grauat. ad Vestrium lib. vii. cap. 3. nu. 49.

Thesaur. recept. sent.

- 225 Appellationem pro aliis & clerici in criminum causis rectè interponent. vt commune ponunt August. ad Ang. de malef. ver. præsentè dicto Caio nu. 5. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xciii. ver. sed an etiam clericus.
- 226 Appellationem iudicalem qui subsequuntur conatus, & (vt docto. fantur) attètata reuocari omnino debèt: at quæ appellationi extra iudicium interpositæ accesserunt, tantum retractantur, quatenus appellationem ipsam infestant. vt commune affirmat Dec. in cap. bonæ nu. 18. de appellat.
- 227 Appellatione pendente bannitus, seu proscriptus, & necari nequit, & testari potest. vt cōmunia refero infra ver. bannitus.
- 228 Appellatione interposita si is è vita abeat, qui mortis supplicio damnatus est cum confiscatione bonorum & pœnam confiscationis euadit: at qui damnatus est, vt mortis pœna plecteretur, & eius bona fisco addicta essent, non illam confiscationis luem effugiet. vt commune pronunciant Augustin. ad Ang. de malefic. ver. qui dominus iudex nu. 49. & ver. & eius bona nu. 3. ac Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xciii. ver. sed pone.
- 229 Appellatione vso, & illam prosequi principis causa impedito non currit primi anni tempus, vt commune ait Dec. in cap. ex ratione nu. 6. de appellat. at si iudicis inferioris ratione fuerit impeditus, concedetur illi alter annus. vt commune asserit & idem Dec. & eodem
- 230 in loco nu. 7. nec ea in specie impedimentum, aut impedietem attestari opus erit. vt commune fatur Cagnol. in l. in omnibus nu. 15. ff. de reg. iur.
- 231 Appellari ab arbitris & si iure ciuili nequeat, tamen & eodem iure ab arbitris ex necessitate lectis, & ab omnibus generaliter arbitris iure canonum appellari licet, illud commune ait Iaffred. decis. cccclxviii. hoc attestatur receptum Alex. in l. nemo potest nume. 21. ff. de leg. lib. j.
- 232 Appellatus iudex potest cogere vt sententia, vel acta edantur sub priuationis pœna. commune effatur Ias. in l.

in l. is apud quem num. 12. C. de eden.

234 Arbitrium cū vel ab homine, vel lege feligitur, atque in illud causa confertur, non idcirco remota cognitio, sed remissa subtilitas censetur. vt commune aiunt Catald. de syndic. quæst. cix. & Amad. de syndic. etiam nume. 145. quin iudices vbi aliquid pro arbitrio statuere possunt à iuris communis finitionibus non iuste recedent, nisi quo ad procedendi modum: vt commune essantur Alb. in iii. par. statut. quæst. xxxii. nu. 1. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxxi. ver. arbitrio atque balia. & quæst. lxxxiii. ver. scias etiam.

236 Arbitrio iudicis terminabitur, & qui sint digniores, & quæ leuis causa, vel ardua censi debeat, & quis pauper vel diues sit existimandus, & quæ moræ expiatio admittatur opus est, & quod denique inditium tormētis sufficiat. vt communia ponit latè Viuius lib. ii. opin. xxvi. de inditiis latius Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxiii. ver. dixi quoque. qui etiam in eodem §. quæst. lxxxiii. multorum pœnas iudicis arbitrio infligendas cum receptis sententiis recenset.

237 Arbitrio iudicis statuenda pœna nequit esse capitalis, vide infra in ver. pœnam.

238 Arbitrarius vnus è tribus electis si mortem obeat, euanesceat compromissum, vt ponit receptum Curt. Iuni. consil. lxxix. nu. 1. Viuius lib. j. opin. cccxxviii.

239 Arbitri ex statuti forma additi magis delegatorum iudicum normis censentur, quam ordinariorū: ac proinde si diuersas tulerint sententias, aditus superior utramlibet earum confirmabit. vt commune aiunt Ias. in l. duo iudices colum. iii. nu. 4. ff. de re iudic. Blanc. de compromiss. quæst. vi. nu. 4. Marquard. de iudicis. ii. par. cap. vi. num. 25.

240 Arbitri, & arbitratores uel testamento, uel conuentione lecti arbitrari non coguntur, nisi officium agnouerint. commune autumat Alexand. in l. i. num. 4. ff. de leg. lib. ii.

241 Arbitri, & arbitratores clausulis amplissimis electi
solum

Thesaur. recept. sent.

solum impunè in sexta parte lædent. commune dicit
Curt. Iun. consi. lxxix. nu. 1. & consi. cxxvj. nu. 14.

242 Arbitri esse possunt iure ciuili maiores. xvij. annis
etsi pontificum definitionibus nequeat. communia po-
nit latè Viuius lib. ij. opin. clxxix.

243 Arbitri ciuili iure nequeunt esse ordinarij iudices.
vt commune ait Dec. in l. etsi prætor notab. iij. ff. de of-

244 fic. eius. Lanfranc. de arbitr. §. hætenus versi. iij. poterit
tamen esse arbitratores, atque amici compositores: vt
ponit commune Viuius vtrunque iure pontificum ex
recepta doctorū opinione licere asserēs lib. j. opin. 183.

245 Arbitri absque cessione non quærunt alteri, vt com-
mune ait Panor. in proæm. decretal. nu. 23.

246 Arbitrorum sententia appellationi erit obnoxia, si
partes id paciscantur. vt commune aiunt Alex. nu. 20.
Rip. nu. 86. in l. nemo potest ff. de leg. lib. j.

247 Arbitrorum sententia, seu, vt doctorum vulgus fa-
tur, laudum non transit in rem iudicatam decurso an-
ni spacio: vt commune inquit Alex. consi. ccxxxvii.
col. vlt. lib. j. Turzan. opin. cxxxviii.

248 Arbitrorum cum pœna vel sine pœna audiēdorum
sentētia post emologationem, vt doctorum sermo est,
tacitam vel expressam producit actionem. vt frequen-
ter placitum iuris canonici consultis attestatur Alexā.
in l. ait prætor in principi. nu. 3. ff. de re iudic. ac mihi vir
amicissimus & doctissimus Nicolaus Antonius Graua-
tius ad Vestrium cap. iiii. libri. iiii. nu. 6.

249 Arbitris amplissima indulta potestas non est impe-
dimento quin enormiter læsus reductionem ad boni
viri arbitrium iure poscat commune insit Dec. consil.

250 xxxix. nu. 6. vt nec etiam impediēt eiusdem reductio-
nis renunciatio compromisso inserta. vt commune re-
censet Curt. Iun. consi. lxxix. nu. 4.

251 Arbitratores si plures optentur, atque vnus naturæ
debitum persoluat è vita abiens, frustra alij postea nõ
valituram sententiam ferent. commune effatur Curt.
Iun. consi. 79. nu. 1.

Arbi-

- 252 Arbitratores inter se discordantes nō coguntur tertium eligere. vt commune profert Dec. in cap. cum speciali nu. 7. de appellat.
- 253 Arbitratores earum solum spiritalium causarum rite optantur, de quibus fieri transactio potest. commune ponit Did. a Cou. ruu. de spōs. ii. part. cap. viii. §. ult. nume. 2.
- 254 Arbitratorū sententia ante annos xxx. nec parit actionem, nec finē adipiscitur. quin & intra illos semper boni viri arbitrium iure desiderabitur. commune aiunt Dec. consi. xxxix nu. 6. Rip. in cap. ii. nu. 5. de restit. habet tamen magnam præsumptionem. vt comune aiunt Dec. in c. quoniam contra num. 184. de probat. Viuius lib. i. opin. cclxi. col. ult.
- 256 Archidiaconus, vel alius inferior prælatus nec imponere, nec petere charitatis subsidia potest, si nec priuilegio, nec consuetudine fulciatur. commune dicit Boer. decis. cxxxiii. nu. 2.
- 257 Argumentum à ciuilibus ad criminalia regulariter promptum valet. commune aio ex Bartolo in l. Papinianus §. secundo ff. de inofficiis. testament. Paulo in l. consentaneum ad finem C. quomodo, & quando iudex. Alexandro in l. diuortio numer. 11. ff. soluto matrimonio. Ario Pinelo in rubric. i. part. capit. iii. num. 22. C. de rescin. vendit. & in l. i. iii. part. pag. 124. col. ij. C. de bon. mat. & Hipp. qui aliquot differentias adnotat, in pract. crim. §. expedita nu. 63.
- 258 Argumentum à sensu contrario & in legibus, & in testamentis, & in contractibus cum bonæ fidei, tum stricti iuris validè procedet. commune testatur Curt. Iun. in l. i. num. 59. ff. de offic. eius, cui mandata est iurisdict. diciturque procedere ex mente, non ex interpretatione, seu coniectura. vt commune asserūt Sapia, & qui eum adducit latè de materia agens Viuius lib. i. opin. xxvii. amplia idem fore in statutis, vt commune efferunt Feli. in cap. ecclesia col. xxiii. de constit. Curt. Iun. d. loco nu. 85. Euerar. in iiii. loco ver. & quia supra
- C plenè,

Thesaur. recept. sent.

- 261 plenè Viuius vbi supra. excipe cū iuris communis correctio inde profectura esset, vt receptū scribit Curt. Iun. laudato loco nu. 86. & cons. xciii. nu. 4. nisi tamen statuta in sensu directo alias nihil operarentur, vt commune aiunt Viuius, & ab eo relati vbi supra. excipe. ii. quādo turpis illatio inde oriretur. vt commune enunciat laudatus Curt. in d. l. j. nu. 86.
- 264 Argumentum à contrariis ad vltimas voluntates iure promitur. vt commune pronunciat Cur. Iun. cons. clxxj. nu. 3.
- 265 Argumentum de alimentis ad dotem rectè colligitur, vt commune affirmat Ruin. cons. cxciij. col. ii. & cōs. clxxix. nu. 9. lib. i.
- 266 Arma noua fisco applicari desuetum est. vt attestantur Alc. in l. armorū ff. de verb. signif. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxix. ver. arma noua.
- 267 Arma prohibita ad itineris vsum impunè feruntur, vt vsu receptum attestantur Ang. in l. i. nu. 3. ff. ad leg. Iul. de vi publ. & qui eū refert Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxii. statut. vi. ver. item quæro.
- 268 Arma qui prohibita gessisse cōuincitur, nec illa amittit, nec pœnas in inuentos, vel deprehensos cum illis armis constitutas pendit. commune aiunt Anto. Gomez in l. xlv. Tauri num. 48. Did. à Cou. ruu. in pract. quæstio. xxxiii. Viuius lib. i. opinione cclxxxiii. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxxii. statut. vi. & vide infra in ver. inuentus.
- 269 Arma defensionis apposita qui tulerit, non plectetur, vbi in arma gerentes pœnæ sanciuntur. commune asseuerant Placa lib. i. delict. cap. viii. nu. 9. & qui cum nonnullis contrariū vsu seruari ait Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxii. stat. vj. ver. quæro.
- 270 Arrhæ de matrimonio contrahendo in quacunque & quātitate, & specie tradi possunt, vt commune effert Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. iii. §. vii. nume. 7.
- 271 non tamen, vtrinque tradi poterunt, vt commune refert Ias. quem laudat idem Did. eodem in loco. licet vterque

utrumque rectè in contrariam sententiam discedant.

272 Arrhæ ad eum, qui dedit, matrimonio contracto redeunt, ut in eius malū, qui matrimonio morā est, amittuntur. commune literis prodiderunt Præpos. in cap. gemma col. v. de sponsal. Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par. cap. iii. §. vii. nu. i r.

273 Arrharum promissiones de matrimonio contrahendo, nulla accedente traditione futes atque inanes sunt. ut frequenter iuris interpretibus placitum memorant Præpos. in cap. gemma. quæst. ii. de spons. Did. à Cou. ruu. d. §. vii. nu. 55.

274 Arrhas acceptas tantum amittunt, qui à contractu recedunt, non & ad id, quod alterius interest, tenentur. ut commune testificatur Porc. in princ. nume. 61. instit. de empt. & vendit. & Ant. Gomez de contractu cap. 2. num. 18.

275 Arrogatio filii emancipati alioquin & antea ingrati indultam à parente culpam satis efficaciter probat. ut commune asserit vir magno ingenio præditus, & mihi non poenitendus iuris doctor Emanuel à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum iii. par. nu. 186. ff. de liber. & posthum.

276 Arrogati tum à naturali patre tum ab arrogante instituti, ac facto functi hæreditas ita secernetur, ut bonà à naturali patre profecta ad substitutum ab eodem naturali patre, vel ad legitimū eiusdem hæredē pertineat, quæ autem ab arrogante emanarunt ad substitutum ab eodem vel iustum ipsius hæredem spectent. ut commune pronunciat Ias. in l. arrogator nu. 39. ff. de adopt. & nos alibi distinctius, ac latius exponimus.

277 Assassinus (ut vulgo fandi mos est) qui dicatur, & quas luat pœnas, latè ex receptis sententiis tradit Iul. Clar. in pract. §. assassinus.

278 Assertio morientis contra delinquentem & si nec inquisitioni idoneū inditiū suggerat iure communi, tamē hodie consuetudine generali suggeret. ut ait receptum Iul. Clar. in pract. §. ult. q. xxi. ver. assertio.

- 279 Assertioni de causæ interuentu, sine qua actus alioquin est inutilis, seu fiat in testamento, seu in contractu, nulla fides habetur: vt commune esse doctorū placitum sunt authores Alex. & Dec. in l. si donatione C. de collat. Dec. consil. xx. & consil. dcii. Ias. consil. clxiii. lib. ii. & in l. si is qui ex bonis col. vltim. ff. de vulg. Ioan. Goras. in l. frater à fratre §. quæsitum num. 55. ff. de co. dict. indeb. latè acutus iuris enucleator Arius Pinel. in l. j. par. iij. num. 23. C. de bon. mater. amplia vt hæc generalis definitio etiam in principis assertione procedat, vt receptum pono ex Ias. in l. vlt. nu. 3. C. si contra ius. Dec. consil. cccclviii. & consil. cccclxxvi. & consil. dcii. Grā mat. decis. ciii. nu. 229. Alc. reg. iij. præsumpt. viii. nu. 5. quanuis ineptè profectò, & absurdè Bellon. consil. xlix. nu. 12. commune esse effutuerit vt vnicuique causam, absque qua procedere res nequit, intercessisse assertenti credatur. excipies tamen in iudice causam delegationis enuñciati, cui fides non denegabitur, vt commune aucto ex Alex. nu. 55. Ias. nu. 59. in l. i. ff. de offic. eius, cui mand. est iurisd. Dec. in c. si pro debilitate nume. 6. ff. de offic. delegat.
- 282 Assessoris imperiti elector ex iniusta sententia obligabitur. vt communem esse sententiam ait Curt. Iun. in rubric. nume. 26. ff. de offic. eius, cui mandata est iurisdictio.
- 283 Assistens propius delinquenti auxilium præstare dicitur, at secus qui procul assistit. commune inquit
- 284 Alexand. consil. cxxxviii. nume. 4. lib. vi. inspiciendumque semper erit, num ex industria astiterit, necnè, vt humaniter consuluerunt Ioannes de Amicis consil. liii. Riminal. consil. xiii. quos refert, & prudenter constringit Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xc. vers. quæro.
- 285 Attestationes non editæ, seu (vt doctorum sermo est) publicatæ non probāt coram alio iudice etiam inter easdem personas. vt commune prædit Felin. in cap. causam quæ nu. 13. de testi. quin nec fidem faciēt si idē
- 286 sit

et iudex illius instantiæ, qui fuerit alterius. vt commune ait Alex. consi. lxxxii. nu. 20. lib. iii. laudatus ab ad-

lit. ad Felin. vbi supra. **A**utoritatio causæ à Pontifice intercedens eius est vis, ac momenti, vt acta postea per iudicem etiam auocationis ignarum irrita, inualidaque ducantur. vt commune testificatur Rip. rectè explicans in cap. cum M. num. 96. de constitu. quæ eo ipso facta censebitur, quod Pontifex de causa cognoscere auspicatur: vt commune 895 fatur idem Rip. eodem in loco nu. 97. & vide infra ver. princeps.

Authiquas actiones Cade sacros. eccle. locum habet in quolibet pio loco, vel etiam pago. vt commune profert Curt. Iun. consi. clxxiii. nu. 3.

Authen. sacramenta puberum C. si aduers. vendit. & in donationibus seruari debet. vt commune enarrat Dec. consil. clxxxj. colum. ij. in princip. Curt. Iun. consil. cxli. num. 2.

Authoritas propinquorum exacta in mulieris, seu gestis, seu contractibus, seu vltimis voluntatibus à propinquis in suam ipsorummet utilitatem nō potest interponi. commune ait Io. Dilect. de art. testan. caut. ij. num. 4.

Authoritatis propinquorum in foeminarum contractibus exactæ defectus, si contractus ipsis sint. vtiles contractibus non oberit. vide infra ver. mulieribus.

Authoritas doctorum probabilis duntaxat est, non & necessaria. vt commune effatur Curt. consi. clx. nu. 4. & consi. cxxxvi. nu. 8.

Authores vulgo recepti fidem in causis faciunt, ac præsertim si de eorum professione tractetur. commune infunt Niger in li. ff. si cer. per. & qui eum laudat Viuius lib. j. opin. cxi.

Auis in successione neptis potior erit fratribus nō utrinque coniunctis. commune fatur Bellon. consi. xxiii. in princ.

Auis nepoti præterito ex emancipato filio pupilla-

riter hodie ritè, rectèque substituet. commune enun-
ciat Rip. in l. ii. nu. 3. ff. de vulg. & pupill. x. l. a. 3. 1. 1.

- 297 Auxilium delinquenti ita præstans, vt delicti causa
extitisse videatur pares delinquenti ipsi penas luat, aliàs
extra ordinem plectitur. commune inquit Soc. con-
sil. clxxxviii. lib. ii. Did. à Cou. ruu. in clemen. si furiosus
pag. 291. num. 2. de homicid. Placa lib. i. delict. cap. xvi.
nu. 2. in fin. pract. Carrer. pag. 272. nu. 69. & si Crauet.
298 consil. ccxx. num. 12. semper & indistinctè æquè hunc,
atque illum puniendum esse frequenter placere asseue-
ret. quod & alii attestantur, quos refert Iul. Clar. ac-
curatè hac de materia agens in pract. §. ult. q. ix.
299 Auxilium qui post admissum delictum patratori fert,
nec propriè auxiliator censetur, vt receptum ait Aug.
300 ad Ang. de malefic. ver. & Andream nu. 5. nec eas pen-
dit penas regulariter, quas delicti susceptor. vt com-
mune axioma in fit Placa lib. i. de delict. capit. xvi.
num. 15.

- I. **B**ANNITI, vt fandi doctoribus mos est,
proscriptivè, vt antiqui monetæ latinæ cu-
sores locuti sunt, banniti, inquam, nostræ
ætatis æquiparantur relegatis, atque ea tan-
tum amittunt, quæ sunt eius ciuitatis, à qua sunt banni-
ti, non verò & alia etiam iuri ciuili accepta referenda.
commune vtrunque ait Curt. Iun. consil. clxxxii. nu. 4.
2. & nu. 8. vnde nec patriam potestatem amittunt iis etiã
in locis à quibus sunt relegati. vt commune inquit
Bosius in pract. titu. de bonorum publicat. nu. 69. Iul.
Clar. in pract. §. ult. quæst. lxxi. ver. successiuè. idemque
3. generalitèr procedet, & in illis bonis, quæ in proscri-
ptionis loco sita sunt. vt frequenti doctorum senten-
tiis probatum testatur Gozad. consil. xcvi. num. 7. per-
4. petuo tamen banniti deportatorum numero habètur,
vt cum Crauet. post alios consil. ccxx. num. 13. & con-
sil. ccxxiii. nu. 1. attestatur diligenter Iul. Clar. in prac.
§. ult.

§. vlt. quæst. lxxvii. ver. deportatio, & copiosius, atque accuratius quæst. lxxj. ver. dixi autē, cui adde Ioā. Ceph. egregiæ doctrinæ virum consil. xxii. nume. 18. & consil. lxxix. num. 13.

5 Banniti nec dicuntur, nec idcirco censentur vagabundi, vt doctores fantur: commune inquit Alber. in iiii. par. statut. q. lxxx. & qui eum laudat Cepol. cons. crim. lxx. ver. sed dubium est.

6 Banniti in contumaciam nec infames censentur, nec testimonii dictione interdiciuntur. vt communia latē attestatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxi. ver. quæronunc, cum ver. seq.

7 Banniti, ac bonorum confiscatione simul multati licet bonorum eo loci existentium, a quo cū proscriptio- ne bonorum sunt relegati, sint incapaces, atque etiam eorum bonorum reddantur expertes, quæ alibi existē- tia ex statuto loci, a quo sunt banniti, deferuntur, tamē illorum bonorum capaces prorsus erunt, quæ alibi sita ex iusto, ac legitimo testamento ad illos pertinent, vt commune effatum testatur Alexand. consi. xxvj. circa primum lib. i. & qui de vtraque testamenti factione, quam banniti habent, vel non habent, sedulo, ac se- riò differit Iul. Clar. de testamen. a quæst. xv. vsque ad quæst. xxi.

8 Banniti quin iterum proscribi, ac banniri possint, ni- hil prohibet. comune aiunt Nellus de bannit. i. par. i. te- por. q. iii. Viuius lib. ii. opin. xxxi.

9 Bannitus qui ex sententia impunè necari potest, ap- pellatione interposita, aut nullæ vitio sententiæ obic- to non poterit trucidari antequam vel opposita exce- ptio, vel adhibita appellatio euanescat. vt frequenter placitum inquit Ias. in l. possidere §. seruū quem nu. 8. ff. de acq. poss. & qui hac de materia cum receptis sen- tētiis latissimè agunt Iul. Clar. in pract. §. homicidium ver. plerunque etiam, cum sequentib. Viuius lib. i. opi- nio. ccxc.

10 Bannitus si alibi agens eo ui pertrahatur, ubi pro- scriptus

-ſcriptus eſt, plecti non debet, ſed in priſtinam libertatem reponi. commune inquit Roland. conſil. nu. 9. lib. ij. Iul. Clar. in pract. §. ult. q. xcvi. ver. ſed quid ſi bannitus.

11 **Bannitus** ſtatim atque captus eſt, cogitur bannum agnoſcere, & ſe eum eſſe, qui proſcriptus ſit, fateri, ac poenias deinde de veſtigio ſubit, ni exceptionem aliquā opponat, quæ ſi à principio oppoſita fuiſſet, non cogeretur iudicium ſubire. ut receptum dogma & atteſtatur, & declarat Iul. Clar. in pract. §. ult. q. xcvi. ver. que oro eum ſequentib.

12 **Bannicum** qui eum eſſe vult probare, cuius occiſi ſi accuſatur, id per procuratorem facere poterit. ut commune atteſtantur Alber. in quarta parte ſtutorum quaſtio. xxxviii. num. 14. Nellus de bannito. in ij. parte ſecundi tempor. quaſt. xliii. & qui recte declarat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxii. ver. quæro modo.

13 **Bannitum** virum alere non ſolum ex dote, ſed & ex paraphet. nis vxor tenetur. ut receptum efferunt Gyg. & qui eum laudat Iul. Clar. in pract. §. vlt. quaſt. xxxii. ſtatut. j. ver. vlt.

14 **Bannum**, ſeu proſcriptio ſic pendente quaſtione etiam altioris indaginis indigenti de ſententia nulla retardatur, atque impeditur, ut bannito impune noceri nequeat. quemadmodum frequenter interpretibus placitum pronunciant Marth. de Afflict. in ij. par. conſtit. Regni rub. i. nu. 15. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quaſt. xciii. ver. ſi ſcias autem, & ij, quos laudavi ſupra ver. i. bannitus.

15 **Baptiſmus** (ut vulgo loqui mos eſt) ſeu aquarum initiatio poenam temporariam, ut doctores ſantur, ſeu corpori infligendam non tollit. commune aiunt Ioannes de Anan. in capit. de his, colum. ij. de accuſat. Dec. conſil. cxxx. num. 2. & ij, quos refero infra ver. iudeus.

16 **Beneficia** permutanti non competit remedium l. ij. ex

- C. de rescindend. vendit. vt commune aio ex Rebuff. ad ll. Gallicas. ij. thom tit. de rescinden. contract. gl. xv. num. 10. Did. a Cou. ruu. lib. i. resolut. cap. xv. Ario Pinelo nostri & iuris insigni interprete, & temporis non mediocri ornamento. ad eandem l. ii. part. i. capit. iiii. num. 16.
- 17 Beneficia in dubio cēsentur realia. vt commune inquit Bellon. cons. xx. nu. 8.
- 18 Beneficiorum conferendorum ius nec ex immemorable præscriptione laicus, seu sacris non initiatus quæret. commune aio ex Felino in capit. dilecto in princip. de testi. prob. addit. ad Monach. in cap. ij. nume. 6. de præbend. in vj. Selu. de benefic. in secunda part. quæstio. xxiii. nume. 16. Palat. Ruu. in introduct. rub. de donation. inter virum, & vxorem in principio numer. 28: qui tamē inconsideratē contrarium autumauerat de benefic. in curia vacant. §. ix. column. penultim.
- 19 Beneficiorum permutatio non requisito patrōno nō est irrita, quanuis irritari, euertique possit. commune inquit Bertrand. cons. cxiii. nu. 2. lib. ij.
- 20 Beneficiorum suprema est penes Pontificem potestas, nec vlla in illo ad illa vel conferenda, vel auferenda requiritur causa, vt commune quis esse eliciet ex Felin. nu. 40. Dec. nu. 26. in cap. quæ in ecclesiarum. de constitut. Ias. in l. Barbarius nu. 43. ff. de offic. præ. Gomez in reg. de nō tollen. iur. quæst. ii. col. iiii. Caccialup. de pension. quæst. xix. num. 30. Gig. de pension. etiam
- 21 quæst. x. nu. 4 & nu. 7. & q. xxxvii. col. ii. verum enim- uero in illis auferendis causam desiderari, & verius est, & receptius testatur Felin. in d. cap. quæ in ecclesiarum nu. 43. atque inclytus Pinel. in rub. i. part. cap. ii. nu. 30.
- 22 ver. altera inspectio C. de rescindend. vend. & nec sine causa posse conferri mihi magis probatur: eaque de re alibi latius.
- 23 Benemerita ius agendi non præstantia non gignunt naturalem obligationem, vt commune

Thesaur.recept.sent.

ait meus iuris doct. Arius Pinel. in l.i.par.iii. pag. mihi
116.uer.hæc autem C. de bon.mat.

24 Benemerita soluto per errorem reperendo non sunt
impedimento, vt receptum asseuerant Ias. in l. ex hoc
iure nume.74.ff.de iultit. & iur. & in l.j. num.12.ff.de
condict. indebit. Dec.in cap. ad nostram colum.vltim.
de probation. Did.à Cou.ruu. in capit. cum in offi-
ciis nume.10.de testament. & vir non pœnitendæ au-
thoritatis Arius Pinel.in l.i.par.iii. pag. 117. colum.iii.
ver.probatur.iii. & pag. 123. ver.infertur xxiii. C.de
bon.mater.

25 Benemeritorum assertioni quatenus fides sit adiu-
genda, vide supra ver.assertioni, & ver. donatio ob cau-
sam, vel ob merita infra.

26 Blasphemia (vt vulgus traiecto à Græcis nomine lo-
quitur) est omne, & quoduis conuiitium, contumelia,
vel maledictum in Dei numen, vel eius sanctos prola-
tum. vt receptum dogma enunciant August. ad Ange.
de malefic.ver. verba iniuriosa nu.13 Did.à Cou.ruu.
in repetit. cap. quānuis pactum nume.8. de pactis. Iul.
Clar.latè, & eleganter cum receptis sententiis de hac
βλασφημίας materia agens in pract. §. blasphemia per
totum.

27 Blasphemia ab ebrio emissa semper mitius puniri de-
bet. vt commune asserunt Grammatic.in constitutio.
Regn.pagin. 113.num.6. & qui eum refert Iul. Clar.
in dicta practic.§.vltim. quæst.lx. ver. præterea quæro
in fin.

28 Bona fides regulariter, ac generaliter in rei corpo-
reæ possessore semper præsumitur quousque cōtrariū
iustis probationibus innotescat. commune dicūt Balb.
in l.Celsus nume.104.ff.de vsucap. Boer.decis.xlii.nu-
me.35. Alc.reg.iii.præsumpt. v. Porc. & ad eum Ias.in
prin.nu.5.instit.de vsucap.latè Did.à Co.ruu. de spōs.
ii.par.cap.iii. §.i.num.4. & in reg.possessor.ii.par.tit.vi.
§.viii.nu.2. de reg. iur. vir singularis doctrinæ Meno-
chius de recup.poss. remed.xiii.nu.64.pag.122.

Bona

- 29 Bona fides contractu etiam nullo ex iuris errore paritur, & ad fructus acquirēdos sufficit, vt receptum in-
funt Ias. in l. i. §. si vir uxori nu. 22. & in l. iii. §. ex con-
trario nu. 37. ff. de acquir. possess. Curt. Sen. consil. lxxi.
nu. 14. col. v. & alii, quos cit. Did. à Cou. ruu. lib. j. reso-
30 lut. cap. iii. nu. 8. excipe in ecclesiasticis rebus: nam in il-
larum fructibus lucrificandis non satis est bona fides 22
ex iuris errore profecta, vt receptius dicunt Feli. in cap.
cum causa. nu. 21. de re iudi. Grammat. decis. lxxix. Sa-
31 tis tamen erit si quis alius præterea extrinsecus adda-
tur color, vt commune pronuntiat ex Imol. Molin. &
aliis, insignis iuris, interpret Arius Pinel. in l. ii. part. ii.
cap. iiii. nu. 26. C. de rescin. vendit.
- 32 Bonæ fidei possessor fructus iam perceptos vsucapit
triennio, vt commune asseuerat Balb. de præscrip. par. 22
iii. partis iiii. princip. q. xxxv. nu. 1.
- 33 Bonitatem aut bonam famam pro suæ intentionis
fundamento allegans illam probare necesse habet: vt
commune assero ex Dec. in c. j. nu. 20. de probat. Feli. in
cap. cum in iure. col. j. de offic. deleg. & in cap. j. num. 11. 04
de præsumpt. Afflict. lib. j. constitu. rub. 17. nu. 23. Hip-
poly. lingu. clxxxvij. & in rub. nu. 44. C. de probatio. &
vide infra ver. qualitas.
- 34 Bona sua ac se dedicans ecclesiæ seculari non solum
præsentia bona deuouisse intelligitur. commune ponūt
Soz. & qui eum refert Viuius lib. i. opin. lxxvij.
- 35 Bona in diuersis locis sita eius regni legibus, eiusque
iudicis sententiæ sunt obnoxia, cui actus à prima ori- 14
gine iuris dicundi fecit copiam: commune effatur Ias.
& qui eum refert Did. à Cou. ruu. de spons. ij. par. cap.
vij. nume. 9.
- 36 Bona alicuius nō esse soluendo probatur modo à gl.
docto. in l. cum de lege. ff. de probat. etiam cum magni
ponderis res vertitur, vt commune ait Rip. in l. si con-
stante. nu. 18. ff. solut. matrim.
- 37 Bona non solum simpliciter prolata, sed etiam cum
additamento pronominis, mea, tua, etc. comprehendūt
iura

mobilia, & immobilia prolata sint. quod etiam attesta-
tur Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. lxviii. per. successi-
uè quæro.

- 43 Bonorum possessio non est mixti imperii, ac delega-
ri potest. communia dicit Curt. Iun. in l. i. nu. 32. ff. de
iurisd. omni. iud.
- 44 Bonorum possessio, seu quæcunque à iure prætorio
profecta successio iam hodie (nam olim secus erat) nõ
agnita ad hæredes ex sanguinis, vel iuris deliberandi vi
transmittitur. cõe aiunt Corn. Ias. Iacobin. de sanct.
Georg. Phil. & Lancel. Dec. in l. emancipata C. qui ad-
mit. Ant. Gomez de testa. cap. i. nu. 14. & cap. ix. nu. 45.
- 45 quāuis contrarium dixerint commune Alexā. in d. l.
emancipata, & cõs. xx. lib. i. & Io. Dilect. de art. testan.
tit. 11. caut. xiiii.
- 46 Bonorum possessio ante aditam hæreditarem acce-
pta iudicium testantis rescindit, non verò ipsum testa-
mētum. vt commune aiunt Alex. in l. i. nu. 2. C. de bon.
poss. contra tab. lib. Ias. in l. vt liberis nu. 15. C. de colla.
Emanuel à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantū par. iii.
nu. 124. ff. de liber. & posthum.
- 47 Bonorum possessio cõtra tabulas successorio edicto
locum facit. commune aīd ex Alex. nu. vlt. Corn. in fin.
Dec. num. 7. in rub. C. de success. edict. Aretin l. in suis
ff. de liber. & posthum. Alexan. in l. si quis posthumos
§. si filium exheredauero nu. 4. illo eod. titu. de liber. &
posthum.
- 48 Bonorum possessio contra tabulas tantū hodie pro-
cedet filio emancipato cum causa præterito. vt cõe affir-
mo ex Paul. nu. 7. Corn. nu. 21. Ias. nu. 8. Curt. Iun. nu.
44. in auth. ex causa C. de liber. præter.
- 49 Bonorum possessio litis agnoscendæ gratia etiam ho-
die emancipato filio ritè exheredato, ac tabulas pater-
nas centumviri iudicio oppugnare volenti necessaria
est. commune pronūcio ex Ang. de Periglis in l. in suis
nu. 52. ff. de liber. & posth. Alex. num. 8. Corn. in fin. in
l. certum C. vnde legi. Corn. in auth. ex causa nu. 30. C.
de

Thefaur.recept.sent.

de lib. præt. Ias. in l. ij. nu. 8. C. vnde legitur Galeau. in l. Gallus. §. & quid. si tantum. nu. 49. ff. de lib. & post. Anto. Gom. de testam. cap. xi. nu. 34.

- 1 **A**DAVERA tam pauperum q̄ diuitum, ne sepeliatur, impedire nequit creditor, & si perspicuo liquidi debiti instrumento muniatur. vt piè receptum afferit Viuius lib. ij. opin. lxxviii. cum Felin. in cap. sicut Iudæi. colum. j. de Iudæis. Hippoly. singu. cxcix. Grammat. decisi. lxxxij.
- 2 Caducorum pœna nō ante domini voluntatem sortitur locum. vt commune dicit Curt. Iuni. consi. cx. nu. 23. & vide infra ver. emphyteusis.
- 3 Cœci testamentum ab hæredis institutione non auspicatum nullius est ponderis. vide infra ver. testamētum cœci.
- 4 Calumniari videtur qui non probat. vt receptum effantur ij, quos supra retuli ver. Accusatio ni probetur.
- 5 Camptiones communem consuetudinem nō egressæ licitæ sunt. commune ait Iason in l. j. num. 39. C. de summa trin.
- 6 Campsoris scriptura seu liber rationum contra aliū fidem non facit, tamen si contra ipsum faciat. commune ponit Salic. in l. prima. nume. 9. C. de eden. & uide infra ver. libris.
- 7 Canones cum legibus dissidentes in terris à iurisdictione seculari pontificibus subiectis seruādi sunt expolis legibus. commune ait Hyppol. in l. vna. nu. 194. C. de rapt. virg.
- 8 Capitalis pœna censetur exilium perpetuum, vt commune inquit Hypp. in pract. crim. §. opportunè. nu. 4. & multos recensens Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par. c. vii. §. vii. nu. 16. ac plures referens Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxvii. in princip.

Capta-

- 9 Captatoria voluntas quæ ab arbitrio alieno pendet, vel in alterius arbitrium confertur, si ad pias causas pertineat, valet, ac firma est. vt commune affirmant Alexan. consi. xliii. nu. 9. lib. j. Deci. nu. 19. & 20. Ias. nu. 12. in l. captatorias. C. de testamen. milit. Paris. consilio lxxxiii. nu. 29. lib. ii. Soz. consi. ccccxix. nu. 10. libr. iii. & iatissimè cumulans Iul. Clar. de testam. quæsti. vi. ver.
- 10 quartò inferitur. Amplia vt idem sit si quis simpliciter bona sua committat alicuius dispositioni, nam & testamentum valebit, & ad pias causas testatus videbitur. vt receptum affirmant Corne. consi. clvi. lib. ii. & consi. cccii. lib. iii. Iul. Clar. vbi supra. ver. quinimo & fortius.
- 11 nam per ea uerba is institutus hæres videtur, cuius dispositioni bona committuntur, & grauatus idem censetur, vt bona in pias causas distribuatur. quemadmodum frequenter placitum testificantur Imol. in cap. cum tibi. num. xvi. de testamen. Iul. Clar. vbi supra. ver. & per
- 12 huiusmodi verba. Et si propriè nec hanc nec illas institutiones captatorias dici debere verissimè tradiderint contra interpretum vulgus Christoph. Castel. in l. Senatus. §. legatum. ff. de leg. lib. i. Rapha. Cuman. in l. captatorias. ff. de hæred. instit. Ludouic. Texeira in l. vtrū. §. cum quidam. colum. viii. ff. de reb. dub. Ant. August. emendat. lib. iii. cap. xv. Did. à Cou. ruu. in cap. cum tibi. nu. 2. extra de testam. Emanuel à Costa Select. interpret. lib. j. cap. xxj. num. 7. Francif. Connan. libro x. cap. vi. & reliqui omnes eruditiores: quos alibi & refero latius & authoritatibus ex bonis literis depromptis iuuo.
- 13 Carcer damnum irreparabile afferre censetur, vt cōmune ausim asserere ex Bal. & Pau. in l. vna. C. de in integr. resti. postul. Paul. & Alex. nu. 29. in l. iiii. §. condemnatum. ff. de re iudic. Panorm. in c. suscitata. num. 8. ver. sed aduerte. de in integ. restitu. Rhoder. Soar. in primo lib. post l. quoniam in prioribus. in ll. castellæ titu. de los gouiernos. quæsti. iiii. Boer. decisi. lxxv. nume. 9. Felin. in cap. cum super. nume. 17. de re iudic. et si Ias. nume. 24. sub

Thesaur. recept. sent.

Rip. nu. 22. in d. §. condemnatum, & Dec. consil. lxxiii. perperam reluctantur.

- 14 Carceri se se obligare nemo potest: vt commune dicunt aggregati à Rip. in l. generali nu. 24. ff. de pigno.
- 15 & à Viuius lib. i. opin. 185. nec ea obligatio iurēiurando firmabitur. commune, ac magis commune pronunciat Alc. in cap. cum contingat nu. 69. de iureiur.
- 16 Carceri addici nemo potest ob causas pecuniarias ante exactam, ac plenam, vt loquēdi mos est, executio- nem, & executionē bonorum. vt commune inquit cum aliquot luculentis testibus Rip. in l. generali nume. 20. ff. de pignor. Ias. in princ. nu. 90. instit. de action. Boer. decis. cccxlix. nu. 7. Ias. in l. si arbitrio ff. qui satisda. cog. Dec. consil. lxxv. Felin. in capit. quo ad consultationem nu. 10. de re iud.
- 17 Carceri mancipatus & tunc fideiusoribus præstitis exolui potest, cum pœna corporis infligenda non erit, & cum innocens alioquin in carcerem conditus videbitur. vt effert communia Iul. Clar. in pract. §. vltimo quæstio. quadragesima sexta, versic. in hac autem materia cum sequentib. vbi multa ad hanc materiam attinentia memorat.
- 18 Carceri & si nemo ex domo propria ob pecuniariū debitum ablati tradi possit, tamen si illi iudicis præceptum fiat, vt compareat sub pœna fisco applicanda, & nō comparuerit, & extrahi de domo poterit ob prædictam pœnam, & semel in carcerem conditus à creditore ob suum debitum iure retinebitur. vt commune aiunt latè Cotta in memorab. verb. domus vnicuique
- 19 in ij. Viuius lib. ij. opin. xxxvi. quod & si vtile reip. arbitrer, iuri contrarium affirmo.
- 20 Carceri qui nec rectè, nec ritè traditus est, non relaxari debet, si denuò in carcerem trudi concedendum erit. commune aiunt latè Curtius Iunior consil. cxxvii. num. 5. Crauetæ consil. xlv. num. 7. & vide infra ver. nullum.
- 21 Carceri in perpetuum deuotus, ac damnatus testari nequit

nequit si sit laicus, vt frequenti doctorum numero probatum asserunt Bertrand. consil. cxci. num. 2. lib. iiii. & qui non de nihilo dissentit Iul. clar. de testament. quæst. xix.

- 22 Carcere detenti & si iure nullos validè contractus gerant, vt ait receptum Hypp. in pract. §. attingam nu. 2.
- 23 tamen de consuetudine, & procuratores rectè, ac ritè constituent, & fideiussores præstabunt, & cæteros contractus inient. vt attestantur Alber. in l. qui in carcerem ff. quod metus causa, & qui illum laudat Iul. clar. in pract. §. vltim. quæst. xvi. versic. plerunque verò, ad finem.
- 24 Carceris custos ob fugam carcere detenti, qui capitis pœnas alioquin luiturus non esset, iudicis arbitrio solum plectitur. commune aiunt Bossius in pract. tit. de carcere nu. 10. Iul. clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxviii. ver. custos carcerum.
- 25 Carnifex si publicitus non suppetat, quiuis liber homo ad sententiam exequendam inuitus creabitur. vt commune aiunt Gaspar Valasc. in l. imperium nu. 17. ff. de iurisd. omn. iud. Iul. clar. in pract. §. vlt. quæst. xcix.
- 26 ver. sed pone. intellige personarum rationem esse habendam, vt alibi vberius.
- 27 Casuum fortuitorum generalis renunciatio nullo eorum speciatim expresso eiusdè momenti, ponderisque est, cuius specialis casuum sigillatim expressorum renunciatio. vt commune aio ex Alex. nu. 12. Ias. nu. 14. in l. sed & si quis §. quæsitam ff. si quis caut. Imol. in cap. i. nu. 23. de commod. Corn. consil. cxxviii. nu. 13. lib. ii. Ias. consil. cvii. col. iii. lib. i.
- 28 Casuum fortuitorum renunciatio casus insolitos non complectitur. commune asseuero ex Alexan. consil. xxviii. num. 10. lib. i. Socin. consil. cxxiii. nu. 11. lib. iiii. Corn. consil. xxiii. lib. ii. Ias. in l. sed & si quis §. quæsitum num. 33. ff. si quis caution. eodem Ias. ad Porc. in §. item is num. 4. litera S. institu. quibus modis re contrah. Rip. de peste secunda part. num. 75. Felin. in cap.

Thesaur.recept.sent.

- 29 sedes numer. 3. de rescript. Turzan. opinione cxliii. ver. aduertendum. & si contrarium commune dicant Dec. consil. vii. colum. iiii. Ias. consil. cvii. lib. i. & defendat ab aduersantium argumentis Arius Pinel. in l. ij. par. j. cap. iij. num. 29. ver. sed in eo, & num. 3. C. de rescind. vendit.
- 30 Causa credulitatis etiam iniusta pœnas delicto alioquin infligendas atterit, vt commune effantur Curt. Iun. consil. cxxxij. nu. 11. Ioan. de Amicis consil. lxxxiiij. nu. 5. Latè Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. lx. ver. & generaliter.
- 31 Causa non præsumitur in principis dispensatione contra ius gentium. vt commune profert Alc. de præsumpt. reg. iij. præsumpt. viii.
- 32 Causæ minimæ quæ dicantur, iudicantis arbitrio relinquitur, vt commune affirmat Ias. in l. imperium. num. 32. ff. de iurisdic. omn. iudic. & vide supra ver. Arbitrio.
- 33 Causæ instantia quo tempore euanescat, vide infra ver. instantia.
- 34 Cautionis verbum à lege ciuili elatum significat nudam promissionem, at à lege prætoria expressum promissionem vel pignore, vel fideiussore munitam præferret. commune ait Ias. in l. sancimus num. 1. C. de verbor. significat.
- 35 Cautio in usufructu præstanda non potest à testatore indulgeri, vt commune asserunt Iason consilio xl. lib. primo. & complures relati infra ver. usufructuario.
- 36 Cautio de non offendendo, & regulariter omnibus dari debet, vbi causa aliqua subest, & fideiussoribus muniri, & ad tantum tempus durare ducitur, quantum iudicis arbitrium fuerit. vt latissimè communia ait Iul. clar. in pract. §. ult. q. xlv. per totam.
- 37 Cautioni de non offendendo cum pœnæ adiectione non fit locus, cum is ex noua causa, ac noua rixa offenditur, vt nec etiam locus erit, cum vter prius offenderit,

rit, haud liquet. commune attestatur Iul. clar. in practic. §. vltim. quæst. xlvj. versic. quæro nunc, & versic. sequent.

38 Cedenti bonis nec vestes necessariae, nec artis instrumenta, quibus victum comparat, auferri possunt, commune ponit Did. à cou. ruu. lib. ij. resolut. cap. j. num. 5. ad fin. cui adde Fab. in §. vlt. num. 10. instit. de action. quæ
39 tamen ab illius hærede postea extorqueri poterunt, vt decernit Bal. frequentius receptus in l. j. num. 29. C. de iur. fis. lib. x.

40 Cessio bonorum nec naturalem, nec ciuilem obligationem tollit, sed tantum exceptionem præstat. commune dicit Anton. de Tremor. ad Bonacur. in practic. exception. in rub. de imped. & except. quæ contra. in ver. fecerit nu. 10.

41 Cessione bonorum nec cum iureiurando vtiliter renunciatur, quippè quia in id frequentius itū à doctoribus author est Alc. in capit. cum contingat numer. 69. de iureiur.

42 Cessione bonorum locus non est cum bona à debitore fraude alienata reuocari nequeunt, vt commune autumo ex Ias. in §. vlt. num. 9. & 18. institut. de action. Felin. num. 67. Dec. nu. 3. in c. quæ in ecclesiarum de cōstit. Segura in volum. repeti. fol. 25. colum. ij. Tiraquel. in l. si vnquam ver. bona nume. 50. C. de reuoc. donat.

43 Nec cum creditor iuri renunciat, quod habet debitoris in carcerem detrudendi, vt commune ponit Viuius

44 lib. i. opin. lxii. Nec cum debitor bonorum suorum partem detexit, partem dolo texisse, ac celasse probatur, vt asserit cōmune idem Viuius eodē in libro opin. lxiii.

45 Nec cum quis ob iniuriam in pecuniariam pœnā mul-

46 pit. j. nu. 8. Nec generaliter in obligationibus ex crimine descendentes, vt frequenter placitum affirmant Alber. in rub. nu. 14. C. qui bon. ced. Iul. clar. in pract. §. vlt. quæst. xcv. ver. sed pone.

47 Cessionarius (vt fantur interpretes) propriè creditor

Thesaur. recept. sent.

- ditor dicitur, vt commune afferunt Dec. l. c. i. in fin. Niger circa fin. Rodolphus, & Bologn. ad finem in l. i. ff. si cert. petat. latè Viuius lib. i. opin. xxxiii. quocirca
- 48 prærogatiuis, ac priuilegiis omnibus instrumenti, quod illi cessum est, fruetur. commune ait latè idem Viuius
- 49 lib. ij. opin. cclxvi. non tamen iis potietur prærogatiuis, quæ cedenti ipsi competunt. vt cômune assero ex Bal. in l. per diuersas num. 2. l. C. mand. Alex. in l. si post diuortium ff. solut. matri. Iacob. à sanct. Georg. in l. vna num. 39. C. ne liceat poten. quibus addo tex. in l. ex pluribus ff. de administ. tut. Nec item iis, quæ ipsimet cessionario alias competere ratione fori, vt commune ponunt Guid. Pap. decis. cclxxiii. Iaffred in prim. cetur. decis. lxxxvij. nisi si is qui cedit, esset parens, vt receptū innuit Rebus. in priuil. schol. clxxvii. lib. ii. tract.
- 51 Cessio donationis causa facta si summam quingentorum aureorum excefferit, non minus insinuatione egebit, quàm quælibet donatio. cômune ait Curt. Iun. confi. cxxvi. ad fin.
- 52 Citatio, vt doctorum vulgus, seu in ius vocatio, vt felix iuris consultorum æuum loquitur, est fundamentum ordinis iudiciarij cùm in finiente litem sententia, tùm in interlocutionibus damnum alicui afferentibus. vt cômune dicit Ant. de Tremor. ad Bonacur. in pract. exception. in rub. de imped. execut. nu. 17. ver. alii casus Nicol. Anton. Grauat. ad Vestrium lib. v. cap. xiii.
- 53 num. 7. ideoque ni interueniat, omnes omnino sententia nullæ erunt. commune ponit latè Viuius lib. i. opin. cciii. & sequen. & qui latè atque accuratè id prosequitur Iul. clar. in pract. §. vlt. q. xxxii. & amicus noster, atque probatoris doctrinæ vir Nic. Ant. Grauatius ad Vestrium lib. v. cap. ii. nu. 6.
- 54 Citatio illius, cuius interest, etiam in iurisdictioni ab-
solutione, & quauis simplici habilitatione exigitur. vt receptius interpretum placitum asseuerat Hyppo. in l. de vnoquoque nu. 163. ff. de re iud.
- 55 Citatio eius, cuius in consequentiam non verò prin-
cipaliter

cipaliter interest, necessaria non est. vt est Accur. aucto-
ritas in l. de vno quoque in glo. ii. ff. de re iud. commu-
nis, vt latè ostendit Didac. à cou. ruu. in practic. quæst.
cap. xiii. nu. 6. fauetque illi l. i. §. denunciari ff. de ventr.
56 inspic. quod tamen intelliges, vt valeat quidem senten-
tia, sed illi, cuius etiam vel generaliter non citati secun-
dario interest, non præiudicet. vt est receptum inter-
pretum placitum iuxta Alexand. nu. 17 Hippo. nu. 57.
in d. l. de vno quoque. Ias. in l. decem nume. 41. ff. de
verborum obligat. Felin. in cap. ult. num. 5. de maio. &
obed. Curt. Iun. consi. xxiii. num. 8. & si Did. à cou. ruu.
vbi supra non leuiter id controuertat. verum ea de re
alibi vberius.

57 Citatio & in iis, quæ liquidò innotescunt, ad senten-
tiam exigitur. vt commune aiunt Aret. cōf. clxiii. nu. 7.
Bosius in pract. tit. de denunciat. nu. 9. in fin. & qui id
rectè, atque accuratè explicat Iul. clar. in pract. §. ult.
quæst. ix. ver. quæro.

58 Citatio nec in ciuilibus, nec in criminalibus à princi-
pe tolli potest etiam de plenitudine potestatis, vt scur-
rarum verbis vtar, commune ait latè insignis doctrinæ
Arius Pinelus in rub. part. i. cap. ij nu. 21. C. de rescind.
vendit. receptius, & verius affirmat Capic. decis. lxxix.
59 nu. 26. quin nec citationis necessitas statuto euanesceat,
vt commune ponit latè de materia differens Viuius
lib. i. opin. cclxiii.

60 Citatio non requiritur, vbi citato nulla futura est
defensio, commune aio ex Hippol. in l. de vno quoque
num. 84. & num. 94. ff. de re iudic. & de probat. nu. 218.
& sing. xxx. Boer. in l. consentaneum nu. 59. C. quomo-
do, & quando iud. Afflict. decis. clxxviii. num. 6. Ant. de
Burg. in cap. fuit nu. 76. de empt. & vend. Sebastian. de
61 nullit. sent. pag. 250. num. 20. alias & si clarum, manife-
stum, atque, vt vulgo mos loquendi increbruit, notoriū
delictum sit, requiretur. vt cōmune tantur Salic. in l. ea
quidē nu. 86. C. de accusa. Ant. Gomez de delict. cap. i.
nu. 43. & obseruatum est superius.

Thesaur. recept. sent.

- 62 Citatio in causis quæ civilibus, quæ criminalibus de iudicis commissione fieri debet, & facta aliter pro nihilo est. commune pronuncio ex Ias. à nu. 12. in §. quadruplum ver. sed furti institut. de action. Palat. Ruu. in repet. cap. per vestras notab. j. num. 2. & 3. de donatio. inter virum, & vxor. Felin. in cap. j. in princip. de libelli oblat. Rebus. ad ll. Gallicas. iii. thom. titul. de citatione. Marant. de ordin. iudic. tit. de citatione nu. 51. Sebast. de nullit. pag. 253. nu. 32. & 33. Nec ex iudicis commissione facta præsumitur. vt commune inquit Aret. consil. xxxiii. Felin. in cap. j. colum. j. de iudic. idem Felin. in cap. quoniam contra colum. v. de probat. Nicol. Ant. Grauatius, qui plures allegat, ad Vestrium lib. iiii. cap. iiii. nu. 23. quin & cum die profesto committitur, & die in Dei optimi maximi honorem feriato fit, nullius est ponderis, ac momenti. vt commune aiunt Lanfranc. in cap. quoniam contra ver. citationes propè fin. ver. tandem queritur de probatio. idem Nicol. Anto. Grauatius ad Vestrium lib. iiii. cap. iiii. num. 13. licet plures contrarium affirmauerint, atque vsu receptum testati sint, de quibus per Tiraquell. de vtroque retract. §. xxxvi. ad finem. num. 79. cum sequen. & per Grauatium vbi supra.
- 63 Citatio generaliter in personam fieri non debet, nisi vel causa celeritatem exigat, & quis absit à iudicio & si in vrbe sit, vel eam celeritatem causa non efflagitet, absit tamen citandus ab vrbe. nam vtraque in hac specie ad ipsius domum citatio satis, superque erit. vt commune ponit Turzan. opin. cxxxi. & qui hanc rē latius agit Iul. clar. in pract. §. vltim. quæst. xxxi. versic. dictum est cum sequentibus. cui addito Nicolaum Antonium Grauatium diligentis eruditionis virum lib. iiii. cap. iiii. num. 15. ad Vestrium.
- 64 Citatio quæ necessaria non est, si ritè facta non sit, nulli damno, fraudivè est. commune ponit Ant. Nicel. in concord. gloss. liij. in fin.
- 65 Citatio non ritè facta, si is, qui in ius vocatus est, se

se in iudicio stiterit, ab omni vitio expiatur. vt commune afferro ex Alexand. Ias. & Dec. in l. ult. C. de in ius voc. Hyppo. in l. de vnoquoque num. 43. ff. de re iudic. Felin. in cap. illud num. 8. de præscript. & in capit. primo num. 18. de iudic. & in cap. cum contingat num. 8. de rescript. Balb. de præscript. ij. part. vj. part. principal. quæst. j. in specie ij.

- 68 Citatio valet nullo præfixo tempore. vt commune in fit Ias. in l. liber homo §. decem num. 4. ff. de verbor. obligat. Felin. in capit. consuluit de offic. delegat. Boer. decis. ccxxxv. & qui plures laudat Nicolaus Antonius Grauatius lib. iiii. cap. ii. nu. 10. ad Vestrium. atque intelligitur, vt quam primum possit, citatus compareat. quemadmodum commune affirmant Sebast. Vansl. de nullit. tit. de nullit. ex defectu citat. nu. 71. & amicus noster Nicolaus Antonius Grauatius vbi supra lib. vii. cap. ult. num. 30.

- 70 Citatio prima ad omnes actus, atque etiam ad sententiam finem imposituram sufficit. commune inquit Ias. fred. decis. xlii.

- 71 Citatio in sententia illius mentionem faciente præsumitur. vt commune effatur Ias. in l. si se obtulit §.

- 72 condemnatum num. 8. ff. de re iudic. sed contrarium magis commune affirmat Alex. consil. xli. viso processu in princ. lib. iiii. quod etiam magis iuris finitionibus consentaneum est.

- 73 Citationis defectus executionem sententiæ nullam reddit, vt commune affirmat Marant. de iudic. vj. part. in ij. act. num. 16. & sequen. quem refert Viuius lib. j. opin. xxxv.

- 74 Citationis defectus sententiam arbitrorum nullam reddit, etiam si in compromisso dicatur, quod partibus absentibus sententiam arbitri ferre possint. vt commune aiunt Boer. decis. cclxxxiii. nu. 38. Viuius lib. primo

- 75 opin. xxxvi. secus autem erit si dicatur quod sententia ferri possit partibus non citatis, vt commune effatur iudem ibidem.

Thesaur. recept. sent.

- 76 Citandus, seu in ius vocandus procurator est, nō ipse litis dominus, si procurator duntaxat litem cōtestatus sit, nec se se compariturum iam renunciauerit. vt commune doctorum effatum testificantur Felin. in cap. in nomine domini nu. 33. de testib. Turzan. opin. cxxi. cū Boer. quæst. cclxxxv. col. iij.
- 77 Citato haud comparenti, nisi impeditus propalām est, & impedimētum, & se præsto esse conantem impedimēto destitisse opus est probare cōmune dicit Boer. decis. xlix. nu. 5. amicus noster Nic. Ant. Grauat. ad Vestrium lib. vi. cap. vlt. nu. 24.
- 78 Cuius nouus non confert collectas ob vetera debita indictas. commune ait Brun. de augment. conclus. v. limitat. x.
- 79 Ciuiliū argumentum ad criminalia procedet. vide supra ver. argumentum.
- 80 Clausula codicillaris efficit vt successor ab intestato censeatur obnoxius restituendo scriptis hæredibus in codicillis. vt commune dicunt Alex. consil. xix. lib. vj. Ioan. Dilect. de art. testan. tit. iij. caut. i. nu. 4. & tit. xi. caut. i.
- 81 Clausula codicillaris nō facit, quin agnitione posthumi testamentum rumpatur. commune ait Ant. Rub. conf. cxii.
- 82 Clausula codicillaris efficit vt quod iure recto valere nequit, iure fideicommissi valeat, & si aliquo tempore iure recto valere potuerit. commune enunciat Rip. in l. centurio nu. 79. ff. de vulg.
- 83 Clausula codicillaris habet locum cum ex præteritionis causa testamentum euertitur. vt frequenter doctoribus probari miserunt in literas Paul. num. 15. Ias. nu. 22. in auth. ex causa C. de lib. præt. Ang. in §. i. insti. de codic. Ias. in auth. nouissima nu. 24. C. de inoff. test. Dec. conf. cccxc. nu. 10. ver. simile nō obstat. Io. Dilect. de art. testan. tit. iij. caut. i. nu. 4. Ant. Gomez in l. iij. tauri nu. 78. & vide infra in materia præteritionis.
- 84 Clausula constituti omnino liberat venditorem a venditione.

- 85 venditione, vt commune asserit Ias. in l. ab emptione num. 13. ff. de pact. contrariam tamen sententiam, imò quod adhuc seu ad possessionem, seu detentionem reapse tradendam sit venditor obligatus, dicunt receptam multi apud Tiraquell. de constit. i. part. num. 10. & hanc probo.
- 86 Clausula cōstituti ob incertitudinem nullarum erit iurium commune ait Curt. Iun. consi. cxx. nu. 5.
- 87 Clausula non ideò apposita censetur, quia sit consue-
ta: vt verum & magis receptum assero ex iis, quos lau-
dant Didac. à cou. ruu. lib. i. resolut. cap. xv. num. 9 Rip.
in cap. cum M. num. 42. de constitution. Carol. Mo-
lin. ad Alexan. consil. xxviii. lib. ij. Socin. in l. Gallus §.
idem credendum ad fin. ff. de liber. & posthum. Tira-
quel. in tractat. de constitut. vlt. par. & si perperam con-
trarium effutiuerint Bald in l. vlt. C. de fideiuss. ad fin.
& Ias. in l. vt liberis C. de collat. & in l. certi conditio
§. si nummos ff. si certum petat. Felin. in c. ex literis de
fide instrumen. vnde neque clausula codicillaris appo-
sita censebitur, si omittatur, vt rectè memoriæ prodi-
dit Vigl. in §. masculo institut. de pupillar. substitutio.
nec stipulatio in instrumentis subaudietur, vt post Bal.
Nouell. in literas misit Iacob. de Nig. in rub. nu. 20. ff.
de verb. oblig.
- 88 Clausula ex certa principis scientia non expressim
posita sat est, si tacitè comprehendatur. vt commune
attestatur Felin. in cap. si quoniam de sentent. excom-
municat.
- 89 Clausula etiam principalis recusationem à procedē-
do demens refertur duntaxat ad friuolam. vt commu-
ne loquitur Antonius de Tremor. ad Bonacur. in prac.
except. in rub. de impedimen. & except. num. 8. ver. li-
bellum.
- 90 Clausula non obstante in principis diplomate addi-
ta efficit, vt diplomate contenta contra ius commune
valeant, atque etiam ius alicui auferant. vt frequenter
placitum effert Curt. Iun. consi. clvii. nu. 23.

Thesaur. recept. sent.

- 91 Clausula, & quorum omnium atque aliorum formæ, & tenores habeantur pro expressis, & si de illis mentio expressa facienda esset, &c. eiusdem est roboris, ac si illa omnia de verbo ad verbum exprimerentur. vt commune ponunt Did. à cou. ruu. in rub. ii. par. nu. 20. de testa. Viuius lib. i. opin. xl.
- 92 Clausula quælibet, quæ principis concessionem retardare possit, exprimi in dispensatione debet. commune in fit Curt. Iun. cons. lxxxiii.
- 93 Clausula saluo iure addendi, vel minuendi, non est eius momenti, vt post contestatam litem, vel quid addi, vel quid imminui in libello possit. commune enunciat Ias. in l. edita actio nu. 41. C. de eden.
- 94 Clericus, seu sacris initiatus vsque adeo profanæ iurisdictioni obnoxius non est, vt constitutiones ipsum ab illa eximentes magis ius vetus enarrat, quam quidpiam noui ferant. commune dicunt Cardin. in repetit. cap. perpendimus de senten. excommunicata. Alc. in cap. cum non ab homine num. 2. de iudic. Viuius latè lib. i. opin. xxxvii. & qui accuratissime de hac materia differit cum receptis sententiis Iul. clar. in pract. §. vlt. quæstio. xxxvi. per totam. vbi complures ampliationes, atque exceptiones memoriæ prodit. Intellige autem hæc, atque illa omnia quæ infra de iis, qui sacris imbuuntur, vel ad sacra, quo quo modo spectant, scribo, eò prorsus referri debere, quò ius Germanum, & fas, ac ratio dicunt: quanuis enim compitalia nomina vsurpemus, & multa ad religionem pertinentia simpliciter, atque vt vulgo inter Cæsarei, Pontificique iuris commentatores tractantur, interferamus, tamen illorum veritatem ac probationem, vel improbationem ab illis omnino hauriendam censemus, qui seriæ illorum doctrinæ serriò se se à primis annis addixerunt.
- 95 Clericus de bonis ab ecclesiæ redditu comparatis testamenti iure poterit disponere, si ad id à Pontifice illi fiat cop. a. commune inquit Ioā. Dilect. de caut. testan.
- 96 caut. iii. vel si consuetudo illius testamento fauens eo
loci

- loci viguerit, vt commune affirmant Bellon. confil. iiii. num. 10. & num. 12. Did. à cou. ruu. in cap. cum in officiis num. 9. de testamen. vbi contrariam tamen opinionem constituit magis communem. alias autem neutiquam poterit testari de eiusce generis bonis, vt commune interpretum placitum attestantur latè ea de re agentes Iul. clar. de testa. q. xxvii. ver. dixi quod clerici. Viuius lib. i. opin. xli.
- 97 Clericus patrimonio luculento præditus non impeditur, quo minus ab eius ecclesiæ, cui seruit, bonis vitæ necessaria decerpatur, & in suos vsus conferat. vt frequenter placitum memorat Præpos. in cap. illi autē. xii. q. i. ac latè Viuius lib. ii. opin. xliiii.
- 98 Clericus filiusfamilias licet testari possit, tamen de vsufructu bonorum quæ aduentitiorum, quæ matronorum patri quæsito non testabitur. vt crebro doctoribus probari testes sunt Antonius Gomez in l. xlviii. Tauri num. 7. Arius Pinel. in l. i. part. i. nume. 43. C. de bonis mater.
- 100 Clericus nepotes ex filio, quem iam sacris initiatus suscepit, natos non prohibetur hæredes instituere. vt receptū ait Did. à cou. ruu. de spons. ii. par. cap. viii. §. v. nume. 14.
- 101 Clericus in bonis patrimonialibus non fruitur prærogatiuis ecclesiæ concessis præterquam in casibus à iure expressis, commune inquit Balb. de præscript. v. par. quæst. v. num. 2. Ioan. de Amicis conf. cxlvi. num. 1. Viuius lib. i. opin. xl. alias & priuilegiis omnibus armatæ militiæ indultis potitur. commune dicit Ias. in l. miles num. 11. ff. de re iudic.
- 102 Clericus in beneficii fructibus vsufructuarius, non vsuarius censetur. commune inquit Aret. in cap. ex literis de probat. Palat. ruu. in rub. col. ccclv. de donat. inter virum, & vxor. & qui declarant Bellon. confil. iiii. Viuius lib. i. opin. xli.
- 104 Clericus in cœptum iudicium coram populi iudice ab eo, cui ipse successit, persequi apud eundem iudicem cogetur

Thesaur. recept. sent.

cogetur. vt frequenti doctorum sententia probari miserunt in literas Boer. decis. lxxix. nu. 32. & sequentib. ac latè contra Marantam contrarium receptius asserentè meritò inuectus Viuius lib. ii. opin. xlviii.

- 105 Clericus absque decenti habitu captus in homicidij tempore, nec fori priuilegio potitur, nec ad suum iudicem remittitur. cōmune inquit Boer. decis. lxxiii. nu. 16.
- 106 Clericus concubinam habens beneficio excludendus est, & ad fructus perceptos restituendos adigendus. cōmune inquit Bellon. cons. lvi. latè Iul. clar. in pract. §. fornicatio ver. & in primis: Viuius lib. ij. opin. lv. at si
- 107 matrimonium contrahat, iure ipso labitur beneficiis. commune dogma scribunt Petr. Rau. in compend. cleri. coniug. Iul. clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxiii. versic.
- 108 clericus. quod tamen ius non erit in contrahentes spōsalia, vt commune fatur Panorm. in cap. i. de cler. coniug. nec etiam in contrahentes inualidum alioquin matrimonium, vt commune attestatur Iul. clar. vbi supra ad finem.
- 110 Clericus adulterii damnatus deponitur, ac totum vitæ tempus in monasterio degere cogitur, vt commune interpretum effatum affirmant Bernard. Diaz, & qui eum laudat Duennas reg. ej. limit. ij. Grillan. de diuers. crimin. lib. iij. quæstio. ij. num. 1. & sequen. & quæstio. vj. numer. 11. Villalob. quem cum aliis latè refert Iulius Clar. in pract. §. adulterium versic. sed quæro.
- 111 Clericus quatenus facere potest solum conueniri, & condemnari potest. commune axioma testantur Dec. in cap. reprehensibilis num. 28. & seq. de appellat. Ias. col. iii. Rip. nu. 7. in l. miles ff. de re iud. & qui benè explicat Viuius lib. ii. opin. xlv.
- 112 Clericus infraganti delicto, & à publicis apparitoribus capi potest, & à priuatis fauore reipublicæ. vt frequenter placitum enunciant Felin. in cap. si verò nu. 2. de sentent. excommunication. Iul. clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxvii. ver. sed hic quæro. quin & fugitiuus clericus

cus à creditore etiam non initiato impunè capi potest.
vt commune ait Alc.in c.cum non ab homine.num.74.
de iudic.

14 Clericus non sacris imbutum coram iudice popula-
ri cōueniens inrentatam ab eodem aliam litem coram
eodem iudicante cogitur excipere. vt cōmune inquit
Felin.in cap.at si clerici nu.8.de iudi. Curt. Iun. in l.ii.
nu.48.ff.de iurisd.omn.iud.

15 Clericus ob assassini crimen ab ordinario populi iu-
dice,& capi,& plecti potest. commune aiunt Bernard.
Diaz in pract.crimin.cap.xcj. Viuius lib.i.opin.clxiii.

16 Clericus beneficiis labitur,& cū per annum fuerit
excommunicatus,& cum nomen militiæ dederit.vt cō-
munia testatur Iul.clar.in pract.§.vlt.quæst.lxxiii.ver.
item clericus.

17 Clericus in testimonio apud ordinarium populi iu-
dicem dicto falsi se obstringens ad suum iudicem remit-
tendus est: quippè quia ab eo populi iudice puniri ne-
quit.commune fantur Marant.de iudic. vj.par.ii.part.
princip.super xii.actu. num.4. & sequen. Viuius lib.ii.
opin.xlvii.

18 Clericus quanuis torqueri possit,vt receptum testa-
tur Panorm.in cap.cum in contemplatione de reg.iur.

19 tamen necesse est inditiis, aut confessioni accedat dif-
famatio, seu fama præpostera, ac sinistra. vt commune
asseuerant Dec.in cap.at si clerici nu.19.de iudic. Hyp-
pol.sing.lv.Duennas reg.cxc.nu.3.amplia & si ciuilitur
contra clericum agatur. commune effantur Bernard.
Diaz in pract.ver.tortura cap. cxvii. Viuius lib.i.opin.
xlii. Iul. clar. in pract. §.vlt.quæst. lxxiii. versic. sed an
clerici.

21 Clericus ordine, ac loco motus, seu degradatus (vt
vulgus garrit) à iudice populari absque vlla traditione
plectetur.commune scribit Alc.in cap.cum non ab ho-
mine nu.108.de iudic.

22 Clericus post patratū delictum in fraudem effectus
non euadet ordinarios populi iudices, vt cōmune affir-
mant

Thesaur.recept.sent.

- mant Bossius in pract.tit.de pœn.nu.38. Viuius lib.i.
123 opin.xxxviii. nisi ante delictum cōcepisset votū, idque iureiurādo suo affirmauerit, vt commune ponit Viuius vbi supra. quanuis id & iuri contrarium, & reip. utilitati aduersum prorsus affirmare ausim.
- 124** Clerici primæ tonsuræ (vt fandi mos increbuit) exempti sunt ordinariis popularium iurisdictionibus, vt commune latè asserit Viuius lib.i.opin.xxxvii.
- 125** Clericorum nomen in fauoribus canonicos completur, & si in odiosis non tam latè pateat. commune dicit Alc.in l.ii.num. 9.ff.de verb.obli. generaliter tamen minoribus etiam ordinibus initiatos comprehendet, vt commune ait Viuius lib.ii.opin.xlvii.
- 127** Clericorum causas delegare nullis sacris imbuto possunt episcopi, seu præsules. vt commune attestatur Curtius Iunior in rubric.num.20.ff.de offic.eius, cui mandat. est iurisdic.
- 128** Clericorum familiares, ac famuli sacris non imbuti, clericali foro non potiuntur, & si episcoporum famuli potiuntur. commune aiunt Capic. decis.xii.num.1. & 2. Iul. clar. in practic.§.vltim.quæstio.xxxv. versic. quæro.
- 130** Clericorum filii natalibus possunt restitui à comite Palatino facultatem natalibus restituendi de Imperatore adepto. vt commune pronunciant Soc.consil.lxv. Curt. Iun.cons.lxxxiii.nu.7.
- 131** Clericorum confessio coram populari iudice facta nec inditium architectatur. cōmune inquit Marc.Ant. de indic.nu.214. & vide supra ver.acta.
- 132** Clericorum coitus etiam cum cœlibe. fœmina dicitur, ac ducitur incestus, vt communem sententiam asserit Grillan. de diuers.crimin.lib.iii.quæst.vlt. & communem regulā affirmat pract. Conrad. fol.341. nu.13.
- 133** & si eum duntaxat adulterinum esse testetur receptum Did.à cou.ruu. de sponsal.ii.par.cap.viii.§.v. nume 17.
- 134** placet tamen solum simplicis fornicationis loco esse habendum, vt ex alia non minus recepta sententia asseuerat

uerat Iul. clar. in pract. §. fornicatio ver. cū presbytero,
& §. incestus ver. sed nunquid.

135 Clericis immunitas non est à collectis reficiendorum
murorum, pontium, ac viarum, vt frequenter placitū
enunciant Rip. de peste. tit. de reined. præseruat. num.
234. Viuius lib. ii. opin. xlii.

136 Clericos sua cum sponsa de præsentī (vt doctores
fantur) coeūtes quiuis impunè percutiet. quippè in id
frequentius itum à doctoribus author est Did. à cou.
ruu. de sponsal. i. par. cap. i. nu. 12.

137 Clericos periurii reos non dignitate, ac beneficiis
ius ipsum euertit, sed exuendos, ac priuādos cōstituit,
& si statim incapaces nouæ institutionis, ac dignitatis
reddat, vt cōmunia vberrimè affirmat Iul. clar. in prac.
§. periurium ver. item clericus.

138 Codicillis non dempta ideò solennitas censebitur,
quia statuto, vel consuetudine testamētis dempta sit.
commune ponit Viuius lib. i. opin. cccvi. colum. ii. cum
Rip. de peste in tit. de priuileg. vltim. volunt. causa pe-
stis num. 47.

139 Cognati iam hodie ad decimum vsque gradum suc-
cedunt. commune inquit Porc. in fin. instit. de cognat.
success.

140 Coitus damnatus dicitur, quicumque lege aliqua hu-
mana punitur. commune ponit latè Did. à cou. ruu. de
sponsal. ii. par. cap. viii. §. v. num. 15. vbi quoque nu. 16.

141 receptius autumat vt viri matrimonii iugū passi coi-
tus cum cœlibe muliere damnatus censeatur, & qui la-
tissimè hanc damnati coitus materiam ex receptis sen-
tentiis illustrat Iul. clar. in pract. §. fornicatio ver. fre-
quenter cum sequentib.

142 Collegii ius permanet in vno. commune in fit Pa-
norm. in cap. ii. de post ul. prælat.

143 Collegii cuiusuis bona si alienentur, aliquidvè ar-
duum, ac magni momenti ad collegium attinens aga-
tur, singulorum nomina de collegio exprimi necesse
est, vt alienatio, actusvè ille iure subsistat. vt commu-
nem

Thefaur.recept.sent.

munem interpretum sententiam attestatur Alexand. consil.i. colum.iii. lib.iiii. Turzan. opin. liii. & rursus opin.lxv.

144 Coloni testimonium pro domino non admittitur . commune ait Lanfranc.de deposit. testium nume. 85. lib.v. tract.

145 Cum modatum dici non potest, ubi dominium trāsfertur, licet idem sit reddendum, vt est Bar. doctrina cōmuniter recepta in l.ii.nu.4.in fin. ff. si cert. petat. quod dissentientes etiam nō immeritō attestantur illic Rip. num.23. Alc.num.2.cum sequentib.idem Alc. lib.ii. paradox cap.xix.& pro resolutione vidēdus Bellon. lib.i. supput.cap.vii.

146 Communio perpetua, & ab eo iure infringitur, qui iusiurandum aliter cōcepit.cōmune ponit Viuius lib.i. opin.ccv.

147 Compensatio in omnibus contractibus prāter depositum admittitur, si faciliē quod in compensationem deducitur, & liquidō, pro iudicis arbitrio, probari possit. commune ait Ias. in §. in bonæ fidei num.72. institut.

148 de act. in deposito autem de expensis in eodem factis non improbabitur, receptum pronunciat Fulgos. in l. si

149 plures ff. de pos. at in commodato generaliter compensationi locum fore inquit placitum vulgo Panorm. in cap.ii. de de pos. quemadmodum de pecunia ad pecuniā in specie debitam commune testificantur Alex. & Ias. in l. si fundus §. si seruus ff. si cert. pet.

151 Compensatio tunc planē locum non habet, cum quid solutum iri iuratō promittitur. vt frequenter interpretibus probatum memorant Gozad. cons. xxxii. num.15. & sequen. Viuius cum alijs lib.i. opin. xliii. & opin. clxxxix.

152 Compensatio fieri non potest ex priori solutione ad secundam ex iudicis sententia faciendam, vt commune ait Eman. à Costa contrarium cum aliquam multis verius opinatus in l. si ex cautione pag.234. ver. ex his

153 infero C. de non num. pecu. vt nec abs legato rei certæ ad de-

ad debitum etiam necessarium compensatio procedet, nisi aliud testator declararit. commune ponunt Corn. cōf. ccxlii. lib. ii. Io. Dilect. de art. testā. tit. vj. cau. v. nu. 3.

154 Compromissum, & transactio æquiparantur. cōmune aio ex Alex. conf. xxii. nu. 3. lib. i. & conf. cxix. nu. 3. lib. ii. Lanfranc. de arbitr. iii. par. nu. 3. lib. iii. tract. Alc. in l. cum te nu. 4. C. de transact.

155 Compromissum si vt in arbitrum, & arbitratorem factum proponitur, res vti ab arbitratore decisā in dubio præsūmitur. commune ait Alc. de præsūpt. reg. iii. præsūpt. xxxvi. in fin.

156 Compromissum inordinarium tanquam arbitratorem iure, ritèque fiet. cōmune inquit Præpos. in cap. infantes. iii. q. vii.

157 Compromissum quum affines cogente statuto inire adiguntur, ad quos id spectet, vide supra ver. affines.

158 Compromissum alterutrius compromittentis proseriptione euanescit. commune aiūt Baptis. de sancto Blas. de arbitr. quæst. liii. Blanc. de compromiss. quæstio. vii. nome. 6.

159 Compromissum ecclesiasticæ, atque adeò spiritualis causæ quin in sacris non initiatum fiat, nihil vetat. commune dicunt Dec. in cap. ii. num. 4. de iudic. Grat. consil. lxxxvii. nu. 10. lib. j.

160 Compromittendi ius non est, quibus alienandi facultas non est. commune assero ex Ias. in l. vlt. nu. 119. C. de iur. emphyt. Dec. conf. xxxix. & conf. xliiii. Capic. decis. xciii. nu. 3. Soc. Nep. conf. lxxvii. nu. 77. lib. i. Marc. Blanc. de compromiss. iiiii. par. num. 28. Paris. cōf. lxxxv. num. 15. lib. iii. Tiraq. de iur. marit. glo. v. num. 202. cum seq. vnde illud haud erit rectori, seu præsidi ecclesiæ super eiusdem ecclesiæ rebus absque capituli consensu, vt commune affirmant Soc. conf. xviii. col. iiiii. in fin. Turzan. opin. lxxvii. & opin. clxi.

162 Computationis error, & post subductas sæpius rationes allegari potest. vt receptum asserere ausim ex Socin. consil. xcii. num. 8. lib. iiiii. Paris. consil. vlt. nu. 26.

Thefaur.recept.sent:

- 163** & 27.lib.j.quin & vsque ad triginta annos rectè proponetur, vt commune pronuncio ex Ias. consil.ccx.lib.ij.
- 164** Didaco à Castillo in l.27.tauri col.iii.& iure ipso computationem nullam reddit, vt est glo. communiter recepta in l. ij. C. de iure fisci lib.x.
- 165** Conatus an, & quando puniri debeat, vide infra ver. voluntatem.
- 166** Concubinatus licet iure canonum improbetur, tamen iure Cæsareo etiam hodie nullis pœnis plectitur. vt cōmune attestantur Bermond. de concubi. fol.391. col.ij.ac latissimè Iul.clar.in pract. §. fornicatio ver. &
- 167** in primis.vbi nonnullos contrarium hodie receptū asserentes, & refert, & meritò refellit.
- 168** Condemnandi facultas cui non est, absoluendi potestas haud est.commune affirmat Feli.in cap.iii.col.ij.
- 169** de re iud.& si contrarium crebrius receptum asseuerēt Claud. de Seyfell. in rub.ff.de acq. possess. Viuius lib.j. opin.clx.
- 170** Condemnatus in causis ciuilibus & si quadrimestre tempus ad soluendum impetret, vt est communis resolutio contra Accur.in l.debitoribus ff.de re iud.de qua præter illic scribentes attestantur Iacobin. in l.si debitori nu.18.ff.de iudic.Feli.in cap.quærenti col.j.& seq. de offic.deleg.Boer.decis.xlv.Græcus Harmenop.lib.j. tit.iiij.Iacob Cuiacius vir multæ eruditionis, ac doctrinæ lib.iiij.obseruat. cap.xxxix. tamen condemnatus in criminalibus statim soluere coëtur. in id enim frequenter iuisse doctores memorant Bossius in pract.titul. de senten.num.100.Iul.clar.in pract. §.vlt. quæst. xcv. in prin. Viuius lib.ii. opin.lvii.
- 172** Condemnatus ab ecclesiastico iudice ob mixtum flagitium potest iterum pœnas dare apud populi iudicem. vt commune affirmat Alc.in cap.perniciosam.nu.128. de offic.ordin.
- 173** Condemnatus delicti nomine ad pecuniariam pœnam, si vel in minima summa reliquetur, pœnam corporis subibit.vt commune aiunt Boer. decis.cccxlix. & qui

qui latè explicat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xcv. ver. sed quid cum sequentib.

174 Conditio suapte natura semper ea, quibus adiungitur, suspendit, & transmissionem etiam à iure concessam impedit. vt frequenter interpretibus placitū in- fit Anton. Gomez de testa. cap. iij. num. 15. ver. pro hac sententia.

175 Conditio, quæ tacitè inest, sic est impedimento, quo minus obligatio nascatur, atque expressa. commune in- quit Dec. conf. ij. nu. 4.

176 Conditio, quæ potuit contingere, & nūc iam nequit, si conferatur in tempus præteritum, aut præsens, ex- pleatur necesse est: at si in futurum apponatur, tanquā *ad uocari*, seu impossibilis reiicietur. vt si virgo est, si Ti- tius uiuit, illa corrupta, hoc mortuo, ac, si Titius uiuet, qui iam decessisset. vt receptum scribit Did. à cou. ruu. de spons. ij. par. cap. iij. §. ij. nu. 3.

177 Conditio pecuniæ in mare proiciendæ obseruari de- bet. vt commune asseuerat Eman. à Costa in contrariā sententiam rectè abiens in l. Gallus §. & quid si tantū. v. par. nu. 20. ff. de liber. & posthu.

178 Conditionis euentus non coustituit debitorem in mora. vt receptum testificatur Dec. conf. ij. nu. 4.

179 Conditioni satisfaciendi causa nummos incapaci da- tos fiscus aufert, non qui dedit, licet dominium transla- tum non fuerit. commune inquit Eman. à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum. v. par. num. 15. ff. de libe. & posthum. quanuis verius opinioni aduersæ nomen de- derit Cuman. in l. Mœuius ff. de condit. & demonstrat. & ipse alibi eam latissimè iuri magis consentaneam ostendam.

180 Conditioni satisfactum esse debet probare, qui ex conditionali contractu agit: commune ait Bellon. con- sil. 50. nu. 3. & vide infra ver. qualitas.

181 Conditione apposita si quæ alicui relinquantur, & deinde illi relictorum restitutio post mortem iniunga- tur, ac paritum conditioni non sit, statim ij, qui dehi-

Thesaur. recēpt. sent.

ciente conditione in rem venerunt, restituere cogentur nullo tempore amplius expectato. vt cōmune profertur Ias. in l. Gallus §. & quid si tantum nu. 28. & in l. Lucius col. ij. ff. de liber. & posthu. & Iacobin. de sanct. Georg. in l. si pater ff. de iur. dot.

- 182** Conditione comprehensi filii eius, qui & hæres institutus, & grauatus est, non dicuntur ad hæreditatem vocati, sed substitutum duntaxat excludūt, vt nec adiecti conditioni sine liberis decedendi tacitè instituti hæredes putantur. vt receptum ait Ant. Gomez de testa. cap. iiii. nu. 24. ver. tertio facit. & latius cap. v. nu. 42. ver. & in expresso. exemplum autem esto: filium meum instituo hæredem, & iubeo vt si liberis orbatus animam ediderit, Titio bona mea restituat. hic ij nepotes non cēsebuntur ex conditione vocati tacitè, nec instituti. nec
- 183** quidquam illis proderit, si aliquid simul ab eisdem mādaturum proponatur, aut aliquo modo onus aliquod ipsis vnā sit iniunctum. cuius rei extat exemplum: fili mi hæres esto, & si inops à liberis commune naturæ debitum exolueris, Titio amico nostro hæreditatem restituere volo. autem vt qui tibi superstitēs liberi fuerint, liberto meo damæ quinquaginta aureos annuatim suggerant, vel quid simile. nam nec hic eius filii vocati honestatiue videbuntur. vt commune aiunt Alexander nume. 94. Iason nume. 56. in l. centurio ff. de vulgar. & pupillar. Dec. in l. prima num. 15. C. de pact. & assatim Ant. Gomez de testamen. cap. v. num. 43. ver. ij. & in specie.
- 184** Conditione cuiuscunque substitutionis complexi, quicunque illi sint nec vocati, nec tacitè instituti censentur. commune aiunt Ias. in l. Gallus. in princ. & in §. in omnibus ff. de liber. & posthu. & in l. cohæredi §. ult. ff. de vulg. latè Ant. Gomez de testamen. cap. iiii. num. 24.
- 185** ad fin. & cap. v. nu. 42. ver. viii. facit. vt nec in fideicommissi conditione scripti ad hæredis emolumentum à testatore memorati putabuntur. commune dicit Alexā. consil. cv. lib. i.

Conditio-

- 186 Conditiones quibuscunque relictis adiectæ, atque in vnum conceptæ casum ex voluntate ad similes dilatantur. vt commune ait latissime doctor meus Emanuel à Costa in l. Gallus in §. & quid si tantum iii. par. nu. i. cum sequentib. ff. de liber. & posthum.
- 187 Conditiones in casum politæ, & conditiones mixtæ, quæ iure digestorum filii institutione demoliebantur, hodie ex l. quoniam in prioribus C. de inoffic. testa. expunguntur, & institutio firma, ac pura subsistit: vt receptum produnt Paul. in l. suus quoque colum. ii. ff. de liber. & posthum. Lancelot. in fin. Iacob. nume. 14. Dec. col. penult. in l. si pater C. de insti. & subtit. Rhoderic. Soarez in illam l. quoniam in prioribus ampliatur. j. Guilielm. in cap. Raynutius ver. reliquit nu. 28. de testam.
- 188 At conditiones turpes tam olim, quam hodie labem, ac perniciem institutioni afferent. vt frequenter placitum effantur Alber. in d. l. si pater nu. 193. Guilielm. in laudato ver. nu. 33. & receptius affleuerat Eman. à Costa magni ingenii vir in l. Gallus. §. & quid si tantum. iii. par. nu. 106. ff. de liber. & posthu.
- 189 Conditionalis creditor, creditor propriè nõ dicitur. commune effantur Dec. lect. i. num. 29. & lect. ii. in fin. in l. i. ff. si certum petat. & qui eum refert Viuius lib. i. opin. lviii.
- 190 Conductio ab emptione discernetur, ac diiudicabitur ex precii, mercedisvè quantitate, vt est Accurt. opinio in l. i. §. i. ver. in agendo ff. de superfic. quam cõmuniter receptam testantur Rip. nu. 33. Purpur. nu. 53. in l. ii. ff. si cer. pet. Dec. in l. semper in stipulationibus nu. i. ff. de reg. iur.
- 191 Conductio mentione certæ mercedis haud facta valet, & id precii, seu mercedis dandum est, quod præstari adsolet. vt frequentibus interpretum suffragiis exceptum pronunciant Ant. Gomez de contract. cap. ii. nu. 9. & cap. iij. nu. 4. & vir quauis laudatione maior Arius Pintel. meritò indiuerfa omnia abiens in rub. ii. par. cap. iii. nu. 4. cum sequentib. C. de rescind. vend.

Thesaur. recept. sent.

- 192 Conductio ad longum tēpus dicitur alienatio, atque ideo quando & vbi alienatio interdicitur, & illa prohibita cēsetur. commune aio ex Ang. post Fab. in §. adeo in fin. num. 1. instit. de locat. Alexan. consil. xvij. lib. iij. Boer. decis. ccxxxiii. Did. à cou. ruu. lib. ij. resolut. cap. xvi. colum. j. Plotto consil. cviii. nu. 59. lib. i. consil. crimin.
- 193 quin & emphyteusi confertur, atque æquiparatur. vt commune profiteor ex Ias. in l. naturaliter num. 15. ff. de acq. poss. Felin. consil. xxii. & iis, quos copiosè laudat inclytus Pinel. in l. i. part. iij. nu. 66. C. de bon. mat.
- 194 Conductio ad longum tempus à maioratus, vt fundi mos est, successore non necessariò seruari debet. commune effatum pono ex Ias. consil. xxix. & consil. xciii. lib. i. Cur. de feud. quæst. xiiii. ad medium. Ant. Gomez in l. xl. tauri nu. 84. Ario Pinelo in l. i. part. iij. nu. 65. C. de bon. mater.
- 195 Conductio vltra licitum, iustumque tempus facta in tempore iuris facultatem progressu tantum labefactatur. commune ait Ias. in auth. qui rem num. 21. C. de sacros. eccles.
- 196 Conductionis, & locationis instrumento non probatur dominium, & si contra ipsum conductorem rei uindicatione agatur. commune affirmat Alexād. consil. xxi. num. 4 lib. iiii.
- 197 Conductor ad longum tempus is est, qui vel ad tempus decem annorum, vel longius conducit. vt commune affeuerò ex Alexand. consil. xvii. colum. i. lib. iiii. Ias. consil. xxiij. & xciii. lib. i. Dec. consil. ccxcii. nu. 1. Socin. Nep. consil. lxvi. num. 5. lib. ii. Paris. consil. xcviij. lib. iiii.
- 198 & qui ad nouem annos ita conducit, vt postea denuò noua alia incipiat conductio ad tantū temporis, quantum superet decennii spatium si cum superiori coniungatur: & qui vel ad suā, vel ad locantis vitam conducit, & denique qui quoad ipse vel locator voluerit, rē cōducit. vt communia copiosè attestatur Arius Pinel. in l. i. par. iij. num. 63. C. de bon. mater. habet autem huiusmodi conductor vtile dominium, & in rem actionem. vt
frequentèr

frequenter placitum enunciare aufim ex Aret. consilv. Felin. consil. xxv. las. in l. naturaliter num. 15. ff. de acq. poss. & in l. i. nu. 34. & in l. ii. nu. 39 & in l. ult. nu. 2. C. de iur. emphyteut.

- 200 Conductor ad longum tempus tributis, ac rerum oneribus est obnoxius. vt commune asseuero ex Alex. consil. nu. 10. lib. iiii. Sylu. consil. xlvii. nu. 4. Parpal. in l. placet nu. 48. C. de sacros. eccles. Ar. Pinel. vbi supra. vt
- 201 & quiuis alius cōductor, qui rei fructus percipit, vt inferius obseruatur.
- 202 Conductor ad longum tempus ab emptore non abigitur. vt commune renuncio ex Alexandro in l. si filio, §. si vir ff. soluto matrim. & Ario Pinelo non de nihilo dissentienti in l. i. part. iii. num. 68. ver. infertur. v. C. de bon. mater.
- 203 Conductor iterum vel rei, vel operarū non expressa mercede intelligitur eādem, quam prius, mercedem depacisci, vel quam loci consuetudo fert. commune attestantur duo mihi non pœnitendi iuris præceptores Ant. Gomez de cōtract. cap. ii. nu. 9. in fi. & cap. iii. nu. 4. Arius Pinel. in rub. ii. par. cap. iii. nu. 4. & nu. 8. C. de rescind. vendit.
- 204 Conductor rei propriæ scienter dominii iure non labitur. commune effatur Alex. in l. si aliquam num. 10. ff. de acquirend. possess. ignoranter verò nec rei possessionem exuit. vt commune aiunt Curt. Sen. consil. lxx. num. 2. & 7. & Cagnol. in l. nec pignus num. 8. ff. de reg. iuris. quam perdit, & acquirit locator re scienter conducta, vt frequenter placitum infit Rip. in laudata l. si aliquam rem nume. 19. & nume. 22. ff. de acquirend. possess.
- 207 Conductor rerum fractu, aut perditu faciliū præstare debet exactissimam diligentiam. vt receptius dicit Porc. in §. item quæritur nu. 2. instit. de locat.
- 208 Conductor non tenetur etiam modicè expendere in ea, quæ ultra conductionis tempus sunt duratura. vt commune pronuncio ex Bald. num. 5. las. num. 25. &

Theſaur.recept.fent.

num.27.in l.j.C.de iure emphyteu.Alex.conf. iiii. nume.7.lib.5.

209 Conductor quin poſſeſſionis à ſe ante conductionē obtentæ exceptionem locatori rem repetenti opponat nihil impedit.comune aiunt Pariſ.confil.lix. nu.30. lib.i.Iacob.Menochius vir elegantioris doctrinæ in tra.cta.recup.poſſeſ.rem.ed.xi.nu.4.quod intellige iuxta ſu perius obſeruata.

210 Conductor ius in rem habens non expellitur à particulari ſucceſſore , vt commune proferunt Grat.confil.xcv.num.12.lib.i.Did.à Cou.ruu.lib.ii. reſolut. capit.xv.num.13. Ioan. de Amicis confil.cxiii. aſſerunt Paul.Alexand.& alii in l.ſi filio §.ſi vir ff. ſolu.matrim. Porc.num.vlt. in fin. inſtitut. locat. & omnes ſcribentes in l.emptorem C.locat.excipe niſi ſi cū nulla alienationis prohibitio præceſſit,id,quod intereſt, aut poenam ſucceſſor offerat . vt commune enunciant Ant. de Fano de pign.ii.par.memb.i.nu.7.& Neguzant. de pignor.ii.par.col.iii.

211 Conductor,ſeu colonus etiam ad tempus modicum non poteſt à particulari ſiſci ſucceſſore expelli.vt commune aio ex Plat.in l.ſi tempora in fin. C.de fide inſtr. & iur.haſt.ſiſc.Paul.nu.4.Roman.nu.10.Alex.nu.5. in l.ſi filio §.ſi vir ff.ſolut.matr. laſ.in l.diuortio num.36. ff.illo eod. tit. Guid. Papæ deciſ.cccclxxx. quemadmodum nec eccleſiæ conductor à ſingulari illius ſucceſſore detrudetur.vt frequēter interpretibus placere aſſirmo

212 ex Roman.in d.§.ſi vir num.13. Grat.conf.xcv.nu.23. lib.i.Ario Pinel.viro cum primis,& cordato, & diligenti in l.i.par.iii.nu.68.ver.infertur.xii.C. de bon.mater. expelletur tamen is,qui ab eccleſiæ prælato conduxit, ſi illius prælati ſucceſſor velit . vt commune teſtatur Soc.confil.xxxiiii.lib.iii.

213 Conductor rerum dotalium ab vxore expelli impu nē poteſt poſt viri locantis mortem.vt receptum ponit Did.à Cou.ruu.lib.ii.reſolut.cap.xv.nu.4.

214 Conductor quicunq; ſeu partiarius,ſeu pecuniam pendens

215

216

pendens vectigalibus, & rei oneribus est obnoxius, si fructus ex illa percipiat. commune autumo ex Paul. cō sil. cccclii. in fin. lib. j. Ias. consil. cix. ad fin. lib. i. & latè, ac luculenter agente Ario Pinel. in l. i. par. ii. nu. 72. ver. x. ampliatur, & ver. limita. ii. C. de bon. mater.

217 Conductoris etiam minoris res in conductam domum absque tutoris autoritate illatæ pro pensione tacite instar aliorum obligantur. comune ponunt cōtra aliquā multos nō proletarios iuris professores Ias. nu. 57. Gomez nu. 25. Bellon. nu. 31. in §. item Seruiana instit. de act. Neguzant. de pignor. ii. part. memb. iiii. nu. 154.

218 Conductori non locatori malo est fructuum a solo sublatorum, & a militibus dissipatorum calamitas. vt commune inquit Curt. Iun. consil. lxxxv. nu. 1.

219 Conductori insigne, atque intolerabile damnum iuxta vulgi opinionem perpesio remissio indulgeri debet. vt commune doctorum placitum testificatur Turzan. opinion. cvij. cum Soc. consil. 100. in causa Baptistæ in prin.

220 lib. i. verius tamen, magisque receptum est in agrorum conductore, vt tum demum illi remittendum de mercede sit, cum deducto semine, atque habita expensarum ratione tam paucos ipse collegit fructus, vt si pacta pensio solvatur, vltra dimidium iusti precii lædatur. vt constat ex Alex. consil. cvii. nu. 18. lib. vii. Corn. consil. cxxviii. num. 26. lib. ii. Capis. decis. lxxxviii. nu. 1. Paris. consil. lxxxviii. nu. 23. lib. j. Soc. Nep. consil. lxxviii. num. 9. lib. ii. Gyg. de pension. q. lxxvi. nu. 17. Ant. Gomez de cōtrac. cap. iii. nu. 18. & magis comune dogma attestatur Aret. consil. lii. nu. 2. Arius Pinel. in l. ii. i. par. cap. iii. nu. 22. C. de rescind. vendit.

221 Conductori pensio, mercesvè tum demum augetur, cum & eius lucrum est ingens, & id nec ipsius diligentia, atque industria, nec fructuum indicationi, sed illorum quantitatibus quodā prouenienti acceptum referri debet. vt commune fantur Soc. Iun. consil. lxxviii. num. 6. & 10. lib. ii. Ant. Gomez de contract. cap. iii. num. 19. Arius Pinel. meritò cū nonnullis a tota hac opi-

nione

Thesaur. recept. sent.

mone dissentiens in l.ii. par. i. cap. iii. nu. 34. & seq. C. de rescind. vendit.

- 222** Confessio non est probatio. commune efferunt Felin. in rub. num. 6. de probat. Hyppol. in rub. num. 74. C. illo tit. Alc. de præsumpt. i. part. num. 6. in fin. & in l.
- 223** cum te ver. necessaria C. de transact. quannis longè verius sit contrarium, vt censuit Salic. in rub. nu. 4. C. de proba. consentiunt Ias. num. 11. Dec. num. 8 in d. l. cum te: defendit Aret. in rub. num. 18. de probat. quin. & probatio probata est, atque aliis verior, & potentior iuxta Soc. Iun. consil. xxxix. num. 18. lib. ii. Grammat. decis. xxxvi. num. 66. & maior quouis publico instrumento, vt verò tradunt Aymon Crauet. consil. lxi. nu. 3. & consil. clxxi. num. 4. Zas. consil. i. num. 4. & 5. lib. i. & vir magnæ doctrinæ Jacob. Menoch. de recup. posses. pag. mihi 28. num. 217. & sequentib. vbi multa de illius uiribus vtiliter, & disertè contexit. & qui plures eleganter laudat Nicolaus Antonius Grauatius lib. v. cap. xvi. nu. 9. & seq. sed hac de quæstione copiosius nos alibi.
- 224** Confessio contra iuris, & iure præsumptionem admittitur. commune inquit Panorm. in cap. is qui fidem de spons. Alc. de præsumpt. ii. par. nu. 6.
- 225** Confessio extraiudicialis (licet etenim doctorū verbis vti in placitis illorum recensendis) nullius est ponderis. commune inquit Felin. in cap. at si clerici de iudi.
- 226** sed fallitur. nam huiusmodi confessio etiam absente parte facta applenè probat iure pontificum. vt commune testatur idem Felin. in cap. si cautio de fide instrum. Dec. consil. lxiii. Alc. in rub. num. 8. ff. de verb. obligat.
- 227** Curt. Iun. consil. clxviii. num. 2. de iure autem Cæsareo parte absente facta indicium, vt frequens placitum affirmant Alc. in cap. cum non ab homine nu. 98. de iudi.
- 228** Marc. Ant. de indi. nu. 204. seu potius semiplenam probationem gignit. vt receptum asseuerant idem Marc. Ant. in illomet tracta. num. 108. Crauet. de antiquitat. part. i. ver. propositum nostrū nu. 30. Iul. clar. in pract. §. vltim. quæst. xxii. ver. confessio. & quæst. lv. At parte præsentē

- 229 præſente, atque expreſſim accipiente ſi huiuſmodi con-
feſſio extraiudicialis fiat, vel etiam coram iudice incom-
petenti, integram, & perfectam fidem concinnabit. vt
commune inquit Berous in cap. at ſi clerici. nu. 142.
de iudic. Iul. clar. d. quæſt. lv. verſic. vnum tamen ſcias.
- 230 Confeſſio facta eo, cuius intereſt, præſente, & non
expreſſim accipiente, non perfectè probat. vt receptum
dogma effantur Iaſ. in l. error num. 3. C. de iur. & fact.
ignor. Rip. num. 22. Alc. num. 3. in rub. ff. de verb. obli.
- 231 verius tamen multi contrarium cenſent. quos expiſca-
beris ex Alex. in l. ſuus hæres num. 3. C. de repud. hæ-
red. Caccialup. in repet. l. admonendi num. 146. ff. de
iureiuran. Socin. conſ. cxxviii. nu. 6. lib. ij. Claud. nu. 29.
Dec. num. 8. in l. poſtquam liti C. de pact. Dec. ruruſus in
cap. at ſi clerici num. 28. de iudic. & Duennas, qui iam
- 232 id commune aſſerit reg. cxix. at confeſſio parte abſen-
te facta ſemiplenam abſque dubio probationem indu-
cit. vt frequenter placitum inquit Crauet. de anti-
quit. i. par. arg. iii. nu. 30. Viuius lib. i. opin. xlix.
- 233 Confeſſio propria in vno iudicio facta nocet in alio.
commune ait Panor. in cap. per. inquisitionem nu. 12.
de elect. & qui latè hanc rem agit Iul. Clar. in pract. §.
vlt. quæſt. liiii. ver. pen. intellige autem quod vt & hæc
- 234 confeſſio in iudicio facta applenè probet, exigitur par-
tis aduerſæ præſentia, vt luculenter probant l. certum
§. ſi quis abſente ff. de confeſſ. l. vlt. ff. de interrog. act.
& eſt commune illic axiom. cuius rationē ſcribit Paul.
in l. generaliter colum. ii. ad finem C. de non num. pec-
cun. & ſi hac in re non leuiter cæcutierint Feli. in cap. i.
num. 5. de lit. conteſt. Rebuſ. in ll. Gallia. tit. de chyro-
graphis num. 68.
- 235 Confeſſio quæ vel in articulis, vel in ſcriptura alia
fit, nec partis aduerſæ acceptionem, nec præſentiam de-
ſiderat, vt applenè probet. quemadmodum frequenter
interpretibus placere auſim aſſerere ex Bart. in l. certū
§. ſi quis abſente ff. de confeſſ. & in l. nuda col. ii. ff. de do-
nat. Paul. & reliquis in l. publica §. vlt. ff. de poſ. Felin.

Thesaur.recept.sent.

in cap. si cautio nume. 25. de fide instrument. & si ea in re obdormierit Déc. in l. ii. nume. 3. C. de institut. & substitut.

- 236 Confessio facta in tormentis, quam nulla, vel non legitima indicia præcesserunt, nullius est momenti, tametsi in ea confessus persisteret. commune aiunt Ias. consil. clxxxviii. num. 2. lib. ii. Capis. decis. cxlv. nu. 3. Ant. Gomez de delict. cap. xiii. nu. 25. Cephal. vir elegantioris doctrinæ inter consil. crim. consil. cii. nu. 9. lib. i. Bossius in pract. tit. de confessis per torturam nu. 6. Iul. clar. in pract. §. vlt. q. lv. ver. si verò. at si sine tormentis fiat, & si tormentorum metu facta sit ad condemnandum sufficit. vt commune ponunt Viuius lib. i. opin. xlvii. Iul. clar. in d. §. vlt. quæst. lxxiii. ver. nunc de gradibus. quæ
- 237 verò in tormentis rectè, ac ritè inflictis sit confessio nō aliter fidem faciet, quam si post tormenta illam agnoscat reus, & ratam habeat extra tormenta ad iuris tribunal. vt commune asserunt Boer. decis. clxiii. num. 18. & qui accuratè ex receptis sententiis id explicat Iulius clar. in d. §. vlt. q. lxxiii. ver. cæterum cum sequentib.
- 239 Confessio, quæ in ultimæ voluntatis elogio fit, seu mutui accepti, seu debiti sibi soluti, seu alterius rei perceptæ, parte præsentè, aut eius nuncio, aut notario illius nomine accipiente, vsque adeò perfectam, ac legitimam probationem suppetit, vt nullus exceptioni non numeratæ pecuniæ locus sit: sin verò neque coram parte, eiusvè nuncio, aut scriba illius vice accipiente fiat, magis legati, aut fideicommissi loco censebitur, quàm vllam probationis vim teneat. vt frequens placitum affirmo ex Iaso. in l. qui pecuniam colum. i. ff. si certum petat. & in l. admonendi num. 158. ff. de iur e iurand. Hyppol. in l. i. §. præterea colum. iiii. ff. de quæstion. Felin. in cap. si cautio nu. 54. de fid. instrum. & nō exiguam doctorum phalangem producente Eman. à Costa in l. si ex cautione fallen. xii. nu. 1. & 2. C. de non num. pecun. ac Viuius, qui se se magna non curantia intricat lib. i. opin. ccccxiii.

Confessio

- 240 Confessio seu in iudicio, seu extra iudicium ab vno ex pluribus correis debendi facta nec aliis nocet, nec prodest. vt frequēter interpretibus probari scripsit vir egregius, & mihi multis nominibus obseruandus Ioā. Ronchegallus Gioldus in l. ex duobus 16. nu. 71. ff. de duob. reis.
- 241 Confessio liberationis, quæ parte absente fit, & valet, & appenē probat. commune in fit Bald. conf. cccclxvi. lib. iiii. sed melius, ac verius ait cōtrarium receptū Rip. in l. conditionis nu. 21. C. de pact. à quo flo.
- 242 Confessio cum aliquo adiuncto facta tunc ex parte probari, ex parte improbari ab aduersariō potest, cum adiunctum in ipsa rei confessæ gestione non simul interuenisse dicitur: alioquin vtrunque accipi, aut vtrunque ciurari necesse est. exemplum esto illius, confiteor centum mihi mutuo data, sed intra annum soluenda, vel cum Titius meus debitor me nomine liberarit: huius verò adiuncti sit exemplum, cum accepta quidem in mutuo quinquaginta sestertia confiteor, sed iam soluta aio. vt commune attestatur Boer. decis. cccxxxix. nu. 3.
- 243 quod in criminalibus etiam receptū, & testatur, & accuratè explicat Iul. clar. in practic. §. vlt. quæst. lv. ver. possit.
- 244 Confessio mera, aliisque destituta indiciis à socio criminis edita in iis etiam casibus, quibus de complicibus interrogatio iure permittitur, nō est sufficiens indicium. vt commune tradunt explicantes Boer. decis. cccxix. Grammat. vot. vj. num. 2.
- 245 Confessio gemina in quocunque cōtractu, & in quacunque causa exceptionē non numeratæ pecuniæ omnino circūducit. vt cōmune ex multis enunciat Eman. à Costa in l. si ex cautione fallent. xiiii. C. de non numer. pecun.
- 246 Confessio minoris absque vlla vllius curatoris auctoritate emissā, vt illi noceat, praxi generali receptum est: quemadmodum attestantur Ang. de malefic. ver. com paruerunt, & confitentur totum. nu. 8. Iul. clar. in prac. §. vlt. quæst. lv. ver. vlt. terius.

Thesaur. recept. sent.

- 249 Confessio pecuniæ, aut quarumvis rerum receptarum ex alia causa, quā ex mutuo, statim nocet, nec opposita non numeratæ pecuniæ exceptione onus probandi in creditorem transfertur. commune aio ex Aret. col. vj. Alex. nu. 35. in l. i. ff. solut. matr. Ias. in l. legitima colum. iiii. ff. de pact. & in l. i. col. iiii. ff. de condict. ex leg. Felin. in cap. si cautio num. 54. ver. fallit. iiii. de fide instrument.
- 250 Confessio recepti, si numeratum esse non constet, facta ex causa donationis censetur. vt frequentibus doctorum calculis receptum prodit Curt. Iun. consil. xcv. num. 3.
- 251 Confessio curatoris, tutoris, procuratoris, executoris, & cuiusvis alterius administratoris de facta numeratione, quam aliter factam esse non constat, in damnum præiudicium vè pupilli, & cæterorum, quorum principaliter interest, fidem non facit. commune aiunt Tiracquell. de retract. conuent. §. iiii. glo. vj. nume. 12. & seq. Bolognet. in l. ii. §. vlt. num. 44. cum sequentib. ff. si cert. petat. Cephal. vir doctissimus consil. cj. num. 18. & seq. magis commune asserit Follerius in pragmat. de cens. versic. quæ quidem executio nullæ falsitatis nume. 51.
- 252 & si contrarium absque dubio verius iure esse alibi latè ostendo, quod praxi seruari attestatur Zas. in dicto §. vltim.
- 253 Confessio, quæ in instrumento fit, aliquem habuisse, & accepisse, tanti est momenti, vt interuenisse numeratio confessionis instrumenti tempore præsumatur. commune aio ex Alex. in l. stipulatus §. Chrysogonus num. 14. ff. de verb. oblig. Ias. in l. post dotem nu. 85. ff. solut. matrimon. Camp. de dote part. iiii. quæst. cxlviii.
- 254 non tamen agenti ex numeratione satis erit probare confessionem de recepto instrumenti literis contentā. vt commune latè affirmat vir egregiæ doctrinæ Ioan. Cephal. consil. cj. nu. 13.
- 255 Confessio sacerdoti facta, vt doctores commentantur, ac per illum reuelata multum probat, si vnà & sacerdos

cerdos fide dignus sit, & palàm illam facere sibi per ipsummet cōsententem licere iuret: aliàs secus. vt commune testificantur Felin. in cap. testimonium nu. 10. de testib. Cotta in memorab. ver. iuramentum probat difficultatem, Viuius lib. i. opin. 50.

56 Confessionem errore emissam quiuis contrariis probationibus poterit refellere. vt commune fantur Bossius in pract. titu. de confess. nu. 60. Iul. clar. in pract. §. vlt. q. lv. ver. vlt.

57 Confessus coram iudice incompetenti torqueri potest à competenti, & cogi in confessione permanere. vt receptum effantur Iaffred. decis. ciiii. Viuius lib. i. opin. xlviii. Iul. clar. in pract. §. vlt. quæst. lv. ver. ii.

58 Confessus homicidium, & defensionis causa se illud patrasse affirmans, nisi adductam causam probet, pœnas alias quam corporis luet. commune inquit Ias. in l. vt vim nu. 3. ff. de ius. & iur. Iul. clar. in pract. §. vlt. q. lv. ver. posset quoque.

59 Confessus delictum & si ad id iudicis blanditiis, ac promissionibus plectus fuerit, plecti potest, ac debet, commune inquit Chuchalon ad Dec. in l. ea est natura ff. de reg. iur. intellige si in confessione perstiterit, vt latè tradit Viuius ita dissidentium interpretum dogmata concilians lib. i. opin. clxxii. & vide infra ver. iudex.

260 amplia vt vnica confessio sufficiat. vt cum multis receptum testatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæstio. lxxv. ver. vltim.

262 Confesso si pœna imminui ratione aliqua debet, & ei, qui postquam semel negauit, confessus est, imminuetur. vt contra communem opinionem asserit mitius, & magis commune Iul. clar. in pract. §. vlt. q. lxxxii. statut. ix. ver. vlt.

263 Confiscatio bonorum non proscribit bona futura, vel conditionalia. commune aiunt latè Ias. in l. si stipulatus fuerim §. cum stipulamur num. 6. ff. de verb. obli. Ant. Gomez de delict. cap. vlt. num. 1. & 2. in signis Pinelus in rubricæ princip. num. 3. C. de hon. mater. vbi
iidem

Theſaur.recept.fent.

- 264 iidem frequenter receptum aiunt ſecus omnino futu-
rum in bonis ex conditionali contractu prouenturis .
- 265 quin ea ſolum deſert in fiſcum hæc bonorum confiſca-
tio, quæ in hæredes extraneos alioquin trãſitura erãt.
commune aiunt Alc.conf.ccccxii.nu.6. Iul.Clar.qui
hac de materia latiſſimè diſſerit in præc.ſ.vlt.q.lxxviii.
ver.nunc videamus cum ſequentib. & vide ſupra ver.
bonorum conſiſcatio.
- 266 Confiſcatio bonorum contra filiumſam.decreta nec
bona profeſtitia,nec aduentitia , nec caſtrenſia inanit .
vt communia atteſtatur Iul.Clar.in præc.ſ.vlt.quæſ.
lxxviii.ver.præterea quæro,cum ſequentib.
- 267 Confiſcatio bonorum, & bona in alia ditione poſi-
ta diuexat: vt frequenter interpretibus placitū eſſatur,
ac rectè explicat Iul. Clar. in præd. q.lxxviii.ver.fed
hic quæro.poſt Brun.conf.feud.xxxi.nu.15. Roland.à
Valle conf.lxxviii.nu.14.lib.ii.
- 268 Confiſcatis vxoris bonis, & ipſius dos proſcribitur,
at confiſcatis mariti bonis ſecus longè eſt . vt recepta
axiomata effantur Aegid.Bofſius in præc. in tit.de bo-
norum public.nu.73.& nu.75. ac Iul. Clar. in præc.q.
lxxviii.ver.quæro ſi bona.
- 269 Coniuges ſibi mutuò ſuccedunt in quartam hæredi-
tatis partem, ſi ſuperſtites liberi numerum ternarium
non egrediantur:aliàs in virilem portionem vel teſta-
tò,vel inteſtatò,vel defuncti ſpontè, vel eius ingratius
admittentur.communè inquit Corn.conf.iiii.col.ii.
- 270 & iii.lib.iiii.Soc.conf.cxxi.col.iiii.lib.iiii. intellige tamè
hoc proceſſurum, ſi aut nulla dos dicta eorum matrimo-
nio ſit,aut tam exigua, vt inde ſe ſe vxor alere non
poſſet.communè ponit Viuius lib.i.opin.vlt. cū Barba.
conf.lxxiiii.lib.iiii.
- 271 Coniuncti ſanguine,differentia agnatorū, & cogna-
torum , ſuſque deque habita , ad decimum vſque gra-
dum inter ſe ſuccedent. commune inquit latè Didac.à
Cou.ruu.in epitom.de ſucceſſione ab inteſtato col.xj.
- 272 coniunctorum tamen appellatione quoad agendi effe-
ctum,

ctum, ad quartum duntaxat gradum transuersales admittentur: vt omnibus probari dixit Alex. cons. cxlvi. videretur col. iii. lib. ii.

273 Consilium viri doctissimi liberat expensarum onere. vt receptum ait Curt. Iun. cons. xix. nu. 4.

274 Consilium viri in dignitate positi vbicunque exigitur, cōsensus eius, vel autoritas omnino necessaria est. commune inquit Soc. in l. ii. §. voluntate nu. 3. in fin. ff.

275 sol. matrim. quanuis qui consilium ab aliquo petere tenetur, generaliter illud sequi non cogi dicatur: vt frequenter placitum ponit latè Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par. cap. iii. §. viii. nu. 3. & Eman. à Costa in l. cum tale §. si arbitrato. in limit. xi. à nu. 1. ff. de condit. & demonst. Crauet. cons. j.

276 Consulens in delictis alioquin non facturo pares delinquenti ipsi poenas indistinctè dat. cōmune dicit Dec. in l. consilii non fraudulentum nu. 4. ff. de reg. iur. vbi Cagnol. nu. 3. frequenter receptum scribit, vt is, qui alias non facturo consulit, æquè atque ipse delinquens puniatur, qui verò & alioquin facturo consulit, mitius plectatur. quod etiam verius, & magis receptum ostendit latè Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxviii. & si consulent è alias facturo non teneri de delicto postea admissio proficantur frequenter placitum doctoribus Panormit. in cap. nuper de sentent. excommunic. Imol. in capit. j. de offic. delegat. Felin. in capit. sicut dignum num. 7. de homicid.

278 Consuetudo inducitur ex duobus actibus iudicialibus. commune refert Fulgos. in l. de quibus num. 10. ff.

279 de legib. vt etiam percurso decem annorum spatio inualecet. commune aiunt Ias. in eandem l. nu. 47. Tur-

280 zan. op. in. lxvi. in fin. intellige cum huiusmodi consuetudo est præter ius. commune ponit Menoch. de iure

281 patron. lib. j. nu. 17. vel legi solum derogat, vt commu-

282 ne fatur Fulgos. vbi supra. nec requiritur, vt in iudicio oppugnata, atque approbata sit, vel in aliquam contentionem venerit. commune pronunciant Abb. in cap.

Theſaur. recept. ſent.

cum tanto col. ix. de conſuet. Soc. conſil. xcix. col. ii. lib. i. Turzan. opin. cliii. Viuius lib. i. opin. lvi.

283 Conſuetudo licet ſcriptum ius anteat, tamen conſuetudinis ſimilitudo quæ vel à maiori ratione procedet, illud non vincet. commune affirmat latè Turzan. opin. xcvi.

284 Conſuetudo quæ ſit, quæque conſuetudo rationi cõſentanea cenſeri debeat, iudicis arbitrio deceditur. commune aſſerit Ioan. Nicol. in flor. iur. patron. lib. primo num. 15.

285 Conſuetudo à lege antiquata non poterit in eandẽ ſpeciem denuo induci. quippe quia non ſolum de præterito, ſed in futurũ, atque adeò in ſecula abrogari credatur. commune effatum attestantur Imol. in l. cum ab omni num. 3. de vit. & honeſt. cleric. Iaſ. in l. cunctos populos nume. 74. de ſumma Trinit. Turzan. opin. xcix.

286 Viuius lib. i. opinion. liii. & liiii. poterit tamen ex noua cauſa induci. vt commune ponit idem Viuius d. lib. i. opin. lv.

287 Conſuetudo etiã iniuſta excuſat à pœna. vt commune renunciant Gomez in cap. i. num. 131. de conſtitution. lib. vj. Turzan. opin. xcvi. Villalob. in ſua collecta.

288 Conſuetudo non probatur teſtibus ſingularibus. commune ait Dec. conſil. ccxv. quin & probari debet teſtibus de actuum viſu, frequentia, diuturnitate deponẽtibus, vt tacitus populi conſenſus acceſſiſſe videatur. cõmune aſſeuerat idem Dec. conſil. cccclxxxix. nume. 25.

290 ſatisque ſuperque erit duobus teſtibus ea omnia probari. receptum ait Rochus in iii. ſeſt. repet. cap. vltim. num. 66. de conſuetud. & vide infra ver. teſtes ſingula-

291 res. quin & illã vigere celebri iuris doctore ſcriptis pro-
denti credetur. vt commune effantur Porc. in §. apum
nu. 10. inſtit. de rer. diui. Alex. in l. poſt dotem nu. 29. ff.
ſolut. matr. Dec. in l. ii. §. mutui datio leſt. ij. num. 13.
cum ſeq. ff. ſi cer. pet. & conſil. cccclxi. nu. 10. Viuius lib. i.
opin. lxxxviii.

Conſuetu-

- 292 Consuetudo non facit supplementum in substanti-
libus, vt loquar doctorum more, commune enunciat
Arius Pinel. in rub. ii. par. cap. iii. nu. 3. in fin. & nu. 5. etiā
in fin. C. de rescind. vend.
- 293 Continuatio, seu concatenatio titulorum ad titulos fie-
ri necessario debet, vt communem esse opinionem asse-
rit Ang. in prin. proœm. instit. col. antepen. & in rub. in
prin. institut. de action. vbi Ias. ex num. 3. multos ab
ea stantes refert. quod etiam copiosè facit Ioan. de Gar-
ron. in rub. C. de secund. nup. Hieronym. Butig. in rub.
ff. de verb. obliga. non tamen libri ad librum continua-
tio necessaria est ex glo. rub. ff. de condict. furt. in vlti-
mis verbis. cuius sententiam frequenter receptam asse-
ro ex allegatione Alex. in rub. num. 24. ff. de nou. operis
nunciat. Ias. in rubric. num. 6. in fin. institut. de action.
Iacob. de Nigris in repetit. rubr. num. 1. ff. si certum pe-
tat. vbi Ludouicus Gomez communem etiam testifi-
catur. magis tamen, ac magis mihi probatur Raphaelis
Cuman. sententia in rubr. ff. de noui operis nunciat.
vt nihil aliud vnquam desideretur, quam materiarum
subordinatio. quæ etiam opinio Angel. & Ias. supra
allegatis arrisit. & Alexand. num. 1. Rip. nu. 16. in rub.
ff. solut. matrim. & rursus Angel. in princip. institut. de
legat. & cæteris neotericis interpretibus communiter
probatur.
- 296 Contractus loco etiam tunc agi potest, cum ad illius
rescissionem disceptatur. commune asserit Did. à Cou.
ruu. lib. i. resolut. cap. iiii. nu. 1. per tex. in l. in contracti-
bus §. in omni ff. de non num. pecun. licet contrarium
non præpostero genio affirmauerint Bald. & Paul. in l.
ij. C. vbi, & apud quem, ducti eodem text. & qui illos se-
quuntur Ias. in l. qui loco col. ii. ff. de condict. indebit.
Dec. in rub. lect. i. colum. iii. in princ. de iudic. sed ea de
re alibi latius.
- 297 Contractus ad arbitrium alicuius relatus subiuncto
illius arbitrio valebit, alias neutiquam. commune po-
nit Curt. Iun. consil. cxxvi. nu. 13.

Thesaur. recept. sent.

- 298 Contractus circumuentionem nullam à sciente factam in animi foro admittit, vt nec ab ignorante, si bona fides in id genus contractu exactior requiratur, atq; ea res æquius melius iudicari iubeatur. commune lubenter pronuncio ex Fortu. de vlt. fin. iuris nu. 275. Tiraq. de iur. marit. lege. ix. à nu. 7. Ario Pinel. in l. ij. cap. j. nu. 35. C. de rescind. vend.
- 299 Contractus si ab alterutra parte aut rescindi, aut nullus dici potest, integrum, ac liberum est parti alteri petere ab illa num contractui velit stare, nec ne. commune aio ex Ias in §. actionum num. 42. institu. de action. & in l. transactione finita ad fin. C. de transact. Ant. Gomez de contract. cap. ii. nu. 21. non tamen id in pupillo procedet, vt nec facta declaratio restitutionem illius in integrum impedit. commune dicit Pinelus meus, & doctor, & alter parens in l. j. par. iii. num. 35. & 36. C. de bon. mater.
- 300 Contractus qui cum cœnobio initur, vt certa nummorum quantitate prestita, is, qui contrahit, per vitam alatur, nulla re impeditur, aut infirmatur. commune ait Ias. in l. cunctos populos lect. j. num. 63. C. de summa Trinit.
- 301 Contractus nominatus ob implementum non subsequutum tum demum rescinditur, cum id, cuius expletio defecit, contractui causam dedit, commune interpretum placitum attestantur Alex. nu. 8. Ias. col. vlt. in l. vlt. ff. de condic. ob caus. Alex. in l. petens nu. 13. & ibi plenius Curt. num. 27. C. de pact. latissimè Arius Pinel. in ii. par. rub. cap. ii. nu. 19. C. de rescind. vend. quibus adde Corn. conf. cj. col. ij. & consil. cxxi. col. j. nu. 2. lib. j. & cons. cii. col. iiii. nu. 22. lib. ii. Bald. Nouell. de doct. vj. par. priuil. 50. Soc. conf. xxvi. col. vlt. lib. iiii. Math. de Afflict. decis. cclxxx.
- 302 Contractus in re dubia nomen, formam, ac iuris effectus ex mente, & proposito contrahentium assumit. vt commune doctorum essatum esse constat ex iis, quos laudat Tiraquel. de retract. lign. §. xxx. gloss. j. numer. 2.

- Abb. & reliquis in cap. ad quæstiones de rer. permutat. Rip. in l. ii. num. 36. ff. si cert. pet. Ex ea de pact. nu. 513. ver. j. Didac. a Cou. ruu. lib. ii. resolut. capit. iiii. nume. 9.
- 304 nec aliunde melius, & luculentius mens, ac propositum contrahentium illucescet, quam ex nomine, quod contractui expressim ipsimet contrahentes indiderunt. vt frequenter placitum pono ex Paul. in l. Aristo nume. 4. in fin. & num. 5. ff. de donat. Panorm. in d. cap. ad quæstiones num. 4. Rip. num. 30. Alciat. num. 24. Purpur. num. 51. in l. ii. ff. si certum petat. Ex ea vbi supra, & vberius Tiraquell. in laudato superius loco num. 7. Lorient. de pact. axiom. cxvi. Carol. Molin. in consuet. Parisiens. §. xiii. nu. 53.
- 305 Contractus, conuentio vè de hæreditate viuentis etiam iureiurando accedente non aliter valet, quam si ille, de cuius hæreditate agitur, & consenserit, & in consensu vsque ad mortem perstiterit. commune ait Curtius Iunior consil. xcvi. num. 3. & vide infra ver. hæreditas.
- 306 Contractus ab excōmunicatis ritè, rectèq; gerentur. commune ait Panor. in cap. si verò de sent. excommun.
- 307 & vide infra ver. excommunicatio. vt etiam ab iis, qui carcere detinentur, geri poterunt non obstante iure ipso aliud volenti. vt supra obseruo ver. carcer.
- 308 Contractus principum obligant eorum successores. commune ait Ias. consil. x. lib. iii. & vide infra ver. princeps.
- 309 Contractus quin in vltimis voluntatibus ritè gerantur, ac rectè gesti sint irretractabiles, dubium esse non debet. cum id communi interpretum sententia receptum affirmant Dec. consil. cxcvi. & ccxciii. Boer. decis. cccliii. nume. 4. duobusque testibus appositè, ac sufficienter illi probabuntur. commune inquit Dec. d. consil. ccxciii. col. ii. Rip. in l. nemo potest num. 32. ff. de leg. lib. j. Cepoll. caut. cxxix. intellige tamen vt id procedat si contractus, qui geruntur, non multū à testamento abhorrent, commune pronunciant Alc. in l. i. §. qui
- præsens

Thesaur. recept. sent.

præsens nu. 21. ff. de verb. oblig. Iul. Clar. de testamen. q. lxxvii. ad fin.

312 Contractuum qualitates, accidentia, & rerum illis comprehensarum probatio, improbatio in alterum contrahentium conferri possunt. commune inquit Ias. in l. centesimis §. si ita num. 11. ff. verb. obligat. & in l. si sic ff. de leg. lib. i. Fabian. de empt. & vendit. quest. v. prin. num. 72. cum sequentib. Ant. Gomez de contrac. cap. ii. nú. 19. ad fin.

313 Contractuum diem memoria non tenentes testes nihilo minus probat, tamen si dies in libello expressim adiecta sit: si tamen & assueta clausula actorem a superflua probatione liberans inserta fuerit. commune ait Aret. in cap. qualiter, & quando §. debet nume. 130. de accusat.

314 Contrahentes in dubio ad statuta, & consuetudines se se referre existimandi sunt. commune interpretum placitum ait Curt. Iun. cons. lxxxvi. nu. 6. & cons. clxxi. num. 1. & iactatur temerè inter doctores.

315 Contrariorum cum sit eadem disciplina, a contrariis summo iure procedet argumentum, ut communi interpretum suffragio receptum affirmare a usum cum Accurt. in rub. ff. de acquir. & amitt. possess. & inibi Aret. Alex. Soc. Ias. Alc. Crot. & aliis. cum Bar. in l. inter stipulantem §. sacram ff. de verb. obligat. Bald. cons. cxlii. num. 3. lib. ii. & cons. cccxcviii. nu. 3. lib. iii. Cagnol. post Deci. in l. secundum naturam, & in l. nihil tam naturale ff. de reg. iur. Euerard. in topicis loco. lxxv. Stephan. Bod. post alios, quos citat, in §. videamus igitur versic. simul intelligemus pagin. 29. institut. de iis, qui sunt sui, vel alieni iuris. Santaren. de sponsio. iii. part. nume. 77.

316 Contumax non manifestus absque citatione multari nequit. commune inquit Aret. in cap. i. num. 61. de iudic.

317 Conpeniri poterit debitor, qui certo aliquo in loco certa die soluere promisit, ubicunque locorum fuerit repertus.

- repercus commune ait Ias. in §. plus autem num. 27. &
 318 seq. instit. de action. vt & is, qui promisit soluere ubi-
 cunque fuisset peticum, secus verò si aliquo in loco, &
 ubique locorum conuenisset eum posse conueniri. cõ-
 mune ponit Viuius lib. i. opin. lxxiii.
- 319 Conueniendi verbum nõ præferret stipulationem.
 commune aiunt Rip. in l. lecta num. 16. ff. si cert. petat.
 & in rub. num. 26. ff. de verb. obligat. & alij, quos refert
 Viuius lib. i. opin. cccxxxvii. qui & cùm hoc verbum
 apud acta scriptum est, & cùm post interrogationem
 subiungitur, communem opinionem limitat.
- 320 Copula seu coitus probatur iureiurando viri, vel
 mulieris matrimonium intendentis. commune ait ele-
 ganter declarans Did. à Cou ruu. de spons. ii. part. cap.
 iii. §. j. nu. 14. latius Iacob. Menoch. de arbit. iudi. q. xxi.
 cum sequen.
- 321 Copulandi dictio inter ea, quæ alternis sibi aduersan-
 tur, posita in alternatim enunciantem conuertitur.
 commune infit Anton. Gómez de testament. capit. v.
 num. 3. 1.
- 322 Correlatinorum iudicium idem prorsus est, etiam in
 poenarum causis. commune ait Ioan. Nic. in l. genera-
 liter num. 26. C. de secund. nupt. Arius Pinel. in l. iii. i.
 part. cap. ii. num. 1. C. de rescinden. vendit. Viuius lib. i.
 opin. cclxxxiii.
- 323 Creditor nec dicitur is, cui à legato, nec is, cui à
 delicto debetur. commune dicit Rip. in rub. num. 92. ff.
 si cert. petat.
- 324 Creditor ex mercium venditione cæteris creditori-
 bus in illismet mercibus iam traditis non præfertur.
 commune effantur vterque Imol. in l. si cum dotem §.
 ult. ff. solut. matrimon. Fan. de pignor. par. v. membr. ii.
- 325 num. 8. amplia ad mutui creditorem iuxta eundem Fan.
- 326 eod. lib. ii. par. memb. i. num. 13. excipe si pecunia ad rei
 illius emptionem mutuo data est. cõmune testatur, &
- 327 idem Fan. & eod. memb. num. 8. excipe rursus in re ex
 sacri, vel pii alicuius loci pecuniis empta. commune

Thesaur. recept. sent.

scribit Rip. in l. iuriconsulto nu. 6. ff. in quib. caus. pign. vel hypo.

328 Creditor posterior præfertur dotis confessioni, quã fraude factam aliqua constet coniectura. vt est receptũ placitum in authen. sed iam necesse C. de donat. ante nup. deque Alex. ad Bar. in l. j. nu. 11. C. de iur. fis. lib. x. Roger. de dote §. v. num. 30. Ias. in §. itẽ si quis in fraudem nu. 62. instit. de action. constare potest.

329 Creditori probanti duobus testibus nihil de summa deponentibus pecuniæ numerationem alicui factã, & aliis præterea testibus probanti debitorem ab ipso cõtum mutua petiisse, iusiurandum deferetur. commune aio ex Alex. in l. admonendi num. 47. ff. de iureiur. Dec. in l. vlt. num. 4. C. de eden. Hypp. notab. cccxii. & vide infra ver. testes.

330 Credulitas, vel quæuis etiã iniusta causa pœnas delicto alioquin infligendas imminuit cõmune aiunt Ioã. de Amicis consil. lxxxiii. num. 5. Iatẽ Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæstio. lx. versic. & generaliter. & vide supra ver. causa.

331 Criminalis causa dicitur, cùm fisco multa addicitur, at ciuilibus cùm parti. commune dicunt Panorm. in rub. nu. 2. de iudic. Io. Cephal. cons. cxlj. nu. 12. lib. j. & vide infra ver. pœna.

332 Criminalibus iudiciis fidem non faciunt acta in iudiciis ciuilibus. commune fantur Felin. in cap. at si clerici nu. 12. de iudi. Rip. in l. is apud nu. 40. C. de eden. & vide supra ver. acta.

333 Criminales causæ ciuiliũ definitionibus regulariter metiuntur. commune aio supra ver. argumentum.

334 Criminis vel ciuilitè damnatus fit infamis. commune ait Imol. in l. infamem ff. de publ. iudi.

335 Culpa lata dolo haud æquiparatur, cùm de mortis aut membri disseccandi supplicio quæstio vertitur. commune dicit Cagnol. in l. contractus num. 10. ff. de regul. iur.

Culpa

- 336 Culpa leuis, vel leuissima in omittendo suscepta ad refarciendum damnum datum non obligat, quauis in faciendo admissa ad id obstringat. comune ait prolixè Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par. cap. vj. §. 8. nu. 13. non
- 337 tamen vnquam animum huiusmodi culpa obligat, vt cum Corset. in sing. ver. forum conscientia. tradit receptum idem Did. à Cou. ruu. in laudato §. viii. nu. 12.
- 338 Curatoris autoritas non necessaria est, vt naturalis obligationis vinculis irretiatur adultus contrahens. comune ait Porc. in §. is quoque num. 9. instit. quib. mod. re. contrah. oblig. & si ea de re non leuis inter ipsos iuriconsultos dissentio esse videatur, vt alibi latius, & prolixius ostendo,

- I A M N V M passis si iusiurandum statuto defertur, non idcirco illi delatum censebitur, cui furtum factum est. vt frequenter placitum literis prodiderunt Plotus in repet. l. si quando nu. 823. ad fin. C. vnde vi. Viuius lib. j. opin. 2. ccxcij. nec ea etiam de causa si reus petat vt ad ipsum locum iudex proficiscatur inspecturus nullum damnum datum esse, minus audietur, vt crebro receptum attestatur Curt. Iun. in l. admonendi nu. 352. ff. de iureiur. Viuius vbi supra.
- 3 Debitor etiam nulla de nouo contingente causa compelli poterit, vt cautionem rei probandæ ergo præstet. commune inquit Rip. in l. ii. nu. 48. ff. sol. mat. & Stracha de mercat. ii. part. nu. 32. Ant. Gomez de contract. cap. xi. nu. vlt. Arius Pinel. in l. ij. par. ij. cap. j. nu. 20. ad fin. C. de rescind. vendit.
- 4 Debitor simpliciter soluens nec cautionis, nec daty chyrographi fidem videtur agnoscere, vt ait receptius Eman. à Costa in l. si ex cautione limit. vii. num. 4. & 5. C. de non num. pecun.
- 5 Debitor solutione partis tum demum liberatur, cum numerationi creditor assentitur. commune dicit Alc. in l. ij. §. & harum ff. de verb. oblig.

Thesaur. recept. sent.

- 6 Debitor si debiti partem confiteatur, partem neger, confessam summam cogetur creditor inuitus accipere. commune ait Porc. in princ. nu. 12. ad fin. instit. quibus mod. tollit. oblig.
- 7 Debitor speciei licet ob eius interitum ante ipsius mortem liberetur, tamen conditioni ob causam est obnoxius. ut commune late ponit, ac bene exponit Viuius lib. i. opin. lxvii.
- 8 Debitor certæ pecuniarum summæ non satisfacit soluendo vel pecuniam eiusdem conditionis ad pondus, vel pecuniam eiusdem valoris publicè constituti ad numerum. ut communia effatur Arius Pinel. in rub. i. par. cap. iii. num. 9. C. de rescind. vend. & vide inferius ver. moneta.
- 9 Debitor pecuniæ, vel massæ certæ metalli non satisfacit pecunia alterius metalli soluenda: commune ait in contrariam sententiam cordatè abiens Arius Pinel. in rub. i. par. cap. iii. nu. 16. C. de rescind. vendit. quin & in alia diuersa omnia iam antea meritò discesserant Fulg. nu. 6. Soc. nu. 14. Alc. nu. 11. Purpur. nu. 31. in l. ii. §. muti datio ff. si cert. per.
- 10 Debitor non certæ, liquidòque constantis summæ potest certam quantitatem offerre satisfaciens de reliquis, quæ deberi amplius apparuerit. commune ponit Curt. Iun. cons. cxxii. nu. 2.
- 11 Debitor quantitatis necessarius, si leget speciem non videtur compensandi animo legare. ut commune pronuncio ex Alex. consil. xii. nu. §. lib. ii. & cons. vii. nu. 17. lib. vj. Soc. consil. xciii. num. 23. lib. i. Ias. in l. huiusmodi §. cum pater nu. 12. ff. de leg. lib. i. & in §. fuerat nu. 67. instit. de act. Roderic. Soarez in tit. de las arras fol. 27. Riminal. in authen. præterea col. vlt. C. vnde vir, & vx. Did. à Cou. ruu. in cap. officii num. 2. de testamen. à qua tamen sententia videtur rectè detecisse Imol. & Alex. num. 7. in l. si cum dotem §. si pater ff. solut. matrimon. Roman. & Aret. col. ii. Alex. num. 13. Ias. num. 26. Dec. num. 10. in laudata nouell. præterea. Soc. reg. celxxxii. in

in princ. Matth. ab Afflict. decis. cxxxiii. nu. 4.

- 12 Debitor in diem si per errorē ante diem soluat, non repetit mediū temporis vsum. commune interpretum dogma constituere aūsim ex Alex. in l. i. nu. 17. ff. de cōdict. indeb. Ias. & in l. in diem ff. illo eod. tit. & in l. cum quis col. vlt. C. de iur. & fact. ignorant.
- 13 Debitor intra bienium, & suam cautionem rectē, ac iure condicet, & creditorem, qui pecuniæ numerationem non probat, ad perfectam liberationem adiget. cōmune scribit Eman. a Cost. in l. si ex cautione pag. 259. cum sequentib. C. de non num. pecun.
- 14 Debitori, qui debitum confitetur, decem dierum spacium de more ad soluēdum indulgetur. commune inquit Porc. in §. omnis stipulatio num. 6. instit. de verb. obligat.
- 15 Debitum duntaxat ciuilitex ex literarum obligatione, si quocunque errore soluatur, repeti poterit. commune inquit Alex. nu. 30. & recentiores in l. i. ff. de condict. indeb. Ias. in l. cum quis num. 5. C. de iur. & facti ignorant.
- 16 Debitorum remissio generalis non profertur ad res testatori debitas, aut actiones in res illi competentes. commune dicit Ant. Gomez de testa. cap. vlt. nu. 82. ver. item adde quod in facta.
- 17 Decipere se inuicem contrahentes in conscientia foro nequeūt. commune ait Arius Pinel. in l. ii. par. i. cap. i. nu. 35. C. de rescin. vend. quod intelliges atque cōstringes ex scriptis a Rip. in l. si vnquam q. ix. C. de reuocā. donat.
- 18 Decretum & solenniter, & ex causa iusta, ac vera factum præsimitur. cōmune renūciat Alc. de præsump. reg. iij. præsumpt. x. quin & causa cognita latum esse ex iudicis affirmatione cēlebitur. cōmune dicit Aymon de antiquitat. tēpor. ii. part. versic. sed ista limitatio. nume. 15.
- 19 Decretum vbi in alienatione exigitur, & subhastatio regulariter desideratur, vt commune aio ex copiosa allegatione

Thesaur. recept. sent.

legatione Pinel. in l. ij. par. ij. cap. ij. num. 25. ad fin. C. de rescind. vendit.

- 21 Decretum iudicis aditum obstruit l. ij. C. de rescind. vendi. ut magis commune asserit Dec. consl. ccx. num. 8.
- 22 ver. tertio. sed contrarium verius arbitror, & illud frequentibus interpretum sententiis probari, ac magis, magisque recipi attestantur Ant. Gomez de contract. cap. ij. num. 23. Cagnol. nu. 158. quæst. xxiii. Arius Pinel. ii. par. cap. ii. nu. 18. & seq. in eadem l. ii. C. de rescinden. vendit.
- 23 Defendere alium à vi, quæ infertur, nemo tenetur nec iure Cæsarum, nec iure Pontificum in foris agitando. commune testificantur Dec. num. 4. & Chuchalon ad illum in l. culpa caret ff. de reg. iur. & qui limitant, ac latè agunt Viuius lib. i. opin. lxix. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxvii. ver. dictum est cum sequentibus.
- 24 Defensio in causis criminalibus à principe tolli nequit, ut est commune interpretum placitum teste Soc. cum aliis relato ab Hyppol. in l. vna num. 170. C. de rapt. virg.
- 25 Defensio non adimitur propalam delinquenti. commune ponunt Salic. in l. ea quidem num. 86. C. de accusat. & Anto. Gomez de delict. cap. j. nu. 43. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xlix. ver. & hoc adeò. ac vide supra ver. citatio.
- 26 Defensionis propriæ iustum modum egressus, & alterius læsor non statuta, sed mitiori pœna plectitur. commune assero ex magna doctorum phalange in ordines digesta ab Anton. Gomez de delict. capit. iiii. num. 24.
- 27 Defensionis sui nec in proprii status causis, nec in criminalibus quis potest renunciare. commune aio iuxta Hyppol. in l. j. num. 91. & sequen. C. de rapt. virg. Ant. Gomez de delict. cap. j. num. 66. fusè Dida. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. vlt. §. vlt. num. 16. & qui rectè declarat Iulius Clarus in practico. §. vltim. quæst. xlix. ver. quero nunc.

Defen-

- 28 Defensionem de iure, deque facto pollicitus non tenetur armis defendere. commune inquit Cagnoli. in l. non videtur num. 6. ff. de reg. iur.
- 29 Delegatus iuridicundo locum potest eligere, vt commune dogma ait Cur. Iun. in rub. nu. 22. ff. de offi. eius cui mand. est iurisd.
- 30 Delegatus ab eo, qui infra principem sit, non exequitur suam sententiam, quanuis admonitionis, & ex communicationis ius habeat. commune autumat Felin. in cap. significasti de offi. deleg. at delegatus à principe, & exequendę sententię copiam habet. commune iuxta Ias. in l. ult. nu. 5. C. de iudic. post Alex. in l. ii. num. 10. ff. de iuris. om. iud. Feli. nu. 1. Dec. nu. 2. in laudato cap. significasti. Ant. de Tremor. ad Bonacur. in prac. except. in rub. de restit. nu. 4.
- 32 Delegatus à principe subdelegat (vt interpretum ore loquar) illa etiam, quę meri imperii sunt. commune iuxta Felinum num. 82. Alciat. num. 81. in cap. quod sedem de offi. ordinar. excipe. j. cū commissio verbo præcipimus facta est. commune dicunt Felin. in capit. si pro debilitate de offi. delegat. & in cap. eam te de rescript. Curt. Iun. in l. j. num. 80. ff. de offi. eius, cui mand. excipe. ij. si delegati conscientia onusta sit. commune testatur Soc. consil. xcv. colum. iiii. lib. j. excipe. iiii. vt id in criminum causis haud procedat. commune inquit Alb. in d. l. j. ff. de offi. eius, cui mand. vbi in contrarium ab interpretibus itum frequentius scribit Ias. quos conciliat videndus Boer. decis. vj.
- 37 Delegatus duntaxat à principe seu ante, seu post litis contestationem ius personalis citationis habet. vt frequenter placitum scriptis produunt Ias. in l. cui iurisdictione num. 22. Curt. Iun. in l. ii. nu. 18. & num. 39. ff. de iurisd. om. iud.
- 38 Delegatus meri imperii iure constitutus ad vltimum supplicium recte progrediatur. commune ait Alciat. in cap. quod sedem num. 83. de offi. ordin. ac Villalob. in sua collecta.

Thesaur.recept.sent.

- 39 Delegatus subdelegandi, ac subcenturiandi ius non habet, si eius industria sit electa. commune fatur Soci.
- 40 consi. xcv. lib. i. alioquin contestata lite delegatus ab inferiore etiam quam principe id ius habet quàm in ciuilibus, quàm in criminalibus causis. vt commune ait Petr. Nun. de execut. mand. regum cap. i. colum. iiii. videbis tamen quæ supra ver. delegatus à principe obseruantur.
- 41 Delegati cognitio lata sententia terminatur. cōmune ait Felin. in capit. in literis de offic. deleg. excipe cum mandati formam non seruauit: nam tunc & acta circunducere, & denuo cognitionem ordiri poterit. cōmune ponunt Felin. in c. qualiter, & quando de accus. Rip. in l. quod iussit num. 66. ff. de re iudic.
- 43 Delegati non veri sententia nulla est, licet is, qui delegare potuit, eam ratam habeat. commune effero ex Paul. in l. licet ff. de iudic. Feli. in cap. nonnulli §. sunt & alii nu. 49. de rescript. Barb. in clem. i. col. iii. de sequestr. posses. Guid. Pap. decis. cclxxxvi. nu. 2.
- 44 Delegato nec minuendi, nec augendi quadrimestris temporis iudicatis concessi copia est. commune ait Ias. in l. qui tribunali nu. 5. ff. de re iud.
- 45 Delinquens, qui iuris Cæsarei, ac Pontificii pœnis est obnoxius non expeditur pœnis à legibus Cæsarum statutis, quòd accusatus, ac punitus apud iudices ecclesiasticos in iis atrocioribus delictis fuerit. commune infit Anton. Gomez de delict. capit. i. nume. 4. & vide infra ver. pœna.
- 46 Delinquens & in loco delicti, & in loco originis pœnas dare cogitur, quas eius loci statuta infligunt, vbi delictum perpetratum est. cōmune ait Alc. in cap. perniciosam nu. 67. de off. ordin. & qui copiosè hac de materia agit Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxxv. ver. tertius est casus.
- 47 Delinquens alibi agens ad delicti locum tunc omnino remitti nequit, cum vterque locus, & in quo agit, & ad quē remitti postulatur, in eiusdem principis ditione

tione non est. vt communem praxim largè testantur Di
dac. à Cou. ruu. in pract. quæst. xi. num. 11. Iul. Clar. in
practic. §. vltim. quæst. xxxviii. ver. sed certè, & versic.
hoc tamen. quem semper in materia consule, ac Vi-
uium, qui praxis rerum magistræ, ac gubernatricis
non admodum memor doctorum commenta tractat
lib. i. opin. clxxvii.

48 Delicta quæ graua ducantur, iudicis arbitrio præci-
ditur. commune inquit Alc. in c. cum non ab homine
num. 28. de iudic. & multum laudatus, ac multum lau-
dandus Iul. Clar. qui varias hac in re communes sen-
tentias memorat in practic. §. i. versic. sunt etiam de-
lictorum.

49 Denunciatio extraiudicialis emptori ante alienatio-
nem facta, ne rem emat non pertinentem ad eius ven-
ditorem, cōstituit emptorem in mala fide: secus si post
transactam alienationem, & traditam possessionē fiat.
quippe quia tunc nihil nocet, commune aio ex Ale-
xand. in l. de pupillo §. nunciationem num. 12. ff. de no-
ui oper. nunciat. Felin. in capit. ii. num. 5. de præscript.
Matth. de Afflict. decis. ccclxix. ac Balb. in l. Celsus. iiii.
par. num. 13. ff. de vsucap.

50 Denunciatōres publicitus constituti, & omnia crimi-
na etiam quæ pœnas non merentur, denunciare tenen-
tur, & fidem plenam, atque exactam in grauib. non
faciunt. communia ponit illorum materiam cum rece-
ptis sententiis diligenter prosequutus Iul. Clar. in pra-
ctic. §. vlt. quæst. vii.

51 Deportationis pœna, & vsu antiquata est, & vel ban-
num perpetuum, vel mors eius loco successit, vt cum
multis receptum ostendit Iul. clar. in pract. §. vlt. quæ-
stio. lxvii. ver. deportatio.

52 Deportatus durante deportatione eligere potest. cō-
mune ait Eman. à Costa in l. Gallus §. & quid si tātum

53 ii. par. nu. 14. ff. de lib. & posthu. & si illius institutio pro
non scripta habeatur, vt commune ait idem Costa eo-
dem in loco pagin. 43. num. 14. & magis commune te-
statur

Thesaur.recept.sent.

statut Alexan.consil.xxvj.in princ.lib.j.

54 Deportato hærede intra deliberandi annum, non ad legitimos illius, aut testatoris hæredes, sed ad fiscū redit hæreditas commune iuxta Alex. in l. si quis mihi bona §. si quis planè num. penult. & vltim. ff. de acqui- rend. hæred. Eman. à Costa in d. §. & quid si tantum pa- gin. 77. num. 178.

55 Depositum pecuniæ numeratæ censi debet iuxta mutui regulas, tametsi magis depositum, quàm mū- tuum sit. communia pronunciat Eman. à Costa in l. si ex cautione limitat. ij. num. 4. C. de non numer. pecu- 27
nia. non tamen admittet exceptionem non numeratæ pecuniæ. vt commune ponit & idem Costa, & eo- dem in loco.

57 Depositum accipientis gratia duntaxat celebratum sic eius periculo est, vt de leuissima culpa teneatur, nō verò vt & casus fortuitos ipse præstet. quemadmodū commune interpretum dogma constituere ausim iux- ta Ias. num. 25. Purpur. nu. 20. in l. cum quid ff. si certum petat. Purpur. rursus à nu. 17. in l. rogasti ff. illo eodem tit. Panorm. in cap. ij. num. 3. de depos. & si Accurt. alie- ter censuerit in dicta l. cum quid in ver. periculo. atque eum inibi sequantur Aret. in fin. Dec. col. ij. Alc. à nu- me. 14. Zaf. lib. j. singul. intellect. cap. j. num. 23. à qui- bus sum.

58 Depositi susceptor, qui se illi obtulit, leuissimam cul- pam præstat. commune ait Barba. in cap. bona fides de
59 pos. at qui ob illud seruandum mercedula aliqua frui- tur, leuis culpæ nomine tenebitur. vt cōe idem refert
60 in eod. cap. bona fides nume. 3. alii autem depositi cu- stodes alias de dolo, vel lata culpa modò tenebuntur, vt sunt iura, & asserit receptum Viuius lib. j. opi- nion. lxx.

61 Descendentes in aui vita nec nati, nec concepti quā- uis auo non succedant quo ad hæreditatem, succedunt tamen quo ad dignitatem, & honores. commune dicit Ant. Gomez de testamen. cap. j. num. 11. ver. limita. ij.
& ex

- 62 & ex parentum persona iure transmissionis à sinitate (vt doctorum verba vsurpēm) à sanguine, à iure deliberandi etiam quoad hæreditatem succedent. commune infit idem Anton. Gomez eod. nume. 11. & cap. ix. num. 44.
- 63 Descendentibus alicuius per lineam masculinam concessa non conceduntur eiusdem filiabus. quoniam ramis (vt doctorum ore in colligendis doctorum opinionibus loquar) fœminæ lineæ exclusis, & caput ipsum excluditur. commune ponunt Ioan. Crot. nu. 10. Loazes num. 67. in l. filius familias §. Diui ff. de leg. lib. i. Paris. consi. xxii. num. 44. lib. iii. latè doctor meus Arius.
- 64 Pinel. in l. iii. num. 29. C. de bon. mater. at quæ simpliciter priuilegia alicuius descendantibus elargiuntur, si in reip. perniciem non vergant, & per lineam fœminæ descendantibus tributa, atque indulta censentur. cōmune ponit idem Arius Pinel. diligenter, & copiosè in eandem l. iii. num. 32.
- 65 Descendentibus etiam fœminis concessa priuilegia, si reipub. grāuia sint, nuptis fœminis non tribuentur.
- 66 commune ait Soc. Nep. consil. xl. num. 16. sed contrariam sententiam magis communem fantur Dec. consi. ccxxiii. col. ii. Cagnol. in l. cum quædam puella ff. de iurisd. omn. iud. verum enim uerò vt hanc postremam verriorem, ita doctorum numero inferiorem recenset accuratè, ac prolixè Arius Pinel. in l. iii. num. 34. C. de bonis mater.
- 67 Dies tacita & si actionem nasci impediat, tamen obligationis natales non remoratur. commune asseuerant Alexand. in l. interdum num. 3. ff. de verborum obligat. ac Dec. & Cagnol. quos refert Viuius lib. i. opinion. xiii.
- 68 Diem sub certam si qui sunt concepti contractus, aut legata relicta, eorum omnium statim & obligatio, & actio cedit, quanuis competat exceptio. vt commune ait Ant. Gomez de testam. cap. vlt. num. 57. ver. aliquando & ij.

Thesaur. recept. sent.

- 69 Difficultas superueniens excusat à pœna, vt est Bar. summa communiter recepta ad l. vlt. §. idem iuris ff. ad leg. Rhod. de iact. tradit idē Bar. in l. quod te mihi nume. 14. ff. si certum petatur. receptus frequenter vt constat illic ex Alexan. num. 9. & Dec. in l. impossibilem num. 4. ff. de reg. iur. & conf. cccxiii. num. 2. amplia licet debeatur quantitas, vt in d. l. quod te mihi asseuerant Salicet. Fulg. Roman. Curt. Iun. Dec. num. vlt. Purpur. nume. 64. & qui commune dogma attestatur Sabolet.
- 70 num. 93. quanuis contrarium illic censuerit Bar. nu. 14. quem ibi Ias. num. 32. & in l. vinum num. 16. ff. eo d. ti.
- 71 asseruit communiter receptum. limitabis tamen cū iam contractus tempore inerat difficultas, quia tunc non excusabit. vt est recepta Bar. opinio in l. alia §. eleganter in fin. ff. solut. matrim. à qua sunt Ias. in l. Titia num. 13. ff. de verb. oblig. Paris. conf. lxxvi. nu. 15. lib. iii. Bellon. lib. iii. supputat. cap. xiii.
- 72 Dignitati relicta velut præsuli, aut ecclesiæ rectori, tum demum ad successorem transeunt, cum ab extraneo relinquuntur. commune fatur Imol. in cap. requisiti de testamen.
- 73 Dilatio, quæ confessis, vel condemnatis indulgeatur, vide supra in vtrorumque ver.
- 74 Dilatio à iudice indulta ab eodem & conttahi, & mutari, & reuocari potest. commune inquit Beluif. de cif. ccxxxiii.
- 75 Dilatio, quæ ab alterutro reorum impetratur. alteri quoque ita prodest, vt in illius præiudicium renunciari nequeat. commune inquiunt Ias. in l. i. num. 51. ff. de adopt. & qui multa hinc inde adducunt Tiraquell. de vtroq; retract. §. xxxvj. nu. 27. Nic. Ant. Grauat. ad Vestrium lib. v. cap. iiii. nu. 6.
- 76 Dilatio, quæ à lege præscribitur siue opera iudicis interueniente, seu secus, si lex aliud expressim non caueat, nec amplificari, nec in angustias redigi à iudice poterit. commune dicit Ias. in l. pro tribunali num. 22. ff. de re iudic.

- 78 Diœcesis appellatio in larga materia ciuitatem com-
prehendit, in stricta non eò vsque profertur. commune
ait Alc. in cap. perniciosam nu. 3. de offic. ordin.
- 79 Dispensatio (vt doctorum principibus blandientiũ
commenta loquar) ad fratrum, & sororum matrimo-
nium, vel vt neptis patruo, aut auunculo nubat, nulla
ab vlllo indulgeri potest. commune dicit Porc. in §. vlt.
num. 14. instit. de gradib.
- 80 Dispensatio Pontificis crimen remittentis, & iniqui-
tationem, & accusationem tollit. cõmune loquitur Dec.
conf. cxxxvi. col. j. quanuis aliud verius, æquiusque sit,
vt alibi demonstratur.
- 81 Dispensatio Pontificis sine causa etiam si tantum sit
contra ius ab hominibus cõmentum tuta animo non
est. commune testatur Didac. à Cou. ruu. de sponsal. ii.
- 82 par. cap. vj. §. viii. num. 9. at contra ius diuinum, vel ca-
nones, seu lege diuina, seu naturali ratione innitentes
sine causa expressa non valet. cõmune ait Rip. in cap. ii.
num. 19. de restit. spol. quin nec cum causa temerè ad-
mittendam alibi latè, & diligenter ostendo.
- 83 Dispensatio principis quin, & absque causa valeat,
nemo dubitat. si eam tamen princeps alii committat,
causa desiderabitur. commune inquit Curtius Iunior
consil. lxxv.
- 84 Dispensatio tunc ex Pontificis dissimulatione gigni-
tur, cum ipse se dissimulare dicit, non verò cum tan-
tũ conuiuet. cõmune enunciant Felin. in cap. i. col. vi.
de treug. & pac. Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par. cap. vi.
§. x. num. 15. tametsi alij alibi non de nihilo in diuersa
omnia abeant.
- 85 Dispensationi filii à principe impetrandæ necessaria
est illorum citatio, ad quos inde damnum aliquod re-
dundare potest. commune inquit accuratè Did. à Cou.
ruu. de sponsal. ii. Part. cap. viii. §. viii. num. 15. ver. quat-
to infero.
- 86 Disponendi verbum in re dubia ad vltimas volun-
tates referri debet: cõe aiunt Paris. consil. xxxiii. lib. iiii.

The saur. recept. sent.

Vivius lib. i. opinion. ccccxlii.

- 37 Distributionis quodlibet verbum ascribit actum cui-
libet in solidum. vt commune inquit Bellon. consil. xx.
num. 2.
- 38 Distributionis, quam alicuius summæ inter paupe-
res fieri testator iniunxit hæredi, tempus, ac locus hæ-
redis ipsius voluntate non metitur. vide infra ver. hæ-
res, & ver. pauperes.
- 39 Diuisio prohiberi à testatore nequit. commune di-
cit Curt. Iun. consil. cxii. nu. 1. quod intellige, vt simpli-
citer facta ea prohibitio procedere non possit: nam ad-
certum vsque tempus, vel ad alicuius personæ vitam,
prohiberi, atq; interdici poterit. commune affirmant
Grat. consil. lxi. num. 24. lib. ii. Iul. Clar. de testa. q. lxvii.
ver. quæro an testator.
- 91 Diuisio inter fratres, si ius ciuile spectetur, sorte ab-
solui debet, vt commune ponunt Spelucanus in pract.
artis notarix in form. instrument. duorum fratr. foli.
par. 283. & copiosè Ias. in l. i. num. 39. ff. si certum petat.
& in l. si duobus nu. 7. C. communia delegat. Rip. in l. i.
num. 70. ff. si cert. petat. at si ad Pontificum æquitatem
te vertas, maior diuidet, minor eligit. vt commune vi-
detur ex Vbald. & iis, quos refert in tract. de duob. frat.
par. xi. q. xii. nu. 13. Afflict. in tract. de iur. prothomisin
princ. num. 45.
- 93 Diuisio facta inter fratres ex diuturna diuisionem ser-
uata possessione præsumetur. commune effantur Rip.
in cap. sæpe nu. 2. in fin. de restit. spolia. Ias. consil. cxxvii.
lib. i. Boer. decis. lviii. erit autem hac in specie decennii
possessionis diuturna. vt commune scribit Bertrand. con-
sil. cccxliiii. lib. i.
- 95 Diuisio simplex cum clausula non contraueniendi, nō
inducit fideicommissi renunciationem, ni aliud de diui-
dentium mente constet. commune dicunt Dec. consil.
ccxliii. num. 2. Curt. Iun. consil. xlix. nu. 12.
- 96 Diuisio familiæ, in qua quis ultra dimidium captus
est, obnoxia sit remedio l. ii. C. de rescind. vendit. & si iu-
sti

- 97 *ſti precii explendi electio decipienti! nou concedatur.* commune ait Fulgoſ. in l. maioribus. C. comun. vtriuſq; iudic. & qui latè in vtranque partem doctorum ſcri-
nia exhaurit Aurius Pinelus ad illam l. ii. part. ii. cap. i. à num. 1.
- 98 *Diuiſio cùm reformari deſideratur, quòd alterutri diuidentium minor portio addiſta ſit, non verò quia fieri nequierit, non ea impetrata reformatione diſſue-
tur diuiſio, ſed iudicis arbitrato reſarcietur læſio. vt commune inquit Gozad. conf. xliiii nu. 15.*
- 99 *Diuitiæ, quæ in intentionis fundamentum allegan-
tur, ab allegante probari debent. commune aio ex Rho-
deri. Soarez in ll. regni tit. de las arras fol. 28. Tiraquell.
de retract. lign. gloſ. vna num. 94. Didac. à Cou. ruu.
lib. ii. reſolutionum capit. vi. num. 3. & vide infra ver.
qualitas.*
- 100 *Doctor emeritis viginti annorum ſtipendiis digni-
tatem illuſtris conſequitur. commune dicunt Iaſ. in l.
quæcunque num. 12. ff. de offic. eius cui mandat. Sylu.*
- 101 *nupt. lib. v. num. 36. & ſeq. antea verò in dignitate cen-
ſetur. commune aiunt Felin. in cap. quanto nu. 1. de ma-
giſtr. Guido pap. deciſ. cccclxxxviii. nu. 9. amicus noſter
Nic. Ant. Grauius ad Veſtrium lib. vj. cap. vlt. nu. 12.
& qui multa ad illius nobilitatem cogerit Viuius lib. ii.*
- 102 *opin. 87. atque ideò torqueri non poterit. vt frequens
eſſe doctorum placitum miſerunt in literas. Boſſius in
pract. tit. de indit. num. 111. Duennas regul. cxc. am-
pliât. liii. & Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæſt. lxiiii. verſic.
quæro.*
- 103 *Doctor, qui publicè ad proſitendum conductus eſt,
non poteſt ſuas vices penaliũ ſupplere, vt magis com-
munem opinionem verè arbitratur. præclarus quæ iu-
ris profeſſor, quæ aduocatus Ioan. Ronchegallus Gjol-
duſ in l. nemo eſt ff. de duob. reis. quod tamen non pro-
ceſſurum intelliges, cùm ſontica aliqua cauſa interceſſe-
rit, vt alibi latè probamus.*
- 104 *Doctorum auctoritas probabilis duntaxat, nõ & ne-
ceſſaria*

Theſaur. recept. ſent.

ceſſaria haberi debet. commune dicit Curt. Iun. conſil. 136. nu. 8. & conſ. 160. nu. 4. & vide inferius ver. communis opinio.

105 . Dolus præteritus & ſi remitti poſſit, tamen futurus nequit. commune interpretum placitū inquit Ant. Gomez de teſta. cap. vlt. nu. pen.

106 . Dolus vbi expreſſim ad pœnam exigitur, non illius vices geret, ac ſufficiet lata culpa. commune ait Iaſ. in l. in actionibus. nu. 23. ff. de in lit. iur. & copioſè Didac. à Cou. ruu. de ſponſ. ii. par. cap. vi. §. viii. nu. 21.

107 . Dolus ſi abſtuerit, & ſi lata culpa adfuerit, nunquam corporeis pœnis locus erit. cōmune inquiunt Cagnol. in l. contractus nu. 10. ff. de reg. iur. Hypp. conſil. lxxvii. num. 40. & qui latiſſimè id proſequitur Iul. Clar. in prætic. §. vlt. q. lxxxiii.

108 . Dolus vt cauſam contractui celebrando ſuggerens illum nullius ponderis reddat, iſe eſſe debet, qui prudentem, & cordatum hominem induceret. commune pronuncio ex Innocent. & ſcribentibus in cap. cum dilectus extra quod metus cauſa. Iaſ. in l. interpoſitas. C. de tranſactio. & in l. ſi quis cum aliter. num. 9. ff. de verborum obligation. & in §. actionum. num. 6. inſtitu. de action.

109 . Dolus præſumitur vbi inſignis, &, vt fantur interpretes, enormiſſima læſio vertitur. cōmune dicit Cur.

110 . Iun. conſil. cxli. nume. 16. huiuſmodi autem præſumptus dolus quin remitti poſſit, nihil vetat. commune ait Cagnol. in l. contractus. num. 101. ff. de regul. iuris.

111 . Dolus & ex cauſa minus colorata (vt doctorum verba emolliam) ceſſat. commune ponit Arius Pinel. in l. ii. part. ii. capit. iii. nume. 18. ad finem. C. de reſcindend. vendit.

112 . Doli exceptio contra eum qui ex cautione, quam quis ſpe numerandæ pecuniæ conſcripſit, agit, perpetuò intentari poteſt, & ſi non numeratæ pecuniæ exceptio decurſo iam biennio euauerit. vt cōmune autumo

timo ex Hostienſ. Panorm. num. 18. Anchar. num. 11.
in cap. vlt. de ſolu. And. Sicu. cōf. xv. nu. vlt. lib. i. Hypp.
ſingul. cclxxvii. Florian. cum Butricar. Salic. Fab. Ange.
Aret. atque aliis quos laudat, & mirificè probat Eman.
à Coſta in l. ſi ex cautione pag. 169. ver. ſed tamen hæ
opiniones. C. de non nume. pecun. & ſi aduerſantium
ſententia reipub. litibus diuexatæ vtilis videatur, &
βασιλικῶν librorum authoritate inniti poſſit. quam iis
verbis Harmenop. libro ſecundo titulo. ij. illinc prom-
ptis teſtatur: ὁ δὲ μὲν ἐχὼν δικαιολογίαν. ſed hæc de re vbe-
rius alibi.

113 Doli pœnam, vel fatua credulitas tollit. commune ait
Curt. Iun. conf. xix. nu. 4. & vide ſupra ver. credulitas,
& ver. cauſa.

114 Dolo in contractum incidente læſus non rem præ-
ciſè, vel alternatim vindicat, ſed ad damnum reſarcien-
dum duntaxat aget. commune ſcribit Arius Pinel. in l.
ii. par. ii. cap. ii. nu. 12. & nu. 13. cū duobus ſeq. & cap. iiii.
nu. 6. in fin. contra plures eodem cap. nu. 11. reſenſos.
C. de reſcind. vend.

115 Domicilium habitatione decennali paratur. commu-
ne ait Pariſ. conf. xii. nu. 20. & ſequentib. lib. i. intellige

116 cum res ambigua eſt, & aliter non conſtat habitantem
de perpetua habitatione proteſtatum eſſe. alias enim
ſtatim domicilium quæreretur: vt rectè ponit commu-
ne Alc. in l. pupillus §. incola ff. de verb. ſignifi. & nos cō-
ſulendo alibi oſtendimus. conſeruabitur autem, ac reti-
nebitur domicilii ius ad auum vſque, non & ulterius,
vt commune inquit Boer. deciſ. xiii. nu. 8.

118 Domicilii iudex, & eum etiam abſentem, qui alibi gē-
tium deliquit, accuſante offenſo puniet, & inquiſitione
ſuo ex officio contexta proſequi poterit. commune la-
tè, ac diligenter aſſeuerat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 39.
& vide infra ver. originis.

119 Dominium, vel communi opinione, vel fama proba-
bitur. vt commune inquit Caſſan. in conſuetud. Bur-

120 gund. rub. i. §. ii. gl. & la prouue nu. 15. non tamen inde
G 4 probatur

probatur, quod rem sibi traditam vacante possessione, ac precium à se numeratum quis ostendat, nisi & venditorem fuisse dominum commòstret. commune affirmat Turzan. opin. cxvi.

121 Dominium sine possessione quæri nihil vetat. vt cò-
mune aio ex Aret. nu. 1. Ias. num. 8. in rub. ff. de acquir.
possess. Aret. rursus in l. certi condictio §. si nummos.
num. 36. ff. si cert. petat. Alexan. in l. venditor nu. 9. ff. de
acquiren. poss. Ias. & Dec. in l. traditionibus ad fin. C. de
pact. Ant. Gomez de contract. cap. vlt. nu. 29. pag. 119.
col. ii. in fin.

122 Dominium quibus casibus sine traditione transfet-
tur, non solum vtile, sed & rectum transferri intelli-
gitur. commune autumo ex Aret. quâuis vario in l. i. col.
vlt. ff. de leg. lib. i. Ias. & in l. vlt. num. 26. C. de sacrosan.
eccle. & in l. i. col. i. in fin. C. commun. de leg. Gomez in
§. sic itaque num. 26. instit. de action.

123 Dominium & si nuda traditione non transferatur,
transferetur tamen, cum vel inutilis contractus præces-
sit. vt est glo. opinio in l. contractum in ver. vel id C. de
fide instrumen. recepta iuxta Salic. illic num. 11. Negus.
de pignor. iiii. part. num. 39. & si non immeritò alicui
aqua hære isthic possit ex l. si ego ff. si certum petat.
atque ex iis, quæ ad illam illic tradunt Angel. Roman.
Ias. & Alc. in princ.

124 Dominium & in incorporeis censetur. commune eli-
ceo ex Alexan. num. 4. & num. 6. Soc. nu. 1. Rip. nu. 26.
Bereng. cap. ii. num. 12. in l. naturaliter. §. nihil commu-
ne ff. de acquir. possess. Rhoderic. Soarez in maioratus
quæst. clxxxix.

125 Dominium non transfertur à simplici traditione, si
nec reapse, nec spe titulus, aut causa sublit. còmune
dicit Ant. Gomez in l. xlv. Tauri nu. 30. quod & ij asse-
runt, quos supra retuli ver. dominium & si nuda.

126 Dominium rei legatæ à morte testatoris sistè, ab hæ-
reditatis aditione verè ad eum, cui res legatur, còmeat.
commune ait Ant. Nicell. in concòrd. gloss. xcii.

Dominium

- 127 Dominium & per sententiam transfertur. cōmune
ait Ias. in l. ex hoc iure nu. 45. ff. de iustii & iur.
- 128 Dominium vtile quā à iure prætorio, quā à ciuili ma-
nat, non verò & à natura proficitur. commune ponit
Ias. in l. ex hoc iure nu. 40. ff. de iust. & iur.
- 129 Dominii translatio contra venditionis naturam est.
vt commune dicunt Alex. num. 3. Ias. num. 1. in l. ult.
ff. de condict. sine causa. Soc. in l. certi condictio nu. 22.
- 130 ff. si cert. pet. quod tamen perquam ridiculū esse obser-
uat meritò cum multis Arius Pinel. in rub. ii. part. cap.
iii. nu. 15. C. de rescind. vendit. vbi etiam nu. 16. multos
subsannat, qui saltem de venditionis natura illud non
esse receptum scripserunt.
- 131 Dominij probatio ab eo exigi haud debet, qui vel cū
venditore, vel cum illius hærede agit. commune ponit
Matth. de Afflict. decis. xl.
- 132 Dominia iure gentium primo distincta non fue-
runt. commune fantur Galeaul. in rub. num. 168. ff.
de verborum obligation. Ias. in l. i. num. 43. ff. de acqui.
possession. Arius Pinel. in rub. par. i. cap. i. num. 11. C. de re-
scind. vendit.
- 133 Dominia etiam iure ciuili, atque etiam principū con-
stitutionibus quæ sita princeps, vel ex plena potestate
nequit auferre, vt cōmune ponit insignis Pinel. in rub.
part. i. cap. ii. num. 9. C. de rescindend. vendit. ea tamen
- 134 vel ex iuris gentium contractu paria auferre poterit, si
publica vtilitas ita exigat, vel iusta causa subsit. vt fre-
quentius placitum ait Alex. cons. cclxi. num. 10. lib. iii.
quem alicubi retulit Turzan. ac post eum latè Viuius
lib. i. opin. ccxliiii.
- 135 Dominus etiam absque causa intra modum seruos
verberare impunè potest. commune enunciat Porc. in
§. sed hoc tempore num. 6. instit. de iis, qui sunt sui, vel
alieni iur,
- 136 Dominus nequit cogere in ipsius iurisdictione po-
sitos ad suum fornacem, pistrinum uè, seu molen-
dinum venire illis vsuros: nec si id statuto caueat,
quid-

Theſaur. recept. ſent.

quidpiam efficiet. commune effert Did. à Cou. ruu. in cap. poſſeſſor. §. iiii. num. 7. de reg. iur. lib. vi. ac Villalob. in ſua collecta.

- 137 Dominum qui ſe ſimpliciter affirmat ſi ſibi vtile dominium competere probet, non ſuccumbet. commune aio ex Iaſ. in §. ſed ita quidem nu. 141. inſtit. de actio. & in l. ſi domus §. ſi fundus num. 9. ff. de leg. lib. i. & in l. ſed & ſi poſſeſſori §. item ſi iurauero ff. de iureiurand. Felin. & in cap. cæterum de iudic. & in rub. nu. 7. de præſcript. quod etiam proceſſurum arbitror, & ſi ſe rei dominum dicat. quippe cum nullo modo alias dominium aut proferri, aut intelligi ſoleat. tamenſi in contrarium doctores crebrius iuerint ſecundum Alexan. colum. iii. Bolog. nu. 11. Alc. num. 9. Horman. nu. 19. Rip nu. 27. Claud. Marmer. nu. 46. in l. naturaliter §. nihil commune ff. de acquiren. poſſeſ. ſed ea de re copioſius, & accuratius ſuo in loco.
- 139 Domina, maſſaria, & vſufructuaria relictæ à viro vxor filiis inſtitutis hæredibus nihil aliud cōſequetur, quàm honorificè alimenta ſibi pro dignitate conuenientia, vt confirmant Soc. Iun. conſil. xciii. num. 2. & cōſ. xcvi. lib. ii. Dec. conſil. liiii. num. 1. poterit autem iſthæc alimenta ſumere ſua propria ſponte, atque authoritate. vt commune cum compluribus ponit Viuius lib. i. opinion. ccccxlvi. vbi idem proceſſurum ponit frequenter placitum cū vel dominus maſſarius, & vſufructuarius vir ab vxore relinquitur liberis ſuis hæredibus creatis. ſed ſi filii præmoriuntur vxor integrum vſumfructum excluſo etiam ſubſtituto nanciſcetur. vt magis cōmune aſſeuerat Soc. d. conſ. xciii. nu. 2. lib. ii. quem tamen non adipiſcetur ſi alter ex liberis præmoriatur, atq; alii alterius matrimonii ſuperſtites ſint; vt. commune ponit Viuius vbi ſupra in fine.
- 142 Domus ſi vendatur, & hortus venditioni eius accedet, ad quem per illam aditus patet: aliter autem neuti quam commune dicit Iaſ. in l. beneficium nu. 14. ff. de conſtitut. princip. Villalob. in ſua collecta: ſed ipſe contrahentium.
- 143

trahentium mentem, verba, ac reliquas rei præsentis
coniecturas inspiciendas arbitror.

144 Domum insultantis pœnas luit, qui insultum ad por-
ticum domus fecit. receptum attestatur Iul. Clar. alia
ad hanc rem appositâ commemorans in practic. §. vlt.
q. lxxxii. statut. x.

145 Domo ex sua quando quis ob pecuniæ debitum ex-
trahi possit, vide supra ver. carceri.

146 Donatio pacto nudo effecta non ex se, sed ex consti-
tutione l. si quis argentum C. de donat. conditionem
gignit. commune testificatur Porc. in §. aliæ nu. 4. insti.
de donat. ac Viuius lib. i. opin. xliii.

147 Donatio verbis de futuro concepta, dabo, vel dona-
bo, vel promitto me donaturum aut dare, parit action-
nem. comune aut Rip. de donat. & grat. reuoc. cap. xii.
num. 2. Gomez in §. non personam num. 39. institut. de
action. latè insignis iuris, & doctor, & patronus Arius
Pinelus in l. ii. part. ii. capit. iii. num. 30. C. de rescinden.

148 vendition, nec audiendus est Alciat. contrariam senten-
tiam communem proponens in l. si pacto quo pœnam
colum. i. C. de pact. nec Eman. à Costa, qui me magis
moratur, in l. si ex cautione pagin. 265. C. de non nu-
mer. pecun.

149 Donatio præsumpta, cum quis, verbi gratia, scienter
sine causa promittit, etiam iam hodie actionem pa-
riet. vt magis comune affirmat Viuius lib. i. opin. xliii.

150 versic. tertio ampliatur. sed nescio certè quo ductus
genio id protulerit, cum cōtrarium sit longè receptius:
vt constat ex Bartol. Bald. Paul. Alexan. & Ias. in l. iu-
ris gentium §. sed cum nulla ff. de pact. & id latissimè te-
statur Tiraquell. in l. si vnquam ver. donatione largitus
nu. 128. C. de reuocā. donat. Ant. Gomez de contract.
cap. xi. nu. 5. ver. item adde. vbi citat Alex. in l. si aliquā
rēm colum. vlt. ff. de acquirend. possess. Ias. in d. l. iuris
gentium §. quinimo colum. vlt. num. 12. magis commu-
ne affirmantes.

151 Donatio vt per nuncium facta valeat, necesse est eli-
gatur

Thesaur. recept. sent.

gatur eam in rem specialiter nunciūs . commune aiunt
Corn. conf. ccliiii. lib. iii. Hypp. in l. si quis ne quæstio

152 nu. 69. ff. de quæst. Guid. Pap. decis. cxxii. nu. 2. alioquin
dicetur pollicitatio, vt infra, ver. pollicitatio.

153 Donatio absenti facta vsque adeo nulla est, vt nihil
ei, in quem collata est, profit nancisci postea rei donatæ
possessionem. vt commune ait Capic. decis. clxxx. nu. 9.

154 quod procedet & si donatio in ecclesiam, aut piam ali-
quam causam, conferatur, cuius nomine nemo præsens
illam accipiat. commune inquit Ruin. conf. xiii. nu-
mè. 10. & consil. xxxvii. num. 14. lib. iiii. Iul. Clar. de do-
nat. quæst. xii. in fin. sed certè hæc ampliatio, & falsa iu-
re, & minus recepta est, cum ea in specie pollicitatio sit,
quæ causis piis actionem largitur, vt infra ver. pollici-
tatio.

155 Donatio absentis nomine à notario stipulata ius ei,
in quem confertur, non tribuit, nisi post eiusdem ab
eodem acceptionem. qua de causa poterit illam dona-
tor reuocare ante huiusmodi acceptionem. vt com-
mune aiunt Alciat. in cap. cum contingat. nu. 22. de iu-
reiuran. Cagnol. in l. quo tutela §. nec paciscendo in fi-
ff. de reg. iur. Tiraquel. de constit. xxx. limit. nu. 9. Alba
conf. xxxvj. nu. 1. & plures, quos allegat vir doctissimus

156 Ioan. Capha. conf. xx xiii. nu. 2. & si verius conerarium
sit, quod magis commune asserunt Gozad. cōf. lxxxviii.
ad finem. Iul. Clar. eleganter, & copiosè de donation.
quæst. xiii. versic. primo ergo casu cum sequentib. Vi-
uius lib. i. opin. lxxvii. & qui latè, atque eleganter ita cō-
sultuit Ioan. Cephal. d. conf. xxxiii. nu. 5. cum sequētib.

157 si tamen non solum antea reuocauerit, sed & in alium
rem ipsam donatam cum effectu contulerit, minor du-
bitatio esse debet, vt reuocata iure censeatur: atq; ita
frequenter placitum asserit Cagnol. in l. ult. nu. 72. C.

158 de pact. & si & in hac etiam specie contrarium verè asse-
rant. verum, & magis receptū Soc. Iun. conf. cxviii. nu.
16. lib. ii. & consil. cxxi. nu. 8. lib. iii. Did. à Cou. ruu. in
rub. part. iii. nu. 1. de testamen. Iul. Clar. vbi supra, ver.

contrariam

- contrariam tamen sententiam, vbi disertè loquitur, ac
 159 Ioan. Cephal. d. consil. num. 7. at si is, cui donatum est,
 ante acceptionem donationis mortem obeat, eam am-
 plius non poterunt agnoscere illius hæredes. vt æquius
 certè videtur, & commune attestatur Alcia. in l. ii. §. ex
 his num. 2. ff. de verborum obligation. quanuis si quis
 hanc rem ad viuū refecarit, proculdubio probaturus sit
 contrariam sententiam Iulij Clari vbi supra, ver. ter-
 tius casus.
- 160 Donatio consensum, & vires sumit à tacita illius præ-
 sentia, cui fit. commune inquit Cagnol. in l. semper
 qui nō prohibet nu. 5. ff. de reg. iur. Vigil. in prin. nu. 11.
 & 12. instit. quib. nō est permis. Did. à Cou. ruu. in rub.
 par. iii. nu. 13. de testam.
- 161 Donatio & olim & hodie contractus nominatus fuit,
 atque est. commune affirmant, Ias. in l. iuris gentium
 in prin. nu. 8. ff. de pact. Gomez in §. in personā nu. 40.
- 162 instit. de action. atque idè semel perfecta pœnitentiæ
 locum non relinquit. vt commune asseuerant Imol. in
 cap. vlt. nu. 25. de donat. Iul. Clar. de donat. q. i. Viuius
 lib. i. opin. lxxxiii.
- 163 Donatio postquam res promissa est, perfecta dici-
 tur, vt donator ad tradendum obligetur iuxta gloss.
 receptam in l. vltim. §. Lucius ff. de donation. & vt nec
- 164 reuocari queat, nec quidquam ex ea immutari possit.
 iuxta textum, & gloss. ibi in prima opinione receptam
 in l. perfecta C. de donation. quæ sub. mod. & attestan-
- 165 tur ij, quos ver. supra proximo retuli. at non dicetur
 ita perfecta, quousque res donata tradatur, vt inte-
 rim nequeat res illa alteri obligari. vt commune dog-
 ma esse asseuero ex Bartolo num. 9. Plat. Rebuf. & aliis
 in l. prima C. de iure fisci lib. decimo. Corfet. in nota-
 bil. ver. donatio. iii. Dec. consil. cclj. num. 3. in fin. & con-
 sil. dcxlv. num. 4.
- 166 Donatio aureos quingentos supergressa vsque adè
 insinuatione eget, vt illius legibus non soluatur,
- 167 si tot fieri donationes in instrumento dicatur, quot
 summæ

Thesaur. recept. sent.

- summæ quingentorum, aut quadringentorum aureorum sunt. commune fantur Thom. Ferret. caut. xxxiii. Ant. Gomez de contract. cap. iiii. nu. 6. Iul. Clar. de donat. quæst. xvii. ad finem. nec si insinuationi expressim renuncietur. commune efferunt Ant. de Can. de insinuation. ii. part. quæst. xxix. Anton. Gomez d. cap. iiii.
- 168 num. 7. in fine. nec si iusiurandum illam confirmet. vt frequenter placitum asseuerant Barb. consil. lxvi. in fin. Calcan. consil. xix. in fin. probat latè Ferret. d. caut. 33.
- 169 col. ii. sed probabilius contrariam sententiam magis receptam effantur Alciat. in cap. cum contingat nu. 170. de iureiurand. Iul. Clar. de donatio. quæst. xviii. Viuius lib. i. opin. lxxviii. ver. limitatur. iiii. latissimè Ioan. Cephal. consil. lxi. num. 18. quæ tamen sententia tunc admittetur, cum & insinuationi expressim renunciatum est, aliàs secus. vt docuit Bald. in l. illud col. & quæst. v. C. de sacrosanct. eccles. sequuntur Castrenf. in l. si quis pro eo colum. penult. ff. de fideiuss. Roman. in l. Modestinus colum. iiii. ff. de donatio. Cardin. in cap. cum contingat de iureiurand. Anton. de Can. de insinuat. par. ii. quæst. xxx. & qui receptum asserit Corn. consil. lxix. lib. ii. atque eo forsàn modo non incommodè hæc, atq;
- 171 illa communis in concordiam reducentur. intellige autem, atque obserua summam illam priscam quingentorum aureorum reduci ad nostratium scutorum septingentorum summam. vt commune aiunt Bellon. consil. lxxiiii. num. 22. Duennas, qui prolixius interpretatur, reg. ccxxiii. limitat. xix. in fin. Iul. Clar. de donatio.
- 172 quæst. xv. intellige rursus nec in hac septingentorum scutorum summa donationem insinuatione egere si fiat sacro, piove alicui loco. vt communu asserunt Felin. in cap. ecclesia num. 57. de constitutio. Ias. consil. clxix. colum. iiii. lib. iiii. Iul. Clar. vbi supra quæst. xvii. Viuius qui multos contrariū asserentes laudat. d. opin. lxxviii.
- 173 nec item insinuatione opus habebit, si alternis fiat, vel hinc inde mutua sit. vt commune pronunciant Curt. Iun. consil. lxxxix. num. 8. Viuius vbi supra ver. fallit. ii. vel

- 174 vel si iureiurando sit vallata, atque illi expressim renū-
 175 cietur, vt supra posui. vel si denique deducto vectigali
 sola septingentorum scutorum summa restet. vt fre-
 quenter placitum testificatur Viuius d. opin. ver. fallit
 tertio. Anton. Gomez de testamen. cap. xii. nu. 25. ver.
 secundo infertur.
- 176 Donatio generalis non comprehendit rem donatori
 debitam ex fideicommisso. vt commune ait Boer. decis.
 xxxiii. Villalob. in sua collect.
- 177 Donatio omnium bonorum mobilium, & immobi-
 lium præsentium, ac futurorum valet, ac firma omni-
 no est. quia scilicet actiones, & iura non continean-
 tur. vt complures allegans receptum asserit Tiraquell.
- 178 de retract. lign. §. i. glof. vii. num. 9. ad finem. sed & do-
 natio omnium bonorum simpliciter facta valebit, ac
 rata prorsus erit. commune ait Ias. consil. v. lib. iii. quod
- 179 ob eandem rationem procedet, etiam si post mortem
 conferatur. vt commune testantur Alexand. in l. vlt.
 colum. i. in fin. C. de pact. Turzan. opinione. lxxxiii. at
- 180 donatio omnium bonorum cum præsentium, tum fu-
 turorum nullius uis, ac momenti radicitus est. com-
 mune fantur Panorm. consil. xlviii. lib. ii. Bald. num. 19.
 Curt. Iun. num. 61. Purpur. num. 247. in l. vlt. C. de pa-
 ctis. Guid. Pap. consil. ccxiii. num. 5. Ioan. Dilect. de art.
 testan. tit. x. caut. ii. Iul. Clar. de donat. quæst. xvi. Vi-
 uius lib. i. opin. lxxiii. adde relatos à Ioan. Cephal. con-
- 181 sil. xliiii. num. 24. nec iureiurando confirmabitur. rece-
 ptum testantur Curt. Iun. consil. xxv. num. 6. copiosè
- 182 Iul. Clar. vbi supra quæst. xx. valebit tamen in pium, sa-
 crum uè locum aliquem collata. vt commune pronun-
 ciant Dec. num. 8. & num. 27. Berous num. 81. in cap. in
 præsentia de probation. idem Dec. in l. vltim. nume. 31.
 C. de pact. Anto. Gomez in l. lxxix. Tauri num. 7. latius
- 183 Iul. Clar. d. quæst. xx. ver. vltèrius quæro. donantem ta-
 men pius ille, sacer uè locus necessario alet. receptum
 aiunt Dec. consil. cccclxxxviii. nu. 5. Viuius d. opin. lxxiii.
- 184 Valebit item isthæc omnium bonorum tum præsen-
 tium

- tium tum futurorum donatio, si sibi donator fructus retinuerit, aut rem aliquam setuauerit, de qua testari queat. commune affirmant Boer. decis. ccciii. nu. 25. Iul. Clar. ac Viuius vbi supra. quod tamen intelliges non suffecturum si ea fructuum, vel cuiuspiam alterius rei
- 185 reseruatio ad vitam expressim fiat. nam & ea in specie donatio penitus corruet. commune affirmant Didac. à Cou. ruu. lib. iii. resolut. cap. xii. num. 3. Iul. Clar. d. quæstio. xix. ver. sed pone quod donator. adde multos idē asserentes, quos laudat Ioan. Cephal. consi. xliiii. nu. 15.
- 186 Valebit tertio huiuscemodi donatio cū precarium interuenerit, vt commune ponūt Tiraquel. de constit. par. ii. ampliatur. xxx. Viuius vbi supra. Valebit quartò, si huiusmodi effusa donatio stipulationis formulis muniat. vt cōmune produnt Clarus, ac Viuius vbi supra. & si ea tamen opinio cū iuri, tū bono, atq; æquo aduersa sit, vt alibi vberius dissero.
- 188 Donatio verbis generalibus, & assentatoriis concepta, nempe nō solum eam rem, quam petis, sed & meas res omnes alias, ac quidquid tibi videbitur, promitto, donatorem nō obligat. commune aiunt Exea de pact. par. i. nu. 271. Viuius lib. ii. opin. ccxlii. & si facile contrarium iure possit probari.
- 189 Donatio, quæ à traditione initium ducit, nō parit euictionis obligationem. commune enunciat Curt. Iun. consil. clxxviii. num. 27. amplia & si ficta sit traditio per constituti clausulam. commune asseuerat Tiraquell. de constit. ii. par. num. 6. secus autem erit si à promissione contexatur. communia ponunt Ant. Gomez de contract. cap. ii. nu. 35. Viuius lib. i. opin. lxxx. & si de iure verius sit nunquam euictioni locum fore. qua de re alibi latius, & commodius.
- 192 Donatio in legatos, aut oratores collata non principis, sed ipsorummet contemplatione cōsetur facta. vt commune dicit Alciat. reg. i. præsumpt. xviii. nume. 12. Villalob. in sua collect.
- 193 Donatio in clerici, militis, vel aduocati concubinam

ab his collata, qui cum illis rem habent, nullius est ponderis, ac momenti, quanuis expressa meritorum nuncupatio subdatur, si merita ipsa non probentur. receptum inquit Io. Coras. in l. frater à fratre §. quæritur. nu. 55. ff. de condict. indeb.

- 194 Donatio à patre in filium nondum suo mancipio, ac potestati exemptum delata nihil omnino regulariter valet. commune testificantur Ioan. Crot. in l. frater à fratre ff. de condict. indebit. Iul. Clar. de donat. quæstio. viii. & Viuius lib. i. opin. lxxiii. producit tamen semper naturalem obligationem, vt commune effatur Ioan. Coras. in l. frater à fratre §. quæsitum num. 46. ac si traditio præcesserit, patris morte confirmabitur, viresq; summas nanciscetur, commune fatur Iass. in d. l. frater à fratre num. 45. Valebit autem statim, ac firma prorsus erit, si iureiurando muniatur, vt receptum pangunt Rip. in l. si vnquam num. 35. C. de reuocand. donation. Alciat. consil. xlv. num. 2. Paris. consil. lxxix. num. 128. lib. iii. latissimè Iul. Clar. vbi supra quæst. viii. versic. sed
- 198 quæro. Viuius d. opin. lxxiii. Valebit secundo si fiat ob merita, vt commune affirmant Dec. in l. si donatione num. 10. C. de collat. Riminal. cons. ccxl. num. 3. Io. Cephal. consil. lxi. num. 13. Clar. vbi supra ver. hæc tamen conclusio, Viuius laudata opin. ver. secundo fallit, & qui cum multis præferendus multis contrarium meritò asserit Arius Pinel. in l. i. part. iii. num. 62. ver. infertur vn-
- 199 decimo. C. de bon. mater. quin & in dubio si nulla donationi causa adiiciatur, & filius antea de patre præclare meritis fuerit, valebit donatio, & ob merita censetur facta. vt commune asseuerant Crott. in dicta l. frater à fratre num. 79. Viuius vbi supra versic. ampliatur dicta limitatio. & si minus hæc communis opinio quam illa, vt dixi, iure subsistat. præsertim si qua expressim sanguinis mentio fiat iuxta præcitatos. opus tamen semper erit, vt benemerita probet filius, nec enim assertioni patris etiam speciali de illis fides habebitur. commune testificantur Ruinus in consilio

Theſaur. récept. ſent.

xcvi. nu. 2. lib. v. Cotta in memorab. ver. donatio inter patrem & filium. Iul. Clar. vbi ſupra ver. hinc inferitur.

- 201 Viuius dicto loco. ver. & in hoc non ſtandum eſſet. quin & poſtquam merita filius probauerit, eatenus duntaxat donatio valebit, quatenus ipſa merebūtur. commu-
- 202 ne ait Deci. in l. petens. num. 17. C. de pact. idque prudentis iudicis arbitrium metietur. vt receptum enunciat Iaſ. conſil. cliiii. nu. 5. lib. ii. Clarus, ac Viuius vbi ſu-
- 203 pra. conferetur tamen poſt patris mortem huiusmodi donatio, atq; in legitimam filii portionē imputabitur, ſi aliter non ſit expreſſum, vt frequenter placitum inſit Alex. conſil. viii. col. ii. lib. ii. & uide infra ver. donatio
- 204 quæ a patre. valebit tertio iſthæc donatio, de qua agimus, nec vnquam poſtea conferetur, ſi ſit facta ſtudiū cauſa. vt cōmune aſſerunt Iaſ. in l. j. num. 5. 2. ff. ſolut. mat. Segur. in l. vnum ex familia §. ſed ſi fundum num. 131. ff. de leg. lib. ii. Iul. Clar. d. quæſt. viii. ver. tertio infer-
- 205 tur, & ſi perperam magis commune aſſerat contrarium Rip. ad laudatam l. i. nu. 104. quem parum iuuant rationes adductæ à Iul. Clar. vbi ſupra, & à Viuius d. opinion. lxxiii. in fine, vt alibi latius, & opportunius oſtendo.

- 206 Donatio quæ à patre in liberos eius ditioni adhuc ſubiectos collata ſtatim valet, non aliter poſt eiufdē mortem conferetur, quàm ſi legitimam ipſorum portionē exceſſerit. quippe alioquin & ratione legitimæ facta videretur, & magis legati naturam, quam donationis induet. cōmune aiunt Ruin. in l. in quartam nu. 18. & nu. 23. ff. ad l. Falc. Soc. conſil. 18. lib. ii. Ioan. Coraſan l. filii quem habentem nu. 106. C. famil. erciſc.

- 207 Donatio quæ à parētibus vel ab aliis in eos cōfertur, qui ipſis ab inreſtato alioquin ſucceſſuri ſunt, liberalis donatio nec dicitur, nec ducitur, nec donationis definitionibus regitur. vt voluit Bar. num. 1. Plat. num. 2. in l. i. C. de impon. lucrat. deſcript. lib. x. quem ſequitur Aret. conſil. xvii. nu. 3. Tiraq. cum aliis de retract. lign. glo. i. num. 47. dicit receptum Arius Pinel. contrarium euidenter

euidenter verius ostendens in l. i. par. 3. nume. 62. ver.
infertur. xxix. C. de bonis maternis.

- 208 donatio inter coniuges si iureiurando vallata sit, firma
ac rata prorsus erit. commune asseuerant Alcia. in cap.
cum contingat. num. 196. cum sequentib. de iureiur.
Boer. decis. xcii. num. 6. Ioan. Crot. in l. frater à fratre.
num. 72. & seq. ff. de condict. indeb. Cotta in memorb.
ver. donationes inter virū & vxorē Crauet. consil. lxxxii.
num. 1. & consil. cii. num. 2. & latissime in proposito cō
sulens Io. Cephal. uir doctissimus, atque eruditissimus
consil. lxi. num. 15. & num. 22. Iul. Clar. de donat. q. ix.
ver. sed quid si in ipsa donatione, Viuius lib. i. opin.
209 lxxv. & si nō perperam contrarium cum aliquammul
tis asserant perperam tamen id commune affirmantes
Curt. Sen. consil. lxvi. nu. 3. cum trib. sequētib. Cassan.
210 in consuet. Burgund. tit. de iuribus ad matrimoniū at
tinentibus. §. vii. quorum contraria sententia tunc pro
culdubio admittetur, cū simulata donatio erit. vt as
211 serunt commune Iul. Clar. d. quæst. ver. hæc tamen cō
clusio Viuius vbi supra. nisi tamen iusiurandū in pro
missionem de non contraueniendo nuncupatum pro
ponatur. quia tunc etiam simulata donatio valebit. cō
mune ponit cum Bald. de dote par. x. colum. v. & cum
212 aliis Viuius vbi supra. Valebit item si alternis fiat, vt sci
licet si alterutrū eorum mori cōtingat, superstes bona
omnia, aut aliquam bonorum partem habeat. vt cum
Ias. in l. si pater puellæ C. de inoffic. testa. Soc. reg. cciiii.
in primo ver. cōmune ponit Viuius. d. opin. lxxv. ver.
213 fallit tertio. adde latē Ioā. Cephal. consil. xliiii. nu. 7. va
lebit rursus huiusmodi donatio, de qua differimus, si
ob merita fiat. vt frequenter placitum attestantur Soc.
consil. lxvi. lib. j. Ant. Gomez de contract. cap. 4. nu. 31.
Viuius d. opin. ver. fallit. 2. Ioan. Ceph. cū multis cōs.
lxi. nu. 12. & qui in contraria omnia meritō abit Arius
Pinel. in l. i. par. iii. num. 61. C. de bon. mater. vnde & ea
donatio ualebit, quæ à sene vel populāri marito in vxo
rem iuuenem, ac bellā, vel nobilem alioquin defere-

Theſaur.recept.fent.

- tur.vt receptum aiunt Curt.Iun.conf.vi.num.20. Bal.
de dote part.x.num.7. Iul. Clar.d.quæſt.ix. verſic. ſed
pone, Viuius vbi ſupra in fine . ſed profeſſor qui à Pi-
neli ſententiâ erunt, vt omnes diligentius rem perpen-
dentes erunt, hanc opinionem æquè ac ſupra proxi-
mam omnino reſellent. memineris tamen ſemper,
quod is merita probare tenebitur, cui donatum ob il-
la aſſeritur, vt commune aſſeuerant Socin. conſil.lxv.
col. ii. & conſil.lxvi. colum.iii.lib.i. Clarus,ac Viuius vbi
ſupra.memineris etiam perpetuò quod huius generis
donatio alioquin inualida,ac nullius momenti, morte
donantis confirmabitur ſi vel ficta traditio interuene-
rit, vt voluit gloſ. vlt. in fin. in l.ii. C.de dot.caut.non
numer.communitè interpretibus placita, vt cõſtat ex
Pariſ.conſil.xc.num.17.lib.iii.Did.à Cou.ruu. lib.i.re-
ſolut.cap.vii.num.4.& in rub.par.iii.num.3. de teſtam.
& intellige illam duntaxat confirmatum iri donantis
morte quatenus legitimam ſeptingentorum ſcutorum
ſummam non excurrit,ſi alioquin inſinuatione carue-
rit.vt commune ait Bellon. conſ.iii. num.11. cui adde
multos,quos laudat Ioan.Cephal.conſ.lxi.num.3.
Donatio alternis facta,quam reciprocam doctores di-
cunt,inſinuatione non eget, & inter coniuges fieri po-
teſt.vide ſupra ve.donatio aureos quingentos, & verſ.
donatio inter coniuges.nec enim donatio propriè cen-
ſetur.vt commune ait Curt.Iun.conſil,lxxxi.num.5.
Donatio in pium, ſacrumuè locum aliquem collata
nec inſinuatione eget,vt ſupra obſeruatur ver.donatio
aureos quingentos, nec ob iuſtas ingratitudinis cauſas
à prælato,ac toto inſuper capitulo admiſſas reuocatur.
commune aſſeuerant Rip. lib. ii. reſponſi.quæſt.xxviii.
num.20. Iul. Clar. de donat. q.xxi. in fin. Viuius lib.i.
opin.lxxix.in fin.
Donatio,quæ alicui confertur ea conditione, vt caſu
aliquo interueniente ad aliũ vel tota,vel eius pars per-
ueniat,& abſenti illi alij,& non agnoſcenti vtilem con-
ditionem, ſi caſus aduenerit, abſque vlla ceſſione pa-
riet,

- riet, non verò etiam rei vindicationem suggeret. vt probat aperte text. in l. quoties C. de donat. quæ sub modo. & est receptum ex Alciat. in l. traditionibus ad fin. C. de pact. & in cap. cum contingat num. 239. de iure iurand. Guid. Papæ, quem refert, & sequitur Tiraquell. de constitut. part. ii. ampliat. xxviii. Aym. Syuell. consil. ix. Anton. Gomez in l. xl. Tauri num. 25. Socin. consil. cxv. num. 1. lib. iiii. Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. capit. xiiii. quanuis Dec. consil. ccxxxix. & in l. traditionibus col. penult. Rip. lib. iiii. de reuocand. donation. cap. i. ad fin. contrarium negligenter, ac perperam tradiderint. quod
- 223 primo intellige. in donatione, & causa duntaxat penitus lucrosa ex illorum omnium parte, qui id negocij agunt. vt commune resoluit Alexand. in l. ex facto §. si quis rogatus in j. num. 22. ff. ad Senatusconsult. Trebel. & communiter tradunt ij, quos statim infra laudo. in-
- 224 tellige secundo, cum res eadem non alia danda est. vt commune aio ex Bart. col. ult. Ias. num. 26. & sequen. in l. stipulatio ista §. si stipuler ff. de verb. obligation. Paul. in eiusdem l. §. alteri ad finem. Alc. in l. certi conditio §. si nummos num. 2. ff. si cert. petat. latè Exea de pact. num. 128. Anton. Gomez in d. l. xl. Tauri. nu. 25. Did.
- 225 à Cou. ruu. vbi supra. vel etiã vbi pecunia loco rei elargienda erit. commune affirmat Socin. consil. ccxxxvi.
- 226 nu. 1. lib. ii. intellige tertio, quod pendente vel casu, vel tempore, & ante illius tertij acceptionem donator libere pro animi sui sententia pactum eiusmodi adiectum donationi, & donationem ex illo emerfuram reuocare possit. vt est frequens interpretum dogma cum Bar. in l. qui Romæ §. Flavius ff. de verb. obligat. & ibidem attestantur Socin. nu. 16. Ias. nu. 14. Cagnol. in l. id quod nostrum num. 12. ff. de reg. iur. Exea de pact. num. 143. Grat. consil. xxv. nu. 39. lib. j. Aymon d. consil. ix. nu. 11. & consil. cxxxv. nu. 10. Did. à Cou. ruu. d. cap. xiiii. nu. 17. Ant. Gomez in d. l. xl. Tauri num. 29. ad fin. Duennas reg. ccxvi. Iul. Clar. de donat. quæst. xiii. versic. difficultas est, vbi multos contrarium asserentes comune refert.
- 227

Thesaur. recept. sent.

- quibus accesserunt Did. à Cou. ruu. Aymon, & Anton. Gomez vbi supra. & ipse alibi latius illorum sententiā
- 228 Deo volente confirmabo. non tamen donatoris hæredibus idem vsquā licebit. vt cōmune profitentur Soc. in d. §. flavius. num. 19. Did. à Cou. ruu. d. cap. 14. num.
- 229 17. Iul. Clar. d. q. xiii. ver. vlt. Amplia, ac perpetuò remiscere quod si ille tertius præmoriatur, spem ac ius, quod habet, ad ipsius hæredes transmittet. vt commune ausim pronunciare ex Oldr. conf. cccxiii. num. 28. in fin. Abb. conf. lxxxv. col. 2. lib. i. Paul. conf. clxiii. numer. 7. lib. ii. Dec. conf. cccxlj. col. vlti. Afflict. in capit. i. numer. 20. ver. xi. arguitur, de success. feud. in uibus feud.
- 230 Donatio, atque omnis generaliter lucrosus contractus in liberum illius arbitrium, in quē confertur, rectè referetur. commune loquitur Anton. Gomez de contractib. cap. 20. nu. 19.
- 231 Donatio fundi trium iugerum nō concutitur, quòd plura iugera fundo insint, imò donatio in toto fundo rata est. commune dicunt Alex. consil. cyi. lib. vi. Dec.
- 232 consil. cccxlvii. quod intellige cum donatio à fundo ipso, non ab illis iugeribus initiū duxit: alioquin in iugeribus nominatis donationi tantum robur erit. commune inquit Curt. Iun. consil. cxxxi.
- 233 Donatio non præsumitur, si quis alicui dicat, tolle pecuniam, cū magna pecuniæ summa est, secus si parua sit. commune ponit Ioan. Lup. in rub. col. xxx. §. xi.
- 234 nu. 1. de denotat. inter uir. & vxor. nec item præsumitur cum debitor aliquid creditori simpliciter dedit. tunc enim compensatio potius cēsetur. commune asseuerat Ioan. Coras. in l. frater à fratre. num. 42. ff. de condict.
- 235 indeb. & vide infra ver. donata. ac memineris præsumptam seu tacitam donationem non minus insinuatione egere, quàm expressam. vt frequenter placitum in-
- 236 fit Curt. Iun. consil. cxxvi. & potius errorem, ac fatuitatem præsumi, quàm donationem. vt cōmune pono ex gl. Bal. & Ang. in l. generaliter C. de non num. pecun. Alex.

Alex. consil. xlii. col. ii. lib. i. & consil. xix. col. ii. lib. ii. Dec. consil. ccl. col. iii. Alciat. de præsumpt. pag. 433. ac viro multæ doctrinæ Ioan. Ceph. consil. xxxix. numer. 30.

- 237 Donatio sub clausula si donator casu aliquo testamē tum reuocarit, inutilis est, nec à iureiurando vires mutuatur. commune ait Alex. consil. clvj. lib. v. & vide infra ver. testamentum.
- 238 Donatio ob merita, seu causam non eget insinuatione, vt receptum esse literis produnt Rip. in l. si vnquam num. 35. C. de reuoc. donat. Ias. in l. ex hoc iure nu. 53. ff. de iustit. & iur. Tiraquell. in d. l. si vnquam ver. donatione num. xliiii. Aufser. ad Capel. Tholos. q. ccclxxxj. Petruc. in l. j. num. 180. ff. de iureiurand. latè Ioan. Ceph. vir multæ doctrinæ, atque eruditionis consil. lxj. num. 17. Nec reuocatur ob ingratitudinem, vt commune aiunt Boer. decis. xxvii. Tiraquel. d. ver. donatione. num. 12. Roman. consil. xxvj. num. 8. Fortun. in l. j. §. ius naturale nu. 62. ff. de iustit. & iur. Gozad. consil. 50. num. 10. Curt. Sen. consil. lxvj. num. 2. Grammatic. decis. lxv. num. 24. multòque minus donatio, quam princeps ob præclarè merita confert, poterit ex causa reuocari. vt censuit Bald. in l. si cum mihi ff. de dolo. cuius opinionē frequēter placitam effero ex Ias. in d. l. ex hoc iure. nu. 54. Feli. in cap. nouit colum. vj. de iudic. Tiraq. d. ver. donatione. num. 13. Capic. decis. cxxj. num. 15. Afflict. in capit. j. num. 24. de natura feud. Ari. Pinel. in rub. par. j. cap. ij. num. 31. ad finem. C. de rescind. vend.
- 241 quin nec subsequenti liberorum susceptione retractabitur. vt commune ponit Rip. in d. l. si vnquam. nu. 25.
- 242 atque euictionis obligationem semper pariet, seu à promissione, seu à traditione ordiatur. commune aiunt Crauet. consil. lxiii. num. 12. Boer. decis. lxvii. colum. j.
- 243 Viuius lib. j. opin. lxxx. ad finem. ac denique, & ultra quàm facere possit, donatorem obligabit. vt commune ponit idem Viuius eodem libro. opinione lxxxj.
- 244 sed enim & falsas iure, & vsu perniciosas reip. comme-

Thesaur. recept. sent.

moratas omnes superius opiniones cum multis asseuerat, atq; ostendit præclarus iuris interpret Arius Pinel. in l.i. par.iii. nu. 62. cū præcedenti C. de bon. mat. à quo fito. an autem, & quando, & quo modo merita probari debeant, vide infra ver. merita.

- 245 Donatio ob merita, quæ remuneratoria dicitur, nudo pacto haud hodie perficietur. commune ait Ias. in l. iuris gentium § quinimò nu. 19. & seq. ff. de pact. quem meritò improbat Iul. Clar. de donat. quæst. xiiii. versic. quæro an dispositio.
- 246 Donatio ob merita in personas aut solidi non capaces, aut omnino incapaces collata nullius est momenti, qua sine supergreditur merita. vt receptum pronuncio ex Alex. in l. si donatione nu. 4. C. de collat. Ias. & Dec. in l. petēs. C. de pact. Cassan. in cōsuet. Burgun. rub. vii. §. v. nu. 49. Tiraq. in l. si vnquam ver. donatione nu. 71. & sequent. C. de reuocand. donation. & idem attestantur notabiliter Soc. cons. xci. num. 9. lib. i. Bertran. consil. clxiiii. num. 2. lib. v. stabiturque ea in re iusto iudicis arbitrio. vt frequenter placitum effantur Ias. cons. cliiii. nu. 5. lib. ij. Loazes in allegat. pro Marchione pag. 193. num. 3.
- 248 Donatio quæ mero factò constat, si pacto nudo conficiatur, obligationem non pariet, at si quid mixti secum habuerit, secus erit. vt cū quis donandi animo Romam se iturum promittit, pacto nudo non obligabitur, cum alteri effodiendæ cretæ in suo agro facultatem paciscitur, obligabitur. cōmunia ponit Viuius lib. i. opin. xiiii. ver. quarto loco.
- 249 Donatio locum non facit legi. ii. C. de rescind. vend. vt frequentissimis doctorum suffragiis sanctum ponit Arius Pinel. ad eandem l. ii. par. i. cap. iii. nu. 4.
- 250 Donatio & inter viuos, & à traditione etiam concepta adiectis turpibus, aut impossibilibus conditionibus euertitur. commune affirmat Eman. à Costa in l. cum tale §. si arbitratu limit. ii. num. 2. ff. de condition. & demonstrat.

- 251 Donatio, quæ legitimam filiorum exhaurit, ac re, & consilio inofficiosa est, si in extraneum conferatur, penitus rescinditur, at quæ reapse tantum inofficiosa est, ad legitimam vsque liberorum portionem duntaxat retractatur. commune aiunt Curt. Sen. consil. i. num. 39. Socin. Iun. consil. lxxvii. num. 55. lib. ii. Paris. consil. lxxii. num. 28. & consil. lxxiii. num. 26. lib. i. Iul. Clar. de donat. quæst. xxiii. ver. aut verò. Neque quidquam obert, si iusiurandum huicce donationi accesserit: vt frequenter placitum testatur Did. à Cou. ruu. lib. i. resolu. cap. xix. ver. cæterum. non tamen isthæc recepta sententia procedet, vt filius totam donationem re, & consilio inofficiosam reuocet, vbi pater illi aliquid testamento reliquerit, quanuis ad suæ vsque legitimæ expletionem possit eam rescindere. vt receptum affirmat Bertrand.
- 254 consil. xxxviii. num. 3. lib. iiii. nec item vbi id genus donatio non in extraneum, sed in aliquem alium filium collata esset. quia & in hac specie ad solâ legitimæ portionis summam donatio quocunque consilio facta rescindi poterit. vt receptissimum esse scribit Iul. Clar. vbi supra.
- 255 Donatio ob liberos postea natos vsque adeò iure ipso reuocatur, atque euanescit, vt nihil obsit ante illos natos dominij translatio, nec item obsit nihil adhuc à patre petutum esse. vt commune affirmat Rip. in l. si vnquam nume. 103. C. de reuocand. donation.
- 256 reuocatur autem, quia tacitam liberorum conditionem continere censetur. vt receptum asseuerant Ioannes Cephal. vir doctissimus, atque eruditissimus consil. xciii. num. 11. Iul. Clar. de donation. quæst. xii. Viuius lib. i. opin. lxxxvi. vnde iusiurandum ei additum nihil proderit. quod frequenti interpretum suffragio receptum testantur Ruin. consil. lxx. num. 13. Iul. Clar. d. quæst. versic. stat ergo. Viuius vbi supra ver. item ampliat. quin & illud non proficiet, & si pars aliqua bonorum tantum donata sit. cōmune dogma ait Rip.
- 258 in d. l. si vnquam quæst. iiii. num. 7. vel etiam si res aliqua
- 259

Thesaur. recept. sent.

- qua singularis, quæ minima non sit, elargita fuerit. commune infit Io. Nicol. ad Alciat. reg. j. præsump. xiii. & copiosè Iul. Clar. d. q. ver. quarto infertur. & ver. ceterum. intellige tamen prædictam iuris definitionem non procedere, cum donatio in sacrum, pium uè locum aliquem collata proponitur. quia tunc illa solum, quatenus legitimam susceptorum filiorum portionem exhaurit, reuocatur. vt commune renunciant Rip. num. 115. Tiraquell. lxxvj. in d. l. si vnquam. Paris. consil. lxxiii. num. 24. lib. j. Iul. Clarus d. q. ver. quarto etiam. intellige secundo & cum in vnum ex aliis liberis iam natis prædicta donatio delata est, nõ illam in totum, sed tanquã inofficiosam vsque ad legitimam portionem filiis postea natis debitam rescindi. vt receptum fantur Rip. Clarus, ac Viuius vbi supra. ver. sed quid si pater. &
- 262 Did. à Cou. ruu. lib. j. resolut. capit. xix. num. 1. intellige tertio non processurum superius commune placitum, cum ob merita donatur. commune asserunt Ias. consil. clxxj. nu. 1. lib. iiii. Clarus vbi supra ver. item quarto, Viuius d. opin. in fin. & si contrarium iure verius sit, ac reip. vtilius, vt alibi latè ostenditur. intellige quarto hæc omnem quæstionem de medio sublatum iri, cum illi l. si vnquam, expressim renūciatur. commune inquirunt Socin. consil. cxlvii. num. 17. lib. j. Tiraquell. in eandem l. in præfat. nu. 174. & qui multos contrariæ sectæ aucthores refert Iul. Clar. dicta quæst. ver. tertio infertur.
- 264 intellige quinto quod licet ipso iure fiat isthæc huius donationis reuocatio, & filius naturalis ad illam sufficiat, tamen si donator ad extremum vitæ vsque crepusculum tacuerit, illius hæredes eam reuocare non poterunt. vt communia latè, ac diligenter ponit Iulius Clar. in laudata quæst. ad fin.
- 265 Donatio cum ob pactam fidem non seruata reuocatur, & ab hæredibus, & contra hæredes rescindi potest. cõmune testificantur Cur. Iun. cons. cxxvj. nu. 14. Iul. Clar. de donat. ad fin. Viuius lib. i. opin. lxxix. versi. declaratur secundo loco.

Donatio

- 266 Donatio non tantum ob ingratitudinis causas iure scriptas, sed etiam ob alias similes, aut maiores reuocabitur. commune ponunt Anton. Gomez de testamen. cap. xj. num. 25. ver. sed ex his. Iul. Clar. de donat. quæst. xxj. Viuius lib. i. opin. lxxix. intellige nihil ingrato profuturum pactum, aut stipulationem de non reuocanda donatione, quin postea donatio ob admissum ingrati vitium rescindi possit. vt commune ait Anton. Gomez de testam. cap. vlt. num. pen. in fine. intellige
- 268 secundo, idem futurum & si donator se donationē non reuocaturum conceptis verbis iurauerit. commune inquit Corn. consil. ccxxiiii. lib. iiii. Alciat. in cap. cum contingat. nu. 39. de iureiurand. Curt. Iun. consil. xxxiii. num. 21. quod & summè pium, ac reip. vtile arbitror.
- 269 & si contrarium magis probauerint, ac receptum deblaterauerint Alexand. num. 23. Aquens. colum. iiii. in l. stipulatio hoc modo ff. de verb. obligat. Bauer. de virt. iuramen. casu. xxxviii. Rubeus consil. lxiii. num. 3. Bolognet. in l. vlt. num. 97. & sequent. C. de pactis. intellige
- 270 tertio, idem omnino processurum & si huic reuocationi ex ingratitudinis causa expressim renunciatur, dum tamen & donator, non eius hæres agat, & contra eum, cui donatum est, non aduersus eius successorem agatur, quia generaliter id criminis nec ab hærede, nec aduersus hæredem iure intentabitur. communia effert
- 271 Anton. Gomez de contract. cap. iiii. num. 14. sed & donatoris hæres tunc semper admittetur, cum vel causa ingratitudinis donatori ipsi occulta fuit, vel donatori morte præuento tempus, & commoditas agendi non fuit, commune asserunt Rip. in l. vltim. questione lxj. colum. tertia. C. de reuocand. donation. Viuius lib. j. opin. lxxix.
- 272 Donator egens si ab eo non alatur, cui donauit, collatam donationem reuocare potest. commune ponunt Iul. Clar. de donat. q. xxj. ver. quid ergo. Viuius lib. j. opin. lxxix. à quibus fito.
- 273 Donata sponsæ non præsumuntur, quæ maritus, vel eius

Theſaur.recept.fent.

eius pater ad illam ſimpliciter mittit. commune aiunt
Cagnol.in l.contractus num.35. ff.de reg.iur. Iul. Clar.
latè de donat.quæſt.x.

274 Donata ſponſæ à uiri conſanguineis, aut propinquis
donata uiri contemplatione cenſentur: at illi donata
ab ipſiuſmet neceſſariis, ſua contemplatione videntur
elargita. vt commune aiunt Iaſ.in l.vt liberis. nume-
ro 17. C.de collat. Cagnol. in l.contractus num.38. ff.
de reg.iur.

275 Donatio propter nuptias ſi conſtante matrimonio
conſtituta non eſt, eo ſoluto vt conſtituatur, nec peti,
nec obtineri debet. commune aiunt Afflict. decif. ccxlii.

276 num. 1. Grammat. decif. xciii. num. 4. quin vt aliquo
tempore conſtituatur diſſuetum iam eſt. vt atteſtatur

277 Iul. Clar. de donat. quæſt. xi. quanuis de iure vellet
nollet adigi ad id maritus poſſet, ſi vxor conſtante ma-
trimonio condictione auth. dos data C. de donat. ante
nupt. ageret. vt commune placitum pronūciant Matth.
ab Afflict. d. decif. ccxlii. num. 1. Carol. Ruin. conſil. xi.
num. 2. lib. v. & qui quanuis probabiliter diſſentiat, falſò
contrarium aſſerit Iacob. Menoch. de recup. poſſeſ. pag.
miki 149. num 165. cum ſequentib. nec enim merendi
verbum in illa præiudicatæ iam authoritatis nouella
poſitum honeſtatem ſolùm, atque obligationem natu-
ralem modò præſeſert, vt alibi latius, & commodius
oſtendo.

278 Donatio cauſa mortis quo ad ſui contexturam con-
tractui par habetur, quo ad vires, & effecta vltimæ vo-
luntati confertur. commune aiunt Iaſ. num. 11. Rip-
nu. 15. in l.ii. ff. de leg. lib. i. Alciat. in l.ii in princ. nu. 10.
ff. de verborum obligation. Iul. Clar. de donat. quæſt.

279 tion. v. quin ſi abſenti in teſtamento fiat fideicommiſ-
ſi loco erit, ac ſemper valebit. vt frequenter placitum
teſtantur Dec. conſil. cxcvi. num. 11. Socin. Iun. conſil.

280 ſil. lxxvii. num. 17. lib. iii. & omnium bonorum tum
præſentium, tum futurorum rectè fiet. commune po-
nit Io. Cephal. conſil. xliii. nu. 9. poſt Soc. conſil. ccxxxii.
num.

num. 1. propè finem, & conf. ccxxxv. num. 3. lib. ii.

- 281 Donatio causa mortis nunquam facta censetur, nisi expressim mortis mentio fiat. vt commune late asseuerant Did. à Cou. ruu. in rub. par. iii. nu. 25. de testamen. Iul. Clar. de donat. q. iiii. ver. cæterum si in donatione.
- 282 Viuius lib. i. opin. lxxxv. vnde nec si ab infirmo aliter fiat, mortis causa donatio iudicabitur. commune dicit Rip. lib. iii. respon. de donat. cap. ix. num. 7. Iul. Clar. d. quæst. iiii. quin etiam requiritur, vt simul in mortis tempus conferatur. commune effatur Sigismund. consil. feud. num. 4. & si mihi id exprimi necessarium omnino non videatur, sed ea de re alibi opportunius.
- 284 Donatio causa mortis iam hodie mero, ac nudo pacto perficitur. commune inquit Porc in §. aliq. autem nu. 7. instit. de donat. Ang. Aret. col. v. l. 1. nu. 61. in §. in personam instituit. de action. Tiraq. in l. si vnquam ver. donatione num. 200. C. de reuoc. donation. Ant. Gomez de contract. cap. iiii. num. 16 Iul. Clar. late, & qui eum citat Viuius lib. i. opin. xiiii. ver. secundo loco, & opin. lxxxv. in fin.
- 285 Donatio mortis causa alioquin facta, si eam donator validam semper futuram, ac itabilem promittit, non causa mortis donatio, sed inter viuos censetur. vt aperte probat l. vbi ita donatur ff. de donat. caus. mor. quam ad id commendant de materia agentes Ferrar. caut. xxx. Boer. decis. cccliii. Dec. cōf. ccv. Cur. Iun. consil. lvi. à num. 2. Paris. consil. xvi. à num. 13. lib. ii. & complures alij, quos laudat Did. à Cou. ruu. in rub. part. ij. nu. 11. & num. 13. de testam. Ant. Gomez de contract. cap. iiii. num. 22. Io. Cephal. consil. xliiii. nu. 26. & seq. & qui neminem ea in re reluctari inquit Natta consil. ciiii. numer. 6. & sequent. amplia vt idem iudicari debeat, & si donatio alioquin inualida futura sit, vt in fine ille met text. luculenter probat, & aduertit contra Paulum Alexand. in l. quæ dotis num. 11. ff. solut. matrim. quem sequitur Anton. Gomez vbi supra. verumque id proculdubio est, & si cum Paul. hallucinetur Benedict.

Thesaur. recept. sent.

- in cap. Raynutius. ver. testamentum. iiii. num. 25. de te
 287 stament. intellige tamen dummodo ea promissio, vel
 pactum de non reuocando ponatur in dispositione prin
 cipali, non verò in instrumenti fine, vbi similes clausu
 læ magis ex notariorum stylo, quàm ex donantis vo
 luntate positæ censentur. vt eleganter scripsit Dec. con
 sil. cccv. num. 7. & in l. vlt. num. 21. C. de pact. & in l. nō
 omnis num. 11. ff. si cert. petat. commendat Iacob. à Ni
 gris in l. j. §. si quis ita num. 44. ff. de verb. oblit. Anton.
 Gomez, ac Didac. à Cou. ruu. vbi supra. quæ sententia
 & si elegans, vt dixi, videatur, ac receptior certè sit, ta
 288 men mihi nō admodum probatur. quia scio omnia in
 strumento contenta de consensu partium præsumi scri
 pta, ex l. iuris gentium §. quod ferè ff. de pact. glos. in l.
 sciendum ff. de verborum obligat. quam constat esse re
 ceptam ex Iafone illic num. 35. Curt. Sen. consil. xlix.
 num. 75.
- 289 Donatio causa mortis à filio familias fieri nequit absq;
 ipsius patris consensu. vt commune effatum attestatur
 290 Rubeus consil. xlvj. num. 4. quamobrem in patrem ip
 sum illam conferre filius non poterit. commune ait Io.
 Dilect. de testamen. caut. i. num. 4. & vide infra ver. fi
 lius familias.
- 291 Donatio causa mortis inter coniuges nullius est mo
 menti. cōmune ait Did. à Cou. ruu. in rub. par. iii. nu. 2.
 de testament.
- 292 Donationem causa mortis nequit illa mulier absque
 cognatorum autoritate concinnare, cui facultas con
 trahendi absque illorum consensu adempta est. com
 mune dicit Ias. in l. ii. ff. de leg. lib. i. & si verius contra
 riam opinionem veriolem censeat Alciat. in l. ii. ff. de
 verb. obligat.
- 293 Donatio causa mortis non exigit hæreditatis aditio
 nem, vt confirmetur, sed morte ipsa donantis perfectū
 robur nanciscitur. commune aiunt Rubeus consil. xj.
 num. 6. latè Did. à Cou. ruu. in rub. part. iii. num. 22. de
 testament. Iul. Clar. de donat. quæst. v. ver. scias tamen.
 Reuocatur

- 294 Reuocatur autem tacita etiam voluntate, vt commune inquit Alciat. in l. non omnis ff. si cer. petat. Did. à
- 295 Cou. ruu. d. part. iii. num. 18. & ipsa donantis conuale-
fcentia, cum donatio instanti mortis periculo facta est,
aliàs enim secus. vt commune insunt iidem Alc. d. l.
- 296 Couas. d. loco. num. 23. si tamen donator absque hære-
de decesserit, & si donatio ob mutatam donantis volun-
tatem reuocata sit, sustinebitur. quemadmodum fre-
quenter placitum inquit cōtrarium de iure verè ve-
rius affirmantes Didac. à Cou. ruu. d. part. iii. num. 24.
Iul. Clar. ad finem tract. de donation. versic. in hoc ta-
men.
- 297 Donatio causa mortis conditionibus impossibilibus,
aut turpibus nō vitiatur. commune fantur Rip. in l. ii.
num. 6. ff. de leg. lib. i. Vigl. in §. impossibilis. num. 2. in-
stit. de hæred. insti. Eman. à Costa meus iuris doctor in
l. cum tale §. si arbitrato limit. ii. num. 2. ff. de conditio.
& demonstrat. Ant. Gomez de contract. cap. iiii. nu. 17,
ver. vii. infero.
- 298 Dos vniuersale, atque incorporeum ius dicitur. com-
mune dicit Rip. in rub. num. 43. ff. soluto matrimonio.
- 299 & ex eo tempore censeri incipit, ex quo nuptiæ celebra-
tæ sunt, & si nec matrimonium adhuc copula consum-
matum fuerit, nec vxor ad viri. domum deducta sit: lo-
cumque statutus inde faciet, quæ ipsius partem aliquam
mortua absque liberis vxore marito addicunt. receptū
effantur Corn. in l. non sine C. de bon. quæ lib. & con-
sil. lxxxiii. lib. iii. Bald. Nouell. de dote part. vi. priuil.
xxxviii. Roland. in tractat. de lucro dotis quæst. xvj. nu.
- 300 me. 9. Viuius lib. i. opin. cccxix. tametsi contrarium re-
ptum asserant Socin. in l. cum fuerit ff. de condit. & de-
monstr. Dec. consil. lxxvii. col. vlt. Felin. in rub. col. xi. &
& seq. de sponsal. Rip. in rub. nu. 68. ff. solu. matr. & an-
te eos sibi aduersus Corn. consil. cccxlvi. lib. ii. è quo-
rum scriptis posteriorem opinionem frequentius do-
ctoribus probari, priorē verius efferri duco. & vide in-
fra ver. maritus.

The saur. recept. sent.:

- 301 Dotis nomen & antequam numeretur, postquam dicta est, auspicatur. commune ponunt Rip. in rub. num. 58. & sequen. ff. solut. matrim. Tiraquell. de retract.
- 302 lign. §. ult. nu. 32. & matrimonio soluto propriè etiam adhuc perstat, commune inquit Rip. in d. rub. num. 71.
- 303 & num. 72. intellige tamen si nondum restituta sit, vel sit quidem iam restituta, & adhuc alii restituenda, vt frequens placitum in fit Ias. in l. maritus nu. 9. C. vnde vir & vxor.
- 304 Dotis causa quo ad mulierem lucrosa censetur, quo ad maritum semper in onerosis ponitur. commune inquit Ias. in §. item si quis in fraudem num. 30. instit. de act. prolixè in signis Pinelus in l. i. par. iii. pag. 125. C. de bon. mat. ac Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par. cap. viii. §. vj. num. 12.
- 305 Dotis causa & à generali dispositione non cõprehenditur, vt commune dicit Neguzant. de pignor. i. part. viii. part. princ. nu. 3. ad fin. & minoris bona etiam nullo decreto iudicis inserto obligat. quemadmodum receptum pronunciant Curt. Iun. consil. cxcviii. num. 2. Fanus de pignor. ii. part. membr. iii. num. 79. cumque aliis.
- 307 Viuius lib. i. opin. ccix. & fisco antefertur. commune ait Alciat. de præsumpt. reg. iii. præsumpt. xli. num. 4. Gozad. consil. xcvi. num. 2. tametsi creditoribus expressam hypothecam antiquiorem habentibus postponatur. commune fantur Rip. in l. quæsitum num. 7. ff. de priuileg. credit. Ioan. Coras. in l. qui liberos num. 118. ff. de ritu nupt. quibus etiam tunc postponetur, cum expressam quoq; hypothecam ipsa habuerit, sed posteriorem. vt commune ponunt Rip. num. 2. Ioan. Crot. num. 69.
- 310 in l. i. ff. solut. matr. & si contrarium vtraque in specie multi probabiliter asseruerint, quos referunt superius relati, & magna contentione nõ de nihilo probant Anton. Costan. de dotibus cap. vii. à num. 6. Balduin. in Iustin. pag. 380. Iacob. Ciuiac. institut. de action. pagin. 66. ver. in hypotheca. fauetque illis & Græcorum auctoritas, teste Harmenop. lib. i. tit. xiii. pag. 76. in fin. cū seq. & lib.

- & lib.iii. tit.iii. pag. 196. & pag. 202. & praxis generalis optima rerum magistra, quam attestatur Fab. in §. fuerat num. 6. institut. de action. hanc autem tacitam hypothecam dotis causa ab eo tempore sortitur, à quo dicta, ac promissa est, non à quo etiam soluta est. ut commune dicunt Boer. decis. cccxxxi. num. 1. Neguzan. de pignor. ii. part. princip. iiii. membri num. 14. Viuius lib. i. opin. ccx. illud tamen perpetuo memineris quod si fuerit dos extraneo restituenda, nec tacitam hypothecam, nec prælationem, nec aliquam aliam prærogatiuam habet. commune ponit Paul. Castrenf. in l. ii. num. 9. ff. solut. matrim. quin & tunc eius actio stricti iuris est. commune ait Rip. in l. i. nu. 23. & in l. ii. in princ. num. 32. ff. illo cod. tit. & annuam dilationem patietur quemadmodum cum mulieri ipsi restituenda est, tamen et si extraneus ex stipulatione contendat. commune scribit Paul. in d. l. ii. num. 10. & num. 11. ff. solut. matr. & semper mariti hæres fructus intra id temporis perceptos lucrificiet. commune affirmat Viuius lib. i. opinion. cxliiii.
- 316 Dotis causæ quæ tacita adiungitur hypotheca non euanesceat ob sequutam illius expressiōem. ut cōmune ait Boer. decis. cccxxxii. poteritque debitori cedi. commune pronunciat idem Boer. decis. cccxxxv. nu. 3.
- 318 Dotis nomine legatum nō antea debetur, quā matri monium subsequatur. commune aiunt Corn. consil. ccxxix. lib. iiii. Nouell. de dote par. vj. priuil. 50. Didac. Cou. ruu. in cap. iii. nu. 2. de testam. quidquid dicat cōmune contrarium Imol. in l. Titio centum §. Titio genero num. 7. & num. 10. ff. de condit. & demonstr.
- 320 Dotis in quantitate si filia instituatur, firma, ac valida institutio erit, & suis omnibus partibus testamētum constabit. vide infra ver. filia si in dote.
- 321 Dotis vel à patre, vel ab extraneo promissæ, ac non solutæ nomine potest maritus uxorem domo pellere. commune inquit Didac. à Cou. ruu. de sponsal. ii. part. cap. vii. num. 2.

Thefaur.recept.sent.

- 322 Dotis aduentitiæ fructus quærebantur mariti patri,
qui & dotem penes se habebat, & ex ea filium, ac nu-
rum alebat. commune inquit Alexand. in l. si cum
dotem §.transgrediamur num.9. ff. solu. matrim. Ioan.
Crot. in ii. repetit. l. si constante num. 117. ff. illo eodem
titul. Arius Pinel. in l. prima. part. j. num. 53. C. de bono
mater.
- 323 Dotis dominus matrimonio constante maritus est,
non vxor. vt frequens interpretum placitum esse mi-
serunt in literas. Salic. in l. in rebus num. 5. C. de rei vin-
dicat. Alexand. consil. cvj. lib. v. Bald. Nouell. de dote
part. viii. priuil. viii. num. 1. & in l. j. num. 227. ff. sol. ma-
tri. copiosè, & accuratè Arius Pinel. in l. j. par. iii. nu. 13.
C. de bon. mater.
- 324 Dotis nomine mulier interueniens nõ iuuatur Vel-
leiano. vt commune renunciat Ioan. Coras. in l. qui li-
beros num. 122. ff. de rit. nupt.
- 325 Dotis promissor pater si decedens filix quidpiam le-
get, compensandi animo legare videbitur. commune
pronuncio ex Alexand. num. 3. Ias. num. 8. in l. huius-
modi §. cum pater ff. de leg. lib. j. Ias. in l. vlt. num. 2. C.
de lega. Soc. reg. ccxxxii. Campest. de dote par. iii. q. 100.
Parif. consil. xcv. num. 38. lib. ii.
- 326 Dotis gratia, seu nomine si quidpiam pater filix reli-
querit, ac postea viuus eandem filiam collocauerit, &
dotauerit, non propterea impediatur postea filia reli-
ctum illud petere, quatenus excurrit, ac supergreditur
dotem sibi præstitam. vt fuit celebris ac famigerata sen-
tentia Oldr. quem referunt & sequuntur Bald. & Ang.
in l. Lucius. j. ff. de leg. lib. ij. Alexand. num. 5. Ias. nu. 19.
in l. huiusmodi §. cum pater ff. de leg. lib. i. Aret. in l. con-
tinuus §. cum ita colum. ii. ff. de verb. obligat. testantur
communem. Alexand. consil. vii. num. 10. lib. j. Ias. in l.
filia num. 3. C. de leg. Soc. consil. cj. num. 3. lib. iii. Bene-
dict. in cap. Raynutius ver. dotem num. 14. de testam.
Dec. consil. lxxxii. num. 6. Parif. consil. lxi. num. 38. lib. ii.
& si nihil amplius filiam posse petere asseruerit Dynus,
quæra

quem laudant, ac summopere probant Cuman. nu. 7. 111
 Paul. num. 4. Imol. ad fin. in d. l. Lucius. rursus Imol. in
 d. §. cum pater col. ii. Campes. de dote part. i. q. xxxvi.
 317 Hippol. in l. vna nu. 27. C. de rapt. virg. sed certè quid- 112
 quid sit superior sententia & vera omnino est, & indi-
 stinctè recepta, seu pater pro filia maritanda, seu pro
 dote filia reliquerit, labunturque maximè qui Bartol.
 eam distinctionem in d. l. Lucius ascribunt, inter quos
 primas obtinet Paul. consil. ccxiii. lib. i. & qui falsò, ac
 perperam frequenter placitam illam scripsit Palat. Ruu.
 in repetit. cap. iii. notab. §. xii. num. 8. vt aduertit Did. à
 Cou. ruu. ex aliorum mente in cap. officij num. 10. de 113
 testament.

328 Dos si ob statutum aliquod filiabus à successione ex- 114
 clusis assignari propinquorum consensu debet, non mi-
 nor portione illarum legitima assignari poterit. com-
 mune aiunt Grammat. decis. cj. num. 20. & copiosè Vi-
 uius lib. j. opin. cccxiii. & si contrarium mihi magis, ac 115
 magis probetur. frustra enim statutum alioquin condi-
 tum esset. frustra eius & propositum, & intentio habebi-
 tur. sed ea de re alibi.

329 Dos vbi marito liberis non superstitibus, vel super- 116
 stitibus statuto defertur, quomodo, & quando, & qua-
 tenus delata intelligatur, vide infra ver. maritus.

330 Dotis acceptæ alioquin non acceptæ confessio, si fa- 117
 cta animo donandi probatur, marito non nocet, sed
 eius obitu confirmatur. commune dicit Curt. Iun. con-

331 sil. xcv. num. 6. quin nec, si sit non numeratæ dotis ex- 118
 ceptioni renunciatum, nocebit, damnovè vlli erit ipsi
 marito, & eius creditoribus. commune placitum affir-
 mant Alexand. consil. cxlii. colum. j. lib. v. Aret. in §. fue-
 rat num. 14. ver. & vt breuiter institut. de action. Ioan.
 Crot. in l. si constante col. liij. ver. secunda conclusio ff.

332 solut. matrim. quod ampliabis tum ad præsentem, tum 119
 ad futuros mariti creditores, quibus nec iurata huius-
 modi confessio oberit. commune ponit Ioan. Cephal.
 consil. cij. num. 21. cum Crauet. consil. xliiii. nu. 1. Rub.

Thesaur. recept. sent.

- 333 consil. cxix. atque aliis. intellige tamen creditores intra iuris tempus exceptionem non numeratæ dotis necessario opposituros. vt commune inquit Afflict. decis. cccii. licet ineptè in contrarium ierint relati à Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. cap. vii. num. 6. ac Rubeus consil. lxxviii. num. 10. & Io. Cephal. d. consil. cij. num. 23.
- 334 quæ autem dotis acceptæ confessio constante matrimonio falsa sit vana & inutilis prorsus est. vt commune fantur Ias. consil. xxxii. lib. iij. Dec. consil. cccxxx. Boer. decis. cccxxx. Bellon. consil. xlvii. nec iureiurando confirmatur. commune inquit Curt. Iun. consil. xcv. nu. 4.
- 337 & si & hæc confessio vires donationis habeat, quæ & morte confirmetur, & quingentorum aureorum summam prætergressa insinuationem requirat. hoc magis commune inquit Bellon. consil. iiii. num. 1. illud commune attestantur Rip. in l. fœminæ num. 37. C. de secund. nupt. Curt. Iun. consil. xcv. num. 6.
- 339 Doti omnia sua bona mulier nubens dicere, ac dare non præsumitur. vt receptum dogma constituunt Deci. num. 6. Curt. Iun. num. 12. in auth. præterea C. ynde vir & vxor. Curt. Iun. rursus consil. clxviii. num. 4. latè Did. à Cou. ruu. de sponsal. part. j. cap. v. Turzan. opin.
- 340 cxix. Viuius lib. i. opin. cxi. in fin. præsumitur tamè eiusdem quantitatatis dare mulier secundo nubens, cuius prima dos primo marito dicta fuit. cōmune aiunt Paris. consil. xxxiiii. col. i. lib. iij. Viuius lib. i. opinion. ccxxiii.
- 341 quod singulariter intelliges, vt solum in iis procedat, quæ reapse primo marito in dotem dedit, non verò & in iis, quæ maritus ipse in dotem accepisse confessus est. commune pono ex Alex. consil. cxxii. col. iij. lib. vii. Io. Cephal. consil. cij. num. 16. cum præcedent.
- 342 Dotem dare tam nuptæ filiæ, quàm nubenti tenetur pater. commune aiunt Alexan. consil. clxix. num. 2. lib. vii. Ias. in §. fuerat num. 97. institut. de action. Arius Pinel. in l. ii. part. i. cap. iiii. num. vlt. C. de rescind. vend.
- 343 quod procedit & si sine patris consensu nubat. commune inquit prolixè Didac. à Cou. ruu. de sponsal. ii. part. cap.

- 344 cap. iiii. §. viii. num. 7. & quamuis ante vigesimum quintum annum nubat, quando digno nubat. commune prodit Curt. Iun. in authen. res quæ num. 25. C. cōmu.
- 345 deleg. si tamen pater inops fuerit, cogetur ad id mater diues. vt commune ait Coraf. in l. qui liberos lect. ii.
- 346 num. 112. ff. de ritu nupt. & hæc atque ille bona aliquin alienari prohibita ad huiusmodi officium rectè alienabit. commune inquit Boer. decis. cxxix. num. 4. & sequen. Viuius lib. i. opinion. cxxi. nec me fugit Alexand. sibi aduersum consil. lxi. num. 4. lib. vii. receptam opinionem dixisse, vt pater nuptam filiam dotare non cogatur. quod & si mihi non admodum improbetur, tamen minus receptum & praxi insolens existimo. si tamen filia indigno nupta fuerit, dotem illi dare pater non obstringetur, quanuis eam expressim filia promiserit, vt frequenti doctorum calculo stabilitum testantur Rip. in l. i. num. 59. ff. sol. matr. Paris. cōs. lxxix. num. 65. lib. iiii.
- 349 Dotem nepti non aliàs tenebitur auus dare, quàm si filius pauper sit. commune aiunt Soc. Sen. consil. xxxiii. col. vlt. lib. iiii. Soc. Iun. consil. lxxix. num. 15. lib. iiii.
- 350 Dotem sorori consanguineæ fratres necessariò dant. vt commune ponunt Palat. in repet. cap. per vestras col. cccclxxi. §. xxvii. num. 1. de donat. inter vir. & Vxo. ac diligenter Pinel. in l. i. par. iiii. nu. 101. C. de bon. mat. Ant. Gomez in l. xl. tauri num. 75.
- 351 Dos si infra dimidium minor dicta, datauè est, tam viro, quàm mulieri ipsi subuenietur ex remedio l. ii. C. de rescind. vendit. vt commune ait Arius Pinel. contrariu in vxore meritò probans ad eandem l. par. i. cap. iiii. num. 33.
- 352 Dotis ab auo, vel matre profectæ iudicium inire, ac peragere filiafam. & absque patris consensu potest. commune ponit Ias. in l. quod locum num. 11. de collat.
- 353 Dotis etiã profectiue actio in solidum emancipatæ filia quæritur. cōmune effatum constituit Rip. in l. ii. §. quod si in patris num. 14. ff. solut. matr.

Thesaur. récept. sent.

354. Dotis repetendæ actio, si maritus ad pauperiem vergat, & constante adhuc matrimonio competit. commune ponit Ludouic. Gomez in §. fuerat num. 41. institu.
355. action. amplia & si paupertas illa non ipsius negligentiz, aut culpæ, sed fortunæ ascribi debeat. commune factur Palat. Ruu. in rep. cap. §. xxiii. in princip. de donat.
356. inter virum & vxorem. excipe cum dos soluto matrimonio restituenda extraneo erit. quia tunc agi non poterit. commune ait Gomez vbi supra. alias autem matrimonio constante nunquam dotis actio nascetur. commune inquit Ioan. Coras. in l. qui liberos num. 41. ff. de ritu nup. quod verum erit etiam si vxor à viro sæuienti foras expellatur. vt commune aiunt Alex. cons. lxxviii. lib. ii. Viuius lib. i. opin. ccxxii. quin nec alicui etiam cum iuramento cedi poterit. commune inquit Soc. Iun. consil. lv. num. 1. lib. ii.
360. Dotis actio filiz non patri competit, quando illius restituendæ filiz ipsi stipulatio interposita est; tametsi & dos profectitia sit, & eius quæ administratio, quæ vsusfructus penes patrem futurus sit. commune dicit
361. Curt. Iun. consil. clij. num. 1. & num. 3. at dotis aduentitiz vsusfructus matrimonio soluto ipsimet filiz, non eius patri quæretur. vt commune ponunt Ias. num. 17. Rip. num. 10. in l. secunda §. quod si in patris ff. solut. matrimon.
362. Dotis restitutio de nihilo facta constante matrimonio non obstat, quin maritus postea, atque eius hæredes teneantur. commune ponit Ioan. Coras. in l. qui liberos num. 114. ff. de ritu nupt.
363. Dotem redditurus ob matrimonium impedimento antea existenti solutum maritus non habet priuilegium, ne conueniatur solum, quatenus facere potest, sed & totam dotem cogitur refundere, & nullam temporis dilationem impetrat. commune inquit Bald. Nouell. de dote part. ii. nu. 28. Did. à Cou. ruu. de spō. sal. ii. par. cap. vj. §. viii. & nu. 24. & num. vlt.
364. Dotis lucra non iure communi, non domicilii vxoris

- ris statutis, sed consuetudinibus, ac statutis maritalis domicilij reguntur. commune aiunt Ias. in l. arrogator num. 44. ff. de adoption. & in l. j. lect. j. num. 24. & lect. ij. nu. 60. C. de sum. Trini. Curt. Iun. consil. cxxix. num. 6.
- 365 atque illa maritus non confert vnquam. vt receptum effantur Florian. in l. filia §. si filius col. iiii. ff. fam. ercisc. Bald. Nouell. de dote par. vj. special. xxxvii. Campest. de dote etiam par. v. quæst. vii.
- 366 Dotem si pater, ac filius accepisse simul confiteantur, præsumetur pars dimidiata ad filium peruenisse, & alteram dimidiatam patrem accepisse. commune inquit Crauet. consil. xci. Viuius lib. ii. opin. clxix. & opin. ccxv.
- 367 Dotalium rerum æstimatio emptionem in dubio præferret. commune aio ex Alexand. consil. lxxix. lib. v. Angel. Aret. in princip. institut. quibus alien. licet, Francisc. Aret. consil. lxxxiiii. Socin. consil. lvj. & seq. lib. v.
- 368 atque hæc quidem æstimatio si alterutrum coniugem etiam citra dimidium iusti precij læserit, emendabitur. vt commune in vtrunque partem diligenter, & copiosè recenset meus iuris doctor Arius Pinel. in l. ii. par. i. capit. i. num. 12. & 13. & cap. iiii. num. 33. C. de rescinden. vendit.
- 369 Dotalis res etiam immobiles, quæ idcirco solum æstimatae sunt, vt earum precium innotesceret, non vt & emptio contraheretur, maritus consentiente vxore rectè, hodieque alienabit. commune inquit Porc. in prin.
- 370 num. 6. institut. quib. alien. licet. alioquin autem res mobiles etiam consentiente vxore si a seruante, seruari possunt, maritus alienare non poterit. vt receptum effatur idem Porc. eodem in loco num. 7. & res immobiles consentiente millies vxore distrahere maritus multo minus poterit. vt frequenter placitū asseuerant Rip. in l. i. num. 106. ff. solut. matr. Bal. Nouell. & qui cū laudat Turzan. opin. cxv.
- 372 Dotalis res a viro contra ius alienatas vir ipse vindicare poterit. commune pronuncio ex Ang. & Rimin.

nald. in princ. instit. quib. alien. licet. Bal. Nouel. de dote par. vii. priuil. i. limit. xii. Campes. de dote etiā part. iiii. q. xx. Ant. Gomez in l. 50. tauri. num. 63.

373 Dotalibus in rebus si quod ædificium æquis etiam vtriusq; coniugis expensis constructur, solo non cedit. vt receptum dicit Boer. in consuet. Bitur. reg. des costumes dos mariages §. ij.

374 Dubius etiam atq; incertus præscribendi ius habet. commune ait Felin. in cap. vlt. nu. 9. de præscript. exci-

375 pe vt id non procedat, cum ante præscriptionis initium orta dubitatio fuerit. vt receptum scribit Balb. de præscrip. ii. par. iii. par. princ. quæst. ii.

376 Duces, Marchiones, Comites, ac perpetui potētatus domini cēsentur principes, & omnia Imperatoris iura habent in vrbes, atque homines vrbibus illorum domi-
nij contentos. commune testantur Curt. Iun. cons. lxi. nu. 9. Bellon. cons. lj. & cons. lix. nu. 10.

377 Duellum iure omni prohibitum est, vt commune dogma latissimè asserunt. Syluan. cons. lj. num. 1. & seq.

378 Viuius lib. i. opin. xc. quamobrem etiam semel susceptum recusari honestè poterit. vt cum Cotta in memorab. ver. perduellionis. Soc. cōf. cxxv. nu. 2. & seq. ponit commune Viuius d. opin. in fin.

379 Duo rei credendi si sint ex causa lucrosa, & alter quidpiam exegerit, alteri illud, haud communicabit. vt commune ponit Paul. in l. Titio, aut Seio post princ. ff. de leg. lib. ii. qua in re insigniter hallucinatur Mantu. in l. frater à fratre num. 199. ff. de condiēt. indeb.

1

BRIETAS & si delictorum pœnas non tollat, tamen infringit. vt aiunt commune Menchiaca controuers. illustr. cap. xcvi. num. 31. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lx. ver. præterea quæro.

2

Ecclesia, sacervē, vel pius quiuus locus non debet col-
lectas pro rebus, ex quibus colligi aliquid solet, cum
personis imponuntur, commune ait Bellon. cons. xl.
num.

- 3 num. 3. conferet tamen ad pontium, murorum, & fos-
sarum refectionem, atque ad redimendam, seu sacer-
dotum, seu aliorum vexationem. cōmunia ponit Rip. i
lib. ii. de rescript. cap. xx. num. 6. & 7.
- 4 Ecclesia non infert exilij pœnam, si propriè loqua-
mur. commune scribit Alciat. in capit. tum non ab
homine numer. 103. de iudic. Villalob. in sua col-
lecta.
- 5 Ecclesia ex pacto reuendendi obligatur. verius, &
communius dicit insignis Pinel. in l. j. part. iii. num. 53.
C. de bon. mater. æquius, & vtilius affirmat idem Pi-
nel. in l. ii. part. i. cap. iiii. num. 1. ad finem C. de rescind.
vendit.
- 6 Ecclesia iure minoris infra quadriennium ob mo-
dicum damnum non restituitur. commune, & fal-
sum meritò ait Emanuel à Costa in §. & quid si tan-
tum l. Gallus. ii. part. numer. 76. ff. de liberis, &
posthum. quod nos alibi latius, & enucleatius pro-
bamus.
- 7 Ecclesia aduersus præscriptionem infra quadrienniū
à læsionis tempore restituetur. commune inquit Ias. in
auth. quas actiones nu. 33. C. de sacros. eccles.
- 8 Ecclesia exceptionem non numeratæ pecuniæ per-
petuam habet. vt frequēter placitum asserit Rip. in l. si
is qui bona col. xiii. num. 1. ff. de pignor.
- 9 Ecclesia priuato succedens, contra quem præscriptio
decem, vel viginti annorum inita erat, nō ante, nec ali-
ter læditur, quàm præscriptio iuxta eius ipsius præro-
gatiuas perficiatur. commune dicunt Ias. in auth. quas
actiones num. 36. C. de sacros. eccles. Balb. de præscript.
v. part. quæst. ii.
- 10 Ecclesia declarare compellitur num stet contractui,
quem aut irritum, aut nullum potest dicere. commune
ait Arius Pinel. meus iuris doctor in l. i. par. iii. num. 36.
C. de bon. mater.
- 11 Ecclesię familia non potitur fori prærogatiua, tamen si
præsulis familia potiatur. vt frequēter interpreti-
bus

Thesaur. recept. sent.

- bus probatur teste Panorm. in capit. ii. num. 6. de foro
-competent.
- 12 Ecclesiæ immunitatibus non fruitur ex industria,
aut insidiis homicida: commune ait latè Ant. Gomez
de delict. cap. x. num. 2. ver. quinto limita. & qui latissi-
mè differit qui illis poriantur, & qui secus, Iul. Clar. in
-pract. §. ult. q. xxx. per totam.
- 13 Ecclesiæ legatum ad parochialem, vt fandi mos est,
pertinet: commune inquit Ias. in l. i. nu. 4. C. de sacrol.
ecclesi. Villalob. in sua collect.
- 14 Ecclesia & vltra quadriennij tempus ob damnum
notabiliter in signe conceditur restitutio: commune ait
Ias. consil. lv. num. 2. lib. i. Emanuel à Costa in §. & quid
si tantum l. Gallus. ii. part. num. 80. ff. de liberis, & po-
-sthumis.
- 15 Ecclesiæ facta donatio cum pacto, modo, vel condi-
-tione donationem resolvente non magis valet, quam
-pactum, conditioque valebit, ac seruabitur. receptum
ponit Arius Pinel. in l. i. par. iii. pag. 112. col. ii. ver. infer-
-tur. xxi. C. de bon. mat.
- 16 Ecclesiæ absque statutis ritibus etiam vtiliter alie-
-nanti copia est dicendi nullum eiusmodi contractū.
vt frequēter receptum inquirunt Ias. in l. cum ij §. eam
ff. de transact. & in l. contra iuris ff. de pact. Feli. in cap.
causam nu. 8. de iudic. copiosè Arius Pinel. in l. i. par. iii.
num. 31. C. de bon. mat.
- 17 Ecclesiæ ipsi, vel illius subditis damnosum statutum
nec directè, nec indirectè condi potest. vt magis com-
-mune attestantur Ias. in l. quo minus quæst. xxv. ff. de
-flum. Boer. decis. cxxv. Viuius lib. i. opin. cccii. Villalob.
in sua collect.
- 18 Ecclesiastica res quando in emphyteusim concedi
-potest, & filiis, & successoribus perpetuò dari potest.
commune effatum pronunciat Gozadin. consil. xxv.
num. 20.
- 19 Ecclesiasticarum rerum alienationes absque diligen-
-ti & causæ cognitione, & negocii transactione irritæ,
atque

- atque inutiles futuræ sunt. commune aio ex Soc. consil. xv. lib. i. Dec. consil. cxlii. Rebus. in cap. sine exceptio
- 20 ne xii. quæst. ii. nec solennitates illis requisitas consuetudo poterit antiquare, & si eas possit augere. vt crebris exceptum suffragiis affirmant Petr. de Benit. decis. xiii. num. 7. Roch. Curt. in cap. vlt. quæst. v. nu. 25. & seq. de consuet.
- 21 Ecclesiasticus iudex potest populi iudicem excommunicatione compellere, vt præstet illi auxilium: quauis popularis iudex ecclesiasticum non cogat. commune dicit Alciat. in cap. perniciosam num. 7. & 8. de offic. ordin. amicus noster Nicol. Ant. Grauatius ad Vestriū lib. viii. cap. vlt. num. 40.
- 22 Ecclesiastico iudici non quis idcirco subiicitur, quòd in ecclesia deliquerit. commune inquit Roland. consil. xxiii. num. 5. & 6. lib. ii. Iul. Clar. in pract. §. vltim. q. xxxviii. ver. vidi etiam.
- 23 Edere reus iura, & instrumenta in causis criminalibus, nec fisco tenetur. commune ait Dec. in l. ii. nu. 41.
- 24 C. de eden. seu causa sit capitalis, seu pecuniaria, vt frequenter placitum, testantur Rip. & Boss. quos laudat Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxvii. ver. sed hic inciden
- 25 ter. in causis autem ciuilibus generaliter, ac regulariter edere instrumenta reus auctori ad sue intentionis instructionem non cogitur. commune dicit Rip. in l. i. nu. 11.
- 26 & in l. i. apud quem num. 22. C. de edend. Excipe nisi vel pius, facere locus aliquis agat, vel quiuis alius matrimonij causam tractet. communia fatur idem Rip. in
- 27 illam l. i. num. 13. excipe iterum nisi reus vel mercator sit, vel eius conditionis homo, qui rationum librum necessario non fecerit, conficiatvè. vt receptum scribit Ias.
- 28 in laudatam. l. i. num. 55. C. de eden. excipe tertio, nisi de vsuris, vel causa vsuras respiciente contra vsurarios agatur. commune ait Dec. in cap. ex epistolæ num. 101.
- 29 cum sequent. de probat. actor verò instrumenta, & rationes reo cogitur edere ad fidem suis exceptionibus faciendam. vt commune ponit Ias. in l. & quæ à diuo. num.

Thesaur. recept. sent.

- 30 num. 1. C. de eden. intellige porro, ac perpetuo memineris quod hæc instrumentorum editio fit iudicis officio, non actionis iure, ut frequens dogma enunciat Rip.
- 31 in allegatam l. i. num. 20. C. de eden. & quod edere eam duntaxat instrumenti, testamenti, statuti, alteriusve cuiuspiam scripturæ partem quis cogi potest, cum cogi potest, quæ ad causam ac ius petentis faciat: non verò integrum instrumentum, testamentum, vel aliud scripturæ genus, ut cum Boer. q. ccliii. col. iii. atq; aliis commune ponit Francisc. Turzan. opin. cxxiiij.
- 32 Editur libellus reo suis non actoris expensis. commune ait Rip. in l. edita num. 12. C. de eden.
- 33 Effectus ubi abest, affectus & conatus, qui adest, haud punitur ex generali consuetudine. ut frequenter receptum asseuero ex iis, quæ latissimè tradit Ias. in l. i. §. hæc autè verba à nu. 16. ff. quod quisq; iur. Gand. in rub. de pœn. reor. col. i. & ii. Ang. in §. & si credatur à nu. 3. insti. de oblig. quæ ex delict. notanter Hipp. in l. vna nu. 244. cum sequentib. & nu. 254. cum seq. C. de rap. virg. resolutè Alciat. in l. sæpe in fin. ff. de verb. sign. pulchrè Did. à Cou. ruu. in cap. si furiosus. iii. par. in princ. à nu. 6. de homicid. & Mant. de argument. soluend. pag. 287. post med. atque aliis compluribus, quos vberius infra refero ver. voluntatem.
- 34 Electio & si in vltimis voluntatibus facta proponatur, immutabilis habetur. commune ait Cur. Iun. consil. clxx. num. 1. Villalob. in sua collect.
- 35 Electio legatum adepturi commissæ hæredi, vel alteri, & in vita & in morte, & tantum coram duobus testibus etiam in electi absentiam fieri potest. communia pronunciat Ant. Gomez de testament. cap. vlt. nu. 48. versic. item adde quod istam: & versic. item adde quod talis.
- 36 Electio fideicommissum, aut legatum restitutione consequuturi in iis ponitur, quæ meri facti sunt. commune dicit, ac defendit contra reluctantes Eman. à Costa in §. si arbitrato. l. cum tale. ii. par. nu. 15. ff. de condit. & demò.

Electus

- 37 Electus vel à iudicis mandato, vel agentium consensu, vt iuxta artis peritiam deponat, non nisi iurato ratâ.
- 38 responsionē, & contrariæ probationi nihilominus semper obnoxiam edet. illud commune fatur Ioan. Crot. de testib. part. vj. hoc verò frequenter receptum testatur Alex. in l. qui bona §. qui damnum ff. de dam. infec.
- 39 illius autem iusiurandum non ideò minus firmum erit quod ad eius inspectionem vterque agens citatione vocatus non sit. commune dicit Dec. in cap. ii. de testib.
- 40 excipe nisi alterutra parte absente optio à iudice facta proponatur. commune inquit Felin. in cap. quia iudicante de præscript.
- 41 Emācipatio quo ad quid fieri, quo ad quid haud fieri non permittitur. cōmune ait meus juris doctor Antro. Gomez de testam. cap. iii. nu. 21. & ante eum Alciat. de præsumpt. reg. ii. præsumpt. ii. nu. 4. quod verū existimo quo ad ipsam emancipationis formam, ac substantiam, non verò quo ad illa effecta, quæ ex illa oriuntur. quia hæc quin expressim excipi, & coarctari queant, nullis iuris rationibus impediri alibi vberimè ostendo.
- 42 Emancipatus iure antiquo aut cum causa, aut absq; causa præteritus & si tantum bonorum possessionem contra tabulas habuit, tamen hodie iure nouo sine causa præteritus testamentum nullum dicit, cum causa inuolutus silentio antiquam duntaxat bonorum possessionem habet. commune ait Ant. Gomez de testamen. cap. xi. nu. 34. post illos, quos latè infra refero ver. præteritus. & ver. proximè sequenti.
- 43 Emancipatus filius, & eius frater, qui nondum sui iuris, ac mancipij factus est, æquiparantur hodie tum matris, tū lineæ maternæ respectu, vt præteriri cum causa saltē debeant, aliàs testamētum sit nullum; vt cōmune interpretū dogma effero ex Bal. nu. 16. Paul. num. 9. in auth. ex causa, C. de lib. præter. Ang. in l. certum §. ult. ff. de iniust. rupt. Imol. in l. i. col. iii. ff. de testament. & in l. filio præterito col. ii. ff. de iniust. rupt. & in l. Gallus §. & quid si tantum col. v. ff. de lib. & posthu. latè Did. à Cou.

Theſaur. recept. ſent.

à Con. ruu. in cap. Raynutius in princip. nu. 3. & nu. 4.
de teſtament. Anton. Gomez de teſtam. cap. xi. nu. 34.
& ſi verius de iure contrarium autument Vigl. in rub.
num. 4. inſtitut. de inoffic. teſtament. idem Vigl. nu. 1.
in fin. & Eguinar. Baro in ver. tu vide ad §. mater, vel
auus inſtitut. de exhæredat. liber. & ante eos Imol. in
li. colum. ii. ff. de teſtament. ſed ea de re alibi latius, &
opportuniuſ.

44 · Emancipatuſ filiis in poteſtate poſitis tantum ab in-
teſtato recentis iuris conſtitutionibus æquiparatur, nō
verò cum teſtamentum exaratum proponitur. cōmu-
ne inquit Ant. Gomez nō penitendæ authoritatis do-
ctor de teſtam. cap. xi. num. 34.

45 · Emphyteuſis contractuſ nominatuſ eſt, vt commu-
ne ait Iaſ. in prælu. feud. num. 34. in fin. hodieque ex
communi loquendi uſu idem cum libellario contractu
habetur, atque iſdem regulis vterque metitur. commu-
ne inquit Dec. conſil. cxlvi. num. 2. Pariſ. conſil. lxxvii.
num. 12. lib. iii. Tiraq. de retract. municip. §. xxxiii. gl. i.

47 num. 1. & ſi propriè libellariuſ contractuſ tunc ſit, cum
reſ emphyteutica ſit ab eo, qui directè dominuſ non
eſt, emphyteuſis vero, cum è vero, & rectò domino reſ
in emphyteuſim conceditur, vt frequenter placitum
48 ſcribit Iaſ. in l. i. num. 29. C. de iur. emphyteut. differt
autem à cenſu, quia cenſuſ dominium quā utile, quā
directum confert, emphyteuſis utile duntaxat. commu-
ne renunciant Abb. in cap. conſtitutuſ num. 29. de reli-
gioſ. domib. Iaſ. in dictam l. i. nu. 39.

49 Emphyteuſis eccleſiaſtica quin alicui, & omnibuſ
eiuſ deſcendentibuſ concedi poſſit, nemo iure ambi-
get. commune inquit Alex. conſil. cx. col. v. lib. iii. Go-
zadin. conſil. xxv. num. 20. ver. ad decimū. Iul. Clar.
de emphyteu. quæſt. vj. ver. ſic. quæro uſque ad quam.

50 vt & dubitatio nulla eſſe debet, quin ea alicui & extra-
neis eiuſ hæredibuſ expreſſim præſtari poſſit. commu-
ne dogma atteſtantur Soc. conſil. cclxvi. num. 33. lib. ii.

51 Grat. conſil. cxviii. num. 6. lib. ii. & ſi perperam. aliud

rece-

receptum afferuerint Alex. in l. etiam num. 3. ff. sol. ma-
tri. Rub. in l. Gallus §. quidam rectè nu. 197. & nu. 203.
ff. de lib. & posth. quos meritò refutat Clar. d. q. vj. ver.
sed nunquid.

- 52 Emphyteusis alicui & eius filiis concessa non perti-
net ad filias. commune aiunt Dec. consi. cccxxvj. nu. 3.
Loazes in l. filius familias §. diui num. 68. ff. de leg. lib. i.
Ioannet. de reb. quotiad. cap. iii. magis commune cen-
sent Alexand. in l. quod dicitur num. 24. ff. de verb. obli-
ga. l. as. in l. ii. num. 193. C. de iure emphyt. & in l. si quis
id quod num. 23. ff. de iuris. omnium iudi. Did. à Cou-
ruu. lib. ii. resolut. cap. xviii. num. sed falsum, atque ini-
quum ostendit meus iuris doctor Arius Pinel. in l. ii.
num. 9. C. de bon. mat. quem nos alibi multis argumen-
tis iuuamus.

- 53 Emphyteusis alicui, & eius legitimis hæredibus in-
dulta proximos tantum ab intestato successuros, non
& extraneos testamento institutos admittit. commu-
ne aiunt Curt. Iun. in l. vna num. 11. C. quand. non pe-
tent. part. late Pinel. in l. ii. num. 9. C. de bon. maternis.

- 54 vt & illa emphyteusis, quæ alicui & eius hæredibus ac-
cepta simpliciter est, extraneos hæredes omnino re-
spuit. quod receptum esse in literas miserunt Alex. con-
sil. xxiii. col. ii. lib. i. Paris. consil. lxxxiii. & consil. lxxxv.
55 lib. iiii. & qui multos cumulant, & cōtrarium receptius
testantur Iul. Clar. de emphyt. q. xxviii. ver. tertius est
casus. & Viuius lib. i. opin. xcix.

- 56 Emphyteusis alicui, & eius hæredibus concessa ad fœ-
minas spectabit. commune ait Berous q. xviii. in princ.
Iul. Clar. de emphyt. quæst. xxxii. ver. hæc tamen con-
clusio.

- 57 Emphyteusis alicui, & eius liberis quæ masculis, quæ
fœminis eo in loco concessa, vbi superstitionibus masculis
fœminæ excluduntur, ad masculos tantum perueniet, &
in eorum defectum ad fœminas attinebit. commune in-
quiant Cur. Iun. consil. clxxi. nu. 3. Brun. de statuto ex-
clud. fœmin. in artic. viii. q. xxii. col. ii.

Thesaur. recept. sent.

- 58 Emphyteusis alicui, & eius filiis recepta ad naturales liberos non pertinet. commune affirmant Alex. in l. ex facto §. si quis rogatus col. iii. ff. ad Trebell. Viuius lib. i. opin. 100.
- 59 Emphyteusis, quæ in aliquem collata est, atque in eū deinde, qui ab ipso nominabitur, ad omnes hæredes tū testatò, tum intestatò succedentes spectat, si nemo nuncupatus reperiatur. commune pronuncio ex Alexand. consil. ccxxii. num. 3. lib. vj. Dec. consil. ccccxliii. nu. 3. Soc. in l. i. §. per procuratorem num. 5. ff. de acquir. poss. Ias. in l. stipulatio ista. §. si quis ita num. 2. ff. de verbor. obligat. Hipp. singul. cccclxxx. atque id sanè & æquum & bonum est.
- 60 Emphyteusis ab aliquo sibi, & filiis, & hæredibus excepta non pertinet ad filium non institutum. vt commune aiunt Alex. consil. cxxix. lib. iiii. Ioan. Durant. de art. testan. tit. xi. caut. x. latè Iul. Clar. de emphyteus. quæst. xxxvii. Viuius lib. i. opin. cxxxii. ad finem. vnde, qui talis emphyteusis bona possidet, hæreditati patris se se immiscuisse censetur. vt rectè commune ponit Viuius vbi supra.
- 61 Emphyteusis in plures simpliciter collata singulis quibusque eorum pro virili portione censetur elargita. vt commune ponit atque accuratè declarat, vir magna laude dignus, ac mihi charissimus Ioan. Ronchegallus Gioldus in l. eandem num. 128. cum sequen. ff. de duobus reis.
- 62 Emphyteusis accrescèdi ius non admittit. vt frequentibus interpretum calculis comprobatum refert Dec. consil. cccxxvi. nu. 1. & qui benè explicat Iul. Clarus de emphyt. quæst. xxxix.
- 63 Emphyteusis ecclesiastica si personarum, aut legitimum modum, aut conditionem iustam egreditur, ea fini, qua potest, valet, illa, qua nequit, euertitur. commune ponit Ias. in auth. qui rem aliquā nu. 21. C. de sacros. eccles. Tiraq. de retract. conuen. in fin. operis num. 144. latè Iulius Clar. de emphyt. q. vj.

Emphy-

- 65 Emphyteusis ecclesiastica indistinctè non transit ad extraneos hæredes. commune placitum ait Dec. cons. clxxi. & Curt. Iun. cons. cxxx. num. 5. magis commune affirmant Segura in l. cohæredi §. cum filia num. 160. ff. de vulg. & pupill. Rub. in repet. §. quidam rectè. l. Gallus colum. lxxix. ff. de liber. & posthu. & ante eos Alex.
- 66 cons. clj. viso themate col. iiii. in fin. lib. ii. quod etiā procedet cum alicui, & eius hæredibus concessa fuerit. receptum enunciant Soc. Iun. consil. xi. num. 1. lib. iiii. Gozad. cons. xxxix. nu. 6. & seq. & qui latius hac de re agit Iulius Clarus de emphyteus. quæst. xxviii. ver. tertius est casus cum sequentib. vbi multos ac multa in contrarium adducit, & tandem hoc magis comune asseuerat;
- 67 limitabis tamen ut isthæc non habeant locū cum emphyteusis ecclesiastica alicui, & quibusvis eius hæredibus ritè concessa erit, vt receptum ait Did. à Cou. ruu. quem refert, ac meritò probat Iul. Clar. d. quæst. ver.
- 68 sed quæro quid si ab ecclesia. limita. ii. cū alicui & eius hæredibus, & quibus ipse illam dederit, hæcce emphyteusis ecclesiastica indulta erit. quemadmodum frequenter probari auctor est Curt. Iun. consil. iiii. nu. 1. & consil. ciii. num. 2.
- 69 Emphyteusis ecclesiastica, quæ in aliquem & eius filios confertur, vni ex filiis à patre nec donari nec assignari potest. comune effantur Bertrád. cons. cxxxviii.
- 70 lib. ij. Alciat. de præsumpt. regu. j. præsumpt. xxxi. quin nec prælegari poterit. vt receptius affirmat Alex. consil. xxiiii. lib. iiii. amplia & si huiusmodi emphyteusis ob pecuniæ interuentum data sit. commune scribit Anto. Rub. in repet. §. quidam rectè. l. Gallus. col. lxxvii. in fin. vers. quartus casus. ff. de libe. & posthum.
- 72 Emphyteusis ecclesiastica, quæ filiis & nepotibus concessa est, ad illos licet institutione non honestatos reddit. comune ponit Curt. Iun. consil. lxxviii. nu. 4. quin & ad eos etiam tunc pertinebit cum hæreditatem repudiassent proponitur. receptum prodit Alciat. de præsumpt. reg. j. præsumpt. xxxi. in princip.
- 73

Thesaur. recept. sent.

- 74 Emphyteusis ecclesiastica, quæ ad extraneos hæredes non transit ad fiscum cum aliis emphyteutæ bonis confiscatis non deferetur. commune asseuerat Alex. cō sil. xxiii. prima consideratione col. ij. in fin. & seq. lib. j. & qui vberius hanc rem agit Iul. Clar. de emphyteus. quæst. xxix.
- 75 Emphyteusis quibus in casibus alienari potest, in eos alienari nequit, qui ipso emphyteuta potentiores habentur, ac sunt. commune aiunt Ias. in l. ult. num. 90. & num. 97. C. de iur. emphyteut. Grat. cons. lxxx. num. 2. lib. i. & qui potentiorum nomine clericos, curiales, milites, & similes comprehendi tradit Iul. Clar. de emphyt. quæst. xxii.
- 76 Emphyteusis absque domini consensu alienata nisi & tradita sit, non committitur. commune aio ex Ias. in l. ult. num. 132. C. de iur. emphyt. Tiraq. de retract. lign. §. i. glo. ii. num. 43. & idem testantur latius cumulantur Iul. Clar. de emphyteus. quæst. xiii. ver. sed nunquid.
- 77 Viuius lib. i. opin. cxvii. idemque erit tamen si constituti clausula opponatur, vt verius, & æquius arbitror cū Alciat. in l. i. num. 27. & in §. si vir vxori num. 60. in fin. ff. de acquirend. possess. Guid. Pap. decis. cj. Anton. Gomez in l. xlv. tauri num. 95. quanuis contrarium receptius esse agnoscam ex Ias. vbi supra, & ex Tiraquell.
- 78 de constitution. part. iii. limit. xxvi. Si verò emphyteusim semel tradiderit, etiam si retrò eam confestim emat, atque accipiat, illius iure prorsus euertetur. commune affirmant Ias. in l. cum dubitatur. nu. 135. C. de iure emphyt. copiosius Iul. Clar. d. q. xiii. ver. sed quid si emphyteuta.
- 79 Emphyteusis si alienetur non idè minus fit caduca, quod salua domini voluntate dicatur alienata. vt frequenter receptum testantur Ias. in ii. lect. rub. nu. 25. ff. solut. matrim. Rip. in cap. cum M. num. 8. de constit.
- 80 & si mihi aliud æquius ac melius esse videatur. parūq; differre arbitror num hoc cè modo alienatio fiat, an saluo domini consensu. qua in specie non committitur
emphy-

emphyteusis, vt commune dogma effatur. Rip. vbi supra. quidquid Iul. Clar. tradat de emphyt. q. xiii. ver. item quæro. sed hac de re alibi copiosius.

- 81 Emphyteusis, quæ alicui & quibus ipse illam dederit, concessa est, rectè atque impunè inscio domino alienabitur. commune ait Dec. consil. clxiii. nu. 3. vt & illa absque dubio impunè distrahetur, cuius venditio in ipsius contractu disertè permittitur. commune renūciat
- 83 Torniel. in rub. num. 156. ff. de verb. oblig. & illa etiam alienata non committetur, cuius alienatio in emphyteuta maiorem ac potentiorē expressis contractus verbis interdicitur. quemadmodum crebris doctorum suffragiis probatum scribit Ruin. consil. ccij. num. 6. lib. i.

- 84 Emphyteusis non ante committitur, quàm dominus illius directus id se velle declarauerit. commune aiunt Curt. Iun. consil. cix. num. 2. & consil. cxlix. num. 3. ac latius Iulius Clarus de emphyteus. quæstio. ix.

- 85 Emphyteusis, quæ semel commissæ est, non ideò minus commissæ intelligetur, quod dominus postea scien-
ter pensionem accipiat protestatus de commissione, quam se indulgere nolle dicat. commune aiunt Corn. consil. xl. litera l. lib. iiii. Ias. in l. si post moram num. 4. ff. de eo quod cert. loc. intellige tamen si transacti tem-

- 86 poris solutionem dūtaxat acceperit, nam si futuri etiā temporis pensionem receperit, nihil oberit contestatio quin culpa remissa videatur. commune inquit Gig. de pension. quæst. lxxiii. in fin. Ruin. consil. cx. num. 4.

- 87 & consil. clj. num. 12. lib. i. intellige secundo, quod si nulla protestatio interuenerit, sola præteriti temporis solutio admissa susceptam culpam diluet. vt receptum esse prodiderunt memoriæ Gyg. d. quæst. lxxiii. num. 3.

- 88 Iul. Clar. de emphyt. q. x. ver. aut verò sumus. quanuis Salic. in l. ii. nu. 14. C. de iur. emphyt. contrariū frequenter placitum effutierit.

- 89 Emphyteusis à maioratus, seu primigenij possessore

Theſaur. recept. ſent.

conſtituta non eſt ipſi ſuperſtes. commune pono ex iis quæ tradunt Ant. Gomez in l. xl. tauri nu. 84. & vir elegans ingenij, atq; eruditionis Arius Pinel. in l. i. par. iii. num. 65. C. de bon. mat.

90 Emphyteuſis iſdem finitionibus metienda eſt, quibus feudum, niſi vel aliter iure communi expreſſim diſponatur, vel ſanctiones de feudo multum, latèque à iure communi abhorreant. vt frequenter placitum aſſerunt Soc. conſ. clxvii. nō inutilis col. x. lib. ii. Turzan. opin. clxiii. Iul. Clar. de feud. q. iii. ver. & hæc quidem ac Viuius lib. ii. opin. xxix.

91 Emphyteuſis in re propria conſtitutæ confeſſio non inferit domini iacturam. in id enim frequenter iuſſe teſtatur Franciſ. Rip. in l. conductionis num. 23. C. de pact.

92 Emphyteuſis emptor in ſe expreſſim ad penſionem obligauerit, non cogetur illam ſoluere. vt commune recenſeo ex Iaſ. in l. ii. num. 150. & nu. 154. C. de iur. emphyt. ac Matth. de Afflict. deciſ. xcv. num. 3.

93 Emphyteuſis plurium annorum futurus canon inuito domino ſolui nequit. commune ait Dec. in l. cum tempus nu. 8. ff. de reg. iur. Aret. in l. qui Romæ in prin. ff. de verb. oblig. Iaſ. in l. ii. nu. 66. & ſeq. C. de iur. emphyteut.

94 Emphyteuſis ſine domini conſenſu facta renunciatio nullius eſt momenti. commune aſſero ex Iaſ. in l. ii. num. 24. C. de iur. emphyt. Matth. de Afflict. in cap. i. nu. 42. & nu. 48. de vaſall. qui contra cōſtitut. in iii. lib. feud. ac Felyn. in cap. quæ in eccleſiarum col. antepen. de conſtitut. Curt. de feud. iiii. part. q. xxxi. atque ante illos omnes Panorm. in cap. j. de feud.

95 Emphyteuſi, quam aliquis ſibi, ſuiſque liberis ſuſcepit, renunciāſſe is videtur, qui patris bonis ſimpliciter renunciāuit. commune aſſerunt Iaſ. in l. ſi non ſortem § libertus num. 34. & num. ſeq. ff. de condiſt. indeb. Viuius lib. i. opin. cxxxii. in fin.

96 Emphyteuta ius rei vindicandæ habet. vt frequenter placitum

placitū enunciat vir acuti ingenii, ac magnæ diligentie
Arius Pinel. in l. i. par. ii. nu. 18. C. de bon. mat.

97 Emphyteuta solutum canonē probare debet, si agen-
tis domini intentio negatione nitatur. commune pan-
git Ias. in l. in emphyteuticarius nu. 132. C. de iur. em-
phyteut. Soc. Iun. consil. iii. num. 15 lib. ij. Gyg. de pen-
sion. quæst. lxxvj. in fin.

98 Emphyteuta pensionem ea pecunia soluere non co-
getur, cuius æstimatio post contractum aucta est, at pri-
stino illius pecuniæ valore illam soluere satis, superque
erit. vt commune inquit additio Ang. in l. cum quid ff.
si cert. petat.

99 Emphyteuta omnibus ante actis annis soluiffe præ-
sumitur, si per tres continuos annos antea proximè elap-
sos se soluiffe canonē probet. comune affirmat Curt.
Iun. consil. xcv. nu. 5. afferunt Ias. in l. ii. nu. 135. & nu.
137. C. de iur. emphyt. Duēnas reg. liiii. Guliel. Bened.
in cap. Raynutius ver. si absq; liberis nu. 187. de testa.

100 Francisc. Luc. de fisco. i. par. nu. 9. lib. ii. limita tamen cum
vna solutio facta est pro tribus annis: vt commune au-
tumo ex Bal. & Alex. ad Bart. in l. quicumq; C. de apo-
chis lib. x. Ias. in d. l. ii. & in l. i. col. iii. C. de fideicomis. &
in l. i. nu. 33. ff. de offic. eius. Alc. in l. si certis annis in ver-
bum annis. C. de pact. Rebus. in tit. de constit. reddituū
101 gl. xv. pag. 419. admittetur tamen semper in contrariū
probatio, vt d. l. quicumq; luculenter probat, & assero re-
ceptum ex Bart. ibidem in princ. & Alex. ad illum nu. 2.
in fin. & eod. Alex. nu. 9. Ias. nu. 2. in l. iuriscientium §.
quod ferè ff. de pact. Aret. nu. 3. Ias. nu. 10. in l. sciendum
ff. de verb. obligat.

102 Emphyteuta & donare, & legare emphyteusim absq;
domini consensu, ac prudentia potest. commune in-
quiunt Ias. in l. iii. C. de iure emphyteut. & in l. si do-
mus §. ult. nu. 3. ff. de leg. lib. i. Cur. Iun. cōs. cxxx. nu. 8.
& qui latissimè cumulāt Iul. Clar. de emphyteus. q. xv.

103 Viuius lib. i. opin. xcviij. quin & permutare absque do-
mini scientia poterit. vt ait receptū Rip. in l. qui Romæ

Thesaur. recept. sent.

- 104 §. duo fratres num. 86. ff. de verb. obligat. nisi si fraus aliqua interfit, quia tunc haud idem erit. quemadmodum frequenter placitum enunciat idem Rip. in l. ii. num. 38. ff. si cert. petat. multo autem magis & pignorrare & hypothecæ subicere emphyteusim, emphyteuta impune poterit inscio, & inuito domino. quippè quia in id vnanimiter interpretes iuisse attestatur Ias. in l. ult. nu. 78. & seq. C. de iur. emphyt. Rip. in l. filiusfam. §. diuinum. 90. ff. de leg. lib. i. Grat. cons. liiii. nu. 5. & cons. lv. nu. 1. lib. i.
- 106 Emphyteuta ob sterilitatem impetrare pensionis remissionem iure non poterit. commune aiunt Cotta in memor. ver. conductor post princip. Natta consil. xlix. nu. 15. latè Iul. Clar. de emphyteus. quæst. viii. ver. sed
- 107 nunquid. si tamen ob aliquam bellorum calamitatem nullos fructus perceperit, eam consequi debet. commune inquit Ias. cons. liiii. nu. 2. lib. i. latius Iul. Clar. d. quæst. ver. sed quid in fin.
- 108 Emphyteuta ad tributa & onera pro rebus soluenda obligatus est. commune pronuncio ex Ias. in l. i. num. 25. C. de iure emphyteut. Cassan. in consuet. Burgun. Rub. iiii. §. vj. Ioan. de Amic. consil. viii. num. 61.
- 109 & num. 62. & ad collectas, & ad ista omnia, tamen si magnum canonem domino soluat, tenebitur, vt commune ex multis testatur impiger Pinelus in l. i. part. ii. pagin. 72. colum. iiii. ad finem. & pagin. 73. colum. i. C. de bon. matern. quanuis si magnæ erunt collectæ contrarium cum senatus autoritate proponat Iul. Clar. de emphyt. quæst. xvi.
- 111 Emphyteuta ob solutionem vnus nummi prætermisam expelli à domino potest. commune effatum testatur Ias. in l. qui rem aliquam num. 16. C. de sacros. eccle. amplia vt idem procedat, tamen si ignoret rem esse emphyteuticam. vt frequenter placitum inquit Imol. in cap. potuit nu. 56. de locat. Soc. Iun. cons. lxx. nu. 23.
- 113 lib. i. qua tamen in specie ex ignorantia capite restituitur emphyteuta, quemadmodum crebrò interpretibus

bus probari ait idem Imoleodem in loco : & qui latissimè cumulando isthanc rem tractant Iul. Clar. de emphyteus. quæstio. viii. per totam. Viuius lib. i. opinion. xciii.

- 114 Emphyteuta si vel emphyteusim deteriorè efficiat, vel emphyteusis frugiferas arbores cædat, ab emphyteusi possidenda rectè, ac ritè abigetur. commune aūt Ias. in l. diuortio §. si fundum ff. solut. matrimon. & in authen. qui rem num. 6. C. de sacrosanct. eccles. & consil. xvii. lib. i. & cum Paulo Pico, atque aliis Arius Pinel. in l. i. part. ii. num. 60. ver. idem in emphyteuta C. de bon. mater.
- 115 Emphyteuta nunquam antea emphyteusi lapsus dicitur, vel censetur, quàm dominus declarauerit. commune affirmant Ias. in l. ii. not. §. C. de iur. emphyteut. Curt. Iun. consil. cix. num. 2. & consil. cxlix. num. 3. copiosius Iul. Clar. de emphyteus. quæst. ix. Viuius lib. i. opinion. xciii. ad finem. atque ideò ad fructus à declaratione perceptos solum tenebitur. commune inquit Felin. in cap. de quarta colum. x. de præscript. Iul. Clar. dicto loco, ac Viuius in allegata opin. xciii. ver. ampliat. tertio loco.
- 117 Emphyteuta si ob non soluendi culpam eiiciatur, quæ in emphyteusim ornandam, & ad meliorem statum reducendam expendit, nō repetet. sin autem temporis messis excludatur, isthæc omnia prorsus reposcet. communia effero ex Ias. in l. ii. nu. 27. C. de iur. emphy. & in auth. qui rem C. de sacros. eccles. vbi Dec. num. 14. ex eodem Dec. consil. ccccxviii. Cagnol. in l. si quis maior num. 53. C. de transac. Beroo in cap. potuit nu. 146. de loc. & aliis, quos adducit Iul. Clar. de emphyteus. quæst. xvi.
- 119 Emphyteuta vsu fructum, & seruitutem ea fini duraturam, qua ipsius emphyteusis constitèrit, iure constituet. vt commune recenseo ex Ias. in l. ult. num. 118. C. de iur. emphyteut. Cepoll. de seruitut. vrb. prædiorum cap. xiiii. Afflict. decis. cclxxx. Curt. de feud.

Thesaur. recept. sent.

quæst. xiiii. Paris. conf. xcvi. num. i. lib. ii. Boer. decis. clxxxi.

- 120 Emphyteutæ solutione per biennium super sedentis rem emphyteuticam dominus propria auctoritate ingreditur. commune dicunt Corn. consil. cclxxi. lib. iii. Dec. consil. cxlvi. num. 7. Viuius lib. i. opin. xciii. in fin.
- 121 quin generaliter emphyteutā emphyteusi lapsum dominus propria auctoritate potest expellere, ac rei possessionem sibi vindicare. vt receptum censent Alex. cō. fil. cxvii. nu. 2. lib. iii. Dec. in laudato consil. cxlvi. nu. 7. & qui benè declarat Iul. Clar. de emphyt. q. x.
- 122 Emphyteutæ consanguineus emphyteusim generationum sine consumptam sibi renouari iure poscet: ac, si repulsam feret, & accepisse iniuriam videbitur, & superiorem vel querelæ, vel appellationis via adire poterit. vt frequenter placitum esse literis prodiderunt Alex. consil. lxxx. viso & animaduerso nu. 7. lib. i. Barba. in cap. i. nu. 18. de locat. & qui vberriimè cumulant Iul. Clar. de emphyt. q. xliii. Viuius lib. i. opin. xcvi. intellige tamen id tūc processurum, cū patronos sibi ipsi emphyteusim retinere non vult. quemadmodum commune dogma asseuerant Petr. de Beintend. decis. xix. Clarus, ac Viuius vbi supra.
- 124 Emphyteuticus cōtractus scriptura necessariò eget. commune inquit Ias. in l. i. num. 61. C. de iure emphyteut. & qui latè agit Iul. Clar. de emphyt. q. iii.
- 125 Emphyteuticus contractus subiaceret constitutioni l. ii. C. de rescindend. vendit. vt commune ostendit diligenter, & copiosè Arius Pinelus ad eandem l. par. i. cap. iii. num. vlt.
- 126 Emphyteutici canonis solutio duobus testibus probari debet. commune ait Ias. in l. emphyteuticariis num. 134. C. de iur. emphyteut.
- 127 Emphyteutica res præsumitur, si eius tanquam emphyteuticæ possessor diu canonem soluerit. commune
- 128 fatur Ias. in l. i. num. 55. C. de iur. emphyteut. erit autem hic diutina canonis solutio, quæ triginta annos excedat.

excedat. vt commune effert illic Ias. num. 155. & Balb. de præscript. part. iii. quæst. x. num. 36. ac Viuius lib. i. opin. xciii.

- 129 Emphyteutica bona & pro aliis permutari, & inter emphyteutas distribui inconsulto, atque ignaro domino rectè possunt. illud commune ait Rip. in l. qui Romæ §. duo fratres num. 86. ff. de verborum obligation. hoc verò frequenter placitum assero ex Aret. col. antepen. Alex. col. penult. Ias. num. 75. Ioan. Crot. nu. 135. ad illum eundem §. duo fratres. atque ex Ias. rursus in l. ult. nu. 114. C. de iure emphyt. quin & alij emphyteutæ impunè distrahètur inscio domino. vt communiter receptum inquit Ias. nu. 77. Rip. num. 87. ver. v. facit in laudato superius §. duo fratres. Ias. iterum in illam l. ult. num. 116. C. de iur. emphyteut. & in l. voluntas num. 7. C. de fideicommiss. Hippol. singul. xxviii. Gozad. consil. xx. num. 9.
- 132 Emptio nulla erit si hunc in modum concipiatur, empti tibi res esto pro iusto precio, aut emptam hanc rē habeto pro eo precio, quod inter nos statuetur, seu quod postea declarabitur. erit tamen contractus innominatus, & preciū subsequuta traditione à iudice indicabitur. receptum ex multis ponit Arius Pinel. (cuius nomen summa cum animi voluptate, aut auribus aut ore vsurpo) in rub. ii. par. cap. i. nu. 19. & capit. iii. nu. 2.
- 133 C. de rescind. vend. quin generaliter emptio nulla est, quæ nõ expresso certo precio, vel idonea relatione cōprehensio fiat: tamen si res empti vel ex loci cōsuetudine, vel ex cōuentionis tēpore certum pretium habeat, vel æstimatores publici sint, vel deniq; certę, ac publicę rerum indicationes esse proponantur. vt receptū ponit idē Pinel. ad illā Rub. cap. iii. nu. 2. & 3. par. ii. vnde nec illa emptio alicuius ponderis erit, in qua pretium in boni viri, aut alicuius tertij ab emptore, & venditore eligendi arbitrium confertur. quemadmodum frequēter placitum censet idem Pinel. contra Decij non curantiam in d. ii. par. Rub. cap. i. num. 4. C. de rescind. vend.
- Emptio

Thesaur. reçept. sent.

- 135** Emptio quin tunc vera ac germana censeatur, cum res aliqua æstimata pro re alia datur, nemo veterum interpretum sententiam amplexurus dubitare debet. est enim commune omnium placitum in l.i. C. de contrahend. empt. quod laudant Rip. num. 26. Alc. nu. 23. in l.ii. ff. si cert. pet. Tiraquell. de retract. lign. §. i. gl. xiiii. num. 19. & sequuntur complures, quos allegat, ac merito in contraria omnia abiens confutat Arius Pinelus, à quo sum, in rub. ii. part. cap. i. num. 16. & cap. iii. nu. 1.
- 136** pag. 36. versa C. de rescindend. vendit. unde nunquam approbare potui, & æquitatis rationibus semper alienum duxi, ac duco quod scripsit Dec. consi. clx. Emphyteusim committi si pro re alia æstimata permutetur. quia & res æstimari solent, ut solus earum valor melius cognoscatur, l. si æstimatis cum similibus ff. sol. matr. & precij mentio (quæ illi argumentum suggerit) cum venditorem arguit, cum in pecunia numerata consistit §. item precium in princ. instit. de empt. & vend. sed hac de re commodius, & vberius alibi & egimus, & Deo fauente agemus.
- 137** Emptio aliquot reddituum ad vitam non vitæ incertitudine labefcit, ut frequenter visum interpretibus inquit Ias. in l. i. num. 63. C. de sum. Trinit.
- 138** Emptor, qui rem minori precio, quàm valeat, emit, in animi iudicio obligabitur. ut pium proculdubio assero, & receptum arbitror ex Tiraquell. de iure marit. in l. ix. à nu. 9. Did. à Cou. ruu. lib. ij. resolutionum cap. iiii. num. 11. & multum laudato, ac multum, sæpèque laudando Ario Pinelo, qui complures allegat, ad d. l. ii. par. i. cap. i. num. 35. C. de rescind. vendit. intellige tamen nisi venditor verum rei valorem calleat, ut accuratè resoluit Rip. in l. si vnquam. q. ix. C. de reuoc. donat. & est ex aliorum interpretum mente.
- 140** Emptor rei alienæ scienter tamen si de euictione sibi non cauerit, tamen re postea euicta precium suum à venditore seruat. commune ponit Did. à Cou. ruu. lib. iiii. reolut. capit. xiii. versic. ad eam. verum enim uero & iniquum

quum id est, & contra text. apertum in l. fundum. C. de euiction.

141 Emptor cum pacto reuendendi seu retrovendendi, seu restituendi, si res penes illum sit, ad eam præcisè tradendam obligabitur, nec eo, quod interest, soluendo satisfaciet. vt commune ex multis contra multos ait accuratè Arius Pinel. in l. ii. par. ii. cap. iii. num. 22. C. de rescind. vendit.

142 Emptor rei vniuersitatis ab eadem vniuersitate venditæ non necesse habet probare precium à se solutum in vniuersitatis illius vtilitatem fuisse versum. vt frequenter placitum inquit Alciat. in l. ciuitas ff. si certum petat.

143 Emptor vt possit agere non habet opus offerre precium, si venditor id non petat. commune aio ex Alex. in l. filix licet. C. de collat. Ias. in l. iuris gentium in iii. notab. ff. de pact. & in l. si duo patroni §. si quis iurauerit col. ult. ff. de iureiurand. & in §. actionum nu. 133. cum sequentib. institut. de action. atque ex alijs, quos refert Andr. Tiraquell. de retract. lign. §. i. gl. xvii. nu. 4.

144 & si Fulgosius acutissimi ingenij vir in d. l. filix licet, cōtrarium prorsus autumat, atque inibi eum & sequatur ac defendat Dec. & in cons. cccxxi. sequatur etiā Alex. sibi reluctatus in consil. clxxiii. lib. vj. ac nonnulli alij, quos citat Tiraquell. in d. gl. num. 13. in eandem opinionem iuerint. Sed quidquid illi deblaterent, communis opinio est quòd possit agere, & pars aduersa id debeat opponere. nec obstat quod oblatio (quam hac in re exigit, text. in l. Iulianus §. offerri ff. de actio. empt.) in solutionis vim accipiatur, & oblationis ea esse natura videatur, vt tunc locum habeat, cum pecuniam aduersarius recipere tergiuersatur, vt in l. si creditrici, & in l. acceptam cum ibi not. C. de vsur. & in l. obligatione. C. de solut. & in l. debitor ff. de vsur. notant Bart. ac reliqui scribes in l. qui Romæ in princip. ff. de verb. obligation. quod argumentum complures perturbat. quia inficiari nemo potest, quin etiam illis propriè precium

Thesaur.recept.sent.

cium offerri dicatur, quorum voluntas in incerto est, num velint illud accipere necnè, & id nos alibi multis ex autoritatibus opportunius, ac latius ostendimus. nec item obest, quòd cùm vëditor regulariter, qui precio sibi nondum soluto rem emptori tradidit, nec illi de eo fidem habuit dominium rei non faciat emptorem. l. quod vendidi. l. vt res. ff. de contrah. empt. §. venditæ instit. de rer. diuis. cum similibus. & cùm oblatio de qua in d. §. offerri, vim solutionis, ac locum subeat, videatur & parte non petente fieri debere, vt efficax postea subsequatur traditio. quia empti actio personalis est, qua ob contractum emptor statim experiri potest: & argumentum ad rei vindicationem spectat. sed hæc omnia alibi enucleatius, & vberius.

- 145 Emptor ad tributa, & onera rebus ipsis imposita nò solum præsentia, & futura, sed etiã præterita tenetur. vt frequentius placitum asserere ausim ex Panorm. in cap. pastoralis nu. 5. de deci. Matth. de Afflic. decis. xcv.
- 146 quod etiam procedet, & si emptor contraria pacta cum venditore inierit. vt commune pono ex Paris. consilii. lib. i. Ario Pinel. in l. i. par. ii. nu. 72. ver. iii. ampliatur C. de bon. mater.
- 147 Emptor secùdus rei possessionem nactus præfertur primo & si ecclesiastico. commune ait Ias. in l. quotiens num. 19. C. de rei vindic.
- 148 Emptori habita fides de precio censetur ex mera, ac sola rei venditæ traditione. vt commune inquit Porc. num. 7. Angel. num. 2. in §. venditæ institut. de rerum diuision. & composita doctorum strues à Tiracquell. de retract. conuent. in fin. num. 77. & si contra id rectè steterint Fulgos. in l. quod vendidi ff. de contrah. empt. & in l. procuratoris §. planè ff. de tribu. act. Aret. in l. quotiens C. de rei vindic. Fabian. de empt. & vendit. quæst. v. num. 35. iura enim aut expressam fidem, aut veram solutionem exigunt. quorum hæc sunt præcipua. d. l. quod vendidi, xix. ff. de contrahend. empt. l. si à Titio, lxxiii. ff. de rei vindicat. l. exempto ad fin. princ.

princ. ff. de act. empr. l. sicut §. si debitor in j. ff. qui. mod. pign. vel hypoth. solu. l. quoties C. de rei vindic. §. venditæ institut. de rerum diuis. sed hac de re commodius, & prolixius alibi.

- 150 Emptori venditor de euictione non tenetur, si litem sibi motam illi haud renunciarit, quanuis motam ipsi venditor aliunde scierit. commune inquit Petr. Rauen. in alphet. aur. ver. vendere. Villasob. in sua collect. confirmant, idemque censent Alexand. in l. ii. §. voluntate num. 12. ff. solut. matrimon. Rip. in capit. cum M. numer. 166. de constitution. Viuius lib. i.
- 151 opinion. ccccxxiii. amplia idem fore, & cum venditor nullum defendendi ius habet. commune effert Dec. cō fil. lxxiii. col. vlt.
- 152 Episcopatus (vt doctores fantur) quanuis patriam potestatem tollat, non tollit sui hæredis iura. vt commune interpretum dogma affirmat Ant. Gomez de testament. cap. x nu. 11.
- 153 Episcopus, seu præsul (vt iuris interpretes commentantur) nisi magnis ciuitatibus non datur. frequenter placitum ait Alc. vir summæ eruditionis, ac doctrinæ in cap. perniciosam nu. 2. de offic. ordin.
- 154 Episcopus in delictis adulterio maioribus, non alias dispensat, quàm si expressim id illi concessum inueniatur. commune ait Feli. in cap. at si clerici §. de adulteris num. 1. de iudic.
- 155 Episcopus læsæ maiestatis reus non reipsa, sed verborum tenus debet degradari, vt doctores loquuntur. commune testatur Curt. Iun. cons. clix. nu. 1.
- 156 Episcopi familia fori prærogatiuis potitur, & si ecclesiæ familia illis non potiatur. commune doctorū axiomâ asseuerat Panorm. in cap. ii. num. 6. de for. compet. Villasob. in sua collect. mihi vtrunque improbari posse quammeritissimò videtur. sed hæc alibi.
- 157 Equo simpliciter & per auersionem emptio tum demum eius & sella, & cætera ornamenta emptæ quoque censentur, cum aut equus ornatus emptori ostensum est,

Thesaur. recept. sent.

est, aut loci consuetudo id flagitat. commune inquit
Ant. Gomez de contract. cap. ii. num. 15.

158 Error in calculis, atque aliis rebus generaliter eo ipso
interuenisse præsumitur, quod veritas in contrarium
ostenditur. vt frequens doctorum placitum renuncio
ex gl. & Doct. in l. de ætate §. vlt. ff. de interrogat. actio.
Alexan. consil. lxxix. num. 3. lib. iiii. & consil. cxlv. num. 7.
lib. vj. Ias. per textum illum post alios interpretes in l.
si post diuisionem. num. 3. C. de iur. & facti ignorant.
Luc. de Penn. in l. iiii. colum. v. C. de Castrensi. pecul.
lib. xii.

159 Error computationum allegari semper potest, atque
emendari perpetuo debet, & si rationes sæpe sæpius
initæ proponantur. vt probat text. expressus in l. vna,
ibi, veritati non afferre præiudicium, & ibi, sæpe com-
putatis, C. de error. calc. & est receptissima sententia ex
Bart. Ang. Paul. Ias. & Dec. num. 2. ad illam l. ex glos. in
l. ii. C. de iure fisc. lib. x. Alexand. consil. cxlv. nu. 7. lib. vi.
Soc. consil. xcii. num. 8. lib. iiii. Paris. consil. vlt. num. 26. &
num. 27. lib. i. est autem in promptu ratio. quippè quia
errantis nulla est voluntas. vt in reg. nihil consensui,
atque inibi Dec. & alij. & in l. si per errorem, vbi Ale-
xand. in princip. Ias. col. ii. ff. de iurisdic. omnium iudi.
Luc. de Penna in l. iiii. col. i. & col. ii. C. de castrensi. pecul.
lib. xii.

160 Errore soluti repetitionem non impedit antidotalis,
vt doctores sanctur, vel remunerandi obligatio. vt com-
mune aiunt Ias. in l. ex hoc iure num. 74. ff. de iustit. &
iur. & in l. i. num. 12. ff. de condict. indeb. Dec. in cap. ad
nostram col. vlt. de probation. insignis Pinelus in l. i.
part. iiii. pag. 117. C. de bon. maternis. & si contrarium
perperam moliantur Fortun. in l. i. §. ius naturale nu-
me. lxxv. cum sequentib. ff. de iustit. & iur. Zas. lib. i. re-
spons. cap. iiii. nu. 22. Did. à Cou. ruu. in cap. cum in of-
ficiis num. 10. de testam. cuius argumentis alibi diligen-
ter satisfacimus.

161 Exceptio est actionis exclusio: defensio autem est
intentionis

intentionis repulsio. vt frequenter placitum ponit Didac. à Cou. ruu. in reg. possessor. num. 4. de reg. iur. lib. vj.

- 162 Exceptio non infert intentionis aduersæ probationem. vt commune interpretum dogma affirmant Ias. in l. Iulianus verum debitorem colum. v. & colum. vj. ff. de condict. indebit. Anton. Gomez de delict. capit. xii. num. 16.
- 163 Exceptio dilatoria ante litis contestationem proponi debet. cōmune ait Præpos. in cap. si quis. iiii. quæst. vj.
- 164 & cū in prima causæ tractatione (instantiam appellant interpretes) opposita non est, non potest in secunda opponi. vt receptum effatur Anton. de Tremor. in addition. ad Bonacur. in pract. exception. in rub. de impedim. & exception. quæ contra restit. num. 9. Villalob. in sua collect.
- 165 Exceptio litis perimens etiam post sententiam opponi potest, si prima actione agatur, non verò actione in factum ex prima sententia. vt frequenter placitum enunciat Balb. decis. xiii.
- 166 Exceptio nullitatis (vt fandi mos est) non censetur sublata sublati ab statuto omnibus exceptionibus. vt commune dicit Curt. Iun. cons. cxix. nu. 3.
- 167 Exceptio nullitatis, quæ probari è vestigio potest, executionem retardat. commune asserit Ias. in l. qui se non obtulit § condemnatum num. 5. ff. de re iud.
- 168 Exceptio non numeratæ pecuniæ debet in scriptis proponi. vt cōmuniter doctoribus probari auctor est Porc. in princ. nu. 7. instit. de liter. obligat.
- 169 Exceptio non numeratæ pecuniæ, & in assertione *ἀπαφω* facta locum habet. vt receptissimū ponit Emanuel à Costa in l. si ex cautione limitat. iiii. C. de non
- 170 numer. pecun. quin & in ea specie versatur, in qua quis centum se recepisse confitetur iam annus, bienniumvè est, solutionem in tempus antea elapsū reiiciens. vt commune pronuncio ex Alexand. num. 2. Curt. Iun. num. 7. Dec. in fin. ad legem ij. § appellata ff. si certum petat.

Theſaur. recept. ſent.

petat. Anton. Gomez de contract. cap. vj. nu. 4.

- 171 Exceptio non numeratæ pecuniæ poſt bienniū op-
poni nequit etiam ſi probationis onus aſſumatur. com-
mune ait cum Felin. Cur. Iun. in l. ii. §. appellata. nu. 7.
- 172 ff. ſi cert. petat. Hypp. notab. cccclxiii. & ſi contrariam
ſententiam iuſtius ac verius communem recenſeant
Fulg. in l. ſi ſub ſpecie. num. vlt. C. de poſtul. Emanuel
à Coſta in l. ſi ex cautione limit. vlt. C. de non nume-
rat. pecun.
- 173 Exceptio non numeratæ pecuniæ non competit in
confeſſionem ex mutui cauſa factam, ſi alia cauſa à mu-
tuo diuerſa in eam ſit tranſlata. vt commune pono ex
Felin. in cap. ſi cautio num. 66. de fide inſtrumen. Caro-
lo Ruin. confi. xix. num. i i. lib. 4. atque ex iis, quos ip-
ſi laudant.
- 174 Exceptionis non numeratæ pecunię renunciatio iu-
reiurando confirmatur. vt commune inquit Emanuel
à Coſta in l. ſi ex cautione limit. i. num. 3. C. de non nu-
mer. pecun. alias autem nullius eſt momenti. quemad-
modum receptum communiter aſſerunt Alex. con-
ſil. xxxv. lib. i. & qui eum refert Did. à Cou. ruu. lib. i. re-
ſolut. cap. iiii. nu. 3. Feli. in cap. ſi cautio num. 48. de fi-
de inſtrument. Alciat. in cap. cum contingat. num. 175.
de iur. iur. & in l. pacta quæ contra. C. de pact. Curt.
Iun. in l. ii. §. vlt. num. 2. ff. ſi cert. petat.
- 176 Exceptione non numeratæ pecuniæ opponet qui ſe
ſoluturum cum iureiurando promiſerit, non qui ſe re-
cepſiſſe cum iureiurando confeſſus eſt. vt commune
ex multis ait Emanuel à Coſta meus iuris doctor in l.
ſi ex cautione. num. 9. C. de non numer. pecun.
- 177 Exceptionem non numeratæ pecuniæ nec ſimplex
debiti ex parte ſolutio ſine expreſſa agnitione tollit,
nec ulla verba tempore cautionis prolata impediunt.
- 178 quin nec verba illa, quibus aliquis ſe reapſe accepſiſſe,
vel penes ſe habere, vel quid ſimile in teſtationem re-
digi illi obſtaculo erunt. vt cōmuniter interpretibus
placere aſſerunt Emanuel à Coſta, hoc limit. vii. in fin.
illud

illud limi. viii. in appellata superius. l. si ex cautione. C. de non numer. pecun.

- 179 Exceptionem non numeratæ pecuniæ perpetuam habent ciuitas & sacer piusve cuius locus, vt frequens interpretum axioma censet Rip. in l. si is qui bona. nu. 13. ff. de pignor.
- 180 Exceptionē mortæ adeptus debito exceptionis eiusdem oppositioni à suimet debitoribus fit obnoxius. vt commune ait Rip. in rub. num. 4. de restitut. Villalob. in sua collect.
- 181 Exceptionem sibi competere declarari, antequam conueniatur, iure petet reus vocato in ius creditore. vt notabiliter commune dicit Anton. Gomez de delict. cap. i. num. 20.
- 182 Exceptiones, quæ diligenter atque accuratè excuti debent, in possessionis iudicio non admittentur. commune ponit Curt. Iun. consil. cviii. num. 14.
- 183 Exceptionibus contrariis se se defendere nemo prohibetur. commune inquit Cagnol. in l. nemo. num. 3. ff. de reg. iur.
- 184 Exceptiones, quæ nisi specialiter declaratæ sint, alicuius regulæ, vel alicuius rei, de qua agitur, generalitati non subiiciuntur, subiicientur prorsus, si quæ exceptio, quæ etiam non continebatur, eidem generalitati subiuncta proponatur. vt frequenter placitum asseuerant Cagnol. in l. i. num. 30. & num. 33. ff. de reg. iur. Euerard. in Topicis argument. iii. Viuius lib. i. opinione ccviii.
- 185 Excommunicatio nō aufert contrahendi facultatē: vt cōmuniter receptū dicit Panorm. in cap. si vero de senten. excommunic. & magis commune placitū cēset Herculan. in l. ex facto §. si quis rogatus. in ii. ff. ad. S. C.
- 186 Trebell. nec arbitrii recipiendi facultatem remoratur. vt commune aiunt Alexand. in l. si quis arbitrato col. pen. ff. de verb. obligat. Duennas reg. cclxix. quin nec seu actiuam, seu passiuam testamenti factionem (ut interpretū verba in recēsendis interpretū placitis

Thesaur.recept.sent.

- vsurpem) impedit ac leđit. vt crebris doctorum suffragiis probatum attestantur Felin.in cap.cum voluntate de sentent.excommunic. Barb.in cap.quia ingredientibus de testament. Ioan. Durant. de art. testan. tit. i. caut.x.Iulius Clar.de testamen.queſt.xxiiii. Viuius lib.
- 188 ii.opin.cii. Aufert tamen testimoniij dicendi copiam, vt commune scribit Lanfranc.ad cap. quoniam contra ver.de testibus nu.76.de probat.
- 189 Excommunicatio ad tempus lapsu temporis nō tollitur, sed necessaria est deinde absolutio. vt commune inquit Felin.Dec.ac Rip.notab.vj.in cap. i.de iudic. & Did.a Cou.ruu.de sponsal.ii.par.cap.vj.nu.16.
- 190 Excommunicationi licet iniustæ metus & dicitur & ducitur iustus metus atque in virum constantē cadēs. vt commune ponunt Roma.consil.ccclxix.& qui elegāter declarat Did.a Cou.ruu.de spōs.ii.par.cap.iii.§. iiii. num.12.
- 191 Excommunicationis sententia lata ex iniusta causa & si valeat atque obstringat, tamē si ratione aliqua sit nulla nō obstringet, nec alicuius ponderis, aut momēti erit. commune inquit Soc.inter consil.Curt.Sen. consil.xx.num.24.& num.30. Iul. Clarus. in pract. §. vlt. queſt.lxxvii.ver.pen.& vlt.
- 192 Excōmunicatus ob causam in propatulo positam nō requirit monitionem: vt cōmune effatur Dec.in cap.i. de iudic.Villalob.in sua collect.
- 193 Excommunicatus ob contumaciam & integro anno non absolutus pro conuicto habetur quo ad crimē illi seu ciuilitē, seu criminaliter intentatum, in quo contumaciam excommunicatione dignam admisit. vt commune aiunt Rip.num.77. Alciat.num.54.in cap.i. de iudic.Marant.de iud.vj.par.ii.memb. de contumacia num.33. Duennas reg.cliii.num.4.
- 194 Excommunicatus in loco insigni degens non potest ad iudicium etiam suæmet defensionis causa accedere, alias non prohibetur. vt commune scribit Felin. in cap.intelleximus de iudic.amicus noster Nicol. Anton.

ton. Grauius ad Vestrium lib. vii. cap. i. num. 29.

195 Excommunicatus clericus iure ipso beneficij fructibus priuatur. vt frequenter placitū aiunt Did. à Cou. ruu. lib. iii. resol. cap. iij. nu. 8. Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. lxxiii. ver. pariter etiam.

196 Executio aliter facta atque in §. in venditionibus l. à diuo Pio ff. de re iud. instituitur, valet, atque inuiolabiliter stat. vt commune interpretum placitum ait ad illum §. Ias. num. 10.

197 Executionis uia non proceditur, ante quam omnia liquidò constent. vt commune pronuncio ex Boer. decis. lii. num. 8. Anton. Capic. decis. xvii. Aym. Crauet. cōsil. ccxxxi. atque ex aliis, quos ipsi laudant.

198 Executioni moram infert restitutio in integrum & si maiorem indaginem desideret. vt receptum profert Ias. in l. qui se obtulit §. condemnatum num. 27. ff. de re iud.

199 Executor, qui iudice maior est, potest omnes exceptiones sententiam demolientes admittere. vt commune ait Ias. consil. ix. lib. iii.

200 Executor testamenti non tenetur cauere de exequendo. vt commune inquit Pyrrhus de execut. instrumēt. cap. xvii. Villalob. in sua collect.

201 Executor testamenti non aliter rei, quam vendidit, dominium transfert, quàm si pecunia sit in numerato. vt frequenter placitum enunciat Ias. in l. à Diuo Pio §. sed si emptor. num. 8. ff. de re iud.

202 Executoris testamēti officium eo mortuo ad episcopum non ad illius heredes venit, si conspicua testatoris voluntas aliud non disponit. vt commune refert Cur. Iun. consil. lxxvj. num. 2.

203 Executores testamentarii constitui nequeunt monachi minores. vt receptum infit Dec. consil. ccccxcix. num. 34.

204 Exemplar & instrumentum à pluribus etiam notariis, qui se archetypum uidisse, & cū illo concordasse asserant, exscriptum nō facit fidem. vt commune ponūt

L 2 Paul.

Thesaur. recept. sent.

Paul. ac Ias. in auth. si quis in aliquo C. de eden. & latius Turzan. opin. cxlix.

205 Exhæredatio non solum ob expressas causas in §. aliud quoque capitulum, sed & ob similes vel maiores iure fiet. commune aiunt Ias. in l. licet num. 7. C. de liber. præter. Curt. Iun. consil. clxxxii. num. 10. Vigl. in §. mater vel auus. num. 8. institut. de exhæred. liber. & in §. igitur. num. 6. institut. de inoffic. testam. Anton. Gomez de testament. cap. xi. nu. 12. Emanuel à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum. iii. part. nume. 173. cum sequen. ff. de liber. & posthum. lul. Clar. de testament. quæst. xli. ver. sed quæro. Viuius lib. i. opinion. cxxviii.

206 Exhæredatio, cui nulla iusta causa adiicitur, testamētum iure nouo nullum prorsus reddit. vt commune affirmare ausim ex glos. Bar. num. 5. Aret. à num. 2. & reliquis scribentibus ad l. i. ff. de testamen. ex gl. i. Bar. num. 12. Paul. col. iiii. ad fin. & nu. 9. conclusionē. ii. & cæteris interpretibus in auth. ex causa C. de lib. præter. & rursus Paul. in princip. Alex. num. 9. in auth. non licet C. illo eod. tit. Corn. consil. cl. num. 1. lib. i. Anton. Gomez de testament. cap. xi. num. 10. & si verius mihi uideatur quod ad l. illam primam ff. de testament. scripsit Imol. col. iiii. sequutus Fulgos. huiusmodi exhæredationem nulla causa iusta suffultam testamento hodie etiam vt olim uires suppetere, ac necessariam querelam fore ad illius rescissionem. quod idem disputat ac latissime defendit Io. Ign. in d. auth. ex causa col. iiii. cum sequentib. & Vigl. num. 2. ac Stepha. Bodæus in rub. institut. de inoffic. testam.

207 Exhæredationis causa non est matrimonium à filio sine parentum consensu contractum. vt frequenter interpretibus placere sunt authores Francisc. Duaren. in tit. solut. matrim. cap. ii. quo modo nuptiæ contrahā. col. iiii. ver. hinc existit quæstio. Anton. Costan. de do-

208 tib. cap. iiii. num. 19. quod amplius processurum & si ignominiosam uxorem filius duxerit, atque idem omnino in

in filia futurum. vt commune aiunt latissimè id agē-
tes Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. iii. §. viii. nū-
mer. 5. & num. 6. Emanuel à Costa in l. Gallus §. &
quid si tantum. iii. par. num. 177. ff. de lib. & posth. Iul.
Clar. de testament. quæst. xli. ver. sed quid si filia.

209 Exhæredationis iusta satis superq; causa est iniuria
verbo tenus, hoc est cōtumelia, in patrem illata. vt cōe
ait Curt. Iun. cons. cxlviii. nu. 1. Villalob. in sua collect.

210 Exhæredationis causæ testamento rite insertæ pro
bari omnino debent ab hærede qui ad id hodiernò iu-
re obligatur. commune pronuncio ex omnium scriben-
tium suffragiis per illos tex. in l. omni modo, ibi arguā-
tur ab hæredibus & in l. si quis filium C. de inoffic. tes-
tament. ex omnibus commentariis ad auth. non licet.
C. de lib. præter. asserunt Vigl. in rub. post princip. insti-
tut. de inoffic. testament. Igneus in authen. ex causa

211 col. xiii. C. de lib. præter. Anton. Gomez de testament.
cap. xi. nu. 10. memineris tamen semper quod licet plu-
res exhæredationis causas in ingratum filium pater ex-
presserit, satis tamen semper erit unam aliquam ex il-
lis exhæredationi idoneam ab hærede probari. vt lucu-
lenter docet tex. in authen. vt cum de appellat. cogno-
sca. §. siue igitur in principi. ibi vel vnam ex iis veram ef-
se monstrauerit, collat. viii. & cōmune asscuerō ex Bal.
& Alex. vtroque ad fin. Ias. num. 1. in d. auth. non li-
cet. & reliquis supra laudatis.

212 Exhæredationis causæ poenitentia abolentur, vt cō-
munitè probari inquit Pyrrh. in consuet. Aurel. de
success. cap. xxv. Cotta in memor. ver. filiusfam. & ma-
gis cōmunè opinionem esse affirmat Eman. à Costa in
l. cum tale §. si arbitrato pag. 135. num. 189. ff. de cōdit.

213 & demonstr. nō tamen filiorum prius ingratorum fu-
rore postea subsequuto euanescent. vt cōmune placitū
asseuerāt Ias. in l. ex facto. nu. 29. ff. de vulg. & qui id nō
probat Iul. Clar. de testamen. q. xxxi. ver. sed pone. cō-
tra quem immeritō blaterat Viuius lib. i. opin. cxxxi.

214 Exhæredationi vel præteritioni si filius exhære-
datus,

Thesaur. recept. sent.

datus, præteritusvè consentiat, tamen si nulla eius consensus in testamento mentio fiat, testamentum firmum, ratumque erit, ac nullo iure oppugnari poterit. vt commune ait meus olim iuris doctor Anton. Gomez de testam. cap. xi. num. 14.

- 215 **Exhæredatione** se abstenturum pater promittens nullo modo obligatur, nec impeditur, quin postea exhæredare ritè queat. commune ponit Anton. Gomez de testam. cap. vlt. num. pen. ad fin.
- 216 **Exheredari** nequeunt posthumus, infans, & regulariter impubes. vt commune renunciant Arius Pinelus in auth. nisi trincennale pag. 180. col. ii. ad fin. C. de bon. matern. Iulius Clarus de testam. quæst. xli. in finem.
- 217 **Exhæredato simpliciter filio** de iure digestorum testamentum valebat, nec inofficiosi querela oppugnabatur, nisi si filius ille prius probasset se semper debita præstibus officia præstitisse: de iure codicis si filius exhæredatus simpliciter ob ingratitudinem proponeretur, hæredes quamlibet ingrati culpam probare tenebantur.
- 218 **at de iure nouissimo & causam speciatim** exprimi necesse est, & illam ab hæredibus probari oportet: quam
- 219 **si scripti hæredes probare** nequierint, testamentum quidem valebit, sed iudicio centumuirali rescindetur, at si probauerint, & semper & omnino testamentum ratum,
- 220 **validumque erit.** si verò nulla exhæredationis causa inferatur, testamentum nullius momenti erit. vt communia ex multis asseuerant Anton. Gomez de testam. cap. xi. num. 10. & Iul. Clarus latius de materia agens de testam. quæst. xl.
- 221 **Exhæredati liberi, aut hæreditatis alioquin incapaces** in liberorum numero non censentur, vt cæterorum liberorum legitima portio augeatur. commune inquit Anton. Gomez de testam. cap. xi. num. 22.
- 222 **Exhæredatorum ritè ac rectè filiorum liberi** suis ex propriis personis auitum testamentum vel nullum dicere vel inofficiosi querela oppugnare possunt. vt receptissimum

ptissimū affirmare ausim ex Bar. Bal. Ang. & reliquis commentatoribus ad l. pater filium ff. de inoffic. testament. ex Bar. num. 2. Paul. col. pen. Imol. col. pen. & vlt. Cuman. col. ii. Alex. col. iii. Ias. num. 48. in l. si quis posthumos §. si quis filius ff. de lib. & posthu. ex gl. Cino, Bar. Bal. Ang. Paul. Fulg. & Ias. in l. si quis filium. C. de inoffic. testament. & denique ex Ias. qui id magis commune arbitratur, ac diligenter tractat in l. in suis. num. 45. ff. de lib. & posthum. & si nos alibi contrarium cum nonnullis latissime probare moliamur.

- 125 Expensarum condemnationem sibi reseruare in sententia nequit iudex & si illarum taxationem possit. commune aiunt Lanfranc. in cap. ii. num. 6. de expens. Viuius (qui interlocutionibus limitat) lib. i. opin. clxix.
- 126 Expensas victum victori resarcire iudex iubere necessario debet, si petitæ sint, aliās & si possit non tenetur. communia renunciant Alex. & Ias. num. 31. in l. prope
- 127 radum §. fin autem. C. de iudic. idque procedit tum in ciuilibus causis, tum in criminalibus, vt commune inquit Hypp. in pract. §. superest. num. 1. Viuius lib. i. opin. clxi. latius Iul. Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxii.
- 128 ver. sed nunquid. Alioquin litem de illis quam iudex faciet. quemadmodum frequenter placitum affirmant Marant. de iudic. vj. par. iii. memb. num. 12. Viuius vbi
- 129 supra. limita nisi reus iustam litigandi causam habuisset, vt affirmat receptū Cagnol. in l. in alterius. nu. 25.
- 130 ff. de reg. iur. quam habuisse videbitur si cum vnum testem produxisset; per iusiurandum non sibi sed parti aduersæ delatum succubuerit. commune ponit Viuius
- 131 d. lib. i. opin. cccxxv. vel si peritorum iudicio fultus litē suscepit, & tractauerit, quēadmodum receptum aio ex Ias. post alios num. 8. in l. properandum §. fin autem alterutra C. de iudic. Alciat. de presumpt. reg. i. presumpt. l. j. in fin. Paris. cōf. vii. in fin. lib. iii. Tiraq. in tract. de pœn. legum & c. causa. si. num. 108. & seq. Ruin. consil. cii. nu. 7. lib. iii. ac Iacob. Menoch. elegantis doctrinæ viro de recup. poss. pag. mihi. cxi. num. 27.

- 232 Expensas ac melioramenta, ut doctores fiantur, is tenetur restituere, qui remedio l. ii. C. de rescind. vend. re-
trò accipit. ut frequentibus doctorum suffragiis ex-
ceptum indicat Arius Pinel. ad illam l. ii. par. ii. cap. iii.
num. i. cum sequentibus.
- 233 Expressum dicitur & quod verbis enunciatur, &
quod evidētib; signis colligitur. commune dicit Ias.
in l. prætor ait. num. 5. ff. de nou. oper. nunciat. Villa-
lob. in sua collect.
- 234 Expressum si vitetur tum demū id, quod tacitè co-
ntinetur, labem ac vitium facit, cum vel non æquè
principale est, vel consistere per se ipsum nequit, sed
sic ad illud est affectum ut pars aliqua subiectiua, aut
consequutio, aut appendix. cōmune effert Anton. Gō-
mez de testament. cap. iii. num. 3. in princ. & in ver. nec
obstat. & num. 3 i. ver. iii. facit.
- 235 Expromissores dicuntur qui pro non obligato pro-
mittunt. ut commune pronūciat Ias. in l. iiii. §. ait præ-
tor. num. 3. ff. de re iudic.
- 236 Extensio in iis, quæ à iure abhorrent (exorbitantia
doctores vocant) ex eadem, vel pari ratione rectè ac
validè fiet. ut latè ponunt commune dogma Tiraq. in
l. si vnquā ver. libertis. nu. 36. & nu. 37. C. reuoc. dona.
Roger. in tract. de interpret. iur. §. v. Arius Pinelus in
Rub. ii. par. nu. 27. C. de bon. mater. at in iis, quæ corri-
gunt, etiā à maiori ratione non procedet. cōmune re-
nuncio ex Bar. in l. si constante num. 39. ff. solut. matr.
Ias. in auth. quas actiones nu. 21. & 22. C. de sacros. ec-
ces. Ario Pinelo in l. i. par. i. nu. 63. C. de bon. mat. Vi-
uio lib. i. opin. cvii. excipe nisi vel ratio sit expressa, vel
ex tali extensione ad ius cōe illa lege, quæ corrigitur,
antiquius reduceremur. excipe rursum nisi vnica tan-
tum ratio illius constitutionis, de cuius extensione agi-
tur, assignari possit. quia tunc semper à pari, vel eadē
vel maiori ratione procedet extensio. ut frequēter pla-
cere asseuerat Ant. Gómez de testament. cap. v. nu. 11.
& cap. xi. nu. 12. ad fin. excipe. iiii. quādo à significatio-

- ne verbi ſtriſta ad latā ampliatio fiet. cōmune ait Iaſ.
 240 in rub. nu. 13. ff. de re iudic. excipe quintò ſi pro animi
 ſalute agatur. quod commune aſſert Curt. Iun. in l. i.
 num. 8. ff. de ofſic. eius, cui mand. eſt iuriſd.
- 241 Extenſio in iis, quæ vel pœnam irrogant, vel odioſa
 habentur ex eadem ratione admitti nequit. vt cōmu-
 ne inculcant Iaſ. in l. cum quidam notab. vii. ff. de lib. &
 poſthum. Viuius lib. i. opin. xciii. poſt med. ac latius eo
 dem lib. opin. cviii.
- 242 Euiſtionis actio non aliter procedet, quàm ſi denun-
 ciatio uenditori etiam litem emptori motā cognoscen-
 ti fiat. vt comune aſſero ex Bar. num. 52. Alex. nu. 45. ac
 reliquis ſcribentibus in l. nō ſolum §. morte. ff. de nou.
 oper. nunciat ex Bar. Ang. & Salic. & cæteris interpreti-
 bus in l. emptor. C. de euiſtion. Ang. in §. actionū nu-
 mer. 19. inſtit. de action. Panorm. Imol. Cardin. Anch.
 & reliquis in cap. vlt. de empt. & vendit. atque Anton.
 Gomez, qui iſthanc rem non indiligenter tractat, de
 contract. cap. ii. num. 39.
- 243 Euiſtionis actio non ſolum emptori competit ad
 precium recuperandum, quando ille litem in ſe inten-
 di venditori denunciauit, ſed & quando nihil enuncias
 atq; ante vel iudicium vel ſententiam agnoſcens bo-
 nam fidē reſtituerit rem cōtrouerſam: ſi modo poſtea
 probet eius rē fuiſſe, cui illam reſtituit. vt cōmune effe-
 ro ex Iaſ. in l. ſi domus. §. de euiſtione nu. 14. ff. de leg.
 lib. i. Math. de Afflic. lib. iii. feud. tit. de cōtr. inter vaſſal.
 & ali. nu. 24. Did. à Cou. ru. lib. iii. reſol. cap. xvii. nu. 6.
 Ar. Pinel. in l. ii. par. ii. cap. iii. nu. 17. C. de reſcin. vend.
- 244 Euiſtionis actione etiam rei alienæ gnarus conſul-
 toque emptor precium recuperat. vt cōmune aſſir-
 mant, ſed falſò, vt i alibi diximus. Curt. Iun. in l. ea quæ
 in fin. ff. de contrahen. empt. Anton. Gomez de con-
 tract. cap. ii. num. 42. Did. à Cou. ruu. lib. iii. cap. xvii.
 col. iiii. ver. ad eam.
- 245 Euiſtionis iure qui re euiſta teneretur, re nō eui-
 ſta ad ſumptus omnes atque expenſas in comparanda
 victoria

Thefaur. recept. sent.

victoria positas tenetur: tamen si is, qui egit, ob iudicis imperitiam illas non sit assequutus. modo nec solennis enunciatio defuerit, nec vel illas non petierit, vel culpa aliqua per eum steterit, quo minus à victo victor ipse sumptus illos extorqueret. vt commune ac magis commune placitum recensent Ang. Aret. in §. actionū num. 27. institut. de action. Alex. & Ias. in l. venditores ff. de verb. obligat. & latius Anton. Gomez. de cōtract. cap. ii. num. 46. ver. sed his non obstantibus.

- 1 FABER vicinus ob ægrotantis salutem compelli potest vt vel cesset, vel aliò se se transferat. receptum ait Luc. de Pen. in l. vlt. ad fin. C. de stud. liberal. vrb. Rom. lib. xi.
- 2 Faber vicinus ob studii impedimentū non solum à doctore sed à quocūque literarum studioso potest exigi, atq; aliò propelli. vt commune ait Ias. in l. j. nu. 46. ff. sol. matr. & qui cum aliter consuetudo suadet, aliter seruandum esse testatur Io. de Amicis consi. ciii. nu. 9.
- 3 Factū, ad quod se quis obligauit, omnino ac præcisè fieri necesse non est: etenim illius, quod interest, solutione liberatio quæritur. vt commune placitum censent Roman. num. 8. Alex. num. 27. Ias. num. 20. in l. stipulationes non diuiduntur ff. de ver. obligat. Alex. Vincen. & Ias. in l. si quis ab alio §. vlt. ff. de re iudic. Iacob. de sanct. Georg. in l. vna. num. 61. C. de sentent. quæ pro eo quod interest. & qui complures exceptiones subiungunt Soc. consi. xcix. num. 8. cum sequentib. lib. i. Anton. Gomez de contract. cap. x. num. 22. quod intellige iure Cæsarum processurū. quippe quia si canonum definitiones spectentur, aliud longè diuersum futurum est. vt fræquentius dogma renuncio ex Panorm. in cap. veniens. num. 9. de iur. iur. Roman. & Ias. num. 33. ad fin. in appellatam l. stipulationes non diuiduntur, Anton. Burgens. in rub. col. ii. de empt. & vendit. Rebus. in l. vna. nu. 467. C. de sentent. quæ pro eo quod interest.
- 5 intellige deinde atque excipe nisi si iurisiurandi vinculum

zulum accessit. vt commune inquit Fortun. Grac. in l. i. num. 26. ff. de pact. & vide inferius ver. iusiurandum.

- 6 Factum suum qui præstare duntaxat tenetur, ne alter in alicuius rei dominio perturbetur, & suorum successorum factum quoque præstabit. commune profert Boer. decis. lxxvii. num. 3. cum sequentibus.
- 7 Facti alieni promissor si se adiuncta pœna obliget, & maximam adhibeat curam, ac diligentiam, si factum tamen non præstabitur, semper ad pœnam cõuentam præcise tenebitur. vt receptissimum ponit Balduin. in §. si quis alium instit. de inutil. stipulat. & ante eum Curt. Iun. consil. cxxiii. num. 19. Alciat. in l. iiii. §. Cato. num. 13. 2. ff. de verb. obligat. Paris. consil. lxxvj. lib. iiii. Did. à Cou. ruu. in cap. quamuis pactum. ii. par. §. v. num. 5. conclus. vij. de pact. lib. vj. idẽque colligitur ex Abb. consil. xliii. col. i. ac iura omnia id liquidò probant. vt non medio-cri se se obstrinxisse errore videatur Neapolitanum cõ- filium aliter cõsens apud Math. de Afflict. decis. ccxcv. & grauitè eadem in re hallucinentur Thom. Grãmat. quæst. ii. num. 8. post decisiones, ac Stephanus Bodæus in d. §. si quis alium, & Viuius cum iis, quos citat, lib. i. opin. cclv. cauendumque erit à Dec. in l. impossibilem num. 3. ff. de reg. iur. à Ias. in l. stipulatio ista. num. 10. ff. de verb. obligat. si quidem quæstio, ac varietas docto- rum, quos laudant, ea in specie versatur, cum quis se cu- raturum adiecta pœna spõdet: in qua receptior est sen- tentia, vt diligentia pœnam excludat. quemadmodum constabit ex eorum numero atque auctoritate, quos citat Did. à Cou. ruu. in d. §. v. num. 3. ac præterea ex Fe- lin cap. ex rescripto. num. 18. de iur. iur. Alciat. in d. §. Cato. nu. 129. & in l. quod te mihi num. 21. ff. si cert. pe- rat. & ex iis, quos allegat Viuius vbi supra in princip.
- 9 quod tamen non procedet etiam hac in vltima specie, si expressum fuerit, vt illud, de quo conuentio initur, omnino fiat. quia tunc nulla cura ac diligentia à pœna promissorem excusabit, iuxta veram resolutionem, de qua Rip. in d. l. quod te mihi num. 46. ff. si cert. pe- rat.

- titulatè Did. à Cou. ruu. vbi supra. nu. 6. quanuis per-
 peram contrarium opinentur Afflict. decif. ccxcv. Pa-
 10 ris. confil. cx. nu. 42. lib. i. Viuis. d. opin. quin immo suf-
 ficiet id ita ex contrahētium mente, ac proposito colli-
 gi, vt equum & bonum affirmo & magis commune
 reor ex Dec. in l. vlt. §. vlt. num. 11. ff. si cert. petat. Af-
 flict. in d. §. Cato. num. 135. Gomez in §. in personam
 nu. 27. institut. de action. Rip. in d. l. quod te mihi. nu-
 mer. 47. Did. à Cou. ruu. vbi supra num. 6. & num. 7.
 vnde tanquam parum vtiles insuper habenda est caute-
 la Viuij, quam ad illius opin. cclv. finem effert.
- 11 Facti alieni promissor per formulam illam, se factu-
 rum & curaturum, si diligentiam & curam non adhi-
 buit statim ac potuit, in mora constituitur absque vl-
 la etiā interpellatione. vt frequenter placitū asseuerant
 Cur. Iun. cōf. lxxiii. nu. 6. Viuius lib. i. opin. cclv. col. ii.
- 12 Falcidia locum duntaxat habet & in fideicommissis
 singularibus. vt cōmune ait Bellon. in rub. num. 10. ad
 13 fin. & num. 11. institut. de fideicommiss. heredit. atque in
 iis etiā locum non habebit, si legatum integrè solui te-
 stator iubeat. vt frequenter placitum dicit Ias. in l. cum
 quis. num. 5. C. de iur. & fact. ignorant.
- 14 Falsi crimen admittens in scriptura, vel testium de-
 positionibus, vel alio quopiam actu, qui aut forma sua
 careat, aut necessariis substantialibus destituatur, nul-
 las pœnas luet. vt communiter cum Bar. receptum te-
 stificantur Soc. conf. ciii. post redditum col. iii. lib. i. Tur-
 zan. opin. lxxx. Iul. Clar. in pract. §. falsum. ver. item ex-
 15 cusatur post. princip. quod tamen necessariò intelliges-
 cum eiusmodi nullitas euident est, ac statim ex ipsius-
 met scripturæ inspectione illucescit. quippe si lateat,
 vel ex ipsius scripturæ perlectione non comprehenda-
 tur, statas ac sanctas in falsos pœnas dabit, qui illud
 admisit. vt luculenter probat l. si quis legatum ff. ad l.
 Cornel. de fals. vbi qui falsi crimine se obstringit in te-
 stamento, in quo filius est præteritus, falsi pœnis plecti-
 tur, cū maior testamenti nullitas considerari nequeat.

l. i. ff. si tabul. testam. null. ex tab. notat Alex. in l. post-
humus nato. num. 13. C. de bon. possess. contra tab. do-
cet I. C. in l. inter cetera, ibi, principale ius ff. de lib. &
posthum. & ita recte atque eleganter d. l. legatum. ff. 12
ad l. Cornel. de fals. acceperunt & comendarunt Aret.
in l. filius qui in potestate col. ii. ff. de lib. & posthum.
Rhoderic. Soarez in l. post re iudicatam fol. 143. col. ii.
ff. de re iud. & ante eos Bal. in l. vna nu. 2. C. de errore
calc. eaque in specie accipi debet decisio Salic. in l. i.
C. de sepulc. violat.

- 16 Falsi crimen, si de eo principaliter agatur, iustis pro-
bationibus rite demonstrandum est, nec presumptioni-
bus, aut coniecturis illud argui sufficiet. commune ef-
fatur Soc. Iun. consil. xxxix. num. 44. & num. 77. & con-
17 sil. lxi. num. 9. lib. ii. at si ad eleuandam duntaxat ac
refellendam alicuius scripturae fidem intentetur, so-
la eius suspicio probationis loco erit. vt commune in-
quiunt Curt. Iun. consil. cxxxiii. nu. 10. & consil. clxvj.
nu. 6. Iul. Clar. in pract. §. falsum. ver. trita est conclusio.
18 Falsi crimen effugitur verbis per interpretationem
cui cui modi acceptis: necessariumq; est vt huiusmodi
delicti probatio sit necessaria, nec coniecturis, inditiis ve-
nitatur. commune aio ex supra proxime laudatis, & ex
Ias. in l. iuris gentium §. quod fere num. 10. ff. de pact.
Dec. in cap. porrecta. col. i. de confirm. vtil. vel inutil.
& consil. clxxv. num. 4. & seq. Syluan. consil. vii. nu-
mer. 17. Curt. Iun. in l. singularia. num. 36. ff. si cert.
petat. Cepol. consil. crimin. xxii. ver. & quod hoc sit. &
Emanuel a Costa meo olim iuris doctore in l. si ex
cautione, xix. limit. pag. 160. & pag. 161. C. de no num.
pecun. qua in re caecutierunt Ias. consil. clxviii. num. 2.
lib. iiii. Cur. Sen. consil. lv. num. 16. Hyppol. in rub. nu-
mer. 19. ff. ad leg. Cornel. de fals.

- 19 Falsi crimen eleuatur, atque eius poenae effugiun-
tur, si quis in dolo no fuerit, vel si primordio veritatis
iuetur, vel si quod falso gestum, dictum ve est, nemini
damnū, aut praediciū inferat. vt communia dogmata

Thesaur. recept. sent.

- ex multis assiduis iuris interpretibus ostendunt Iulius Clar. in pract. §. falsum ver. excusatur autem cum sequentibus. Viuius lib. i. opin. cx. & opin. ccccix.
- 31 Falsi crimen nō idcirco à principe indultū censetur, quod delinquenti generalis delictorum venia ab eo cōcessa proponatur. vt commune aiunt Nellus de bannitis. iii. part. ii. temporis quæst. xii. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lix. ver. scias etiam.
- 32 Falsi reus quicumque sit, quancunque causam perdit, in cuius actis falsum commississe euincitur. commune
- 33 ait Boer. decis. cxc. num. 3. quod tamen non procedet si instrumentū ipsum, vel testes falsi crimine polluerit. vt commune ponit Turzan. opin. lxxxii.
- 34 Falsi criminis accusatio viginti annorū spacio aboletur. vt frequēter placitum affirmant Boer. decis. xxvj. num. 5. & seq. Viuius lib. i. opin. xix.
- 35 Fama publica vt probetur, opus est deponāt testes se id à maiori populi parte audiisse: vt commune attestantur Imol. in l. hæredes palam. in princ. ff. de testament. Alex. consil. ccclvi. visis. num. 5. lib. ii. Curt. Iun. consil. cxxii. num. 9. & si longe verior illorum sit opinio, quī sufficere arbitrantur si se ita publicè audiuisse testes deponant. de qua Cassad. tit. de probat. decis. iiii. Turzan. suis in opinionibus, ac Viuius late de materia agēs lib. i. opin. ccclxxvii. col. ii. latius & accuratius Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. vj. ver. debent etiam. vbi & in vers. subsequentibus cum receptis dogmatis vberimè prosequitur, quæ in idonea famæ probatione requirantur.
- 37 Fama sola non est sufficiens inditium ad torturam, vt cōmune aiunt Hypp. singul. xciii. Duennas reg. ccc. in princ. copiosius Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxi.
- 38 probat tamen sēmiplenè etiam in iis, quæ sunt difficilis probationis. vt frequenter placitum inquiunt Alex. consil. xviii. col. ii. lib. i. & consil. cxliii. col. ii. lib. ii. Andr. Sicul. consil. viii. col. i. & ii. lib. i. Io. Coras. in l. admonendi. nu. 8. ff. de iur. iur. Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap.

- cap. viii. §. iii. num. 9. at in antiquis prefectè probat, vt
 39 commune asseuerant Aymon Crauet. de antiquit. tēp.
 part. i. nu. 302. Viuius lib. i. opin. cix. in criminalibus ve
 40 rò nunquā plenam probationem gignet, & si alia sēmi
 plena probatio illi adiungatur. quemadmodum com-
 munitè receptum copiosè attestatur Iulius Clarus in
 pract. §. vlt. quæst. lxiii. ver. vlt.
- 41 Fama publica, vt perfectè probetur, duorum testiū nu-
 mero contenta est. cōmune dicunt Salic. in lea quidem
 col. xxiii. ver. venio ad septimam quæstionem. C. de ac-
 cusat. ac Dec. consil. cclxxii. num. 4.
- 42 Fama pecuniis compensari potest, vt communiter
 receptum ponit Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. cap. ii. nu-
 me. 8. quod & si non mediocriter oratorum, poetarum
 ac philolophorum placitis refragetur, vsui tamen om-
 nia pecuniis deferenti apprimè consentaneum est.
- 43 Familiæ appellatio & si ex digestorum iure strictam
 illius significationem ac magis propriam intuēti agna-
 tos tantum comprehenderet, tamen ex Iustiniani vlti-
 ma cōstitutione in tit. de verb. signific. latam huius ver-
 bi indicationem ex præsumpta disponentium mente
 interpretantis & cognatos complectetur. vt commune
 aio ex gl. Bar. Bal. Paul. Corn. num. 2. las. col. iii. ac reli-
 quis scribentibus ad illam l. vlt. C. de verb. signifi. Cas-
 fan. de Burg. in rub. vii. §. xii. num. 4. vnde vbi vsus ali-
 44 ter suaserit, vel vbi propria verborū interpretatio cātū
 erit spectanda, solos agnatos includet. vt receptū pono
 ex supra laudatis, ac Paul. in l. cum ita §. in fideicom-
 misso. num. 2. ff. de leg. lib. ii. Alexand. consil. clx. num. 5.
 lib. ii. Soc. consil. lxxxiiii. num. 8. lib. iii. Paris. consil. xci.
 num. 12. lib. ii. Gulielm. in cap. Raynutius in verb. duas
 habens filias num. 173. de testament. quos sic exaudiō
 dos arbitror.
- 45 Familiæ personis, aut iis, qui in familia sunt fideicō-
 missum relictum ad illum primò totum pertinet, qui
 primum familiæ locum habet. vt commune ait Alex.
 consil. lxxxviii. num. 12. lib. i.

Thesaur. recept. sent.

- 46 Familię totius cōsensu & si alienari possint, quę extra familiam alienari prohibentur, tamen eiusmodi alienatio filiis cōsentientiū postea natis haud nocēbit. quippe quia poterunt illi iure suo alienata reuocare ac sibi ipsis illa vindicare. vt commune effero ex Fulg. Corn. col. ii. in fi. & Ias. nu. 2. in l. quoties in i. C. de fidei commiss. Crot. in l. filiusfam. §. diui. num. 146. Loazes num. 191. ff. de leg. lib. i. Guliem. in cap. Raynutius in ver. soboles quam gestabat in vtero num. 48. de testament. & ante eos Bal. in cap. i. §. hoc quoque num. 20. de success. feud. Fulg. rursus consil. lxvii. col. ii. ad fin. Dec. consil. lxxviii. col. iii. ad finem, & consil. cccclxviii. num. 29. & consil. ccccxcviii. num. 20. & iis, quos conge
- 47 rit Tiraq. de retract. prox. §. i. gl. ix. num. 54. quanuis si rem ad viuum refecimus, ac iuris rationes accuratius prescrutemur, aliud proculdubio verissimū sit. sed ea de re alibi & latius & opportunius.
- 48 Famulus infirmus non consequetur eius temporis salarium quō ægrotauerit. commune dicunt Panorm. in cap. i. num. 6. de clerit. ægrotant. Curt. Sen. & Cagnol. nu. 215. ac Bolognet. nu. 72. in l. diē functo ff. de offic. assess. Viuius lib. ii. opin. cviii. & si contrarium magis ex pietate admittendum censeam cum multis, de quibus alibi.
- 50 Famulus quidquid homini id sciētis occasione agit, ex illius voluntate egisse creditur. commune ait Curt.
- 51 Sen. consil. xli. nu. 10. & Grāmat. consil. crimin. viii. at si quę delinquat domino inscio, vel prohibere nequeūti, dominum non obligabit. vt commune efferunt Cagnol. in l. culpa caret nu. 13. ff. de reg. iur. & qui isthanc materiam rectē differit Iulius Clarus in pract. §. vlt. quęst. lxxxvi. in princip.
- 52 Feudum & si nominatus contractus sit, vt commune asserit Curt. Iun. de feud. i. par. prin. quęst. ix. Ioā. Ronchegall. Gioldus mihi multis nominibus obseruā dus in l. reos §. cum tabulis num. 37. ff. de duob. reis. ta-
- 53 men bonę fidei non est. vt frequenter placitum enun-
ciat

ciat Zas. de feud. j. part. ad finem.

- 54 Feudum quin pecunia interueniente cōstitui possit, nihil vetat. commune aiunt Zas. de feud. xii. part. ver. iii. conclusio. Carol. Molin. in consuet. Parisiens. feud. §. xxx. num. 100. in fin.
- 55 Feudū non præsūmitur in re dubia, ni liquidò probetur. vt frequenter placitum affirmant Cur. Iun. cōsil. clxxxiii. nu. 1. Bellon. cōf. x. nu. 9. Iul. Clar. de feud. q. xviii. Viuius lib. i. opin. cxiii.
- 56 Feudū in re dubia potius præsūmitur antiquū quā nouum. vt receptum ponit & si intricatè Viuius lib. i. opin. cxiiii.
- 57 Feudum hæreditarium dicitur, quod alicui, & eius hæredibus, ac successoribus concessum est. vt frequentibus interpretum calculis suffultum aiunt Paris. cōf. iiii. num. 27. lib. i. Iul. Clar. de feud. quæst. ix. Viuius lib. i. opin. cxii. in fin.
- 58 Feudum hæreditarium ad alios non transit, quā ad quos hæreditas peruenit. cōmune testificantur Alexand. cōsil. x. ponderatis. lib. iii. latè Iul. Clar. de feud. q. ix. ver. hoc præmissio. & ver. sed quæro. Viuius lib. i. opin. cxii. & opin. cxxix.
- 59 Feudum hæreditarium fideicommissariæ restitutioni fit obnoxium. vt frequenter placere testis est Curt.
- 60 Iun. cōf. clxxi. nu. 10. quemadmodum erit etiam feudum sibi & suis hæredibus exceptum. vt commune inquit idem Curt. cōf. clxxxiii. nu. 6.
- 61 Feudum hæreditarium poterit primus successor cū domini consensu in successorum perniciem alienare, & si aliud in alio feudo ius sit. vt commune renunciō ex Alex. cōf. cvi. num. 8. & cōf. sequen. lib. iiii. & cōf. xiii. num. 1. lib. v. Marth. de Afflict. in cap. i. nu. 74. de prohib. feud. alien. Hieron. cōf. feud. cxxxvi. nu. 6. Syluan. cōf. xv. nu. 4. Curt. Iun. cōf. lv. num. 3. Goffred. cōf. feud. x. num. 24. Carol. Molin. ad Alexand. cōf. viii. num. 15. lib. iii.
- 62 Feudum omne nouum iure antiquo concessum, vel

cum clausula vt auiti & paterni feudi legibus cēseatur, omnibus prorsus in rebus antiqui feudi naturā & qualitatem inducit, atque instar paterni & auiti censetur. commune inquit Ias. consil. i. lib. iii. & in vsus feudorum num. 90. Dec. consil. clxxxv. col. v & consil. exciuii. col. ii. atque vberrimē Iulius Clar. de feud. quæst. viii. ver. sed hic occurrit, Viuius lib. i. opin. cxv.

- 63 Feudum ob præclarè merita concessum ex ingratitudinis causā reuocari nequit, vt frequenter placitum inquit, à iure tamen alienum verissimē affirmans meus iuris doctor Arius Pinelus in l. i. par. iii. pag. 122. col. iiii. ver. inferitur xvii. C. de bon. matern.
- 64 Feudum absque domini concessu repudiari nequit. vt commune enunciat Panorm. in cap. i. de feud. Ias. in l. ii. num. 24. C. de iur. emphyteut. Arius Pinelus in l. i. part. ii. pag. 74. colum. iiii. ver. limita. viii. C. de bon. matern. & in l. ii. part. i. cap. iiii. num. 2. ad fin. C. de rescind. vendit.
- 65 Feudum à fœmina originem adeptum fœmineum cēsetur. commune inquit Rip. lib. i. de leg. cap. i. nu. 74. Villalob. in sua collect.
- 66 Feudum si causā aliqua iusta non adsit, nec ex potestatis plenitudine Princeps auferre potest. vt cōmune aiunt Curt. Iun. de feud. ii. par. quæst. xii. Viuius lib. i. opin. cxvj.
- 67 Feudum eius, qui ob læsæ maiestatis crimen bonis exutus est, non fisco sed domino defertur. vt frequenter placitum renunciant Boer. decis. cclxiiii. nume. 7. Gyg. de crimin. læs. maiest. quæst. v. num. 1.
- 68 Feudum vel à Principe concessum non admittit accrescendi ius, vt magis commune ponunt Carol. Molin. ad Alex. consil. xxx. num. 8. lib. i. Iul. Clar. de feud. quæst. lxx. & si Ias. cōtrarium commune perperam effutuerit in l. si mihi & Titio ff. de verb. oblig.
- 70 Feudi dominus, si feudum hæreditarium non sit, de eo testari nequit. vt frequenti doctorum sententia cōprobatum testificantur Iul. Clar. de feud. quæst. xl. Viuius

uius lib. i. opinione. cxvii.

- 71 Feudi alienatio absque patroni consensu non aliter nec antea damno est, quàm postquam traditio subsequuta est. vt commune efferunt Ias. in l. vlt. col. pen. C. de iur. emphyteut. Tiraq. de retract. consang. §. i. gl. ii. num. 45. Iul. Clar. de feud. quæst. xiii. Viuius lib. i. opinion. xcvi. in fine.
- 72 Feudi successor etiam non citato præiudicat sententia contra eiusdem possessorem lata. vt commune placitum verè asserunt Did. à Cou. ruu. practic. quæstion. cap. xiii. num. 5. Arius Pinel. in l. i. par. iii. num. 48. ver.
- 73 sed contraria C. de bon. matern. tametsi Dec. perperā, contrarium commune effutierit consil. cccxlv. numer. 29. & Soc. Nep. consil. cli. num. 93. lib. ii. atque Aymon Crauet. consil. cxcvii. num. 7. cuius opinio tunc admitti poterit, ac debebit, cum victi possessoris culpa probabiliter arguatur. argumento tex. in l. si seruus plurius §. i. de leg. lib. i. tradit Soc. in l. Gallus §. & quid si tantum col. pen. ff. de lib. & posthum. conferunt scripta à Rhoderico Soarez allegat. iii.
- 74 Feudi possessor nec suam salutem domini vitæ post ponere tenetur vt ait receptum Loazes in allegat. pro
- 75 Marchione Velez fol. 174. num. 35. nec eum egenum alere obligatur. commune renunciat Aluar. in cap. licet num. 6. si de feud. fuer. controuerf. quem refert Loazes vbi supra fol. 171. num. 25.
- 76 Feudi possessorum ius in alium transferre atque alienare nequit dominus illis inuitis. vt frequenter placitū aiunt Curt. Iun. de feud. vj. par. princ. ii. quæst. Grat.
- 77 consil. cxlvii. num. 5. & seq. lib. ii. excipe nisi si ditionē suam vniuersam vnā alienet. commune effantur Molin. in consuet. Paris. feud. §. i. gl. iii. nu. 25. ac latius Iul. Clar. de feud. quæst. xxviii.
- 78 Feudo nō excidit indebitis officiis præstandis duos, tresuē annos deses. vt frequenter placere tradit Zas.
- 79 in vsus feud. num. 62. feudo tamen priuari poterit si amicitiam cum domini inimico contrahit. commune

ait Grat. consil. i. nu. 81. lib. i. ac præsertim si eam iniisse proponatur in domini perniciem, vt asserit receptum Cur. Iun. de feu. iiii. par. in causa. xv. priuationis feudi.

- 81 quin & ille feudo euertere poterit, qui cum nosset periculum vel honori, vel bonis domini impendere, & illum eius rei præmonere posset, non præmonuerit. commune renunciat Curt. vbi supra in xxvii. causa.

- 82 Feuda etiam antiqua ad agnatos ex latere intra septimum duntaxat gradum successione redibunt. vt commune asserit Ias. in l. certum. num. 6. C. vnd. legit.

- 83 excipe cum & descendentes concessio admittit. quippe quia tunc decimi gradus ratio subducetur. vt frequenter placitum attestatur Didac. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. cap. v. num. 4.

- 84 Feuda, ad quæ adoptiuus successione aspirat, non recipiunt distinctionem vetustatis, aut nouitatis quo ad illam adoptato factam succedendi copiam. vt commune profert Curt. Iun. consil. cxxxviii. num. 7.

- 85 Feuda ad ecclesiam reuersa non modo extraneis, sed & honestis antistitum consanguineis concedi ius fasque est. vt commune effert Zas. de feud. part. v. nu. 51.

- 86 Feuda singularia regni Apuliæ non ideo minus in dominio regis directo ponuntur, quod regnum ipsum sit feudum: vt commune prodit Dec. cons. cxvii. in fine.

- 87 Feuda illa mutus ac surdus & fœmina illorum alias incapaces consequuntur, quæ facinus aliquod patranti statutum detulerit, quod ipsi peregerint. cõe aiunt Ias. in l. filiusfam. nu. 3. ff. si cert. pet. Viuius lib. i. opin. cccxxv.

- 88 Feuda eisdem regulis censentur, quibus emphyteusis, vt superius latè receptum posui ver. emphyteusis. vbi scriptis addes Ioan. Ronchegall. virum magna eruditione, ac doctrina in l. reos, §. cum tabulis num. 37. ff. de duob. reis.

- 89 Feuda subiiciuntur constitutioni l. ij. C. de rescind. vendit. vt frequentius placitum ponit meus & iuris doctor, & commemorabilis interpres Arius Pinelus ad illam eandem l. part. ii. cap. vlt. num. 23.

- 90 Feudorum liber summam & fidem & authoritatem in feudorum causis habet. commune asserunt Rip. in l. ult. num. 699. & sequen. C. de reuocan. donat. vberri-
Iul. Clar. de feud. quæst. iii. Viuius lib. i. opinion. cxj.
- 91 non tamen eandem authoritatem in aliis causis præ-
ter feuda obtinebit. vñ affirmat receptum Curt. Iun.
conf. lxxiii. num. 15.
- 92 Feudorum consuetudinibus obnoxia est ecclesia,
obnoxiique prorsus sunt ecclesiastici. vt frequenter pla-
cere literis prodiderunt Curt. Iun. conf. clxxvii. nu. 10.
Marant. in Specul. iii. part. nu. 93.
- 93 Feudorum bona nec specialem, nec generalem obli-
gationem ferunt. commune aiunt Anton. de Fan. de
pignor. ii. part. membr. ii. numer. 43. latius Iul. Clar. de
feud. quæst. xxx. extraordinariam tamen, hoc est lon-
gissimam, præscriptionem admittunt. vt frequenter
placitum affirmant Ias. in l. i. num. 43. C. de seru. fugit.
Cassan. in consuetud. Burgund. Rub. iii. §. i. num. 16. &
consil. iiii. num. 9. Curt. Sen. consil. lxxxii. colum. iii.
ver. quia, Arius Pinelus in authen. nisi tricennale nu-
me. 19. & pag. 178. colum. i. C. de bon. mater. quæ ta mē
longissima præscriptio tantum oberit possessori, con-
tra quem inita ac perfecta est, non verò etiam aliis iure
postea successuris nocebit. vt commune ex multis affa-
tim tradit idem insignis Pinelus in eodem loco nu. 49.
- 96 cum sequentib. licet ibidem num. lv. verius nec minus
receptum affirmer contrarium.
- 97 Feudorum fructus vltra nouem annos nec ritè, nec
rectè locabuntur. cōmune dicit Zas. in epit. feud. par. ix.
num. 12.
- 98 Feudorum possessores tributa, atq; onera pro rebus
debita ex fructibus, quos percipiunt, soluere tenentur.
vt commune pronuncio ex Ias. in l. i. nu. 25. C. de iur.
emphyt. Cassan. in consuet. Burgund. rub. iiii. §. vj. fol.
154. col. ii. Ioan. de Amicis conf. viii. nu. 61. & num. 62.
- 99 Feudorū, quæ alicui & quibuscunq; illius hæredibus
concessa sunt, successionē fœminæ porientur. cōmune

Thesaur. recept. sent.

ponit Carol. Molin. ad Alex. consil. xxx. ver. quibuscunque lib. i.

- 100 Feudorum possessores feudis nequeunt renunciare absque dominorum consensu. vt receptum ait insignis Pinelus in l. i. ii. par. pag. 74. ver. limitatur. viij. & in l. ij. in j. par. cap. iij. num. 1. ad finem C. de rescind. vendit.
- 101 Feudorum possessores seruitutem & vsum fructum licet in dominorum præiudicium nequeant constitutere, tamen eatenus duraturum, quatenus ipsis ius feodorum durauerit, rectè constituent. vt commune ponit Arius Pinelus hac in re omnino videndus in l. i. par. iij. num. 70. C. de bon. matern.
- 102 Fictio & extremum à quò, & extremum ad quod desiderat aptum atque appositum. vt frequenter place re renunciat Did. à Cou. ruu. de sponsal. ij. par. cap. viij. §. ij. num. 19.
- 103 Fictio duplex circa eandem rem non potest contin gere. vt còmunè dicit Anton. Gomez in l. xlvij. tauri num. 92. sed nos alibi id falsum atque adeo absurdum latè ostendimus.
- 104 Fideicommissum ex sola testatoris vqluntate coniecturis collecta exoritur, etiam si verba nulla in id spectantia proponantur. commune ait Curtius Iun. consil. cxxi. num. 10.
- 105 Fideicommissum, quo pater hæreditatē suam ad aliquem pertinere, aut peruenire simpliciter constituit, si eius filius sine liberis decesserit, à filij hærede non ab ipso filio relictum censetur. quamobrem omnis prorsus hæreditas debetur, ac pleniori iure eiusmodi fideicommissum valebit. commune inquit Paris. cōsi. xli. nu. 44. & consil. 71. nu. 9. & seq. lib. ii. Grat. conf. cxxxiiij. num. 45. lib. i. & consil. ciij. num. 13. lib. ij. ac latissime Iul. Clarus de testament. quæst. lxxii. ver. tertius est casus. & si contrarium magis commune asseueret Galeaul. in l. centurio num. 409. ff. de vulg. quem meritò carpit Iul. Clarus vbi supra.
- 107 Fideicommissum conditionale nullo modo transmittitur

- mittitur. commune proferunt Curt. Iun. consil. lxxix. num. 1. & consil. cxxxv. num. 5. atque Anton. Gomez
- 108** de testament. cap. v. num. 9. quod ampliabis, vt nec huiusmodi fideicommissum ab ascendente in descendentem traiciatur. vt frequenter placitum renuciant Dec. consil. cxv. in princip. & consil. cccclxxiiij. col. j. Curt. Sen. consil. lxxv. num. 4. Curt. Iun. consil. cxxxv. nu. 5.
- 109** Fideicommissum post impuberis mortem à nemine expressim relictum, à filij hæredibus in dubio relinqui videtur. quapropter & ipsa legitima filij portio restitui debet. commune dicunt Alex. in l. i. §. vlt. nu. 3. ff. de vulg. idem Alex. & Ias. num. 16. in l. cohæredi §. cum filia ff. illo tit. Rhodericus Soarez in l. quoniam in prioribus limit. i. C. de inoffic. testament. Gulielm. in cap. Raynutius ver. absque liberis in ii. in tractatu compendiose num. 45. de testamen. & si contrarium commune esse miserint in literas Rip. num. 126. Galea. nu. 409. in l. Centurio ff. de vulg. quorum sententiam non probo. ac videndos consulo supra relatos ver. isto nu. 105.
- 110** Fideicommissum vniuersale non ideo minus debetur, ac firmum validumque est, quòd testamentum vel inofficiosi querela ruptum sit, vel ob filij præteritionem nullum declaretur. vt crebris doctorum suffragiis exceptum inquirunt Alex. col. v. Ias. num. 11. Curt. Iun. numer. 53. in authen. ex causa C. de lib. præter. Dec. consil. lxxxv. num. 3. Gulielm. in cap. Raynutius ver. eodem testamento in i. num. 237. de testament. Anton. Gomez in l. xxiiij. tauri. num. 5.
- 111** Fideicommissum vniuersale transit in ecclesiam vel ciuitatem absque restitutione. vt commune dicit Ias.
- 112** in l. vt inter diuinum num. 10. de sacros. eccles. & generaliter cuicumque illud sit relictum ante vllam restitutionem atque adeo ante aditam hæreditatem in hæredes transmittetur. commune inquirunt Aret. col. x. numer. 8. Alex. num. 21. Ias. à num. 106. Marc. Ant. numer. 154. Bal. Nouell. num. 46. & num. 47. Soc. Iun. numer. 235. Aymon in i. par. num. 16. & ii. par. à nu. 273.

Thesaur. recept. sent.

& antea Rip. num. 73. atque eleganter Alciat. num. 21. in l. cum filiofam. ff. de legat. lib. j. Rip. in l. hæredes mei §. cum ita num. 57. & in l. vbi purè. num. 3. ff. ad Senatusconsult. Trebellian. Guiliel. in cap. Raynutius ver. si absque liberis in ii. à num. 66. & à num. 70. de testam. Alciat. lib. iiii. paradox. cap. v. in fin. Marian. Iun. consil. cxli. nu. 27. lib. ii. Ant. Gomez de testam. cap. v. nu. 9. & num. 14. ver. item quæro.

114 Fideicommissi restituendi onere pressi ascendentes non fruuntur beneficio l. cum acutissimi C. de fideicommiss. ut nec descendentes, si vel purè in uita, vel post certum tempus restitutio fieri iubeatur. communia factur Ant. Gomez de testam. cap. v. nu. 35. ver. imo quod magis est, & num. 37.

116 Fideicommissio ab ultimo morienti relicta alterna inter institutos institutio facta censetur. commune dicit Curt. Iun. consil. cxi. num. 4. Villalob. in sua collect.

117 Fideicommissarius, cui facièda restitutio in alium ab eodem iussa est, sic omnes actiones accepti & expensi, quas actiuas & passiuas nominant, transfert, ut nullæ vllò modo apud illum remaneant. commune dicit Anton. Gomez de testam. cap. v. num. 5.

118 Fideicommissarius, qui fideicommissum in vita restituit, non restituere, sed donare dici ac duci debet. commune inquit Rhoderi. Soarez in l. quoniam in prioribus fol. 3. col. i. C. de inoffic. testam.

119 Fideicommissarius tunc duntaxat detrahendæ trebellianæ ius habet, cum illam hæres antea non detrahit. commune ait Soc. & qui eum refert Ioã. Dilect. de art. testam. tit. v. caut. xxviii.

120 Fideicommissarius vniuersalis etiam non citatus lata contra hæredes sententia læditur. commune asserit Rip. in l. filiusfam. §. diui. num. 59. ff. de leg. lib. i. probat Paul. & Alex. num. 2. in l. si patroni. §. ult. ff. ad Trebell. Alex. in l. sæpe num. 15. ff. de re iudic. Dec. consil. cccxlii. colum. ult.

121 Fideicommissarius vniuersalis beneficio inuētarij ab hærede

- hærede facti vsq; adeo fruitur, vt nec aliud facere ipse teneatur, nec opus sit, vt ei illud hæres cedat. cōmune nē effantur Alex. in l. centurio col. vii. ff. de vulg. & pupil. Ant. Gomez de testam. cap. v. nu. 12. ver. si autē heres. at si inuentariū ab hærede factum nō sit, quin illud fideicommissarius facere possit, vt illius prærogatiuis potiatur, nihil prohibet. cōe ait Alex. in l. in ratione. §. quod vulgo col. pen. quæst. viii. nu. 19. ff. ad leg. Falcid.
- 123** Fideiussor in duriorē causam cum iureiurando acceptus instar debitoris principalis tenetur, non amisso tamen epistolæ diui Adriani, aut excusationis beneficio vt commune pronunciat Alciat. in cap. cum contingat. num. 174. de iureiur.
- 124** Fideiussor in pecuniam acceptus, cū principalis rē debet nullo modo ac nulla via tenetur. cōmune ponit Arius Pinel in diuersa omnia abiēs in rub. par. i. cap. iii. num. 18. cum sequentib. C. de rescind. vendit.
- 125** Fideiussor de iudicato soluendo obnoxius executioni est absq; alio nouo processu, vt commune inquit Cagnol. in l. nemo alienæ in fin. ff. de reg. iur. Iul. Clar.
- 126** in pract. §. vlt. q. xcv. ad fin. princ. at qui fideiussor ex cōtractu est sententiæ contra principalem latæ executioni non item subiectus est. vt commune affirmāt Imol. in cap. peruenit col. iii. de fideiuss. Turzan. opin. cxi.
- 127** Fideiussor ex conuentione acceptus si fiat non soluēdo, non poterit idcirco creditor alium idoneum postulare. vt commune testatur Alex. consil. lx. colum. vlt. in princ. lib. v.
- 128** Fideiussor in id, quod interest, rectē accipitur, cū principalis factū debet. cōmune pono ex Aret. in l. in illa stipulatione in i. nu. 3. ff. de verb. obli. Alex. in l. si insulam nu. 42. ff. illo eod. tit. Ias. in l. non amplius §. vlt. nu. 15. ff. de leg. lib. i. Dec. in l. certi conditio num. 7. ff. si cert. pet. & in cap. i. lect. i. nu. 22. de iudic.
- 129** Fideiussor in maiorē summā acceptus nec vllō modo, nec aliqua in quātitate obligatur. commune aiūt Fulgos. in l. hætenus §. i. ff. de constit. pecun. Alex. & Ias. num.

Theſaur. recept. ſent.

- 130 nu. 9. in l. i. §. ſi ſtipulanti ff. de verb. obligat. ſed aduerſa opinio, quæ fideiuſſorem in pari ſumma ipſi debitori obligatum iri cenſet, & verior mihi videtur, & æquè recepta eſt. quippe quia ab ea ſtant Azo in ſumma de fideiuſſ. nu. 7. Cyn. & Alber. in l. ult. C. de fideiuſſ. Dec. & ad eum Carol. Molin. in l. in eo quod plus num. 13. ff. de reg. iur. Galeaul. Alciat. Coraſ. & Duaren. in allegatum §. ſi ſtipulanti mihi, ac Balduin. Coſta & Stepha- nus Bodæuſ in §. fideiuſſores inſtitut. de fideiuſſor. & nos alibi eam vberri- mè comprobamus.
- 131 Fideiuſſor cum debitore rectè iureque paciſcetur, vt pro ea quantitate, quæ debetur, emptum ſibi pignus ſit, ſi intra certum tempus non liberetur, ac non libera- tus ipſe ſoluerit. nulluſque erit cōſequenter in fideiuſ- ſore locus conſtitutioni l. ult. C. de paſt. pignor. vt com- mune inquit ex multis contrarium cordatè ipſe pro- bans Arius Pinel. in Rub. ij. par. cap. i. num. 31. C. de re ſcind. vendit.
- 132 Fideiuſſor ſoli bona non habens non aliter nec aliàs dicitur idoneus quàm ſi pro diuite ſpondeat. vt com- mune dicit Hypp. in rub. num. 228. ff. de fideiuſſ. vt nec
- 133 qui caſtrum munitiſſimum habet vel alia ratione dif- ficile conueniri poteſt idoneus fideiuſſor ducetur. vt ve- rius cum Ang. atque Angeli ſectatoribus in l. ii. ff. qui ſatiſd. cogant. pono. quanuiſ cōtrarium commune pro- nunciet Boer. quæſt. ccxxxviiij. col. pen. & qui eum lau- dat Iacob. Menoch. pag. mihi. 38. num. 315. nec item procurator litigioſus aut cauilloſus fideiuſſor idoneus
- 134 habebitur. vt receptū ponit Viuius lib. ii. opin. cxii. nec ruruſ idoneus fideiuſſor cenſebitur qui patrimoniuſ non habuerit, & ſi ſumma fide dignus habeatur ac vitæ honeſtate excellat. vt commune pronuncio ex Alb. Soc. num. 3. & alijs in l. ij. ff. qui ſatiſd. cogant. Alex. Aret. & reliquis in l. ſi quis ſtipulatus §. ſi quis ita ff. de verb. oblig. quidquid Iaſ. in l. i. num. 19. ff. qui ſatiſd. co- gant. Hypp. in rub. nu. 180. ff. de fideiuſſ. ſcripturiant.
- 136 Fideiuſſor ordinis vel excuſſionis exceptionem ſo- lum

- lum ante litem contestatam allegare potest. vt commu-
ne placitum esse arbitratur Raphael Cuman. ad fin.
Soc. nu. 9. Zas. nu. 17. in l. i. ff. de except. Ias. in l. decem
num. 6. ff. de verb. oblig. Felin. in cap. exceptionem nu-
me. 42. de exception. Ang. in §. appellatur col. vlt. nu-
me. 52. instit. de excep. Boer. decis. ccxxi. nu. 16. sed ego
contrarium æquius melius existimo, ac non minus re-
ceptum affirmare auserim. nam id docet gl. in l. iij. ff. de
excep. ad finem. quam illic sequitur Alb. & Ang. Specu-
lat. idem affirmantem laudans: & probant Bal. num. 3.
Salic. num. 6. ver. sed caue. Paul. num. 3. in l. ii. C. com-
mun. diuid. Benedict. de Plumb. in tract. de discuss. nu-
mer. 18. additio ad Iacob. de Aren. in tract. de excus-
sion. nu. 32. Ant. de Trem. in pract. ad Bona cur. fol. 54.
ver. aduerte, & antea Paul. Castrensis in d. l. decem nu-
mer. 6. & in l. vlt. num. 9. ad finem ff. si cert. petat. Mon-
tan. in sua pract. cap. de exception. Aymon Crauet. cen-
sil. cclxiii. num. 5. fauentque maxime iuris rationes, de
quibus alibi & latius & opportunius.
- 138 Fideiussor indemnitis (ut doctores loquuntur)
& si omnibus fideiussorum beneficijs ac legum auxilijs
renunciet, non tamen poterit ante principalem debi-
torem conueniri. vt commune dogma assero intrepidè
ex Bar. & Plat. in l. j. C. de conueniend. fisc. debit. lib. xi.
Ang. Alex. Ias. Dec. Alciat. in l. vlt. ff. si cert. petat. Bal.
l. i. C. de ijs quæ in fraud. cred. Salic. in l. i. C. quod cum
eo. Alex. consil. xxix. num. 22. lib. vii. Rhoderic. Soarez
in tit. de los emplazamētos fol. 174. col. ij. amplia vt idē
processurum sit, & si huiusmodi fideiussor iureiurando
se obstrinxerit. vt frequentius receptum arbitror ex
Alex. Ias. Dec. & Alciat. in allegatam l. vlt. ff. si cert. pe-
tat. Felin. in cap. ex rescripto de iur. iur. conferunt ea,
quæ tradunt Tiraq. in l. si unquam num. 147. C. de re-
uoc. donat. Did. à Cou. ruu. in cap. quamuis pactum in
140 j. par. §. iij. de pact. lib. vj. meminerisque semper quod
absque dubio huius generis fideiussor excussionis ex-
ceptionem poterit opponere post litem contestatā, & si
alios

Thesaur. recept. sent.

alios fideiussores non posse concedamus, vt frequenter placitum opinor, ac verissimum asseuero cum Bald. in cap. ex rescripto de iureiur. Ias. num. 1. Alc. nu. 35. in l. vlt. ff. si cert. pet. Aret. in l. decem col. iii. Hyppo. in rub. nu. 3 14. ff. de fideiuss. qua in re labitur Alex. cons. xxix. num. 24. lib. iiii.

- 141** Fideiussor pater ante liberorum executionem, pro quibus promissit, aut interuenit, conueniri in solidum potest. vt commune aiunt Pyrrhus in l. ii. C. de decur. lib. x. Viuius lib. i. opin. ccxxxix.
- 142** Fideiussor mercator vel campfor conueniri atq; exigi ante debitoris ipsius executionem potest. vt commune pronunciare non verebor ex Bal. & Sali. in l. frustra C. de non numer. pecun. Ang. in §. item si quis in fraudem col. vii. institu. de action. Ias. in l. singularia nu. 39. ff. si cert. petat. Curt. Sen. cons. vj. Dec. in l. vlt. num. 23. ff. si certum petat. Hyppol. de fideiuss. num. 8. Cassan. in consuet. Burgund. rub. i. §. v. col. iii. Anton. Gomez de contract. cap. xiii. num. 4. ver. quartò limita. Emanuel à Costa in l. si ex cautione limit. xviii. num. 2. C. de non numer. pecun. quod placet, & si apertè reluctetur text. in Justin. nouella. xxxvi. de argentar. contract. §. i. sed hac de re vberius alibi.
- 143** Fideiussor à debitore solutionem diu remoranti, vt se se fideiussione expediat, rectè ac iure exiget, eaq; in specie iudicis arbitratus temporis spacium metietur.
- 144** vt cōmune inquit Ant. de Trem. in addit. ad Bonacur. in pract. except. in rub. quib. mod. suo no. nu. 3. ver. diu stetit. Villalob. in sua collect.
- 145** Fideiussor ad corporis pœnam propter alterius delictum subeundam interuenire nequit. vt cōmune aiunt Didac. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. cap. viii. numer. 8. Iul. Clar. in practic. §. vltim. quæst. xlv. versic. sed nunquid.
- 146** Fideiussor non quis inde constituetur, quod etiam apud iudicii acta præsens, gnarus ac tacitus fuerit, cum alter illum pro se fideiubere diceret, nisi si & expres-

sum

sim consenserit. commune ait Boer. decisione cccxiii. num. 5.

- 147 Fideiussor de aliquo sistendo totiens, quotiens, si eum requisitus non stiterit, non solum ad pœnam fisco tenebitur, sed & parti ad id, quod eius interest, obligabitur. commune inquit Afflict. decis. cccxxiii. Falter. in practicæ criminalis fragmant. in rub. de fideiuss. num. 260.
- 148 Fideiussor ex remedio l. ii. C. de rescind. vend. absq; dubio iuuari poterit. vt commune ponunt Alex. & Iacob. in l. i. C. de fideiuss. minor.
- 149 Fideiussor ita pauper, vt de suo nequeat soluere, ne in carcerem alioquin tradatur, poterit de principalis debitoris bonis soluere. vt frequenter placitum affirmat Hypp. in rub. num. 429. ff. de fideiuss.
- 150 Fideiussor, cum reus principalis soluendo est, & ipse executionis beneficio non renunciauit, & testis, & iudex pro principali esse poterit. communia inquit latè Viuius lib. i. opinion. cccxc. post iuris vtriusque apprimè cautum Ioan. Ronchegall. in l. reos. nu. 53. ff. de duob. reis.
- 152 Fideiussor simpliciter datus, atque acceptus in prima instantia, si appellatio interuenerit, & deserta non sit, non amplius in euentum vllum tenebitur. commune ponunt Viuius lib. ii. opin. cxviii. ac Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xlv. ver. sis tamen cautus.
- 153 Fideiussorē dare obligatus, si locuples manifestè sit, satisfaciet suorum bonorum obligatione. vt cōmune placitum esse constat ex Soc. & Ias. in l. i. ff. qui satisd. cog. Dec. in l. plus cautionis in fin. ff. de reg. iur. Feli. in cap. ad nostram nu. 10. de iur. iur. & in capit. ad hæc de senten. excommunic. Hypp. in rub. nu. 178. ff. de fideiuss. Palat. Ruur. in repet. Rub. §. xxxviii. nu. 1. de donat. inter vir. & vx. contra quos & ius & bonum atq; æquū esse alibi ostendo. sed & is, qui fideiussorem dare promissus sit, si pignora præstet, promissioni satisfaciet. vt receptum affirmat Dec. in d. l. plus cautionis. nume. 3.
- ex gl.

Thesaur.recept.sent.

- ex gl.vlt.in l.i.ff.qui satisd.cogant.quam ita inibi. quan-
uis perperam,doctores communiter post Bar.intelli-
gunt, ac sequuntur. eritque hæc opinio à fortiori ijs-
dem authoribus recepta, quibus superior. sed & supe-
rior vt dixi, falsa est, atque id ita esse efficaciter osten-
dunt Alex.& Aret. in l.diuortio §. interdum ff. solut.
matri.Aret. rursus in l. si quis stipulatus sit Stichum.
§. vlt.ff.de verb.oblig. & hæc vltima opinio falsa etiam
est & compluribus improbata.nam contra eam tenaci-
ter contendunt Alex.num.6.Ias.nu.12.in d.l. i. ff. qui
satisd.congāt. Rip. in rub. num. 8. ff. de pignor. idem
Rip.num.22.Alciat.num.10.in l.ij.§.mutui datio. ff.si
certum petatur. Cagnol.in d.l. plures cautionis. nu-
me.7. & Neguzant. de pignor.v.part.princip. num.5.
qui,vt dixi, à fortiori primam quoque opinionem de
proprie facultatis obligatione, reuocant & confutent,
necesse est.
- 156 Fideiussorem semel promissum creditor dimittere,
atque alium æquè idoneum accipere cogi potest. com-
mune aiunt Hyppol.de fideiuss.2 nu.213. Anton.Gom-
mez de contract. capit.xiii.num.2. Arius Pinel. in l. ii.
par.ii.cap.i.num.23. C.de rescind.vend.at si non solum
promissus, sed & datus iam sit illum liberare creditor
non cogetur,& si alius fideiussor magis idoneus offerat-
ur.commune renuncio ex superius laudatis,& ex Ias.
in l.ii.num.2.ff.solut.matrim.& in l.si domus §. si fun-
dum num.31.ff.de leg. lib.i. & in l. debitorum num.5.
C.de pact.vbi etiam Alciat.ac Matth. de Afflict.lib.iii.
constit.rub.xv.nu.5. Cagnol.in l.plus cautionis.nu.57.
ff.de reg.iur.
- 158 Fideiussorem qui dare vel promisit,vel tenetur,non
potest eum alio in loco, nec aliis ex hominibus dare,
quàm vbi cōtraxit,vel promisit, atque ex eiusdemmet
loci hominibus.vt commune ponunt Alex.num.3.Ias.
num.2.& num.8.in l.si fideiussor §. si necessaria ff. qui
satisd.cogant. Hypp. in rub.num.307. cum sequentib.
ff.de fideiussor. Afflict.in ii.part. constit. regni Rub.x.
num.

num. 6. & qui cum refert Iul. Clar. in prac. §. vlt. q. xlv. ver. pone quod.

159 Fideiussores non improprie debitorum nomine comprehenduntur. vt frequenter placitum enunciant Alex. in l. j. nu. 48. ff. si cert. pet. Ang. Aret. in §. i. nu. 7. institu. de obligat. Viuius lib. i. opin. cxi.

160 Fideiussores dare se non posse probabit vnusquisq; suomet cum iureiurando: quod receptum inquit Socin. consil. lxxix. col. ver. tertio confirmatur, & qui eum laudat Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xlv. ver. sed quo modo.

161 Fideiussores ob temporis prorogationem absque illorum consensu à creditore indultam debitori principali non liberantur. commune renuncio ex Ias. in l. si vnus §. i. ff. de pact. & in l. lecta num. 9. ff. si cer. pet. & in l. i. §. & post operis ff. de nou. oper. nuncia. & in l. i. C. de iudic. atque ex Beroo in cap. de causis num. 37. & seq. de offic. iudic. deleg.

162 Fideiussores instrumentum publicum, vel priuatum de solutione ostendentes, quauis ipsam solutionem reapso planam non faciant, contra debitorem audientur, ac summam debiti, pro qua fideiusserunt, ab eo exigēt. vt commune, ac magis commune dicunt Ias. in l. duobus §. i. ff. de iureiur. Felin. in cap. si cautio col. vlt. de fide instrument. Hypp. in rub. num. 265. ff. de fideiussor. Anton. de Tremor. in addit. ad Bon. in pract. except. in rub. quib. mod. su. no. nu. 39. ver. sub iudicibus secularibus verb. fallit. & Anton. Gomez de contract. cap. xiii.

163 num. 3. Non tamen idem erit si fideiussores in iudiciū vocati iureiurando sibi à creditoribus delato se se liberauerunt debitorem non teneri simpliciter iurantes. vt est Accurt. sententia in d. l. duobus §. i. in ver. solutio nis ff. de iureiurand. quæ communiter recepta est, vt constat ex Alex. num. 3. Ias. num. 5. illic ex Ias. rursus in §. item si quis postulante num. 8. institut. de action. quanuis Matth. de Afflict. decis. cl. num. 35. dicat eam communiter improbari. cuius opinio tunc erit admit-

tenda

Thesaur. recept. sent.

- 165 tendam, cum fideiussores se soluisse iurauerint iuxta Alex. in d. §. i. num. 3. quin præterea fideiussores semper contra principalem debitorem agere poterunt, ubi creditor confiteatur sibi ab illis satisfactum esse, ut frequenter placitum asseuerant Matth. de Afflict. decis. xciiii. nu. 3. Hipp. ubi supra, ac latissimè Viuius multos in contraria eunt recensens lib. i. opin. cxxxix. & lib. ii. opin. cxiii. atque ita consuluit Paul. Castrensis. cōf. lxiii. lib. i. in nouis. & Bart. atque Alex. quos cum Ias. refert Io. Cephal. cons. cj. num. 5
- 166 Fideiussores ut à debitore conueniri queant, necessaria est iudicis debitorem non soluendo esse pronunciantis sententia: nec in actis posita nuncii delatio ad id sufficit. commune dicit Ias. in l. stipulatio §. habet autem num. 7. ff. de nou. oper. nunciat.
- 167 Fideiussores indemnitate hoc est qui se se obligant ad id quod creditor à debitore seruare nequierit, eo ipso liberabuntur, quod probabunt creditorem in culpa, ac negligentia fuisse, quo minus debitum suum exigeret, ac præsertim si etiam ab illis ad id fuit præmonitus
- 168 ac requisitus. at fideiussores cæteri qui se hodie simplici fideiussione obstrinxerint, si etiam executionis ordinem renunciarint, nec præmonitionibus, nec interpellationibus culpæ, & negligentia creditoris adiunctis quidquam ad se liberandum efficient. si vero non item executionis beneficio renunciauerint, sed tantum simpliciter fideiusserint, & desidem ac negligentem debitorem præmonuerint, ac requisierint, ut debitum suum exigeret, liberabuntur, si non requisierint, quantumcunque piger, ac negligens in debito seruando creditor proponatur, non item liberabuntur. ut communia ponit, ac meritò valde commendat meus olim iuris doctor Ant. Gomez de contract. cap. xiii. num. 9.
- 170 Fideiussores, qui in ius vocati non fuerunt, principalis debitoris actis non læduntur. commune dicit Rip.
- 171 in l. apud quem num. 34. C. de edend. ut nec quouis periculo ex fortuitis casibus prouenienti offendentur.
- commune

commune ponit Alex. consil. ccclxv. col. vlt. lib. ii.

- 172 Fideiussores, qui pro aliquo absente aut ignorante si deiussissent, actione negotiorum gestorū, quod soluerint, recuperabunt, qui verò pro aliquo inuito aut con-
173 tradicēte fideiussissent, nullam omnino actionem ad id, quod de suo soluerint, consequendum habent. commune ponit Anton. Gomez de contract. cap. xiii. nu. i. i. ex gl. Odofred. Bar. Bal. Ang. & Salic. in l. vlt. C. de negot. gest. atque aliis alibi.

- 174 Fideiussores conuentos principalis debitor poterit defendere, & ob id quod eius interest, exceptiones etiā eas proponere, quæ fideiussoribus non communicantur. vt commune pono ex iis, quæ latè atque eleganter scribit meus & iuris doctor & alter parens Arius Pinelus in l. ii. par. ii. cap. iii. num. 44. C. de rescind. vendit.

- 175 Fideiussores, qui se euictionis nomine obligauerint, aut nullam molestiam illaturū alicuius rei emptori sub pœna promiserint, nullam pœnam omnino incurrent si contractus & oppugnatus & rescissus fuerit remedio l. ii. C. de rescind. vend. & si illam incursum sint, si contractus et remedio restitutionis in integrum ratione ætatis, aut aliquo alio speciali beneficio impugnatus sit. vt frequenter placita ponit insignis Pinelus ad illam eandem l. ii. part. ii. cap. iii. num. 43. cum. seq.

- 177 Fides, quā priuatus hosti dedit, seruanda necessariò non est. commune ait Zas. relatus à Did. à Cou. ruu. in contrarium, cum rei publicæ damnum non vertitur, bono exemplo abiens in tract. de sponsal. ii. par. cap. iii. §. iiii. nu. 14. cum præced. quam in rem nos alibi multas hincinde authoritates colligimus multa ex præclaris rei Romanæ monumentis exempla aduocamus.

- 178 Fidem, quæ à iudicibus de impunitate reis idcirco datur, quo facilius ac luculentius flagitiorum veritas innotescat, seruari non est necesse, & si ordinariis pœnis locus tunc nullus sit. commune aiunt latè & eleganter id pertractantes Anton. Gomez de delict. cap. xii. num. 6. & num. 7. Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. cap. ii.

Thesaur. recept. sent.

num. 16. Iulius Clarus in sua pract. crimin. §. ult. quæst. lv. ver. circa secundum. & vide quæ latius infra obseruamus ver. Iudices.

- 179 Filius ex eo quis probabitur quod instar filii a patribus tractatus fuerit, siue possessorio iudicio siue petitorio agatur. commune ponunt Dec. consil. liiii. col. iii. Bosius in pract. crimin. in tit. de part. suppos. num. 9. num. 11. & 27. cum sequentibus. & qui illud verè ac præclare constringit Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. part. capit. viii. num. 6. quanuis Alciat. & alii aliud receptum perperam asseruerint quorum de errore alicubi copiosius.
- 180 Filius non se filium à sola nominatione efficaciter probabit, nisi si adminicula etiam alia accedant. vt commune inquit Dec. in cap. per tuas col. iii. de probat. Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. viii. §. iii. num. 7. Duennas reg. cccxlii.
- 181 Filius nec probabitur, nec præsumetur adulterinus, in testuofus, vel illegitimus ex matris assertionem in ipsius mortis crepusculo vel ipsi filio, vel aliis circumstantibus facta. vt commune affirmant Boer. quæst. cxcix. col. v. part. ii. Turzan. opin. cxx. quin nec idcirco illegitimus censebitur quod mater adulterij conuicta fuerit, nisi illud liquido aliunde probetur. commune asseuerat Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. par. cap. viii. §. iii. nu. 8.
- 182 Filius à domo patris alibi sumptus eidem suggerere volentis propelli non potest. vt commune renuncio ex Paul. & Ias. nu. 6. in l. quidam cum filius ff. de verb. obligat. si tamen filius ipse alibi habitare velit, ac pater nolit, non aliter alimenta consequentur, quam si patri assensus vel suis in gratiis in eius domo habitet. commune effatur Arius Pinelus in l. i. part. i. nu. 53. & seq. C. de bon. matern.
- 183 Filius inuito patre atque ad expensas obligato operam litis nauabitur. vt frequenter placitum affirmare ausim ex Felin. in cap. ii. de magist. Bal. Nouell. de dote par. vj. priuil. xlvj. in princip. Rebuf. de priueg. scho. priuil. liii. & ex iis, quod ipsi laudant.

- 187 Filius contra alienata à patre admittetur, atque illa reuocabit, nisi probentur vere ex non gratuito contractu alienata: nec quidquam ea in re patris asseueratio etiam iureiurando circumsepta proderit. vt commune pono ex Ias. in l. i. col. i. ff. de eo per quem fact. erit. & in l. si arrogator. num. 25. ff. de adoption. & in auth. vnde si parens. C. de inoffic. testament. atque ex aliis compluribus, quos laudat Tiraq. de retract. lign. §. i. gl. xviii.
- 188 num. 8. at contra illa, quæ cōtractu non gratuito alienata proponuntur, nulla via, ac nulla ratione admittetur. commune aiunt latè Carol. Molin. in consuet. Parisiens. §. viii. gl. iii. num. 18. Did. à Cou. ruu. in cap. Raynutius §. x. nu. 9. de testament. Arius Pinelus in l. i. par. iii. numer. 76. C. de bon. matern. amplia commemorabiliter vt idem prorsus ius futurum sit quanuis pater in fraudem alienauerit, & emptor fraudis particeps fuerit, si modo precium verè numeratum ostendatur. vt commune aio ex Ias. in d. l. si arrogator num. 23. ff. de adoption. Rub. in l. Titia §. imperator nu. 33. ff. de leg. lib. ii. Carol. Molin. in consuet. Parisiens. §. viii. gl. iii. nu. 18. atque Ario Pinelo vbi supra.
- 190 Filius qui patris consentientis negocia gessit, patre morto rationem gestorum reddere fratribus cogetur. vt frequenter placitum renuncio ex Dec. consil. cclv. & consil. cccclxix. Hypp. sing. cccxciii. atque ex aliquam multis aliis, quos laudat multum laudandus Pinelus in l. i. par. ii. num. 39. C. de bon. matern.
- 191 Filiusfam. testamenti faciendius non consequitur q̃ eius pater in hostiū manum ac potestatem redactus sit. vt receptum assero ex Ang. in l. vlt. C. de sentent. pass. Corn. consil. ccciiii. num. pen. lib. iiii. Alex. num. 10. Ias. nu. 9. in l. lex Cornelia. ff. de vulg. & pupill. Imol. col. viii. ver. & plus dico. Ias. num. 243. Ioan. Crot. numer. 18. & nu. 19. in l. si quis pro emptore ff. de vsucap.
- 192 & idem testatur ex aliis Viuius lib. i. opin. cxxi. exemptus tamen patriæ potestatis vinculis ducitur. vt commune ait, contrarium ipse probans Emanuel à Costa
- N a in l.

in l. Gallus §. & quid si tantū. ii. par. pag. 57. nu. 94. ff. de lib. & posth.

- 193 Filiusfamilias patri, cuius autoritas requiritur, donare mortis causa nequit. vt commune effert Corn. consil. ccxciii. lib. i. Ioann. Duran. de arte testand. caut. i. numer. 4. ac latissimè Iulius Clarus de donat. quæst. vj. ver. quæro etiā. vbi multos contrarium non de nihilo afferentes citat. Nec item generaliter, ac regulariter alia alii donare poterit, quā quæ pleno iure ipse possideat. commune inquit Crauet. consil. lxxxiii. nu. 9. & consil. xcii. nu. 1. sed & hæc, quæ pleno iure possidet, non aliter cuiquam causa mortis donare poterit, quā si pater consentiat. vt commune esse literis tradiderunt Rub. consil. xlvj. nu. 2. Soc. consil. clxxii. lib. ii. & vberius Iulius Clarus de donat. quæstion. vj. ver. aut verò quæris. quanuis contrarium iure probabilius sit, vt alibi luculenter ostendo. non autem sufficiet tacitus patris consensus (si doctores sequamur) sed expressio opus erit. vt frequenter placitum copiose inquit Tiraq. de legib. connubial. gl. vii. num. 9.
- 197 Filiusfam. si testamēto (quod patris voluntate condidit) aliquid alicui relinquat, & clausulam codicillarem subiungat, atque ille, cui illud relinquit, vel expressim testamēti tempore relictum agnouerit, vel saltem præsens fuerit, sustinebitur relictum illud tanquam mortis causa donatio: si verò nec agnouerit, nec præsens fuerit nullius pōderis momentiq; erit. vt cōe inquiunt Soc. cōsil. cxxv. lib. iii. Iulius Clarus de donat. quæst. ad finē.
- 199 Filiusfam. nec patre consentiente de iis bonis testari potest, quorū dominiū atq; vsusfructus plenè ad ipsum spectat. vt commune pono infra ver. testari. poterit tamen absque dubio tunc de huiusmodi bonis testamentum exarare, cum ad pias causas illud faciet. vt receptū aiunt Vasq. de success. lib. i. tit. qui testari poss. §. i. num. 50. latè Viuius lib. i. opin. cxxi. colum. ii. latius Iul. Clar. de testamen. quæst. v. ver. sed nunquid filiusfam.
- 201 Filiusfam. non magis potest legare patre consentiente,

- te, quàm testari. vt commune affirmant Ias. in l. seniū. 203
 nu. 8. C. qui testam. facer. poss. Gomez in cap. si pater
 col. i. de testam. lib. vi. Viuius cum aliis lib. i. opin. cxxi.
 202 col. iiii. ac inter viuos de bonis, quorum vsusfructus pa-
 tri non quæritur, pro animi sui sententia iure dispo- 204
 ner. vt frequenter placitum renunciant Aymon Cra-
 uet. consil. lxxxiii. num. 9. & consil. xcii. nu. 1. ac Viuius
 lib. i. opin. cxxi. col. iiii.
 203 Filiusfam. patrem bona dissipantem compellet vt
 eam bonorū partem, quæ suis alimentis par sit quæque
 debite sibi portioni conueniat reponat, ac segreget. vt 204
 communis ait ac rectè exponit doctor meus Arius Pi-
 nelus. in l. i. par. iiii. nu. 76. C. de bon. mater.
 204 Filiusfam. absque parentum consensu matrimoniū
 iure Pontificum valiturum contrahet, & si Cesarum le-
 ges refragentur. commune asserunt Curt. Iun. con- 205
 sil. cxxxvj. num. 3. Emanuel à Costa non prænitendus
 mihi iuris doctor in l. cū tale §. si arbitrato ampliat. ix.
 num. 5. ff. de condit. & demonstrat. Did. à Cou, ruu. in
 tract. de sponsal. ii. par. cap. iiii. §. viii. num. 1. & num. 2. ac
 Viuius lib. i. opin. cxxiii.
 205 Filiusfam. vt alterius procurator, tutor, vel curator 206
 iudicio supereffe absque sui parentis consensu ritè re-
 ctèque potest. vt frequenter placitum enunciant An-
 ton. de Tremor. in pract. except. in rub. quib. mo. suo.
 no. nu. 14. ver. sine consensu patris. Villalob. in sua col-
 lecta. & Viuius lib. i. opin. cxxii.
 206 Filiusfam. si debitum soluerit, contra quod. §. C. Ma-
 cedoniani exceptio illi competeat, eamque ad solutio-
 nem facti errore ductus fuerit, in debiti conditione 207
 id omne repeter, quod soluit: vt commune renuncio
 ex Alex. in l. qui exceptionem ff. de condit. indeb. &
 in l. filiusfam. ff. si cert. petat. tamen si contrarium verius
 alibi ostendam.
 207 Filiusfam. si patris debitum soluat non præsumetur
 in dubio id animo donandi fecisse. vt frequenter placi-
 tum ait Turzan. opin. lxxxix.

Thesaur. recept. sent.

- 208 Filiusfam. quidquid patris occasione, ac patre sciente agit, de illius voluntate egisse creditur. comune pronunciant Curt. Sen. consil. xli. nu. 7. Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. lxxxvj. ver. secundò infertur ad finem.
- 209 Filiusfam. monasterium ingressus à patriæ potestatis vinculis eximitur. vt frequenter placitū aiunt Ias. in l. in pupillari. nu. 9. de vulg. & pupill. Anton. Gomez de testament. cap. iiii. nu. 20. ad fin. Arius Pinelus in l. i. par. i. num. 46. C. de bon. mater. quod alibi cum nō nullis in ordinem redigimus.
- 210 Filiusfam. generaliter ac regulariter ex omnibus cōtractibus à se gestis præterquam ex mutuo, efficaciter obligatur, ac ni soluerit, in carcerem, detrudi, ut quiuis alius, potest. commune ait latè & extricatè meus iuris doctōr Anton. Gomez de contract. cap. vlt. num. 11. cū sequentib.
- 211 Filiusfam. patris sui curator non minus rationes reddere cogetur, quàm quiuis alius extraneus, qui eo officio fungetur. commune ponit post Firmian. de episc. num. 64. præclarus iuris antecessor Arius Pinelus in l. i. par. ii. num. 39. C. de bon. matern.
- 212 Filiusfam. de castrensi peculio sine patris consensu aget, de aduentitio, si præsens in iudicio pater sit, illius vel inuiti consensum habet, at si ab vrbs finibus pater absit, ante illius reditum, atque ante illius vel expressum vel tacitum consensum non poterit litem contestari. vt frequenter placitum scribit Anton. de Tremor. in addit. ad Bonac. in pract. except. in rub. quib. mod. suo. no. nu. 3. ver. generaliter. Villalob. in sua collecta.
- 213 Filiusfam. solus atque ignorante patre hæreditatem, qua ipse ab alio cohonestatus est, adire potest. commune dicit Ias. in l. bonorum num. 17. C. qui admitti. quā
- 214 si repudiet, substituto cuiuis alii præferetur ipsius pater. commune inquit Rip. in l. i. num. 142. ff. de vulg.
- 215 Filius suus hæres pro hærede non vfucapiet. vt comune aiunt complures, quos diligenter congerunt, ac diligentius refutant Anton. Gomez de testament. cap. iiii. num.

- num. 20. & cap. x. nu. 19. atque Arius Pinelus in rub. ii. part. pag. 24. col. ii. cum sequentib. C. de bon. matern.
- 216 Filius & si iusta exhæredationis causa nuncupatim expressa præteratur, testamentum nihilominus nullum prorsus erit. quia scilicet verum est eum nec esse institutum, nec exhæredatum. ut commune constituo ex Ias. in l. sicut. num. 1. C. de testament. milit. & in auth. ex causa col. iii. C. de lib. præter. & in l. in arenam C. de in offic. testament. & ex accuratis nomenclatoribus Guliel. in cap. Raynutius ver. in eodem testamento. in ii. num. 46. de testament. Did. à Cou. ruu. ad illud idem cap. Raynutius num. 1. Anton. Gomez de testament. cap. xi. num. 2. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si
- 217 tantum par. iii. num. 164. ff. de lib. & posthum. reddit autem hæc & quævis alia filii præteritio sic testamentum nullum, ut opus non sit illud nullum dici. ut commune pono ex Alex. consil. xxvii. num. 1. & 3. lib. vj. Ias. in l. posthumo nato à num. 23. C. de bon. possess. contra tab. Guliel. in d. cap. Raynutius ver. in eodem testamento. in i. num. 96. Boer. decis. xcvi. & ex iis, quos superius laudavi, atque inferius laudo ver. præteritio.
- 218 Filius non idcirco institutus censetur quominus testamentum euerratur, quod eius pater illud testamentum condens Titium hæredem instituit, si hic ipse filius hæres esse noluisse: sed perinde ac si huiusmodi filius præteritus omnino fuerit, quæcunque testamento clauduntur inania sunt. commune inquit Aret. in l. i. col. iii. ff. de vulg. & pupill. idem Aret. & Alexan. ac Ias. in l. Gallus in princip. ff. de lib. & posthum. iidem in l. si quis §. ult. ff. de vulg. & pupill.
- 219 Filius si aliqua in re certa tantum instituat, testamentum validum ac ratum erit. ut commune assero ex Paul. num. 3. & num. 4. Ias. num. 15. Fabian. nu. 159. ac reliquis interpretibus in auth. nouissima. C. de in offic. testam. Paulo Pico in l. in quartam num. 6. ff. ad leg. Falcid. atque aliis alibi passim.
- 220 Filius sub conditione ex asse institutus, si substitutum

- in conditionis defectum non habeat, expuncta statim
 221 conditione omnia bona consequitur: sed si vel substitu-
 tum, vel cohæredem habeat, circumducetur conditio
 quo ad legitimam ipsius portionem, & quo ad reliqua
 222 alia hæreditatis bona expectabitur. tandemque si con-
 ditio defecerit, bona cætera vel ad substitutum insoli-
 dum pervenient, vel ad cohæredem pro parte ex iure
 accrescendi spectabunt: sin conditio implebitur, bonis
 omnibus filius potietur. vt frequenter placita latè at-
 testatur Anton. Gomez de testament. cap. ix. num. 49.
 ver. quod tamen limita. & cap. xi. num. 32.
 223 Filius, cui onus restituendæ hæreditatis iniungitur,
 & legitimam sui ipsius portionem, & iustam S. C. tre-
 beleani quartam corradet. vt cõmune effatum pronũ-
 ciat Curt. Iun. consil. clx. num. i. Villalob. in sua collect.
 testanturque idem alii, quos inferius refero.
 224 Filius, qui patris hæres est, bona sua aduēticia vel ma-
 terna ab eodem patre alienata non poterit vindicare,
 aut aliquo modo reuocare. commune ponit eleganter
 illud exponens quonam modo, quaque fini intelligen-
 dum sit, vir elegantis ingenii ac maturi iudiciū Arius
 Pinelus in l. i. par. ii. nu. 79. C. de bon. mater.
 225 Filius non idcirco hæreditatē paternā agnouisse cen-
 setur, quod pacem cū ipsius patris offensore inierit, & si
 auctoramentū aliquod inde nactus sit. ut receptū aiunt
 Anton. de Padilla in l. transigere nu. 63. C. de transact.
 226 Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. lvi. ver. sed hic. nec enim
 necesse est vt patris hæreditatem agnoscendo adeat, vt
 pacē cum illius. offensoribus possit facere. quemadmo-
 dum frequenter placitū affirmat Boer. decis. cxxi. nu. 4.
 Iul. Clar. in laudata quæst. lvi. ver. quæro nunc.
 227 Filius nec quæ casu aliquo nactus est, nec ea, quæ sua
 sibi opera atque industria peperit, fratribus conferet.
 vt receptum ait Segur. in l. i. §. si vir num. 69. ff. de acq.
 228 poss. nec item illa alicui cõmunicabit, aut conferet, quæ
 ex delicto comparauit, veluti ex ludo aut ex vsuris pe-
 cunia etiā paterna collectis. cõmune inquit Claud.
 Aquens.

- 229 Aquēf. in l. quod seruus ff. de acquir. poss. latē Viuius
lib. i. opin. cxxxvj. col. ii. sed nec etiam conferet libros si
230 bi à patre donatos, vel quæ in assequenda doctoris di-
gnitate consumpsit, vel quæ similiter in equis, & re mi-
litari posuit. vt latē ponit cōmunia Viuius lib. ii. opin.
cxxxvj. quæ tamen ab iis pēdent, quæ superius de dona-
tione studii causa facta dixi.
- 231 Filius quæ ex paternis pecuniis ad negociendum cō-
cessis quæsiuit, pro dimidiata parte sibi integre retinet,
pro altera dimidiata cæteris fratribus cōfert. vt cōe po-
nūt Rom. cōf. cccclxix. Bertrā. cōf. ccciii. lib. iii. ac Viu.
varia doctorū dogmata hac in re recēfens, & hoc tandē
232 magis cōe asseuerās lib. i. opin. cxxxvj. idēq; erit si am-
bigetur num illa filius suamet industria quæsierit, num
ex pecunia paterna comparauerit. commune pronun-
ciat Segur. in l. j. §. si vir uxori nu. 69. ff. de acquir. poss.
- 233 Filius ad iustæ portionis expletionē ager cōdictione
234 ex lege. vt commune ait Ant. Rub. cōf. cxv. agerq; nō
solum contra vniuersalem hæredem, sed & cōtra lega-
tarios omnes pro vniuscuiusq; rata. vt receptū pronun-
ciant Corn. cōf. cxlvij. lib. iij. Viuius lib. i. opin. cxxxiii.
- 235 Filius de parentum hæreditate agens de lucro cōpa-
rando agere, non de dāno declinando contendere cen-
setur. commune dicit Aret. in l. Titia col. iij. ad fin. ff. de
236 verb. obli. & si tum diuino, tum naturali, tum humano
iure debita illi paterna hæreditas existimetur. vt rece-
ptum ait Ant. Gomez de testam. cap. i. num. 2.
- 237 Filius & si inuentarium non confecerit, nihil prorsus
de legitima suiipsius portione periclitabitur. commu-
ne ponunt Guid. Pap. decis. liij. Calcan. cōf. lxxxvi.
- 238 Ioan. Duran. de art. testan. tit. v. caut. xxvii. non tamen
quartam trebelleanicam consequetur. vt frequenter
placitū enunciant Corn. cōf. clxiiii. col. iij. lib. iii. Dec.
cōf. cccclxxxi. num. 16.
- 239 Filius in fideicō. parētis locū nō vindicat, vt nec in cæ-
teris hominū dispositionibus. quod frequēter interpre-
tibus placuisse miserūt in literas Alex. cōf. xxvi. lib. iii.

- Dec.conſil.i.& conſil. ccxvii. & conſi. cccclxxx.nu. 10.
240 Ioan.Duran.de art.teſtan.tit.v.caut. 27. & ſi mihi ma-
 gis illorum opinio probetur, qui frequentius itum in
 omnia diuerſa aſſerunt. è quorum numero Iaſ. con-
 ſil.clviii.lib.ii.Bellon.conſil.x.nu.2.
241 Filius delictorum à ſe ipſo patratorum damnatus,
 vt ſe à vitæ, honorisvè diſcrimine expediat, non pote-
 rit res reſtitutioni ſubiectas alienare.vt commune aiūt
 Iaſ.in auth.res quæ,num.20.C.commun.de leg. Arius
 Pinelus in diuerſa humanè tranſiens ad auth. niſi tricē
 nale num.46.C.de bon.mater.
242 Filius & viuo patre, à cuius morte ad illius dignita-
 tem aspiraturus eſt comes, dux, & princeps appellari
 poteſt.communē ait Anton.Gomez de teſtament.ca-
 pit.i.num.5.
243 Filius emancipatus ſi à patre ſine cauſa prætereatur
 iure nouo teſtamentū nullum dicit.vt frequenter placi-
 tum renunciant Paul.num.7.Corn.nu.29. Iaſ. nu. 18.
 in auth.ex cauſa C.de lib. præ. Imol.col.xiii.in l. filio
 præterito ff.de iniuſt.rup.Iaſ.leſt.i.num.54. Emanuel
 à Coſta par.iii.nu.164 ad §.& quid ſi tantum l. Gallus
 ff.de lib.& poſthum.Anton.Gomez de teſtament.ca-
 pit.xi.num.34.& ſi contrariam opinionem,quæ eman-
 cipato tantum hodieque bonorum poſſeſſionem con-
 tra tabulas deſert,neſcio quo ductus ſpiritu comunē
 affirmet Porc.in §.vlt.num.11.inſtit.de bon. poſſeſſ. at
245 ſi iuſtam ob cauſam filius emancipatus prætereatur,au-
 xilio tantum ipſi erit illa bonorum poſſeſſio contra ta-
 bulas. vt receptum ait uir & ingenioſus & laborioſus
 Emanuel à Coſta in d. §. & quid ſi tantum par.iii. nu-
 mer.245.ver.quinta & vltima.
246 Filius emancipatus ritè à parente exhæredatus ſi cō-
 tra paternas tabulas inoſſicioſi querela uti velit, bo-
 norum poſſeſſionem litis agnoſcendę gratia & hodie
 prius perat,neceſſe eſt.communē pono ex Ang. de Pe-
 rigl.in reſeſt.l.in ſuis nu.52.ff.de lib.& poſthum.Alex.
 num.8. Corn.in ſin.ad l.certum.C. unde legit. Corn.
 ruruſ

rursus in auth. ex causa num. 30. C. de lib. præter. Ias. in l. ii. nu. 8. C. de inoffic. testament. Lancel. Galeaul. in l. Gallus §. & quid si tantum num. 49. ff. de lib. & posthum. à quo tamen recepto dogmate aliquando multi merito defecerunt, ut alibi commodius ostendo.

247 Filius emancipatus ab intestato ad suorum similitudinem hodie succedet, & si nec suus sit, nec eius filii, qui suus est, prærogatiuas ac dignitatem obtineat. commune dicit Emanuel à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum part. iii. num. 208. cum sequentibus. ff. de lib. & posthum.

248 Filii institutio hodierno iure conditionibus à casu tantum, vel à casu simul & potestate suspensis non offenditur, & si iure antiquo offenderetur: sed illis omnino deletis pura perstat. ut frequenter placitum renuncio ex Paul. in l. suus quoque col. ii. ff. de hæred. instit. Dec. col. pen. Jacob. nu. 14. Lancel. in finem ad l. si pater. C. de condit. instit. Guliel. in cap. Raynutius ver. reliquit. num. 28. de testament. Roderic. Soarez in l. quoniam in prioribus ampliat. i. C. de inoff. testam. & idem commune ponunt latius de materia agentes Iulius Clarus de testament. quæst. xxxix. Viuius lib. i. opin. 205. at
249 turpes conditiones perinde hodie atque olim filii institutionem depopulantur, ac prorsus labefactant. commune inquit Alber. in l. si pater. num. 193. C. de condit. instit. Guliel. in cap. Raynutius ver. reliquit. nu. 33. de testament. ac magis commune effatur Emanuel à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum part. iii. pag. 113. num. 106. ff. de lib. & posthum.

250 Filii institutio si speciali conuictio dehonestetur, nulla est nullumque testamentum facit. ut commune pronunciat in diuersa omnia rectè abiens Emanuel à Costa lib. i. select. interpret. cap. iii. num. 7. & num. 8. in
251 quæ iam antea recesserant Cuman. in l. quotiens §. si quis hæres ff. de hæred. instit. & in l. turpia. num. 3. ff. de leg. lib. i. Soc. in l. iii. in prin. ff. de lib. & posthu. ac vir acuti ingenii Texera in l. Paulus ii. col. iiii. ff. de reb. du.

Filius

- 252 Filii exhereditatio quando testamentū euertat, quando secus vide supra ver. exhereditatio.
- 253 Filio legitima portio institutionis titulo relinqui omnino debet. cōmune aiunt Ias. in auth. nouissima col. i. C. de inoffic. testam. Did. à Cou. run. in cap. Raynutius in princ. nu. 1. de testam. Ant. Gomez de testam. cap. x. nu. 1. ver. quod. i. extēde. & cap. xxiii. in fin. Viuius
- 254 lib. i. opin. cxxvii. amplia vt idem iuris sit, quanuis testamentum inter liberos condatur. cōmune affirmāt Bertrand. cōf. xix. col. i. lib. vj. Io. Dilect. de art. testā. tit. iii. caut. i. nu. 7. latius Iul. Clar. de testam. q. xxxviii. intellige tamen vt non tota portio legitima institutionis titulo relinqui necessariō debeat, sed certam aliquam rē sic relinqui satis superq; futurum sit. vt supra nu. 219. frequenter placitum retuli.
- 256 Filiosam. hodieq; à matre legitima portio relinqui poterit sub cōditiōe, si è manu patris mittatur, ac sui iuris fiat, & nihil ex bonis ipsi relictis pater eius cōsequatur. commune aiunt Salic. in l. filiis matrem in fin. C. de inoffic. testam. Boer. decis. cxciii. Io. Dilect. de art. testā. tit. de legat. caut. xvi. quanuis contrarium verius, & receptius arbitretur Eman. à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum part. vlt. nu. 8. ff. de lib. & posth. Ant. Gomez
- 258 de testam. cap. xi. nu. 27. quid & exhereditari filius à matre poterit, ne ad eius patrem dissipatorem vsusfructus bonorum perueniat, dummodo instituatür is qui filio iam sui iuris factō bona illa restituat. vt commune asserit Guliel. Bened. in cap. Raynutius ver. in eodem testamento in. ii. num. 17. de testament.
- 259 Filiosam. quidquid à patre ob merita datur, eatenus valet, quatenus meritis non preponderatur. commune aio ex Alex. in l. si donatione num. 4. C. de collat. Ias. & Dec. num. 17. in l. petens C. de pact. Cassan. in consuet. Burgund. rub. viii. §. v. nu. 49. Tiraq. in l. si vnquam ver. donatione nu. 71. & nu. 72. C. de reuoc. donat. Cagnol. in l. ii. nu. 196. C. de rescind. vend. atq; ex aliis, quos supra retuli ver. donatio, vbi obseruata vide.

- 260 Filii, qui se legitimos nondum mora lite aliqua pronunciarī petunt, nō temere audiri debent. vt frequenter placitum inquit Did. à Cou. ruu. in tract. de spōsal.
- 261 ii. part. cap. viii. §. iii. num. 2. censēbuntur autem præiudicatō legitimi ex coniuncta viuorum parentum cohabitatione. vt commune pronunciat idem Did. à Cou. ruu. eadem. ii. part. cap. i. nu. v.
- 262 Filii non ideo instituti, aut vocati censentur, quod in conditione ponantur. commune dicunt Guid. Pap. decis. xxxix. Curt. Iun. cons. xcvi. nu. 1. & vide quæ superius obseruauī ver. conditione comprehensi.
- 263 Filii si ex capite vnde liberi, vel vnde agnati ob triginta annorum præscriptionem à patris hæreditate repellantur, ad eādē nihilominus ex capite vnde legitimi admittētur. cōe aiunt, ac meritō refellūt Alciat. lib. iiii. parad. cap. iiii. Vigl. in §. vlt. nu. 4. instit. de ex hæred. lib.
- 264 Filii seu fam. seu iam è patris manu missi, si sine causa à matre prætereantur, iure, quo vtimur, testamentū illius nullum dicunt. vt commune repuncio ex Corn. in l. iii. nu. 30. C. de iur. delib. Ang. in §. i. instit. de inoff. testa. Did. à Cou. ruu. in cap. Raynucius in princ. nu. 3. & nu. 4. de testa. Vigl. in §. mater vel auus nu. 1. ad fin. instit. de exheredat. liber. Anton. Gomez de testamen. cap. xi. nu. 34. & si ab hoc communiter placito non malè descuissē videantur Imol. in l. i. col. ii. ff. de testament. Vigl. & Eguinar. Baro in adducto §. mater vel auus: idem Vigl. in rub. nu. 4. instit. de inoff. test. Did. à Cou. ruu. in reg. possessor. ii. part. §. v. col. vj. ver. præsertim. de reg. iur. lib. vi.
- 266 Filii ante delictum etiam læsæ maiestatis à parentibus conflatum vel nati, vel concepti pœnis non sunt obnoxii, quibus delinquentium liberos plecti ius sancit. commune inquit Alciat, cons. cccclxvii. num. 7. & Iul.
- 267 Clarus, qui alios contrarium receptum affirmantes refert, ac meritō improbat. in pract. crimin. §. læsæ maiestatis ver. fuit etiam.
- 268 Filii patris iussu adulterum in eiusdem parentis

The saur. recept. sent.

tis nuptias debacchâtem impunè necant. vt commune refert aliò ipse recedens Did. à Cou. ruu. in tract. de sponfal. ii. par. cap. vii. num. 5.

269 Flii vel quicunque descendentes, quibus bonorum restitutio post mortem iniuncta est vsque adeo tacitè sub conditione si sine liberis decesserint, ad eam restitutionem faciendam iussi atque onusti intelliguntur, vt illis susceptis piam quoque causam excludant. commune fantur Dec. consil. cccxci. in fin. Soc. Nep. consil. cxxv. num. 28. lib. i. Carol. Ruin. consil. clxxxii. numer. 8. lib. ii. Tiraq. in l. si unquam ver. liberis num. 64. C. de reuoc. donat. Anton. Gomez de testament. capit. v. num. 34.

270 Filij naturales, & spurii pœnis parenti ob delictum impositis equè ac legitimi liberi plectuntur. commune inquit Ioan. Coras. in l. liberos num. 11. ff. de senat. ac magis commune affirmat Claud. quem refert Iul. Clarus in pract. §. l. x. f. x. maiestatis ver. sed nunquid.

271 Filij naturales tunc demum substitutum excludunt, cum & conditio liberorum ab ipso testatore expressim adiecta est, & testator nec eo sanguinis splendore clarus est, nec ea officij amplitudine præditus, nec ea denique vitæ conditione aut honestate affectus, vt de illis cogitare nequierit. commune dogma esse videtur ex gl. vlt. Rayn. Alb. Francisc. de Ramp. Nicol. de Neap. Raph. Cum. Claud. col. i. Rip. num. 27. in l. ex facto §. si quis rogatus in l. ff. ad S. C. Trebel. ex gl. in verb. iusta sobole in finem. & Odofred. Alber. Bal. Ang. Sali. Paul. Ias. nu. 6. cõmunius id afferente in l. generaliter §. cum autem C. de instit. & substitut. Anton. Gomez de testament. cap. v. num. 40. ver. sed certè in puncto iuris.

272 quanuis uerius ac proculdubio iam receptius, sit, vt idè omnino ius locum habeat seu conditio à testatore exprimitur, seu à lege præsumatur, tantûque semper ratio status, & cõditionis testatoris habeatur. vt intrepide constituo ex Bar. i. col. & quæst. Imol. ac Paul. Alex. num. 11. Vincent. ab Hercul. col. xiiii. qui id receptius pronunciant

pronunciant. in d. §. si quis rogatus. & Petr. de Bella
pert. Cyn. Aret. Corn. num. 4. in d. §. cum autem Soc.
in l. cum auus num. 63. in fin. ff. de condit. & demon-
strat. Aret. num. 40. Dec. num. 37. Paris. num. 56. in ca-
pit. in præsentia de probat. Eman. à Costa, qui late &
elegantè quæstionem hanc excutit, in l. Gallus §. &
quid si tantum. ult. par. pag. 212. num. 769. cum duo-
bus sequent. ff. de lib. & posthu. atque etiã Viuius lib. i.
opin. 137. col. ij.

273 Filii naturales quibus aliis receptis sententiis regan-
tur uide infra ver. Naturales.

274 Filiorum iuris atque, vt ita & clarè & barbarè loquar,
filiationis controuersia non euanescit quinquênio à
morte patris decurso. vt commune inquit Did. à Cou-
ruu. cum compluribus contra non paucos in tract. de
sponsal. ii. par. cap. viii. §. iii. num. 2.

275 Filiorum appellatio nepotes completitur, & cùm fi-
lios institutione uel substitutione testator honorat, ut

276 commune ait Cur. Iun. consi. cxxviiij. num. 12. & cum

277 aliter absurdum inde proficisceretur, & in casibus, qui-
bus masculino fœmineum genus comprehenditur, &

278 cùm testator vel se velle dicit in agnatione conseruari
bona, vel mentionem nascituræ prolis facit. quemad-
modum frequenter placita asserit idẽ Curt. Iun. consi.

279 cxi. nu. 8. & nu. 9. & nu. 11. ac seq. Et deniq; cū fœminæ
ob masculos excluduntur. ut receptum ponit Viuius

280 lib. j. opin. cccxv. nō tamen in fideicommissō comprehē-
duntur. commune pronuntiat Bellon. consi. 50. num. 5.

281 Filiorum conditio, quæ est si quis absque liberis ani-

282 mam exhalauerit, nepote ex filia superstite deficit. exci-
pe nisi si testator filiis & filiabus auctus alterum è ma-

sculis alteri restituere iubeat. tunc enim & ratio agna-
tionis ducta censetur, & hic nepos susque deque ha-

bebitur. communia ponit sedulò Arius Pinel. in l. iii.
nu. 24. C. de bon. mat.

283 Filiorum conditio quādo naturalibus liberis explea-
tur, vide supra ver. filii naturales.

Thesaur. recept. sent.

- 284 Filiis seu descendentibus per masculinam lineam accepta emphyteusis non pertinet ad accipientis filium, vt comune inquit Ioan. Crot. nu. 10. in fin. Loazes num. 67. in l. filiusfam. §. diui. ff. de leg. lib. i. Paris. consil. xxii. num. xliiii. lib. iii. quin & filiis simpliciter, & sibi suscepta ab aliquo emphyteusis non admittet filias. vt commune ponunt Loazes in d. §. diui nu. 68. & congesti à Tiraquell. de retract. lign. §. i. gl. xix. num. clxxxi. ac magis commune renunciant Alex. Ias. & alii, quos allegat Arius Pinel. meus non pœnitendus iuris præceptor contrarium verius ipse docens in l. iii. nu. 33. C. de bon. matern.
- 286 Filiafam. (deceat enim vt sequioris semper generis fœminas masculis subiungamus) absque patris consensu matrimonium contrahens non idcirco iuste exheredabitur. commune inquit Petr. Rauen. in cõpend. tit. de sponsal. col. ii. Felin. nu. 59. Dec. nu. 36. in cap. ecclesia de constit. Ias. in auth. sed si post col. i. C. de inoff. testam. Didac. Cou. ruu. in tract. de spons. ii. par. cap. iii. §. viii. num. 5. & 6.
- 287 Filia, quæ impudiciæ notam sibi inussit, non solum à patre etiam inhonestè viuente exheredari potest, sed & alimentis destitui. vt commune latè ponit Viuius lib. i. opin. cxxx. non tamen ob illam eadem causam à matre meretrice exheredari poterit. vt idem Viuius eodem in loco frequenter placitum renunciat.
- 288 quin si se hæc filia correxerit, & ad bonam frugem redierit, nec à matre, nec à patre, & si vterque summa honestissimæ vitæ laude polleat, exheredari potest. commune asseuerant Rip. in l. ult. num. 223. & sequent. C. de reuocand. donation. Viuius vbi supra, ac magna interpretum caterua, quam supra retuli ver. exheredationis causæ pœnitentia abolentur. quanuis certè hac in specie contrarium omnino asseueranter censcam. sed ea de re alibi.
- 290
- 291 Filia, cui pater mille sestertia testamento reliquit, si postea nuptum cum dote collocetur, non amplius ex illo

illo legato consequetur, quàm quatenus dotis summa ipso præponderatur. commune fantur Alex. & Ias. in l. huiusmodi §. i. ff. de leg. lib. i. Io. Dilect. de art. testā. tit. vj. caut. xxxvi. sed tu per leges quæ copiosius hac de re obseruauit supra ver. dos.

192 Filia substitutum excludet, vbicunque illa conditio si absq; filiis, adiecta proponitur; cōmune inquit Dec. cons. ccccccxx. num. 3. & num. 5. sed vide quæ superius alicubi ea de re vberius scribo.

193 Filia si in dote, quam iam penes maritum habet, instituat, non præterita censetur, nec testamentum aliqua ratione inde periclitatur. cōmune affirmant Alexand. consil. clxviii. num. 11. lib. v. Ias. in authent. nouissima num. 46. C. de inoffic. testament. Guid. Pap. consil. lxxiii. num. 3. Turzan. opin. xxxviii. Iul. Clar. de te

194 stam. vbi etiam receptam illam sententiam asserit, quæ ad maiorem cautelam iubet, vt præterea in duodecim imperialibus instituat.

195 Filia dotata si masculis superstitibus statuto excludatur, atque illi masculi mortem obeant, sic ad ius succedendi patri redit, ac si nunquam exclusa esset. vt frequenter placitum testificantur Soc. consil. lxxiii. in causa col. ii. circa fin. lib. i. Turzan. opin. clxii.

196 Filia dotata si statuto excludatur, cuius in statuti rubrica sit, vt filia dotem adepta in ascendentium bonis non succedat, ab omni omnium ascendentium successione excludetur: & si in ipsamet statuti constitutione non alterius deinde fiat mentio, quàm matris vel auix. vt commune latissimè ponit Viuius lib. j. opinion. cccxiii.

197 Filia emancipata absque patris consensu ritè & olim potuit, hodieque potest iure etiam ciuili matrimonium contrahere. vt commune ponunt Eman. à Costa in l. cum tale §. si arbitrato ampliat. ix. num. 3. ff. de condit. & demonstr. Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. part. cap. iii. §. viii. num. 3.

198 Filix tum virgines, tum viduæ iis priuilegijs fruuntur,

- tur, quæ illarum maioribus tum masculis, tum fœminis concessa sunt: at quæ iam matrimonio aliquorum coniunctæ sunt, non itidem ijs priuilegijs potientur. commune aiunt Chuchalon ad Dec. in l. fœminæ numer. 95. ff. de reg. iur. Viuius lib. i. opin. cxxvj. magis cōmune pronunciat Soc. Nep. conf. clxviii. num. 57. lib. ii.
- 299 sed contrarium proculdubio semper æquius, ac verius est. quod etiam magis commune asseruerunt Dec. conf. fil. ccxxiii. col. ii. Cagnol. in l. cum quædam puella ff. de iurisd. omn. iud. & affirmant complures laudati à Tiracquell. in l. i. connub. xxxvii. & qui copiosissimè allegantur ab Ario Pinelo (qui contrarium crebrius quidem fatetur, sed falsum omnino probat) in l. iii. num. 34. C. de bon. matern.
- 300 Filix, si paternis bonis cum iureiurando renūcient, iuramenti absolutionem impetrare poterunt, ac deinde suum ius solenniter prosequuntur. quia scilicet eo ipso enormissime læsæ censeantur. vt frequentibus doctorum suffragiis probatum inquit Dec. conf. cciii. num. 5. Viuius lib. i. opin. ccxxi.
- 301 Filix, quæ superstitibus masculis statuto excluduntur, si in paternis testamentis prætereantur, ac masculi illi hæredes instituantur, non poterunt ratione aliqua eiusmodi testamenta idcirco impugnare. vt commune affirmant Alex. num. 6. Dec. num. 4. in l. filix dotem C. de collat. idem Alexand. num. 16. Ias. num. 58. Claud. num. 21. Crot. num. 109. in l. Gallus §. & quid sit tantum ff. de lib. & posthum. copiosius Iul. Clar. de testam. quæst. xlii. ver. quæ quidem conclusio. si autem extranei homines hæredes scribantur, aliud prorsus erit. vt receptum asseuerant Berous in cap. Raynutius num. 237 de testament. Viuius lib. i. opin. cccxv. col. v. & si valde atque immeritò dubitet Iul. Clar. vbi supra, ver. secundus est casus.
- 303 Filix ob parentum crimina etiam læsæ maiestatis, & ob quæ filii plectuntur, nullam omnino pœnam incurrunt. vt receptum interpretum dogma effert Gygas de

de crimin. læsæ maiest. fol. 150. quæst. xiiii. num. 15.
quid enim mali de hoc sexu vel suspicari, vel in futurū
timeri fas est?

- 304 Filiafam. cum ex cōsuetudine ob cōtractas nuptias
à patriæ potestatis vinculis eximuntur, mortuo mari-
to redeunt rursus ad pristinam parentum potestatem.
vt vbiq. seruari testantur Boer. decis. cxcvii. num. 4.
Grammat. decis. liii. num. 9. & ponit commune Viuius
lib. i. opin. cxxi. col. iii. quāuis mihi contrarium proba-
ri posse nō de nihilo videatur.
- 305 Filiabus relictum non participant regulariter posthu-
mæ. vt frequēter placitum affirmat omni laude dignus
Arius Pinel. in l. iii. num. 7. C. de bon. mater.
- 306 Fiscus in ambiguis vel quæstionibus, uel doctorum
opinionibus, vel probationibus, si aut de lucro, aut de
pœna exigenda agat, condemnari debet. commune aio
aio ex Ias. in l. de die col. ult. ff. qui satisda. cogant. Rip.
in rub. num. 4. de iudic. Hypp. in rub. nu. 393. C. de pro-
bat. Syluest. in §. res fisci institut. de vsucap. Fan. de pi-
gnor. ii. part. memb. iiii. num. 118. Did. à Cou. ruu. lib. i.
resolut. cap. xvi. col. ii.
- 307 Fiscus in damnati bonis locum hæredis subiens plus
iuris, quā ipsemet iudicatus habere nec potest, nec de-
bet. commune inquit Curt. Iun. consil. cxx. & ad om-
nia illius debita prorsus tenetur, cuius bona asciuit. vt
receptum larè attestatur, ac diligenter explicat Iulius
Clarus in pract. §. ult. quæst. lxxviii. ver. sed an tenetur
cum sequent.
- 309 Flagranti in delicto deprehensi, & absque sententia
puniri possunt. vt frequenter placitum copiosè ponit,
atque accuratè declarat Iulius Clarus in pract. §. vl-
tim. quæst. viii. post Aegid. Bossum in pract. tit. de de-
nunciat. num. 10.
- 310 Fœminæ atque earum liberi priuilegiis omnibus
fruuntur, quæ concessa sunt illarum maioribus, atque
ipforum descendantibus, vel posteris, vel liberis, vel
denique filiis. vt commune ostendit, ac latissimè, &
diligen-

diligentissimè contra nonnullos commonstrat meus olim iuris præceptor Arius Pinelus in l.iii. nu. 32. cum duobus sequētib. C. de bon. mater. quò te conferes de materia actus.

- 311 Fœminarum, quæ exclusæ sunt, liberi non admittentur. commune dicunt And. Tiraq. de primog. q. xii. Carol. Molin. in consuet. Parisiens. §. xvi. num. 1. Didac. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. part. cap. vlt. §. i. num. 5. ver. iiii. & amplè ac fructuosè Arius Pinelus in l.iii. numer. 19. C. de bon. mat. Viuius etiam lib. i. opin. cccxv. colum. iiii.
- 312 Fœminas statuta ob masculos excludentia rem favore dignam tractare censentur. commune ait Curr.
- 313 Iun. consil. lvii. num. 8. & si contrarium magis commune asseueret Soc. Iun. consil. i. num. 46. & 108. lib. i. quem meritò carpit. Viuius compluria notatu digna ad huiusmodi statutorum materiam aggregans lib. i. opinion. cccxv. siquidem fœminas masculis superstitibus ab hæreditate abigi, & legi sacrosanctæ, & antiquis xii. tabularum sanctionibus consentaneum est. Sed ea de re latius alibi. vtentur autem hac statuti prærogatiua, & clerici: vt frequenter placitum enunciant Paris. consil. xlvii. nu. 62. lib. iii. Brun. in tract. quod stantib. masc.
- 316 xii. art. princ. q. xi. & item Iudæi priuilegio hoc fruuntur, ac fœminas suæ religionis omni hæreditate intercipiunt. quemadmodum frequenter placitum infit Marquard. de iudæis. ii. part. cap. ii. num. 4. Sed & legitimati vel subsequenti parentum matrimonio, vel à principe eadem prærogatiua potiētur. commune ponit Viuius
- 318 in d. opin. cccxv. col. i. & col. v. quanuis legitimati ab alio quam à principe idem iuris consequuturi nō sint: sic enim frequenter interpretibus probari attestantur Dec. in l. liberos ad fin. C. de collat. Cur. Sen. consil. xvi.
- 319 num. 5. Brun. vbi supra quæst. xii. artic. iiii. sufficiet autem hac in specie, cum fœminæ simpliciter masculis superstitibus excluduntur, vt vel per aliquod temporis momentum filius superuiuat, quanuis ante agni-

- gam successione occumbat , ac vitam cum morte commutet . vt commune asseuerat Viuius in eadem opinione colum.penult. cum Alexand.confil.xx.lib.i. Socin.confil.cxlili.lib.i.& confil.ccxvi.lib.ii. Brun.vbi supra.art.xiii. princ. quæst.vj. Tiraquell. in tractat.res
- 320 inter alios acta limit.xlii.& sequent.Sed si verba statuti ita concepta fuerint, vt donec masculi supersint, fœmineum genus excludatur, etiam post quadraginta annos deficientibus masculis fœminæ admittētur. quemadmodum pronunciant receptum Soc.confil. lxiii. colum.i. Soc.Nep.conf.cx.num.4.& num.16.lib.ii. Ioan.
- 321 Dilect.de arte testan.caut.vj.tit.xj. num.5. vbi autem masculi non extiterint, fœminæ absque omni dubio rem prorsus omnem indistinctè adipiscuntur. quod asserit commune Soc. Nep. confil. lxxx. num.6.lib.ii.
- 322 quin imo & vbi exclusæ erunt, ad legitimæ suæ portionis expletionem agere poterunt. commune scribis
- 323 Grammat.decis.cj.num.46. quod intellige nisi si non solum simpliciter excludantur, sed & dote contentæ esse iubeantur. commune ponit Viuius dicta opinio. col. antepen.
- 324 Fœminas excludentia ob superstites masculos statuta ad bona aliis in locis sita non proferuntur. vt frequentius placuisse testificatur Alex.conf.xvi.viso titulo lib.i.
- 325 Fœneratores criminaliter puniri possunt.vt receptū dicit Seraccha de mercat. part.i. num.37. de quibus ac de fœnore illorum mercede, videbis quæ inferius obseruo ver.vsuræ.
- 326 Forenses, vt doctores fantur, seu exteri mortales non fruuntur statutis, quæ aliquem inhabilem aliàs ad aliquid habilem reddunt. commune aiunt Ruini. confil. cxx. colum. vlt.& confil.ccj. lib.j. Viuius lib.j. opin.cccxviii.
- 327 Forenses non reguntur consuetudine, seu stilo, qui ad causæ decisionem spectat, & si ea consuetudine obstringantur, quæ ad iudicij ordinem pertinent. com-

Thesaur. recept. sent.

mune efferunt, relati à Viuiolib. i. opin. cx.

328 Forum quin patrat delicti ratione omnes fortiantur, nulla est dubitatio. vt latè cum receptis sententiis explicant Duennas reg. cclxxviii. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxxviii. per totam.

329 Fornicatio simplex & si iure ciuili nullas pœnas det,
330 tamen & peccatum mortale proculdubio est, & tum sacris initiatum arbitrarie pœnæ iure canonum subiicit,
331 tum clericum suspensionis damno obnoxium facit. vt communia ponit latissimè de materia. scribens Iulius Clarus in pract. crimin. §. fornicatio in princ. & in primo. ver.

332 Fortuitorum casuum generalis renunciatio contractibus addita tot, ac tantas vires habet, vt specialis necessaria non sit. commune pono ex Alex. num. 12. Ias. nu. 14. in l. sed & si quis §. quæsitum ff. si quis caution. Imol. in cap. i. num. 13. commod. Corn. conf. cxxviii.

333 num. 43. lib. ii. Ias. conf. cvii. col. iii. lib. i. si autem vnus casus peculiariter exprimatur, ac generalia deinde verba subiungantur, perinde erit, ac si omnes sigillatim expressi sint. vt magis commune attestantur Alexan. consil. iii. viso instrumento colum. ii. in fin. lib. i. Turzan. opin. cxliii.

334 quin autem huiusmodi renunciatio valere debeat, dubitare nemo potest. vt frequenter placitum inquit Straccha de mercat. part. iij. num. 77. & iiii. part. num. 6.

335 Frater non idcirco sororis successionem excluditur, quòd soror fratris hæreditatem ob statutum non consequatur. commune ait Cagnol. in l. secundum naturam num. 30. ff. de reg. iur.

336 Frater à fratre turpem aliquam personam heredem instituyente præteritus totum penitus fratris testamentum querela inofficiosi rumpet, & si aliquo legato ibidem cohonestatus sit. commune aiunt Ias. conf. lxxi. num. 3. lib. i. & in l. fratres num. 9. C. de inoffic. testament.

337 Dec. consil. ccccxix. nu. 13. quanuis verius proculdubio sit, vt frater hic præteritus solum ad legitimæ portionis

portionis explemētum possit agere, ac reliqua omnia de suo loco non moueantur. quod etiam magis commune cum Paris. scripsit Iul. Clar. de testam. q. 50. ver. pone ergo, & ver. sed quæro tu scis.

338 Frater contra fratrem inuitus nec in ciuilibus, nec in criminalibus testificari cogetur. commune effert Iacob. de Sanct. Georg. in l. lege Iulia num. 2. ff. de testibus.

339 Frater germanus, aut eodem patre natus sororem inopem de suo dotare cogetur. vt frequenter placitū inquit Fulgos. conf. ccxxiii. Rip. in l. i. num. 83. ff. solut. matri. Palat. Ruu. in repet. cap. per vestras. §. lxxvi. num. 3. de donat. inter virum, & vxorem. ac diligenter Arius Pinelus in l. i. part. iii. num. 101. C. de bon. mat.

340 Vterinus autem frater ad alimenta duntaxat, non etiā ad dotem adigetur. cōmune ausim affirmare ex Ang. & Alexand. in l. a filio ff. ad Trebell. Fulg. conf. ccxxiii. Ias. ac Rip. num. 83. in laudatam l. i. ff. solut. matrim.

341 Fratrī homicida, eiusque hærcdes ad fratris mortui successionē incapaces habentur. commune inquit Boer. decis. xxv. num. 8.

342 Frater, qui post patris mortem bonis indiuisis, lucris communicatis, ac nec petita, nec data ratione viuunt, iniūsse societatem censentur. commune ait Alcīa. reg. i. præsumpt. xxv. in princ.

343 Fratrum filii in patrui hæreditate, si nullus alius patruus superfit, pro stirpis, non pro capitum ratione succedunt. cōmune aiunt Nicol. de Vbald. in tract. de success. ab intestato par. iii. col. i. & innumerij alij, quos congerit And. Tiraq. optimus nomenclator de retract. ligna. §. xj. glos. xii. num. 5. licet aliquam multi ac perperam mea quidem sententia contrarium attestentur, quos refert idem Tiraq. eodem loci num. 4. ac Didac. à Cou. ruu. in suis epit. titu. de success. ab intestat. nu. 8. qua de re nos alibi latissimam conteximus disputationem.

345 Fratribus si quid legetur, vel fideicōmissio relinquitur,

tur, vel aliquod feudum concedatur, vel quodpiam statutum seu faueat, seu succenseat, de primis fratribus &, vt vocant, vterinis intelligi debet. commune dicit Tiraq. in l. boues §. hoc sermone nu. 83. ff. de verb. significat.

- 346 Fructus iis rebus constantes, quæ seruando seruari nequeunt, vltra triennium durare non præsumuntur. commune ait Corn. conf. ciiii. num. 25. lib. ii.
- 347 Fructus ante vel post aditam hereditatem bona fide perceptos heres legatario restituere non compellitur. commune effantur Alex. in l. si tibi §. cum seruus ff. de leg. lib. i. Io. Dilect. de art. testan. tit. vj. caut. xj.
- 348 Fructus naturales restituere non cogetur bonæ fidei possessor, nisi qua fini rem suam illis auxit, quaque tenus locupletior ob illos euasit. vt frequenter placitum dicunt Alex. in l. Nefennius §. vlt. num. 7. ff. de re iud. Soc. Nep. consil. vlt. num. 21. lib. i. Carol. Ruin. consil. xxiiii. in fin. lib. i. Syluan. conf. lxxix. nu. 48. Matth. de Afflic. decis. cxxl. nu. 2. quod tamen in fructibus iam consumptis exaudiri duntaxat oportet. nam extantes adhuc fructus omnes indistincte restituet. vt receptum constituo ex Ang. in §. si quis à non domino institu. de rerum diuision. Alex. conf. xxiiii. lib. iiii. Felin. in cap. significauerunt num. 6. de testib. Dec. in l. si me & Titium ff. si cert. petat.
- 350 Fructus extantes triennio præscribet bonæ fidei possessor. commune inquit Balb. de præscript. part. iiii. quæst. xxxv.
- 351 Fructus post id crimen admissum perceptos, cuius damnatorum bona non ipso iure, sed per sententiam proscribuntur, adiudicari fisco cum cæteris bonis oportet. commune ait Io. Bernard. in pract. crimin. can. capit. cxxiii. multo autem magis & indistincte fructus confiscus non vindicabit, quos post illud crimen collectos esse constiterit, cuius causa bonas ipso iure delinquens exuitur. vt latè ait receptum Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. part. cap. vj. §. viii. num. 8.

- 353 Fructus non restituntur ab emptore, qui rem reddit adactus remedio l.ii. C. de rescindend. vendit. commune pronunciat copiosè, & accuratè contra multos differens Arius Pinel. in eandem l.ii. part. ii. cap. ult. num. i. cum sequentib. quod tamen intelliges, nisi ipsemet emptor agat, vt resoluit idem Pinel. ibidem numer. 28.
- 355 Fructus industriales, seu quos industriæ, ac diligentia acceptos ferri oportet, eatenus bonæ fidei possessor restituet, quatenus ditior illis factus reperietur. vt commune inquit Panorm. in cap. grauis. num. 6. de restitut. spoliat. Fulgos. in l. sed & si lege §. quod autem num. i. ff. de petit. hæredit. Alexand. in l. Nescennius §. ult. num. 7. ff. de re iud. Curt. Sen. consil. vii. col. penult.
- 356 & si nullos huius generis fructus à bonæ fidei possessore, quanuis illis locupletatus luculenter sit, restitui debere frequentius placitum testentur plærique omnes interpretes in l. insulam §. fructus ff. solut. matr. ac prolixè Arius Pinel. in l. ii. par. ii. cap. ult. num. 47. C. de rescind. vendit.
- 357 Fructus naturales magni momenti, ac valoris, quos ex bonis paraphernis volentis vxoris maritus percipit, tunc demum vel vxori, vel eius hæredibus restitui par erit, cum maritus illis rem suam locupletauit,
- 358 at industriales quosuis vel naturales parux indicationis, ac precij nullos indistinctè restituere maritus cogetur. vt communia ex multis assatim enunciat Did. à Cou. ruu. in tractat. de sponsal. ii. part. cap. vii. §. i. num. 2.
- 359 Fructus minoris & sine decreto alienari possunt, & nō vltra trium annorum spacium durare præsumptio est. commune renuncio ex Alex. consil. xlix. colum. ii. lib. i. Dec. in auth. qui rem C. de sacrosanct. eccles. & ex aliis compluribus, quos laudat Andr. Tiraq. de retract. lign. §. j. glos. vii. num. 51.
- 360 Fructus, quorum mentio à lege vel statuto fit, ij demum esse intelliguntur, qui deductis omnibus expensis

penſis, ac ſumptibus ſuperſunt. commune ponit Viuius lib.i. opinion. cccj. ſequuntur aliquamulti, quos allegat Tiraquel.de retract.lib.i.§.xv.gloſ.i.nu. i. & ſequent.

- 361 Fructuum reſtitutionem non remoratur bona fides ex errore iuris proſecta, cum contractus de rebus eccleſiaſticis initus nullus declaratur. vt commune eſſe conſtat ex Felin.in cap.cum cauſa nu. 27.de re iud. Grammat.decif.lxxix. Curt. Sen. conſil.lxxi.colum.vii. & ſi generaliter, ac regulariter vbi eccleſiæ fauor non vertitur, ſecus ſit. vt frequenter placitum aſſerere auſim ex Iaſ.in l.i.§. ſi vir vxori num. 22. & in l.iii. §. ex contractu num. 27. ff. de acquirend. poſſeſſi. Felin. & in loco ſuperius laudato, & in cap. de quarta. num. 29. de præſcri. Curt Sen. vbi ſupra: atq; alii, quos refert Did. à Cou. 363 ruu. lib.i. reſolut. cap.iii. num. 28. quin & in rebus eccleſiaſticis ſi præter bonam fidem ex errore iuris ortum color aliquis, ac prætextus non omnino improbabilis acceſſerit, fructuum reſtitutio impediètur. commune ponit ex Imol. Felin. Molin. & aliis in ſignis Pinelus ad l.ii. part.ii. cap. vlt. num. 26. C. de reſcindend. vendition. 364 Frumentum ſi extra aliquem locū exportari prohibeatur, & farina prohibita cenſebitur. commune aiunt Rip.in tract. de peſte. tit. de remed. ad conſeru. vbert. 365 num. 75. Viuius lib.i. opin. cclxxxvi. nec opus erit, vt apprehendatur, qui illud exportauerit. ſed ſatis ſuperque erit, ſi teſtibus conuincatur, & ſi expreſſim in apprehenſos pœna irrogetur. commune teſtificantur Rip.vbi ſupra nu. 104. & nu. 105. Viuius d. opin. col.ii. 366 quanuis reuera aliud magis conſentaneū iuri ſit. quod etiam frequenter placitum agnoſcit idem Rip. & obſeruat accuratè Iul. Clar.in præſ. §. vlt. q. lxxxii. ſtat.vii. 367 Intellige porrò, ac memoriæ inſcribere vtilibus huius ſtatuti pœnis eos non irretiri, qui frumentum ſui metuſus cauſa exportauerint. commune pronunciat Iaſ.in l.cætera §. ſed & ſi quis ad opus num. 7. ff. de leg. lib.i. item

- 368 item nec eos his pœnis esse obnoxios recordare, qui frumentum per transitum duntaxat transtulerint. vt ait receptum Viuius d. opinion. cclxxvi. colum. iiii. &
- 369 Iul. Clar. qui hanc materiam luculentius tractat, & contrarium consuetudine seruari attestatur in laudata quæst. lxxxii. statut. vii.
- 370 Fuga famæ inditio adiuta ad infligendum tormentum sufficiet. commune ait Marc. Anton. in tract.
- 371 de indit. num. 277. & sequent. quod tamen non procedet, vbi quis post institutam accusationem, ac post inquisitionem delatus fugerit. commune inquit idem Marc. Anton. vbi supra num. 179. ver. hæc conclusio, Boer. decis. ccxv. num. 10. Viuius lib. i. opin. cxx. col. ii.
- 372 qui etiam eodem lib. i. opin. cxx. fugam solam sufficere ad torquendum latissimè receptum ponit. quod asserit quoque frequenter placitum Iulius Clarus in pract.
- 373 §. ult. quæst. xxi. ver. fuga delinquentis. sed inditium præterea aliquod requirit, & verius & receptius mihi videtur. cum fuga nec plenam, nec semiplenam sed qualem, qualem suspicionem præferat. vt frequenter interpretibus probatum affirmant Curt. Sen. in l. admonendi num. 155. ff. de iuriur. Viuius copiosè vbi supra.
- 375 Memineris autem quod inditium ex fuga natum reuersione purgari potest. vt receptum pronūciant Rip. in d. l. admonendi nu. 65. Boer. decis. ccxv. nu. 17. & qui de materia vberimè agūt Viuius vbi supra col. iiii. Iul. Clar. d. ver. cum sequentib.
- 376 Fuga famuli tum plenam probationem facit, vt commune asseuerat Curt. Sen. contrarium ipse testans in l. admonendi num. 171. ff. de iureiur. & de bonis subtrahitis præsumptionem inducit. commune ponit Viuius lib. i. opin. cxx. col. vj.
- 378 Fugæ suspicionem non iureiurando, sed breui cognitione de plano, ac duobus saltem testibus de legitima aliqua suspicionis causa allegata testificantibus probari oportet, vt debitor capi possit. comune aiunt las. in l. apertissimi C. de iudic. Anton. de Tremor. in addit.

Thefaur.recept.sent.

- dit.ad Bon.in pract.except.rub.de recus.nu.3.asserunt
Rip.in suis sing.respons.tit.de legib.& long. consuetu.
cap.xiii.num.28.Paris.consil.ej.num.5.lib.iiij.Thomas
379 Parpalia in repet.l.ii.col.xxi. ff.solut.matrim. & si per-
peram ac licentiosè scripserint eam iureiurando credi-
torū appositè probari Paul. Castrens.consil.cccclxxiiii.
num.1.lib.i. Caccialup. in tractat. de debit. suspect. &
380 fugit. quæst.vi. num. 18. poterit autem feriatis etiam
diebus hac de re agi, & in illis facultatem capiendi
debitoris indulgeri. commune ponit Viuius lib.i.opi-
nion.lix.atque ante illum Alciat. in capit. cum non ab
homine num.71.de iudic.
- 381 Fugere non tenetur inuasus, vt sequutæ cædis cri-
mine liberetur.cōmune effantur Ias.in l. vt vim nu.38.
ff.de iustit.& iur. & qui accuratè declarat Ant.Gomez
de delict.c.iiij.num.23.
- 382 Fugiens iudex,vel quipiam alius magistratus,vel cū
iam officio functus esset,vel cū nondum ad eius finē
peruenisset, obstringitur læsæ maiestatis crimine. vt
commune latè ponit Viuius lib.i.opin.cxx. col.penult.
- 383 Fugientes è carcere pro confessis habentur.commu-
ne attestantur Boer.decis.ccxv.nu.9. vberrimè Viuius
lib.i.opin.cxix.& opin.cxx. Iul. Clar. in pract.§.vltim.
- 384 q.xxi.ver.tertio autem modo.si autem ij è carcere fu-
gientes statuto puniantur,non illi comprehenduntur,
qui reuertendi animo discesserunt. vt voluit Bal.in l.i.
C. de seru. fugit. cuius sententiam ponit communem
- 385 Viuius d.opin.cxx.col.iii.& si cōtrariū iure verius pro-
culdubio sit.vt alibi ostendo.
- 386 Fur vbicunque cum furto reperitur accusari, ac pu-
niri potest.commune aiunt Did.à Cou.ruu. lib.ii.reso-
lut.cap.xx.num.15.& in pract. quæst. cap.xi. num.ix.
Viuius lib.i.opin.Iudex domicilij in finem. & qui mul-
tos in vtranq; partem refert,ac latè ea de re agens im-
meritò tandem in contrariam partem cōtra publicam
utilitatem discedit Iul. Clar.in pract, §. vlt. q.xxxviii.
ver. tu scis.

- 387 Fures ita conditione conueniri poterunt, vt & conclusio, & condemnatio ad dandum fiat. commune pronunciant Ias. col. ii. Alciat. nu. 1. in l. si quis nec causam
- 388 §. ult. ff. si cert. pet. & si illic Bar. tantum concludi possentiat, vt possessio restituatur. stentq; ab illo Pau. Castrenf. Aret. & Soc. in fin. commune id asserens, ac Purpur. num. 3. cuius sanè controuersie ea mihi probabilior concordia videtur, quā eodem in loco scripsit Ias. num. 34. & Alex. num. 3. Ias. col. ii. in l. scire debemus §. ult. ff. de verb. oblig. vt libello id vicio non vertatur, sententia vertatur.
- 390 Fures iuramento in litem sunt obnoxij. vt frequenter placitum asserunt Paris. cons. cix. nu. 30. lib. iii. Iul. Clar. in pract. §. furtum ver. item contra furem.
- 391 Fures non ideo minus furti pœnis plectentur, quod dominus rerum furto euersarum protestetur furtum illud sua ipsius voluntate, atque authoritate fuisse patratum. vt communiter interpretibus probari renunciant Cur. Iun. in l. i. nu. 5. C. de furt. Iul. Clar. in pract. §. furtum ver. item excusatur. Ant. Gomez de delict. cap. v. num. 2.
- 392 Fures ob defensionem rerum, quæ aliter recuperari nequeunt, necari impunè possunt. cōmune inquit Ias. in l. vitium num. 25. ff. de iusti. & iur. & qui complures authores laudat hac de re copiosè tractans Iul. Clar. in pract. §. homicidium ver. vltima est defensio.
- 393 Fures furtis committendis assueti, & famosi fiunt, & furca plectuntur. commune asserit Cepoll. in auth. sed
- 394 nouo iure num. 19. C. de seru. fug. habebitur autē & famosus, & furca dignus, qui vel tribus tantū vicibus furtū admiserit. cōmune pronunciant idem Cepoll. vbi supra nu. 84. Iul. Clar. in pract. §. furtum ver. scias tamē.
- 395 Ceteri autē fures nusquam crucis pœnas dabūt. vt cōmuniter probatū testificantur Gomez in §. ex maleficiis. nu. 2. & nu. 3. institut. de act. Anan. in cap. ex literis
- 396 post nu. 9. de furt. amplia & si furtum immensæ quantitatatis susceperint. vt frequenter placitū effantur Ant. de Vbal.

Thesaur. recept. sent.

Vbal. inter consil. crimin. diuers. consil. lxxi. nu. 22. lib. ii.
& alij, quos accuratè refert Iul. Clar. in d. §. furtū ver.
sed an pro vno.

397 Furibus pœnam quadrupli iure impositam consue-
tudo iam antiquauit, atque aboleuit, ac si alicubi in vsu
adhuc est, ad illam fures in conscientiae foro non tenen-
tur. commune asserunt Gomez in §. ex maleficiis. nu-
mer. 14. institut. de action. Iul. Clar. in pract. crimin. §.
ex maleficiis nu. 14. institut. de action. Iul. Clar. in pract.

398 crimin. §. furtum ver. pœna autem quadrupli. quod ta-
men & à iure tum diuino tum humano abhorret, &
vtilitati iuris parenti maximè reluctatur. sed ea de re
alibi latius, atque opportunius agemus.

399 Furtum eius summæ, quæ alioquin liquidò debetur
& aliter exigi nequeat, licitum vnicuique est. commu-
ne aiunt Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. cap. ii. num. 15.
ver. iiii. eodem iure, & latè Viuius lib. ii. opin. cxxxiii.
vbi alias species recenset, in quibus furtum aut licet,
aut non punitur.

400 Furtum si ab eo vel famulo, vel seruo fiat, qui rem
deferendam ad aliquem suscepit, siue famulus seruusue
rem illam mittentis sit, seu rem accepturi, si eius tamē
fuit conditionis, vt similia negocia transigere soleret,
furti damnum ille patietur, ad quem res mittebatur,
non verò qui rem mittebat. vt commune ponit Ant.

401 Gomez de contract. cap. vii. num. 3. excipe nisi res illa,
quæ reportanda committitur, ac furto intercipitur,
pecunia sit, aut res aliqua, quam in genere deberet eius
missor. vt frequenter placitum duco ex Paul. Castrenf.
& Alexand. ad Bartol. in l. argentum ff. commod. Bal. &
Salic. in l. si is cui C. de furt. Ias. in l. i. ff. de eo per quem

402 fact. erit. Anton. Gomez d. cap. vii. col. pen. & si æqui-
tas, atque ipsa vtilitas iusti propè mater & æqui refragari
videatur. verum ea de re alibi vberius. excipe. ii. ni

403 si si expressim conuentum esset, vt aliquis nominatim
declaratus, vel ipsemet debitor rem apportaret. vt pro-
bat luculenter tex. in l. eum qui §. vlt. cum l. seq. ff. com-
mod.

mod. & ponit receptum Gomez vbi supra.

- 404 Furti actio etiam pro re minima vel vti vel subtrahenda gallina, atque etiam ouo intercepto dabitur. vt receptum testificantur Tiraquel. in tract. de iudic. in reb. min. exigend. fol. 50. col. ii. ver. x. Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. cap. xiii. num. 12. & qui vsu id seruari scribit, licet pœnam imminui ob rei furto ablata exiguitatem affirmet Iul. Clar. in pract. crim. §. furtum. ver. pariter
- 405 etiam. quanuis Didaci à communi placito dissentientis opinio mihi magis arrideat, eamque alibi probare multum, lateq; admitar.
- 406 Furto sublatam rem qui bona fide emit, si res extet, illam restituere tenebitur, si verò euauit, quatenus locupletior factus est, rei precium domino illius refundet. vt frequentissimis quâ Theologorum, quâ Canonitarum calculis sanctum asseuerat Did. à Cou. ruu. in cap. peccatum fol. 303. de reg. iur. lib. vi.
- 407 Furto res amotæ, atque apud aliquem spectatæ fidei hominem repertæ illum furti non arguent, secus si vilis, atque improbatæ vitæ homo sit. commune affirmat August. ad Angel. de malefic. in ver. & vestem cœlestem post num. 19. ac latius Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxi. ver. vlt.
- 409 Furto res sibi subtractas vnusquisque in alterius domino poterit inuestigare, si facultatem prius à iudice adipiscatur, vt commune doctorum placitum renunciant August. ad Ang. de malefic. in ver. & vestem cœlestem num. 34. practica Conradi fol. 366. post numer. 14.
- 410 quanuis huiusmodi copiam non esse à iudicibus faciendam asserat receptum Abb. in cap. qui cum fure nu. de furt. quæ refert accuratè de materia agens Iul. Clar. in pract. §. furtum. ver. quæro nunquid.
- 411 Furor postea superueniens pœnam corporis delicto antea patrato infligendum extinguit. commune aiunt Ias. in l. furioso col pen. C. qui testam. fac. poss. & in l. ex facto num. 30. ff. de vulg. & pupill. Rip. in l. vlt. num. 219. C. de inoffic. testament. Chuchalon ad Decium

Theſaur.recept ſent.

cium in l. in negociis ver. delicto ff. de reg. iur. Anton. Blanc. in pract. crimin. in cap. quod incipit imbecillitate num. 11. latè Did. à Cou. ruu. in repet. element. si furiosus fol. 3 t 6, nu. 2. de homicid. Anton. Gomez de delict. cap. i. num. 72. Duennas reg. cclix. Viuius lib. i. opinion. cxviii. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lx. ver. item quæro cum ſequent.

412 Furioſus omnibus iis prærogatiuis fruetur, quibus minor ob ætatis imbecillitatem potitur. vt frequenter placitum conſtituo ex Alex. & Iaſ. in l. Imperatores ff. de re iudic. Alex. in l. centurio num. 13. ff. de vulg. & pupill. Iaſ. in l. is cui bonis col. iii. ff. de ver. oblig. Felin. in cap. paſtoralis col. ii. de iudic. Ant. Gomez de contract. cap. xiiii. num. 3.

413 Furioſus ſi per aperta interualla furore corripiatur, furoris tempore contraxiſſe in dubio præſumetur. commune efferunt Præpoſ. in cap. dilectus in ii. de ſponſal. Iaſ. in l. pâtre furioſo nu. 1. ff. de iis qui ſunt ſui vel alie. iur. Curt. Iun. conſ. clj. num. 7.

414 Furioſus nec ad pias cauſas validè teſtabitur. commune inquiunt Grat. conſ. xxx. num. 32. lib. ii. Viuius lib. i. opin. ccclxxiii. col. ii.

415 Furioſi citatio ad curatorem illi aſſignandum neceſſaria non eſt. commune ponit Cagnol. in l. furioſi in fin. ff. de reg. iur.

1

GABELLA, vt ſari increbuit, aſportantibus aliquid ſtatuto impoſita non ab eo debetur, qui res in ſuummet uſum auehit. commune eſſatur Iaſ. in l. certa §. ſed ſi quis ad opus. num. 7. ff. de legat. lib. i. nec item ab eo ſoluenda eſt, qui aliunde per illum locum res aliò transfert. vt receptum inſit idem Iaſ. eodem in loco num. 71.

3 Gabella quo caſu de contractibus ſoluenda eſt, de illo duntaxat precio ſoluetur, quod deductis omnibus ſumptibus in ſubſtitutiones, rebelliones, proxenetas, & alia

- & alia id genus collatis penes venditorē restat. vt etiā
- 4 gabella legatis indicta de ea tantum legatis parte soluatur, quæ onere completo superfuerit. cōmunia testatur Anton. Gomez de testament. cap. xi. nu. 25. ver. ii. infertur.
- 5 Gabella & si non debeatur, cum res ex reuendendi pacto venditur, tamen si soluatur, non repetitur. commune pronunciat meus iuris doctor Arius Pinelus in l. ii. par. ii. cap. iii. num. 36. C. de rescind. vendit.
- 6 Gabella ab ecclesiastica rei emptore soluenda necessaria est, & si ab ipsa ecclesia non sit soluenda. vt frequenter placitum affirmat Andr. Tiraq. de retract. lign. §. i. gl. xiii. num. 12.
- 7 Gabella si ab illo indicta sit, qui eius imponendę potestatem habeat, etiam ab animo, seu, vt doctores loquuntur, in conscientię foro debetur. commune ponit Firmian. de gabell. par. ix. quæst. i.
- 9 Gabella nec vni ex gabellariis soluta debitorem eius
- 10 liberat, nec ab vno ex gabellariis in solidum peti potest. commune ponunt Ias. in l. si vnus. nu. 2. ff. de pact.
- 11 Firmian. de gabell. iiii. part. num. 19. & si contrarium tum consuetudine legibus maiori seruetur, tum iuxta veram legum doctriam probabilius, veriusque sit. quemadmodum asseruit Paul. perperam à Ias. intellectus in d. l. si vnus ad fin. princip. & luculenter probat singularis Accurt. doctrina in l. nemo ex sociis in verb. alienare ff. pro soc. vbi docet Accurt. socios sibi ad eam mandatum inuicem dedisse videri, quæ societati expediunt. quod extollunt Alex. in l. de pupillo §. si pluriū nu. 3. ff. de nou. oper. nunc. & complures laudati à Ias. in l. stipulationes non diuiduntur nu. 9. ff. de verb. obl. Dec. in l. si socius num. 2. & seq. ff. si cert. pet. nec Bart. autoritas, quam Ias. in cōtrariū adducit, de gabellariis verba facit. nec Bart. rursus autoritas, quā Firmian. ex illius cōmētariis ad l. ult. ad fin. ff. vt i. pos. promit, gabellariis cōuenit. si quidē loquitur illic Bar. de duobus aduersariis cōtendentibus de pedagij recipiēdi iure, quod
- P inquit

inquit Batr. non posse duobus in solidum competere, ut de dominio censet I. C. in l. si ut certo §. si duobus ff. commodat. at non loquitur Bart. de sociis mutuò ne gocià societatis transigentibus. iuuat porrò quod supra cum Paul. proposuimus, tex. in l. iustissimè §. proponitur ver. æquum enim. & ver. id genus ff. de ædil. edict. iuuat præterea quod scribit Bal. in l. cum te ad finem. ver. caue tamen C. si cer. pet. sed hæc atque alia latius, & accuratius alibi.

- 12 Galli sua in potestate ac mancipio liberos non habent: atque idcirco illis pupillariter non substituent. commune inquit Rip. in l. ii. num. 21. ff. de vulgar. & pupillar. quanuis contrarium alibi latissimè ostendam verius, atque æquius.
- 13 Geminatio ex interuallo maiorem vim habet. commune ait Alciat. lib. iiii. de verb. signification. pag. 41.
- 14 quas autem vires illa regulariter, ac generaliter, & singillarim habeat, discas ex Ias. num. 10. Rip. num. 26. Zas. num. 20. in l. quod iussit ff. de re iud. Felin. in cap. si cautio num. 43. de fide instrument. & in cap. si quando colum. xii. ver. rescripti geminatio de rescript. Hypopol. in l. i. §. quæstioni. num. 5. ff. de quæstion. Corset. in tract. de verb. geminat. num. 17. lib. i. tractat. Nicunif. in cap. quoniam contra fol. 139. col. ii. num. 14. de probat. Euerard. in Topicis cap. xcj. Eman. à Costa in rep. l. si ex cautione fallent. xiiii. per totam à pag. 131. C. de non numer. pecun. Ario Pinelo in rub. part. i. numer. 14. ver. inde etiam. & num. 43. C. de bon. matern. & in l. ii. part. i. cap. ii. num. 22. & cap. iiii. num. 32. C. de rescind. vendit.
- 15 Generalis decisio non comprehendit casus priuilegiatos: ut commune ponit Negusant. de pign. memb. i. part. viii. qua de re adito semper Ias. à num. 9. Alciat. à num. 6. in l. i. ff. solut. matrimon. Dec. in l. ii. in fin. C. vn. de liberi Ar. Pinel. in authen. nisi tricennale pag. 182. col. iiii. ad fin. C. de bon. mater. Viui. lib. i. opin. cccxxi.
- 16 ex quibus omnibus colliges id procedere, cum priuilegiatus

giatus casus prærogatiuam expressim ea in re atq; specie habet, de qua decisio generalis concepta est, alias secus. vt etiam eleganter docet Accurt. in l. à diuo Pio ff. de re iudic. cuius sententiam multum commendat ibidem Paul. & optimã reputat Arius Pinel. in rub. ii. par. cap. i. num. 15. C. de rescind. vendi. tradunt Ias. in l. ult. num. 14. C. de edict. diu. Adr. toll. Dec. nu. 8. Cagno. ad fin. in l. i. ff. de reg. iur. idẽ Dec. cons. v. Straccha de mercatura pag. 476. num. 5.

17 Generandi facultas cui abest, matrimonij contrahẽdici copia non adest. commune ait Sylu. de nupt. part. j. fol. 59. Villalob. in sua collect.

18 Graduum distinctio quoad consanguineos vel propinquos ex latere censendos, si matrimonij causa agatur, ex iure Pontificio peti debet, si successionis materia tractetur, ex iuris ciuilibus constitutionibus in vtroq; foro prometur: si verò de contractibus, & aliis causis differatur, iuris Pontificij regulis in ecclesiastico foro, Cæsareis definitionibus in laicorum iudicijs metietur. vt magis commune asseruerat prolixè hac de re agens Didac. à Cou. ruu. in tracta. de sponsal. ii. part. cap. vi.

19 S. vj. nu. 8. & vbi de horum gradibus in statuto aliquo mentio fiet, semper iuris ciuilibus supputatio iniectur. commune inquit Cotta in memor. ver. graduum computatio, ac Viuius lib. i. opin. cccxxix.

I **ABITATVRVM** qui se in aliquo certo loco promittit, non in eo habitare præcisè cogetur, & si ad illud quod interest agentis teneatur. commune dicit Did. à Cou. ruu. in tract. de spons. ii. part. cap. vii. num. 5.

2 Hæreditas parentum non debita filiis, sed quasi debita censetur: quo circa si de ea illi agant de consequendo lucro, non de damno declinando agere ducentur. commune ponunt Aret. in l. Titia num. 3. col. ii. ad fin. ff. de verb. oblig. Palat. Ruu. in repet. cap. per vestras §. xxi. num. 5. de donat. inter vir. & vx.

III Thesaur. recept. sent.

- 3 Hæreditas iacens nec dicitur, nec est, cum quis suus hæres in rerum natura est. commune ait Ant. Gomez.
- 4 de testament. cap. x. num. 17. quin & postquam semel adita est, amplius hæreditas non est. commune scribunt Ias. in l. possessio §. vereres nu. 18. ff. de acquir. possess. Viuius lib. i. opin. cxliii. ad finem.
- 5 Hæreditas adeatur, necesse est, seu ab institutis seu à iustis hæredibus, ut vel testamento, vel ab intestato relicta deberi incipiant. commune inquit, Corn. cō. fil. xcvi. col. i. lib. iii. Did. à Cou. ruu. in cap. iii. nu. 3. de
- 6 testamen. Anton. Gomez de testament. cap. xii. nu. 11. ver. item etiam in tantum. alias nec ad pias causas legata debentur. commune asserit Alex. consil. cccli. iii.
- 7 statutis num. 17. lib. ii. excipe tamen ut hæc non procedant cum suis aliquis hæres, hæres est. ut receptum ait ex Dec. cons. ccxlv. & cons. ccl. & cons. cccxxi. ex Ias. consil. cxxx. col. iii. lib. i. Viuius lib. i. opin. cxliii. & est text. expressus in l. in suis ff. de lib. & posthum.
- 8 Hæreditas si in aliquem casum simpliciter hæredi adimatur, quo casu adimetur, peruentura intelligetur vel ad cohæredes, vel ad substitutos, si adsint, alioquin ad iustos hæredes spectabit. commune fantur Ias. in l. ult. §. ult. num. 3. ff. si cert. pet. Iul. Clar. de testa. q. lxxix. ver. vltim.
- 9 Hæreditas vi vel metu alicuius eidem relicta tum si scio addicetur, cum qui metu vel vi institutus est, testatori proximior erit: alias secus. ut frequenter placitum attestatur Iulius Clarus in pract. §. ult. quæst. lxxix. ver. si testator.
- 10 Hæreditatis aditio animi tota est. commune inquit Corn. consil. cccxii. lib. iii. Ioan. Dilect. de art. testanda
- 11 tit. xi. caut. i. non tamen idcirco aliunde quam ex aliquo exteriori actu probabitur. commune pronunciat Nicet. in glossarū concordia xc. Villalob. in sua collecta.
- 12 Hæreditas quin mutuis pactis inter aliquos viuētes adhuc initis distribui, dari vè tota superstici illorū possit, nihil impedit. commune aio ex Oldr. cons. cccxxix.

Alb.

Alb. & Salic. ac Ias. col.iii. in l. vlt. C. de pact. Ang. in h
fancimus C. de donat. & in l. hæreditaria ff. de bon. aur.
iud. poss. Ias. in l. stipulatio hoc modo col. ix. ff. de verb.
oblig. Dec. conf. lxxiii. nu. 4. Soc. Iun. conf. cxliiii. nu. 28.
cum sequentib. lib. i. Hypp. ling. cccxxxi. latè Io. Ce-
phal. conf. xliiii. num. 4.

13 Hæreditatis adeūda iuri per triginta annos præscri-
bitur. cōe ait Balb. de præscrip. par. iiii. quartæ par. prin.

14 q. xix. & si enim nondū aditæ hæreditatis ius in bonis
alicuius nona ponatur; vt receptū esse videtur ex Alex.
nu. 2. atq; aliis in l. precia rerū ff. ad l. Falc. ex Paul. nu. 3.
Ias. col. i. in l. iiii. C. de fideicōmiss. ex Ias. rursus in l. cum
filiis fam. nu. 112. ff. de leg. lib. i. & in l. i. § veteres nu. 27.
ff. de acq. poss. & in l. gallus §. & quid si tantum nu. 123.
ff. de lib. & posth. & in l. si arrogator nu. 13. ff. de adopt.
& in l. emancipata nu. 15. C. qui admit. atq; inibi cæteris
recentioribus interpretibus: ex Iacob. etiam in l. qui se
patris nu. 15. C. vnd. lib. ac Rebuff. in l. vna pag. 88. nu.
22. & seq. C. de sent. quæ pro eo quod interest. tamen
quo ad præscriptionē in cōsideratione est. l. licet cū gl.
C. de iur. delib. tradit latè And. Tiraq. in l. si vnquā ver.
reuertatur nu. 312. C. de reuoc. donat. Balb. vbi supra.

15 Hæreditatis immixtioni æquē atq; illius aditioni per
triginta annos præscribetur: cōe assero ex Aret. in l.
quādiu in i. col. ii. ff. de acquir. hered. Corn. & Alex. in l.
licet. C. de iur. delib. Dec. ac Iac. de Sanc. Georg. ytroq;
nu. 8. in l. vna C. quand. non per. part. Tiraq. in l. si vn-
quā ver. reuertatur nu. 312. D. de reuoc. donat. Balb. de
præscrip. par. iiii. partis. iiii. princ. q. xix. col. ii. ver. & pa-
riter iuri immiscēdi. Viuius lib. i. opin. cxlvi. pro quibus
stat aperta Græcorū auctoritas apud Harmenop. lib. v.
c. c. viii. §. η τῆς ἀληθοῦς ἀπαίτησις, vt cōtra sententiā

16 opinio explodēda omnino sit. dabitur tamē restitutio
ex illa generali clausula, si qua mihi iusta causa videbi-
tur. vt receptū effantur Soc. in l. cū filius §. i. col. i. ff. de
verb. oblig. Dec. conf. ccciii. col. ii. Viui. d. opin. cxlvi. &

17 lib. ii. opin. cxxvii. quin & filii decurso eo tēporis spatio
pote-

Thesaur. recept. sent.

poterunt ex alio capite absque vlla restitutionis ope ad hæreditatem aspirare, vt alibi latè scribo.

- 18 Hæreditatis immixtio à creditoribus cōtra suos hæredes agentibus probanda est, vt illorum intentio iusto innixa fundamento procedat. commune dicit contra multos Anton. Gomez de testament. cap. ix. num. 25.
- 19 ver. sed his non obstantibus. probabitur autem efficaciter si ostendetur filium dixisse se retinere domum aliquam paternam pro legitima: vt contra Bal. & Angel. asserit frequenter placitum Vigl. in §. vlt. nu. 3. insti. de hæred. qual. & different.
- 20 Hæreditatis petitio & censetur, & est realis actio. vt arbitratur Bart. in l. sed si lege §. petitio ff. de petit. hæreditat. cuius doctrinam communiter receptam pronunciant Ias. num. 13. Rip. num. 7. Purpur. num. 14. Iacob. de Nigris num. 3. in rub. ff. si cert. petat. Ang. in §. sed istæ col. iii. instit. de action. Ias. in §. quedam nu. 42.
- 21 in finem institut. illo eodem tit. quanuis meo quidem iudicio inter mixtas actiones ponenda sit. vt rectè contendunt Curt. Iun. num. 13. & Hieronym. Butig. num. etiam 13. ad allegatam rub. ff. si cert. petat. verùm ea de re alibi vberius. obseruabis autem quod hæc hæreditatis petitio æquè suis hæredibus concedetur, atque aliis quibusuis hæredibus, vt luculenter probat l. i. & l. iii. ff. de acquirend. hæredit. & nemo huc vsque repertus est, qui ea in re controuersiam cieret. vnde etiam titulus pro hærede eisdem suis hæredibus necessariò concedetur, cùm hæreditatis petitio fundamentum omne habeat in titulo pro hærede, vt docet receptus Bart. in l. pro hærede. ff. de acquirend. hæred. quamobrem, vt dixi, titulus pro hærede suis hæredibus competet, quibus
- 23 hæreditatis petitio nemine refragante competit. vt verissimè contra commune interpretum placitum aliis argumentis ducti tentarunt Fulg. in l. nihil C. pro hærede, & Cuman. in l. ii. §. filium quoque ff. pro hæred. Vigl. in §. sui autem institut. de hæred. qual. & differ. Ant. Rub. in repet. l. pater filium num. 100. ff. de in off. testam.

testam. atq; alij, quos infra refero ver. hæredis titulus, seu pro hærede titulus.

24 Hæreditatem non aditam iure suitatis non transmittent emancipati filij. vt commune pono ex Corn. num. 4. Alexand. colum. ii. Ias. colum. i. Iacob. de Sanct. Georg. col. ii. in fin. ad l. iii. C. de iur. delib. Corn. rursus num. 10. Alex. col. pen. Ias. col. vlt. in l. emancipati C. de collat. Ias. in l. emancipata lect. i. num. 6. C. qui admitt. & Ang. Aret. in §. emancipati col. ii. & col. iii. insti. de hæred. quæ ab intest.

25 Hæreditatem alicuius simpliciter repudians, aut renunciatione à se remouens hæreditate exclusisse se tū ex testamento, tum ab intestato censetur. vt est glossæ doctrina in l. i. §. sed videndū in ver. succedat ff. de success. edict. quam frequenter placitam constituo ex Bar. & reliquis interpretibus in l. nec is §. vlt. ff. de acq. hæredita. Bal. in rub. quæst. vj. C. qui admitti. Paul. in l. iii. ad finem C. de iur. & fact. ignorant. Paul. Aret. & cæteris commentatoribus ad l. iii. ff. de acquirend. hæredit. Paul. Rursus num. 6. Ias. num. 7. ac reliquis in l. i. C. qui admitti.

26 Hæreditatem qui ex parte repudiauit, cum illi plures eius hæreditatis partes deferrentur, nihil egisse videtur, & ideo hæreditatem rursus pro animi sui arbitratu adire poterit. commune assero ex gloss. ad finem. Bart. num. 3. Bald. Paul. Cuman. & Aret. in l. ii. ff. de acquirend. hæred. ex Paul. in l. si solus ff. illo eodem tit. Alex. Fulg. nu. 3. Corn. ante num. 4. Alex. & Ias. nu. 1.

27 in l. quidam eulogio C. de iur. delib. & si non de nihilo contrarium moliantur Iacob. Rauen. Alb. Ang. Salic. Io. de Imol. Alex. & Ias. in d. l. ii. quam legunt simul cū l. i. ff. de acquir. hæred. sed hac de re alibi copiosius Deo fauente agemus.

28 Hæreditatem viuientis in pactum deducentes nihil agunt, & si filij sint. commune dicit Ias. in l. de quæstione num. 5. de pact. nec iururandum vires huic pacto vllas addet. vt commune ponit latè de materia agens

Thesaur. recept. sent.

Viuius lib. primo opinione cccxxiii.

- 30 Hæreditate hæredē testator priuare potest, si quid ille ab ipso iniunctū aut fecerit, aut non fecerit. Com-
- 31 mune affirmat Aymon Crauer. consi. j. num. 3. valebitque huiusmodi priuatio in fideicommissi vim, vt frequenter placitum asserunt Beltrand. consil. excj. num. 5. lib. vj. idem Crauer. vbi supra. nu. 6.
- 32 Hæreditate non adita minor viginti quinque annis decedens tanquam eo ipso latus restitutionis beneficium ad heredes transmittit, vt & maior annis ex iusta aliqua causa transmississe intelligitur. commune pono ex Corn. col. iij. Alex. col. iij. Ias. col. vlt. Iacobi de sancto Georg. num. 13. in l. infanti. C. de iur. delib. Ias. in l. cum antiquioribus col. ii. C. illo eod. tit. atque ex alijs, quos laudat Viuius lib. j. opin. cxliii. post princ.
- 33 Hæreditate non adita si quis hæres eo in testamento scriptus decessit, cui clausula codicillaris inserta erat, quanuis ipsius hæredes ad petendam hæreditatem ius non habeant, tamen fideicommissum totius hæreditatis recte possent, quia scilicet ad illius transmissiōnem restitutio nulla requiratur. commune inquit Alex. in l. cum filio. ff. de leg. lib. j. Ioan. Dilect. de art. testand. tit. xj. caut. j.
- 34 Hæreditate aui priuatur nepos ob commissum a patre homicidium vt frequenter placitū renunciat Boer. decis. xxvij. nu. 8. Villalobos in sua collecta.
- 35 Hæres ea in parte, in qua hæres est, defunctum reddit, ac representat, in cæteris hæreditatis partibus extranei loco est. commune aiunt Ioan. Nic. in l. generaliter. nu. 120. C. de secund. nupt. & latissima allegatio-
ne. vbi Anton. Gomez. de contract. cap. x. nume. 3. versi. confirmatur, atque Arius Pinelus in l. j. par. iij. pag. xiiii. col. iij. & col. iiii. pag. cxli. & pag. clviii. col. ii. ad finem. C. de bon. matern.
- 36 Hæres ex minus solenni voluntate, minusque rite ac solenniter cōscripto testamēto naturaliter tenetur. vt frequenter placitum est. Alexan. nu. 2. in l. non dubium

dubium. C. de testamen. Ias. in l. cum quis à nu. 9. C. de iur. & fact. ignorant. idem Ias. in l. i. à num. 16. ff. de condict. indebit. idem Ias. nu. 70. Rip. nu. 96 in l. nemo potest. ff. de leg. lib. i. idem Ias. consil. lxxxii. num. 3. lib. iii. Decius consil. cccxlviii. nu. 1. Alciat. in cap. nouit num. 30. de iudic. quam sententiam mirificè confirmat commemorabilis Plinii Iunioris authoritas lib. iiii. epist. x. ad Sabinum in hæc verba scribentis: confido accursurum te sententiæ meæ, cum religiosissimè soleas custodire defunctorum voluntatem, quam bonis hæredibus intellexisse pro iure est. Neque enim minus apud nos honestas, quam apud alios necessitas valet. Meretur ergo libertatem sinentibus nobis, fruatur legato, quasi omnia diligentissimè cauerit. cavit enim, quæ hæredes bene elegit. Confirmat alia non minus etiam luculenta eiusdem prudentissimi Plinii sententia lib. v. epist. vii. subsequentia verba literis cõsignata cum Calpurnio suo conferentis: hoc, inquit, si ius aspicias, irritum: si defuncti voluntatem, ratum & firmum est. Mihi autem defuncti voluntas, (ve reor quam in partem iurisconsulci, quod sum dicturus accipiant) antiquior iure est. quam ob rem non temere scripsisse Angel. duco in l. quidam §. illo C. de necess. seru. pec. care hæredem, qui voluntatem testatoris & si minus solenniter factum non seruet. nec multum memorentur qui cõtra equum adeo honestum atque utile frequenter placitum se se subtiles ostendere nituntur. quos referunt non inculpatè sequuti Alciat. lib. v. paradox. cap. xvij. Did. à Cou. ruu. in cap. cum esses. num. 9. de testamen. quinimo si huiusmodi tabulis minus solenniter exaratis relicta hæres vel stipulatione vel nudo duntaxat pacto promiserit, ad ea soluenda efficaciter obligabitur, & si qui simpliciter illa relicta solum agnouerit, obligationis ciuilibus vinculis non irritatur. vt magis commune dogma assero ex ijs, quos referunt Corn. ad finem. Alexan. colum. j. & colum. ij. Ias. num. 4. post Salicet. ac Fulgos. in l. non dubium C. de

Thesaur.recept.sent.

- C.de testament. Ias. rursus consil. lxxxii. colum.vlt.
 38 lib.iii.quod ampliabis vt idem futurum prorsus sit, si hæc hæredis promissio testatori ipsi, antequam ille mortem obiret, facta peponatur. vt probat text. in l. vlt. C.de fideicommiss. iuxta vnam Bart. interpretati-
 nem.quam valde commédant, & amplectuntur Imol. & Alexand.num.9.in l.nemo potest.ff.de leg.lib.i.affir-
 mant alij, quos sequutus refert Gulielm. Benedict. in cap.Raynutius in verb.si absque liberis.in ii.num.172.
 de testament. quidquid negligenter reluctetur Ias.d.
 39 consil.lxxxii.col.vlt.in finem.Memineris porro,ac me-
 moriæ perpetuo commendabis,quod huiusmodi pro-
 missiones non solum ad præstationes transacti tempo-
 ris, sed & ad postea decursuras promittentem hæredē obligabunt.vt commune pono ex glos.ac reliquis com-
 mantatoribus in l.ii. C.de dot. promiss. Ias.in l.j.nu.5.
 C.de fideicommiss. Dec.in l.si certis annis.num.12. C.
 de pact. Gulielm. Bened.vbi supra num. 174. & nu.178.
 & num.190.
 40 Hætes certa in re institutus, si cohæres non adiungā-
 tur, hæres ex asse prorsus erit. commune pronunciant
 Alexand.in l.quotiens C.de hæred. instit. Mayner.in
 41 l.ius nostrum num.6.ff.de regul.iur.quod adeo verum
 est, vt & si expressim à testatore plus capere prohibea-
 tur, totam hæreditatem nihilominus capturus sit.
 quemadmodum magis commune censent Alexand.in
 l. si quis priore col.vlt.ff.ad Senatusconsult. Trebell. Vi-
 uius latè lib.i. opin. cxxxiiii. post princip. latius Iulius
 Clarus de testament. quæst. lxxiiij. ver. punctus est.
 42 quanuis complures ea in specie & nullum esse testa-
 mentum asserant, & rem totam ad intestati causam re-
 duci obnixè contendant. quorum dogma magis com-
 mune ponunt Philipp. Corn.in l.quotiens col.penult.
 C.de hæred.instituend. & ij, quos laudat Iulius Clar.
 43 vbi supra ver.contrariam aut em.mihi autem summo-
 pere illud placet, vt tanquam inutile fuerit testamen-
 tum iusti hæredes hæreditatem omnem cōsequantur,
 sed

sed rem tamen illam, in quā quis particulariter illo modo institutus fuit, veluti fideicommissio obligati eidem restituant. quod etiam communiter placere enunciant meus iuris doctor Ant. Gomez de testa. cap. x. nu. 10. & num. 11.

- 44 Hæres certa in re institutus si adiungatur vel vniuersalis, vex parte cohæres, nihil amplius re illa, in quā instituitur capiet: si tamen adiunctus hæres adire noluit, seu non potuit, totam hæreditatem iure accrescendi vindicabit. commune renuncio ex Imol. in l. i. §. si ex fundo col. i. ver. iii. fallit. & col. viii. ver. item intellige ff. de hæred. instituend. Salic. col. ii. quæst. iii. princip. Paul. Castrenf. num. 2. Corn. num. 5. Alex. & Ias. col. i. in l.
- 45 quotiens C. de hæred. instituend. si autem adiunctus cohæres adierit, & nihil amplius, vt dixi, iste in re certa institutus adipiscetur, & legatarii numero habebitur. commune ait Ant. Gomez de testa. cap. ii. col. pen.
- 46 ad fin. & cap. x. num. 12. quanuis verius longè arbitror, quod frequenter placitum affirmat Curt. Iun. conf. exc. num. 3. huiusmodi institutum hæredem nec simpliciter legatarium, nec omnino hæredem esse censendum, sed in specie vtrinque communicante ponendum fore.
- 47 Hæres ex asse non solum si partem adeat, & de alia taceat, sed etiam si partem aliquam adeat, & aliam expressim repudiet, hæres in solidum efficitur. vt commune ex compluribus pronunciat Ant. Gomez de testament. cap. x. num. 19.
- 48 Hæres si quis instituatur à testatore, qui ab eodemmet instituto postea hærede vel à notario, vel ab alio quopiam rogatus fuit, quem vellet hæredem facere, & ille eum sibi hæredem esse velle responderit, hæres iure haud controuerso erit. commune ponunt, & accuratè declarant Iul. Clar. de testament. quæst. xxxvii. Viuius lib. i. opin. cxlv.
- 49 Hæres vt à iudice in possessionem hæreditatis mittatur, satis superque est, si testamentum ostendat, ac se dicat

Thesaur. recept. sent.

- 50 dicat eum esse; qui illic instituatur: quanuis aliud longè diuersum futurum sit, si ab intestato ad illum redeat, hæreditas. vt frequenter placitum constituunt Dec. cōs. l. lxxxiiii. Gozad. cōs. l. xxi. Matth. de Afflict. decis. l. cxix. nu. 6. Viuius lib. j. opin. clxxix. antequam verò bonorum possessionem naturaliter apprehendat, eam nō habebit. commune dicit latè Tiraqu. in tractat. le mort faisis. in iii. præfat. declar. nu. 2. & nu. 3.
- 52 Hæres institui spurius non prohibetur sub conditione, si natalibus restituatur. commune pronūciat Curt. Iun. cōs. l. lxxxiiii. nu. 3. Villalob. in sua collecta.
- 53 Hæres cōstitutione habitus filius & si reuera non institutus sit, tamē possessorio diui Adriani beneficio ponetur. cōmune inquit meus olim iuris doctor atque acutissimi ingenii vir Emanuel à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum par. i. nu. 5 r. ff. de lib. & posthu.
- 54 Hæres ex tempore, vel ex die sui ipsius mortis institutus subducto tempore institutus purè censebitur, quanuis ex tempore vel die mortis alterius alicuius sub conditione institutus videatur. commune aio ex Bart. colum. i. oppos. iiii. Imol. num. 1. ac reliquis interpretibus in l. hæreditas ex die ff. de hæred. instituē. ex Bar. Cin. Alb. Bal. Paul. & cæteris commentatoribus in l. extraneum. C. de hæred. instit. Ang. in §. hæres. col. i. in fin. instit. de hæred. instit.
- 55 Hæres intra luctus annū testatoris vita functi vxorem necessariò alet. commune fatetur Ias. in §. fuerat. nume. 28. institu. de action. & vide quæ infra scribo versu. vxor.
- 56 Hæres sententia damnatus repertorii beneficio iuuatus. commune pronūciat Alex. in l. ex diuerso. §. ult. ff. solut. matr. si autem inuentarium vel repertorium antea non confecerit, quanuis in exteriori foro obligari possit, in conscientia tamen iudicio nec creditoribus nec legatariis tenebitur, vt frequenter placitū aiant Arret. in rub. col. ii. ff. de acquiren. hæred. Carol. Ruin. cōs. l. xx. lib. iiii. Alciat. in cap. nouit nume. 34. de iudic.

- iudic. Vigl. in §. extraneis nume. §. institu. de hæred. qualit. & different. Did. à Cou. ruu. in cap. j. nu. 16. de testamē. & in tract. de sponsal. ij. par. cap. vj. §. viij. nu. 10.
- 58 Hæres, qui defuncti factum ob legem resistentē alioquin nullum impugnare atque euertere prorsus valet, impunè admittetur. commune renuncio ex Soc. consi. lxxix. nu. 47. lib. iij. Grat. consi. xcj. num. 25. lib. j. Curt. Iun. consi. clxxv. num. 10. in fin. Grammat. decis. xciii. nu. 8. & nume. 9. Matth. de Afflict. lib. iij. constit. Neap. rub. v. nu. 7. & in cap. i. §. si Titius nu. 15. si de feud. fuerit controu. & decis. ccxl. nu. 8.
- 59 Hæres in re grauari à testatore potest, quam donatione antea ab eodem consequutus est. vt cōmune cum Paris. attestatur Iulius Clarus de testamē. quæst. lxxi. versi. vlt.
- 60 Hæres grauatus restituere si absque liberis è vita migret, non videtur ipsis liberis susceptis & superstitis restituere iussus, vt frequēter placitū renuncio ex Rip. in l. centurio num. 159. ff. de vulg. & pupil. Boer. in decis. clv. quod ampliabis ad singularium rerum quā legata, quā fideicōmissa ex Curt. Sen. in rep. l. i. nu. 5. C. de pact. Claud. in l. ex facto. §. ex facto col. ii. in princ. ff. ad S. C. trebel. Galeaul. in laudatam l. centurio. nu. 98. ad finem. Alciat. in l. i. §. quis ita nume. 1. ff. de verb. oblig. atque ex alijs innumeris quos diligenter cumulat hanc quæstionē copiosissimè pertractans Iulius Clarus de testamen. q. lxxvii. & quæst. lxxviii. ac lxxix.
- 62 Hæres hæreditatis vniuersæ restituendæ oneri obnoxius nisi inuentarium concinnarit non minus quam
- 63 tam trebellianicam perdit, quā de legatis particulari-
bus falcidiam amittit. commune repeto ex Imol. in finem ccccciii. col. vlt. in l. Marcellus. ff. ad S. C. trebell. Roman. in auth. similiter nume. 104. ff. ad l. falcid. Angel. de Perus. in l. i. §. hæc stipulatio colum. ii. ff. si cū plus quā per l. falc. Angel. Arret. & in §. extraneis colum. ii. institu. de hæred. qualit. & differen. & in §. sed quia stipulationes col. vlt. instit. de fideicōmiss. hæred.

Thesaur.recept.sent.

- 64 Dec.conf.cccxxxvj.col.v.in princip.asserit copiosè Viuius ampliāns in liberis,ac limitāns vbi venia non conficiēdi inuentarij à testatore data est, lib.i. opin.cxlj.
- 65 quanuis generaliter contrariam sententiam frequenter doctōribus probatam enunciet Ias.in appellata superius. l.Marcellus. num.50. & magis communem affirmet Iacob. de Sanct.Georg.in l.vlt. §.licentia C. de iur. delib. sed quidquid ij literis prodiderint, superius dogma & frequentius & verius arbitror.
- 66 Hæres, qui & ipse testatoris agnatus, aut cognatus post mortem suam restituere quidpiam, aut totam hæreditatem proximioribus agnatis vel cognatis iubetur, ad proximiores suimet ipsius hæredis agnatos, vel cognatos, non verò ad testatori proximiores peruenturam fideicommissio hæreditatem obtinet. vt commune interpretum dogma efferunt Soc. Iun. conf.cxxvj. num.56.lib.j. Gozad.confil.iiii.num.31.Iul. Clar. de testam. q. lxxvi. reg. vj. ver. sed hic occurrit. quanuis non admodum mihi improbetur contrarium. quod frequenter placitum scribit Io. Dilect. de art. testan. tit. v. caut. xxi. nu.3. sed hac de re alibi vberius ex veris iuris principiis agemus.
- 68 Hæres rem soli extero homini seu forensi, vt doctores fantur, contra statuti formam vendens non idcirco ab indictis pœnis excusabitur, quia id illi onus testator imposuerit. commune asserit Viuius lib.i. opinion. cclxxxii.
- 69 Hæres, cui bonorum distributio post suam mortem iniuncta est, non poterit in ipsius vita eo se onere expedire in pauperum illorum necem, qui post illius mortem futuri sunt. commune ait cum Alexand. Dec. in l. cum tempus num. 2. ff. de regul. iur. vbi contrarium verius arbitratur. quod ante eum affirmavit Bald. nu. 10. Fulg. & Corn. col. ii. in l. post mortem. C. de fideicommiss. Paul. in l. filiusfam. §. diui col. vlt. ff. de leg. lib. i. Anton. Gomez in l. xvii. tauri num. 7. cum quibus ipse etiam in contraria omnia discedo. quāuis communem senten-

- sententiam multis comprobare nitantur Ias. in l. post mortem C. de fideicomis. inconstans Dec. conf. ccccxi. num. 20. & 22. ac sequen. Paris. conf. xxiii. nu. 20. ac 22,
- 70 lib. iii. Ruin. conf. xxiiij. num. 2. lib. ii. poterit tamen hæres qui inter pauperes aliquid distribuere iubetur, id totum & in vnum pauperem conferre. vt commune pronunciat Claud. Aquenf. in l. in quartam §. i. ff. de legat. i. contra quod multa effutit Viuius lib. i. opinion. cccxxxvii.
- 71 Hæres suus comprehensa testamento ignorare præsumitur. commune inquit Curt. Iun. conf. viii. at extraneus neutiquā præsumctur, si se hæreditati miscuerit. cōmune affirmat Cagnol. in l. qui in alterius nu. 12. ff. de reg. iur.
- 72 Hæres suus pro hærede non vsucapiet. commune ponunt contrarium verè affirmantes Ant. Gomez de testament. cap. iii. num. 20. cap. x. num. 19. atque accuratius, & elegantius Arius Pinel. in rub. ii. part. pag. 24. col. ii. cum sequentib. à ver. sed omisissis. C. de bon. mat. qua de re etiam vide quæ superius obseruauimus ver. hæreditatis petitio.
- 73 Hæres suus quando sui iura amittat, quando secus, quæque illa sint iura, obseruo inferius ver. suus.
- 74 Hæredis appellatio in feudorum materia ad filios solum refertur. commune ait Dec. conf. cccx. num. 10.
- 75 alias autem regulariter nec cum vnquam comprehendet, cui hæreditas fideicommissio restituenda est. vt frequenter placitum scribit Bellon. conf. xlii. num. 13.
- 76 Hæredis institutio aut præsumpta, aut tacita, quauis generaliter ac regulariter pro nihilo prorsus sit, tamen in quibusdam formis rectè collecta procedet. quas species latè recēsent commune placitum in vnaquaque ponentes Anton. Gomez de testament. cap. v. nu. 23. & seq. Iul. Clar. de testa. q. xxxv. ver. in primis. qui etiam q. xxxvi. cum compluribus sequentibus. vberimè ex receptis sententiis tractat vt fieri debeat hæredis institutio, & qui facta valeat, vel secus.

Hæredis

- 78 Hæredis ex aſſe inſtitutio, quæ verbis directis conce-
pta in codicillis, aut imperfecto teſtamento eſt, ſi codi-
cillaris clauſula adiungatur, in fidei cõmiſſum conuer-
tur, quo legitimi hæredes cogantur hæredi illi non ritè
inſtituto hæreditatis bona reſtituere. vt frequẽter pla-
citur renuntio ex Accurt. Bar. Ang. Imol. & cæteris
interpretibus in l. ex ea ſcriptura. §. j. ff. de teſtament.
ex eiſdem Accurt. Bar. Bal. ac reliquis cõmentatoribus
in authen. ex cauſa C. de lib. præter. ex Accurt. rûſus
& plæriſque omnibus ſcribentibus in l. ſi iidem codicil-
li C. de codicill.
- 79 Hæredis bona non minus diſpoſitionibus teſtantis
ſubiecta ſunt, quàm ſua ipſius teſtatoris bona. quippe
quæ de illis atque de his teſtator diſpoſuerit, hæres adi-
ta hæreditate æqualiter obſeruare atque explere om-
nino tenetur. commune effantur Aymon Crauet. con-
ſil. clxxiii. num. 9. Iulius Clarus de teſtament. quæſt.
- 80 lxxi. non tamen hæredi alienatione ſuorum bonorum
interdicere teſtator poterit. vt frequenter placitum te-
ſtificatur Rip. in l. filiusfam. §. diui. num. 54. & ſeq. ff. de
leg. lib. j.
- 81 Hæredis bona ſi expreſſim teſtator obligauerit, va-
lebit obligatio, & cõpetet hypothecaria actio, ſi obliga-
tio hæredis ipſius nomine facta fuerit, alias generaliter
pignoratitiæ contrariæ locus erit, vt pignus à defuncto
conſtitutum tradatur, vel ſi iam traditum fuerit, exce-
ptio contra hæredem repetentem dabitur. commune
aſſerunt Neguſant. de pignor. ii. memb. ii. par. num. 57.
in ſinem. Iulius Clarus de teſtament. quæſt. lxxi. ver.
ſed nunquid.
- 83 Hæredi cuiunq; ſub quacunque conditione inſtitu-
to competit bonorum poſſeſſio ſecundum tabulas: iux-
ta quam quo ad conditio pendebit, bonis curator con-
ſtituetur, & cum fuerit expleta conditio, nõ cgebit aliã
85 bonorũ poſſeſſione. poſcetque iure illam ac proculdu-
biõ impetrabit, cum vel ſubſtituto vel iuſtis teſtatoris
hæredibus cauerit ſe alioquin cõditione defectum bo-

na hæreditatis omnia cum fructibus esse restitutorum.
vt communia inquit prolixè Anton. Gomez. de testa-
ment. cap. ii. nu. 13. & nu. 14.

86 Hæredi censetur semper testator minus onus impo-
nere voluisse, quàm fieri pòt, ac potuit. quemadmodù
còmune axioma inquit Soc. Iun. cons. ix. nu. 4. lib. i. &
ceteri vtriusque iuris interpretes cateruatim.

87 Hæredi obligatio iure pontificio facessitur vt dam-
num etiam illud à defuncto ortum, cuius nihil pror-
sus ad testatorem, vel ad ipsum peruenerit, refarciat.
còe dicit Panorm. in cap. parrochialis de sepult. & co-
piosè Iul. Clar. in pract. §. ult. q. li. ver. alterius quæro.

88 Hæredes & si in obligationes omnes quibus & aliis
testatoribus vita functis tenebantur & ipsi testatores
aliis obnoxii erant, generaliter ac regulariter veniant,

89 tamen illas haud induent, vel suscipient, quarum con-
tractibus taxatiuam dictionē alterutra pars addiderit.
verbi gratia, tantum promitto, ego solus polliceor, vel
tibi duntaxat. vt communia late ait Anto. Gomez. de
contract. cap. xi. nu. 12. & seq.

90 Hæredes plures instituti, in quibus naturæ & chari-
tatis ordo sit, non omnes simul instituti intelliguntur,
sed successiuo ordine alii ante alios. vt si instituam meū
filium, atque eius filios, mortuo demum meo filio eius
filii hæredes erunt. commune ex multis pronūciat An-
ton. Gomez. de testamē. cap. ii. nu. 3. col. iiii. ver. quintò

91 limitā, & cap. v. nu. 24. ver. infero. xxvii. & cap. x. nu. 31.
ver. ex quo infero. excipies tñ vt hoc pcedere nequeat,
cū institutio facta proponitur per dictionē cōiunctio-
nis, simul, vel vnā. qm̄ ea in specie omnes cōiunctim
hæreditate potientur. commune testatur idem Anto.

92 Gomez. d. cap. ii. nu. 3. col. iiii. excipe deinde vt id locum
generaliter ac regulariter in aliis non habeat, quàm in
iis, quorum vtrunque instituere vel ratio suadet, vel ne-
cessitas cogit, ne aliàs testm̄ ruinam faciat, vt in filio

93 ac nepote contingit. in aliis etenim pter hos, secus lōgē
erit. quippe quia si quis fratrē suum, aut quēuis alium

Q

& eius-

& eiusdē liberos instituerit hæres, nunc omnes admittuntur, hic in dimidiatam partem, illi omnes in alteram dimidiatam partem. vt frequenter placita inquirunt Alex. cons. xxii. lib. iii. Ioā. dilect. de art. testand. tit. iiii. caut. vj. num. 1. Anton. Gomez. d. cap. ii. col. iiii. ver. sexto & finaliter limita. & qui latissimè circa hanc quæstionem, & eius distinctiones denegatur Iulius Clarus de testament. quæst. lxxx.

94 Hæredes verbis coniuncti in accrescendi iure illis præferuntur, qui re tantum coniuncti sunt. vt magis commune placitum renuncio ex Ias. nu. 125. Lancel. polit. col. xxiii. in l. re coniuncti ff. de leg. lib. iii. ex eodē Ias. in addit. ad proc. in §. si eadem res col. vj. institut. de legat. quāuis neutrum illorum prærogatiuā habere, sed vtrunque æquo iure succedere frequentius dogma affirmant Petrus de Bell. uis. col. iiii. in finem. Io. Crot. nu. 47. in d. l. re coniuncti, & Anton. Gomez. de testament. cap. x. num. 32.

96 Hæredes ab intestato primi dūtaxat gradus non verò & vltiores tacito testatoris iudicio vocati censentur. vt frequenter placitum pronunciant Ias. in l. licet imperator. num. 40. ff. de leg. lib. i. & in auth. ex causa. col. vlt. C. de lib. præter. Anton. Gomez. de testament. cap. x. num. 27. ver. sed aduertendum. quod eleganter declarat Arius Pinelus in l. i. par. i. num. 73. C. de bon. matern.

97 Hæredes & si ex defunctorum delictis iure ciuili nō teneantur, tamen pontificio iure tenentur. commune renunciant Anton. Gomez. de delict. cap. i. num. 85.

99 Did. à Cou. ruu. lib. iii. resolut. cap. iii. num. 7. non tamē vltra hæreditarias vires ea obligatio vnquam dilatabitur, seu inuentarium illi confecerit, seu neutiquam illud exarauerint. commune efferunt Did. à Cou. ruu. d. cap. iii. num. 8. Bossius in pract. tit. de pœnis. num. 34. Iulius Clarus in pract. §. vltim. quæst. lj. versici scias tamen.

100 Hæredes, quorū nomina testator deleuerit, & si hæredes

redes esse non desinant, tamen indigni habebuntur, atque illis alioquin ob ventura hæreditas ad fiscum deferetur. commune ponit Iulius Clarus de testament. quæst. xciii. in finem.

- 101 Hæredum appellatio quæ in contractu pro se & filiis & hæredibus gesto inferitur, ad hæredes extraneos
 102 non dilatur. commune dicit Alex. cons. lvj. num. 2. lib. ii. eadem porro hæredum nuncupatio si materia ad hæredes non transmeabili fiat ad posteros seu liberos relata censetur. ut receptum scribit Arius Pintelus in l. iii. num. 32. ver. inferitur. ix. C. de bon. matern.
- 103 Hæredum pars maior si pacem cum defuncti offensore inierit, satis superque est, ut offensor veniam delicti possit impetrare. quemadmodum frequenter placitum asseuerant Aret. in l. pro hærede §. ult. num. 1. ff. de acquir. hæred. Ioan. Crot. rept. i. num. 151. & rept. ii. num. 82. Ieron. Butigella. num. 175. Bolog. num. 199. in l. iiii. §. cato ff. de verb. obligat. Alciat. cons. cccclxxviii. num. 2. Ioan. de Amicis consil. lxxxviii. num. 6. & vberimè Iulius Clarus in pract. vltim. quæst. lviii. ver. frequenter. quanquam ab omnibus profus pacem obtinendam esse necessariò affirmant communiter receptum Felin. in cap. cum omnes. num. 27. de constitut. Ias. numer. 57. Rip. num. 103. Alciat. num. 172. Soc. Iun. numer. 273. in d. §. cato. Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. capit. xliii. num. 8. Menchiaca controuers. vsu frequet. capit. xxx. num. 39. placet tamen superior opinio ut humanitati magis consentanea. nec enim tanti esse debet suspitio odii & maleuolentiæ piis omnino sponte eradicaanda ut cū quæ delinxisse pœnitet, benignior hæredum pars frequentibus suffragiis iuuare nequeat. ubi tamen praxi optima rerum doctrinæ aliud receptum est, aliud prorsus & absque dubio sequendum erit.
- 105 Hæredibus alicuius & ipsi concessa emphyteusis ad quosunque hæredes seu testamento honestatos, seu ab intestato tanquam proximiores succedentes spectabit.

Theſaur. recept. ſent.

bit, ac deferetur. cōmune renuncio ex Alex. conf. xxvi. lib. v. & in l. quod dicitur nu. 26. ff. de verb. oblig. Dec. in cap. in præſentia num. 48. de probat. Ario Pinel. in l. ii. nu. 12. C. de bon. matern.

- 106** Hæredibus illius, qui rem genericè debet, de ſolutio-
ne diſſentientibus iudex petente creditore diſcordiam
illorum pro ſuo ipſius arbitratu dirimet. cōmune di-
cunt Roman. nu. 13. Alex. nu. 10. Soc. col. ii. Vincent. ab
107 Hercul. nu. 5. in l. ii. §. ex his ff. de verb. oblig. at ſi vnus
ipſorummet hæredum petat cōtrouerſiam ea de re in-
ter illos ſopiri, eā cæteri hæredes ſorte diſtrahere, atq;
extinguere cogentur. vt frequenter interpretibus pla-
cere ſcripſerūt ad illum eundē §. Ang. col. i. Imol. col. ii.
Aret. iii. Roman. v. Alex. iii. ac Iaſ. vii.
- 108** Hæreſeos crimen quoad fidem Chriſtianam, in alte-
rius quàm eiſdem fidei homines non cadit. vt frequē-
tibus doctorum ſuffragiis probatum affirmant Siman-
cas de hæreticis cap. xxxi. num. 3. Iulius Clar. in præct.
- 109** §. hæreſis ver. ad hoc autē. quemadmodum nec in eos
cadere intelligitur, qui non ſcienter, ac pertinaciter con-
tra generales eccleſiæ Romanæ traditiones quipiā fren-
dent, cōmune pronunciant Simanc. d. cap. num. 5. ac
Iul. Clar. vbi ſupra.
- 110** Hæreſeos conuiſtos licet nec Episcopi abſq; inquisi-
toribus, nec inquiſitores abſque episcopis poſſint con-
demnare, tamen alteri abſque alteris rectè, ritèque ab-
ſoluent. cōmune ait præct. Carer. fol. 601. num. 72.
- 111** Hæreſeos nemo accuſari, nemo damnari potest, ne-
dū vt vllas iure ſanctas pœnas incurriſſe videri debeat,
ſi animi ſui concepta, multū quidem à religione ab-
horrentia nec dicto, nec facto eliminauerit, ac foras de-
derit, ſed intra ſui pectoris ſinū continuerit. vt rece-
ptiſſimam Theologorum omnium ſententiam aſſue-
rant Simanc. de hæreticis capit. xxx. numer. 9. Iulius
Clar. in præct. §. hæreſis verſic. quæro an occultus.
atque alicubi in ſacris literis luculentiffimè diſertis ver-
bis probatur.

Hæreſeos

- 112 Hæreseos admiffæ si quem pœniteat, nullas ille im-
positas à iure pœnas subibit & si carceri perpetuo deuo-
uendus sit. commune affirmat Igneus in l. i. §. cum do-
minus numer. 33. ff. ad Senatufconsult. Syllanianum.
- 113 nec etiam bonis suis labetur, vt magis commune affe-
uerat Paris. consil. ii. num. 185. & sequent. libr. quarto.
- 114 eritque & post condemnationem æque liberum, atque
utile suscepti criminis pœnitere. quemadmodum fre-
quentius doctoribus probari miserunt in literas Boer.
decif. cccxlii. num. 3. & seq. Iul. Clar. in pract. §. hæresis
ver. sed vsque ad quod tempus.
- 115 Hæreseos causa ab ecclesiastico iudice damnatus nō
in aliud periculum ob eandem patrati criminis culpam
vocabitur. receptum dicit Ias. in l. magistratibus nu. 10.
ff. si cert. petat.
- 116 Hæreseos condemnati bona fisco addicuntur, nec ra-
tio superstitem liberorum habetur, quanuis nullius
culpæ ipsi arguantur. commune afferunt pract. Carer.
fol. 635. num. 140. Simanc. de hæret. cap. ix. num. 2. Iul.
- 117 Clar. in pract. §. hæresis ver. & scias. quin ipsimet illius
liberi tam post crimen susceptum, quam ante vllam il-
lius culpam nati pœnis in hæreticorum liberos sanc-
tis plectentur. vt commune affirmat cum Galind. & Si-
manc. Iul. Clar. in d. §. hæres ver. quæro nunc. qui tamō
probabili humanitate cum eodem Simanc. & ab eo re-
latis in contrarium desciscit: curenim in legis diuinæ
causis lex diuina susque deque habebitur, ac prorsus cō-
tiscet? Deut. xxiii. cur in controuersis, quæ ad pieta-
tem Dei optimi maximi referuntur, Dei optimi maxi-
mi iusiurandum arguetur? Ezech. xvij. sed hæc forsan
alibi copiosius.
- 118 Hæresi infectis fidem seruari necesse non est. com-
mune inquiunt Simanc. de hæreticis capit. xlv. nu-
mer. 14. Placa. lib. i. delict. capit. xxxvii. num. 11. quan-
uis sint qui distinguant num cum ea daretur fides hæ-
reseos crimine euidenter polluti essent, num secus. ve-
rum ea de re alibi.

Thesaur. recept. sent.

- 119 Homicidium absque dolo, & lata culpa admissum criminaliter puniri nec potest, nec debet. vt commune doctorum effatum pronunciant Ias. in l. i. num. 70. ff. de legib. Bossius in pract. tit. quomodo proced. per actionē. num. 38. Iulius Clarus in pract. §. homicidium ver. culpa dicitur cum sequentib. tamen si Viuius nec latam culpam corporeis pœnis locum facere scribat receptum lib. i. opin. cccxxv. quæ sententia verior & æquior est,
- 121 vt alibi copiosè ostendo. quin leuis etiam quauis causa à dolo excusabit, vt capitis pœnis ob homicidiū nullus locus relinquatur. cōe pono ex Ias. in l. i. nu. 24. ff. de eo per quem factum erit, & in l. qui iurasse num. 6. ff. de iureiur. Soc. Iun. consil. cxvij. num. 13. lib. iiii. Afflict. decis. xxxvi. num. 6. Grammat. decis. xxix. num. 16. Iacob. Menoch. multæ doctrinæ viro de recup. possess. remed. v.
- 122 Homicidium qui perpatrauit ob sui ipsius defensionem, vel ob suarum rerum tutelam, vel ob sui decoris,
- 124 atq; honoris propugnationem, vel deniq; ob tutandos sibi sanguine coniunctos nullis pœnis plectitur. vt cōia placita efferunt de materia semper consulendi. Did. à Cou. ruu. in clemen. si furiosus. fol. 323. à nu. 1. de homicid. Ant. Gomez de delict. cap. iij. à nu. 20. Placa. lib. j. delict. cap. xxviii. nu. 3. Iulius Clarus in pract. §. homicidium ver. excusator. cum ver. sequentib. Viuius lib. ij. opin. lxxxv. Nec illi poterit imputari quod fugere potuerit, ac noluerit nullam dedecoris maculam inde contrahiturus. vt receptum inquit Alexan. consil. cix. nu. 4. lib. j. Felin. in c. suscepimus de homicid. Ias. nume. 38. Dec. nu. 35. in l. vt vim. ff. de iusti. & iure. Ioan. de Amicis consil. lxxvij. nu. 5. Tiraq. de nobilit. cap. xx. nu. 64. & omnes supra proxime laudati. qui etiam quibus probationibus satis superq; sit hanc excusationis obtentionem probari, & alia huic materiæ affinia cum receptis interpretū dogmatis accuratè memoriæ produnt. quin
- 126 & (quod diligenter menti insculpes) si solæ minæ ab eo præcessisse dicantur, qui illas exequi soleat homicidium

dium incontinenti factum impune erit. quemadmodū
latè afferunt commune Duennas reg. clxxxij. nu. 4. Io.
de Amicis consi. cxvj. nu. 4. & seq.

117 Homicidium qui Christiani hominis perpetrādum
seu Christiano seu alterius religionis homini mandat
de pacto eam in rem precio & dicitur & censetur assassi-
nus, vt vulgus fatetur, atq; omnes assassini pœnas luit. cō-
mune axioma affirmant Aret. consi. clxiiij. nu. 17. ca. xv.
decis. clv. & qui latissimè in materia cum receptis sentē-
tiis sese diffundit Iulius Clarus in pract. §. Assassinus.

118 Hospes, cui capsā, vel mantica, vel aliqua alia sarcinū
larū species clausa consignataq; nō ostensis aliter rebus
ibi cōtentis traditur, si eā apertā, aut resignatā reddat,
ēt si ignoretur quis eam aperuerit, aut resignauerit, te-
nebitur domino in litem iuraturō de rerum illic clau-
sarū tum quantitate, tū valore. vt cōe aiunt Paris. consi.
lxxiiij. lib. j. Io. Bapt. Plot. latè hanc rem agens in repe-
l. si quando. nu. 391. & nu. 400. cum sequentib. C. vnde
vi. Viuius lib. j. opin. 192. Iul. Clar. in pract. §. furtum.

119 ver. pro complemento. quamuis Ias. in l. in actionibus.
nu. 41. ff. de in lit. iur. Bernard. Diaz reg. clxxxvj. atque
alij cōtrarium receptum censeant, quos citat & merito
improbat Iul. Clarus vbi suprā. vtilitas enim publica,
quæ vera & suprema lex omni iure esse debet, astutissi-
mis hospitem cauponantium malitiis ac fraudibus ob-
uiam iri dicitur.

130 Hosti fides, quam priuatus quispiam illi dedit, seruā-
da necessariò nō est. ut commune interpretum dogma
refert ac meritò cum nonnullis vilipendit. Didac. Cou-
ruu. in tract. de sponsal. ij. par. cap. iij. §. iiii. num. 14. cum
præced. quid enim turpius factu, quid fœdus & absur-
dus dictu, quàm fidem alicui sponte præstitam viola-
re? quid frigidius & ineptius quàm quia cæteri fidem
alicui nec dederint, nec seruare idcirco teneantur, te,
qui illam obstrinxeris, posse frangere affirmare? sed
hac de re latius alibi.

131 Hypotheca bonorum generalis cum clausula con-
stituci

Thesaur.recept.sent.

stituti ad bona futura dilatatur. cōmune insiunt Fanē.
de pignor.& qui eum laudat Turzan.opin.cxlvj.

132 Hypotheca prior præsencium, & futurorum bono-
rum tacita vel expressa potior atq; antiquior habetur,
quam hypotheca æquē generalis, sed posterior etiā in
iis bonis, quæ post vtranquē obligationem quærentur.
commune ponit Negusant.de pignor.ii.memb.v.part.
princ.nu.39.quanuis Salic.in l.atsiduis nu.4.C. qui po-
rior.in pign.hab.& in l.licet num.4.eodem tit.ac Ioan.
Crot.in repet.l.i.num.72.ff.solut.matr.de nihilo relu-
tentur.

133 Hypotheca cuiusvis priuati prior seu tacita, seu ex-
pressa sit, potior & dignior erit, quā posterior fisci tū
tacita, tum expressa hypotheca. vt cēsēt Accurt. Dyn.
& Alb. ac Bart.num.1.in l.si is qui ff.de iur.fisc.& cum
aliquam multis receptum ponit Did. à Cou. ruu. lib.i.

134 resolut. cap.xvj.col.iii.idemque ius erit in tacita atque
expressa dotis hypotheca, vt commune autūmant Ne-
gusant.de pignor.memb.i.v.part.num.100. & nu.102.
Rip.in l.quæsitum num.7.ff.de priuil.credit.Ioan.Co

135 ras.in l.qui liberos num.118.ff.de ritu nupt. quanuis
contrariū hac in secunda specie verius sit, vt supra ver-
dos obseruatur.

136 Hypotheca in iis bonis posita, quæ dispositione l.ii.
C.de rescind.vendit.reuocantur, non ob eam restitū-
tionem extinguetur. commune ait Boer. decis.clxxxi.

137 num.10.tametsi contrarium verius,& receptius sit, vt
asserit Soc.Nep.conf.cxix.num.16.lib.ii.ac defendit re-
ctē Arius Pinel.ad illam l.ii.C.de rescind. vend.par.ii.
cap.iii.num.11.cum sequentib.

138 Hypotheca tum generalis, tum specialis alienationē
rei illa constrictæ non impedit.ut frequenter placitum
affirmat Negusant.de pignor.par.ii.col.ii.

139 Hypothecæ argumentum ad rei totius alienationē
non procedet.vt communiter ab interpretibus defini-
tum scribit Arius Pinel.in l.ii.part.ii.num.19.C.de re-
scind.vendit.

1 **D**ONEVM se quis probet, non necesse est: tamen si in rescripto sub opportunitatis atq; aptitudinis conditione ratio eius habita sit, cōmune effert Alciat. de præsumpt. reg. iiii. præsumpt. iiii. Villalob. in sua collect.

2 Ignorantia illorū, quæ paterno testamēto cauentur, in filio hērede præsimitur. quanuis in extraneis hēredibus postquam hēreditatem creuerunt, non præsūma

3 tur. quanuis in extraneis hēredibus postquam hēreditatem creuerunt, non præsūmatur. commune pronūciat Cagnol. in l. qui in alterius num. 12. ff. de reg. iur.

4 Ignorans iura, leges, vel proclamationes & si lata culpa vacare non censeatur, tamen doli argui nequit. vt frequenter placitum inquit Alciat. de præsumpt. regul. iiii. præsumpt. xxxi. nu. 6. latē Viuius lib. i. opin. cliii. ac Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lx. versic. quæro. vbi

5 etiam tractat quæ in hunc pœna conueniat. quanuis ignorantem generaliter nec delinquere, nec puniri doceat glos. in l. ex maleficiis §. i. versic. longē minus in verb. ignorans ff. de action. & obligat. quam cum multis valde commendant Felin. in cap. cum vigesimum in princ. de offic. delegat. & in cap. a nobis numer. 1. de except. Dec. in cap. ii. de constitution. Ias. in l. si quis id quod a num. 3 1. ff. de iuris. omn. iud. Hypp. in l. qui falsam a nu. 73. ff. ad leg. Corne. de fals. & in l. vna nu. 205. C. de rap. virg. Mant. de soluend. argu. pag. 308. & ante eos Roman. in l. si verò §. de viro fallent. l. j. ff. sol. matr.

6 Immunitas alicui ab omnibus oneribus, & collectis ordinariis, & extraordinariis, solitis & insuetis amplissime indulta non extenditur ad ea onera vel collectas, quæ pestis nomine, aut belli causa, aut alterius publicæ necessitatis aliās inopinatę gratia indicuntur. vt frequenter placitum asseuerant Rip. in tractat. de peste. in titul. de remediis ad conseruand. vbert. num. 23 1. Curt. Iun. cons. lxj. col. vj. Ias. latē col. iiii. nu. 8. & nu. 12. Rip. num. 17. in l. si ex toto ff. de leg. lib. i. Viuius lib. i.

7 opin. cxlix. quin eā illic restringit, vbi concessio huiusmodi

modi ab omnibus & quibuſcunque oneribus conceſſa fuerit. Sed certè quidquid ille dicat, verius & æquius eſt ſemper inopinatos alioquin caſus exceptos in id genus immunitatibus videri. vt alibi commodius diſſerimus.

- 8 Immunitas quæ paupertatis nomine indulgetur ob diuitias ſuperuenientes euaneſcet. commune produnt Iaſ. in l. ſciendum. §. ſi fundum. nu. 6. & ſeq. ff. qui ſatiſd. cogant. Viuius lib. j. opin. cl.
- 9 Immunitas & exemptio, ſi titulus ac bona fides concurrant, per quadraginta annorum curriculum preſcribetur. commune eſſantur Bald. de præſcript. fol. 55. nu. 19. & ſeq. Grammat. deciſ. cc. nume. 25. Viuius lib. j. opinion. cli.
- 10 Impedimentum etiam propria impediti ipſius culpa natum, ſi culpa. tamen non ideo admiſſa arguatur, vt id impedimēti oriretur, impeditum excuſabit quē admodum frequenter placitum renuncio ex Bald. de præſcrip. par. i. ſextæ part. cap. xxii. nu. 21. Caſſan. in cō ſuet. Burgund. rub. xi. §. ii. nume. 38. Aymon. Crauet. conſi. cci. num. 29. & conſ. ccxlvii. ad finem. Did. à Cou. ruu. in tractat. de ſponſal. ii. part. cap. iii. §. v. nume. 7. Ario Pinelo in auth. niſi triennale num. 46. C. de bon. matern.
- 11 Impedimentum iureiurādo ipſiuſmet impediti probabitur, ſi pro illius honeſtate ita iudex arbitrabitur. cō mune aiunt Iaſ. in l. quod diximus. nu. 1. ff. ſi quis cau. Bauer. de Curt. iurament. deciſ. liii. limit. iiii.
- 12 Impeditus impedimento iuris aut facti in cauſis ar-
- 13 duis non tenetur procuratorem mittere: quanuiſ præ peditus facti impedimento in cauſis non arduis illum mittere teneatur. cō mune pono ex Matth. de Afflict. deciſ. xxix. Rebuſ. in iij. thom. conſtit. Gall. tit. de excuſat. pag. clxxxviii. cum ſeq. Ario Pinelo in auth. niſi triennale nu. 43. ver. ampliatur. iiii. C. de bon. matern. intelli-
- 14 ge autem ac memoriæ perpetuo inde, quod neceſſaria proteſtatio eſt vt impedito ius ſuum ſaluū ſit. com-
mune

munē ait recte explicans Myſing. cent. iiii. obſeruat. lix. Nicol. Anto. Grauat. ad Veſtrium lib. vi. cap. vltim. nume. 24.

- 15 Impedito ad agendum non interlabitur præſcriptio
 16 nis tempus, ſi iuris impedimentum illud ſit. quod ſi facti ſit, neceſſaria erit tum cæſareo tum pontificio iure reſtitutio. vt frequenter placitum conſtituunt Iaſ. in §. rurfus. nu. 24. inſtit. de action. Boer. deciſ. xl. nu. 3. Bald. de præſcrip. par. i. ſextæ partis caſu. xxii. à nu. 16. Chafſan. in conſuet. Burgund. rub. i. §. viii. num. 26. Ario Pirelo in auth. niſi triennale nu. 42. & nu. 43. & 47. C. de bon. matern.

- 17 Imperator & ante adeptam coronam omnia gerere recte ac rite poteſt, quæ poſt illam poſſet. commune aſſerunt Cotta in memorab. ver. Imperator in ii. poſt princip. Reſtaur. in tract. de Imperat. quæſt. xli. nu. 1. & ſeq. & qui compluſcula de Imperatoris poteſtate inculcat Viuius lib. i. opin. cxlviii. col. ii.

- 18 Impubes doli capax cauſam exhæredatione dignam
 19 poteſt committere: & ſi doli incapax illam ſuſcipere nequeat. commune ait Anton. Gomez. de teſtamen. cap. iiii. nu. 3.

- 20 Incendium committi non intelligitur abſque culpa
 21 leuiſſima. vt commune teſtificantur Iaſ. in l. domos hæreditarias. ff. de leg. lib. i. Ferret. caut. xxxvi. verſabitur autem huiusmodi leuiſſima culpa in omittendo: quocirca nullis pœnis erit obnoxia: commune inquit Did. & Cou. ruu. in tract. de ſponſal. ii. part. cap. vi. §. viii. nume. 14.

- 22 Incertitudo ex re genericè relictæ, quæ nullos ſtatos, certosque fines habeat, ſuboriens tum contracti, tum vltimam voluntatem peruertit: quauis eiufcæ rei plurima copia penes teſtatores eſſe proponatur. commune ponunt Imol. in l. ita ſtipulatus col. v. ff. de verb. oblig. Iaſ. in l. legato generaliter col. pen. ff. de leg. lib. i. quauis verius longe ſit non ea incertitudine legatum vitari ſed rem mediocrem eſſe præſtandam. quod etiam
 23 fre-

Thesaur. recept. sent.

frequentius censent Ias. in l. si domos colū. pen. ff. de leg. lib. j. Rip. in d. l. ita stipulatus nu. 31.

24 Incertitudo, quæ ad certitudinē reduci potest, reorū constitutionem haud vitiat commune inquit vir excellentis doctrine Ioan. Ronchegallus Gioldus in l. xiiij. nu. 6. ff. de duob. reis.

25 Incestum qui absque matrimonio cōmittit, adulterii pœnas iure cæsareo dat. commune autē Did. à Cou.

26 ruu. in tract. de sponsal. ii. par. cap. vi. §. viii. nume. 2. & qui diuersas hac in re cōmunes opiniones recenset Iulius Clarus in pract. §. incestus ver. sed quæro.

27 Incestarum nuptiarum pœnas non illi incurrunt, qui matrimonium bona fide contraxerunt, ac post im-

28 pedimentum detectum in eo constanter nihilominus perseuerant: vt nec illi eas dabunt, qui matrimonium incestum contraxerunt quidem, sed coitu nondum absoluerunt. communia ponunt Did. à Cou. ruu. in tracta. de sponsal. ij. par. cap. vi. §. viii. num. 19. & num. 20.

ac Iulius Clarus in pract. §. incestus ver. hæc autem pœna. & versi. sed pone. quin nec illi pœnas vllas eo nomine dabunt, qui nuptias iure Canonum incestas, & iure ciuili non incestas contraxerint. vt magis commune humaniter & diligenter ostendit Foller. in pract. crimi.

Canon. fol. 63. num. 95. quem refert, & sequitur Iulius Clarus in d. §. incestus versi. quæro. Nec illi denique ea de causa plectantur qui, nuptias nō reuera incestas cōfanguinitatis ratione inierint. commune testificantur Boer. decif. cclxiiij. nume. 13. Iulius Clarus d. §. versi. item quæro.

31 Incestas nuptias contrahentes à rei familiaris amissione iuris vel facti error etiam ex crassa ac lata culpa profectus excusat, quāuis à lucri iactura non excuset. cōmune inquiunt Bal. Nouell. in tract. de dote part. xi. col. viii. & qui eam optimè declarat Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. par. cap. vi. §. viii. num. 22. Iulius Cla-

32 rus in pract. §. incestus ver. excusatur in finem licet mulierem à dōtis amissione ob huiusmodi contractas nuptias

ptias nō excusare iuris errorē scribant receptū Abb. in cap. et si necesse nu. 7. de donat. inter vir. & vxor Bellon. confi. lxxxiii. num. 3. quos refert & immeritō videtur probare Iulius Clarus in pract. §. ult. quæst. lxxx. ver. dos mulieris. siquidem in infligendis pœnis quæuis causa etiam alioquin improbabilis probanda est, vt alibi copiosius ostendo.

- 33 Incestis ex nuptiis, quarum impedimentum parentum alter ignorauit, suscepti liberi quoad parentes ipsos legitimo habentur. commune asserit Vinus lib. j. opin. ccxii.
- 34 Incestis nuptiis pœna cōfiscandorum bonorum imposita per auth. incestas. C. de nupt. etiam hodie durat ipso iure absque vllius declarationis interuentu vide infra ver. nuptiis.
- 35 Incestuosi filii liberos ac sui ipsius nepotes non potest auus hæredes instituere, nec relicto aliquo honestare, vt commune inquit Corset. in sing. ver. fornicatio. quē laudat Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. par. cap. viii. §. v. nu. 13. in finem.
- 36 Incorporalium rerum dominus quin aliquis dici, censerique possit, nihil omnino vetat. vt frequenter placitum constituo ex Bar. i. opposit. Paul. num. 5. Alexand. col. ii. nu. 4. & col. iii. nu. 6. Soc. nu. 20. Rip. nu. 26. Berengar. cap. ii. nu. 12. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. possess. ex Paul. rursus in l. si quis ui. §. differentia. ff. illo tit. de acquir. poss. atque ex Angel. in l. ult. ff. vti possidet. & Rhoder. Soarez. in quæst. maioratus fol. 189. col. iii.
- 37 Indebiti solutio non per errorem facta tunc demum donationem inducit, cū & eis, cui solutum est, vt indebitū accepit. cōe aio ex Bar. in l. i. num. 2. ff. de donat. Paul. nu. 5. Ias. nu. 2. in l. si ego. ff. si cer. pet. Ias. in l. i. nu. 12. ff. de cōdict. indeb. Dec. in l. cuius p errorē in prin. ff. de reg. iur. Galeaul. in rub. nu. 39. ff. de verb. obli. obstabit tamen semper repetenti exceptio doli mali. vt per Paul. Alex. & Alciat. ad finem in d. l. si ego.

- 38 Indefinita oratio in materia probationis non pat est orationi vniuersali. vt commune ait Curt. Iun. consil. xvii. num. 13. alias autem regulariter ac generaliter illi ex benigna interpretatione æquipollebit; & si ex propria verborum significatione nunquam indefinita hæc oratio æquales vniuersali sermoni vires habitura sit. ex Bart. doctrina in l. si pluribus. num. 4. ff. de leg. lib. ii. quam communiter placitam esse liquet ex Dec. in l. i. nu. 16. ff. de reg. iur. Ioan. Crot. in l. omnes populi. num. 167. ff. de iustit. & iur. Gomez in rub. colum. ii. de action. latissimè Did. à Cou. ruu. lib. i. variarum resolut. cap. xiii. num. 5. mouentur omnes per text. in l. si seruitus. ff. de seruit. vrb. præd. quem nos aliud velle alibi ostendimus.
- 39 Indicare delictum & minis, & præmiis allicientur, qui nouerint, & cum ab ipso delinquente nouerint, indicare non tenebuntur; nec eiusmet delicti participes præmiis pollicitis fruuntur, imo puniri etiam poterunt. quemadmodum & illi, qui delinquentem non conuincerint. communia ponit accurate & copiose Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. xxvii.
- 41 Indicium omnè præsertim cùm à facto ipso est remotum duobus testibus probari debet. commune aiunt Soc. consil. liiii. nu. 2. lib. iiii. Ioan. de Amicis consil. cxxvii. nume. 10. ac latius Iulius Clarus in pract. §. vltim. quæstio. xxii.
- 42 Indicium quæstioni seu tormentis idoneum abundè suggerit delinquendi consuetudo. vt frequenter placitum inquit Marc. Ant. de indic. nu. 148. quanuis verius contrarium affirmet cum Hypp. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxiii. ver. sed pone.
- 44 Indiciorum copia reo facienda est. commune pronunciant Rip. in l. ii. nu. 8. C. de eden. & qui id accurate & copiosè declarat Iulius Clarius in pract. §. vltim. quæst. xlix. cum seq.
- 45 Indignitas ab hæredis culpa proficiscens fisco locum
- 46 facit, vt quæ à testatoris errore nata est, venientibus ab inte-

- intestato aditum præbet. communia inquit Ias. in l. si pater tuus. nu. 10. C. de hæred. instit.
- 47 Indignitatis oppositio seu exceptio à fisco duntaxat hæredibus intentari potest, vt docuit glo. in l. his consequenter. §. i. in verbum pertinere ad finem. ff. famil. eriscun. quam semper allegari testatur Paul. in l. soror. nu. 2. C. de iis quib. vt indig. receptam affirmat Corn. consil. cl. lib. iii. latè Did. à Cou. ruu. in tract. de spòsal. ii. par. cap. vi. §. viii. nu. 25. Viuius. lib. i. opin. cvi.
- 48 Inducias violanti induciæ impunè violantur: vt crebrius vsu receptum, & iure verius meritò attestatur Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. xlv. ver. sed hic.
- 49 Infamia rectè ritèque à quouis populo, qui superio
- 50 rem agnoscat, abolebitur, vt & illa infamix nota, quæ alicuius populi statutis iniusta est, eiusdè populi indulgentia eluetur, tametsi subiectus alteri is populus sit. communia ponit Francis. Turzan. opin. xviii.
- 51 Infamis de facto, hoc est prædictis leuioribus & improbatis moribus, testis idoneus in ciuilibus causis est, & si non tanta fide dignus habeatur, quanta alius integre vitæ, scelerisque purus. vt commune effatur Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. par. cap. viii. §. vlt. nu.
- 52 me. 8. quamobrem vbi testis omni exceptione maior exigitur, eius testimonium non admittetur. vt ex doctorum sententia asseuerat idem Didacus eodem in loco. vnde in causis criminalibus regulariter ac generaliter testimonium non dicet. commune inquit Alb. de testib. lib. i. §. consequenter. nu. 7. & seq. Iul. Clar. in
- 54 pract. §. vlt. quæstio. xxiii. vers. quæro modo. accusare autem alterum is facti infamia notatus iure cæsareo nō
- 55 prohibetur, quanuis pontificum decretis prohibeatur. commune fantur Hieron. Chuchalon in additio. ad Angel. de malefic. in verb. ad querelam Titii super ver. accusare non potest nu. 23. ac Viuius lib. i. opin. xvii.
- 56 Infamis iuris infamia maculatus testimonii dicendi ius non habet. commune inquit Ias. in l. i. num. 43.
- 57 C. de sum. Trini. Viuius lib. i. opin. ccclvii. intellige cum
- cui-

Thesaur. recept. sent.

- evidenter infamis est alioquin à testimonio non repellitur. commune ponit idem Viuius lib. j. opin. cccxcvj.
- 58 nec item is accusare quenquam poterit. vt frequenter placitum enunciant Chuchalon in addit. ad Angel. de malefic. in versi. ad querelam Titii super versi. accusare
- 59 non potest num. 23. Viuius lib. i. opin. xvii. testari vero ac suis de bonis pro animi arbitratu disponere vltimū elogium condens non prohibetur, si ob famosum libellum infamiam illam non incurrerit. commune dicunt Abb. in rub. nu. 8. de testamen. Iulius Clarus de testament. quest. xxv.
- 60 Infirmos in infirmitate delitescere non est præiudicium, nisi morbo caduco prehēsi sint. commune ait Alciat. de præsump. reg. ii. præsumpt. xix. in fin.
- 61 In ingrati culpa, quæ præterita iam sit, indulgeri potest, quæ verò in futurū incurrere potest, remitti nequit. commune aiunt Cagnol. in l. contractus. nu. 104. ff. de regu. iur. Anton. Gomez. de testamen. cap. vlt. nu. pen.
- 62 ytraque tamen pacto iurifurandi uiribus vallato rectè condonabitur. vt frequenter placitum inquit Anton. Rub. consi. cxiii. num. 3. tamen si contrarium verius &
- 63 utilius mihi esse videatur, siquidem proposita delicti impunitate & ampla ad delinquendum fenestra patefecit & natura humana ad id alioquin suapte sponte prona præceps ferretur, ac ruet, quā licetia illam vocat & inuitat. Sed hac de re alibi vberius.
- 64 Inhabilitas personę indicium subeuntis à iudice ipso vltro opponi potest. commune fantur Dec. in cap. causam quæ nu. 1. & num. 13. de iudic. Rip. in l. dies. §. hoc autem iudicium nu. 49. ff. de damn. infect. & Viuius, qui reluctantes recenset, lib. i. opin. clxxv. col. ii. & seq.
- 64 Inimicitia levis non appositum indicium sufficit contra inimicum, secus verò si grauis sit. commune inquit
- 66 Marc. Anton. de indic. nu. 175. relinqueturque iudicis arbitrio, quæ capitalis inimicitia censeretur, quæ neutiquam debeat. vt receptum ait Felin. in cap. repellantur num. 3. de accusat. nulla tamen inimicitia aptum
- 67 ad tor-

ad tormenta inditium præbebit . quemadmodum frequenter placitum renunciant . Ant. Gomez de delict. cap. xiii. nu. 11. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxi. ver. inimicitia. & q. xxiii. ver. item quæro.

- 68 Inimicitia iustissimam causam suppeditat ad iudicis & testium reiectionem , tametsi qui reiicit & causa , & caput inimicitiae extiterit . commune inquit latissimè Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. par. capit. iii. §. v. num. 7. & qui ampliant ad eum , qui paulo ante in gratiam redierit , & copiosè de materia agunt Viuius lib. ii. opin. ccciii. Iul. Clar. in prac. §. vlt. q. xxiii. ver. sed quid si sequuta sit reconciliatio .
- 70 Iniuriarum actio , nisi quis se pulsatū , verberatum vè dicat , vel irruptionem factam in ipsius domum conquærat , omnis & prætoria est , & vnius anni spacio cōcluditur . commune inquit Cepoll. cōf. lxx. col. iii. nu. 4.
- 71 illis autem in casibus ciuilibus , & consequenter perpetua est . cōmune aiunt Balb. de præscript. iii. par. q. i. nu. 30.
- 72 Iul. Clar. in pract. §. iniuria ver. tollitur autem . & licet hæc iniuriarum actio transmitti nequeat , alij cedi potest . commune dicit Paul. in l. vlt. nu. 4. C. de hæred. vel action. vendit.
- 73 Iniuriarum actione se se obstringit , qui mendacium alij exprobrat , tametsi & verè & prouocatus illū mentiri inquit . vt frequens dogma testatur Boer. post consuet. Bitur. cons. i. amplia quanuis in iudicio ad excludendam accusationem vel ad exceptionis alicuius opẽ crimen mendacij impropertum sit . commune effatur Alex. in l. iii. ff. de lib. & posth. laudatus ab eodem Boer.
- 75 vbi supra . punietur tamen longè mitius si mendacium probauerit . vt cōmune asserit idem Boer. eod. in loco.
- 76 Iniuriarum nec actio , nec accusatio exinanitur , quod qui iniuriam intulit non se animo affectum fuisse affirmet , vt iniuriam inferret , nisi id liquidò probet . commune testantur Paris. cons. cxlix. nu. 19. lib. iiii. Soc. cōf. cxlvi. nu. 7. lib. i. nec quod antea sit protestatus se nolle iniuriam facere . vt commune ponit Iulius Clarus verè

R perso-

Thesaur. recept. sent.

personarum distinctionem cū Soc. considerandū assue-
rans in pract. §. iniuria ver. sed pone.

- 78 Iniuriarum in libello & annus ac mensis, & locus ne-
cessariò ponendus est. commune inquiunt Alex. consi.
ccxii. num. 1. lib. i. Iulius Clarus in pract. §. iniuria ver.
vlt. quæro. vbi alias spectantes ad hoc iniuriarum
crimen receptas sententias accuratè tradit.
- 79 Iniuriarum etiam non atrocium damnatio infamiã
irrogat. cōmune testificantur Felin. in cap. cum te nu. 9.
de re iud. Corset. de minimis in ij. par. nu. 16. Iul. Clar.
d. §. iniuria ver. item condemnatus. quin si quis iniuria-
rum damnatus pecuniam, in qua eam ob causam mul-
tatus est, applenè soluere nequierit, luet in corpore, ac
bonis cedere non poterit. commune inquiunt Gomez
in §. pœnales num. 38. institut. de actiō. Viuius lib. j.
opinio. xxxiii.
- 81 Iniuriarū, quæ adulti, vel pupilli parentibus illatæ fue-
runt, actionem remittere, & pacem cū eo inire, qui illos
intulit, tum curator, tum tutor indistinctè poterit, si id
magis è re pupilli, adultiuè fuerit, quàm vindictam pro-
sequi. vt commune estatum ponit Turzan. opin. xxxii.
- 82 Iniurias remittere, ac pacem facere nemo vel à iudi-
ce vel à totius prouinciæ gubernatore cogi potest. com-
mune inquiunt Hypp. consi. xcviij. in vj. Iulius Clarus
in pract. §. vlt. quæst. lxxxviii. ver. vlt. si eas tamen in cō-
sciētiz foro, vel alibi simpliciter remisit, ac pacē quo-
modocunque simpliciter fecerit, non idcirco damna-
etiam, nec id quod interest, ac generaliter ad rem pecu-
nariam pertinet, remisisse intelligetur. commune aiūt
Ioā. de Amicis consi. lxxxviii. nu. 14. Iul. Clar. d. quæst.
lxxxviii. ver. quæro quo modo & vēr. seq. videbitur au-
tē iniuriam condonasse, qui post illā illatā à cōuersatio-
ne eius non abstinerit, qui in ipsum fuit iniuriosus, vt
frequenter placitū affirmant Placa, & qui eum refert Iu-
lius Clat. in pract. §. iniuria ver. item tollitur.
- 85 Iniuriã qui in aliquem infert, quæ vera sit, cuiusque
enunciatio & vtilis reip. sit & postea ab inferente pro-
betur,

- 86 betur, iniuriarū non tenebitur. quarum proculdubio tenebitur, si vel iniuriam non probet, vel eius cognitio vsui reipublicæ non sit, tametsi verissima ac certissima habeatur. cōmune pronunciant Boer. post consuet. Bitor. confi. j. Placa lib. j. de delict. cap. j. nu. 3. Iulius Clar. in pract. §. iniuria ver. item quæro.
- 87 Innominatus contractus & ante implementum aliquod naturalem obligationē gignit. commune dicunt Soc. col. iii. Rip. nu. 41. in rub. ff. de verb. oblig. Dec. in l. petens nu. 20. C. de pact.
- 88 Inofficiosi testamēti querela solum hodie filijs competit, cū adiecta causa exheredantur & adiecta causa ab hæredibus non probatur. cōe ponit Vigl. in princip. nu. 2. & num. 3. instit. de inoffic. testamen. licet ipse post
- 89 Imol. in l. j. colū ij. ff. de testamen. ab eo frequenti dogmate desciscat. habebit præterea locū hæc inofficiosi testamenti querela correcto digestorū iure in testamentis, quæ hodie vel filijsfam. vel patresfam. de bonis castrensibus, aut quasi castrensibus exarauerint. cōmune affirmat Ias. in l. ult. nume. 5. C. de inofficio. testamen.
- 90 quin si illa filio legitimè exheredato non competijrit, vel quòd causa sit probata, vel quòd tēporis lapsu præscripta sit, eiusdem tamen filij liberis ac testatoris ipsius nepotibus competet. vt commune statuo ex Alex. col. iii. Ias. nu. 18. in l. si quis posthumos. §. si filium. ff. de lib. & posthu. eodem Ias. in l. si quis filium. C. de inoffic. testamen. & in l. in suis nu. 48. ff. de lib. & posth.
- 91 Inofficiosi testamenti querela contra ipsum institutum hæredem intentari debet: qui si restituendæ hæreditatis onere grauatus sit atque ante factam restitutionem succubuerit, sententia contra illum lata fideicommissario nocebit: si verò pendente lite restituat, iudicium ad fideicommissarium transibit. at si antequam conueniretur, restituit, inofficiosi hæc testamēti querela in eum, cui restitutio facta est, statim dirigetur. quippe quia ea in specie si feratur contra hæredem sententia alteri non oberit. quod etiam procedet, cū restitu-

- 94 tio pro parte tantum facta proponetur. communia inquit Anton. Gomez de testamen. cap. xi. nu. 15.
- 95 In quibus si re locata frui ob pestis causam impediatur pro temporis rara pensionem attendet. cõe dicit Rip. de peste par. i. nu. 15. alia compluria de Inquilino vide supra ver. conductio & ver. conductor.
- 96 Inquisitio tum iure cæsarum, tum iure pontificum modus est procedendi extraordinarius. vt commune inquiunt Panor. & Dec. num. 7. in rub. de iudic. Alciat. in cap. j. nume. 14. de offic. ordinari. & Bosius in pract. crimin. titu. de inquisit. nume. 2. ac latè Iulius Clarus in pract. etiam. §. vlt. quæstio. iij. versic. debes autem scire.
- 97 Inquisitio & si iure ciuili regulariter à iudicis officio institui ac formari nequeat, vt frequenter placitum enūciant Cuman. consil. cxxxvi. ad fin. pract. Conrad. pagin. 248. nu. 1. tamen pontificum iure in omnia crimina indifferenter ab illius officio concipi, texique potest ad publicam vtilitatem, vt receptum affirmant Marian. in cap. qualiter & quando nume. 108. de accusat. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. iij. ver. debes autem scire. quin & hodie ex consuetudine generali licet iam
- 99 iudicibus per ius etiam ciuile, vt suo ex officio in quolibet casum inquirent, atque animaduertant. quemadmodum attestantur Bal. in l. ea quidem num. 44. C. de accusat. Bosius in d. tit. de inquisit. num. 8. Blanc. de indic. num. 5. Anton. Gomez meus olim iuris doctor de delict. cap. j. nu. 49. Iulius Clarus in d. quæst. iij. ver. sed
- 100 certe & quæst. v. ver. quæro. intellige tamen semper ali quod indicium præire, atque antecedere debere, vt specialis contra aliquem inquisitio procedat, quanuis generalis inquisitio certitudine criminis sola sit contenta, vt commune scribunt Alciat. in cap. perniciosam num. 34. & 47. de offic. ordin. & qui id diligenter ac latè explicat Iulius Clar. in d. §. vlt. q. v. & quæst. vj. vltra quæ id
- 101 limitabis cum vel princeps inquit, vel motu proprio inquisitionem alteri committit nulla habita inditiõrũ
vel

uel diffamationis cognitione. vt frequenter placitū in-
quiunt Hypp. in pract. §. constante num. 21. ac Iacob.
Menoeh. de arbit. iudic. lib. i. q. lxxviii. nu. 4.

102 Inquisitioni nullus locus est, cum actionis seu accu-
sationis, seu querelæ ius vel præscriptione euauit, vel
quacunque alia ratione sublatum est. commune pro-
nunciant Balb. de præscript. iiii. par. quartæ part. quæ-
stio. ij. nume. 2. Iaffredus decis. cccclxxxvi. & alij, quos
laudat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæstio. lj. versu. &
hæc quidem.

103 Inquisitionis via condemnatus de publico crimine
non minus infamis redditur, quàm accusationis for-
mulis de eodem iudicatus, vt frequenter placitum in-
quiunt Angel. in l. ea quidem nume. 28. C. de accu-
sat. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæstio. lxxii. versu.
damnatus.

104 Inquisitio etsi à iudice patriæ vel domicilij institui
possit, tamen damnatio illius loci, in quo delictum pa-
tratum fuit, statutis regetur. commune affirmat Au-
gust. in additio. ad Angel. de malefic. ver. hæc est quæ-
dam inquisitio. & vide quæ infra obseruo ver. iudex,
& ver. pœna.

105 Insidias præuenire, atque idcirco illarum structorẽ
anticipata nece interciperi licet vnicuique. vt frequẽs
doctorum placitum asseuerant Placa lib. j. delict. cap.
xxi. nu. 12. Iulius Clarus optimè declarans in pract. §.
homicidium ver. potest etiam homicida.

106 Insinuatio in donationibus maioris summæ deside-
rata non opus habet iudicis decreto. vt commune in-
terpretũ dogma esse miserunt in literas Rogerius in l.
modestinus. ff. de donat. copiose Tiraq. de legib. con-
nubial. gl. v. nu. 32. Iulius Clarus de donat. q. xv. in fi-
nem, Viuius lib. i. opin. lxxviii. ver. & prædictis accedit.

107 quin hæc donationũ insinuatio fieri pôt corā quocunq;
iudice, quanuis illius iurisdictioni nec donator, nec res
donata subiiciatur. quẽadmodũ frequẽter interpretibus
placere memorię prodiderunt Ant. de Can. in tract. de

Thesaur. recept. sent.

- insinuat. q. xii. & alii quos laudant Iulius Clarus d. q. xv. ver. vlt. quæro. Viuius d. opin. lxxviii. prope finem, Anton. Gomez in tract. de contract. cap. iiii. nu. 6.
108. nec denique aliud insinuatio est, quàm donationis in scripturam corâ quocunque iudice redactio, vt tradit receptum Soc. Iun. consil. lxxvii. nu. 19. lib. ij. Iulius Clarus, Viuius, & Anton. Gomez vbi supra.
109. Insinuatio non solum in expressis donationibus statim summâ supergressis exigitur, vt late scripsi supra ver. donatio, sed & in debiti quingentos aureos excedentis remissione interueniat, necesse est. commune dicunt Alex. Ias. & alij in l. creditori. C. de pact. Curt. Iun. consil. cxxvi. ad fin. Tiraq. in l. si vnquam versi. donatione. num. 144. C. de reuoc. donat. Iulius Clarus de donat. quæst. xvi. & hanc quæstionem Perusij in praxi agitatam, & hocce modo decisam testatur Angel. in l. pacta quæ contra. C. de pact. vt & Vallis oleti Senatus iudicio determinatū quoque fuisse scribit Anto. Gomez.
110. de contract. cap. iiii. nu. 9. intellige tamen id processurū si deliberato donandi animo remissio fiat. etenim si nō cō contrahentium mēns tendat, longē secus erit. vt cōmune renuncio ex Boer. decis. xiiii. Tiraqu. in laudato loco à nume. 2. & de retract. lignag. §. i. glos. xviii. nume. 15. Did. à Cou. ruu. lib. ii. variarum resolut. cap. iiii. Ario Pineo in l. ii. par. i. cap. ii. nu. 24. & nu. 25. & nu. 27. C. de rescind. vendit.
111. Insinuatio quæ ab aliquo statuto in testamentis requiritur, non poterit prohiberi, aut excusari per testatorem. vt commune asserunt Ias. lect. ii. nume. 41. Rip. nu. 57. Ioan. Annibal nu. 272. in l. nemo potest ff. de leg. lib. i.
112. Instantia causæ tamen si iure cæsarum temporaria sit, tamen pontificū iure perpetua est, ac nullius temporis lapsu euanescit, commune aiunt Abb. in cap. venerabilis de iudic. Barb. ac Fel. in prin. in cap. de causis. de offic. deleg. & vir mihi multis nominibus charissimus Nicol. Anton. Grauat. ad Vestrium lib. iij. cap. 5. nu. 6.

- 114 Instrumentum, in quo numinis inuocatio præter-
mittitur, nullo prorsus vitio afficitur, vt frequenter pla-
citum efferunt Dec. in cap. si scripturam de fide instru-
ment. latè Did. à Cou. ruu. in pract. quæst. cap. xx. nu. 1.
- 115 quod intellige nisi si consuetudo aliter se habeat, vt in
tota ferme Italia. quippe quia tunc ex non implorata
numinis ope instrumentum etiam de iudæorum con-
tractibus exaratum labefactabitur. commune ponit
Marquard. de iudæis cap. viii. partis. i. nu. 1. cum sequen-
tib. vt etiam illud instrumentum, quod in locis Impe-
rio subditis conscriptum Imperatoris mentionem non
habet, vel in pontificia ditione exaratum pontificis me-
moriæ nosi præfert, nullius erit ponderis ac momẽ-
ti quemadmodum commune ponit Viuius lib. i. opin.
clv. cuius. tamen contrarium verius æquius alibi vber-
rimè ostendo.
- 117 Instrumentum loci ac domus, vbi sit, meminisse pror-
sus ac disertè debet. alioquin fidem nullam faciet. com-
mune inquit Ruin. consi. cliiii. nu. 4. & nu. 10. lib. iii.
Boer. decis. xxxii. nu. 27. non tamen illud domus cubi-
culum, in quo conscribitur exprimere seu enunciare ne-
cessariò debet. commune ponunt Ruin. vbi supra, Vi-
uius lib. i. opin. cliiii. in finem.
- 119 Instrumentum publicum vt fidem aliquam facere
possit, necessariò notarij ipsius signum habere debet.
còmunè asserunt Boer. decis. xxxvi. nu. 8. Viuius lib. i.
opin. clv. quanquam eiusmodi subsignationem de iu-
re non exigi scribat receptum Alex. in rub. nu. 14. ff. de
nou. oper. nunciat. quod magis probo: si aliter de rei
veritate potuerit constare, debebit tamen præterea li-
quidò innotescere rogatum fuisse notarium, vt instru-
mento aliquod pondus ac robur insit. quoniam & ob
huius solennitatis defectum instrumento vires nõ erũt,
& ea solennitas alias non præsumetur. commune po-
nit Turzan. opin. xxxvi.
- 122 Instrumentũ ab eo factũ notario, qui cũ notarius esse
nõ posset, notarius per errorẽ creatus ab aliquo eorum

Thesaur. recept. sent.

- fuit, q̄ id officii elargiri idoneis possunt, firmū, ac ratū
- prorsus est ēt postquā detectus creationis error est, ac
123 - notarius ille officio lapsus: quanquā instrumentū ab illo
- exaratū, qui vulgo notarius reputatur sed nullo priuile
- gio munitur, fide penitus omni careat. vt frequentiori-
- bus doctorū suffragiis exceptum ponit Turzan. opin.
- xci. cū Alex. in l. testes col. v. in fin. C. de testamen.
124 - Instrumentū alibi gentiū cōscriptū nullā fidē faciet,
- si eius cōscriptorē neget notariū aduersarius. vt frequē
- ter placitū aiūt Dec. in cap. si scripturā nu. 52. de fid. in-
125 - stru. Boer. decis. xxxvi. nu. 10. nisi si vel literis magistra
- tus illiusmet loci, vel testibus cōtrariū probetur. vt cōe
126 - ponit Viuius lib. ii. opin. cxlviii. siquidē instrumentū ri-
- tē in loco vno factū, vbique probat. commune effatur
- Aymon. de antiquit. temp. par. i. ver. iiii. limit. nu. 9.
127 - Instrumentū publicum inter illos duntaxat probat,
- inter quos exaratur. cōmune pronunciant Ias. in l. cum
- aliquis nu. 4. C. de iur. delib. Barbat. in cap. ex literis in
128 - fin. de probat. Guid. Papæ quæst. cxciii. de iurisdictione
- tamen vel ditione antiqua mentionem faciens & inter
- alios fide summa dignum habebitur. commune asserūt
- Syluan. consi. lvii. nu. 9. & seq. Aymon Crauet. de anti-
- quit. temp. par. i. nu. 74.
129 - Instrumentum qui producit, si interrogetur, vtrum
- velit eo vti, necnē, præcisē respondere vel aiens vel ne-
130 - gans tenetur: ac si eo se vti velle responderit, & falsum
- sit illud instrumentum, falsi generaliter atque indistin-
- ctē tenebitur. commune asserunt Aegidius Boss. in tit.
- de fals. nu. 155. Iulius Clar. in pract. §. falsum ver. vtens
- falso instrumento.
131 - Instrumentū qui minus solēne in iudicio producit,
- illud amplius improbare nequit. cōmune ait Crauet. de
132 - antiquit. temp. i. par. nu. 18. quod tamē non procedet,
- si instrumentum plura capita complectetur, vel si illius
- productor confestim attesteretur se illa eius parte tantū
- vsurum quæ cum ipso faciat, cætera prorsus damnare,
- vt frequenter placitum efferunt Curt. Iun. consi. clxvi.
nu. 11

nu. 11. Aymon Crauet. vbi supra. num. 134. Viuius, qui rectè declarat lib. i. opin. cclix. & latius lib. ii. opin. cxlv. & 146. etsi contrarium complures censeant, quos idem Viuius congerit opin. cxlv.

139 Instrumentū ni desideratas iure solēnitates habeat, notarius, qui illud conscripsit, falsi pœnis obstringitur. vt magis cōmuniter teneri à doctoribus enūciat Corn.

140 consil. liii. non tamen idcirco aliàs punietur, quam in casibus iure expressis: vt asseuerant August. ad Angel. & qui eum laudat Iulius Clarus in pract. §. falsum. versi. pariter etiam. Sed meo quidem iudicio semper is notarius damno rogantis erit obnoxius. verū ea de re alibi vberius.

141 Instrumentum vbi statuto promptam, paratamque habet executionē, quanuis nondum liquidatum sit (vt doctores fantur) si in processu tamen liquidō supputari queat, executioni cōmittetur. cōe aiunt Did. à Cou. ruu. lib. ii. resolut cap. xi. Viuius lib. i. opin. cccv. de iure

142 aut cōmuni nullum instrumentum quanuis liquidum paratā executionē habebit. vt commune aio ex Alexā. in l. v. §. i. col. i. ff. de re iud. & in l. si cum dotem §. eo. autem tempore. colū. ii. ff. solut. matr. Ias. in l. ii. nu. 9. ff. de iureiur. Ias. rursus in l. vlt. nu. 6. C. de edict. diui Adriā. toll. Rhoder. Soarez in l. post rē iudicatā fol. cxx. col. iii. ff. de re iudic. Cāpes. de dote v. part. q. xi. allegant & cōmendant ad id text. in l. minor. xxv. annis. xli. ff. de minor. qui de publico instrumento. nulla prorsus verba fecit. sed ea de re latius alibi.

143 Instrumentum ostendens & cautionem offerēs admittetur sine mandato. vt frequēter placitum inquit Felin. in cap. coram de offic. deleg. Ias. in l. cautio nu. 12. C. de procurat. Alciat. de præsumpt. regu. j. præsumpt. xxxiii. & uide infra ver. mandatum.

144 Instrumentum qui abraferit, vel expunxerit, falsi pœnas dabit. commune ponunt Matth. de Afflict. decis. cccciiii. nume. 4. Iulius Clarus in pract. §. falsum ver. abradens.

Instru-

Thesaur. recept. sent.

- 145 Instrumentum, quo continetur aliquem pecuniam accepisse, & habuisse, vt vanum ac falsum explodetur, si nulla præsenti pecunia confectum probabitur. vt frequenter placitum ponit Emanuel à costa in l. si ex cautione limitat. xix. pagin. 158. C. de non numer. pecun.
- 146 quin & præterea notarius ipse falsi punitur, si verba illa vel similia pecuniæ numerationem representantia instrumento inseruerit, ac nullam pecuniam præsentem fuisse tunc temporis, cum instrumentum exarabatur, liquidò cõstiterit quemadmodum commune pronunciant Ias. num. 48. Dec. num. 33. Curt. Iun. nu. 36. in l. singularia ff. si cert. petat. Foller. in præct. crimin. fol. 162. num. 66.
- 147 Instrumenti præsumptio ac solennitas rectè probabitur testibus. vt cõmune aiunt Ias. in l. sciendū nu. 10. ff. de verb. oblig. Carol. Ruin. cons. ij. num. 8. & sequen.
- 148 lib. ii. quemadmodum etiam illius simulatio, fraus, & falsitas, vel duobus testibus eidem instrumento subscriptis vel quibuscumque aliis duobus testibus detegi, & conuinci poterit. commune dicit Curt. Iun. cons. l. v. num. 1. Dec. in cap. tertio loco de probatio. Tiraq. quem refert Viuius lib. i. opin. cccxvi. Nicolaus Anto.
- 149 Grauius ad Vestrium lib. vj. cap. i. num. 123. intellige tamen id non processurum, cum duo alij testes instrumento ad stipulabuntur. commune effatur Boer. decis. cxviii. num. 26.
- 150 Instrumenti amissi tenor iis demum testibus probari poterit, qui & instrumenti defectus intelligant, & notarij literas, qui illud confecisse dicitur, cognoscant. commune doctorum pronunciatum merito affirmant Dec. in authen. si quis in aliquo num. 29. C. de edend. Matth. de Afflict. decis. cclxxiii. num. 3. & decis. cccii. num. 3. & num. 5.
- 151 Instrumenta de nouo reperta, & post conclusionem in causa, & post ipsas partes ad audiendam sententiam citatas allegari, ac produci possunt. cõmune aiunt Rip. num. 48. Curt. num. 67. in l. admonendi ff. de iur. iuran.

Rhoder.

Rhoderic. Soarez allegat. liiii. Robert. Marant. de ord. iudi. vj. part. act. viii. num. 27.

152 Instrumentis non probantur delicta. vt frequenter placitum inquit Berous in cap. atsi clerici. nu. 14. de

153 iudic. & quid rectè explicat Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. liiii. Nec item alia generaliter instrumentis probabuntur, quam quæ inter plures partes geruntur. com mune ponit Francisc. Turzan. opin. lviii. & rursus opinion. lxxix.

154 Intentionis suæ fundamentum ac basim etiã quacunque qualitate innitentem probare vnusquisque necesse habet. vt frequenter placitum constituo ex Alex. in l. non solum §. sed & probari à nu. 2. ff. de nou. oper. nunciat. Ias. in rub. num. 6. C. qui admitt. Dec. in cap. i. num. 20. & in cap. in præsentia num. 5. de probat. Felin. in cap. cum in iure col. i. de offic. deleg. & in cap. vlt. numer. 11. de præsumpt. Matth. de Afflict. lib. i. constitut. rub. xvii. num. 23. Hypp. & in notab. clxxxvii. & in rub. de probat. num. 441. Rhoderic. Soarez in leges Regni tit. de las arras fol. 28. Curt. Iun. consil. cxxiiii. nu. 11. Tiraquell. de retract. lign. §. xxxii. glos. vna num. 94. Pyrrh. Gleb. in l. j. C. de iur. fisc. lib. x. Did. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. cap. vj. num. 3. Viuius lib. j. opin. cj. & opin. ccxv. quorum aliquot tamen si sigillatim circa aliquas tantum qualitates verba faciant, tamen rectè ex illis totius regulæ probatio conflabitur.

155 Interdicto vnde vi conueniri poterit singularis successor, si principalis haud sit soluendo. vt frequenter interpretibus placuisse refert Ioan. Coras. in l. naturaliter §. nihil commune num. 45. ff. de acquirend. poss.

156 Interesse, vt doctores vulgo fantur, seu id, quod interest, creditoris arbitrio committi potest. vt communè ponunt Ias. in l. iusiurandum ff. de iure iur. Ioan. Dilect. de art. testan. tit. vj. caut. xlvi. alia ad hoc propositum spectantia, vide infra ver. mercatores.

157 Interloquutiones bis tantum ante executionem re

158 uocari licet, quanuis post executionem nec vnquam, nec

Thefaur. recept. sent.

- nec vlllo modo illas licebit reuocare. vt communia pronunciant Rip. in l. quod iussit num. 33. & num. 38. ff. de re iud. Aufrer. ad decis. Capell. Tholos. clxxxj. intellige tamen quod nec illam interloquutionem, qua se iudex iudicem pronunciat, semel retractari liceat. commune ait Ias. in d. l. quod iussit. num. 9. nec item illam quæ iudicis sordibus, turpitudine vè aliqua prolata ostèditur. commune inquit Abb. in cap. cum oporteat num. 6. de accusat. amicus noster Nicol. Ant. Grauius ad Vestrium lib. ii. cap. j. num. 33.
- 161 Interpellatio etiam extra iudicium verbis enuncian-
tibus facta moram constituit, ac gignit. commune aiunt
Ias. in l. si ex legato ff. de verb. obligat. Tiraq. lib. ii. re-
tract. §. iiii. glos. vj. num. 39. atque vna tantum ad id
interpellatio satis superque est. vt frequenter placitum
renunciant Alex. in l. qui Romæ §. cohæredes num. 2.
ff. de verb. obligat. Felin. in cap. ex literis num. 8. de con-
stitut. Purpur. in l. vinum num. 42. ff. si cert. petat. Ioan.
163 Coras. lib. ii. Miscell. cap. vj. à num. 4. debet tamen fie-
ri congruo loco, ac tempore iuxta declarationem Barr.
cõmuniter recepti in l. cum filius §. ult. nu. 2. ff. de ver.
164 oblig. & vide quæ inferius obseruo ver. mora. ac memi-
neris quod si obligatio iureiurando septa fuerit, nulla
prorsus interpellatio desiderabitur, vt mora incurra-
tur. commune effert Dec. in l. quod te mihi ff. si cer. pet.
- 165 Interrogandi copiam iudex habet ad fundamētum
causæ alterutrius reorum denuo pariendum, quanuis
iam in causā conclusum sit. commune inquit Alex.
in l. iiii. §. hoc iudicium ff. de damn. infect. Dec. in cap. j.
de iudi. tamen si contrarium non immeritò probet Bel-
lon. conf. lix.
- 166 Intestatus mortem obiisse, & ille dicitur, qui iure te-
stamentum condere non potuit. commune aiunt Gu-
lielm. in cap. Raynurius ver. & vxorem nomine Adala-
siam col. iiii. & seq. de testam. Oliuer. de success. ab inte-
stato pag. 209. num. 8.
- 167 Inuentarium bonorum conscribere quiuis cogetur.

à quo bona poscuntur, vel conuentione, vel accusatio-
ne. vt commune cum multis testatur Arius Pinelus nō
leuiter ipse dubitans in l. i. part. ii. num. 23. & nume. 24.
C. de bon. mater. vt etiā fecit Ias. in l. si fideiussor §. vlt.
col. vlt. num. 28. ff. qui satisfd. cogan. & qui praxi tamen
receptum proficitur Picus in l. post contractum. nu. 96.
ff. de donat.

168 Inuentarium facere hæres non tenebitur, cui bono-
169 rum restitutio demandata est, nec quia illud non con-
fecerit, quarta trebelleanica labetur. vt commune dicit
170 Alex. consil. lxxvii. lib. iiii. tamen si contrarium longè ve-
rius, atq; æquius sit. quod frequenter placitum affir-
mant Corn. consil. clxviii. lib. iii. Io. Dilect. de art. testan-
171 tit. v. caut. xxxvii. ac magis commune etiam in filiis hæ-
172 redibus asseuerat Dec. consil. cccclxxx. Nec item inuen-
tarium exarare hæres tenebitur, si illius conficiendi re-
missio à testatore indulta proponatur, vt habes infra
ver. inuentarii confectioem.

173 Inuentarium non solum prodest aduersus obligatio-
nes merè hæreditarias, sed & aduersus mixtas à pro-
pria hæredis promissione ortas iuncta hæreditatis adi-
tione, sine qua alioquin cum effectu non gignerentur:
commune ait Ias. in l. quæ dotis num. 52. ff. sol. matr.

174 Inuentarium, in quo vnam, duas ue res hæres per do-
lum non scripsit, nihilominus valet, quàm si bona fide
fieret. vt frequenter placitum inquit Ias. in l. in compu-
tatione §. licentia num. 4. C. de iure delib.

175 Inuentarii faciendi tempus ab adita hæreditate in-
cipit, atque ab eius aditione infra triginta dies nume-
ratur, & intra triginta dies finem facit. commune
aiunt Roman. consil. lxxxiii. Dec. consil. dcxxxiii. Bel-
lon. consil. lxxviii.

176 Inuentarij nondum confecti exceptio generaliter
impedit litis contestationem. vt commune ponit mul-
tas exceptiones subtexens Viuius lib. i. opin. ciii.

177 Inuentarij confectio remitti tutori à testatore pro
sui animi sententia poterit. commune affirmant Ioan.

Crot.

Thesaur. recepit. sent.

- 178** Crot. num. 49. Io. Annibal. nu. 388. in l. nemo potest ff. de leg. lib. i. erit tamen nihilo minus liberum, atque integrum iudici tutorem cogere ad illud cōscribendum, si pupillo expedierit. commune asseuerant Did. à Cou. ruu. lib. ii. variarum resolut. cap. xiii. numer. 4. Iulius Clarus latè de materia agens de testamentis quæstio. lxxvii. versic. quo ad tertium cum ver. sequentibus, ac
- 179** Viuius lib. j. opin. cccxxxviiij. hæredi autem ipsi poterit absque dubio testator inuentarii non exarandi veniam facere in eorum omnium fraudem, ac præiudicium, qui vel legato, vel fideicommissio, vel illius eiusdem hæredi tatis parte cohonestati sunt. vt frequenter placitum. eunciant Paris. consil. lxxviii. num. 57. lib. ii. Did. à Coua
- 180** ruu. in cap. j. numer. 17. de testament. at in creditorum fraudē, damnumvè eiusmodi venia præstari nequit. commune effantur Ioann. Annibal. in l. nemo potest. num. 406. ff. de leg. lib. j. Aymon Crauet. consil. clxxiii. num. 11. Iulius Clarus de testamen. quæst. ver. quo ad primum.
- 181** Inuentario non confecto nec negabitur, nec attenditur legitima filiorum portio. vt frequenter placitum ait in contrarium ipse meritisimò abiens Vigl. in §. extraneis num. 6. institut. de hæred. qualit. & differ.
- 182** vt nec quiuis alius hæres ad legata vltra ipsius hæreditatis vires generaliter tenebitur. commune cum Alex. ponit Francisc. Turzan. opin. xcv.
- 183** Inuentario non confecto Trebelleanicæ quartæ ius perit. vt magis communem opinionem renuncio ex Corn. consil. cccij. col. ii. lib. i. & consil. xxii. colum. viii. lib. ii. & consil. clxviii. col. iiii. lib. iii. Dec. consil. cccclxxx. col. vlt. & consil. cccxcv. Curt. Iun. consil. liiii. col. iiii. Soc. in rub. ad finem. & in l. Marcellus §. quod autem. col. pen. in fin. ff. ad Senatuscons. Trebell. Capra cōf. vii.
- 184** in finem. tamen si contrarium magis arrideat cū Aym. Crauet. consil. xvii.
- 185** Inuentores rerum ab aliis deperditarum, si eas celeruerint, vel proclamationibus, aut alia ratione palam haud

- 186 haud fecerint, furti obstringentur: quod si cum diligentem operam nauauerint in inueniendis illarum dominis, eos tamen reperire nequierint, res inuentas cogentur vendere, & earum precium inter pauperes nomine dominorum distribuere. vt cōmunia ponit Ant. Gomez in tract. de delict. cap. v. num. 2.
- 187 Inuentus non censebitur qui reapse apprehensus non sit, quanuis testibus conuinci queat. vt commune renuncio ex Alexand. & Soc. in l. iiii. §. Nerarius ff. de acq. poss. ex Ias. nu. 87. Rip. nu. 54. in rub. ff. illo eod. tit. ex Rip. rursus in tract. de peste num. 334. Palat. Ruu. in repet. cap. per vestras §. lxx. num. 12. de donat. inter vir. & vxor. Anton. Gomez in l. xlv. tauri. num. 48. & idem attestantur alios copiosè laudantes Viuius lib. i. opin. cclxxxiii. Iulius Clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxxii.
- 188 Inuenta in maritum demum capiētium sunt cum incomposita, resignata, atque in cōpacta à veris dominis iacta in illud sunt, seu tempestas, seu alia salutis ratio id coegerit. vt est glos. doctrina communiter, ac potius vnanimiter recepta in l. qua ratione §. vltim. ff. de acquir. posses. in l. pen. ff. pro derelict. in §. vlt. instit. de rer. diuis. testatur Ias. num. 9 post antiquiores in l. i. ff. de acq. poss. tu tamen videto quæ nos in contrariū obseruamus infra ver. tempestas.
- 189 Ira atq; iracundia tum pœnas delinquentis mitigabit, ac leniet, cum ex aliqua iusta causa traxerit originem. vt frequenter placitum inquirunt Menchiaca conrouers. Illustrium cap. xviii. nu. 29. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lx. ver. est etiam.
- 190 Iudæus sui ipsius liberos in potestate habet instar cuiusuis Christiani. vt communem sententiā verè asserunt Alex. conf. xlii. nu. 2. lib. vii. Soc. conf. lxxii. col. iiii. ver. ii. pro hac parte lib. i. Marquard. de Iudæis. ii. part. cap. i. num. 10. & num. 11. & iii. part. cap. iiii. nu. 10. Viuius lib. ii. opin. cl.
- 191 Iudæus omnibus statutorum vel immunitatibus, vel odiis, vel priuilegiis in incolas illorum locorum, vbi

Thesaur. recept. sent.

- vbi ipsi habitant, collatis potiuntur: vt commune constituo ex Alex. consil. lxxv. lib. v. & consil. xcix. lib. vj. & consil. xiii. lib. vii. Corn. consil. cxiii. licet pro aspectu lib. i. & consil. lxxv. licet in hac lib. ii. Andr. Sicul. cōs. lxxiii. lib. iiii. & consil. lxxv. col. ii. lib. v. Soc. consil. lxxii. col. iii. ad finem. & col. seq. lib. i. Paris. consil. ii. nu. 9. lib. iiii. Hypp.
- 192 consil. cj. quod incipit in præmissa causa. vnde proculdubio fœminas excludet, vbi Christianus illas abigere, atque agnatorum hæreditatem intercipere potuerit. quod etiam in specie commune ponit Marquard. de iudæis. ii. part. cap. ii. num. 4. & num. 5. & cap. iiii. nu. 6. quanuis nonnulli minorum gētium interpretes absq; vlla iuris, ac iustitiæ ratione contrarium cornicati sint.
- 193 quin & iudæus omnibus æquitatibus scriptis contra quemlibet Christianum fruetur prætermisso iuris rigore. vt verissimum asseuero, & magis commune arbitror ex Corn. consil. cclx. ad finem lib. iiii. Rip. in l. si insulam num. 9. cum sequentib. ff. de verb. obli. Marquard.
- 194 in d. tract. de iudæis part. ii. cap. v. num. 7. cū enim iudæi suis omnibus in causis, ac litibus Romano iure regantur l. iudæi Romano. i. l. nemo iudæorum C. de iudæis: & est receptum ex doctoribus prædicta iura declarantibus, atque ex Innocent. in cap. quod super de voto Ioan. Andr. in cap. gaudemus de diuort. Imol. in clement. de iudæ. Domin. in cap. i. §. ult. ad fin. de vsur. lib. vj. ex Felin. & aliis, quos laudat Marquard. in d. tract.
- 195 stat. par. ii. cap. i. num. 1. & proculdubio ius Romanum sit, vt scripta æquitas vel subtilitati vel seueritati iuris præferatur l. placuit, cum iis quæ vbiq; copiosè ad hanc rem commentantur interpretes, C. de iudic. hoc iure etiam vtentur indistinctè ac generaliter iudæi.
- 196 Iudæus in successione tam ab intestato, quàm testato delatis sacrosanctas Moſis tabulas prorsus seruare debet, siquidem illarum sanctionibus omnino ea in materia gubernabitur iure alio penitus silente. vt magis communem sententiam asserit Marquard. in tract. de iudæis. ii. part. cap. iiii. nu. 8. qui multos antea nu. 5.

in can-

- 197 in eandem sententiam laudat. quanuis in hæreditatis ipsius diuisionibus ius commune seruari oporteat, ac nulla alicui ex fratribus prærogatiua indulgeri debeat: vt commune affirmant Ias. in l. si duobus col. i. C. commun. de legat. & in l. i. col. vii. versi. adde prædictis. ff. si cer. pet. Tiraq. de iure primogen. quest. lx. num. 10. ver. tamen communis. ac Marquard. vbi supra nu. 11. si ta-
- 198 men rem suis ex principijs metiri vis & in hac prærogatiuarum disceptatione ius commune prorsus obmutescet, ac diuinæ constitutiones tenaciter custodiètur. Sed hac de re alibi tum opportunius, tum vberius.
- 199 Iudæus qui vis sigillatim ac separatim ex christianorum testamentis capere potest, etsi totum iudæorū collegium non posse vulgo existimetur. quemadmodū frequentius placitum scribit Marquard. in tract. de iudæis par. ij. cap. v. nu. 24.
- 200 Iudæus si pontificis Romani facultatem impetrauerit, ac deinde principis & populi consensum obtinuerit, vsuras exercere potest. commune ait Marquard. de iudæis. j. par. cap. xi. nu. 14. ver. quid ergo dicendum. vnde
- 201 etiam si publicus sit vsurarius testari absque dubio poterit, quanuis Christianus nequeat. commune aio ex iis quos laudat Marquard. in d. tract. par. ii. cap. i. nu. 2.
- 202 ac Viuius lib. i. opin. cccxliii. colū. pen. quanquā reuera contrariū hic atque illic prorsus existimē & summo opere probem hac in re indicium Did. à Cou. ru. post aliquā multos, quos ipse laudat, lib. iii. resolut. cap. i. num. 8.
- 203 Iudæus si id genus nuptias contraxerit, quæ cum iure Moïsis diuino licitæ, concessæque sint, iure alio humano postea interdictæ fuerint, nullis pœnis ea de causa
- 204 fiet obnoxius: nec iam generaliter obseruare cogetur l. nemo. i. C. de iudæis, vt commune ponit Iulius Clarus in pract. §. incestus ver. vlt. post latè tradita à Marquard. in tract. de iudæis. ii. par. cap. iiii. nu. 9. & nu. 10. & cap. v. nu. 3. & seq.
- 205 Iudæus ad christianorum ecclesias confugiens illarum immunitatibus nō potietur, tametsi animo descendi

Thesaur. recept. sent.

- scendi à sua religione ad fidem Christianam id fecerit. ut frequentius placitum asserunt Hyppol. & qui eum refert Marquard. in tract. de Iudæ. par. j. cap. viii. nu. 2. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxx. ver. præterea quæ-
- 206 ro. quanuis multi in contrariū ierint, quos laudat Did. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. cap. xx. nu. 2. ver. xiii. & hi etiā tunc loquuntur cūm deficiendi à suorum maiorum religione animum non habet. quibus vel in terminis verior æquior mihi illorum sententia videtur. nec enim quoad ipsas immunitates ratio confugientium, sed ipsorummet locorum, ad quos confugitur, ineunda diligenter est. verum hac de re alibi copiosius.
- 207 Iudæus nec si de nouo religione Christiana initiatur contra Christianum testis idoneus habebitur. commune ait Soc. in l. sciendum §. vlt. ff. qui satisd. cogan. quod
- 208 intelliges in causis criminalibus duntaxat processurū. quippe in ciuilibus causis, & in vltimis voluntatibus, & quasi contractibus, & quasi maleficiis quiuus iudæus etiam qui nunquam à sua religione defece- rit, contra Christianum rectè, atque appositè testi- ficabitur. commune ponit Viuius lib. i. opin. cclxxxv. in finem.
- 209 Iudæus *βλασφημίας* reus à iudice populi ordinario, non ab ecclesiastico puniri potest. comune inquit Alex. & qui eum refert Soc. consil. cxix. num. 16. lib. iiii.
- 210 quin & generaliter iudæorum crimina iudex secularis non ecclesiasticus puniet. cōmune proferūt Anan. in rub. nu. 9. de iudæis, & qui eum laudat Iulius Clarus
- 211 in pract. §. vlt. quæst. xxxv. ver. vlt. si tamen id iudex populi ordinarius susque deque habuerit, iudex ecclesiasticus & de blasphemia cognoscet, & illius conuicto statam pœnam imponet. ut magis communem inter- pretum sententiam ponunt Alex. consil. xcix. num. 15. lib. vj. & qui eum allegat Iul. Clar. in d. pract. §. blasphe- mia ver. sed pone.
- 212 Iudæus extra domum suam nutrices Christianas ha- bere potest, etiam absque vlla præsulū dispēsatione: quanuis

- 213 quanuis domi nec cum illorum authoritate queat. vt communia interpretum placita autumat Marquar. in tract. de iudæ. par. i. cap. iiii. num. 18. & nu. 19. si tamen iuris rationes intueamur ex personarum, ac locorum, & temporum conditionibus rem hanc totam definimus. quod alibi accuratè, & copiosè ostendo.
- 215 Iudæus non idcirco accusationem, ac pœnas ob delicta antea patrata meritas euadet, quòd Christianæ religionis baptismo se imbuerit, multoque minus actionibus liberabitur, quos in illum alij habebant. commune attestantur Io. de Anan. in cap. de his de accus. Dec. conf. cxxx. Marquard. in tract. de iudæis. iiii. part. cap. v. nu. 1. & seq. quanuis quo ad criminum accusationes, ac pœnas immerito, & contra publicā vtilitatem contrarium cum nonnullis astruant Viuius lib. i. opin. xvi. ac Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lj. ver. vlt. si quidē religio per se ipsa nullis aliis propositis illecebris, ac nulla præsertim licentiosa facinorosorū hominū impunitate oblata explorari debet. sed hac de re cōmodius alibi ac latius.
- 218 Iudæus qui cum muliere baptismatis aquis lustrata nec vi, nec stupro, nec adulterio suscepto, nec inito matrimonio rem habuerit, pœnam mortis haud luet. commune dicit Boer. decif. cccxvi. Villalob. in sua collect. & latissimè hac de re ex receptis sententiis agens Iulius
- 219 Clar. in pract. §. fornicatio ver. cum iudæis. si autē adulterium cum illa commiserit, statutorum loci, vbi habitat, non iuris communis pœnis fit obnoxius, vt quiuis alius incola. quemadmodum frequenter placitum testatur Bermond. de concub. fol. 40. nu. 32. & qui aliud probare immeritò affectat Iulius Clarus in d. pract. §. adulterium ver. pone stat statutum.
- 220 Iudæorum liberi paruuli ad fidem Christianam cogi compelliue nequeunt, vt nec ipsi adulti parentes. quod frequenter placitū affirmant Feli. in cap. sicut iudæis. Calder. conf. iiii. in tit. de iudæ. Paris. conf. ii. col. iiii. & col. v. lib. iiii. Marquard. de iudæ. par. iiii. cap. ii. num. 6. Viuius lib. ii. opin. clj. nec enim aliud est inuitis homi-

Thesaur. recept. sent.

nibus religionem obtrudere, quàm pulcherrimo pietatis prætextu efficere, vt illi suę religionis nexibus exuti viuant impij atq; exleges. vt rescriptũ in fidei Christianę fauorem olim fuisse legitur.

222 Iudæorum vxores tacitę hypothecę prerogatiuam pro sua dote in ipsorum maritorum bonis, instar Christianarum, habent. vt frequens doctorum pronuntiatum asseuerat Marquard. in tract. de iudæis. ii. par. cap. i. num. 9. & cap. v. nu. 22. & par. iii. cap. vj. nu. 2. & cap. viii. num. 1.

223 Iudæorum iusiurandum contractus aliàs inualidos, & pactum de non succedendo non confirmabit. vt communem esse opinionem, & ab ea non recedendum asseuerat Marquard. de iudæis. ii. par. cap. viii. nu. 7. & nu. 9.

224 quanquam id nulla omnino probabili ratione innitatur, atque vt impium, vanum prorsus & vtilitati publicę aduersum, illud praxis reiiciat.

225 Iudex iuxta acta, & probata contra eorum conscientiam, que ipse vt priuatus nouit, sententiam ferat, necesse est. vt magis commune pronunciant Did. à Cou. ruu. lib. i. variarum resolut. cap. i. num. 6. Iul. Clarus in pract. crimin. §. vlt. quęst. viii. ver. vlt. & quęst. lxvi. ver. scias autem. & vir multę doctrinę, atque eruditionis Nic. Ant. Grauius in annotat. ad praxim Ostauiani Vestrij lib. iii. cap. i. num. 7.

226 Iudex suum officium ad priuatam alicuius vtilitatem, si non postuletur, impertiri nec debet, nec potest; 227 nisi vel causa pia sit, vel vertatur absentium fauor, vel 228 litigantis inhabilitas intercedat. vt frequenter placita 229 ostendit latè Viuius lib. i. opin. clxxv. 230

231 Iudex in diem sequentem sententię suę prolationem absq; noua citatione differre iure canonũ potest, vt commune testatur Bologn. in l. si finita §. Iulianus nu. 102. ff. de damn. infect. quin & iure Cæsarum idem procedet. vt frequentius placitũ attestantur Bolog. vbi 232 supra, & qui contrariũ verius meritò censet, & vsu seruari ait, Iacob. Menoch. de arbitr. iud. lib. i. q. lxiii. nu. 2.

Iudex

- 233 Iudex ecclesiasticus ad quē suæ iurisdictionis quispīam à populari iudice remittitur, non tenetur fidem habere processui, quem iudex ille fecit. commune aiūt Grammat. conf. crim. xlii. Ruin. conf. vii. lib. i. Viuius lib. i. opin. clxii. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. xxxvi. ver. vlt.
- 234 Iudex popularis seu laicus, ut loquendi mos est, in crimine & omnino & merè ecclesiastico si ab ecclesiastico iudice impleretur, non se causæ cognitioni obtrudet, sed mandatum duntaxat exhauriet. commune ait iuxta iuris Pontificij interpretes, aliud fore iuxta Cæsarei iuris professores affirmans Alciat. in cap. perniciosam num. 100. de offic. ordin. amicus noster Nic. Ant. Grauatius lib. viii. cap. vlt. nu. 41 ad Vestrij praxim. &
- 236 vide quæ superius obseruo ver. acta. meminerisq; semper quod si iudicatus vel præiudicio, vel probabili præsumptione contra iudicis ecclesiastici sententiā protegetur, non tenebitur illam iudex laicus exequi, atq; ad finem perducere. vt commune effatur Alciat. in d. cap. nu. 122. & affirmant ij, quos in laudato ver. refero.
- 237 Iudex in delicta extra suæ iurisdictionis limites patrata inquirere nequit. commune pronunciant Soc. in l. à diuo Pio §. sententiam Romæ nu. 16. ff. de re iud. l. à Viuius lib. i. opin. clxxvii. & qui latius hāc rem agit, & in originis, ac domicilij iudice secus esse cum receptis sententiis ostendit Iul. Clarus in pract. §. vlt. q. xxxix. ver. sed quæro.
- 239 Iudex alterum iudicem delinquentem, inter quem, & illum diuisa est iurisdictionis administratio, punire nequit. commune pronunciant Felin. in cap. prudentiā nu. 4. de offic. deleg. Nicol. Ant. Grauatius magnæ eruditionis vir lib. iii. cap. ix. nu. 20. ad Vestrium. et si Rot. perperam aliud censuerit decis. cliij. nunquid si duo in nouis.
- 240 Iudex iniquæ sententiæ lator, à qua non appellatum sit, de damno illa sententia illato conueniri poterit. commune inquit Alexand. in l. dies cautioni.

Thesaur. recepit. sent.

- 241 nu. i. ff. de dam. infect. Did. à Cou. ruu. in tract. de spon
sal. ii. par. cap. viii. §. vlt. num. 18. quin generaliter iudex
imperitè iudicans, ei, cuius intererit, arbitrio alterius
competentis iudicis tenebitur. vt frequenter placitum
renunciant Aegidius Bossius in pract. tit. de official.
corrup. nu. 22. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. lxxxiii.
ver. iudex.
- 242 Iudex alterutri parti consanguineus, si nulla illi iudi
canti exceptio proponatur, firmam ac proculdubio va
litudinem sententiam feret. vt commune interpretum
dogma affirmat Ias. in l. qui iurisdictioni. num. 6. ff. de
iurisd. omn. iudic.
- 243 Iudex si causæ cognitionem interuenisse, aut quid
piam aliud simile assermet, fidem merebitur. commune
pronunciant Soc. cons. cxv. circa primam quæstionem
in i. dubio lib. i. Viuius latè lib. i. opin. clxxxiii. vbi ali
quam multos contrariū arbitratos memorat. quorū opi
nio vt verior, atque vtilior mihi magis probatur. sed
de illa alibi opportunius, & vberius.
- 245 Iudex, vt veritatē rerum latitantium eruat, potest pro
animi sui arbitratu inculpatè promittere impunitatē
reo, & quæuis alia blandimenta ad id accomodata pro
ponere: vt frequenter placitum asseuerant additio ad
Dec. in l. ea est natura nu. 7. ff. de reg. iur. & qui eam re
fert, & nō negligenter hanc rē agit Placa lib. i. de delict.
- 246 cap. xxxvii. per totū. non tamen ex confessione sic ex
torta reum damnare poterit. quæ fuit sententia Imol.
cōs. cix. quā reputat vnicam, & mirabilem Hypp. in l. i.
§. quæstioni. nu. 12. ff. de quæst. & in l. si quis obrepse
rit. nu. 13. ff. ad leg. Corn. de fals. & in pract. §. postquā
nu. 13. asserunt communem Cagnol. in d. l. ea est natu
ra nu. 18. Remig. de immunit. eccles. pag. 185. fallent.
xxvi. & qui mordicus illam defendunt, atque alios con
traria sentientes referunt, & meritissimo dānant Ant.
Gomez de delict. cap. xii. num. 6. & num. 7. Did. à Cou.
ruu. lib. i. resolut. cap. ii. num. 16. Iulius Clarus in pract.
§. vlt. quæst. lv. versic. circa secundum.

- 247 Iudex pro animi sui sententia reum damnare, vel non damnare potest ad sumptus ante litis contestationem expensos refundendos, si nulla eam in rem
- 248 petitio proponatur. quod longè secus est in erogatis à litè contestata expensis. quippe quia in illis nec suppliatio exigitur, nec iudicis arbitrio quidpiam permittitur. commune ait Ant. de Tremor. in addit. ad Bon. in pract. de recusat. num. 4. ver. rectificari. Villalob. in sua collecta.
- 249 Iudex si vel animam agens, atque in ultimo vitæ crepusculo iam constitutus asseueret se se iniquam tulisse sententiam, nihil prorsus fidei consequetur, nihilque omnino vel proficiet, vel officiet. commune inquit Andr. Alciat. vir magno ingenio, atque insigni doctrina in tract. de præsumpt. regul. iiii. præsumpt. iiii. num. 7.
- 250 Iudicis decretum, quod ex falsa causa interpositum probatur, nullius ponderis, ac momenti est. commune ait Curt. Iun. cons. clxx. nu. 2. & vide quæ inferius obferuo ver. sententia.
- 251 Iudicis decretum, seu autoritas non impedit, nec remoratur auxilium l. ii. C. de rescind. vend. ut magis cō-
- 252 mune pronunciat Dec. cons. ccx. num. 8. ver. iiii. sed verius atque æquius & vtilitati publicæ magis coniunctū contrarium est. quod frequenter placitum asserunt Rebus. in ii. thom. ad leges Gall. pag. 186. num. 40. Anton. Gomez de contract. cap. ii. num. 3. & magis commune recēset Arius Pinelus meus olim iuris doctor ad illam l. ii. par. ii. cap. ii. num. 18.
- 253 Iudicis ecclesiastici processui fidem habere nō astringitur popularis, seu laicus iudex, ad quem quis ab illo damnatus plectendus remittitur. vide supra ver. acta.
- 254 Iudicem corrumpens ut pro se vel iustè, vel quo iure, quaque iniuria sententiam dicat, tum quidquid ea causa dedit, tum litem ipsam amittit. cōmune inquit Did. a Cou. ruu. in reg. peccatum pag. 102, de reg. iur.

Theſaur. recept. ſent.

lib. vj. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. lxxiii. ver. iudex committens.

255 Iudices ordinarij quanuis niſi fama præcedat ad in-
256 quiſitionem aggredi nequeunt, tamē qui non ſeruato
ordine poterunt inquirere, iidem & abſq; fama rectē,
riteque inquirent. communia dicit Alciat. in cap. per-
niciōſam nu. 34. & nu. 37. de offi. ordin. quod & alij af-
firmant ſuperius relati ver. inquiſitio.

257 Iudices pacto eorum, qui agunt, prorogati etſi pœ-
nitentia reſpui poſſint, tamen qui fidem franget ad id
258 obligatus manet, quod illius intereſt, qui in fide ſemel
data conſtanter perſtat: eaque de re iidem iudices co-
gnoscent. commune ponit Panorm. in cap. i. de iudic.

259 Iudices pecuniariæ corruptionis damnati, & officiū,
& ius ad officiū amittunt, ac legis Iuliæ repetunda-
rum tenentur, quadruplumque præterea eius, quod ac-
ceperunt, euomere coguntur. vt commune teſtatus re-
ctē explicat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxiii. ver. iudex
committens baratariam.

260 Iudices duo ex tribus ſelectis ſi ſententiā tertio ab-
ſente ſerant, quanuis poſtea latam ab ipsis ſententiam
tertius ille ratā habeat, nihil omnino profuturū egiſſe
cenſentur: ac nulla eiꝰſcemodi ſententia prorsus eſt. vt
commune renuncio ex Ang. in l. licet in fin. ff. de iudic.
Dec. conſ. ccccxxxiii. ad fin. atq; ex aliis, quos citat Se-
baſtian. in tract. de nullit. pag. 155. nu. 176.

261 Iudicij tractatio (inſtantiā interpretes ſantur) quan-
uis perimatur, ac ſententia à iudicij obſeruatione reum
liberans ſubſequatur, non tamen effectus per litis con-
teſtationem inducti extinguntur. commune dicit Ant.
Gomez de teſtam. cap. iii. num. 32. ver. quarto facit.

262 Iuramentum quas vires habeat, quas non habeat,
vide paulò inferius ver. iuſiurandum.

263 Iuriſdictio eſt poteſtas de publico introducta cum
neceſſitate iuſdicendi, atque æquitatem ſtatuendi. vt
communiter placuiſſe interpretibus miſit in literas Al-

264 ciat. in cap. quod ſedem num. 34. de offi. ordin. ac ſi
generaliter

generaliter illa alicui concedatur, vel demandetur, merum, & mixtum imperium concessum, seu demandatum exaudietur. commune profert idem Alciat. eodem in loco num. 38. nec illam demandatis morte iurisdictionis abolebitur, si vel contestatio litis, vel citatio vel saltem aliquod de citatione mandatum interuenerat. quemadmodum frequenter placitum testificatur Turzan. opin. xcviij. & opin. cxxviii.

- 266 Ius diuinum à iustissimo Mose promulgatum & dicitur & ducitur naturale ius, seu primarium gentium ius. vt est communis scribentium omnium opinio cum
- 267 Accurt. in l. j. §. ius gentium ff. de iust. & iur. quod tamen, si rem ad viuum rescemus, atque amplissimam illius sacrosancti iuris maiestatem suis ex principiis repetentes contemplemur, non parum à veritate abhorret. si quidem magis ciuile, atque vnius gentis ius quam naturale vel gentium omnium ius dici, censeriq; debet. cum nec ulla huc usque gens præter hebræam se illius præceptis obnoxiam præstiterit, nec ulli alij genti, quam Israelitæ in principio dictum ac propositum fuerit. quin & de illo constituendo hebræorum natio primum rogata fuit, vnde legum rogandarum morem quam sanctissimum effluxisse non falso quis asseret. & deinde iurisiurandi religione, ac blandissimis faustarum precationum illecebris, & horrendo terribiliū dirarū metu ad illud semel susceptum in mentis ipsius penetralibus inscriptum habendum, ac rebus in omnibus seruandum adacta est. quæ omnia iuri ciuili, seu iuri gentis alicuius formam maxime conueniunt. Exod. cap. 19. Leuit. 26. Deuter. 27. 28. & 29. denique ius illud & latum & scriptum est, naturale autem ius à natura ipsa mortalium animis inditur, nec promulgatore, nec scriptis opus habet. si tamen res ipsas illic contentas rimemur, & quæ ex perfecta illius iuris cognitione, atque obseruatione utilitas verbis omnibus maioribus ad hanc humanam, & nusquam non caducam vitam, tum ad illam aliam animorum immortalem, ac felicissimam redundat, præ oculis habeamus: ac denique quan-

Thesaur. recept. sent.

uis vni genti ob suorum maiorum merita dictum, promulgatumque fateamur, cæteris tamen etiam omnibus mortalibus, modò illud agnoscant, & pro dignitate obseruent, (vt profecto omnes diuinioris illius scintillæ non expertes omnino tenentur) æquè sacrosanctos incomprehensibilium alioquin mysteriorum thesauros recludere, æquè vniuersas incolarum & ciuium prærogatiuas elargiri animaduertamus, non multum aberit à præclarioribus iuriscientiarum seu iuris naturalis conditionibus, etsi propriè ac præse germanum iuris naturalis vel gentium nomen iuxta Iuriconsultorum definitiones induere nequeat. Sed hæc alibi commodius & vberius. quæ omnia peritioribus sacrosanctæ illius disciplinæ professoribus libenter atque omnino vel probanda vel improbanda submittimus.

268 Ius gentium duplex est, aliud primarium, aliud secundarium, vt frequenter placitum testantur Ias. & plerique alij interpretes in l. si id quod. ff. de condict. indeb. Dec. in l. cum amplius. §. is natura debet. ff. de reg. iur. Cagnol. in rub. nu. 3. ff. de iust. & iur. Lancel. Gauleaul. in rep. rub. nu. 157. ff. de verb. oblig. ac Bellon. in princip. nu. 1. instit. de testamen. Sed ineptit hic vt non

269 raro alibi doctorum vulgus. vt suo in loco copiosè atque efficaciter demonstramus, quod etiam ante nos obseruauerunt Aret. nu. 16. Soc. num. 35. in l. i. ff. de acquir. possess. Alciat. in l. paterfam. clxxxii. in finem. ff. de verbo. sign. Eguin. Baro in §. item ea quæ ex hostibus institut. de rerum diuis. Ioan. Coras. lib. vi. Miscellan. cap. vlt. & diligentissimus iuris interpres Arius Pinellus in rub. par. j. cap. j. nu. 12. C. de rescin. vendit.

270 Iusiurandum tribus comitibus ac pedissequis muniat, necesse est, veritate scilicet, iustitia, & iudicio, vt frequenter placitum renuncio ex Angel. in §. æquè si debitor col. iiii. instit. de except. Ias. à nu. 68. Lodouic. Gomez col. vlt. in §. si quis postulante instit. de action. Curt. Iun. col. clx. nu. 9.

271 Iusiurandum in ipsamet specie, in qua conceptum est, obser-

obseruari debet, nec satis erit per æquipollens expleri, vt commune proferunt Ias. consil. iiii. lib. iii. & qui multos in contraria profectos recenset Viuius lib. i. opin.

- 272 clxxxix. efficietque semper iusiurandum vt actus eo omni modo valeat, quo melius, ac perfectius potest. commune inquit Alciat. in cap. cum contingat num. 159. de iur. iur. non tamē idcirco nudo pacto vestem suppetet vt inde actio creetur. commune aiunt Alexand. & Ias. num. 23. Cagnol. & Curt. in l. si quis maior. C. de transact. Ias. in l. iusiurandum quod ex conuentione colum. vlt. de iur. iur. Fortun. in cap. i. nu. 23. de pact. ac magis commune pronunciat Alciat. in d. cap. cum contingat
- 274 nu. 242. Nec item propterea iusiurandum vel consensus defectum tollet. vt commune effatur Curt. Iun. cō
- 275 sil. xxiii. nu. 3. vel læsionem oppidō enormen teget ac sustinebit. commune efferunt Curt. Iun. consil. cxlj. nu. 6. & cum aliis Viuius lib. i. opin. ccxxi.
- 276 Iusiurandum omne regulariter ac generaliter, quod peccato causam non suggerit, seruari debet. commune
- 277 ponit Alciat. in cap. cum contingat. nu. 101. de iur. iur. nec ab eo etiam Pontifex sine causa quempiam potest absolueret. vt commune testatur Abb. Panorm. in cap. significasti. nu. 8. de elect. non tamen iusiurandum secundum primo alteri contrarium seruari debet. vt receptum scribit Aret. in l. qui iurasse nu. 28. ff. de iur. iur.
- 279 nec generaliter ac regulariter aliquod iusiurandū, quod peccati causa vel ansa esse possit, seruari oportebit. quē admodum frequenter placitum accuratē scribit Andrē. Alciat. in illud cap. cū contingat num. 101. de iureiuran.
- 280 Iusiurandū tollere vel eius effectus suspendere vel remorari nec Imperator, nec alius quicquid princeps potest. vt commune efferunt Alex. consil. lix. col. iii. nu. 9. lib. i. & consil. xxxviii. lib. iiii. Gregor. Magoll. in tract. de securit. pag. xi. versa ad finem, & pag. seq. Turzan. opin. cxxxvi. Viuius lib. i. opin. ccxcvii.
- 281 Iusiurandum simulatio contractui nec formam nec

Thesaur.recept.sent.

- vires addit. commune inquit Berous in cap. ad nostrā
nu. 12. & seq. de empt. & vendit. Rub. cōsi. cxx. Bellon
282 cōsi. xlviii. nu. 4. quod etiam procedet, tamen si fictioni,
ac simulationi quis iurato renunciarit. commune effan
tur Rip. atq; alii, quos laudat Viuius lib. i. opin. clxxxv.
283 quanuis longe secus futurum sit, si partes in contractu
simpliciter iurauerint omnia in eo contenta & vera es
se, & ab illis oppugnatum non iri. vt frequenter placi
tum ponunt Curt. Iun. consi. cviii. num. 13. & consi. cx.
284 num. 115. Viuius vbi supra. qui idem etiam receptum
profitentur, cū singula & omnia, quæ contractus com
plectatur, vera esse quis iurauit.
285 Iusiurandum promittentis in futurum nō parit iu
286 re cæsareo actionem, tamen si iure pontificio illam pa
riat. vt magis commune inquit Alciat. in cap. cum con
tingat. nu. 172. de iur. iur. & qui sic debet intelligi, quā
uis indistinctè loquatur, Ioan. de Selu. de iur. iur. iij.
par. col. ii.
287 Iusiurandum de fidelitate patronis præstanda per
procuratorem speciali mandato creatum expediri tum
dum potest, cū aliqua probabilis causa absentiae
subest. commune affirmant Curt. in l. admonendi. nu
me. 363. ff. de iur. iur. & copiosius Iulius Clarus de feu
do quæst. xlix. in fin. Viuius lib. i. opin. cxc. vbi nonnul
los alios casus addit, in quibus procurator ad id specia
lis in animam constituentis iurare potest.
288 Iusiurandum cōtractui statutis prohibito vires ad
dit. commune enūciat Ias. in auth. sacramēta puberum
289 nu. 53. C. si aduersus vendit. amplia idē prorsus futurū
tamen si contractū ē iuratum statuta infirmant, ac pœ
nam illis indicant, qui eo vtentur. vt frequentioribus
luculentiorum interpretum suffragijs vallatum testifi
cantur Alex. consi. lix. col. iii. nu. 9. lib. j. & cōsi. xxxviii.
colum. iij. lib. iiii. Gregor. Magol. in tract. de securit. pag.
versa ad finem & pag. sequen. Turzan. opin. cxxxvi.
290 ac Viuius lib. j. opin. cclxxix. vbi tamen multos con
trariam sententiam receptam affirmantes recenset.
quibus

- 291 quibus cum facit quod communiter receptum inquit
idem Viuius lib. i. opin. ccxcvij. posse scilicet à princi-
pibus atque ab statutis prohiberi, ne iusiurandum con-
tractibus adhibeatur. Sed non dubito quin & verius
292 sit ac receptius id interdici non posse, & longe tutius
atque etiam frequentius affirmo, si princeps vel statu-
tum aliquod contractum iureiurando innixum impro-
bauerit, iusiurandum nihilominus esse prorsus seruan-
293 dum. quod tamen non procedet, si contractus ifauore
publico ac recta via prohibeatur, vel illius prohibitio
294 ad personam ipsius gestricem dirigatur, quanuis non
præcipue sed per quandam consequutionem interdi-
ctus ob reip. fauorem censeatur. cōmunia effatur Andr.
Alciat. nu. 83. & nu. 92. & nu. 94. in cap. cum contingat
295 de iur. iur. vbi communiter receptum ponit secus futu-
rum, si prohibitio non in ipsam personam dirigatur, &
non recta, sed consequenter solum interdictio reip.
conducere videatur.
- 296 Iusiurandum contractui insertum, qui solennitates
statuto requisitas nō habet, vt qui vel à minoribus vel
à mulieribus gestus consensum propinquorum statuto
desideratum non præ se fert, vires roburque perfecte
illi impertitur. vt crebrius interpretibus placitum scri-
bit Socin. consil. clxvii. colū. iiii. lib. i. quem laudat Tur-
297 zan. opin. cvj. quod etiam procedet, quanuis aliter di-
fertè atque specialiter statuto sciscitatur. vt commune
ponit Viuius lib. j. opin. ccxcvii. & vide quæ nu. proxi-
298 mē præcedenti obseruo. meminerisque semper quod
iusiurandum contractui vires impertiens actionē pro-
creare dicitur, non verò contractus ipse qui ab illo con-
firmatur atque stabilitur. commune inquit Alciat. in
cap. cum contingat nu. 113. de iur. iur.
- 299 Iusiurandum donationes inter virum & vxorem sta-
tim validas reddit. commune dicunt Alexand. consil.
cl. visis col. i. in finem lib. ii. Rip. lib. iiii. de donat. cap. iiii.
& cap. xvij. nume. 1. Socin. regu. ciuii. versu. donatio.
Did. à Cou. ruu. in rub. par. ii. nume. 20. de testamen-
com-

Theſaur.recept.fent.

- commune & praxi receptum atteſtatur Ioan. Lup. de
pal. Ruu. in rub. §. ult. nume. 1. de donat. inter virum
300 & vxor. quamobrem contrarium malè inquit commu-
ne Curt. Sen. confi. lxxvi. nu. 6. etſi abſque dubio æquius
& vtilius reipublicæ atque hominum vitæ illud ſit. cū
facili negotio alioquin ingens fenestra vel illecebroſis
vxorum fraudibus, vel aſtutis maritorū inſidijs ac ne-
farijs & violentis nonnunquam rapinis pateſcat, & de-
nique omnes iſthic rationes verſentur, quæ ſimplici-
bus donationibus inter coniuges interdici vtiliſſimè ac
ſanctiſſimè extorſerunt. ſed hac de re alibi vberius.
interim videto etiam quæ ſuperius adnotaui ver. do-
natio.
- 301 Iuſiurandum donationem, quæ ſtatam ac iuſtam ſe-
ptingentorum ſcutorum ſummam excedit, in ſinuatio-
nis immunem haud facit, vt frequēter placitum inquit
Barb. confi. lxxvi. inter conſil. Franciſ. Curt. incipit, ſa-
302 pienter & optimè dixit Pſalmiſta. quanuis contrarium
commune aſſerant Corn. confi. clxxxii. lib. ii. Iaſ. confi.
cxviii. lib. ii. Dec. confi. ccxxxix. Curt. Sen. confi. lix. nu-
me. 2. Curt. Iun. confi. lxxxix. nu. 6. tu verò videto quæ
ſuperius obſeruo ver. donatio.
- 303 Iuſiurandum iudæorum contractus eorundē alio-
quin inualidos, ac pactum de non ſuccedendo non con-
firmat. cōmune aiunt Gulielm. in cap. Raynutius ver.
duas habens filias nu. 289. de teſtamen. Marquard. de
304 iudæis par. ii. cap. viii. nu. 7. & nu. 9. contra quos ſto ſu-
perius ver. iudæus.
- 305 Iuſiurandum in litem non inuitus ſubit, qui proba-
306 re vult: vt nec illi ampliùs deferri debet ac poteſt, ſi pro-
bationes poſtea aſſerre nequierit ob quas illud ſemel
reiecerit. communia ponit Viuius lib. j. opin. cxcj.
- 307 Iuſiurandum de veritate detegenda ſuper crimini-
bus, quorum nomine agitur, & accuſato ipſi vel inqui-
ſito deferri oportet. commune inquiunt Bertrاند. cō-
ſil. cccxxi. nu. 3. lib. iii. meus iuris doct̃or Anto. Gomez
de delict. cap. i. num. 65. & qui rectè ac meritò immur-
murat,

murat, Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæstio. xlv. ver.
sed quæro.

- 308 Iusiurandum in causis ad famam attinentibus, vt
iuuetur vel suppleatur probatio, non deferretur. commu
ne ait Marc. Anton. de indic. num. 175. Villalob. in sua
309 collecta. vt nec in matrimonii causa vel semiplenâ pro
310 bationem aliunde habenti deferretur, nisi si aliquot præ
311 rerea coniecturæ, vel indicia accedât, aut conditio per
sonarum id suadeat. communia ponit accuratè Did. à
Cou. ruu. in tract. de sponsal. par. j. cap. iiii. num. 5. versi.
312 tunc etiam perpendi. nec item iusiurandum generali
ter ac regulariter in criminalibus causis probationem
iuuabit vel explebit. vt frequenter placitum enunciant
Herculan. de proban. negat. num. 235. Iulius Clarus in
pract. §. vlt. quæst. lxxiii. in princ. vbi complures allegat.
313 quod ampliabis vt etiam procedat, tametsi eiusce gene
ris criminales causæ tractentur, in quibus non corpo
ralis aliqua pœna, sed pecuniaria duntaxat imponen
da sit, vt eleganter contra Roman. & alios resoluunt
314 Alexan. ac Ias. num. 21. in l. ait prætor. ff. de iur. iur. cum
enim verum absque dubio sit, vt in omnibus causis, in
quibus apertissima probatio exigitur, iuriurando pro
bationem expleturo locus non relinquatur vt censuit
Accur. communiter receptus in l. vlt. in princ. in versic.
præsumptioni. ff. quod metus causa, atque extulit idem
ille Roman. sing. cxcvii. & in causis criminalibus gene
315 raliter seu corpoream pœnam seu pecuniariam irroga
turis apertissima probatio desideretur l. vlt. C. de pro
bat. necessario consequitur in omnibus itidem crimi
nalibus causis vel pœnam corpori, vel pœnam marfu
pio illæ infligant, nullum locum iuriurando probatio
316 nis vices gesturo assignari posse. atque ita censeo. quā
quam Alex. sibi aduersus consi. lxxvi. col. ii. lib. i. contra
rium tãquam verius & communius obseruet. idemque
317 sentire videatur Iulius Clar. vbi supra. quin & in qui
busuis causis arduis iusiurandum ad probationem iu
318 uandam non admittetur generaliter ac regulariter, ac
si ali-

Theſaur. recept. ſent.

- ſi aliquando admiſſum fuerit, priuilegiariam probationem gignere putabitur, & nouis documentis refutari, reſellique permittetur. communia pronunciat Arius Pinelus in ſignis doctri-
319 *cv. col. iiii. ver. ego veriore.* C. de bon. mater. ac denique vbi probatio ſtatuto aliquo pro ſolemnitate exigitur, illius defectus iureiurando non ſupplebitur. commune ſcribit Alciat. in cap. cum contingat nu. 149. ver. ſextus caſus de iur. iur.
- 320 Iuſiurandum à legis ſanctione, vel ſtatuti conſtitutione delatum contraria probatione confutari poteſt. commune effantur Tiraq. de vtroque retract. §. iiii. glo. j. num. 2. Did. à Cou. ruu. in tract. de ſponſal. ii. par. cap. 321
321 *iiij. §. i. nu. 14.* ac ſi damnum aliquod paſſis iuſiurandum ſtatuto deferatur & illi credi iubeatur, iureiurando exterorum ſeu forenſium non idcirco ſtabitur. commune inquit pariſ. conſi. xii. nu. 26. lib. iiii.
- 322 Iuſiurandum metu conſtanti virum territuro preſtitum non eſt nullum, ſed abſolutione opus habet. commune ponit copioſè Did. à Cou. ruu. in tract. de ſponſal. ii. par. cap. iiii. §. v. nu. 2.
- 323 Iuſiurandum moræ purgationem tollit. vt frequenter placitum inquirunt Anton. Rub. conſil. xiii. Viuius lib. i. opin. ccxix.
- 324 Iuriſiurandi conditio non minus in contractibus,
325 quàm in vltimis voluntatibus expungitur, atque vtrouque res tota pura manet ac valet. commune renuncio ex Alb. & Cuman. nu. 1. in l. que ſub conditione. ff. de condit. & demonſt. laſ. in l. ſi quis cum debitore col. ii. ff. de iur. iur. Marian. Soc. in relect. l. ſciendum nu. 117. ff. de leg. lib. i.
- 326 Iuriſiurandi, quod agere impedit, abſolutio ſine citatione alterius & rectè petetur, & rite dabitur. commune pronunciant Andr. Alciat. in cap. cum contingat nu. 124. de iur. iur. Matth. de Afflict. decif. ccxx. nu. 10.
- 327 quanquam meo quidem iudicio contrarium verius ſit. quod etiam frequentius aſſerunt Hyppol. in l. de vnoquoque

quoque nu. 193. & seq. ff. de re iud. & qui compluscula ad materiam appositā adiungit, Viuius lib. i. opin. i.

328

Iuri iurandi religionē offensā quicumque actus etiā spiritalis, & cuius vel capax, vel incapax laicus sit, gestus valet, quanuis periurium gestor incurrat. vt frequēter placitum latē affirmant Alciat. in cap. cum contingat. num. 180. de iur. iur. Did. à Cou. ruu. in tract. de spons. ii. par. cap. vii. num. 2.

329

Iuri iurando necessārius non est scripturarū tactus: vt commune inquit Andr. Alciat. in rub. nu. 29. ff. de iure iur. Viuius lib. i. opin. cxiii.

330

Iuri iurando facta probatio nec dicitur, nec ducitur legitima. vt commune renuncio ex Alex. consil. cxix. num. 9. lib. ii. & in l. dixit Imperator col. i. ff. de leg. lib. i. Ias. in §. quadrupli num. 4. institut. de action. Felin. colum. iii. Dec. num. 11. in rub. extra de probat. Hypp. in rub. nu. 119. cum seq. C. illo eod. tit. idemq; attestatur Viuius lib. i. opin. clxxxvi.

331

Iuri iurando stabiliti contractus etiā quo ad vtriusque contrahentium hæredes rati, statique sunt. commune ponit latē Anton. Gomez. de contract. cap. xliii. num. 19.

332

Iuri iurando confirmata instrumēta, hoc est, in quibus stipulator iuri iurando delato deberi sibi res instrumento contentas affirmat, executionem paratam habent. commune renuncio ex Ias. in l. qui pecuniam num. 7. ff. si cert. petat. Felin. in cap. si cautio. num. 47. de fid. instrument. Matth. de Afflict. in constitut. Neapol. lib. i. rub. xl. num. 10. & num. 14. Rhoder. Soarez in relect. l. post rem iudicatam fol. 140. col. iii. & col. iiii. ff. de re iud. Chassan. consil. xii. num. 10. atque ex aliis, quos laudat Viuius lib. i. opin. clxxxviii.

333

Iuri iurando asseuerans se testamentum non amplius esse reuocaturum, contra bonos mores id iusiurandum concepisse intelligitur. Sed enim si contra-

334

faciat, quod facit, validum, ac firmum est, quanuis ipse periurio se obliget. commune ait Anton. de Tre-

T mor.

Thesaur. recept. sent.

mor. in addition. ad bon. in pract. exception. rub. quib. mo. suo. no. nume. 22. versi. contra proprium factum. Villalob. in sua collecta.

- 335 Iureiurando ad factum obligatus, ad illud, quod promisit, faciendum omnino tenetur, nec liberatur, si id soluat, quod interest. vt commune interpretum dogma constituo ex panorm. in cap. veniens de iur. iur. Imol. in l. ij. §. sed & si quis col. vlt. de donat. & in cap. i. de iudic. & in cap. per tuas de arbitr. Corset. de iurament. nume. 26. cum sequen. Alciat. in cap. cum contingat. num. 250. de iur. iur. Anton. Gomez de contract. cap. ij. num. 20.
- 336 Iureiurando non confirmabitur is contractus quem impubes etiam intellectum & discretionem habens
- 337 gesserit: quanuis ipsius iurisiurandi absolutio necessaria sit. commune effantur Alex. in l. qui iurasse in prin. ff. de iur. iur. Alciat. in cap. cum contingat num. 191. de iur. iur. Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. par. i. cap. v.
- 338 §. j. nu. 4. tametsi Bar. ab eodem Did. relatus cōtrarium commune dixerit.
- 339 Ius naturale quæcunque sanxit, ea princeps labefactare nequit. vt frequenter placitum renuncio ex Ias. in l. ex hoc iure num. 49. ff. de iustit. & iur. & in l. si testamentum num. 4. C. de testamen. Felin. nume. 48. Dec. num. 25. in cap. quæ in ecclesiarum de constitutio. Tiraqu. de constitu. part. iii. limitat. vii. nume. 47. Ario Pinel. in rub. part. i. cap. i. nume. vlt. C. de rescinden. vend.
- 340 Ius offerendi præscribi posse iure receptum est. vt te
- 341 statur Guido Papæ decisi. dccēvi. vt & patronatus ius præscriptione quæri cōmuniter placuisse interpretibus affirmat Dec. consi. cxxxi. nu. 4.
- 342 Ius patrōnatus liquidò in hæredem transit. commu
- 343 quit Curt. Ius. consi. lxxxvii. nume. 6. at in legatatum tū demum transmittitur, cū leganti copiam episcopus fecit illius patrōnatus iuris in alium transferendi. vt commune ponūt Lambert. de iur. patronat. lib. j. par. ii.

par ij. quæstio. vi. Ioan. dilect. de arte testand. titu. vi. caut. lxxvii.

344 Iuris quilibet error à mala fide errantem excusat
vt frequenter placitum ponit Arius Pinelus doctör
veriusque iuris eminentissimus in auth. nisi tricentale

345 nu. i. l. C. de bon. matern. quin & idem iuris error ad
fructuum acquisitionem sufficiet. vt commune inquit
Curt. Sen. consil. lxxi. nu. 14. col. v. Curt. Iun. consil. vi.
col. pen. late Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. cap. iiii. nu. 8.

346 Viuius lib. i. opin. cliii. & qui aliter sese rem habere ve-
rius ac latissimè docet, Arius Pinelus in l. ii. par. ii. cap.
iiii. nume. 31. cum sequentib. C. de rescinden. vendit.
à quo sto.

347 Iure ipso indicta pœna hæredem insectatur. com-
mune pronunciant Ias. in l. iiii. §. quod autem. ff. quod
quisque iur. Tiraq. in l. si vnquam vers. reuertatur nu-
me. 241. C. de reuoc. donat. Hyppol. in l. vna num. 65.
C. de rapt. Virg. Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap.
vi. §. viii. num. 6.

348 Iuuare alium nec iure cæsarū, nec iure pontificū in
foris excutiendo quispiam tenetur, vt frequenter placi-
tum affirmant Dec. num. 4. & Chucalon ad illum in l.
culpa caret. ff. de regul. iuris. Franciscus Consciens, &
qui eū tum aliis refert, Viuius lib. primo opin. xxxiii.
quam etiam in rem videto quæ superius obseruo ver-
defendere.

1 **I** A E S V S vltra iusti precii dimidium is em-
ptor dicitur qui rem decem nummos va-
lētē pro decem ac sex emerit vel aliquid
2 **I** amplius erogauerit. at venditor tunc vltra
dimidium iusti precii lædi existimabitur, cū rem il-
lius valoris atque indicationis pro quatuor nummis
vel minoris eam vendiderit. commune ponūt Fabian.
de emptio. & vendit. quæst. viii. Anto. Gomez de con-
tract. cap. ii. nu. 22. Arius Pinelus omnino hanc in rem
videndus ad l. ii. C. de rescind. vend.

Theſaur. recept. ſent.

- 3 Læſus vltra dimidium iuſti precii remedio l.ii. C. de reſc. vend. vti nō poterit, ſi verum rei precium nō ignoraffe probabitur. commune ponunt Pariſ. confi. cxxviii. num. 36. lib. i. Marc. Mantu. lib. j. locorum cap. vi. Did. à Cou. ruu. lib. ij. reſolut. cap. iiii. num. 2. & numeroſa doctorum phalanx, quam in ſpeciem cenſet Arius Pinelus ad illam eand. l. par. j. cap. ij. num. 10. ac Viuius lib. i. opin. ccccxxx. & ccccxxj. licet Pinelus vbi ſupra cordatè in contrarium diſcedat. nec item remedio illius legis fruetur, qui illi expreſſum renunciauerit, vel iurauerit contractui aduerſum non iri, vt inferius obſeruo.
- 4 ver. l. ij. nec item cum res iam ad tertium poſſeſſorè deuenit, qui vel rem ex oneroſa cauſa adeptus ſit, vel gratuitò ab illo conſequutus, qui ſit ſoluendo. vt frequens doctorum placitum conſtituunt. Did. à Cou. ruu. lib. ii. reſolut. cap. iii. num. 10. Arius Pinelus ad eand. l. par. ii. cap. i. num. 30.
- 7 Læſus vltra iuſti precii dimidiū remedio l.iii. C. de reſcin. vendi. contra ipſum læſorem vti debet, tamenſi ille rem prius in alium alienauerit. contra tertium etenim poſſeſſorem non aliter nec alias actionem vllam habebit, quam ſi tertius ille vel rem ex aliqua lucroſa cauſa conſequutus fuerit, vel precio vltra iuſti dimidium viliori comparauerit, & læſor ſoluendo non ſit. quippe quia ſi aut læſor ſoluendo ſit, quānuis tertius rem donatione nactus proponatur, læſo contra ipſum nulla erit actio. aut ſi ſoluendo quidem læſor non ſit, ſed tertius ex titulo aliquo oneroſo, & iuſto precio rem queſierit nullus item aditus remedio illius l. ii. pateſcet. communia ponit copioſè & eleganter in elucubratiſſimis commentariis ad eand. l. ii. doctor meus Arius Pinelus ij. par. cap. i. nu. 29. & nu. 30. cum ſequen.
- 11 Læſus vltra iuſti precij dimidium eo in contractu quem non ipſe, ſed eius procurator ſuo nomine, geſſerit, beneficio. l. ii. C. de reſcin. vendit. procul dubio frui poterit, vt frequens interpretum placitum impigre oſtendit inſignis Pinel. ad eandem l. ſecundam part. ii. cap.

- 12 cap. i. num. 15. & cap. ii. num. 2. at si quis rem suam non ipse vendiderit, sed alteri consenserit vt vendat, atque
- 13 vltra statim precij dimidium læsus fuerit, remedium illius l. secundę intentare non poterit: quanuis venditor ipse, hoc est ille, cui venditio commissæ est, eo vti absque dubio possit. commune cum multis effatur idem insignis Pinelus dicta part. secunda cap. ii. nume. 2.
- 14 Læsus vltra statim precij dimidium non minus intencabit remedium l. secundę C. de rescinden. venditioni. si rei in cuius contractu iacturam fecit, mobilis sit, quam si immobilis. commune ait Pinel. ad eandem l. secundam. part. ii. cap. ii. nume. 17. vbi aliquot iuris interpretes allegat aliter consuetudine seruari affirmantes.
- 16 Legatum est donatio quædam à testatore relicta ab hærede præstanda: vt luculenter probant text. in l. legatum est ff. de legat. lib. j. & in l. legatum est ff. de leg. lib. ii. ponit commune Anton. Gomez in tract. de testamen. cap. xii. nume. 3. quam ob rem si testator rem testamento legatam viuus adhuc in legatarium simpliciter, contulerit, legatum cessabit, ac donatio inter viuos conflabitur: si vero ex causa præcedentis legati expressim rem legatam viuus tradiderit legatario, legatum suis omnibus cum qualitatibus firmum ac ratum p̄manebit, & consequenter vt quoduis aliud legatum pro testatoris arbitratu imminui, reuocarique poterit. vt ex Din. Bar. Alb. Paul. Castr. ac Ioan. Imol. in d. l. legatum est, asserit frequenter placitum Anton. Gomez d. cap. xii. nu. 4.
- 19 Legatum negociatio non est, vt si vestigal de quacunque negotiatione solui iubeatur, de eo solui debeat. commune inquit Stracch. de mercat. par. prima
- 10 nume. 8. nec item pars testamenti existimanda est, sed inter illius accessoria ponendum. vt frequenter placitum ait Pontanus in rubri. nume. 6. ff. de legat. lib. primo.

Thesaur. recept. sent.

- 21 Legatum sibi ipsi in alterius testamento etiam nuncupatio ascribens falsi poenis sit obnoxius, ut commune inquit Bellon. consi. lxxx. nu. 3. Aegid. Bossi. in tit.
- 22 de his qui sibi ascribunt. nu. etiam 3. si tamē per testes rei memores probare poterit sibi reuera id à testatore legatum fuisse non tenebitur. ut commune ponit cum Anan. Iulius Clarus in pract. §. falsum. versic. ascribens.
- 23 Legatum in alterius voluntate positum inutile censetur. commune ait Ioan. dilect. de art. testand. titu. vi.
- 24 caut. viii. quin & legatum, quod relinquitur, si hæres arbitrabitur, eo, cui relinquitur, è viuis abeunte, antequam hæres arbitrandi moræ argui possit, inutile sit. commune dicit Socin. in l. si arbitrato nume. 22. ff. de verb. oblig.
- 25 Legatum expresso hæredis nomine relictum non videtur in substitutione repetitum. ut frequenter interpretibus placere scribit Alciat. in tract. de præsumpt. reg. ij. præsump. xxxiii. nu. 3.
- 26 Legatum non inducetur per verba grauamen enunciantia veluti si quis ita testamento cauerit, ex centum aureis, quæ tibi legauit, dabis restituesvè Sempronio quinquaginta. ut commune ait Anton. Gomez. in tractat. de testament. cap. vlt. nume. 54. versic. item etiam limita.
- 27 Legatum tacitè factum non iure ipso absque traditione transfertur in eum, cui sit: quanuis expressè relictum transferatur. commune ponit cum Ias. ac Rip, Viuius lib. i. opin. cxcviii.
- 28
- 29 Legatum hoc modo conceptum, lego Titio rem meam, aut lego Theodato ius meum, id tantum ius comprehendit, quod etiam morte periturum in re testator habet: quanuis res tota postea a testatore comparata fuerit. at si legata res simpliciter proponatur, longè secus erit, ut communia fatetur Anton. Gomez de testamen. cap. vlt. nume. 15. versic. quod tamen vltimum.
- 30

Lega-

- 31 Legatum rei ecclesiasticæ, vel rei fiscalis, vel rei dotalis valet, ratumque est, vt saltem illius rei æstimatio ei præstetur, cui res ipsa relinquitur. commune pronunciat Curt. Iunior consil. xxx. Villalob. in sua collecta.
- 32 Legatum etiam in codicillis ab intestato relictum non aliter debetur, quàm si hæreditas ab hæredibus iustis adeatur. commune aiunt Corn. consil. xcvi. colū. i. lib. iii. Did. a Cou. ruu. in cap. iii. num. 3. de testament. Anton. Gomez in tract. de testamen. cap. xii. num. 11. vers. & in tantum. asserunt Alexan. ac Ias. num. 4. Soc. col. iii. Rip. colum. iii. in l. iii. ff. de legat. lib. i.
- 33 legatum tamen pium non idcirco euanescet, quia hæreditas adita non sit. commune efferunt Ias. in l. habeat. num. 24. C. de sacrosan. eccles. Did. a Cou. ruu. vbi supra.
- 34 Legatum, quod in illum confertur, qui voluntate legantis antea creditor effectus est compensandi animo relictum non videtur: tamen si quod in eum, qui vel iure, vel consuetudine creditor est, confertur, compensandi animo relinqui censeatur. commune ait Ioā. Coras lib. iii. Miscell. cap. i. num. 9. si quod autem legatum compensandi animo relictum sit, atque expressim adiiciatur, ne quid amplius petatur, non quidquam amplius is petere poterit, qui illud agnouit, quanquam debitum multo maius quàm legatum sit. vt frequenter placitum renuncio ex Alexand. in l. si compensandi C. de hæred. instit. & consil. cxxxii. num. 2. lib. ii. Matth. de Afflict. decis. xliiii. nu. 34.
- 37 Legatum rei pro eo precio pignoratæ, quod ipsius valore æquet, seu testator rem pignoratam scierit, seu nescierit, optimo iure valet, ac semper rem onere expeditam luet hæres. vt commune aiunt Porc. in §. sed non vsque. num. vlt. institut. de legat. Anton. Gomez de testamen. cap. vlt. num. 39. vers. quod tamen limita.
- 38 & si contrarium perperam commune asserat Soc. in l. j. §. per seruum. nu. 2. ff. de acquir. poss.

Thesaur. recept. sent.

- 39 Legatum mobilium non comprehendit debitorum nomina. vt commune inquit Ias. confi. v. lib. iiii. Ioā. dilect. de art. testan. tit. vi. caut. ix.
- 40 Legatum annuum vel alicui reip. vel ciuitati relictum non vltra centum annos dilatabitur. vt commune esse constat ex Alexand. confi. lx. lib. primo. ex
- 41 relatis à Rip. in l. ii. colum. i. ff. solut. matrimo. quauis contrariam sententiam æternum illud fore alienum meritò amplexi sint complures veteres iuris interpretes ab Alber. accersiti in l. si vsusfructus municipibus. ff. de vsufr. legat. & in l. an vsusfructus. ff. de vsufruct. Cuman. in laudata l. si vsusfructus. Socin. in l. iiii. §. i. num. 6. ff. ad leg. falcid. Ias. in l. videamus. §. deferre. ff. de in lit. iurand. & in l. soluto matrimonio nume. 5. ff. solut. matrimo. Rip. vbi supra. atque alii, quos laudant Anton. Gomez in tract. de con- tract. fol. 115. col. iiii. ad fin. & Did. à Cou. ruu. lib. iiii. resolut. cap. ix. nu. 10. qua de re videbis etiam quæ supra obseruo ver. annum.
- 42 Legatum in primo testamento sub conditione, & in secundo testamento simpliciter relictum, tanquam reiecta conditio fuerit, purè debetur. commune inquit Curt. lun. confi. clxiii. nu. 14.
- 43 Legati, quod in diem certam relinquitur, & obliga-
- 44 tio & actio cedit, quauis & exceptio competat, & dominium statim non transeat. communia ponit Anton. Gomez in tract. de testamen. cap. vlt. nu. 57. ver. aliquando & ij.
- 45 Legati illius estimatio, quod monachis minoribus, vt vulgus fatur, aut similibus personis relinquitur, eisdem debetur. commune pronunciat Curt. lun. confi. xxx. nu. 7. Villalob. in sua collecta.
- 46 Legati nomine ne legatarius obligata hæredis bona habeat, disponere, ac diserte iubere testator, si velit, potest. commune effantur Alexā. nu. 13. Crot. nu. 45. in l. nemo potest. ff. de leg. lib. i.
- 47 Legati fructus ab adita hæreditate duntaxat, non & à

- & à testatoris morte legatario debentur, vt magis frequenter receptum proficitur Anton. Gomez. in tractat. de testament. cap. xii. nume. 5. quanuis contrarium omnino verius sit, vt idem Gomez ibidem verissimè affirmat.
- 48 Legato non ea accrescunt, quæ à re legata ante aditam hæreditatem acquisita fuerunt. vt commune dicit Petr. Rauen. in Alphabet. aur. ver. legatum.
- 50 Legatam rem alienam à scienti ac prudenti testatore hæres soluere cogetur. commune aiunt Alexā. in l. qui alienam. C. de legat. Ioan. dilect. de art. testand. caut. xxxii. tit. vi.
- 51 Legatam domum à testatore plures ædes habenti sic hæres elargiri tenebitur, vt vel minimam dare possit. at si domus simpliciter ab eo testatore relinquatur, qui nullas ædes omnino possideat, vanum, ac ridiculum prorsus legatum erit. commune inquit Mayner. in l. semper in obscuris. nume. 9. ff. de regu. iur.
- 53 Legata & fideicommissa iis tantum casibus hodie exæquata sunt, quibus illorum circuitus inutilis habetur. commune dicit Porc. in §. sed non vsque numero 7. institut. de legat. qua de re videto etiam hospitem olim meum ac virum recondita eruditione prædictum Iacobum Cuiacium institut. de singul. reb. per fideicommiss. relict. ii. schol. pagin. quadragesima octaua.
- 54 Legata & tunc reuocata censentur, cum res relictæ postea vel inutiliter alteri donabuntur, quanuis non idem iuris sit, si alteri inutiliter legentur. commune inquit Did. à Cou. ruu. in rubr. fol. 16. colum. iiii. de testamen. tamen vtrobique atque vtraque via adimi probet luculenter text. in l. & si transferam. ff. de adimend. legat. & nos id alibi copiosius ostendamus.
- 57 Legata inimicitias postea subsequutis vsque adeo reuocantur vt satis superque sit inimicitias duobus testibus

Thesaur.recept.sent.

stibus probari. cōmune renuncio ex Aret. in l. Lucius col. i. ff. de vulg. Ias. in l. fideicommissum C. de fideicommiss. Didac. à Cou. ruu. in rub. fol. 16. colum. iii. de testament.

- 58 Legata in codicillis adempta iure ipso extinguuntur. vt frequens interpretum dogma asseuerat Porc. in princ. nu. 4. institut. de adempt. legat.
- 59 Legata minus solenni testamento relicta tū demū hæres soluere cogetur, cū rerum legatarum possessio nem adipisci testator legatariis concessit. cōmune pronunciant Ias. in l. cum quis C. de iur. & fact. ignor. Io.
- 60 Dilect. de art. testand. tit. ii. caut. iii. non autem dubium esse debet, quin testator eam copiam possessionis rerū legatarum propria authoritate apprehendendæ legatariis facere possit. vt frequenter placitum aiunt Ias. ii. lect. num. 48. Rip. num. 61. in l. nemo potest ff. de leg. lib. i. quanuis illis idcirco non liceat rerum legatarum possessionem, quam hæres iam suscepit, per vim renuēte ac reluctantē hærede aggredi. quemadmodum receptum esse scribūt Rip. in l. centurio nu. 5 2. ff. de vulgar. Iul. Clar. de testam. q. lxxviii.
- 62 Legatarius (nemo enim vel hic vel alibi interpretū verbis vti mihi interpretum placita colligenti iure aliquo vitio verterit) sciens, prudensque rem sibi legatam ab hærede emens videtur legato renunciasse. vt frequentius doctoribus probari testatur Alciat. in l. labeo, & Sabinus in ver. ignorans in finem ff. de verbor. signific.
- 63 Legitima filiorum portio non hæreditatis, sed bonorum pars est. commune enunciant Segur. in l. cum patronus num. 49. ff. de leg. lib. ii. Boer. decis. xxiii. nu. 12. Viuius lib. i. opin. cxcix.
- 64 Legitima portio filiis debita & minui statutis, & omnino tolli potest, commune pronunciant Alex. consil. iii. lib. vii. quem laudat Gozad. consil. xlii. numer. 24. Ias. in authen. nouissima C. de inoffic. testament. Dec. in l. iura sanguinis num. 3. à ver. contrarium tamen ff. de

- de regul. iur. magis commune testatur Petr. Rauen. in alphab. aureo ver. legitima. Villalob. in sua collecta.
- 65 quauis eam tolli non posse, imminui verò posse tum verius meritò, tum receptius non de nihilo asseuerent Chuchal. ad Dec. ad illud ver. contrarium à ver. contrariam tamen opinionem, & Gagnol. in eandem l. nume. 10. & latè agentes de materia Did. à Cou. ruu. in tractat. de sponsal. ii. part. cap. viii. §. vj. numer. 4. & seq. Viuius lib. i. opin. cccxvj. nos alibi hac de discordia latius, & opportunius. sed & legitima parentibus debita & statutis & consuetudine antiquari, ac tolli prorsus poterit. vt còmunè affirmant Rip. de legat. respons. vii. num. vlt. Paris. consil. xxiii. colum. ii. lib. ii. Viuius cum aliis d. opin. cccxvi. atque alij quos refert, & meritò impugnat Did. à Cou. ruu. d. §. vj. nu. 4.
- 67 Legitima liberis, quo ad illorum pater superest, debita non censetur, vt commune cum multis ponit Viuius lib. i. opin. cxcix. vnde eius assignatio viuo patre peti nequit iuxta ea, quæ obseruauimus supra ver. filius. nec
- 68 de illa cogetur viuus pater filij delictum expiare. vt còmunè latè ait Duennas reg. cclvi. Viuius vbi supra. &
- 69 opin. ccxci. colum. ii. cogi tamen potest statuto ad id ritè promulgato. vt frequenter receptum inquit Hypol. singul. cccclxii. & singul. cccclxxxj. idem Viuius d. opin. ccxci. in princip. Iulius Clarus qui hanc rem accuratè tractat in prac. §. vlt. quæst. lxxxvi. ver. ii. infertur.
- 70 & ver. valebit igitur. si tamen pater religionem profiteatur, indistinctè legitima filiis debebitur. commune aiunt Didac. à Cou. ruu. in cap. ii. num. 7. de testament. Vasq. in tractat. de success. tit. qui testat. non poss. lib. i. §. i. num. 47.
- 71 Legitima filiorum portio nihil periclitatur, si patris ipsorum bona proscribantur. commune inquit Roland. cons. xcviij. num. 29. lib. ii. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxviii. ver. videndum est etiam.
- 72 Legitima portio si in patris vita liberis assignetur, ac tradatur, iuxta diuitias id temporis à patre possessas
- 73 censâ,

Thesaur. recept. sent.

- censa, atque æstimata, non idcirco postea augebitur,
 quòd auctæ eiusdem parentis facultates sint. vt frequen-
 ter placitum affirmant Boer. decis. lxii. Georg. Natta
 74 in cap. quanuis col. ii. de pact. tametsi contrarium rece-
 ceptum affirmant Bald. Nouell. de dote in vj. part. xv.
 special. post med. Did. à Cou. ruu. in cap. Raynutius
 §. i. num. 8. de testament. Viuius lib. i. opin. cc. quorum
 75 opinio tunc vera erit, atque omnino amplectenda,
 cum nullum iusiurandum filiorum in cæterum renun-
 76 ciantium interuenerit. vt latè alibi ostendo. memineris
 autem semper quòd legitimam hanc liberorum por-
 tionem in parentis ipsorum vita illis assignari satis nō
 est, quin etiam propterea vel totam, vel aliquam illius
 partem testamento atque institutionis titulo ipsis po-
 stea relinqui necesse non sit: vt commune interpretura
 dogma affirmare ausim ex Ias. lect. j. col. pen. Baptist.
 nu. 112. in l. frater à fratre ff. de condi& indeb. Dec. con-
 sil. lxxxvj. nu. 8. Ferdin. Loazes in l. filiusfam. §. diui. 14.
 ff. de leg. lib. j. Segur. in volumi. repetit. fol. 52. col. j. Ca-
 stell. & Ant. Gomez nu. 5. in l. xvij. tauri. quorum opi-
 nio Græcis etiam interpretibus probata est. vt constat
 77 ex Harmenop. lib. v. tit. ix. §. *νὴν δὲ κατατρεχέει*. et si dogma con-
 trarium receptius dixerit Paul. in l. in ratione .ii. nu. 5.
 ff. ad leg. falcid. & illud tanquam verissimum sequan-
 tur Alex. & Imol. in l. inter cætera col. ii. ff. de lib. & po-
 sthum. Angel. in l. si non mortis ff. de inoffic. testamen.
 Rhoderic. Soarez in l. quoniam in prioribus fol. 2. cum
 78 seq. C. de inoffic. testament. quorum sententia quauis
 falsa sit, si iuris definitionibus, authorumque numero
 metiatur, tamen ob æquam, & bonum, ac publi-
 cam vtilitatem, cui maximè consentanea est, ad-
 mittendam prorsus existimō. verum ea de re alibi
 vberius.
 79 Legitima portio aut eius pars aliqua in liberos in-
 stitutionis titulo conferri debet, vt vis, ac robur testa-
 mento adsit. quemadmodum supra obseruo nu. proximi
 80 mē præcedenti ad finem, & supra etiam ver. filij. quod
 ampliabis

ampliabis etiam iure Pontificio processurum. nam id commune proferunt Ial. in auth. nouissima. nume. 31. C. de inoffic. testament. & in rub. num. 32. ff. solu. matr. Vigl. in §. ult. num. 3. institut. de inoffic. testam. Iacob. de Nigris in rub. fol. 9. col. j. in finem ff. de lega. lib. i. licet male in contrariū frequenter itum autumet Alex. in l. inter cetera ff. de lib. & posth. limita tamē vt in testamēto ad pias causas hæc institutionis necessitas infringatur, ac penitus de medio tollatur. vt frequenter placitum enarrant Alex. in d. l. inter cetera num. 4. Ias. conf. cxlv. col. ult. lib. ii. Iul. Clar. de testamen. quæst. vj. ver. vj. inferitur.

- 83 Legitima filiorum portio non patitur vulgare substitutionem. commune aiunt Soc. in l. in conditionibus pupillus col. iii. ff. de condit. & demonstrat. Anton. Gomez de testament. cap. iii. num. 17. ver. ij. principalis opinio, & cap. ix. nu. 40 patietur tamen atque admittere adiectum a patre onus, ne ad certam vsq; liberorū ætatem alienetur. cōmune ait Boer. decis. lxxxiii. nu. 6.
- 85 & generaliter, ac regulariter conditiones omnes, & onera in merum filiorum fauorem vergentia non respuet, nec auersabitur. vt frequenter placitum renuncio ex Salic. in l. filiis matrem in finem C. de inoffic. testamēt. Boer. decis. cxciij. Ioan. Dilect. de art. testand. tit. de legat. caut. xvj. quanuis contrarium verius, & iam receptius esse videatur ex Alexand. in l. mulier col. i. in fin. ff. ad Trebell. Fabian in auth. nouissima nu. 141. C. de inoffic. testa. Segur. in rep. l. vnum ex familia §. sed si fundū col. xlvj. ver. ex his inferitur ff. de leg. lib. ii. Ant. Gomez de testam. cap. xi. nu. 27. ver. & in terminis Eman. a Cost. in l. gallus §. & quid si tantū par. ult. nu. 90. cum
- 87 sequentib. ff. de lib. & posth. at quæ in illorum fauorem non spectant, omnia omnino absq; dubio expugnētur. cōmune aiunt Rip. nu. 49. Galeaul. nu. 107. in l. cetero ff. de vulg. & pupill. Paris. conf. xxx. nu. 3. lib. iii. quin & legitimæ parentum, ac maiorum portioni a filiis iniustum onus, imposita conditio, iniecta mora non minus
- euanesc-

Thesaur. recept. sent.

evanescent, atque eradentur, quam si à parentibus iustæ liberorum parti indicerentur. commune inquit Anton. Gomez de testament. cap. xi. nu. 24. vers. quod extende.

89 Legitima iis non debetur, qui ab intestato succedere alioquin non possunt. commune ait Aymon Crauet. cons. ii. num. 13.

90 Legitimæ portionis explendæ actio ex lege & triginta annos durat, & non præparata ad quoscunque hæredes transmittitur. commune profitentur Vigl. in §. sed hæc ita num. 2. institut. de inofficiis. testament. Anton. Gomez de testament. cap. xi. num. 23. ver. pulchrum tamen. & ante eos Balb. de præscript. part. iiii. quæst. xxix.

91 Legitimæ renunciatio, quam filia dotem adepta facit, nocet illa viua nepotibus. vt commune inquit Bel-

92 lon. cons. xv. nu. 14. quod intellige si matris nomine nõ suo ad aui hæreditatem illi aspirent: vt idem ibidem receptum effatur.

93 Legitimæ liberorum portioni adiectum onus, atque imposita conditio cum legitima ipsa ad substitutum, vel cohæredem defertur, si liberi hæreditatem repudient, rectè procedet. vt frequenter receptum renuncio ex Ias. colum. i. ver. iii. not. limit. Rhoderic. Soarez fol. 52. colum. iiii. & limitat. iiii. ad l. quoniam in prioribus C. de inoffic. testament. Ioan. Dilect. de art. testan. tit. v. caut. xxxiiii. in finem. Anton. Gomez de testament. cap. xi. num. 33. intellige tamen id processurum quousque filij ad eam ætatem peruenerint, qua testandi ius consequentur. quia tunc seu testatò, seu intestatò decedant, aliud erit. vt frequenter placitum ait Ruin. cons. lviii. num. 9. lib. ii.

95 Legitimam portionem sibi expleri, & ij filij in minori parte instituti iustè, atque vtiliter poscent, qui expressim testamento plus capere, plusue habere prohibentur. commune ponit Ant. Gomez in tract. de testa. cap. xi. num. 23.

Legi-

- 96 Legitimam portionem modò accipere, & bona catè
ra repudiare nequit filius aut ex ampliore summa, aut
ex asse institutus. vt frequenter placitum constituo ex
Alexand. & Ias. colum. ii. in l. i. ff. de acquir. hæred. Ale-
xand. rursus in l. quia poterat in fin. ff. ad Senatufconf.
Trebell. Angel. in l. §. ult. institut. de hæred. qualitat. &
different.
- 97 Legitimam, seu iustam hæreditatem propriè, & stri-
ctè tantum dicemus, quæ ab intestato obuenit, lacè vé-
ro & illam eo nomine dignam ducemus, quæ ex testa-
mento defertur. commune inquit Bellon. lib. iii. sup-
putat. cap. vii. latissimè, & elegantissimè doctor meus
Arius Pinelus in l. ii. num. 2. ver. crebrius cum sequen-
tib. C. de bon. matern.
- 98 Legitimatío seu natalium restitutio filiorum à pa-
tre facta non opus habet agnatorum successione. vt
commune dicunt Curt. Iun. consil. lxxv. nu. 1. & con-
sil. clvii. num. 3. Ias. consil. x. lib. iii. Boer. decis. cxxi. Ti-
raquell. in l. si vnquam ver. suscepit num. 53. C. de re-
uocand. donat.
- 99 Legitimatío quin per procuratorem expediri queat,
nihil omnino prohibet. quemadmodum frequèter pla-
citum enunciat Petr. Rauen. in alphabet. aur. ver. legiti-
matío. Villalob. in sua collecta.
- 100 Legitimatío infantis à principe facta infantis ipsius
ratihabitionem non exigit. commune renuncio ex Ias.
cons. cxxv. col. iiii. lib. iiii. Curt. Iun. consil. xix. num. 4.
Eman. à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum part. ii.
num. 113. & seq. ff. de lib. & posthum.
- 101 Legitimatío naturalis filij, aut spurij non minus
rumpet, ac prorsus euerget testamentum, quàm si-
lij legitimi ortus. vt frequens interpretum dogma
- 102 scribunt Dec. consil. lii. numer. 1. Parisi. consil. vii.
numer. 2. lib. ii. latius Iulius Clarus de testamentis.
quæst. lxxxiii.
- 103 Legitimatío ob ingratitudinem postea susceptam
renocari potest, vt commune axioma ponit latè dili-
gens

gens iuris vtriuſque doct̃or Did. à Cou. ruu. in tract. de ſponſal. ii. par. cap. viii. §. ii. num. 14.

- 104 Legitimare ſeu natalibus reſtituere ad eccleſiaſtica
- 105 munia nequit Imperator ditioni ſux ſubiectos: vt nec Pontifex ad ciuilia officia, vel bona profana legitima-
- 106 tionis beneficium conferre poterit. debcbuntque idcirco clericorum filij quo ad patris hæreditatem & ciuilia munera à principe nō à pontifice natalibus reſtitui. vt frequenter placita affirmat Did. à Cou. ruu. in tract. de ſponſal. ii. par. cap. viii. §. viii. num. 18.
- 107 Legitimare filium naturalem nulla patris diſpoſitione adiutum nequit princeps, poſtquam hæreditas à iuſtis hæredibus adita eſt, quanuis poſſeſſio ab eiſdem apprehenſa nondum ſit. vt commune conſtituo ex Alexand. num. 29. Soc. num. 24. Ruin. nu. vlt. Galeaul. ad finem in l. Gallus §. & quid ſi tantum ff. de liber. & poſthum. Felin. in cap. quę in eccleſiarum num. 49. de
- 108 conſtitution. etſi contrariam opinionem communem dicat ineptē Curt. Iun. conſil. clxxiii. col. iiii. num. 15.
- 109 ſi tamen nec adhuc adita ſit ab illis hæreditas, ſed ſolum delata, ſecus erit. commune dicūt Did. à Cou. ruu. de ſponſal. ii. par. cap. viii. §. ix. num. vlt. Eman. à Coſta in d. §. & quid ſi tantum par. ii. nu. 177.
- 110 Legitimandi ampliſſimam poteſtatem adeptus nequit ſine cauſa legitimare. commune ponit Curt. Iun. con-
- 111 ſil. lxxv. num. 4. vt nec is, qui legitimandi facultatem ſimpliciter à principe fuit conſequutus, poterit vel
- 112 ſuos liberos natalibus reſtituere, vel alienos ad feuda legitimos reddere. communia ait Didac. à Cou. ruu. in tractat. de ſponſal. ii. part. cap. viii. §. viii. numer. 6. & num. vlt.
- 113 Legitimationis reſcriptum, quod mentionem legitimorum liberorum non facit, ſubrepticium cenſeri debet ex voluntatis defectu. vt frequenter placitum renuncio ex Iaſ. in l. Gallus §. & quid ſi tantum numer. 102. ff. de liberis, & poſthum. Tiraquell. in l. ſi vnquam ver. donatione largitus num. 254. C. de reuoc.

uoc. donat. atque ex aliis, quos ipsi laudant.

- 114** Legitimus seu natalibus restitutus quo ad quendam legitimus propriè nō est. commune inquit Curt.
- 115** Iun. confi. lxxv. nume. 4. nam nec si principis rescripto legitimus sit ad emphyteusim ecclesiasticā, vel quęcunque feuda admittetur. commune aiunt Curt. Iun. confi. cxxxvi. num. 1. Rub. in l. Gallus. §. quidam rectè nume. 160. ff. de lib. & posthum. Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. par. cap. viii. §. ii. nu. 30. ad finem. Iulius Clar. de emphyteus. quęst. xxx. generaliter verò nō solū ipsius parenti sed & illius agnatis & cognatis quoad cætera legitimus redditur. cōmune pronūciant Did. à Cou. ruu. d. cap. viii. §. viii. nu. 3. cum seq. & §. x. nu. 2.
- 117** & seq. Rub. atque alij vbi supra. quin & filias excludet, si filius susceptis filias à successione statutum aliquod abigat. commune dicunt Ias. in l. cum acutissimi. C.
- 118** de fideicommiss. Curt. Iun. confi. clii. quanuis contrarium asserat commune, quod non probo, Curt. Sen. confi. xvi. & consil. lxxiii. substitutum tamen tum de-
- 119** mum legitimus excludet, cū illius substituti citatio præcessit. cōmune effantur Curt. Iun. cōfi. lxxxiii. nu. 8.
- 120** & num. 10. Did. à Cou. ruu. d. cap. viii. §. ix. nu. 8. notabis porrò ac memorię perpetuò inscriptum geres quòd legitimus principis rescripto nequit plus testamento patris consequi, quam quiuis alius ex iustis liberis, vt commune inquit Dec. consil. cccxciii. nu. 2. & quòd is,
- 121** qui absque proximiorum, vel legitimorum hæredum præiudicio natalibus restituitur, nihil aliud adipisci poterit, quam quod illi expressim in testamento relinquitur. cōmune efferunt Dec. consil. cccxciii. nu. 1. Mandel-
- 122** lus confi. vii. nu. 1. quanuis absque ea clausula legitimus, si prætereat, & ius dicendi testamentum nullū, &
- 123** petēdi bonorū possessionē cōtra tabulas habeat, si exhæredatus, absque aliqua iusta causā querelā inofficiosi testamēti intētare possit. cōmunia dicunt Alex. nu. 3. Ias. nu. 5. & seq. in rub. ff. de lib. & posthum. Soc. cōfi. cxxvj. nu. 5. lib. ij. Iulius Clarus de testamen. q. lxxxiii.

- 124 Legitimus ob matrimonium parentū postea subsequitur, & omnes iuris effectus, quos legitimi habet,
- 125 fortitur, & ad primogenia, feuda, aliaque omnia, quæ expressim filiis ex iusto matrimonio natis deferuntur, admittitur, vt frequenter placitum asseuerant Alex. in l. ex facto §. si quis rogatus num. 18. ff. ad S. C. Trebell. Boer. decis. ccxl. nu. 16. Duēnas, & alij quos laudat Viuius lib. i. opin. cxxiii. copiose Did. à Cou. ruu. in tra
- 126 ctā. de spōsal. ii. part. cap. viij. §. ii. nu. 3. vnde & reuocan
- 127 dæ donationis idoneam causam suppeditabit, & quāuis prius donatione natus sit, legitimæ portionis fini illā reuocabat. communia inquit idem Did. post supra re-
- 128 latos. d. §. ii. num. 29. quem cum aliis hac de re acturus semper consules, atque intelliges isthæc omnia proces-
- 129 sūra, si filius iste ex concubina ritè habita susceptus fue- rit, vt commune iure Cæsarum affirmat Curt. Iun. cō-
- 130 nfil. cxxxvij. num. 9. quanuis iure pontificum nec id. requiratur. commune asseuerant Aymon Crauet. con- sil. clxvi. num. 8. Viuius cum aliis lib. primo. opi- nion. cxxxvii.
- 130 Legitimi heredes propriè, & pressè dicuntur etiam testamento instituti, si hæreditas alioquin ad eos ab in- testato reditura fuit, vt frequenter placitum ex multis iuris interpretibus attestatur doctor meus Arius Pi-
- 131 nelus in l. ii. num. 8. C. de bon. matern. vnde cum em- phyteusis alicui, & legitimis illius hæredibus concessa proponitur, atque idcirco solum hæredibus propriè le- gitimis, hoc est ab intestato successuris præstita intelli- tur, vt commune fantur Gulielm. in cap. Raynutius ver. & uxorem num. 75. de testam. Curt. Iun. in l. i. nu. 11. ad fin. C. quand. non pet. part. Oliuer. in princ. nu. 11. institut. de success. ab intest. Arius Pinel. vbi supra nu-
- 132 mer. 9. & ij protuldubio admittentur iuxta superius laudatos.
- 133 Lenones ac lenæ etsi iure communi penas capitis
- 134 luere debeāt, tamen vsu hæceptum est, vt vel mitrati va- pulent, vel alio iudicis arbitrio puniantur. vt cum mul-

tis attestatur Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. lxxviii. ver.
lenones.

- 135 Lex de sui substantia scriptis opus non habet, atque
ideo clara populi voluntate ferri potest. commune
inquit Fulgos. in l. de quibus numer. 12. ff. de legibus.
- 136 & quanuis humana sit, si tamen de certo aliquid ex
iusta causa statuatur, in conscientiæ foro seruanda erit.
commune aiunt Alciat. in cap. cum contingat. nu. 99.
de iureiurand. Anton. Gomez de testament. capit. ult.
num. 46. in fin. Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. vj.
- 137 §. viii. num. 12. & latè capit. vii. §. vii. num. 8. ac enim si
legis præceptorum transgressio suapte natura pecca-
tum non gignat, contrariam sententiam communem
dicit Alciat. cum quo facio, in cap. nouit num. 37. de
iudic.
- 138 Lex tamen si contraria consuetudine tollatur, nun-
quam tamen vel longissima dissuetudine abrogabitur.
- 139 commune aiunt Ias. in l. de quibus nu. 33. ff. de legib.
- 140 Curt. Iun. cons. cxxix. nu. 12. ac si expressim consuetu-
dinem aduersam improbauerit, non modò præteritam
consuetudinem, sed & futuram antiquare, ac de medio
tollere censetur. commune profiterur Ias. in d. l. de
quibus num. 55. & in l. cunctos populos num. 74. C. de
summa Trin. quam in rem videbis etiam quæ inferius
obseruo ver. mos.
- 141 Lex, quæ de clericis quidquam disponit, quatenus
canonibus aduersa non est, seruari debet. commune ait
Alciat. in cap. cum ab homine nu. 1. de iud. & vide quæ
supra obseruo ver. clericus.
- 142 Legis lucra atque effecta tùm absens, tùm ignorans
consequitur, & absq; vlla agnitione, si modo hæreditas
non sit, transmittit. vt receptum pronunciant Chas-
san. in consuet. Burgund. rub. iiii. §. xiiii. ad finem. Arius
Pinel. in l. i. part. i. num. 36. ver. vii. ampliatur C. de bo-
nis matern.
- 144 Legi prohibenti non incassum cum iureiurando re-
nunciabitur. commune dicit Petr. Rauen. in alphab.

aureo ver. hō fideiuſſores. Villalo in ſua collecta.

- 145 L. ii. C. de reſcindend. vendition. in omnibus bonæ
 146 fidei contractibus locum habet, etſi in ſtricti iuris con-
 uentionibus fileſcat. vt commune interpretum pla-
 citum eſſe conſtat ex Iaſ. in l. de quibus num. 29. ff. de
 legibus & in l. ſi quiſcum aliter num. 18. ff. de verbor.
 147 obligation. quanquam contrarium verius, & receptius
 arbitretur Arius Pinelus cum quo ſum, ad eandem
 148 l. ſecundam part. i. cap. iiii. num. 3. & num. 6. habet item
 locum in venditionibus ſub haſta, vel (vt infans vul-
 gus balbutit) ad incantum factis. commune aſſerunt
 Rebuff. ii. thomo pag. 186. num. 38. latiffimè Arius Pi-
 nelus d. part. ii. cap. ii. cui adde Alexand. magis com-
 mune id aſſerantem conſil. cxvii. num. 8. lib. vii. ob-
 149 mutelcet tamen ac nullum prorsus locum habebit hec
 l. ii. C. de reſcindend. vendit. cum eius remedio expreſ-
 ſim renunciat, vt commune aſſerunt Carol. Ruin.
 conſ. xvi. lib. iiii. Did. à Cou. ruu. lib. ii. variarum reſolu.
 150 cap. iiii. vel cum iuſurandum appoſitum eſt nullo mo-
 do contractui contrauentum iri, vel omnino contra-
 ctum ſeruatum iri: vt frequenter placitum inquiunt
 Cremienſ. num. 175. Cagnol. quæſt. viij. num. 91. Arius
 Pinelus par. iiii. cap. i. num. 1. ad hanc eandem l. & idem
 Cagnol. rursus in l. ſi quis maior nu. 36. C. de trãſact.
 Aymon Crauet. conſ. cxxxviii. num. 3. & vide quæ ſu-
 perius obſeruo ver. læſus.
- 151 L. ſi vnquam C. de reuocand. donation. tam in li-
 bertis, quam in aliis locum habet. commune inquit
 152 Rip. ad eandem l. ſi vnquam colum. ii. nec iuſuran-
 dum appoſitum humaniſſimam illius deciſionem re-
 153 morabitur, quin & æquè in qualibet bonorum par-
 te, immo in re ſingulari, & in legatis à parente reli-
 ctis procedet. communia ponit idem Rip. ad ean-
 demmet l. numer. 7. & num. 15. & num. 16. quæſt. xix.
 colum. ii.
- 154 L. quotiens C. de rei vindic. in re dubia locum non
 habet, hoc eſt, cum ſecundus emptor rem ſibi prius tra-
 ditam

- ditam non liquidò probat. commune renuncio ex Alexand. ac Ias. col. xxxvii. in l. i. C. de edict. diui Adrian. tollen. eodem Ias. in l. ult. num. 28. C. de sacros. eccles.
- 155 nec item hæc lex procedet, vbi secundus ex aliqua lueri causa, rem consequutus proponitur. vt commune constituo ex Soc. quem refert, & probat Marc. Mant. non leuis doctrinæ vir de soluend. argument. pag. 301. ver. dicimus, ex Ias. in hanc l. quotiens col. vj. limit. x. Ant. Gomez de contract. cap. ii. nu. 20. ver. ex quo de-
- 156 ducitur. Nec item huius legis decisiō exaudietur, si vel ecclesia, aut ciuitas emptrix prima sit, vt cōmune ponit
- 157 latè Viuius lib. i. opin. ccccxxxv. col. ii. vel ecclesia, aut aliqua ecclesiastica persona, aut princeps vendiderit. cōmune inquit Alex. conf. cxxii. col. ii. lib. v. Ias. ad hanc eandem l. quotiens nu. 20. Paris. conf. xi. nu. 20. & nu. 58.
- 158 lib. i. Nec rursus huic legi locus vllus erit, cū emptor secundus primæ emptionem haud ignorauit. tunc enim reuocatoria in factum cōpetet. vt ponit cōmune latè Viuius d. opin. ccccxxxv. col. iij. & asserit receptū Anto. Gomez d. nu. 20. ver. secundo principaliter. quāuis ipse verè, ac fundatè contrarium ostendat, etiā cū emptor iste secundus fraudis fuerit participes.
- 159 Libellus cum clausula, saluo, addendi, minuendique iure, propositus nec minui, nec augeri, nec mutari potest. commune inquit Ias. in l. edita actio num. 43. C.
- 160 de edend. quin & præterea si libellus aliquo errore oblatu sit, vt quia actor ex aliqua certa causa petat, & eam non prober, licet aliam causam prober, ex qua à principio deducta obtinere posset, eo in iudicio protus succumbet. vt est communis interpretum resolutio in l. habebat ff. de instig. action. & in cap. examinato de iudic. tradunt Bartol. in l. i. num. 12. ff. de edend. Bald. in l. ii. C. de probation. Alexand. in l. diuus num. 16. ff. de re iudic. Ias. in l. i. num. 8. ad finem ff. de offic. assess. idem Ias. in l. i. num. 3. ff. de edend. Iacob. in l. non id-
- 161 circo §. i. illo eodem tit. non tamen præpostero ordine libellus offendetur, vt commune scribit Felin. in capit.
- V 3 qualiter,

tificij commentatoribus in cap. ex parte de foro com-
petent.

- 168 Libris mercatorum vbi fides integra statuto habetur (quæ proculdubio haberi discretè, ac prudenter potest, vt receptum ait Crauet. de antiquitat. tempor. part. i. num. 27.) & extra statuentium ditionem haberi debet. commune inquit Crauet. vbi supra num. 9.
- 169 non tamen id statuti ad alia proferetur, quam ad illa, quæ ad mercium genus, quas mercator libri conscriptor proficitur, spectauerint. vt afferunt commune Andr. Alciat. in l. age C. de transaction. Viuius nonnulla alia ad hanc eandem rem notabilia memorans lib. 4. opin. cccix.
- 171 Libertorum successio etsi patronorū posteris in infinitum deferatur, tamen eorundem è latere cognatis vsque ad quintum gradum modò competit. commune dicit Porc. in §. ult. instit. de success. libert.
- 172 Licito tempore cuius actus gestus præsumetur, si licito, tum illicito geri potuit. vt frequenter placitum affirmant Alexand. num. 2. Ias. num. 7. in l. non solum §. sciendum ff. de nou. oper. nunciat. Dec. num. 52. Berous num. 133. in cap. in præsentia de probationib. Bertrand. consil. ccxc. num. 4. lib. iiii. Anton. Gomez in l. lxxx. tauri num. 57. & in tract. de delict. cap. i. nu. 70. Julius Clarus in practic. §. vltim. quæstion. lvj. versu. & in hoc.
- 173 Lis non contestata tunc censebitur, cum reus vel negans vel cōcedens quod petitur, expressim dicat id nō agere contestandi animo. poterit tamen à iudice cogi, vt putè respondeat: alias contra illum vt contumacem iure procedetur. quemadmodum frequētius interpretibus placere affirmat Turzan. opin. cxxxvii.
- 175 Litis contestatione inducti effectus non idcirco pereunt, quòd iudicij agitatio perempta sit, ac lata à iudicij obseruatione sententia proponatur. cōmune inquit Ant. Gomez meus olim iuris doctor in tract. de testa. cap. iiii. num. 32. ver. quarto facit.

Thesaur. recept. sent.

- 176 Litis ob contestationem non efficietur res litigiosa, si in personam agatur. vt est recepta interpretum opinio iuxta Roman. consil. cclxx. incipit, pro decisione. Crauet. consil. cclxxix. scripsi alias col. ii. Francisc. Turzan. opin. ci.iii.
- 177 Literæ, quibus rem aliquam mitti, vel solui scriptum est, nisi & expressim rem illam, vel pecuniam literarum latori tradi percipiat, non efficient, quo minus pristina obligatio suo in statu non restet, si res literarum latori tradita, atque amissa, vel intercepta fuerit. vt commune pono ex Bar. Paul. ac Salic. in l. si mei causa. comod. Bal. Salic. & aliis in l. si is cui. C. de furt.
- 178 Literarum comparatio si plenè adæquata sit, in ciuilibus causis perfecte probabit, si verò non per omnia si milis ostēdetur, vel in criminalibus causis semiplenam probationem gignet. commune affirmo ex iis, quos laudat Viuius lib. i. opin. xliiii.
- 180 Literis etiam Episcopi aliquid de iure attestantibus nulla fides adhibebitur, si de leuissimo, vel saltem leui præiudicio agatur. commune asserit Francisc. Turzan. opin. xxxv.
- 181 Literas ad eum scribens, quicum colloquium interdictum est, nullo se crimine obstringit, ac nullitas prorsus pœnas luet. commune inquit Alciat. in l. i. in princip. num. 20. ff. de verbor. oblig. & qui eum laudat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxxii. statut. i. ver. quæro si statutum
- 182 Literas alienas aperiens, ac resignans, vt scribentis aduersario illarum copiam faciat, falsi crimen committit censetur. vt frequenter placitum asseuerant August. ad Ang. de malef. ver. falsario. nu. 10. Iul. Clar. in pract. §. falsum ver. aperiens.
- 183 Loco ab aliquo disertè expressio qui vxorem non abductum iri in ipso matrimonij contractu paciscitur, proculdubio obligabitur. commune ait Panormit. in
- 184 cap. i. qui matrimon. accus. poss. etsi nec is, nec cuius alius generaliter, qui se vno in loco habitaturum promittit,

mittit, in illo semper habitare cogatur, sed ad quod stipulatis interest, astringatur. cōmune dicit Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. part. cap. vii. num. 5.

185 Lucrari dicimur, cū quasi debitum assequimur. cōmune pronūciant Aret. in l. Titia nu. 3. ff. de verb. obli. Palat. Ruu. in relect. cap. per vestras §. xxi. nu. 5. de donat. inter vir. & vxor.

186 Lucrum alicui alicuius contemplatione ablatum illi eidem ascribitur, cuius ratione auferitur. cōmune inquit Curt. Iun. consil. xciii. numer. 6. Villalob. in sua collecta.

187 Lucrum aliquod depacisci creditor, cui pecunia soluenda, vel res aliqua restituenda est, non ante potest, quā mora à debitore commissā iam fuerit: quanuis & ipse negociari consuetus sit, & eo loci, vbi debitum cōtrahitur, verosimiliter idem lucri facturus esset. cōmune doctorum enunciatur affirmant Aret. consil. clii. visō themate col. vlt. & consil. clvii. visis diligēter ad fin. Aymon Crauet. consil. lxxxvii. incipit Sempronius. Tugzan. opin. clv. quanquam nō iniuria aliud moliantur. Paul. Castrenf. in l. Iulianus §. ex vendito ff. de action. empt. Dec. consil. iii. col. iiii. ad fin. & consil. cxj. col. vlt. & in cap. cum venerabilis num. 14. ad finem de exception. Corn. Alex. Alciat. Cagn. & Molin. quos refert, & meritisimō probat Did. à Cou. ruu. lib. iii. resolut. cap. iiii. num. 5.

189 Lucrum cessans is demū petere potest, qui negociari adsolet. cōmune scribunt Soc. cōf. clvj. lib. j. Dec. cōf. iii.

190 Rebus. in l. vna nu. 601. C. de sent. quæ pro eo quod interest. q. anuis aliud longē diuersum solida iuris ratio dicter, constituat, ac præcipiat ex l. si sterilis §. cum per venditorem ff. de action. empt. vt non de nihilo tibi bauerit Dec. d. consil. & æstuet idem Dec. in cap. cum venerabilis num. 14. de exception. atque aliter omnino in emptore oculatius censuerit Andr. Alciat. in d. l. vnica num. 79. & nu. 80. C. de sentent. quæ pro eo quod interest. verum ea de re copiosius alibi intellige tamen

Thesaur. recept. sent.

ac perpetuo menti insculpe, vt huiusmodi lucrum cessans peti possit, non solum satis esse eum, qui illud poscit, negociari consueuisse, sed & necessario probandum esse, tantundem verosimiliter lucrari alioquin potuisse, quantundem petit: commune asserunt. Ias. in l. iii. §. vt. ff. de eo quod certo loto: latè Did. à Cou. ruu. lib. iii. variarum cap. iiii. nume. 2. ver. primo deducitur, & qui copiosius praxim tradit, atque id duntaxat ad primum lucrum, quod alias creditor facere potuisset, non & ad alia deinceps, quæ consequi probabiliter posset, humaniter cum multis constringit Straccha de contrah. mercat. v. par. nu. 3. & seq. quanuis Cagnol. non semel aliud verius esse & nec vno anno lucro huiusce generis petitionem circumscribi asseueranter contendat.

- 192 ⁱⁿ Lucrum nuptiale, quod maritus vel statuto vel consuetudine ex demortuæ vxoris bonis consequitur, non idcirco amittet, quia ad secundas nuptias transferit,
- 193 quanuis illud eiusdem matrimonii liberis seruare tenetur: commune aiunt Rip. in l. formine. nume. 55. quæst. xxii. & num. 63. quæst. xxiii. C. de secund. nupt. Ioan. à Garron. in auth. ex testamento. nu. 83. illo titu. Nicol. Arel. in l. generaliter. nu. 49. cum seq. Cillo eod. tit. largè doctor meus Arius Pinelus ad l. iiii. nu. 2. C. de bon. mat. alia ad hoc lucrum spectantia videto inferius ver. maritus.
- 194 Ludus omnis generaliter iure interdictus censetur: commune effert Maluet. de ludo. taxill. quem laudat pract. Conrad. fol. 420. nume. 1. in finem, quod intelliges siue ludus is, à fortuna totus pendeat, siue in eo multum ingenii vis, multum experientia versetur, ac poleat: quemadmodum in taxillorum, tabularum, chartarum, ac similium ludis exploratum est, vt verum ac receptum testantur Imol. in cap. clerici in ij. num. 16. de vita & honest. cleric. Iulius Clarus in pract. §. ludus. at ludus qui solo ingenij acumine regitur, vt latruncularius etiam clericis licitus, inculpatusque est,

vt com-

vt communiter receptum scribunt Abb. in d. cap. cleri-
ci. nu. 4. Bertach. de episcopo in j. par. causę final. q. vij.

197 Iulius Clarus vbi supra. non tamen vltra vnum aureū
eo etiam ludo quis periclitari poterit, iuxta ius receptū
à consuetudine abolitum, vt testatur idem Iulius eodē
loci. mihi tamē vel minimē omnium is latrunculorum
ludus permittendus videretur, cum in illō plus tempo-
ris maiori animi anxietate ponatur. quod & alicubi
Robertus de re milit. obseruat.

198 Ludo etiam alearum partum lucrum victus à victo-
re hodie ob ludendi consuetudinem non repetet, dum
modo nulla in ludo fraus versata probetur. vt com-
mune iuris interpretum placitum attestantur Barb.
consil. lxi. num. 7. lib. vii. Roch. de consuet. fol. 23. nu. 6.
Caccialup. de ludo. nu. 79. Iulius Clarus in pract. §. lu-
199 dus. ver. item vincens. licet de iure longē aliud verius
sit, vt affirmat glos. in scholio vlt. l. vlt. ff. de alex. lus.
& aleat. cuius sententiam communem affirmant Au-
gustin. ad Angel. de malefic. in versu. meritorē de ma-
li. dadi. num. 23. Caccialup. vbi supra. num. 40. atque
ea proculdubio obtinebit, vbi & hodie aleę lusu inter-
dicuntur.

200 in Ludenti quidquid ad ludendum mutuū datur, etsi
201 de iure repeti nequeat, de cōsuetudine contrariū vali-
tura condici ac repeti potest commune affirmant idem
etiam inter clericos processurum asserētes Did. à Cou-
rui. in rep. cap. peccatum fol. i. 24. cum seq. & qui eū lau-
202 dat Iulius Clarus in pract. §. ludus. ver. pen. quod tamen
intelliges verum fore, nisi si is qui mutuū id ludēti de-
dit, vel ludentium alius receptor sit, vel vnā ludat. vt
commune testificatur Caccialup. de ludo q. viii. in prin-
cip. & nu. 33. Grammat. decis. xl. nu. 3.

AGISTER & sine causa discipulos intra
modum impunē verberat. commune aiūt
Porc. in §. sed hoc tempore ad glo. cognita
num. 6. instit. de iis qui sunt sui vel alien.
iur.

iur. Anan. in rub. nume. 5. de magistr. quem refert Iulius Clarus in pract. §. vltim. quæst. o. lvi. versic. potest etiam.

- 2 Magna vel modica causa personarum qualitatibus metitur. commune affirmant. Ioan. Lup. in repet. rub. §. xi. nu. 12. Viuius late de materia agens lib. i. opin. xxxi. & vide quæ superius posui ver. arbitrium.
- 3 Maiestatis læsæ crimen & aduersus quoscunque principes
- 4 superiores non agnoscens; & aduersus quem-
- 5 cunque cardinalem committi intelligitur & censetur. vt communia interpretum dogmata ex multis latissimè asseuerat Iulius Clarus in pract. §. læsæ maiestatis. versic. committitur. cum sequentib. non tamen
- 6 vnquam talias commissum iudicabitur; quàm si ille, qui eius criminis patrati insimulatur, ei, quem flagitiosè offendisse arguitur, vel ob domicilium, vel ob
- 7 originem subditus sit. commune affirmant. Gyg. de de crimin. læsæ maiesta. fol. 54. quæst. lxxviii. nume. 2. Iulius Clarus vbi supra. vers. vidi quandoque. quia
- 8 & illi præterea maiestatis læsæ crimine irretientur, qui cum quid de illud affectantibus sciant, non opportunè deferant. commune ait late Viuius lib. ii. opinion. cccxvi. quatenus contrarium & humanius & verius mihi profectò videatur, quod non pauci alij obnixè iam
- 9 contenderunt. memineris autem semper quod eorum liberi, qui nefario hoc crimine obstringuntur, cum demum subeunt poenas. l. quisquis. C. ad l. Iuliam maiest. cum id criminis contra ipsum Imperatorem, vel
- 10 romanam rempublicam patratum ostenditur. commune asserunt And. Alciat. consil. cccclxxviii. nu. 6. in finem. Gyg. de crimin. læsæ maiest. fol. clxi. q. xxiii. nu. 9. Iulius Clarus vbi supra. ver. vnum tamen.
- 11 Maior decurionum pars consilio interfuisse censebitur, quando duæ partes ex tribus aderunt. commune inquit Bellon. consil. xxxix. nume. 1. Villalob. in sua collecta.
- 12 Maioratus, vt loquendi consuetudo inualuit, successor

cessor locationem ad longum tempus, aut emphyteu-
sim ab eo, cui successit, constitutam non necessario ser-
uat. vt receptum ponit Arius Pinelus in l. j. par. iiii. nu-
me. 65. C. de bon. matern.

- 12 Maioratus aut bonorum pari vinculo obstricto-
rum successor non offenditur præscriptione aduer-
sus antecedentem possessorem absoluta. vt commune
pono ex Deci. consil. ccccxl. nume. 47. Rub. consil.
lxxxiii. nume. 6. Grat. consil. xx. nume. 37. & consil. cj.
nume. 42. lib. primo. Paris. consil. xxij. nume. 199. lib.
ij. & in cap. cum non liceat nume. 18. de præscript. at-
que ex aliis quos laudat liberaliter Arius Pinel. in au-
then. nisi tricennale nu. 49. C. de bon. matern.
- 13 Maioratus successorem non damno afficit senten-
tia in antecessorem lata: commune inquit Socin. con-
sil. clxxxj. num. 93. lib. j. magis commune affirmat Dec.
consil. ccccxl. num. 29. & Aymon Crauet. consil. excvii.
- 14 nume. 7. sed contrarium verius & communis ostendit
diligenter & operose Arius Pinelus in l. j. par. iiii. nu. 48.
C. de bon. matern.
- 15 Mala fides quocunque tempore ex scientia rei alien-
æ emergens præscriptionem nondum perfectam di-
sturbat. commune ponit Balb. de præscript. ii. part.
- 16 tertiæ partis quæst. vii. & viii. non tamen mala fides
possessoris, à quo res comparata est illius præscriptio-
ni impedimento erit, quidem ab ipso comparauit. Sic
enim restringi debet authen. malæ fidei. vt frequen-
ter placitum inquirunt Balb. vbi supra quæstio. xii.
nume. 7. limit. vij. Arius Pinelus in authen. nisi tricen-
nale nume. 34. de bon. matern. diluet autem malam
fidem tum iuris error atque iniusta causa, vt commu-
ne ait Rub. consil. lxxv. tum triginta annorum cursus,
- 17 vt commune scribit latè Viuius lib. ii. opin. clxvii.
- 18 Mala fidei possessor censetur, qui à vero rei do-
mino admonitus rem illam suam non verò distra hen-
tis, esse, eam nihilo minus emit. commune pono ex
Felin. in cap. ii. nu. 5. ver. fallit v. de præscript. Matth. de.

Thesaur. recept. sent.

Afflict. decis. 396. nu. 10. Balb. in relect. J. celsus par. iii. num. 23. ff. de vsucap. & Ario Pinel. qui optimè declarat, in authen. nisi tricennale nune. 14. cum seq. C. de bon. matern.

- 20 - Maleficium & is commississe dicitur, qui vel iniuriã intulit, vel verbis quidpiam aliud pœna dignum effu-
- 21 tijt. commune asseuerant Blanc. in pract. crimin. fol. 48. nu. 51. Julius Clarus in pract. §. i. vers. sed quæro nun-
- 22 quid maleficium: quanuis contrariũ affirmet receptum Alciat. in l. verbum facere. ff. de verb. signifi. cuius opinio magis explodenda verbi subtilitate, quam solidis iuris rationibus fulcitur.
- 23 Mandatum generale, quo quis procurator constitui-
tur, si in eo casus aliquis speciale mandatum exigens excipiat, (vt verbi gratia, ne iusiurandum procura-
tor præstet) cæteros omnes casus, in quibus speciale mandatum requireretur, & qui alias comprehensi non essent, comprehendet. commune aiunt Cagnol. in l. i. nu. 30. & nu. 33. ff. de reg. iur. Euerard. in topicis argu-
men. iii. Viuius lib. i. opin. ccviii. quin & alioquin regu-
lariter mandatum generale complectetur id speciale, absque quo frustra generale foret. commune inquit Curt. Iunior in l. ii. nume. 43. ff. de iurisdic. omnium iudicum.
- 25 Mandatum ab eis qui se procuratores dicunt, exhiberi iudices suapte ponte ac parte non petente præcipere nequeunt. commune ait Felin. in cap. causam nu. 5. de iudic. & qui meritò cum nonnullis dissentit Nicolaus Anton. Grauat. lib. iiii. cap. v. num. 22. & 23. ad Ve-
- 26 strum intellige tamen ac perpetuò memineris quod is absque mandato etiam rectè aget, penes quem obligationis instrumenta erunt, si præterea cautionem de rato præstet, vt frequenter placitum affirmant Ias. in l. cautio. nume. 12. C. de procurat. Alciat. de præsumpt. reg. j. præsumpt. xxxiii. Nicol. Ant. Grauatius. d. cap. v. nu. 30. & vide supra ver. cautio.
- 27 Mandatum à marito vxoris causam agente tum de-

num

- mum peti potest, cum semel illud recepit. commune di-
 cit Ias. in l. maritus. nu. 8. C. de procurat. ab amicis vero
 amicorum causam acturis & si generaliter exigatur, vt
 commune asseuerant Rip. in cap. cum M. nume. 61. de
 constit. Blang. in tract. de compromiss. in iii. quest. nu-
 me. 48. ver. amicus; tamen si de rato amici cauerint, nō
 exigetur. commune ponit Viuius lib. i. opin. xxix. cuius
 contrarium verius ac probabilius alibi ipse ostendo.
 quin & filius ex damnato coitu susceptis, si pro patre
 velint agere, mandatum necessarium est. vt commune
 effatur Ias. in l. exigendi nu. 9. C. de procurat.
 Mandatum interuenisse haud præsумitur decurso
 etiam mille annorum spatio. vt ait frequenter placitū
 Cagnol. in l. velle num. 16. 18. & 19. ff. de reg. iur. magis
 commune affirmat quam plurimos in id doctores con-
 gerens Ioan. Ceph. Ferrar. consi. lxxv. nu. 16. excipe nisi
 causæ parui momenti vertantur, commune enunciat
 Gozad. consi. xcvi. nu. 11. sed quod generaliter semper
 tanto annorum cursu præterlapso, mandatum inter-
 uenisse præsumatur, asserunt commune Bologn. in l. i.
 nu. 58. C. qui admit. Soc. Iun. consi. cxxxix. nume. 10.
 lib. iii. & alii, quos refert, atque immerito amplectitur.
 Viuius lib. i. opin. ccvii. obseruabis tamen ac memoriæ
 perpetuò commendabis quòd si semel mandatum in-
 tercessit, illius vires geri præsumitur, quauis post ma-
 gnum temporis interuallum, geratur. commune dicit
 Alciat. in tract. de præsumpt. regu. ii. præsumpt. xxiii.
 nume. 12.
 Mandatum qui suscepit, mandati oblatam, leuem,
 ac leuissimam culpam tenebitur. commune ait Porc. in
 §. vlt. nu. 1. ad fin. institu. mand. si autem formam ac fi-
 nes mandati sciente & patiente domino egredietur, il-
 li proculdubio obierit. ut commune renuncio ex Ale-
 xan. in l. sæpe num. 87. colum. iiii. ad fin. ff. de re iud. &
 consi. lxxxiiii. lib. v. Ias. in l. si quis iniquum. §. si procu-
 rator. nu. 5. ff. quod quisque iur. Felin. in cap. cum olim
 de offic. delegat. & in cap. iiii. nume. 12. vt lite non con-
 test

The saur. recept. sent.

test. Dec. consil. ccccclxxii. num. 2.

- 37 Maudatum ad matrimonium contrahendum testi-
bus probatur. commune dicunt Alexā. consil. cxix. col.
pen. ver. nec dicatur lib. v. Curt. in addit. ad Paul. in l. i.
- 38 col. ii. ver. testes. C. de procurat. vt & quoduis aliud mā
datum appositis testibus rite probabitur. commune in-
- 39 quit Iaffred. decis. cxc. quin & eius reuocatio vno teste,
ac iureiurando alterius testis defectum explenti proba-
bitur. commune ponit Viuius lib. i. opin. cccxv. cum
Corset. in sing. ver. mandatum.
- 40 Mandatum non exigitur proponendis absentia cau-
sis: vt commune placitum attestatur præpos. in cap. si
- 41 quando ij. quæst. vi. nume. 21. nisi vt procurator absen-
tem velit quis defendere: quippe tunc secus est. com-
mune pronunciat Ias. in l. si is qui nume. 7. C. qui te-
stam. fac. poss.
- 42 Mandati actione tenetur qui generaliter pecunias
mutuas dare, aut fœnerari, aut in rerum aliquarum
emprionem erogare aliter non facturo mandauit, aut
- 43 etiam qui alioquin facturo certam tamen rem emere,
aut certo alicui mutuari mandauit. vt communius hac
in re Ioannis dogma asserit Porc. in §. vlt. in finem in-
stitut. mandat.
- 44 Mandator maleficii non ex eo quis probabitur, vt
torqueri ea de re possit quod sibi illud perpetrandum
mandasse aliquis affirmet commune & praxi tritum ac
testatur Iulius Clar. in præf. §. vult. quæst. xxi. versi. &
- 45 ex hac. notabis autem quod quis maleficii mandati con-
uincitur, non statuto sceleris admissorem punienti, sed
statuto in facinus, scelusque ipsum pœnas decernen-
ti comprehenditur. commune effatur Ias. in l. si quis id
quod nu. 36. ff. de iurisdic. omn. iudic. & in l. si is qui
pro emptore nu. 361. ff. de vsucap. Bologn. cōs. xxxiiii.
- 46 col. iiii. quanuis generaliter ac perperam ex præposte-
rè accepta Ias. autoritate receptum, & praxi seruari
assuetum scripserit Turzan. opin. cxxx. vt mādator sta-
tutis de faciente loquentibus obligetur, quod etiam
magis

- magis commune attestatur Alber.iii. part. statut.q.liii. num.15. sed superior sententia & verior proculdubio, & receptior est, vt facile collectu est ex iis, quos supra laudauimus, atque ex aliis, quos cumulatim allegat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxxix. versic. sed quæro.
- 47 non tamen dubium est, quin sceleris mandator iure ciuili æquas patratori pœnas generaliter, & indistinctè luat: vt commune inquit Curt. Iun. consil. cxxxvii. num.5. Cotta in memorab. ver. mandans, & qui latè
- 48 hac de re agit Iulius Clarus d. quæst. lxxxix. punietur autem vbi exequutum mandatum est, non vbi iniunctum est, commune tradunt Duennas regu. ccclxxviii. in iii. ampliatur. Iulius Clarus d. §. vlt. quæst. xxxviii. ver. item quæro.
- 49 Mandans alicui alapas infligi, vel os alicuius vulnerare deformari, si homicidium subsequatur, non illius
- 50 tenebitur: at qui simpliciter vulnus alicui inferri iubet, vel cum offensus esset, seruo iniungit, vt ad se non reuertatur, ante quàm nouum de offendenti audiat, subsequuti postea homicidij tenebitur. vt communia copiose ponit Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxix. ver. pone, cum ver. sequent.
- 51 Manus alicui si simpliciter amputari iubeatur, & lē
- 52 ua atque inutilior semper amputabitur, ac si vna tantum manus iudicato sit, non ea ressecabitur. quemadmodum communia interpretū dogmata recenset Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xcvi. ver. pone quod aliquis, & ver. sequent.
- 53 Maritus vbi dotem, vel dotis partem ex alicuius statuti constitutione lucrifacit, dotem vel dotis partem solutam non verò duntaxat promissam lucrabitur. commune inquit Berous decis. xxii. nu. 7. 9. & 13. & qui id dogma argumentis illi contrariis tutari nititur Viuius lib. i. opin. cccxix. col. ii. & seq. mihi tamen contrarium verius & non minus receptum videtur. quod attestantur Alex. & las. in l. si donaturus. §. i. ff. de condict. ob caus. Soc. cons. xxxii. in præsentī consultatione

T. thesaur. recept. sent.

- col. pen. lib. iii. & qui communem conclusionem asseue-
rant Curt. Iun. consil. cxxix. præsupponitur paulo an-
te finem. Tiraq. in fin. de retract. conuent. nume. 33. &
55 seq. vbi ampliat idem fore, tamen si statutum de dote
data, aut de dante dotem expressim meminerit. quod
etiam absque dubio probari debet. nec requiritur præ-
56 terea vt huiusmodi statuti locus sit, vlla copula, aut
vxoꝝ in viri domum deductio. quemadmodum com-
mune ait Roland. à valle in tractat. de lucro dotis in
57 quæst. xvi. nume. 9. vnde longe minus ambigi poterit,
cùm vel per vnam noctem vir atque vxor simul con-
cubuerint: vt receptissimum affirmant Viuius vbi su-
pra, post Tiraq. in tract. res inter alios acta limit. xliiii.
& in l. si vnquam versic. donatione largitus. C. de re-
58 uocat. donat. quin & cùm post matrimonium de præ-
sentibus absque copula contractum vxor religionem
profitebitur, maritus dotem, dotisvè partem ex id ge-
nus statuto lucrifaciet. commune pronunciant Ias. con-
59 sil. cxxxv. col. i. lib. ii. & qui eum laudat Viuius d. opin.
col. iiii. non tamen maritus nomine tenus ac putatius
huiusce statuti prærogatiuis fruatur, vt receptum af-
firmat Roland. d. tract. quæstio. xcviij. nume. 1. 6. & 13.
60 attendetur autem semper ac diligenter obseruabitur
in iis quæstionibus de dote lucranda statutum; quod
in mariti domicilio viguerit; non verò quod in ipsius
vxoꝝ vel patria vel domicilio conditum florebit. com-
mune asseuerant Ias. lect. i. num. 24. & lect. ii. nume. 60.
in l. cunctos populos. C. de summa Trinit. Socin. Iun.
consil. xliiii. lib. i. Curt. Iun. consil. cxxix. Viuius latissi-
mè d. opin. colum. pen. vbi quam plurima ad materiam
61 vtilia congerit. & hæc profecto sententia mihi verior &
receptor videtur, quidquid in contrarium scribat Pur-
62 pur. in d. l. cunctos populos. nume. 120. memineris au-
tem porro quod huiusmodi emolumentum liberi prio-
ris matrimonii superstites non remorabuntur, nec
impedient, si vel de illis statutum expressim meminit,
vel meminisse coniecturis assequi possumus: vt rece-
ptum

- ptum interpretum dogma esse literis prodiderūt Boer.
decifio. cxiii. nume. 4. Berous in famil. quæstio. cxix.
63 nume. 1. Paris. consil. xcj. colum. iiii. lib. iiii. obseruabis
hac in re denique quod maritus secundò nuptæ ac li-
beris prioris matrimonii præditæ non maiorem do-
tis partem lucrificiet, quam ad vnum ex illis liberis
peruenerit, tametsi certam dotis partem illi statutum
aliquod disertè addicat. commune ait Bertrand. in l.
64 hac edictali. nume. 20. C. de secund. nupt. subducetur
tamen & legitimè illius filii portionis ratio. vt commu-
ne testificatur Aymon Crauet. consil. cxiii. nu. 12.
65 Maritus proprietate omnium bonorum, quæ ex
vitoris vita functæ facultatibus, causa gratuita nactus
est, labitur; si secundò matrimonij iugo caput sub-
dat reponunturque bona omnia illa primi matrimo-
nij liberis, vt frequenter placitum pronunciat Ioan. Ni-
cel. in l. generaliter nu. 8. & nu. 8. C. de secund. nupt.
quam in rem videbis etiam quæ superius obseruo ver-
lucrum nuptiale.
66 Maritus absque mandato pro vxore testè ager, si
nunquam ante illius mandatum recepit. commune
inquit Ias. in l. maritus. nume. 8. C. de procurator.
67 quin & vxoris nomine non incassum ager ad vendi-
tionis à se ipso factæ rescissionem. vt commune di-
cit Antonius Nicellus in gloss. concordan. cxx. §. duo-
decimò adducitur.
68 Maritus & sine causa vxori impunita verbera mo-
dicè infligere poterit. vt frequenter doctoribus pro-
bari non admodum vxorii testantur Porc. in §. sed
hoc tempore nume. 6. institut. de ijs qui sunt sui vel
alien. iuris. Alexand. consil. cxv. nume. 3. libr. v. &
qui eum laudat Iulius Clarus in præct. §. vlt. quæst. lvi.
ver. potest etiam.
69 Maritus expensas in exigendis dotis nominibus po-
sitis de quantitate ipsa nominum exacta corradet. com-
mune ait cum Plumb. Corn. in l. i. C. de bon. matern.
Ioan. Cræt. in l. frater à fratre nume. 123. ff. de con-
dict.

Thesaur.recept.sent.

- 70 dict.indeb. quāuis contraria opinio uerior ac receptior
sit ut attestatur meus iuris doct̃or Pinelus in d.l. i par.
- 71 ii.nu.7. C.de bon.mater.tributa uerò atque onera pro
rebus debita soluet absque dubio maritus ex ipsis bo-
norum dotalium fructibus. id enim uerè receptissimū
affirmat idem Pinel.illa ead. par.2.nu.72.ver.primò igit̃
tur ampliatur.
- 72 Maritus interim dum matrimonium constat,dotis do-
minus censetur.ut late obseruauī superius ver.dos.eius
- 73 autem bona etsi pro dote ipsa tacitę hypothecę subij-
ciantur,tamen pro vxoris alimentis non tacitę obliga-
ta ducuntur.commune dicit Rom.conf.ccccliii.
- 74 Masculorum nuncupatio tametsi non ex propria ver-
- 75 bi notione fœminas concludat, tamen ex legis interpre-
tatione illas complectitur.commune inquit Curt. Iun.
- 76 conf.clxiii. nu.3. quamobrem masculorū nominatio in
fauoribus fœminas comprehendet, ut frequenter placi-
- 77 tum enunciat idem Curt. Iun.conf.clxiii. nu.5. quamuis
& in contractibus secus sit ut receptum scribit Ias. in l.
- 78 si quis id quod nu.23. ff.de iurisdic omn.iud.& genera-
liter in odio dignis diuersum omnino respondendū sit.
quemadmodum resoluit Hypp.in l.vna nu.224.& nu.
225. C.de rapt.virgin.
- 79 Mater a luctuosa liberorū hæreditate in dubio exclu-
di nequaquam debet. commune ait Curt. Iun.confil.
- 80 cxxxiiii.num. 6. quin si à filio sine causa prætereatur
- 81 nullum testamentum dicet, si cum causa silentio in-
uoluatur, pro exhæredata habebitur. commune pro-
nunciat cum Gulielm. Iulius Clarus de testament.
quæstio.xlix. idemque attestantur Angel. in §. mater
institut.de inofficio. testament. Bertrand. confil.i. nu-
me.3.& confil.xxiii.num.2.lib.v. Did. à Cou. ruu. in
cap. Raynutius num.3. & seq. de testament. Anton.
- 82 Gomez. de testament. cap.xi. num. 34. si autem per
substitutionem pupillarem exclusa fuerit nunquam il-
li legitima aliqua portio debebitur. commune affir-
mant Alexand.confil.xii.colum. iiii. lib. iii. & qui eum
laudat

laudat Viuius lib.i.opin.cvi.

- 33 Mater vel dotata vel indotata si legitimæ sibi in patris hæreditate competituræ renunciæ, non oberit sui ipsius filiis ad aui hæreditatem aspirantibus. vt commune inquit Rip. in responsis titu. de legib. & long. consuet. cap. vi. nume. 3. Viuius lib. primo opin. ccii. videto tamen quæ hanc in rem scripsi supra ver. filius.
- 34 Matri filium ex alio quàm suo ex marito susceptum afferenti nulla fides habebitur, etsi multum diuque vagata fuerit. commune effert Boer. decis. xxix. nu. 6. afferunt & ij, quos supra laudaui ver. filius.
- 35 Matrem ad secundas nuptias conuolantem nec filius nec filia dotare tenetur. commune pronúciat Rip. in l. i. nu. 82. ff. solut. matrim.
- 36 Matris exclusæ proles non admittetur, vt commune latè retuli supra ver. filius.
- 37 Matrimonium signis duntaxat etiam alijs, qui fari possunt, rectè, ritèque contrahitur. commune dicunt Aretin. consi. xiii. colum. ii. Syluestr. vers. matrimoniu ij. §. vij. & qui complures laudat Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ij. par. cap. iiii. nume. 1. poterit etiam
- 38 matrimonium vel ab eo contrahi, qui iam animam agat. vt receptissimum inquit Emanuel à costa in l. cū tale. §. si arbitrato. ampli. iiii. num. 2. ff. de conditio. & demonstrat.
- 39 Matrimonium subsequenter verbis contrahitur, non nisi te habeo vxorem, non mutabo te pro meliori vxore: vt frequenter placitum affirmant prepos. in cap. ex parte nume. 7. & nume. 8. de sponsal. Dec. in l. transactio colum. iiii. in princip. C. de transactio. & qui non immeritò dissentit Turzan. opinion. cxiii.
- 90 item si quis dixerit, habeo te in vxorem, iuro seu promitto, quod te habeo in vxorem, matrimonii iugo se se alligasse videbitur. communia ponit copiosè Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. iiii. §. i. nume. 4.
- 91 ad finem. & sequen. at non matrimonium sed spon-

Thesaur. recept. sent.

salia tantum iniet, si verba subsequencia fecerit, volo
 tecum contrahere matrimonium, volo te in vxorem
 ducere. commune asserit idem Did. à Cou. ruu. dicto
 92 §. ij. nume. 4. sed si quis solennibus verbis matrimo-
 nium cum aliqua contrahat, vt ab illa sui copiam conse-
 quatur, animo alioquin alienus à matrimonio contra-
 hendo, & cum illa consuetudinem habeat eo semper
 fornicandi proposito, nullis matrimonij vinculis irre-
 tietur: quanuis debeat sub mortiferi peccati pœna vel
 cœlebs illam vxorem ducere, vel iam maritus stupri
 damnum pecunia resarcire. commune ait Did. à Cou.
 ruu. cum Hadrian. & aliis dicta secunda part. cap. ij.
 nume. 4.

93 Matrimonium verè contractum censëbitur si paren-
 tibus filiorum nomine expressim coniugalem consen-
 sum præstantibus ijdem filii præsentés tacuerint, ta-
 met si nullum aliud signum ediderunt. commune ait
 latè Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ij. par. cap. iiii.

94 num. 4. longè autem diuersum ius erit si extranei hunc
 ce consensum exhibuerint. vt cômune attestatur idem
 Did. eodem in loco.

75 Matrimonium contractum antea præsumitur, si ij
 illud se contraxisse dicant, qui in illicito alioquin coitu
 aut stupro deprehenduntur. vt commune renuncio ex
 Hypp. in l. vna. nume. 69. C. de rapt. virgin. Ioan. Co-
 ras. lib. iiii. Miscell. cap. ix. nu. 8. Iacob. Menoch. alicubi de
 arbitr. iudic.

96 Matrimonium nondū coitu perfectum parte vna in-
 uita diuidi potest. commune ait Curt. lun. consil. clxx.

97 nu. i. quanuis promotione ad sacros ordines non dissol-
 uatur. cômune dicit Oliuer. de gradib. cognat. pag. cliiii.

98 nu. i. 8. dissoluitur tamen dispensatione, vt frequenter
 placitum inquit Curt. lun. d. consil. clxx. nu. i. absolutū

99 autem nec vllō pontificio diplomate de suo loco & gra-
 du mouebitur. commune affirmat Cagnol. in l. nuptias
 nu. 5. ff. de reg. iur.

100 Matrimonium contractum iri cū pœna vel modicæ
 quan-

quantitatis ēt ij promittere nequeunt, qui ipsos cōtra-
 101 cturos iure sanguinis contingunt. at enim arre tum in
 102 quātitate, tū in specie rectē dabuntur: & si hæ quoque
 vtrinque dari nequeant. communia asserit hac in mate-
 ria conueniendus Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal.
 ii. par. cap. iii. §. vii. nu. 5. 6. 7. & 8.

103 Matrimonium, quod sub conditione contrahitur si
 Romanus Pontifex eius rei gratiam indulserit, valet ac
 ratum est: vt receptum affirmāt Did. à Cou. ruu. & qui
 eum cum alijs refert Iulius Clar. in pract. §. incestus
 ver. sed quid si aliquis.

104 Matrimonium metu obsequiali, vel officioso, vel re-
 uerentiali, vt ita dicam, contractū valet, ac firmum, ra-
 tumque est: nisi si is metus sit, quo ceteri cōtractus re-
 105 seinderentur. quippe tunc matrimonium penitus nul-
 lum erit. communia ponit diligenter Did. à cou. ruu. de
 106 sponsal. ii. part. cap. iii. §. vi. nu. 3. & nu. 5. si verò matri-
 monium alio metu contrahatur, ipso iure nullum pror-
 sus est commune aiunt Panorm. in cap. cum locum. nu.
 6. de sponsal. Barb. confi. liiii. nu. 10. lib. i.

107 Matrimonij secundi causa, quod viuo marito, quem
 iamdudum absentem probabiliter mortuum credebat,
 vxor contraxit nō punitur. cōmune pronunciat meus
 iuris doctor Anton. Gomez in l. lxxx. tauri. nu. 3 r.

108 Matrimonii nomine, quod statuto punitur, nō aliàs
 quis plectetur, quam si coitu consummatū ostendatur.
 109 commune dicit Hypp. sing. clvi. quāuis contrarium af-
 firmant receptū Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap.
 j. nu. 3. Viuius lib. i. opin. ccxii. quod verius cum distin-
 ctione alibi ostendo.

110 Matrimonii libertas nec statuto nec lege aliqua im-
 111 minui potest, quam ob rem si alicuius cōsilio matrimo-
 niū contrahi iubeat, & secus facientibus pœna impona-
 tur, aut alicuius iuris vel beneficii priuatio indicatur,
 nullius pōderis omnino erit statutū vel lex, qua id præ-
 cipietur. cōe inquit Frācis. Curt. in addit. ad Paul. in
 l. i. litera G. ff. de iust. & iur. & qui alios cumulatē lau-

Thesaur. recept. sent.

- dāt Did. à Cou. ruu. de spōsal. ii. par. cap. iii. §. viii. nu. 6.
 Viuius lib. i. opin. cxxiii. col. ii. Iulius Clarus in pract.
 §. vlt. quæst. lxxxii. statut. iii. per totum non tamen ma-
 trimonium impediri dicetur, nec illius libertas immi-
 112 nui cēsebitur ex lucri alicuius alioquin propositi amif-
 sione: vt frequens interpretum dogma attestantur
 Aret. in l. Titia nu. 3. ff. de verb. obligat. meus iuris do-
 ctor Emanuel à costa in l. cum tale. §. si arbitrato am-
 pliāt. viii. num. 2. Did. à Couu. ruu. d. ii. par. cap. iii. §. iii.
 nume. 8.
- 113 Matrimonii probatio non erit, nominatio, quanuis
 illius præsumptio futura sit. commune ait Ioan. Coraf.
 114 lib. iii. Miscell. cap. iiii. num. 7. nec illud item probabunt
 enunciationis, aut narrationis verba in instrumento
 exarata vt frequenter placitum dicunt Felin. in cap. il-
 115 lud. nu. 2. de præsumpt. Curt. Iun. consil. xcv. nu. 5. nec
 præterea matrimonium probabit vel annuli delatio
 his etiam in locis, quibus id signi à mulieribus passim
 116 & vxore operationibus adiuncta, nec sola dotis, vel do-
 117 nationis propter nuptias nominatio, nec denique sola
 118 viri ac mulieris cohabitatio. quemadmodū frequētibus
 calculis receptū testātur Soc. cōf. xxxix. visis & inspectis
 col. ii. lib. i. Turzan. opin. lxxix. quinimo nec fama & co-
 119 habitatio coniunctim idoneā illius probationē sugge-
 rent, cōe pronūciant Soc. d. confi. Turzan. opin. cviii. si
 120 tamen ad quadraginta annos cohabitatio peruenerit,
 satis luculenter vel sola matrimonium probabit. com-
 mune effatur Præpos. in cap. consultationi de sponsal.
- 121 Medicus cum ægroto nullam pactionem, nullamque
 conuentionem interim dum ille cū morbo conflictat-
 tur, facere potest. vt verius, ac receptius accuratē profi-
 tetur Arius Pinel. in l. ii. par. ii. cap. ii. nu. 33. cū præced.
- 122 C. de bon. mater. nec ante premium vllum exiget, quā
 sanitas infirmo restituatur. commune aiunt Rip. de pe-
 ste. in tit. de remed. ad curand. pestē nu. 127. & qui latē
 hac de re agit Viuius lib. ii. opin. clxxvi.

Meliori

- 123 Meliori rei reddendæ impensos sumptus restituere is tenebitur, qui l. ii. C. de rescind. vend. rem ipsam voluerit abducere. vt frequenter placitum latè ostendit doctor meus Arius Pinelus ad illam eandem l. part. ii. cap. iii. num. i. cum seq.
- 124 Membrorũ appellatio ad ea solum membra refertur, quibus diuerso, ac proprio officio corpus mouetur. cõmune inquit Did. à Cou. ruu. in repet. clemen. si furiosus pag. cccxxi. num. 8. de homicid. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. lxxix. ver. item quæro.
- 125 Mendacium illius, qui alicuius criminis arcessitur, tunc demum aptum torquendo inditium suggeret, cū præterea re alia iuuabitur. commune affirmat Grammat. voto xxx. nume. 15. in finem, & qui rectè id explicat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæstio. xxi. versi. mendacium.
- 126 Mendacii improprio & à prouocato, & à verũ dicenti facta iniuriarum actionem in improprio gignit. commune dicunt Boer. post consuet. Biturig. cõsi. j. Iulius Clarus in pract. §. iniuria ver. quæro etiã. quãuis ea in re labascit Viuius lib. ij. opin. v.
- 127 Meorum appellatio iura & actiones concludit. commune ponit latè ac diligenter insignis Pinelus in rub. par. j. nu. 7. C. de bon. matern.
- 128 Mercatores belli tempore nec merces licitas ad hostes deferre possunt. cõmune inquit Boer. decis. clxxij. nume. 10. at in pace seu in pactis induciis impunè non vetitas merces ad illos asportabunt. commune cum multis pronũciat Straccha de mercat. ii. par. nu. 43. & nu. 47. in finem, Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæstio. lxxvii. ver. Christiani.
- 130 Mercatores rationum codicem postulantibus aduersarij sedere tenentur. ut frequentius placitum asseuerat Straccha de mercat. 2. par. nu. 70.
- 131 Mercatorum liber in magnis summis probationem ipsis haud suppeditat. Cõmune dicit Aymon Crauet. de antiquit. tempo. par. i. ver. uidimus & abundè. num. 3.

Si ta-

- 132 si tamen ex partium consensu confectus fuerit, & contra tertium quolibet semiplenam probationem dabit. commune effert & idem, & ibidem nu. 29.
- 133 Mercatorum in causis, controuersis, ac disceptationibus æquitas non iuris rigor inspicitur, ac sequi debet. ut frequenter placitum constituo ex iis, quos laudant Dec. in l. in omnibus quidem ff. de regul. iur. Bertrand. consil. cxlix. lib. iii. Paris. consil. lxxxii. num. 20. & consil. lxxxviii. nu. 4. lib. ii. Straccha, qui id eleganter, ac verè explicat, de mercat. tit. quo modo in causis mercat. num. i. cum sequentibus.
- 134 Merces licitæ cum illicitis deprehensæ non una proscribuntur, commune aiunt Alber. in si. part. statut. q. iiii. num. 5. Iul. Clarus in pract. §. ult. q. lxxxii. statut. vii. ver. vltim.
- 135 Meretricis matrimonium à mortis pœna illum excusat, atque eripit, qui ipsi meritò addictus erat. commune asserit Viuius lib. i. opin. xlv. ver. tertio etiam. quæ sententia insigniter mihi probatur. ea etenim ratione tùm multorum barathrum de medio aufertur, tùm non leuiter plectitur, qui tale sibi consortium asciuit. etsi illam vsu non seruari cum multis attestatur Iul. Clar. in pract. §. ult. q. xcvi. ver. quæro etiam.
- 137 Meretricis raptor pœnas l. una C. de rapt. virg. sanctas non incurrit. commune affirmant Hypp. ad eandemmet l. num. 26. Ant. Gomez in l. lxxx. tauri nu. 45. Iulius Clarus in pract. §. raptus ver. sed quæro, Viuius
- 138 lib. i. opin. cclvii. quin nec is, qui meretricem vi coegerit, ut secum rem habeat, illi iniuriarum tenebitur, aut vllas alio vllò nomine pœnas dabit. commune aiunt Alciat. cons. cccclxix. num. 1. Iulius Clarus in d. pract.
- 139 §. fornicatio in finem princip. amplius etsi meretrix matrimonij vinculis alijs constricta sit. quippe quia & qui hanc perimoluerit, ac subagitauerit, nullis adulterij pœnis irretietur, nullis aliis omnino suppliciis plectetur. commune effertur Riminal. consil. xvii. num. 2. Iulius Clarus in d. pract. §. adulterium ver. quæro nunquid.
- amplius

- 140 amplia secundo vt idem iuris prorsus futurū sit, quan-
uis vterque carcere conclusus tunc temporis fuerit,
cū sic Venēri petulanter indultum est. commune ait
- 141 Boer. decis. cccxvii. num. 10. quod tamen non procedet
si ipse carceris custos illi vim intulisse arguetur. vt cō-
mune ponit Iulius Clarus d. §. fornicatio ver. cum car-
cerata.
- 142 Meretrices in criminalibus causis testimonij dicen-
di ius non habent. commune pronunciant Ias. in l. cun-
ctos populos lect. ii. num. 54. C. de summa Trinitat.
Conrad. in tractat. de decurion. lib. i. capit. ix. §. ii.
num. 17.
- 143 Merita, quæ ius agendi non præstant, nec obligatio-
nem naturalem producunt. vt frequentius placere, ac
- 144 iuris rationibus magis consonare diligenter ostendit
in signis Pinelus in l. i. part. iii. pag. 116. col. iiii. C. de bo-
nis matern.
- 145 Merita alicuius, qui eo in actu inesse affirmat, qui &
alioquin absque illis valiturus esset, plenam fidem fa-
ciet. commune inquit Curt. Iun. consil. cxlii. num. 3.
Bellon. consil. lxxiii. num. 17. Guido Papæ decis. xcv.
- 146 sed si actus aliās irritus, atque inualidus futurus sit,
nulla fides huiusmodi merita asserenti habebitur. vt
frequenter placitum renuncio ex Alexand. Ias. ac Dec.
in l. si donatione C. de collat. Soc. consil. lxxv. & sequen.
lib. i. Ias. consil. cliiii. lib. ii. Crauet. de antiquit. tempor.
ii. part. à num. 10. Bellon. d. consil. lxxiii. num. 5. Ber-
trand. cons. cxxxviii. num. 22. lib. v. Iul. Clar. de donat.
q. iii. ver. sed hic occurrit. Ar. Pinel. in l. i. part. iii. nu. 23.
& pag. 106. col. ii. ver. nona limitatio C. de bon. mater.
quem circa isthæc merita semper adi & Ioan. Cephal.
cons. xciii. num. 16. & seq.
- 147 Metus qui in virum grauem, & constantem cadere
possit, in arbitratu iudicis ponitur. commune effatur
accuratè Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. part.
- 148 cap. iii. §. iiii. num. 8. is autem & in personam propriam,
& in filium illatus matrimonium vitiat, atque euertit.
commune

Theſaur. recept. ſent.

- commune dicit Cardi. Alex. in cap. cum locum col. vlt.
- 149 ver. ſuccedit quæſtio de ſponſ. ſed & huiusmodi metus à potentiore illatus à mortis pœna excuſabit illius alioquin reum. vt frequenter placitum aſſeuerant Corſet. in ſing. ver. metus. Grammat. voto. xxviii. Viuius lib. i. opin. xlv. ad finem.
- 150 Metus reuerentialis, hoc eſt, qui ex mariti, vel patris, vel domini obſervatione, atque cultu proficiſcitur, non eſt idoneus ad contractus reſciſſionem. vt frequenter placitum pono ex Alex. in l. interpoſitas num. 5. C. de tranſact. Alciat. in cap. cum contingat nu. 1. de iureiur. Did. à Cou. ruu. de ſponſ. ii. part. cap. iii. §. vj. à nu. 3. Viuius lib. i. opin. ccxiii. excipe niſi ſi minæ præceſſerint: cõ
- 151 mune ponit Soc. conſ. cclxi. lib. ii. excipe. ii. niſi in ſignis inde læſio emergat. commune inquit Aret. conſ. xxi. iii.
- 152 quod iudicis arbitrio metietur. quemadmodum vt cõmune ſcribit Viuius d. lib. i. opin. lvii. in finem.
- 154 Metus contractum, qui illo geſtus, actus uè eſt, non
- 155 reddit nullum, etſi reſciſſioni obnoxium faciat. commune aſſerit Martin. Nauar. in reſc. capit. accepta op
- 156 poſit. v. num. 8. de reſtitut. ſpoliat. excipe niſi ſi dotis vel per ſtipulationem promiſſæ contractus ſit. commune eſſantur Bald. Nouell. de dote. vj. par. priuil. xxxvi. Viuius lib. i. opin. lvii.
- 157 Metum illatũ eſſe vel interceſſiſſe aſſerentibus duobus teſtibus maior fides habetur, quàm mille aliis aliud affirmantibus. commune inquit Dec. in cap. vlt. de appel. Pariſ. conſ. cxxxviii. nu. 8. lib. iii. Did. à Cou. ruu. de ſponſal. ii. par. cap. iii. §. v. num. 10.
- 158 Minæ ab eo fuſæ, qui vel potentia polleat, vel verba ad rem conferre ſit aſſuetus, ſatis inditij ad quæſtionem præbent. commune proferunt Anan. in capit. i. num. 10. de maledic. Marc. Anton. de indiciis nu. 183. Iulius Clarus in practic. §. vlt. quæſt. xxi. ver. minæ eſ-
- 159 fuſæ. quanuis Imol. in l. vlt. num. 10. ff. de hæred. inſtituend. perperam ſcribat receptum, & ad infligendam pœnam illas ſufficere.

- 160 Minimis in rebus nulla cura impenditur. commune regulam effatur Gomez in §. pœnales post nu. 4. institut. de actioni.
- 161 Minor annis quin pro debito in carcerem detrudatur, nihil impedit. commune ait Caccialup. in tract. de
- 162 debit. suspecto & fugit. q. v. nu. 8. quod intelligo processurum, quanuis ille sit filiusfam. cum ubiq; eadem iuris ratio versetur. nec multum hac in re moror Viuium cum iis, quos laudat, lib. i. opin. ccxiii.
- 163 Minor annis vigintiquinq; ac iam viginti annis maior accusare generaliter, ac regulariter quenuis potest. commune affirmant Abb. in capit. i. de accusat. Viuius
- 164 lib. i. opin. xx. & quanuis regulariter in quauis iuris sui
- 165 allegatione læsus restitutionem impetrare possit, tamē
- 166 si doctor aduocatusq; fuerit, vt vel minor xviii annis esse potest, non restituetur. communia scribunt Boer. decis. cccl. Viuius d. lib. i. opin. lxxxvi.
- 167 Minor qui se maiorem annis iurauit, etsi beneficium restitutionis idcirco perdidit, tamen contractum non idē minus nullum dicit, si consensus propinquorum statuto loci requisitus non interuenerit. comune aiunt Petr. de Bentēd. decis. xlvii. Viuius lib. i. opin. ccxcvi.
- 168 Minor annis si hæres ab aliquo institutus hæreditate non adita decesserit, tanquam eo ipso læsus restitutionis beneficium ad hæredes trāsmittit. commune dicit Ant. Gomez de testam. cap. ix. nu. vlt.
- 169 Minor, qui cum se enormissimē lædi nosset, restitutioni nihilominus cum iureiurando renunciauit, nec absolutionem à iuramento, nec in integrum restitutionem impetrabit. commune aiunt Cur. Iun. conf. xliiii. col. pen. Viuius lib. i. opin. ccxxi.
- 170 Minores ob rem vilius venditam nō ad ipsam rem omnino auocandam restituuntur, sed ad refarciendum precij iacturā, fietq; ea in specie aduersario optio, num rem, num precij reliquum præstare malit. vt frequenter placitū renūcio ex Gozad. cōf. xliiii. nu. 14. Ar. Pincl.

Thesaur. recept. sent.

Pinel. in l. ii. part. ii. cap. iii. nu. 2. in finem C. de rescind. vendit. atque ex iis quos ipsi laudant.

- 171 Minores nec aduersus pecuniam fortuito perditam restituuntur, vt commune inquit Ioan. Mauric. de re-
- 172 stitut. in integrum cap. clxxv. nec aduersus ordinarium actionis redhibitorie, & quanto minoris præscriptio-
- 173 nem, nec aduersus triennalem instantiæ cursum, nec
- 174 denique in lapsum inuentarij conficiendi tempus restitutionem vllam obtinebunt. quemadmodum receptum ponit Turzan. opin. cxxv. nec item rursus restituentur, si se non aduersum ituros contractui gesto, vel generaliter iurauerint. commune asseuerant Ay-
- 176 mon Crauet. consil. vii. col. iii. ad finem. Turzan. opinion. cxxxii. & opin. clix. etsi aliud auxilium præter restitutionem non obstante eo iureiurando intentare queant. commune dicit Alciat. in cap. cum contingat
- 177 num. 162. de iureiurand. alioquin & in minimis rebus imploratam restitutionis opem adipiscuntur. vt verius ac receptius contra aliquam multos merito profitetur duo mihi non pœnitendi doctores Arius Pinelus, atq; Emanuel à Costa, ille in l. ii. part. i. cap. i. num. 26. C. de rescindend. vendition. hic in l. Gallus §. & quid si tantum part. ii. num. 77. cum sequent. ff. de liber. & posthu.
- 178 quin & aduersus fœneratores restituetur, ni mutuum fœnebre in eorum rem versum probetur. vt frequens esse interpretum dogma constituo ex Alex. in l. ciuitas num. 11. ff. si cert. pct. Dec. in l. singularia nu. 21. ff. illo eod. tit. Rip. in l. i. §. si is qui bona num. 12. ff. de pignor. Soc. consil. cxv. lib. i.

- 179 Minores, qui ob delicta puniri possunt, de sui ipsorum facti quæstione & iusiurandum dare, & respondere coguntur. commune renuncio ex Hyppol. in l. pen. nu. 72. ff. de quæst. & in pract. §. postquam num. 4. Ant. Gomez de delict. cap. i. nu. 65.

- 180 Minores quin ab alio ementes pacto rei vendendæ obligentur, nihil prohibet. vt receptius ait accuratè doctor meus Arius Pinelus in l. i. part. iii. num. 53. C. de bon.

bonis matern. æquius & vtilius affirmat idem Pine-
lus in l.ii. part. i. capit. iii. num. i. ad finem C. de rescind.
vendit.

- 181 Minores cura vel tutela liberati non possunt locatio-
nem ab ipsorum vel curatore, vel tutore factam impro-
bare, vt commune asseuerare ausim ex Alex. in l. si fi-
lio §. si vir ff. solut. matr. Soc. conf. cxxv. nu. 6. lib. i. Did.
à Cou. ruu. lib. ii. resolu. cap. xv. num. 5. in med. & nu. 6.
in princip.
- 182 Minores si quempiam contractum sibi vtilem, & cō-
ducibilem non ritè tamen nec solenniter gesserint, ni-
hil egisse videbuntur. quippe quia nullus erit eiuscemo-
di contractus, quantumuis illis expediat. vt commune
renuncio ex Ias. in l. cum ij §. eam nu. 2. ff. de transact.
& in l. contra iuris in fin. principij ff. de pact. Felin. in
cap. causam numer. 8. de iudic. Tiraquell. de iure marit.
183 glos. viii. num. 56. cum duobus sequentib. poterunt ta-
men illum iis etiam inuitis, quibus cum contraxerunt,
statis ritibus circumscribere. vt frequenter placitum po-
no ex Ias. vbi supra. Tiraquell. d. glos. viii. num. 92. Ar.
184 Pinel. in l. i. par. iii. num. 32. C. de bon. matern. quanuis
perperam contractum id genus à principio valere affir-
mauerit Accurt. in d. §. eam, & illum complures sint se-
quuti, vt constat ex Corset. in singul. ver. pupillus fol.
177. ex Ias. in §. actionum nu. 43. in sti. de action. Tiraq.
vbi supra num. 62.
- 185 Minores non magis alienandi copiam habent, cum
186 actio illis ad rem soli conuenit, quam cum iam domi-
nium rei assequuti sunt. commune aiunt Tiraq. de re-
tract. §. i. glos. vii. nu. 17. Ant. Gomez de cōtract. cap. x.
col. ii. Arius Pinel. & in rub. part. i. nu. 33. & in l. i. par. iii.
pag. 112. col. ii. C. de bon. matern.
- 187 Minorum tutores illorum nomine pacem cum iis
inire poterunt, qui ipsorum parentes offenderūt: com-
mune aiunt Ioan. de Amicis conf. lxxxviii. nu. 4. & qui
diligenter hāc rem agit Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lviii.
ver. quero an tutor

Theſaur.recept.ſent.

- 188 Mobilium legato pecuniam comprehendere receptum eſt: vt conſtat ex Dec. conſil. cccclxxi. num. & num. 5. & conſ. cccclxx. colum. i. cum ſequent. Pariſ. conſ. lxxix. num. 45. lib. ii. Ar. Pinel. in l. i. part. ii. num. 45. C. de bonis matern. quanuis Pauli iuriſconſulti authoritas non leuiter refragari videatur lib. iii. ſententiarum tit. de vſufruct. & Græcorum ſchola proculdubio reluctetur apud Harmenop. lib. v. tit. x. de mobilibus legatis. ſed ea de re alibi latius, & commodius agetur.
- 190 Molendinum qui antea ſeu in publico, ſeu in priuato flumine ritè, ac rectè fabricatus eſt, aliud alium ſtruire iure impedit, ſi ſuo nocebit. commune efferunt Iaſ. num. 21. Rip. num. 25. in l. quanuis ff. de flumin. Curt. Sen. conſ. xxxiii. num. 2. cum ſeq. Ruin. conſ. cxc. nu. 3. lib. i. & conſ. xcvi. num. 12. lib. iiij.
- 191 Monetam cudere nemini alij quàm principi ius faſq; eſt. commune ponit Arius Pinelus alioqui principum non aſſentator in rub. part. i. cap. iii. num. 4. C. de reſcindend. vendition. poterunt etiam liberæ quæuis ciuitates illam cudere vt vbique receptum eſt. ſi autem quis monetam Imperatoris nomine falſam cuderit, vel aliter adulterauit, ignis ſupplicium dabit, quanuis qui cuiuſpiam ciuitatis monetam adulteraſſe probabitur, non aliam, quàm deportationis pœnam luat. communia affirmant Didac. à Cou. ruu. in pract. quæſtion. fol. 339 num. 3. Iulius Clarus in pract. §. falſum ver. dixi etiam.
- 196 Monetam qui abraſerit, vel attonderit, ſi liber erit, beſtiis ſubiicietur, ſi ſeruus, vltimo ſupplicio afficietur. commune aſſerunt Did. à Cou. ruu. in pract. quæſtion. fol. 339. num. 3. Iulius Clarus in pract. §. falſum ver. ra-
- 197 dens autem, ac Viuius lib. i. opin. ccxvii. at qui monetam falſam expenderit, ſi nummi, quos expendit, euidenter plumbei, vel ſtagnei ſint, pœnas legis Cornelie de falſis luit, ſi id genus illos eſſe haud ſtatim appareat, pœna duntaxat extraordinaria pro iudicis arbitratu punitur. commune pronunciat Alex. conſil. cxxi. num.

- num. 3. lib. vii. quem refert, & probat Iulius Clarus d.
 199 §. falsum ver. expendens. quanuis aliud in praxi serua-
 ri testetur Marfil. in l. qui falsam num. 64. ff. ad l. Cor-
 200 nel. de falsi. contra quem æquitas profecto omnis est &
 quod generaliter vbicunque dolus non versatur, falsi
 crimini locus nullus est. commune aiunt Soc. Iun. con-
 sil. xxxix. nu. 83. lib. ii. Viuius lib. i. opin. ccxviii.
 201 Monetæ promissæ æstimatio, quæ contractus tem-
 pore erat, debetur, si postea vel omnino & in perpe-
 202 tuum improbetur, vel ponderis imminutionem ratio-
 ne aliqua patiatur: vt si non ipsa monetæ massa, sed va-
 lor illius atque indicatio imminuatur, vel augeatur,
 eius seu intertrimentum, seu commodum ad credito-
 rem spectabit. cōmunia inquit Boer. decis. cccxxvii.
 nu. 12. & nu. 13. Bologn. in l. cum quid nu. 69. & 70. ac
 74. ff. si cert. peta. Crauet. consi. xlvii. nu. 6. Petr. de Be-
 203 nintend. decis. xxxix. nu. 1. verum enim vero si quam
 moram debitor in solutione contraxerit, monetæ æsti-
 matio quanti plurimi subducetur. commune ponunt
 204 Boer. ac Petr. de Benintend. vbi supra. Monetæ porrò,
 quæ testamento relinquitur, is valor in consideratio-
 ne est, qui ipsius testamenti tempore fuit, non qui tūc
 est, cum solui ipsa debet. commune aio ex iis quos lau-
 dant Soc. consi. vi. lib. ii. Arius Pinelus in rub. par. i. cap.
 iii. nu. 22. & seq. C. de rescind. vendit.
 205 Monetam minutam pro aureis solui posse consue-
 tudo iure potior atque antiquior admittit, quanuis nul-
 lam mentionem de illa faciat obligatio. vt frequen-
 ter placitum. enunciant Rub. consil. cxlviii. nume. 1.
 Curt. Iun. consi. xxiii. num. 5. Arius Pinelus, qui id ele-
 ganter declarat, in rub. i. par. cap. iii. num. 16. & seq. C.
 de rescind. vendit.
 206 Monetarum valor atque indicatio vel à solo princi-
 pe absque populi consensu immutari potest. cōe asserit
 207 Boer. decis. cccxxvii. nu. 6. & seq. requiritur tamen iusta
 aliqua ad id causa vt alibi latissimè probo.
 208 Monendi aliquius atque inducendi præceptum non

præferret coercionem. vt commune ait Felin. in capit.
tuam de simon.

- 209 Monitione opus est, vt pœnæ locus fiat, quæ simpli-
citer ac nulla temporis mentione facta aliquid nõ agen-
ti imponitur. commune inquit Præpos. in cap. quidam
v. quæst. i.
- 210 Monialem qui subagitauerit, incestus crimine ob-
211 stringetur, quod eiusce generis coitus generaliter ince-
stus ducatur. communiter receptum apud iuris Ponti-
ficij. interpretes ait Bermond. de concub. fol. 75. nu. 2.
in finem.
- 212 Moræ contrahendæ sufficit facta etiam extra iudiciũ
interpellatio: vt est Accurt. sententia in l. qui Romæ §.
cohæredes in ver. extra ff. de verb. obl. communis iuxta
- 213 Tiraq. lib. ii. retract. §. iiii. gl. vj. nu. 39. ac satis superq; est
quibuslibet verbis eã fieri, vt tradit Bar. cõmuniter ap-
probatus in l. si quis mihi §. pater Seio in princip. ff. de
214 acq. hæred. quin & vnica tantũ interpellatio ad id existi-
tur. vt docet idem Bart. post gl. in l. Titia Seio §. vsuras
ff. de leg. lib. ii. & est cõmune interpretũ placitum teste
Alex. in d. §. cohæredes nu. 2. Fel. in cap. ex literis nu. 8.
de constit. Purpur. in l. vinũ nu. 42. ff. si cert. pet. Corasf.
215 lib. ii. Miscell. cap. vj. à nu. 4. debet tamen fieri cõgruo
& loco & tẽpore. l. mora ff. de vsur. iuxta declarationem
Bar. cõmuniter interpretibus probatam in l. cum filius
216 §. vlt. nu. 2. ff. de verb. oblig. intellige tamen necesse esse
præterea tráseat post interpellationẽ tẽpus aliquod,
vt censet gl. in l. Aemilius in ver. restitui ff. de minorib.
quam receptam ponit Alex. in l. i. §. ita nu. 9. ff. ad l. Fal-
217 cid. quibus autem in casibus etiam absque vlla interpel-
latione incurratur mora, tradit post Dec. copiosè Pur-
pur. in l. quod te mihi à nu. 90. ff. si cert. petat.
- 218 Moræ expiatio seu purgatio quando celeriter ac ritè
facta censerì debeat, iudicis arbitrium metietur. com-
mune inquit Dec. consil. cxxxviii. num. 7. Rip. in l.
si insulam nu. 35. ff. de verb. obl. Viuius lib. i. opin. ccxix.
- 219 quanuis Ias. in omnibus casibus ante sententiam pur-
gari

- gari moram posse frequenter placitum affirmet in l. pa-
 210 cto num. 8. C. de pact. sed verior proculdubio ac rece-
 ptior superior sententia est. memineris tamen quod nec
 moræ purgatio admittitur in specie. l. si quis maior C.
 de transact. vt cōmune ponit Dec. consi. ccccliii. nu. 12.
 221 nec moram generaliter ac regulariter in quantitatis
 debitoribus difficultas soluendi excusat. vt frequenter
 interpretibus Alexandri ætate recentioribus placuif-
 se contra antiquorum dogma testificantur Dec. co-
 lum. v. l. as. nume. 33. Rip. 53. Purpur. 63. in l. quod te
 mihi ff. si cert. pet. Ruin. cons. cl. nu. 3. lib. i. Viuius lib. i.
 opin. lxj. & hanc etiam in rem videto, quæ superius ob-
 seruo ver. difficultas.
 222 Moram qui semel contraxerit, non liberabitur, si res
 postea perimatur, seu similiter illa interitura apud cre-
 ditorem proponatur, seu secus commune inquit
 Alex. in l. nemo ff. de verb. obligat. & in l. cum res §. ult.
 ff. de leg. lib. i. & l. as. nu. 27. Bolognet. nu. 71. in l. quod
 te mihi ff. si cert. petat. Ioannes à Medina de restitut.
 223 quæst. vj. quanuis ab hoc recepto dogmate non imme-
 ritò defecisse videantur cum Mart. Fulgos. l. as. nu. 27.
 Dec. num. 16. Curt. Iun. num. 33. Rip. 28. Bologn. 71.
 cū sequentib. in d. l. quod te. sed ea de re alibi Deo dan-
 te vberius agemus.
 224 Morientis assertioni in suimet ipsius damnum, non
 225 & in alterius fraudem fides adiungitur. commune aiunt
 Marc. Anton. de iudiciis num. 393. Iul. Clar. in pract. §.
 ult. q. liij. ver. potest etiam.
 226 Mors civilis iis duntaxat in casibus naturali confer-
 tur, atque exæquatur, quod ius expressim recenset. cō-
 mune pronunciat Boer. decis. cccxxiii. nu. 6.
 227 Morti qui sententia iudicis ex statuti forma in con-
 tumaciam addicitur, non ante seruus pœnæ efficitur,
 quam reapse capiatur, etsi iuxta iuris communis for-
 mam iudicatus statim pœnæ seruus efficeretur. com-
 mune aiunt Boer. decis. cclxviii. num. 8. Viuius lib. i.
 opin. cccxxx.

- 228 Mors illius, qui accusatus eſt, tunc demum accuſationem perimet, cum ob illud crimen bona fiſco non addicuntur. quemadmodum frequenter interpretibus probari teſtantur Tiraq. in l. ſi vnquam ver. reuertatur. nu. 241. C. de reuoc. donat. Ant. Gomez de delict. cap. i. nu. 80. ver. ſextus caſus, & qui accuratè de materia agit
- 229 Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæſt. l. j. ver. ſcias etiam. ſed & mortuorum memoria & accusari, & damnari ob læſæ maiestatis crimen poteſt, ſi tum crimen ipſum contra
- 230 principem, vel contra rempublicam Romanam directò ſuſceptum ſit, tum quinquennio præſcriptum nondum fuerit. vt communia placita affirmant Gyg. de crimin. læſ. maiest. fol. 74. nu. 24. & fol. 73. quæſt. xxiii. nu. 1. Iul.
- 231 Clar. in practic. §. læſæ maiestatis ver. item licet. verùm enim uerò ipſa mortuorum cadauera puniri nec vnquā poſſunt, nec vnquam debent, vt eſt Ang. poſt Cyn. ac Petr. doctrina in l. ii. C. qui teſtam. fac. poſſ. quā receptam aio ex Bal. in l. vna col. ii. C. ne ex delict. defunct. Ang. de malefic. ver. qui iudex videns col. vj. Dec. & Cagnol. in l. pupillum §. hæredes ff. de regul. iur. non tamē idcirco ſepeliri illi poterūt, quò viuus cadauerum patronis ingredi non licuit, vt eſt mirabilis Bart. ſentētia à nemine hucusq; improbata in l. ii. ff. de cadauer. punit.
- 233 Mortis ſupplicio qui damnantur, bonis etiam hodie fiſco applicandis labuntur. commune ait Cephalus vir non parux doctrinæ, atque eruditionis in conſl. xxix. num. 4. Viuius lib. ii. opin. ccxlii. licet contrarium uſu ſeruetur, vt & ipſi atteſtantur. qui autem huic mortis infelicis ſupplicio addicti factionem teſtamenti habeāt, diſſerit eleganter cum receptis ſententiis Iul. Clar. de teſtament. quæſt. xvi.
- 235 Mortem ſibi conſciſcere annixus nec vnquam bonorum conſiſcatione idcirco plectitur, vt cōmune ait Bertrand. conſil. cxxxiii. num. 2. lib. iii. nec vllum omnino ſupplicium pender, ſi non ductus ſcēleris alicuius conſcientia id molitus fuerit. quemadmodum commune
- cum

cum multis verè attestatur Iul. Clar. in pract §. vltim. q. lxxviii. ver. se ipsum.

- 237 Mortui aduocati, quorum opera conducta erat, pendente locationis anno integrum nihilo minus stipendium ad ipsorum hæredes transmittent. commune ait Curt. Iun. in l. diem functo num. 53. ff. de offic. assess. vt
- 238 & prætores intra sui officij tempus præmorientes auctoramentum suum ad illorum hæredes transdunt. cōmune inquit Ias. nu. 38. Dec. nu. 15. Cur. Iun. nu. 29.
- 239 in d. l. diem functo. idemq; iuris erit doctoribus ad profitendum conductis, atque anticipata morte præreptis, vt frequenter placitum testificantur Curt. Iun. vbi supra, & Calefatus de Plumbin. in l. i. nu. 265. cū sequētib.
- 240 ff. de off. eius, cui mand. est iurisd. ac deniq; idem etiam in medicis stipendio alicubi honestatis procedet. quia & illorum hæredibus integrum inchoati anni salarium præstabitur. cōmune cum Cephalo cons. vii. & seq. lib. i. ponit Viuius lib. i. opin. lxxxvii. in fin. & par absq; dubio in omnibus ratio versatur.
- 241 Mortuos capones nequit soluere, qui simpliciter par caponum præstare obligatus est. ita enim censet Bartol. in l. quod te in vltim. quæst. ff. si cert. pet. cuius doctrinā ponit communē Viuius lib. i. opin. lxxvj. in finem.
- 242 Mulieres dotium hypothecis renunciare nequeunt, si alia viris bona non superent, ex quibus dotes seruari possint. cōmune aiunt Paul. in l. Mæuia §. fundus nu. 8. ff. solut. matr. Panorm. in cap. peruenit nu. 2. de empr. & vendit.
- 243 Mulieres, quibus statuto non licet absq; duorum propinquorum consensu contrahere, non licebit itē absq; illo mortis causa donare. commune aiunt Tiraq. de legib. connubialib. gl. iii. quæst. iiii. Pontan. in l. ii. ff. de leg. lib. i. sed verior est contraria sententia, quam receptam testificatur Soc. & Ias. col. iii. Alciat. nu. 2. Claud. Aquës. nu. 7. Soc. Iun. nu. 60. in d. l. ii. Viuius lib. i. opin. ccxcvj.
- 245 nec is proderit cōsensus, in eorundem propinquorum

Thesaur. recept. sent.

- utilitatem accomodatus: vt receptum inquirunt Dec.
 consil. dcxii. ad finem. Ioan. Dilect. de art. restan. tit. xi.
 caut. ii. num. 2. Villalob. in sua collecta. Viuius d. opin.
 col. ii. vbi multas exceptiones, & declarationes ad hu-
 iusce generis statuta memorat. quibus adde quod hu-
 iusmodi solennitas non exigitur, vbi pater cum filia cō-
 trahit, & iam si contractus renunciatio in patris fauo-
 rem sit. commune aiunt Alciāt. de præsumpt. reg. i. præ-
 sumpt. ii. num. 6. Ioan. Cephal. consil. cix. num. 11. vbi
 cum num. sequent. aliquot alias exceptiones vtiliter
 subtexit. Memineris autem semper quod si propinqui
 nulla probabili causa ducti consentire noluerint, cogi à
 superiore poterunt. vt frequenter placitum efferunt
 Plottus in l. si quando num. 352. C. vnde vi, ac Viuius
 vbi supra col. ii. in finem. memineris porrò quod si ius-
 iurandum adiungatur, defectus autoritatis propin-
 quorum de medio tolletur, tamen si statutum speciali-
 ter id prohibeat. commune affirmant Ferret. caut. vj.
 latè Bolognet. in rep. l. omnes populi nu. 97. ff. de iusti.
 & iur. ac Viuius, qui multos contrarium receptum pro-
 nunciantes allegat, lib. ii. opin. ccxcvii. sed mihi certè ea
 in discordia iusiurandi religio potior, atque omnino
 seruanda esse videtur. vt ea de re copiosius alibi agens
 ostendo.
- 251 Mulieres libidinis ergò virorū raptrices pœnis l. vna
 C. de rapt. virg. sanctis obnoxie sunt. cōmune ait Hyp-
 pol. ad illam l. nu. 223.
- 252 Mulieres æquè ac viri statutis illis plectentur, quæ
 iubent, ne quis de nocte cum armis, vel sine lumine in-
 cedat, vel pœnam aliquam indicunt genus aliquod vè-
 stium ferenti. vt communia ponit Viuius lib. i. opi-
 nion. cclxxxiii.
- 254 Mulieres inhonestæ etiam ac meretrices, si nuptæ
 sint, pro pecuniariis debitis in carcerē condi nequeūt.
 commune ait prolixè Did. à Cou. ruu. in tract. de spon-
 sal. ii. par. cap. vlt. §. xi. num. vlt. at pro criminibus om-
 nes regulariter in carcerem à viris seiuncte trudi pos-
 sunt.

sunt. vt de consuetudine receptum latè testatur Iulius Clarus in practic. §. vltim. quæst. xxviii. ver. quæro igitur.

- 256 Mulieres, quæ inhonestè vixerunt, si ad frugem bonam redierint, non debent personæ turpes reputari, vt voluit Bal. in l. si filiam C. de inoffic. testament. dicunt receptum Rip. in l. vlt. num. 223. & seq. C. de reuoc. donat. Viuius lib. i. opin. cxxx. etsi non mediocriter illud aduersetur:

Lasa pudicitia est, deperit illa semel.

& illud alterus,

Neque amissis colores

Lana refert medicata fuco:

Nec vera uirtus, cum semel excidit.

Curat reponi deterioribus.

Sed hæc alibi latius, & opportunius.

- 258 Mulieres generaliter, ac regulariter in causis omnibus tum ciuilibus, tum criminalibus, præterquam in vltimis voluntatibus testimonij dicendi ius habent. commune inquit Panorm. in cap. quoniam num. 2. de testib. Aret. in l. qui testamento §. mulier ff. de testament. copiosè Anton. Gomez de delict. cap. xii. num. 13. Viuius lib. i. opin. cccclxxiii. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. xxiii. ver. quæro igitur. quin & in codicillis testes esse poterunt. commune dicit Porc. in §. vlt. nu. 11.
- 259 institut. de codicill. & in testamento etiam ad pias causas condito testes putabuntur solennes, vt frequenter placitum enunciant Bellon. conf. xiiii. num. 8. ac latissimè Iul. Clarus de testament. quæst. vj. ver. iii. infertur.
- 261 sed & tum in militari testamento locupletes testes habebuntur, commune affirmat Bauer. in §. planè num. 5.
- 262 institut. de testament. milit. tum in testamento inter liberos exarato à perhibendo testimonio haud arcebutur. commune cum multis asseuerat Iulius Clar. d. tractat. de testament. quæst. viii. ver. secundo infertur. quæ
- 263 omnia intelliges ad Cæsarum ius referri debere. nam iure Pontificio in causis criminalibus mulieres regula-

Thesaur. recept. sent.

- riter testimonium non dicent: commune scribunt Dec.
in l. sceminæ num. 34. & sequent. ff. de regul. iur. Duen-
nas reg. cccxv. in princip. Iulius Clarus d. quæst. xxiiii.
264 ver. de iure autem. quanuis in testamentis generaliter
eodem pontificum iure idonei, atque assidui testes du-
cantur. vt frequens interpretum dogma esse miserunt
in literas Paris. consil. l. j. num. 16. lib. iii. Did. à Cou. ruu.
265 in cap. cum esset num. 14. de testament. cuius tamen cō-
trarium longè verius mihi videtur; quod etiam frequē-
ter receptum memoriæ prodiderunt Alex. consil. lxx.
num. 13 lib. ii. Ioan. Dilect. de art. testan. caut. ii. num. 7.
& qui de materia diligenter differit Iul. Clar. d. tract. de
testam. quæst. lv. ver. sed quid de iure canonico, ac Vi-
uius lib. i. opin. ccclxxxii.
- 266 Mulieribus vtiles contractus valebunt, ac rati erunt,
quanuis in illis propinquorum consensus statuto requi-
situs non interponatur. cōmune aio ex Bal. in l. nec. C.
de contrah. & committ. stipul. Ang. & Imol. in l. mutum
§. vlt. ff. de acquir. hæred. Viuius lib. i. opin. ccxcvi. ver. fal-
lit vndecimo, atque ex iis iuris interpretibus, quos in-
ferius laudo ver. solennitas.
- 267 Mulieribus, quæ secundas nuptias inierint, pœnæ
in liberorum fauorem spectantes adhuc impendent.
commune pronunciant Dec. consil. lxxxiii. & consil.
ccxxx. Ioan. Nicol. consil. j. de secund. nupt. ac Ioan.
Dilect. de art. testand. tit. vj. caut. xviii. & vide infra ver.
nuptias.
- 268 Muros qui alterius ciuitatis, quàm Romæ, transcen-
dit non alias pœnas luet; quam quas iudicis arbi-
trium statuerit. commune aiunt Roland. consil. lxxxiii.
num. 25. lib. ii. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxviii.
269 ver. muros. quod magis humanitate pœnarum mitiga-
trice, quàm solida aliqua iuris ratione innititur. sed hæc
alibi vberius.
- 270 Mutuum non ideò minus mutuum erit, quod con-
trahentes paciscuntur; vt illud indeteriori conditione
reddatur. commune inquirunt Ias. lect. i. nu. 2. & lect. ii.
num.

- num. 21. Purpur. num. 4. in l. cum quid ff. si cert. petat.
defendit Zas. lib. i. singular. intellectu. cap. ii. num. 5. Bel-
271 lon. lib. i. supputa. cap. v. nec item mutuum esse desinet;
quod debitor eandemmet pecuniam, quam mutuò ac-
cepit, inuito etiam creditore, ac nulla inde tamen re lax-
so soluat. commune affirmant Dec. in l. ii. lect. i. num. 8.
272 ff. si cert. pet. Viuius lib. i. opin. lx. tum demum autem
mutuum repeti potest, cum vel longa solutionis mora
interuenit, vel facilis atque comoda solutio est. vt re-
ceptissimum ex Rip. & aliis scribit meus doctor Ema-
nuel à Costa in l. si ex cautione limit. ii. nu. 6. C. de non
numer. pecun.
273 Mutuanti pecuniam ad alicuius rei emptionem non
aliter in re illa sui ipsius nummis empta quæretur hy-
potheca, quam si expressim ita inter ipsum, ac debitore
conueuit. commune inquit Bal. in auth. quo iure in fin.
C. qui pot. in pign. habean.

- N**ATURALES liberi etsi à parentibus nihil
2 dono, nihil legato nancisci possint, possunt
men ab eisdem parentibus substitui aliis li-
beris impuberibus, atque omnibus illorum
facultatibus potiri, quibus substituentur: cõmune aiunt
Alex. ac Ias. num. 3. in l. si is qui ex bonis ff. de vulgan.
Rip. in l. Lucius ff. illo eod. tit. Gulielm. in cap. Raynu-
3 tius ver. & uxorem num. 69. de testamen. matri autem
cuicunque naturales liberi ex alio quocunque coitu,
4 quàm ex damnato suscepti succedent, atque auiam etiã
à legitima excludent. commune pronunciant Cassado.
in decis. vna in tit. de success. ab intestato. Viuius lib. i.
5 opin. cxxxvii. col. iii. quod vero ad generis stemma atti-
net, parentum nobilitate non cohonestantur, nec gene-
ris splendore censentur. commune ponit Tiraq. de no-
bilitate cap. xv. Duennas reg. lxxix.
6 Naturales liberi ex parentibus genere, & censu dispa-
ribus suscepti, quanuis eorundem matrimoniũ postea
subsequutum sit, legitimi non efficiuntur. cõmune scri-
bit

Thesaur. recept. sent.

- bit ex alijs iuris interpretibus aliud ipse verius, æquius & receptius ostendens Did. à Cou. ruu. in tract. de spō
- 7 sal. ii. part. cap. viii. §. ii. nu. 9. vt nec illi eam item ob matrimonij subsequuti causam natalibus restituétur, qui ex concubina non ritè habita procreabuntur. commune inquit Curt. Iun. conf. cxxxvi. nu. 9. Crauet. conf. clxvi. nu. 8. Viuius lib. j. opin. cxxxvii. sed hanc in re tu videto quæ superius obseruo ver. legitimatus.
- 8 Naturales vel spurii liberi instar legitimorū ad successionem parentum admitti statutis nequeunt. commune aiunt Ioan. Bapt. de sanct. Seuer. in l. omnes
- 9 populi colum. xiiii. ff. de iust. & iur. Viuius lib. i. opin. ccxcviii. si tamen ius succedēdi cum fratribus iusto matrimonio susceptis habuerint, substitutum indistinctè excludent. commune ponunt Dec. in cap. in præsentia num. 43. de probat. Emanuel à costa in l. Gallus. §. & quid si tantum vlt. par. nume. 62. ff. de lib. & posthu
- 10 quem etiam excludent, tamen si testator in dignitate aliqua positus sit, si de illis alicubi in testamento meminerit. commune aiunt iisdem iisdem in locis Dec. nu. 39.
- 11 Costa nume. 71. quin & iisdem liberi naturales conditionem tū tacitam, tū expressam generaliter in dubio faciunt deficere, ac substituto potiores habentur. commune pono ex Angel. Paul. & Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus nu. 6. ff. ad S. C. Trebell. Alciat. in l. cognoscere. §. liberorum. ff. de verb. signi. Viuius lib. i. opin. cxxxvii. atque ex alijs, quos superius laudo vers. filius. quanuis nonnulli neglecto rationis naturalis pondere in contrarium perperam abierint.
- 12 Naturales liberi ad ecclesiasticam emphyteusim, qui alicui & eius filiis concessa est, non admittuntur. commune aiunt Rip. in l. ex facto. §. si quis rogatus. in j. nu. 62. ff. ad S. C. Trebell. Paris. in cap. in præsentia num. 86. de probat. quanuis ad emphyteusim ab alijs indultam generaliter, & indistinctè admitti debeant. commune inquit Rip. vbi supra num. 58. Paris. d. cap. in præsentia. num. 87. Rub. in l. Gallus. §. quidam rectè nu. 154.
- & seq.

& sequen. ff. de lib. & posthum.

- 14 Naturales inter liberos conditum imperfectè à patre testamentum nullius ponderis ac momenti est, cōmune aiunt Dec. confi. dcx. nume. 2. in finem Boer. de cif. ccxl. num. 13. latè Iulius Clarus de testamen. quæst. xii. in princ. at conditum inter eos non solenniter à matre testamentum valebit, ac ratum, firmumque prorsus habebitur. commune affirmant Boer. vbi supra, Gulielm. in repet. cap. Raynutius ver. testamentum. j. nu. 84. de testamen. vberius Clarus d. q. xii. versi. & hæc quidem conclusio.
- 16 Naturales filias pater iure pontificio vbique hac in re valituro dotare nō cogitur. commune tradūt Curt. Iun. confi. vlt. colum. iiii. & qui eum laudat Viuius lib. i. opin. ccxxviii.
- 17 Necessitas extrema inculpata furtis non petulantibus fenestram aperit: vt frequentibus doctorum. suffragijs clementer indultum constat ex Marian. in cap. si quis propter nu. 12. de furt. Cagnol. in l. quæ propter necessitatem nu. 3. ff. de reg. iur. nec quidquam restituere cogetur factus postea ditior, qui ea vsus est. commune asserit summa Syluestr. quā refert Did. à Cou. ruu. in rep. cap. peccatum fol. lxx. & cum improbanda distinctione probat Iulius Clarus in præct. §. furtū ver. sed vidi. verius etenim indistinctè contrarium est. quod etiam commune effatur Marian. vbi supra. Sed ea de re alibi copiosius.
- 20 Negans præceptum de omni actu, deque omni vice intelligi debet. commune proferunt Alciat. ac Tiraq. limit. vii. in l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. sign. Marc. Mant. de soluéd. argumen. pag. cccxiii. post princ. Emanuel à costa in l. cum tale. §. si arbitrato limit. v. nu. 2. ff. de condit. & demonstr.
- 21 Negatio probari ab illo debet, cui propositi fundamentum est. commune dicit Ias. in l. qui se obtulit. §. condemnatum. nu. 7. ff. de re iudic. & in l. in illa stipulatione nu. 14. ff. de verb. oblig. erit autem probatu impossibile,

Thesaur. recept. sent.

- 23 possibilis, nisi loco & tempore coarctetur. qua in specie æquæ atque affirmatio quæuis probari poterit. commune aiunt Ruin. consil. xcvi. ad finem lib. iij. Iulius Clarus in pract. §. ult. quæstio. lii. versic. scias autem.
- 24 Negocij gesti nulla tunc actio oritur, cum negotium quanuis vtiliter domino tamen inuito gestum est. nec
- 25 quidquam proderit, quod eius negocij gestor non rebus alicuius sese immiscuerit, sed vel illius debita soluerit, vel alia id genus fecerit. commune dicit Porc. in §. j. nu. 7. instit. de obligat. ex quasi contract.
- 26 Nepos ex filio primum nato ac vita iam defuncto ortus præfertur in successione regni ac similibus bonorum patruo deinde genito. vt commune ponunt Barb. consil. iiii. lib. ii. Dec. consil. cccxliii. Ioan. dilect. de art. testand. tit. iii. caut. viii. quanuis contrarium commune dicat Alexan. consil. liii. lib. iii. & consil. iiii. lib. iiii. latè Viuius lib. i. opin. ccxxv.
- 27 Nepotes filiorum nomine etiam ad fœminas obstatuti vim a parentum successione excludendas comprehenduntur. commune ait latè Viuius lib. i. opin. cccxv. post Ias. in l. de quibus nume. 16. ff. de legib. Soc. nep. consil. cxliiii. num. 83. lib. iiii. quam etiam in rem videtur quæ supra obseruo ver. filiorum. quin & idcirco nepotes iisdem pœnis plectentur, quibus illorum filij deuoluentur, qui læsæ maiestatis crimine damnati sunt dummodo tamen illos propriè intelligamus, atque vltra primum gradum non proferamus. vt commune effatum tradūt Did. à Couu. ruu. lib. ii. resolut. cap. viii. nu. 2. Iulius Clarus in pract. §. læsæ maiestatis ver. prætereā quæro.
- 30 Nepotes naturales mortuo ipsorum patre quin ab auo natalibus restitui per rescriptum principis possint, nihil omnino prohibet. commune ait Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. par. cap. viii. §. ii. nu. 20.
- 31 Nobilitas priuilegium non suppetit, ne non procedat cōuentio, vltra quam nobilis facere possit. commune

- ne affirmat Did. à Couu. ruu. lib. ii. variarum resolut.
 32 cap. i. nu. 4. prærogatiuam tamen elargitur ne nobiles
 vel suspendantur, vel alias viles pœnas luant, vt gene-
 rali vsu receptum asseuerant Marcus decis. xxxii. latius
 Iul. Clar. in præct. §. ult. quæst. lx. ver. prodest.
- 33 Noctu commissum sit delictum nec nè, iudicis ar-
 bitrio definitur, ut cômune ait latè Iulius Clarus in
 præct. §. ult. quæst. lxxxii. stat. ix. ver. quæro.
- 34 Nomen quodcunque sit non sufficienter probat eū
 aliquo ex loco oriundum esse qui illo nuncupatur. ut
 receptum asserit Alex. in rub. num. 9. ff. solut. matrim.
 Boer. decis. xiii. num. 24.
- 35 Nominis expressio si uel à lege, uel ab statuto pro-
 forma in actu aliquo exigatur, nõ sufficit euidenti de-
 monstratione illud indicari. commune inquit Anton.
 Gomez. de testament. cap. ii. num. 17.
- 36 Nominis mutatio, si in alterius fraudem non fiat,
 licita, ac permessa liberis hominibus est. cômune dicunt
 Alexā. in rub. nu. 7. ff. solu. matrim. Bonifacius de Vite
 in tract. malef. in rub. de pœna mutat. sibi nomē. nu. 1.
- 37 Notarius & infamis esse potest, & uilis iure ipso ha-
 betur. cômune aiunt Boer. decis. cxxii. nu. 7. & 9. Ber-
 nard. Diaz. in præct. crimin. cap. liii. Aymon. Crauet. cō-
 sil. clxiii. nec in aliis fidem facit, quàm in iis, quæ à con-
 trahentibus rogatur, nec in aliis rogari potest, quàm
- 38 in ijs, quæ de præsentibus geruntur. communia in-
 quiunt Curt. Iun. cons. clxvj. num. 2. Soc. Iun. consil.
 39 clxxviii. num. 3. lib. ii. nec item de aliis rogari poterit,
 40 quam quæ inter aliquot partes conficiantur. commune
 41 ponit Turzan. opin. lviii. & rursus opin. lxxix. nec ro-
 gatus aliter censebitur, quam si se in ipso instrumento
 rogatum dicat. commune inquit Boer. decis. xxv.
 -num. 7.
- 42 Notarius ex iudicis commissione expedire illa pote-
 rit, quæ tamen ab ipsius officio pendeat, plenam ta-
 men causæ cognitionem non exigunt. commune aio
 ex Bar. nu. 14. Plat. col. ii. in finem Rebus. num. 3. atque

Thesaur. recept. sent.

ex Pyrrho post Lucam de penn. in l. ii. C. de iure fisci lib. x. ex Alex. in l. hac consultissima §. ult. colum. ij. & iij. C. de testamen. Dec. in l. ult. nume. 3. C. qui admittit. Hyppol. in l. de minore. §. plurium à nume. 10. ff. questionibus.

33 Notarius alteri proculdubio querit. commune dicit

34 Panorm. in procem. decret. num. 22 non tamen absenti vel per stipulationem directas actiones, sed viles tantum queret. commune inquit Alciat. in cap. cū contingat. nume. 234. de iur. iur. Viuius lib. i. opin. ccxxvii.

35 quin nec si absentis nomine stipuletur, illi quidpiā antea acquireret, quam absens ipse rem totam agnoscat, atque accipiat. commune testificantur Alciat. in d. cap. cum contingat nume. 237. Tirac. de constit. possess. iij. part. limit. xxx. nu. 10. & seq. Did. à Cou. ruu. in rub.

36 par. iij. nu. 13. de testam. Viuius lib. i. opin. lxxvii. quauis cōtrarium commune affirmant Alex. nume. 11. Ias. col. v. ver. ii. videndum in l. stipulatio ista §. si stipuler. ff. de verb. oblig. Paris. consil. lxxix. nume. 136. & 148. cū seq. lib. iij. Crauet. consil. 50. colū. iij. lib. i. late Ioan. Cephal. consil. xxxiii. nume. 8. & sequen. quamobrem si prius quiuis abeat, quam rem gestam agnouerit, illius hæres nihil ex illa stipulatione nanciscetur, nec eā aliquo modo approbare, ac sibi ipsi conciliare poterit. commune proferunt Alciat. in l. ij. §. ex his num. 3. ff. de verb. obligatio. Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. cap. xiii. num. 11. & seq. Viuius lib. i. opin. ccxxvii. & in locis superius laudatis.

38 Notarius non aliter in testibus numerabitur, quam si à iudice exploretur, ac diligenter examinetur. commune inquit Match. ab Afflict. decis. xxv. Francisc. Marc. decis. cxliiii.

39 Notarius quin de re sibi ipsi debita instrumentū cōcinnare possit, nihil omnino vetat. commune pono ex Ang. in §. idem iuris nume. 32. instit. de except. Ias. in l. sciendum col. ii. ff. de verb. oblig. Felin. in cap. scripturā nu. ult. de fide instrumen.

Nota-

- 40 Notarius si eum ritum, vel solennitatem interue-
niffe asserat, quæ instrumenti tempore interferi nō po-
tuit, nullam fidem merebitur. commune aio ex Ias. in l.
sciendum nu. 12. ff. de verb. oblig. & in l. nequicquam.
§. vbi decretum. colū. pen. ff. de offic. procons. Felin. in
cap. sicut num. 27. de re iud. Ant. Burgen. in cap. cum di-
lecti col. ii. ad finem de empt. & vendit. Ferret. caut. ult.
Alciat. de præsumpt. reg. iii. præsumpt. x. colū. i. & seq.
41 quinimo si faciendi testamenti tempore illum, qui id
exaravit scribiuē iussit, mente constituisse affirmauerit,
nulla ipsi fides adiungetur. commune dicunt Ias. in l.
Senium. nu. 6. C. qui testamen. facer. poss. Ioan. dilect.
de art. testand. caut. vi. nume. 3. Viuius late lib. primo
opin. ccclxxiii.
- 42 Notarii signum instrumentis apponi necesse nō est,
quanuis ad comparationem conducatur. commune in-
quit Alex. in rub. nu. 44. ff. de nou. oper. nunc. at illius
43 titulus & necessarius est & nisi probetur non præsumi-
44 tur. commune affirmant Boer. decis. xxxvi. num. 7. Al-
ciat. in tract. de præsumpt. rega. iii. præsumpt. xiii. nu. 15.
Crauet. de antiquit. temp. par. iii. nume. 18. late tradit
an idem in antiquis & antiquissimis instrumentis pro-
cessurum sit.
- 45 Notarii fides vacillat ac ruit, si in causis criminali-
bus aliter se deposuisse testis iuret, quam ab illo scri-
46 ptū fuerit tametsi longe aliud ius in causis ciuilibus sit.
commune inquit Grammar. decis. lx. num. 18. Ioan.
de Amicis consi. cxix num. 5. late Viuius lib. i. opin. cv.
& qui id rectè explicat Iulius Clarus in pract. §. ult.
quæst. liii. quintus est casus. at falsi notarius tenebitur
47 & cū falsum instrumentum fabricatur, & cū ali-
48 quid instrumento inserit, quod reapse verū non est,
49 & cū de re illicita instrumentum exarat, & cū de-
50 nique se rogatum de instrumento conficiendo negat,
de quo reuera rogatus fuit. vt frequenter placita co-
piosè ostendit, alia ad materiam apposita ex receptis
interpretum sententiis eleganter tractatus Iulius Cla-

rus in d. pract. §. falsum à ver. fabricans falsum instru-
mētum cum compluribus sequentib. non tamen antea

51 Notariū officio priuatus censetur, quam falsi damna-
tus sit. commune pronunciat Alex. in l. si quis ex argen-
tariū. §. i. nū. 6. ff. de edendo.

52 Notorium, vt doctores fantur, dicitur crimen illud,
quod nulla tergiuersatione celari potest. commune ait
latè & accuratè notorii materiam ex receptis interpre-
tū opinionibus explicans Iulius Clarus in pract. §.
vlt. quæst. ix.

53 Nouatio etsi expressim non fiat, facta tamen cense-
bitur, si verus delegantis debitor delegetur, & inter il-
lum met, & creditorem, cui ipse delegatur, stipulatio
intercedat. commune ponunt Cagnol. nume. 167. Bo-
lognet. nū. 93. in l. singularia. ff. si cert. petat. Mandel-
lus consil. xx. num. 10. & num. 13. non tamen huiusmo-

54 di nouatio præcedentem obligationem tollet, sed ex-
ceptione tantum submouebit. commune dicit Porc. in
§. præterea col. ii. post med. & nu. 11. instit. quib. mod.
tollit. obligat.

55 Nouerca & in ius sine venia vocari, & famosis actio-
nibus postulari à priuigno potest. commune inquit.
Andr. Alciat. in l. i. C. de in ius vocando.

56 Nullum si quidpiam est, & tamen illud idem denuo
fieri debere constat, retractari, ac reuocari nec debet,
nec potest. vt commune doctorum placitum renuncio
ex ijs, quos laudat Aymon Crauet. consil. lxxv. incipit
sorores, colum. ii. & consil. cxl. in causa spoliij ad finem
& latius consil. clxxxix. in causa appellationis colū. ii.
nume. 6.

57 Nuncio publico in ijs duntaxat rebus fides haben-
da est, quæ ad illius officium spectant. commune in-
quiunt Alciat. de presumpt. reg. iii. præsumpt. xiiii. nu-
me. 10. Marant. de iudic. par. vii. princ. num. 534. Viuius
lib. i. opin. ccxxviii.

58 Nuptiæ ad certum aliquod tempus inhiberi condi-
tione possunt. vt frequenter placitum asserere ausim ex

Aret.

- Aret. consil. lxxvii. Alex. ac Ias. in L. turpia §. j. ff. de legat. lib. i. Ias. in athen. cui relictum num. 3. C. de indict. viduit. tollen. Felin. in cap. ex parte col. ii. de constitution. Soc. in l. mulieri, & Titio nu. 11. ff. de condi. & demonstr. & Dec. in l. nuptias nu. 9. ff. de reg. iur. Rip. in rub. num. 11. C. de secund. nupt. quauis aperta Papiniani auctoritas reluctari videatur in l. cum tale, lxxj. §. rescriptum ff. de condit. & demonstr. in verbis illis: Ne quod omnino nuptius impedimentum inferatur, sed ea de re latius alibi.
- 59 Nuptiarum conditio intra triennium à testatoris morte expleatur necesse est. vt frequens interpretum dogma constituo ex Ias. num. 6. Ioan. Baptist. de sanct. Seuer. ac Lancel. Dec. in princ. ad l. ii. C. de institut. & substitut. Guliel. in cap. Raynutius ver. cuidam Petro nu. 4. de testament. Cassan. in consuet. Burgun. rub. vii. §. xii. fol. 27. col. ii. tamen si contrarium dictare videatur luculenta Martiani doctrina in l. conditionum. xc. ad fin. ff.
- 61 de condit. & demonstr. censebitur autem religionis ingressu nuptiarum conditioni satisfactum, quauis aliud expressim testator caueat. comune dicit Hypp. in l. vna num. 45. C. de rapt. virg.
- 62 Nuptias cum alicuius consilio contrahi iubens conditio & honesta habetur, & seruari omnino debet. comune fantur Aymon Sauil. consil. nu. 7. Guliel. in cap. Raynutius ver. qui cum alia matrimoniū contrahens nu. 88. de testam. amplè Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. part. cap. iii. §. viii. num. 3.
- 63 Nuptias primas quæ conditiones impediunt, seu in virginibus, seu in iis feminis, quæ vel nuptæ quidem, sed non mulieres factæ sunt, vel virginitate, optima mulierum dote, spoliatae nunquam nupserunt, nihil prorsus ponderis, ac momenti habebunt. vt receptissima interpretum placita dicit Eman. à Costa in l. cum tale §. si arbitrato limit. vltim. ff. de condit. & demonstrat.
- 64 Nuptias secundas, quæ mulier intra luctus annū inie-
- 65 rit,
- 66 Z

rit, nullas hodie iuris cæsarei pœnas induet. commune aiunt Ioan. Coras. lib. iij. Miscell. cap. i. num. 6. latissimè

- 68 Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ij. par. cap. iij. §. vlt. nu. 4. non tamen eas euadet pœnas, quæ in liberorum gratiâ sancte sunt. commune pœnūt Dec. consi. lxxxiii. & consi. ccxxx. & in cap. ecclesiâ nu. 3 §. de constit. Ioân. de Garon. in l. i. nu. 72. C. de secund. nupt. Ioan. Coras. vbi supra. Did. à cou. ruu. d. cap. vlt. nu. 5. Ioan. dilect. de art. testand. tit. vi. caut. xviii. Francisc. Viuius lib. i. opin. ccxxiii. excipe ni viri consensu matrimonii secundi iugum subierit. commune inquit Dec. in appellato cap. nu. 3 §. Rip. in l. fœminæ nu. 19. C. de secund. nupt.
- 70 quod tamen intellige tunc demum processurum, cum mulier nullos liberos superstites habuerit. quippe quia alioquin & illorum consensus exigetur. vt frequenter placitum affirmat Coras. in l. filium quem nume. 30. cum sequen. C. famil. eriscun. & qui idem ad virum profert Viuius vbi supra. quanuis in viro neuti- quam id admittendum alibi latissimè demonstro. ve-
- 71 rum tamen nihilominus certum est atque exploratum, quod quæ fœminæ quæ viri secundis nuptiis sese irretientes asseruare tenentur prioris matrimonij liberis quæcunque commoda ex alterutris bonis consuetudine, lege, vel alia gratuita causa ob illud coniugium ad illos effluerunt. vt commune testantur supra isto cod. nu. laudati ver. non tamen eas & Rip. in l. fœminæ nume. 59. quæst. xxii. & nume. 63. quæstio. xxiii. C. de secund. nupt. Nicol. Arelat. in l. generaliter nume. 49. cum sequen. illo cod. tit. magis commune affirmant Ioan. à Garon. in auth. ex testamento nu. 83. & sequē. illo ipso tit. & copiosè ac diligenter Arius Pinel. in l. vlt. nu. 2. C. de bon. matern.
- 72 Nuptias secundas si vidua contraxerit cui, si castæ vitæ modum seruari, vel à marito, vel à filio, vel à quopiam matiti necessario aliquid legatum est, legato statim eo prorsus excidet: quanuis longè secus futurum sit, si ab alijs sub eâ vitæ conditione illud ipsi
- 73 reli-

Aut proponatur communia aiunt Ias. in l. ult. C. de indict. viduit. tollen. Ioan. dilect. de art. testan. titu. vi.

74 caut. xxxix. ac prolixè Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. iii. num. ult. & si perperam indistinctè contrarium receptum asserat Claud. in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad S. C. Trebel.

75 Nuptiis abstinenti virgini si centum legentur, ac si illas ea contraxerit, alicui cœnobio vel cuipiam piæ causæ eadem centum relinquantur, contractis nuptiis non virgini nuptæ, sed piæ illi causæ legata centum præstabuntur. commune ait Emanuel à costa in l. cum tale. §. si arbitrato limit. x. nume. 8. ff. de condit. & demonstratio. quanuis non immerito a qua cuius hæreere possit.

76 Nuptiis incestis imposita confiscandorum bonorum pœna per authen. incestas. C. de nupt. etiam hodie ipso iure absque ullius declarationis interuentu infligitur. cōmune affirmat Bermond. de cōcubin. fol. 54.

77 nume. 11. cum seq. non tamen vel illam pœnam, vel aliam eo loci indictam is luet, qui iure canonum incestas nuptias, iure ciuili non incestas contraxerit. quod magis commune humaniter ac diligenter ostendit Folter in pract. crimin. Canon. fol. 63. nume. 95. quem refert, ac sequitur Iulius Clarus in pract. §. incestus ver. quæro, tametsi contrarium frequentibus doctorum

78 calculis exceptum scripserit Deci. consil. clviii. nume. 1. ad finem. quem & iidem cum alijs citant, & non immerito damnant.

79 Nuptui elocandæ fœminæ si quidpiam relinquatur, atque eam viuus, postea testator in viri alicuius manum minori dote, quàm legati summa est, dederit, non omnino extinguetur. Sed residuum quatenus dotem datam legatum supergreditur, peti poterit, vt frequenter placitum pono ex Alexand. consil. vii. nu. 10. lib. i. Socin. consil. cj. nume. 3. lib. iii. Ias. in l. filia. num. 3. C. de legat. & in l. huiusmodi. §. cum pater nume. 19. ff. de legat. lib. primo Dec. consil. lxxxii. nume. 6. Gu-

- lielm. in cap. Raynutius ver. dotem. nu. 14. de testamē.
 Paris. consi. lxi. nu. 38. lib. ii. tamen si complures non le-
 80 uibus argumentis in diuersa omnia abierint. quorum
 familiam ducunt Raph. Cuman. num. 7. Paul. num. 4.
 Imol. ad fin. in l. Lucius. i. ff. de leg. lib. ij. ceteros suppe-
 ditabit Camp. de dote par. i. quæst. xxxix. & Hypp. in l.
 vna num. 27. C. de rapt. virg.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

- B** L A T I O verborum tenus tunc demum
 offerentem iuuat, cum vel venditor solu-
 tionē recipere velle abnuit vel aliquis vē-
 ditionem pignoris retardare nititur. aliās
 nec rebus in alijs generaliter, nec in em-
 phyteusi proderit. communia ponit Viuius lib. i. opin.
 ccxxx. & opin. ccxxxi. quantum verius receptiusque sit
 3 emphyteutam ab emphyteusis commissione ob illam
 liberari: vt attestantur. Soc. consi. cxviii. in fin. lib. iiii.
 Iaſ. in l. ij. nu. 182. C. de iur. emphyteu. nec enim ad pœ-
 nas tantopere festinandum est.
 4 Officiales, seu qui aliquo in republica officio fungun-
 tur, non aliās ante finitum officium accusari poterunt,
 quam si ea delicta commiserint, quorum nomine euer-
 ti officiis debeant. commune inquit Aegidius Bos-
 sius in pract. tit. de offic. corrup. pecun. num. 34. Iulius
 Clarus in pract. §. vlt. quæstio. xvi. versic. præterea
 quæro.
 5 Officiales si mandatum principis temere aliquem
 suspendi iubentis exhauserint, nullam idcirco ani-
 mi labem incurrunt. commune dicit vltra modum ea
 in re principibus obsequiosus Cagnol. in l. velle. nu. 15.
 ff. de reg. iur.
 6 Officiales & eas iniurias cognoscent, ac punient, quæ
 7 vel ipsis, vel alicui ex ipsorum familia, seu in eorum
 8 officii opprobrium, seu saltem illorum officii ratio-
 9 ne illatæ sunt aliās verò neutiquam. commune inquit
 Alexan. consi. xiii. nu. 10. lib. vi. Iul. Clarus in pract. §.
 vlt. quæst. xxxv versic. vlt.

- 10 Officiales quæ sibi ipsis officii tempore pepererunt, ni contrarium expressim probetur, non perperam, nec sordidè comparasse censentur, quanuis ad summas diuitias peruenerint. commune aiunt Bertrاند. consi. cxv. nu. 8. lib. ii. & qui eum laudat Iulius Clarus in pract. §. ult. q. lxxviii. ver. officialis.
- 11 Officia, iurisdictiones, & dignitates absque causa etiam princeps auferre poterit, nisi si vel pecuniis illa distraxerit, vel ob præclarè merita elargitus fuerit. communia ex compluribus iuris interpretibus accurate digestis ponit non pœnitendus, præceptor meus Arius Pinelus in rub. part. i. cap. ii. num. ult. C. de rescind. vendit.
- 12 Omnium theorum appellatio iura, & actiones notat: vt frequenter placitum effert præclarus legum doctor Arius Pinelus in rub. par. prima nume. 7. C. de bon. matern.
- 13 Operæ, seu laboratores, vt fantur interpretes, quibus ritè enunciat, ne agrum colant, si aliter fecerint, & ad omne damnum, & ad poenam tenebuntur. commune pronunciat Dec. in l. velle nume. 3. ff. de regu. iur.
- 14 Operas suas in perpetuum nemo non iure locat. commune inquit Porc. in princ. nume. 6. institut. de usufruct. Angel. in §. usufructus nume. 1. eod. tit. Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ij. par. cap. vij. nume. 5.
- 15 Opinio, quæ consuetudini probatur, cæteris omnibus confilientibus præferri debet. commune dicit Remig. de charit. subsid. in quæst. an ecclesia & clerici sint immunes reg. cxxl.
- 16 Opinionibus receptis tunc semper adhærēscendum est, cum singularis opinio potiori ratione euidenter, ac liquidò nō innititur. vt frequēs effatū ponūt Dec. consi. cccclxxxi. nume. 12. Bellon. consi. lix. num. etiam i. 2. vel
- 17 cum aliorum sententia consuetudi non probatur. commune inquit Remig. laudatus nu. supra proximo. vel

Thesaur. recept. sent.

- 20 denique cum grauiorum iuris auctorum iudicium aliò non tetendit commune affirmat Turzan. opin. clx. in
- 21 finem. quanuis latissimè ac perperam meo quidem ani-
mo contendat Viuius lib. j. opin. clxxxii. semper ac mor-
dicus communes opiniones esse arripiendas. qui etiam
illic latius diuagatur circa varias doctorum opiniones,
atque illarum censum. qua de re nos alibi alia trutina
ac mensura copiosius, & verius.
- 22 Ordinarius iudex ob ægritudinis causam & ea quæ
sunt meri imperii delegat. commune ait Curtius lu-
nior in l. j. nume. 81. ff. de offic. eius cui mand. est iu-
risdictio.
- 23 Origo non inde rectè colligitur, quod aliquis vel
hispanus vel Lombardus vocitetur. commune aiunt
Alexand. in rub. nu. 9. ff. solut. matrimo. Boer. decis. xiii.
nume. 24.
- 24 Originis iudex in alibi gentium delinquentem, &
suo met ex officio poterit inquirere. commune pronun-
ciant Did. à Cou. ruu. in pract. quæst. xi. nume. 6. versi.
sexto in hoc Syluan. consi. ciii. & qui complures com-
mune id dogma asseuerantes hincinde colligit & praxi
receptissimum attestatur Iulius Clarus in pract. §. vlt.
quæstio. xxxix. versi. sed quæro. non illum tamen aliis
- 25 pœnis plectet, quam vel iis, quas loci, vbi deliquit, sta-
tuta indicunt, vel ius commune infligendas sancit. vt
cum aliquam multis receptum affirmat idem Clarus
copiosissimè hac de materia agens in d. §. vlt. q. lxxxv.
ver. tertius est casus.
- 26 Originis in loco nemo conueniri potest illic non re-
peritus. commune inquirunt Alexand. ad Bar. in l. assum-
prio §. filius. num. 2. ff. ad municip. & in l. cum quædam
puella nu. 5. ff. de iurisdic. omn. iud. Aegidius Bossius
- 27 in pract. tit. de citat. num. 30. at accusari & puniri ob pa-
trata alibi crimina etiam non inuentus poterit. commu-
ne profert Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæstio. xxxix.
- 28 in princ. non tamen eo in originis foro lata alibi sen-
tentia probabit, quanuis iudicium non leue gignat.

com-

commune ponit Iulius Clarus dicto §. vlt. quæst. liiii. vers. vlt.

19 Originem loci sortitur vel casu illic natus, ybi mater per statuta non erat commune ait Ias. in l. huiusmodi. §. legatum nume. 14. ff. de leg. lib. primo.

30 quod tamen sic procedet, vt non idcirco illius loci oneribus ipse irretiatur. commune inquit August. de Arim. in eodem §. legatum. Rip. de peste par. ii. vers.

31 xviij. atque eo sanè modo communem sententiam intelligendam arbitror, qua originarius loci quis non censetur, ybi casu seu per transennam nascitur. de qua attestantur Boer. decis. xiii. num. 52. Viuius lib. primo opin. cccvii.

32 Osculum sufficientem atque idoneam adulterii probationem suggerit, vt vel ob illud & adultera mulier censetur, & dotem amittat commune affirmant Bellon. in rub. nume. 81. C. de edendo. Viuius lib. i. opin. ccccxlvii. & qui meritisimò dissentiunt Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii. par. cap. vii. §. vi. nume. 3. Iulius Clarus in pract. §. adulterium versic. scias etiam.

1 **P**ACTUM nudum iure pontificio actionem
2 gignet, quanuis cæsareo haud gignat. commune dicunt Baptist. de sanct. Blas. in rub. decret. quæst. xxii. distin. iiii. Corn. consi. ij.

litera B. lib. i. Alciat. in cap. cum contingat nu. 173. de iur. iur. latè Viuius lib. i. opin. ccxxxiii. sed & cum geminatum est actionem Cæsarium iure creat. commune affirmant Alciat. in rub. nu. 14. ff. de verb. obligat. Viuius lib. i. opin. ccxxxv.

4 Pactum à contrahentibus initum ne aliter quam testibus probatio fiat, valet, ac seruari debet. commune inquit Hypp. in rub. nu. 33. de probat.

5 Pactum domini translationem impedire nequit. commune ait Curt. Iun. consi. clxiii. nu. 19.

6 Pactum de futura alterius successione conceptum

vsque adeo nullius momenti est, vt nec iure iurando confirmetur. commune inquit Gulielm. in cap. Raynurtius ver. duas habens filias. nu. 294. de testamen. Curt.

- 7 Jun. consi. xxv. nu. 7. excipe nisi si vel de certa hereditatis parte fiat, vt frequenter placitum enunciant Curt. Jun. consi. lxxxii. nu. 4. Bellon. consi. lx. num. 2. Ioan. dilect. de art. testand. tit. ii. caut. x. vel is consentiat, cuius
- 8 de hereditate paciscitur. commune ponit cum compluribus Francis. Viuius lib. i. opin. cccxxiii.
- 9 Pactum de non petendo quod vel filijsfam. Macedo
- 10 niam exceptionem habentibus, vel mulieribus Velleiano tutis factum proponitur, obligationem iure ipso extinguit, commune ait doctor meus Emanuel a Costa in l. si ex cautione pag. cclx. ad fin. C. de non numer. pecun.
- 11 Paraphernalia bona si posita in mariti dominio fuerint, soluto matrimonio condici poterunt, alias & semper in vxoris bonis censeri debent, & rei vendicatione repetentur. commune dicit Curtius Iunior consi. xciii. nume. 12.
- 12 Parentes ac reliqui maiores non fruuntur constitutione l. cu acutissimi. C. de fideicommissi. vt coe ac magis commune late ponit doctor meus Anto. Gomez de testamen. cap. v. nu. 35. verum quod magis est.
- 13 Parentum legitima portio tertiam bonorum filij partem iure caesareo auferit. commune pronunciat copiose Did. & Cou. ruu. in tracta. de sponsal. il. part. cap. viii. §. iiii. nu. 12. & ea sic illis institutionis titulo relinquenda est, quemadmodum ipsi sui liberis relinquere coguntur. commune asserunt Bertrand. consil. xxxiii. nume. 6. & num. 7. lib. iiii. latissime Iulius Clarus de testamen. quaest. xxxviii. vers. sed quid in filijsfam. ac Francis. Viuius lib. j. opin. cxxxv. & opin. cccxvi.
- 15 Parricidii crimine ac poenis etiam iij tum mares, tum
- 16 foeminae sese obstringunt, qui vel naturalem patrem,
- 17 vel naturalem filium, vel aliquem alium ex ascendentibus, seu ex descendantibus naturae vinculis sibi tantum

con-

- 18 conuinctum necauerint: vel aliquem ex transuersa-
libus sibi ad quartū vsque propinquitatis gradum ne-
cessarium de medio sustulerint, vt frequētia doctorum
placita asseuerant Placa, & alij, quos cum eo accurate
recenset Iulius Clarus de materia eleganter differens
in pract. §. parricidium ver. quæro cum sequentib.
- 19 - Partem debiti non recipit iniūsus creditor. vt com-
mune ponunt Neguzant. de pignor. ii. par. iii. memb. v.
par. princ. à num. 17. Tiraq. lib. ii. retract. §. iiii. glos. iiii.
notant omnes in l. quidam æstimauerunt. ff. si cert.
petat. etsi illi perperam à communi interpretum pla-
cito deficiant Fulg. num. 4. Dec. num. 6. Alciat. nume. 8.
idem Alciat. in l. ii. §. & harum num. 10. & ex his nu. 15.
ff. de verb. obligat. contra quos inter alia stat l. obfigna-
tio. C. de solut. & ab speciali. l. cum hæres. §. item de-
cem. ff. de stat. lib.
- 21 Pater & filiis in potestate sua positis, & emancipatis
stipulari pōt. cōmune ait Ias. in l. quod dicitur nu. 18.
- 22 & in l. quodcunque. §. i. nu. 2. ff. de verb. obliga. nec sibi
dominium rei in stipulationem deductæ, sed filiis que-
sisse censetur. commune affirmant Alex. ac Ias. in d.
l. quod dicitur. Viuius lib. i. opin. cxxxviii.
- 23 Pater si filio suo in potestate adhuc posito donaue-
rit, naturaliter ad id re perficiendum, quod verbis con-
cepit, obligabitur. commune ponit Ioan. Coras. in l.
frater à fratre. §. quæsitum. nume. 46. ff. de condict. in-
deb. & vide quæ ver. donatio superius obseruantur.
- 24 Pater si filio semel quæsitum nec tollere, nec immu-
nere potis est, quantum vel stipulatione ab illo concepta
ius illud filius pepererit. cōmune ajunt Ias. consi. cxiii.
lib. i. Ioan. dilect. de art. testand. cit. i. caut. viii. nume. 2.
- 25 tametsi contrarium perperam multis arriserit, quod
etiam commune ponunt Alexand. in l. adoptiuum. §.
patronum. ff. de in ius vocand. Ias. sibi aduersus in l.
ij. quæst. xxiii. C. de iur. eniphyteu. idem Ias. ac Socin.
vterque colam. vi. in l. qui Romæ. §. Flauius. ff. de verb.
obligat. Rip. in l. vi. quæstio. lxxv. C. de reuoc. donat.

Thesaur. recept. sent.

- 26 iniuriam tamen filio factam pater absque dubio poterit remittere: vt commune renuncio ex Ias. in l. contra iuris §. si filius num. 15. ff. de pact. Boer. decis. cxx. Cappel. Tholos. quæst. ccxli. Catald. de synd. num. 128. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lviii. vers. quæro nunquid.
- 27 Francisc. Viui. lib. ii. opin. ccxvi. quod tamen non poterit, si huiusmodi iniuria, de cuius remissione differitur, à coniuncta aliqua persona fuerit illata. vt frequenter placitum esse constat ex Ias. atque alijs vbi supra. ex Roman. sing. cccclxxiii. & in l. diuus nu. 2. ff. de sicar. attestaturque vtrunque commune interpretum dogma, quanuis vtrunque cordatè, ac diligenter improber, Arius Pinelus in l. i. part. iii. num. 105. C. de bon. matern.
- 28 Pater si pro filiis promiserit, aut quouis modo interuenerit, tum conueniri, tum excuti ante illorum conuentionem, atq; excutionem poterit. commune aiunt Pyrrh. Glebr. in l. ii. C. de decur. lib. x. Viuius lib. i. opin. ccxxxix. quin & absque vlla interuentione obligari statuto pater poterit tum pro filij mercimonia, exercentis contractibus, vt commune latè ponit idem
- 29 Viuius eodè lib. i. opin. ccxcix. tum pro quibusuis eiusdem filij delictis. quod frequenter interpretibus probari memoriæ tradiderunt Hypp. sing. cccclxxxi. Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. lxxxvi. ver. valebit igitur. Viuius d. lib. i. opin. ccxcj.
- 30 Pater tum aduentitijs, tum maternis filij bonis, quando diu uiuet, vtetur, ac fruetur: nec si vel filius commune interim naturæ debitum agnoscens è viuis migret, vel clericus testamentum fecerit, vel denique liber ratione aliqua euaserit, vsu illo fructu propterea pater labetur. communia ait diligenter, atque appositè meus iuris doctor Arius Pinelus in l. i. part. i. num. 39. & sequentib.
- 31 C. de bon. matern. non tamen idcirco quidquam prohibuerit, quin hodie mutuis se se obligationibus pater, ac filius in aduentitijs hisce bonis irretire possint. commune proferunt Ias. lect. i. num. 37. Caccialup. nu. 39.

in l. frater à fratre ff. de condict. indeb. Viuius lib. ii. opin.
nion. ccxix.

36 Pater filio consensum per epistolam rectè præstat.
commune dicit Anton. de Tremor. in addit. ad Bon.
in pract. exception. in rub. qui. mo. ciui. nu. 15. ver. ve-
rum non puto. Villalob. in sua collect.

37 Pater si filius hæres ab alio institutus hæreditatem
repudiet, illam iure adire poterit. commune dicit An-
ton. de Tremor. in addit. ad Bon. in rub. quib. mo. ciui.

38 nu. 18. ver. pro mortuis reputantur. quod vsque adeo
verum est, vt & vulgarem substitutum pater excludat.
commune pronunciat Ias. in l. cum proponas num. 12.
C. de hæred. instit.

39 Pater non solum pontificio, sed etiam, cæsareo iure
filios tum naturales, tum spurios alere compelleretur.
commune inquit Alciat. in rub. num. 2. ff. de verbo.

40 oblig. Viuius lib. i. opin. ccxxxviii. non tamen vel eos,
vel etiam iusto matrimonio susceptos alere cogetur, si
sibi ipsi alimenta comparare possint. commune effert
Curt. Iun. cons. cxlviii. num. 5.

41 Pater filiorum tutor & cauere, & alia generaliter tu-
torum onera necessariò subit. commune aio ex Corn.
in l. cum oportet §. sed cum tacitas C. de bon. quæ lib.
Ias. in l. præses num. 3. C. de transact. Firmian. de episc.
num. 63. Grot. in l. frater à fratre nu. 56. ff. de condict.
indebit. Cassan. in consuetud. Burgund. fol. 224. col. iii.

42 at si legitimus administrator fuerit, satisfationi regu-
lariter obnoxius non erit. commune inquit diligenter
diligens præfectò iuris antecessor Arius Pinelus in l. i.
par. ii. num. 67. C. de bon. mater.

43 Pater legitimus administrator & ante litis contesta-
tionem rectè ac ritè procuratorem constituuet. commu-
ne fantur Alex. num. 6. Ias. nu. 4. in l. neque C. de pro-
curat. Angel. in §. si autem num. 7. institut. de satisfat.
Curt. in l. præses num. 14. in finem C. de transact. Ti-
raquell. in l. si vnquam in princip. num. 29. C. de reuo-

44 cand. donat. necessarius tamen eam in rem filij consen-
sus

Thesaur. recept. sent.

- sus erit, vt frequentius interpretum placitum ostendit Arius Pinelus in l. i. part. ii. num. 66. C. de bon. matern.
- 45 quauis contrarium commune pronuncient Imol. numer. 3. Aret. num. 5. in l. vlt. §. pupillus ff. de verb. obli.
- 46 Sed & præterea pater legitimus administrator bona filij aduentitia ob necessariam æris alieni causam sine vlllo decreto alienare poterit: vt crebris doctorum suffragiis exceptum pono ex Iacob. in li. num. 5. C. si aduers. vendit. Tiraquell. in l. si vnquam in princ. nu. 28. C. de reuoc. donat. Gulliel. in cap. Raynurius ver. duas nu. 255. de testam. Did. à Cou. ruu. lib. i. var. resolut. capit. viii. num. 6. poterit item de eisdem aduentitijs filij bonis validè ac iure transigere, tamen si nullo ad id decreto iuuetur, ac muhiatur. cōmune dicunt Caccialup. de transact. quæst. vii. Arius Pinelus non sine aliqua laudis præfatione nominandus in d. l. i. part. iii. nu. 46. C. de bon. matern.
- 48 Pater legitimus administrator nec à filio emere, nec filio vendere prohibetur, si cum bona fide, tum palàm coram iudice, ac propinquis id faciat. cōmune dicit Ant. Gomez de testam. cap. ii. num. 2. in fin.
- 49 Patri priuilegia, quæ illi ob duodecim liberos conceduntur, liberorum morte haud ruunt. commune profertur Alciat. in tract. de præsumpt. reg. ii. præsumpt. xxi. latè Viuius lib. i. opin. ccxxxvi. indulgetur autè illi omnium munerum, & collectarum tum personalium, tum patrimonialium immunitas. vt cum communi latè prosequitur Viuius vbi supra.
- 50 Patria in filios potestas ob præcedentem illorum expositionem non conuellitur. commune inquit Ant. de Tremor. in addit. ad Bon. in pract. except. in rub. quib. mo. ciu. nu. 13. ver. lex secunda. quin nec ordinibus præfulis dignitatem non cōuehentibus euanescet. commune ait Ias. in l. patre furioso. nu. 5. ff. de iis, qui sunt sui,
- 51 vel alien. iur. Compet autem æquè omnibus hebræis atque Christianis, iuxta frequens interpretum placitū, quod superius rectulī ver. iudæus.

- 52 Patronatus ius (de quo iam superius ver. ius patronatus) si vendatur, nec amplius pristino patrono, nec deinceps emptori competit, sed prorsus intercidit. com mune ait Præpos. in cap. qui studet. i. q. i. nu. 3. quanuis ad extraneos hæredes ritè transeat, commune ponit Abb. consil. liiii. videtur, colum. ii. in finem lib. i. atque
- 54 ideo etiam in fiscum ob generalem bonorum proscriptionem transferatur. vt latè receptum testatur actura tè id declarans Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. lxxviii. vers.
- 55 quæro modo. nō tamen idem erit si ob læsæ maiestatis crimen bona fisco addicantur. quia ea in specie nō fisco cum bonis cæteris, sed legitimis pristini possessoris hæredibus deferretur. commune pronunciant Gygas in tract. de crimin. læs. maiestat. in rub. de pœnis committ. crim. læs. maiest. l. ii. quæst. iii. & Marc. Mant. consil. v.
- 56 quin nec in fideicommissarium transferetur, sed penes ipsum hæredem remanebit. cōmune dicit Ant. Gomez de testam. cap. v. num. 29.
- 57 Pauper ecquis sit in iudicis arbitrio ponitur. commune effantur Dec. in cap. sedes nu. 25. de rescript. Bellon. consil. xvi. Hyppol. in l. quæstionis modum num. 8. ff. de quæstion.
- 58 Pauper si vel præsumptione, ac præiudicio aliquo polleat, vel aliqua sententia victor iam euaserit, tūm ex bonis, quæ petit, alimenta consequetur, tūm ad eam litem omnino perficiendam sumptus, atque expensas à diuite aduersario statim excudet. vt frequens interpretum placitum constituo ex Guid. Papæ decis. cccclxj. in princ. Rip. in l. ii. nu. 4. ff. de re iud. Alciat. reg. iii. præsumpt. ii. num. 9. & num. 10. Rebus. rhom. i. ad constit. Gallic. tit. de senten. prouin. nu. 103. Palar. Ruu. in rep. cap. per vestras §. xxxix. de donat. inter vir. & vx. Boer. decis. cccxxiii.
- 59 Pauperes ac leues aliæ personæ testimonium in causis criminalibus non dicent. commune aiunt Soc. regul. cclxxxix. Ioan. de Amicis consil. lxxix. num. 9. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. xxiiii. vers. quæro etiam.

Thesaur. recept. sent.

- 60 Pauperibus si quod post eius mortem restituere fideicommissum aliquis debet, illud eisdem in sua ipsius vita non rectè restituet. commune inquit Dec. in l. cum
- 61 tempus nu. 2. ff. de reg. iur. vbi tamen Cagnol. num. 6. cōtrarium receptum asserit, tu hanc in rem videto, quæ superius obseruo ver. hæres.
- 62 Pax semel ab aliquibus inita non ideo statim rupta censetur, quod causa aliqua de nouo superuenerit.
- 63 commune aiunt idem in induciis procedere affirmantes Alex. in l. qui insulam col. i. & sequent. ff. de verbo. obligat. Perr. de Benitend. decis. lxxv. Viuius lib. i. opinion. ccxxiii.
- 64 Pacem, qui cum alio facit, atque iniuriam, & violentiam remittit, non idcirco vel illatum damnum, vel id, quod interest, remisisse intelligitur. commune ait Io. de Amicis consil. lxxxviii. nu. 14. & hanc eandem in rem videto quæ superius obseruo ver. iniuria.
- 65 Pacem cum patris occiffore contrahere, ac veniam illi indulgere tūm tutor, curatorque pupilli filij possunt, vt commune aiunt Turzan. opin. xxxii. Ioan. de Amicis consil. lxxxviii. num. 1. tūm pars hæredum maior,
- 66 tūm denique ipse minor absque vlla tutoris, curatoris-
67 uè authoritate poterit. communia inquirunt Ioan. de Amicis vbi supra, ac Francisc. Viuius lib. ii. opin. 2003. colum. ij.
- 68 Pacem semel ritè initam licet alter rumpat, alteri, cui rupta est, infringere integrum non erit. commune ait nescio quo ductus spiritu Francisc. Viuius lib. ii. opin. ccxxiiii.
- 69 siquidem contrarium verius, æquius, ac melius est, & proculdubio receptum, vt testificantur Alex. consil. cxv. nu. 7. lib. iiii. idē Alex. nu. 6. Claud. nu. etiā 6. in l. cum proponas C. de pact. Corn. consil. xlii. litera F. lib. ii. Paris. consil. clxxiii. nu. 23. lib. iiii. Cephalus vir eruditione, ac doctrina non pœnitenda consil. xxxv. nu. 27. lib. i. ac Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. xlvii. ver. sed quoniam.
- 70 Peculium castrense etiam hodie non adiudicabitur fisco

fisco ob filij delictum bonorum proscriptioe multandum, sed illius patri integrum, illibatumq; seruabitur. commune pono ex Alex. in l. si finita §. si de vectigalibus num. 49. de damn. infect. Ias. in l. iii. §. filius col. 3. ff. quod quisq; iur. & in §. actiones autē de peculio nu. 62. instit. de act. Boer. decis. vii. nu. 41.

71 Peculij seu de peculio actio personalis est. commune aiunt Soc. col. ult. Ias. nu. 31. in l. frater a fratre ff. de condict. in deb. Ias. rursus in §. actiones num. 18. institu. de action.

72 Pecunia, quæ mutuo data est, solui alterius formæ nummis potest, nisi si damnum sibi inde constari creditor ostenderit. commune aiunt Matth. de Afflict. decis. xc. num. 2. Purpur. in l. cum quid. num. 164. ff. si cer.

73 petat. quin & præterea si quam mutationem in intrinsicâ bonitate patiat, in ea prorsus forma solui debet, quæ tempore contractus erat. vt frequenter placitum renuncio ex Purpur. vbi supra nu. 170. Curt. Iun. cons. xxiii. per totum. Ant. Rub. cons. xvii. & cons. lxxv. Tiraq. lib. i. de retract. §. i. glos. xviii. d. nu. 26. Aym. Crauet. cons. xlvii.

74 Pecunia si simpliciter detur, non animo donandi data censebitur. commune dicit Soc. in l. cum quid ff. si cert.

75 petat. imo potius data mutuo præsumetur. commune illic ait Alexand. & pono inferius num. 80. excipe tamen vt secus sit, ac donata credatur, si parua summa cõstet. commune scribit Palat. Ruu. in rep. rub. col. xxx. §. xi. num. 1. de donat. inter vir. & vxor.

77 Pecunia testamento legata eo valore solui debet, quo testamenti tempore, non quo solutionis tempestate censebatur. commune inquit Arius Pinelus in rub. part. j. cap. iii. num. 22. cum sequent. C. de rescindend.

78 vendit. quod idcirco obseruandum est, quia vel princeps solus absque vilo populi consensu pecuniam mutare potest. commune dicit Boer. decis. ccxvii. num. 7.

79 qua tamē in re semper causa aliqua probabilis, vel reip. utilis versetur necesse est, vt alibi latissimē ostendo.

Theſaur. recept. ſent.

- 30 Pecunia ſi numerata, & non obſignata alicui ſeruanda tradatur, contrahi mutuū in re dubia non depositum videbitur. commune pronunciant Alexand. nu. 6. Alciat. num. 21. in l. ii. ff. ſi cert. petat. Purpur. num. 74. in §. mutui datio eiſdem l. ii. Rip. in l. ii. ventri § in bonis num. 2. ff. de priuil. cred. Secus tamen erit ſi vel expreſſim, vel per coniecturas probabiliter conſtare poſſit dominium huiusce pecuniæ transferri contrahentes noluiſſe. vt frequenter placitum affirmare auſim ex Alexand. num. 13. Soc. num. 36. Purpur. num. 139. in l. cum quid ff. ſi cert. petat. Rip. in d. l. ii. num. 24. ff. illo eodem tit.
- 82 Pecunia in iis rebus, quæ ſeruando ſeruari nequeunt, generaliter numeratur. commune ponunt Iaſ. ac Rip. in l. i. §. fuit quaſitum ff. ad Senatusconſult. Trebel. Iaſ. in l. interdum num. 3. ff. de condict. indeb. latè Andr. Ti raquell. de retract. lign. §. i. gloſ. vii. num. 103. quanuis
- 83 contrarium verius longè ſit, vt eleganter & efficaciter oſtendit doctor meus Arius Pinel. in l. i. part. ii. nu. 42.
- 84 C. de bon. matern. Sed non idcirco tamen pecunia in
- 85 rebus immobilibus cenſebitur, quod vel cambiis, vt ſer
- 86 mo eſt, tradita ſit, vel rerum immobilium emptionibus deſtinata fuerit. vt commune aiunt Iaſ. in l. cetera §. ſed ſi parauerit num. 21. & ſeq. ff. de leg. lib. i. Soc. Nep. conſil. cxx. num. 18. lib. i. Boer. deciſ. cix.
- 87 Pecuniarum debitor non ſatisfaciet ſi vel auri, vel argenti maſſam quantitate, & qualitate parem ſoluat. commune eſſatur Andr. Alciat. in l. ii. §. i. num. 12. ff. ſi cert. petat.
- 88 Pecuniaria multa damnatus, ſi vel minimam mul tæ portiunculam ſoluendo non ſit, corporis ſupplicio illam luet, atque explebit. commune inquit Boer. deciſ. cccxlix. nu. 8. quod & alij aſſerunt relati ſuperius ver. corpus, & inferius ver. poena.
- 89 Penſionem vel annuam, vel ſemeſtrem, vel menſtruā, qui ſeu pacto, ſeu quacunque alia ratione debet, ſi tres ante ſolutiones ſuis ſtatis temporibus continuatis ſe ſoluiffe

soluisse probauerit, & omnes anteaetas exoluiffe præsumetur. vt receptum pono ex Bart. Plat. Luc. de Pen. Alexand. ad Bartolum in l. quicunque C. de apoch. public. lib. x. Bald. in cap. literæ in fin. de dilat. Salicet. colum. iii. Ias. num. 135. & 137. in l. ii. C. de iur. emphyt. Cremenf. fingul. lxxviii. Dec. num. 5. Alciat. in ver. annis in l. si certis annis C. de pactis. Alexand. Ias. & alijs in l. i. C. de fideicomms. Alex. rursus cōf. cv. nu. 2. lib. iii. Curt. Iun. consil. xcvi. num. 5. Gulielm. in cap. Raynuius ver. absque liberis in ii. nu. 185. cū sequentib. Francif. Lucan. de fisc. part. i. nu. 9. lib. ii. Duen. reg. liii. Anto. Gomez in l. lx. tauri nu. 5. & de contract. cap. iii. nu. 13. ver. item adde. in quorum decisionibus, ac sententijs vna, eademque prorsus ratio est.

90 Periculum omne qui vel iuratō in se recepit nō ideo magis casum fortuitum præstabit. commune inquit Rip. in l. si vnquam nu. 10. C. de reuoc. donat. Benuentus Straccha de mercat. iiii. par. nu. 7. atque alij quos superius refero ver. casus.

91 Periculum rei debitæ post debitoris moram peremptæ ad ipsum debitorem semper spectat. vt est Bartoli doctrina in l. quod te mihi num. 10. ff. si cert. petatur. quam frequenter placitam attestantur illic Alex. num. 8. Alciat. num. 15. Purpur. num. 28. Alexand. rursus in l. nemo §. i. in finem ff. de verborum obligat. Matthi de Afflict. decis. cl. a num. 6. si tamen liquidō constiterit eodem prorsus modo apud creditorē fuisse interitum, longē aliud ac diuersum ius erit. vt receptum iam ponere auisim ex Fulgos. colum. i. Aret. colum. penult. Ias. num. 28. Dec. lect. ii. num. 50. Rip. num. 29. Curt. Iun. nu. 34. in d. l. quod te mihi, atque ex summa Ang. ver. mora nu. 2. Syluestr. in ver. restitutio. vii. ad finem. Palat. Ruu. in rep. cap. per vestras fol. 70. num. 10. de donat. inter vir. & vxor. Did. a Cou. ruu. in cap. peccatum ii. par. §. vj. nu. 1. de reg. iur. lib. vj. qui cum Palud. in iiii. distinct. xv. quæst. ii. conclus. iiii. in conscientie foro recipiendum asserit.

- 93 Periti de rebus ipsorum peritiæ commissis non aliter, quàm iurati referre debent. commune aiunt Ioan. Cro. t. de testibus vii. part. Viuius lib. primo opinion. clxix.
- 94 Periurium nunquam aliàs infamiam ipso iure irrogat, quàm cum ex promissione de futuro non impleta incursum est. commune aiunt Panorm. Imol. & Felin. in cap. testimoniū de testib. Iul. Clar. ea de re latè agens in pract. §. periurium. ver. i.
- 95 Periurium ab ecclesiastico iudice non à iudice populi ordinario puniri potest. commune pronūciant Boer. decis. cccv. nu. 2. 4. & 5. Viuius lib. i. opin. clxix. in finem.
- 96 Si autem neminem damno affecerit, & peierantis libertatem solum respexerit, nulla alia pœna, quàm Dei ultoris metu vindicatur. cōmune efferunt Ias. in l. si duo patroni §. si quis iurauerit in ij. num. 1. ad finem ff. de iureiurand. Ioannes de Amicis consil. cix. in finem. Berous quæst. cxxxiii. num. 9. si quis tamen id esse peccatum mortale negauerit, hæreseos crimine obstringetur. commune scribit Bellon. consil. lxxvi. numeri. 6.
- 98 quin & periurium ab eo commissum, cui aduersarius in iudicio iusiurandum detulit, non alio supplicio, quàm Dei omnipotētis proculdubio vindicaturi terrore plectitur. commune affirmant Boer. d. decis. cccv. num. 4. ver. quid dicendum. Berous d. quæst. cxxxiii. num. 3.
- 99 Aegidius Boss. in pract. tit. de periur. num. 3. qui idem in illis processurum communiter receptum ponunt, qui suscepto iureiurando super detegenda criminum veritate, quorum accusantur, illud susceperint, ac violarint. quin & peierantis crimen ac pœna eleuantur, & exinaniuntur, vel si periurium absq; dolo commissum ostendatur, vt receptum interpretum dogma esse literis prodiderunt Ias. in l. videamus in princip. nu. 7. de in lit. iurand. Cagnol. numeri. 185. & sequent. Claud. numeri. 41. in l. si quis maior C. de transact. vel si difficultas in concepto prius iureiurando contigerit. commune pronunciant Gomez, & qui eum laudat Iul. Clarus
- 100
- 101

in d. §. periurium ver. item excusatur.

102 Periurij reus nō efficitur, qui positionem partim veram, partim falsam iuratus simpliciter negat. velut qui cum quindecim debeat, viginti, quorum petitione infestatur, se non debere simpliciter eiurat. commune interpretum dogma attestatur Ias. in l. i. §. sed et si mihi nu. 10. ff. de verb. oblig. Nic. Ant. Grauat. lib. v. cap. xiiii. num. 24. ad Vestrij praxim.

103 Periurus à testimonio dicendo in omni causa repellitur. commune dicunt Alb. in l. Lucius num. 3. ff. de iis, qui notant. infam. Gyg. de crim. læs. maiest. q. xj. nu. 1. nec iurisiurandi copiam impetrat, vt mancā probationem expleat. commune ait Soc. consil. cxxxvi. num. 9. lib. i. & consil. clv. lib. ii. nec quicquam hic vel illic proderit, quod qui periurij conuictus fuit, emendatus postea sit. commune scribit cum multis Francisc. Viuius lib. i. opin. cccclvii. proderit tamē, vt illa non procedat, si quis vel temerē peiararit, vel illicitum iusiurandum conceperit, ac violarit. commune dicunt Abb. in cap. testimonium num. 7. de testib. Iul. Clar. in pract. §. periurium ver. repellitur.

108 Permutatio de specie tantum ad speciem contrahitur, vt est Accur. doctrina in l. i. C. de rer. permut. & in l. i. ver. nomen in fin. ff. illo eod. tit. quam communiter receptam esse constat ex Ias. in §. actionū nu. 92. & 98. instit. de act. Ias. rursus nu. 8. Rip. nu. 25. in l. ii. ff. si cerpet. Ias. iterum in d. l. i. nu. 10. ff. de rer. permut. Corn. consil. lxxiii. col. i. lib. iii. Fabian. in tract. de empr. & vñd. in ii. q. nu. 25. Ar. Pinel. in ii. part. Rub. cap. i. nu. 9. C. de rescindend. vendit. placet tamen & de genere ad genus permutationem contrahi, & hoc permutationis nomē cum suis omnibus iuris effectibus ei contractui competitur. quippe quia nulla alia differentia inter contractum do vt des, & permutationem, de qua agimus, poni debet, quā quod contractus do vt des vice generis sit, ac reliquos contractus sub se cōtineat, permutatio illi vt species subiiciatur, quod si ratio emptionis,

- & venditionis, atque huius vtriusque contractus, permutationis scilicet, & do, vt des, subducatur, ac differentia, quæ inter hanc, atque illos sunt, spectentur, eodem prorsus loco ac numero haberi debent contractus do vt des de genere ad genus, & permutatio de specie ad speciem inita. quemadmodum verissimè & fortassis iam æquè frequenter arbitratum And. Sic. in rub. de rer. permut. Dec. lect. i. nu. 14. & lect. ii. nu. 12. & lect. ult. nu. 18. Hierony. Burig. nu. 34. Purp. nu. 45. Curt. Iun. nu. 29. Zas. nu. 28. Alciat. nu. 23. in l. ii. ff. si cert. pet. Fortun. in l. iurisgentium in prin. col. x. ff. de pact. Gomez in §. actio num nu. 26. & sequentib. instit. de act. Io. Coras. lib. ii. Miscellan. cap. xv. cum quibus facit text. in l. pen. C. de rer. permut. vbi Salic. id securè adnotauit. Sed hac de re
- 111 alibi copiosius disceptabitur. non autè ideo minus permutationis erit, quia præciū aliquod intercedat, si permittandi mens, ac propositum contrahentibus fuit. commune inquit Boer. decis. cxliiii. num. 1.
- 112 Permutatio quauis regulariter pœnitentiam admittat, tamen cum res vœnalis pro re alia datur, nullo modo illam admittet ob vicinitatem, quam huiusmodi permutatio cum venditionis contractu habet. commune & verum assero ex Bal. in l. i. nu. 8. C. de rer. permutat. Alex. in l. si pecuniam nu. 21. ff. de condict. ob caus. Soc. in rub. col. pen. ff. de verb. oblig. Ias. in l. ult. num. 8. ff. de condict. ob caus. Iacob. de Nigris nu. 174. post Ias. in
- 113 rub. ff. de verb. obligat. nec item eadem permutationis species locum conditioni ob causam dabit, tamen ab alterutro contrahentium adimpletum non sit. vt receptum quoque affirmare nō verebor ex vero intellectu l. i. C. de rer. permut. quem frequenter etiam interpretibus placuisse constabit ex Paul. in l. i. nu. 10. ff. illo edit. ex Rip. num. 26. Alciat. nu. 23. Purpur. nu. 42. in l. ii. ff. si cert. pet. Ias. in d. l. ult. num. 8. ff. de condict. ob caus. & in l. i. in fin. ff. de æstimat. action. & in l. si eum §. qui iniuriarum nu. 39. ff. si quis caut. & in l. rogasti nu. 2. ff. si cert. pet. & in §. actionum num. 102. institut. de action.
- atque

atque Ar. Pinel. in rub. ii. par. cap. i. nu. 14. C. de rescind. vendit.

114 Permutanti beneficia non cōpetit auxilium l. ii. C. de rescind. vendit. commune effantur Did. à Cou. ruu. lib. i. variarum resolut. cap. v. Arius Pinel. ad illam eandem l. part. i. cap. iii. num. 16.

115 Personæ digniores quæ sint, quæq; haberi debeant, iusto iudicis arbitrio statuitur. cōmune pronūciat Dec. in cap. sedes num. 7. de restit. spoliat.

116 Pignus conuentione datum, atque acceptū non ante vendi pōterit, quàm post moram à debitore admissam biennium præterlabatur. cōmune inquirunt Alex. nu. 6. & nu. 27. Ias. nu. 5. & seq. in l. debitoribus ff. de re iudic.

117 ac prætorium pignus ob rei non comparentis contumaciam captum tunc vendi poterit, cū iudex arbitrabitur. commune effatur Neguzant. de pignor. vj. part. i. mēb.

118 num. 8. nihil autem vetat, quin pactio & valeat, & iusta

119 habeatur, vt pignus iusto precio emptum sit, vel simpliciter, vt distrahatur, ni intra certum, statumq; tempus debito satisfiat. communia prōdunt Tiraq. de retract. conuent. in fin. nu. 136. & nu. 138. Arius Pinel. in rub. par. ii. cap. i. nu. 26. C. de rescind. vendit.

120 Pignus liberare debitor inuito creditore potest, si aliud æquè idoneum offerat. vt est Accursij opinio in l. si Titio ff. de pignorib. sic vulgo & intellecta, & magis communiter probata. quemadmodum apparet ex Cremenf. singul. liiii. Dec. in l. plus cautionis num. 3. ff. de regul. iur. & in l. ii. §. mutui datio lect. i. col. vlt. ff. si cerpetat. & in l. si pater C. de collat. Neguzant. de pignor.

121 i. membr. iii. part. num. 21. Sed contrarium tamen meo quidem iudicio verius est, & forsā non minus iam receptum. nam illud probare luculenter uidetur tex. in l. si rem §. omnis ff. de pignor. actiō. & tex. iuncta communi interpretatione in l. si mandato meo §. i. ff. mandat. arguēdo de fideiussoribus ad pignora: vt facit l. C. in l. qui autem §. i. ff. de constit. pecun. affirmant autem id in terminis Aret. col. vlt. Ias. limit. xj. Rip. num. 21.

Purpur. num. 101. in d. §. mutui datio, Cagnolin dicta l. plus cautionis num. 6. nec glossæ auctoritas accuratè perpenſa quidquam præberit: sed hac tota de re alibi vberius.

122 **Pignus minus idoneum** si quis acceperit, vel pignus operosum iam alias acceptum cum alio vilissimi precij pignore commutauerit, non opem ullam illi feret l. ii. C. de rescind. vendit. vt frequenter placitum disertis literis prodit doctor meus Arius Pinelus ad illam eandem l. part. ii. cap. i. num. 20.

123 **Pignus si tanto obligetur precio**, vt nulla solutionis spes sit. potius alienatum, quàm pigneratum censebitur. commune dicit Soc. & qui eum laudat Fanens. de

124 **pignor. part. iii. membr. iii. num. 10.** quin & cum pro summa ipsius valorem æquantipigneratur, alienati loco habetur, ac si alioquin alienari prohibitum sit, eam ob causam pœnis alienationi impositis locus fiet. commune dicit Ant. Gomez de testament. cap. vlt. nu. 39. colum. iii.

125 **Plus petere non videbitur**, qui intra legitimum tempus miserationis causa à iudice indultum egerit. commune inquit Anton. Gomez de contract. cap. xi. nu. 2. ver. secundò differt.

126 **Pœna illic imponenda non est**, vbi à iure non imponitur, vt est celebris glo. authoritas in cap. vlt. ver. ex vi ad finem de iure patron. quam frequenter placitam renuncio ex Dec. consil. xix. num. 3. Ias. in l. illam nu. 12. C. de collat. Tiraquell. in l. si vnquam ver. reuertatur num. 206. C. de reuocand. donat. Ar. Pinel. in l. i. par. iii. pag. 95. colum. 4. ver. infertur etiam C. de bon. matern. & in l. ii. part. ii. cap. vlt. num. 13. C. de rescindend. vendit. Francisc. Viu. lib. i. opin. cviii. nec vnquam ex ipsius delinquentis consensu imposita censetur. quemadmodum verissimum arbitrò, & commune aio ex Ias. in l. si tibi decem §. quædam ff. de Pact. Palat. Ruu. in repet. Rub. §. lxj. num. 24. de donat. inter virum, & vxorem. Balb. de præscript. part. i. quæst. vii. Fortun. in l. legitima ff. de

- ff. de pact. Riquer. in rub. num. 118. ff. de verb. obligat. Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lxxx. ver. vlt. et si alicubi Socratis auctoritas apud Platonem maximè refragetur. quin & nusquam in conscientie foro pœna debebitur, quâvis iure ipso illam vel lex aliqua, vel canon indicat. commune dicunt latissimè Did. à Cou. ruu. in tractat. de spons. ii. par. cap. vj. §. viii. nu. 10. Iul. Clar. in d. quæst. lxxx. & d. ver. vlt.
- 129 Pœna, quæ iure ipso imponitur, hæredes vexat. vt est Bart. doctrina communiter recepta in l. vna num. 6. C. ex delict. defunct. vbi Angel. colum. i. ac Dec. in l. pupillum §. in hæredes num. 4. ff. de regul. iur. Hyppolit. in l. vna num. 65. C. de rapt. virgin. atque alij passim attestantur.
- 130 Pœna in actu legibus aduerso apposita nullius momenti est, quâvis ea, quæ actui præter legem gesto additur, summas vires habeat. commune ait Ias. in l. non dubium num. 59. C. de legib.
- 132 Pœna etsi tantum pecuniariam ponatur, si tamen fisco applicetur, causa criminalis appellabitur. vt est Accurtij sententia in l. iii. ver. centum aureorum ff. de sepulc. viol. quam frequenter placitam renuncio ex Alex. in l. diuo Pio §. sententiam Romæ ff. de rei iudic. Ias. num. 12. Gomez num. 18. in princip. institut. de actioni. Plat. in l. ii. C. de iis, qui ex ration. lib. x. Dec. lect. ii. & lect. ii. num. 9. Rip. num. 95. post Abbat. col. i. in rub. extra de iudic. Ias. ac Jacob. col. i. in rub. C. illo eod. tit. & Iul. Clar. cum aliis in pract. §. vlt. ver. quarta igitur fuit opinio.
- 133 Pœna conuentioni in quancunque summam apponi potest, si expressim illius quantitas taxata subiungatur. verbi gratia, si quis ita stipuletur, promittis te mihi librum scripturum, & ni id feceris, ais te pœnæ nomine mille nummos daturum: & stipulatio & adiecta stipulationi pœna proculdubio valebunt. at si pœna per multiplicationis nomen promittatur non poterit duplum excedere. vt, ni librum scripseris, promittis du-

- plum, triplum uè, ac deinceps. quemadmodum receptius ait Porc. in §. alteri num. 7. institut. de inutil. stipulatio.
- 135 quanuis mihi longè magis probetur, quod inibi cum Azone Accursius voluit, quocunque modo quancunq; pœnam statui posse. pro qua etiam sententia stant Græci, vt ex scholiaste Harmenop. constat titul. *περί οὐρανίας διατάξεις*. §. *ὡςτάσι δὲ τῇ προτίκῃ ἀγορῇ πωλῆς* pag. 421. & sequen. ad finem. nec huiusmodi pœna in vsurarum fraudem adiecta vnquam censebitur si illi ap plicetur, qui fœnerari non soleat, & aliis in conuentio nibus, quam in mutuo apponatur. commune affirmat
- 137 latè Turzan. opin. lxxj. illam tamen aliqua in quanti tate nemo cautioni inserere generaliter, ac regulariter teneretur, qui ad cautionem simpliciter obligatus est. cõ mune interpretum enunciaturum ponit idem Turzan.
- 138 opinion. vltim. quin & præterea tametsi pœna aliqua expressim paciscatur, neminem regulariter obstrin get, quem principalis conuentio non ligauerit. vt est insignis glossæ sententia in l. iiii. ver. Fauiana ff. si quid in fraud. patron. quam receptam aio ex Socin. conf. xci. lib. iiii. las. in l. i. §. si vir vxori num. 18. ff. de acquirend. possess. & in §. fuerat colum. vii. institut. de action. ex eodem las. num. 3. Dec. num. 5. in l. principalibus ff. si cert. petat. eodem las. num. 36. Dec. num. 20. & aliis re centioribus in l. certi condictio §. si nummos ff. illo tit. Rip. qui trifariam excipit in l. ita stipulatus nu. 36. cum sequentib. ff. de verbor. obligat. Tiraquell. de constit. iiii. part. limit. vii. num. 27. insigni Pinel. in l. ii. part. i. cap. ii. num. 26. C. de rescindend. vendit. Sed & deniq; quan uis pœna adiecta tum valeat, tum proculdubio incur sa sit, eam tamen is nō luet, qui damnum omne refarciet, quod alter ob illius mōram passus est. vt est notabilis glossæ doctrina in l. vtique ff. de recept. arbitr. quam re ceptam esse testatur Alexand. in l. si insulam num. 9. ff. de verb. obligat. quanquam contrarium verius rece ptius, atque vsu tritum mihi esse videatur. sed hac de re alibi vberius.

- 141 Pœna capitalis ducitur ac dicitur exilium perpetuū: vt frequenter placitum latè ponit Did. à Cou. ruu. in tract. de sponſal. ſecunda part. cap. vii. nume. 16. & vide quæ hanc etiam in rem obſeruauī ſuperius verſi. capitalis.
- 142 Pœna ſi iure ſtata ac determinata non ſit, illam iudex uſque ad mortem pro ſui animi arbitratu proferre poteſt. commune inquit Marant: de iudic. iiii. part. princip. num. 43. cum ſequen. poſt Dec. cum Barb. in cap. ex literis nume. 14. de conſtitut. Alciat. conſil. cccclxxii. in finem. Bolenc. in rep. l. capitalium. §. famoſos nu. 29. ff. de pœnis, Viuius lib. i. opin. clxxix. ſed contrarium tamen verius, humanius ac magis receptum profeſſo eſt, quod frequenter placitum atteſtantur Matth. de Afflict. deciſ. cclxxvi. num. 6. Grammar. cōſi. xlviii. num. 2. Chaffan. in conſuet. Burgund. fol. 43. nume. 2. Felin. & qui eum refert Villalpan. in rep. l. xxii. cap. ix. nu. 4. Caraita ſuper xli. ritu magnæ Curix nume. 15. in fin. & qui alios laudat, atque hanc opinionē longè preferendam ſuperiori veriſſimò cenſet Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. lxxxiii. ver. ſed quæro.
- 144 Pœnam pecuniariam qui luere nequit, luet corpoream. vt frequens interpretum dogma pronūciāt laudati ſuperius ver. condemnatus.
- 145 Pœnam alius pro alio nuſquam dabit. communem regulam ponit, & latè atque accuratè illam ex receptis ſententiis explicat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæſtio. lxxxvi.
- 146 Pœnæ interdictionis aquæ & ignis, damnationis ad metallum, deportationis, ac relegationis iam dudum exoluerunt, vt cum multis atteſtatur Iulius Clarus ex receptis interpretum placitis ſubiungens quæ in illarum locum ſucceſſerint, in pract. §. vlt. quæſt. lxxvii. à ver. non eſt.
- 148 Pœnæ varię ſi ſigillatim ac ſeparatim variis delictis ſeſe confundentibus imponantur, vt arma de nocte portanti, in alium irruenti, atque alium per-

cutienti;

- cutienti: non omnes ſed vna illarum duntaxat pendit
debet. vt eſt Accurtij ſingularis doct̃rina in l. qui de cri
mine. C. de accuſat. quam frequenter placitam affirmāt
Hyppan l. ſi in rixa nu. 15. ff. de ſicar. & in l. vna num.
38. & num. 54. C. de rapt. virg. Iaſſred. deciſ. xcvi. Viuius
lib. i. opin. cclxxxj. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæſt.
149 lxxxiii. ver. alius eſt caſus. Sed & cum diuerſæ pœnæ à
diuerſis legibus vni alicui delicto indicuntur, ſi illius fla
gitij reus poſtulat vnam aliquam vel minimam illa
rum legum pœnam luerit, non amplius de eodem cri
mine arceſſi poterit, nec quatenus legum cæterarū ſup
plicium excurrit, amplius puniri. vt commune inquiūt
Salic. in l. ſepulchra nu. 8. C. de ſepulc. violat. latè An
ton. Gomez de delict. cap. i. num. 39. Viuius lib. primo
150 opin. cclxxix. ſi tamē pœnæ aliquot diuerſæ pendi om
nes debebunt, ac ſimul omnes dari nequierint, eam il
larum reus luet, quam iudicis arbitrium ſelegerit. com
mune ponit, & accuratè exponit Iulius Clarus d. §. vlt.
151 quæſt. xcix. ver. vlt. quin & cum pœnæ alternatim im
ponuntur, & vel vtraque corporea eſt, vel ſanctiōis,
verba ad iudicem referuntur, illarum optio ad ipſum
iudicem ſpectabit. commune dicunt Ioan. de Anan. in
cap. ſicut iudæi nu. 17. de iudæis Abb. Panorm. in cap.
à crapula nume. 4. de vit. & honeſt. cleric. & qui rectè id
explicat Iulius Clarus dicto §. vlt. quæſt. lxxxv. verſi.
ſolet etiam.
- 152 Pœnæ aliquot ſi noua lege aliqua imponantur non
idcirco ſupplicium in eandem criminis ſpeciem lege ve
teri indictum abrogari cēſebitur. Sed enim tūm legis
nouæ, tūm veteris pœnæ infligētur. commune inquiūt
Abb. in cap. de cauſis nu. 14. de offic. delegat. Angel. ac
Salic. num. 6. in l. qui ſepulchra. C. de ſepulchr. violat.
- 153 Caccialup. in rep. l. omnes. populi num. 9. ff. de iuſtit. &
iur. excipe niſi ſi nouæ legis vel ſtatuti pœnæ legis anti
quæ vel communis iuris pœnæ par ſit. commune pro
nunciat Hypp. in pract. §. quæritur nume. 6. quanuis
154 ſemper ac generaliter verius, æquius ſit in dicta lege
veteri

veteri aut communi iure supplicia prorsus flescere, vbi vel statuto, vel lege aliqua noua pœnæ aliæ eidem crimini infliguntur. quod etiam commune affirmant Alciat. consi. ccccliii. nu. 5. Blanc. in pract. crimin. fol. 72. num. 61. & seq. Grammat. cōsi. xxxv. num. 56. Roland. consi. xxxv. num. 48. lib. ii. Viuius lib. i. opin. cclxxviii. ac latius Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxxv. ver. debet etiam.

155 Pœnis corporeis nunquam locus est, vbi dolus non interuenit, quanuis maximè culpa lata arguatur. commune inquit Cagnol. in l. contractus numè. 10. ff. de regu. iur. Hyppol. consi. lxvii. numè. 40. & qui vberius id prosequitur Iulius Clarus in practi. §. vltim. quæstio. lxxxiii.

156 Pœnas statutarias exteri omnes luent nulla habita differentia scierint necnè statuta, si id criminis, cuius nomine plectuntur, alias iure etiam communi prohibebatur. commune inquit Did. à Cou. ruu. in cap. alma mater fol. 493. col. ii. de senten. excommu. lib. vi. Aegidius Bosius in pract. tit. de pœnis. num. 18. & qui alios laudat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxxv. ver. secundus est casus.

157 Pœnas legibus sanctas ex causa expressim apposita & immutare & imminuere iudex potest. commune aiunt Dec. in cap. de causis num. 94. & sequen. de offic. deleg. Paul. Girland. de relax. carcer. rub. i. quæstio. vi. num. 1. & Tiraq. qui latissimè per limitationes atque ampliaciones de materia differit in tract. de pœn. tem-

158 per. quod idem prorsus erit in pœnis statuto aliquo in dictis, vt frequenter placitum affirmant Aret. in cap. qualiter & quando in ij. numè. 24. de accusat. Dec. vbi supra num. 19. Girland. d. quæst. vi. num. 8. & sequen. Did. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. cap. ix. num. 8. Menchia- ca controuer. illustr. cap. xiiii. num. 4. Viuius lib. i. opin. clxv. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxxv. ver. vl-

159 terius quæro: erunt autem causæ ad id idoneæ vel delinquentis ætas, furor, ira, amor, ebrietas, superioris man-

mandatum, metus vis, aduerſarii prouocatio, iuſtus dolor, nobilitas vel ſimilia, vt diligenter & copioſe tradit cum recept ſ interpretum ſententijs Iulius Clarus d. §. vlt. quæſtio. lx. per totam. ac Viuius d. opin. clxv. colum. ii.

- 160 Pollicitatio tunc tantum dicitur, cum vel per epiſto-
lam, vel per nuncium ad id nõ electum abſenti aliquid
promittitur. commune ait Iaſ. in rub. nu. 6. ff. de verb.
oblig. & vide quæ ſuperius obſeruantur ver. donatio vt
161 per nuncium. hæc autem pollicitatio nec iure legum,
nec iure canonum actioni dandæ idonea habeatur. co-
mune ponunt Alciat. in d. rub. num. 8. ac Fortun. in
162 cap. i. nu. 12. de pact. lib. vi. quinimmo nec obligatio-
nem naturalem parit, niſi cum pijs cauſis vſui atque
vtilitati eſt, commune inquiunt Iaſ. vbi ſupra num. 6.
Felin. in cap. i. colū. iiii. de pact. Alciat. in cap. cum con-
tingat nume. 229. de iur. iur. Anton. Gomez de con-
tract. cap. ix. nu. i.
163 Poſſeſſio an vnā ſpeciem habeat, an potius plures,
magna ſcribentium diſcordia eſt, vt memoriæ prodi-
dit Bal. in cap. cæterum colū. iiii. ad fin. de iudic. certum
tamen eſt eam diſceptationem verborum tenus conſi-
ſtere: quia vtriuſque ſectæ auctores diſtincta vtriuſque
poſſeſſionis effecta agnoſcant, ac probent, vt eleganter
animaduertit Alciat. in l. i. num. 22. ff. de acquir. poſſeſ-
ſenſit Butrigar. relatus à Salic. in l. licet num. 9. in finem
164 C. eod. & certum deinde quoque eſt longè receptius
ac frequentius interpretum dogma eſſe vt duas poſſeſ-
ſionis ſpecies conſtituamus, quarum altera natura-
lis, altera verò ciuilis ſit. quemadmodum conſtat ex
Alb. colum. iiii. Paul. colum. iiii. Alexan. nume. 13. & nu-
me. 53. Aret. nume. 18. Iaſ. num. 53. Crot. num. 39.
Aemil. Ferrer. colum. iiii. in dicta l. i. ff. de acquiren. poſ-
ſeſſ. Dyn. in regula ſine poſſeſſione de regul. iur. lib. vi.
aſſerit tutius ac receptius Salic. in dicta l. licet nu. 9. ad
fin. C. de acquiren. poſſeſſ. & quid accuratè tutantur
Rub. num. 19. & nu. 29. Berengar. nume. 68. in l. na-
turaliter.

turaliter. §. nihil commune. ff. de acquiren. poss. Anton. Gomez in l. xv. tauri num. 19. Rebus. in iij. Thomo ad leg. Gallic. tit. de mat. possess. in princ. confirmatur autem in primis hæc opinio ex multis iuris locis, in quibus non frustra vel coniunctim vel disiunctim naturalis & civilis possessionis mentio fit. confirmatur deinde ex aliis iuris autoritatibus, ubi naturalis possessio pro corporea ponitur, & e contrario. quasi illa ut species à iusta, ac legitima possessione differat. iij. ex alijs, in quibus naturalis possessio personis iuris incapacibus ascribitur, & ijs in casibus conceditur, in quibus titulus improbatur. iij. ex aliis legum constitutionibus, in quibus is possidere negatur, qui alibi possidere naturaliter dicitur. ut de depositi custode, de colonno, de commodati susceptore nusquam non videre licet. qui autem solos iuris effectus hic atque illic hoc cè discrimen constituere vociferantur, non admodum certè animaduertere videntur id duntaxat accommodari posse iustæ possidendi causæ, bonæ vel malæ fidei, personæ iuris capaci, vel secus, non verò & referri posse ad solam animi retentionem. Si quis tamen in contraria profectos nosse, ac percurrere velit, adeat Cumanum num. 10. Ias. nume. 54. Socin. colum. vlr. Rip. nume. 27. & nume. 30. Ruin. nume. 14. Zas. nume. 15. atque Alciat. in dicta li. ff. de acquiren. posses. Cuman. rursus in l. sed si nolit. ff. eodem tit. Zas. in l. ij. pagin. 5. versi. deiecit. ff. de origin. iur. Coras. in d. §. nihil commune num. 14. Francif. Connan. lib. iij. cap. x. nos ea de re si se obtulerit occasio & copiosius, & forsan vtilius.

- 165 Possessio quo ad prosecutionem attinet, in iis quæ facti sunt, ponitur, at postea in iis, quæ iuris sunt, censetur commune ait Ias. in l. prima. ff. de acquiren. posses.
- 166 eius autem causa levis dicitur, quanuis res possessa magni precii, ac valoris sit. commune ponit Viuius lib. i.
- 167 opin. xxxi. in finem. quamobrem illius tractatio appellationem iure cæsareo non admittit. commune inquit

- inquit Rip. in cap. læpe nu. 3. de restit. spoliat. et si pontificum decretis illam admittat. commune pronunciat
- 168 Curt. Iun. consi. clxviii. nume. 39. quam etiam in rem
- 169 videto quæ inferius obseruo vers. sententia atque intellige quod appellatio quidem iure cæsareo non admittitur solum quo ad effectum retardandæ executionis, non autem quo ad ipsum negotium tractandū. commune censent Marant. in praxi vi. par. vers. appellatio nu. 194. & qui plures laudat Nicol. Ant. Grauat. ad Vestrium lib. vii. cap. iii. num. 38. intellige deinde non minus verè ac propriè de rebus mobilibus possessionē dici, quam de immobilibus, vt frequenter placitum assero ex Alexan. num. 19. Ias. num. 37. Rip. num. 24. Ioan. Crot. num. 14. Carol. Ruin. nume. 1. in l. j. ff. de acquir.
- 170 possesi. probatur autem possessio ex mercedis receptione, vt commune asserit Boer. decis. ccxxx. num. 5. & ex
- 171 rusticis aliquem tenere ac possidere aientibus. commune effatur Dec. consi. ccxv. ac generaliter contenta est illius disceptatio semiplena probatione, vt receptū asseuerant Francisc. de Curt. in l. admonendi num. 203. ff. de iur. iur. Calcan. consi. 100. col. pen. atque alij, quos
- 172 laudat Francisc. Viuius lib. i. opin. ccxcv. quibus addes Dec. consi. lvi. nu. 1. & consi. cclii. num. 2. & consi. dclxiii. nu. 2. & in l. ult. nu. 15. C. de edict. diui Adr. tollē. Grat. consi. xlii. num. 6. nume. 28. Bellon. consi. xxxv. num. 6. et si cōtrarium tamen verius meo quidem iudicio sit, quod etiam frequenter placitum testantur Alexand. consi. lxxxvij. num. 3. lib. vii. Petr. de Benintend. decis. lxxii. num. 10. & seq. asserunt Matth. ab Afflict. decis. ccclxiii. nu. 5. Plot. in l. si quando. num. 115. C. vnde vi
- 173 Roland. à valle consi. 50. nume. 16. lib. ii. Natta consil. dcxxx. num. 7. lib. iii. Iacob. Menoch. vir selectæ doctrinæ de recup. possesi. remed. xv. num. 408. quia tamen si Viuius superius relatus possessionis causam modici momenti esse contendat, tamen verissimum profecto est, magni ponderis ac momenti possessionem esse, quod facile collectu est ex §. retinendæ in finem institut.

institut. de interdict. ex l. ult. C. de rei vindic. ex l. is qui
destinauit. ff. de rei vindic. ex Bald. & Afflict. in cap. i. de
content. inter domin. & vasall. Rip. in cap. sepe colū. i.
cum seq. de restit. spoliat. Ioan. Coras. in l. naturaliter.

- 176 §. nihil commune à num. 16. ff. de acquir. poss. vnde nisi
ius possessioni reluctetur, aut aliqua alia præsumptio-
ne possessor infestetur, probandi onus aduersario impo-
nitur. vt commune tradit Curt. Iun. consi. xc. num. 3.
Iacob. Menoch. de recup. poss. remed. x. num. 43. itaque
177 merito & Neapolitanum consilium legitimis proba-
tionibus illius quæstionem agitari debere censuit teste
Matth. de Afflict. decis. ccc. lxxiii. & praxis gallica id pror-
sus reiectis contradicentium næniis amplexa est autho-
re Rebus. in iii. thom. ad leg. Gallic. pag. 274. nume. 26.
178 possessionis porrò intermediæ probatio à iusta extre-
morum probatione rectè fiet. quemadmodum com-
mune profert Abb. Panormitan. in cap. accedente de
priuileg.

- 179 Possessio civilis, quæ solo animo retinetur, ad vsuca-
pionem necessaria omnino est. quamobrem vt vsuca-
pio procedat necesse est probetur illam pristinum rei
dominum amisisse. vt dictat Accurtij doctrina in l. i.
C. de seru. fugit. quam frequentibus doctorum calcu-
lis exceptam esse constat ex Bar. num. 9. Bald. num. 21.
Salic. num. 21. Fulgos. nume. 17. Paul. ac Ias. colū. ult. ad
eandem illam l. & ex Panorm. in cap. vigilantia. nu. 4. de
præscript. Alexand. in l. iii. §. ex contrario nume. 4. ff. de
acquir. posses. Ias. nume. 49. Rip. ad fin. in l. i. ff. illo eod.
tit. Anton. Gomez in l. xlv. tauri num. 105. Did. à Cou-
ruu. in cap. possessor par. ii. §. i. num. 3. Gregor. Lup in v.
part. fol. 70. colum. iii. quam tamen absurdam & à veris
180 iuris principiis alienissimam nos alibi lib. i. obseruatio-
num iuris iam dudum ostendimus. intelliges tamē eū,
181 qui per decem annos naturalem possessionem susque,
deque habeat, hanc ēt civilem amittere, vt. cum Socin.
consi. xxxviii. pro decisione col. viii. lib. i. communē esse
doctorum opinionem recolit Turzan. opin. cxii.

- 182 Possessio defuncti absque apprehensione nec in suis hæredibus cōtinua perstat. commune dicit latè Andr.
- 183 Tiraq. in tract. le mort saisis pag. xv. à nu. 6. vbi autem statuto aliquo p fessio defunctorum in hæredes continuatur, non illorum bonorum possessio idcirco continuabitur, quorum possessionem alter quiuis apprehēderit vel ante aditam hæreditatem, vel post aditam, prius tamen quam hæredes ipsi possessionem re vera nacti sint. commune ait latissimè declarans Ioan. Bapt. Plot. in rep. l. si quando nume. 8. & nume. 13.
- 184 cum compluribus sequentib. C. vnde vi. quinimo nec aliter hæredes prædicto statutorum beneficio vtentur, quam si prius eos ritè citauerint, qui vel iniusta possessione res hæreditarias anticiparint. commune ponit Viuius lib. i. opin. ccciii. cum Alexand. consi. lxxxiii. visa facti num. 8. & nume. 20. lib. ii. atque aliis iuris interpretibus. nec item vnquam hæredibus ob id genus statuta recuperandæ possessionis interdictum competet, quàm postea quàm reapse possessionē susceperint. commune aiunt Rip. in l. i. num. 37. ff. de acquir. posses. & in rub. nu. 24. de caus. posses. & propr. Paris. consi. j. nu. 159. lib. i. Viuius vbi supra.
- 186 Possessio, quatenus iuris est, in eum penitus hæredē omnis totius hæreditatis transfertur, qui rem aliquam hæreditatis apprehendit. commune inquit Tiraq. de retract. lign. §. xxxvi. glo. iii. nume. 1. i. quatenus autem facti est solum illius rei possessio penes hæredem erit, quam ipse apprehenderit. commune ponit idem eodē in loco nu. 3. & seq.
- 188 Possessio ecclesiastici beneficij & coram ordinario populi iudice in disceptationem vocari potest, atque illius causa expediri. commune aio ex Rip. nume. 19. Aemil. Ferrēt. nu. 7. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquir. poss. Boer. decis. lxxix. nu. 23. Thom. Grammat. decis. lxxviii. Chassan. in consuet. Burgund. titu. j. fol. 21. num. 109. Rebuf. ad constitut. Gallic. lib. iii. pag. 301. num. 3. Aym. Crauet. consi. cclviii. col. i. & sequen.
- Did.

Didac. à Cou. ruu. pract. quæst. cap. xxxv. & in epit. iiii. cap. viii. §. xii. nu. 4. Nic. Ant. Grauat. qui complures alios congerit ad Vestrium lib. v. cap. i. num. 6.

189 Possessionis retinendæ causam agitari dilata proprietatis lite ad finem vsque controuersie possessionis frustra actor desiderat. commune fatur Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune num. 154. ff. de acquiren. possesi.

190 quin nec recuperandæ possessionis causa amplius promouebitur, vbi à proprietatis lite absolutio contigerit. commune inquit Io. Coras. in d. §. nihil commune ver. explicitus num. 4.

191 Possessionem alterius qui ex inualido iudicis decreto ingreditur penas possessionis alienæ turbatori indistinctas pendet. commune aiunt Ias. in l. iuste possidet num. 27. & sequent. ff. de acquiren. possesi. Aym. Crauer. consil. cclxviii. col. vlt. ver. non obstat aliud dubium. Viuius lib. i. opin. cclxxxvii. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lxxxii. statut. iiii.

192 Possessione rerum quæ ecclesiasticarum, quæ profanarum lapsis æquè omnibus competet remedium. cap. reintegranda. iiii. quæst. i. & l. si coloni C. de agricol. & censu. lib. xi. commune inquit Alexand. consil. l. incipit visio lib. xi. & consil. xci. in causa lib. v. Alexandrin. consil. iiii. num. 1. Soc. in l. rem quæ nobis ff. de acquiren. possesi. Viuius latè cum alijs lib. i. opin. cclxviii. cum pluribus sequentib.

193 Possessor absque titulo non est legitimus contraditor, vt frequenter placitum dicit Gozad. consil. xciii. nu. 5.

194 quin & malæ fidei possessor etiam rebus extinctis conditioni obnoxius erit. vt est Accurs. doctrina in §. si tamē gl. vlt. instit. de rer. diuis. quam communiter placitam asserit Alex. in l. si quis nec causam §. vlt. nu. 5. ff. si cert. pet. defendit Gomez in §. sic itaque à nu. 29. instit. de act. quanuis verius verè contrariū arbitrentur Paul. ac Dec. nu. vlt. Curt. Iun. & Purpur. nu. 4. atque Alciat. num. etiam 3. in d. §. vlt. l. si quis nec causam ff. si certum petat.

Thesaur. recept. sent.

- 196 Posthumorum nomen ad eos duntaxat propriè refertur qui post parentū mortem in lucem prodierunt. commune aiunt Ias. in l. Gallus in princ. colū. xii. ff. de lib. & posthu. Dec. in l. posthumus in princ. C. de bon.
- 197 poss. contratabul. quando autem illorum præteritio testamentum nullum reddat, explicat eleganter & accuratè cum receptis sententijs Iulius Clarus de testam.
- 198 ment. quæstio. xlv. & an illis præteritis & testamento ea ex causa rupto legata nihilominus sustineantur, nec ne, scribit diligenter duas contrarias ac receptas opiniones idem Clarus vbi supra, quæst. li. vers. quod autem.
- 199 Præscriptio fide bona processisse in dubio præsumitur. commune censent Balb. in l. celsus par. iii. nume. 2. ff. de vsucap. Alciat. de præsumpt. regu. iii. præsump. v. latè Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. part. cap. viii. §. primo
- 200 nume. 4. vt autem mala fide procedat nec statuto edicti potest. commune ponit Viuius lib. primo. opinio.
- 201 cclxxvii. in finem. nullo autem modo in iis admitte-
- 202 tur, quæ liberi arbitrii sunt, commune dicit Anton. Gomez de testamen. cap. ix. nume. 27. vers. ii. pro ista
- 203 parte. nec etiam in illis aliqua omnino præscriptio admittitur, quæ in generalis recognitionis signum principi reponuntur, ac reseruantur. commune asserit
- 204 Pyrrh. in consuet. Aurel. de præscript. cap. iiii. Nec item vlla præscriptio vllō modo opponi poterit debitori pignus debiti solutione redimere volenti vt frequenter placitum ait Raph. Cuman. in l. pignori. ff.
- 205 de vsucap. quanuis hoc in specie præscriptionem triginta annorum opponi posse dicant receptum Angel. in §. actionum nume. 54. institut. de action. Rip. in rub. nume. 14. ff. de pignor. ac magis commune asserat Balb. de præscript. j. part. quintæ part. quæst. xii. quos non multum moratus veriore atque æquiorē superiore sententiā existimo, quin & nunquam præscriptio procedere poterit, quo ad veri domini animo possessio ciuilis retinetur. commune po-

no ex Salic. num. 21. Fulgos. xvii. Ias. col. vlt. in l.i. C. de seru. fugit. Ias. num. 19. Rip. ad finem in l.i. ff. de acquir. posses. Anton. Gomez in Tauri l. ccccv. num. 105. & de contract. cap. vlt. num. 25. col. i. & ii. Did. à Cou. ruu. in cap. possessor par. ii. §. i. num. 3. de reg. iur. tametsi id insulsum atque absurdum sit, vt alibi copiose ostendo.

- 206 Præscriptio non offenditur mala fide venditoris cum non ab eo, sed ab alio de illo rem bona fide assequuto res possidetur. commune inquit Balb. de præscript. ii. par. iii. part. princip. quæstio. xii. nume. 7. limit. iii. conciliat autem præscriptio rerum mobilium dominium directum; ac rerum soli vtile duntaxat dominium ritè præscribenti. vt commune renuncio ex Porc. in princ. nume. 10. institut. de vsucap. & ex iis, quos latè producit Arius Pinelus in authen. nisi tricennale nu. 30.
- 208 C. de bon. matern. obligationem vero non solum ciuilem sed etiam naturalem tollit. commune dicit Balb.
- 209 d. ii. par. iii. par. princip. quæstio. x. conclusio. xxxviii. quanuis verius meo quidem iudicio sit ciuilem obligationem præscriptione tolli, naturalem inefficacem reddi. quod etiam receptum affirmat Alciat. in rub. nu. 44. de præscrip.

- 210 Præscriptio debiti per decennium statuto induci, ac stabiliri nequit. commune inquirunt Imol. confi. xvi. nume. 1. Bertrand. consil. lxxxiii. nume. 4. lib. iii. Afflict. in constitut. Neapol. lib. iii. Rub. xxxi. nume. 4. Viuius lib. primo opin. cclxxvi. & opin. cccxii. in finem. Si quæ autem alia præscriptio statuto iustè inducetur, nec renunciare debitor illi poterit. commune efferunt Balb. de præscript. in vi. part. princ. quæstio. vi. Paris. in rub. num. 32. de præscript. Viuius lib. i. opin. cclxxii. tametsi contrarium magis mihi probetur, tū quia rigida statuti iniquitas infringitur ac debitorum malitiæ obuiam itur, tum denique quia creditoribus alioquin fauore dignis vtiliter consulitur: atque id etiam receptum Fabian. & alii apud Paris.

superius allegatum censent: *de mon. lib. 2. v. 8.*

- 213 Præscriptio, quæ semel bona fide perfectâ est, nec ab
ijs iudicibus reijci explodique potest, qui liberum arbitri-
um habent. commune inquit. Dicit. à Cou. rui. in
cap. possessor. iii. part. §. iii. in. fin. de. regul. lib. vi. & qui
quamplurimos laudat Jacob. Menoch. de arbitr. iudicio
lib. i. quæst. xlix. nu. 1. *de off. iud. lib. 1.*
- 214 Præscriptio, quæ triginta vel quadraginta annis per-
agitur, iuriconsultis atque Imperatoribus ante l. sicut
& ante homines. C. de præscrip. xxx. vel xl. ann. ignota
215 prius fuit. commune ponit Corn. consil. xxxviii. nu. 10. *de off. iud. lib. 1.*
lib. i. procedet autem illa & contra pactum. retouenden-
di initium in perpetuum: ut frequenter placitum enun-
ciant purpur. in l. petens. nu. 40. C. de pact. Did. à Cou.
ruu. lib. i. resolut. cap. ix. nu. 1. Cephalus iuris professor
clarissimus consil. xli. num. 2. nec quidquam impediet; si
216 iusiurandum huiusmodi pacto in secula ituro accesserit.
commune effantur Boer. decif. clxxxii. nume. 7. Tiraq.
lib. ii. de retract. §. i. glo. ii. nu. 1. ac nu. 7. Cephalus. con-
sil. xlii. nu. 12. Did. à Cou. ruu. ubi supra nu. 7. notabis
217 tamen ac memorie: semper infixum geres, quod non
minus hæc triginta & quadraginta annorum præscrip-
tio, quàm quæ decem annorum curriculo perficitur;
generaliter ac regulariter restitutione ex iusta aliqua
ignorantia causa cum petenda tum impetranda con-
uelleretur. commune inquit. Roman. consil. cxlix. in
finem Felin. nu. 1. Paris. nu. 3. ac num. 5. in cap. vigilanti
de præscrip. Dec. consil. xxxvi. nu. 9. Boer. decif. xxxix.
nu. 6. Soc. consil. lxxx. col. vlt. lib. iii. Grat. consil. xci. nu.
me. 55. lib. i. Bertrand. consil. xv. nu. 42. lib. i. Curre. Iuri.
consil. clvii. num. 3. est autem huic restitutioni petendæ
218 statum, definitumque tempus quadriennium. & scien-
tia cessurum. ut commune affirmare ausim ex Pan. oram.
in fin. Felin. nume. 9. in cap. vlt. de præscrip. atque ex
vtriusq; iuris præsulibus, quos laudat Tiraq. de retract.
lign. §. xxxv. gl. iiii. num. 4. ac latius insignis Pinellus in
auth. nisi tricennale pag. clxxxii. col. iii. C. de bon. matre
autem quælibet *de off. iud. lib. 1.* Præ-

- 219 Præscriptio contra priuati alicuius rem cœpta non impediatur, nec ab ordinario ac statuto sui iure dimouebitur, quod ecclesia multis prærogatiuis munita interior, dum illa ad finem perducitur, ei priuato successerit. commune affirmat Francisc. Turtzan. opin. cxvii.
- 220 Præscriptio longissima nec titulo nec bona fide opus
- 221 habet. commune ponit Boer. decis. xlii. num. 35. quin & iure pontificio isthæc præscriptio ex iuris errore malam fidem diluente procedet. commune inquit Rub. consil. lxxv. & qui id diligenter explicat Arius. Pinelus in authent. nisi tricennale nume. 11. C. de bon. mat. latè etiam Viuius lib. i. opin. ccxli. habebit autem
- 222 summas vires id præscriptionis genus in res etiam re-stitutioni obnoxias. vt receptum affirmant Corn. consil. xxxviii. nu. 10. & consil. cxvii. lib. i. & consil. ccxliii. ad finem lib. iiii. Grat. consil. xxi. num. 36. lib. ii. Anton. Gomez in l. tauri, xl. nu. 9.
- 223 Præscriptio temporis supra hominum memoriam decursi par priuilegio à principe scienter, ac prudenter collato ius habet. commune inquit Bellon. consil. lvi. nume. 5. nec illa vsurus titulum alleget, necesse est.
- 224 commune ponit Viuius lib. i. opin. ccxlii. opus tamen est, vt is, qui præscribit, capax eiusce rei sit, quam præscribit. commune scribit Did. à Cou. ruu. lib. i. variarum resolut. cap. x. nu. 14.
- 226 Præscriptionem qui semel bona fide perfecit, quando postea rem, quam præscripsit, alterius esse nouerit, illam restituere nullo iure tenebitur. vt frequentius placitum affirmat Bal. Nouel. de præscrip. ii. par. iii. par. principalis q. ix. Tiraq. in tract. cessante causa limit. xii. nu. 16. ac vir doctrina & eruditione commemorabilis Iacob. Menoch. de recup. posses. remed. xvi. nu. 17.
- 227 Præsens in iudicio, quanuis citatus non fuerit, litem accipere cogetur & si antequam instruatur, respondere compelli nequeat. commune ait Fel. in cap. i. nu. 19. de iudic.

Theſaur.recept.fent.

- 228 Præſentia taciturnitati adiuncta in ijs actibus, qui
super re mea me inuito geri poſſunt, conſenſum nec
229 præſert, nec inducit, at in ijs quæ me aduerſante im-
pedirentur, ſecus erit. vt frequenter placitum conſtituo
ex Alex. & Iaſ. col. xii. in l. quæ dotis. ff. ſolut. matrimo.
Alex. in l. ſæpe fol. 193. col. ii. ff. de re iudic. Corn. colū.
ij. Iaſ. nume. 11. Curt. Iun. num. 2. in l. cum proponas
j. C. de pact. Iaſ. in l. ſi fundum per fideicommiſſum nu
me. 7. ff. de leg. lib. i. Iaſ. rursus ad Porc. in §. præterea.
nume. 14. ad finem inſtitut. quib. mod. ius patr. po-
teſt. ſoluit. Ioan. Crot. in l. filiusfam. §. diui nume. 169.
ff. de leg. lib. i. Carol. Ruin. in l. iiii. §. Cato. nu. 169. ff. de
verb. oblig.
- 230 Præſumptio etiam ſi à lege neceſſario inducatur &
notoria, vt doctores. ſantur, in aliqua ſpecie ſit, non ali-
ter tamen quempiam iuuabit, quam ſi ab illo allegetur
vt nemine doctorum diſcrepante vnanimiter receptū
affirmant Aymon Crauet. conſi. cclviii. efficaciora col.
vlt. Franciſ. Turzan. opin. clvii. nulla item præſumptio-
- 231 num copia, quanuis illæ vehementiſſimæ & cum indu-
bitatis inditiis coniunctæ ſint, ad inſtigendam corpo-
- 232 ri poenam ſufficiet, etſi ad pecuniariam multā proculdū
bio ſuffectura videatur. commune aiunt Hypp. in rub.
nu. cclii. cum ſequentib. C. de probat. Nouell. in præſt.
crimin. in rub. de teſtib. in mat. crim. num. 33. Tiraq. de
poen. temperan. cauſa. xxvii. nu. 2. & num. 10. cum ſeq.
Viuius lib. ii. opin. lvi.
- 233 Præteritio filiorum teſtamentum nullū prorsus red-
dit, etiam antequam filii illud nullum dicant, & quan-
uis nullum non dicant. vt frequentius placitum renun-
cio ex Iaſ. à nu. 23. Dec. colū. vi. in l. poſthumo nato. C.
de bon. poſſ. contr. tab. Imol. in l. filio præterito colū.
xix. & xx. ff. de iniuſt. rupt. Alexan. conſi. xxvii. num. 1.
& num. 3. lib. vi. Gulielm. in cap. Raynutius ver. in eo-
dem teſtamento. in j. num. 96. de teſtamen. Boer. deciſ.
xcvi. par. i. num. 1. & 2. amplia vt idem iure etiam præto-
- 234 rio futurum ſit: vt commune conſtituo ex Aret. Alex.
& Iaſ.

- & Ias. num. 28. Dec. num. 11. Curt. Iun. nume. 48. in l. posthumus nato. C. de bon. poss. contra tab. Imol. in l. filio præterito colum. xxi. ff. de iniust. rupt. Soc. in l. si filius col. ii. ff. illo eod. citu. Anton. Gomez de testamen. cap. xi. num. 5. amplia. ii. vt hoc etiam procedat, tamen si pater extraneum hæredem instituerit sub conditione si filius se viuo mortem obeat, vel institutionem in id tempus conferat, quo filius hæres iam esse nequeat. commune pronunciant Aret. in l. si quis eum. §. vltim. ff. de vulga. & pupill. idem Aret. Alexand. ac Ias. in l. Gallus in princ. ff. de lib. & posthum. Gulielm. in cap. Raynutius vers. adiiciens colum. pen. de testamen. Segur. in l. iii. §. vlt. colum. vlt. ff. de lib. & posthu. doctor meus Emanuel à costa in l. Gallus. §. & quid si tantum part. i. nume. 51. ff. illo eod. citu. amplia. iii. vt
- 235 idem ius locum habeat, quanuis præterito cum illius causæ adiectione fiat, quæ ex hæredationi satis superq; foret. quemadmodum commune interpretum dogma esse miserunt in literas Imol. in dicta l. filio præterito. num. 14. & in l. i. colum. i. ff. de testamen. idem Imol. colum. iiii. So cin. num. 7. in d. §. & quid si tantum. Alexand. & Ias. in l. sicut. num. 1. C. de testamen. milit. Socin. & Alciat. num. 5. in l. si filius qui in potestate. ff. de lib. & posthum. Corn. num. 28. Ias. colum. iii. in auth. ex causa. C. de lib. præter. Alexan. consil. clxi. nume. 1. lib. ii. & in auth. non licet col. iiii. C. de lib. præter. Ias. in l. in arenam colum. ii. C. de inoffic. testamen. Gulielm. in cap. Raynutius. ver. in eodem testamento, in ij. nume. 46. de testamen. atque alii, quos referunt Did. à Cou. ruu. in eod. cap. Raynutius. nu. 1. Anton. Gomez de testamen. cap. xi. num. 2. Emanuel à costa in d. §. &
- 237 quid si tantum iii. par. num. 164. intellige tamen quod si hæres institutus adiectam ingratitudinis causam hac in specie probauerit testamentum iure ipso alioquin nullum conualescet, & filius penitus excludetur. vt receptum quoque esse liquet ex Bart. nume. 12. Salicet. num. 6. Paul. num. 5. ac num. 9. Ias. nume. 1. in finem.

- latè Curt. Iun. num. 39. in d. authen. ex causa. Ias. in d. lib. arc. nam nu. 3. & Galeaul. num. 49. Costa par. ij. nume. 166. in dicto §. & quid sit tantum Anton. Gomez
- 238 vbi supra. nume. 3. quorum tamen opinio & si æquitati consentanea videatur, tamen à veris iuris definitionibus oppidò quam abhorret. vt non immeritò ab ea defecerint Alexan. colum. pen. & vlt. Curt. Iun. nu. 15. in d. auth. non licet Corn. in d. auth. ex causa num. 18. Guliekin d. cap. ver. in eodem testamento in j. nu. 218. Alciat. in d. l. si filius qui in potestate num. 5. Viglius in rub. num. 4. de inoffic. test. & nos alibi id latius efficacibus argumentis refellimus. quanquam iure ipso sustine
- 239 ri posse huiusmodi testamētum, quod longe maius est, non improbabiler contendere videantur Did. à Cou. ruu. Anton. Gomez, Emanuel à costa cum nonnullis antiquioribus, sed ea tota. de re, vt dixi, alibi latius &
- 240 opportunius. amplia præterea. iij. vt idem ius prorsus dici debeat etsi testamentum, de quo agitur inter ipsos liberos conditū fuerit. commune asseuerant Dec. consil. cv. nume. 5. in finem Claudius in l. inter cetera. nu. 8. ff. de lib. & posthum. Iulius Clarus de testamen.
- 241 quæst. viii. ver. sed quæro tu scis. quanuis eiusmodi, testamentum valere tamen possit ex clausula codicillari, quæ in testamento inter liberos exarata semper intelligitur. commune effertur Bellon. consil. lxxxv. nume. 4. Iulius Clarus vbi supra, versic. vnum tamen
- 242 scias. amplia. v. atque vltimò vt & militare testamentum præteritio nullum reddat, si causam aliquam expressim non præse tulerit. commune inquit Rip. in l. Centurio nu. 43. ff. de vulg. & pupil. Iulius Clar. vbi
- 243 supra quæstio. xlii. versic. bene verum est. obserua tamen diligenter, ac memoriæ tenaciter in sculpito quòd si huiusmodi testamentis clausula codicillaris inserta fuerit, testamentum fideicommissi iure subsistet, atque institutis hæredibus hereditatem restituere filii cogentur, & reliquos omnes suos effectus clausula illa codicillaris consequetur. commune renuncio ex Bald. con-
- fil.

- ff. l. cccxxxi. lib. ili. & consil. ciii. lib. iiii. Roman. consil.
 exxii. Alexan. consil. xxii. in causa mota col. ii. & consil.
 xli. lib. i. & consil. cclxxxv. col. ii. ad finem lib. ii. Alexan.
 rursus nu. 13. Ias. nu. 22. post Paul. nu. 15. in d. auth. ex
 causa. C. de lib. præter. Ang. in §. i. nu. 4. in sit. de codicil.
 Ias. in auth. nouissima nu. 24. in finem C. de inoffic. te-
 stamen. Dec. in l. posthumus nato col. vi. C. de bon. poss.
 contra tab. Ioan. dilect. de ar. testand. tit. iii. caut. i. nu-
 me. 4. Anton. Gomez in l. iiii. tauri nu. 78. latè Iul. Clar.
 244 vbi supra. quod ampliabis, licet eo tempore, quo factū
 testamentum proponitur, filius præteritus nōdum nā-
 tus esset. commune proferunt Ruin. consil. exciii. nu-
 me. 3. lib. ii. Tiraq. in l. si vnquam vers. donatione lar-
 gitus. C. de reuoc. donat. & qui copiose ac diligenter
 de materia differit Iulius Clarus vbi supra. ver. & hæc
 245 quidem communis opinio cum ver. sequentib. limita-
 bis autem superius commune placitū vt si, cūm te-
 stamentum fieret, præteritioni filius consensisset, te-
 246 stamentum illius causa nullum non reddatur, secus si
 post testamentum iam conscriptum assensus sit. com-
 munia ponit vberimè Iulius Clarus, vbi supra quæst.
 xliii. ver. sed quid si ipse filius.
 247 Præteritio parentum ac maiorum per lineam pater-
 nam contingentium etiam cum adiecta causa à filiis
 vel de castrensi peculio testantibus admissa testamen-
 tum ipsorum nullum ipso iure reddit. commune pro-
 nunciant Alexan. in l. nemo in fin. C. qui testamen. fac.
 poss. Rip. in l. Centurio nu. 43. ff. de vulg. & pupil. vbe-
 rius Clarus de testamen. q. xlviii.
 248 Præteritio eorum, quibus legitima non debetur, nul-
 lum vitium, nullamque labem testamento afferre po-
 test. commune affirmat Corn. consil. xl. ligera f. lib. iiii. &
 vide supra ver. legitima.
 249 Præteritus sine causa filius emancipatus ius hodiè
 habet dicendi nullum patris testamentum, vt frequen-
 ter placitum renuncio ex Paul. nu. 7. Corn. nume. 29.
 Ias. nume. 18. in authen. ex causa. C. de liber. præter.
 Ias.

Theſaur.recept.fent.

- Iaſ.in l. Gallus §. & quid ſi tantū leſt. i. nu. 54. ff. de lib. & poſthum. Imol.col.xiii. in l. filio præterito ff. de in-
iult.rupt. Iulius Clarus de teſtament. quæſt.xlii. ver. &
250 hæc quidem conſuſio. quanuiſ illi bonorum poſſeſ-
ſionem contra tabulas ſolū deferri eſſutierit com-
muniter receptum Porc. in §. vlt. nu. 11. inſtit. de bon.
poſſeſſ.
- 251 Precium rei dicitur deductis omnibus expenſis, vt
commune inquit Anton. Gomez de teſtamen. cap.xii.
252 num. 25. ver. ſecundo inferitur. eiſ autem annui conſti-
tutio, quanuiſ ſit emptionis nomine, in contractū exa-
rata dicitur, ac ducetur locatio. commune ait Rip. de
253 peſte part.ii. primæ part.num. 39. aliàs autem genera-
liter, ac regulariter precij mentio emptionem arguit:
vt frequenter placitum conſtituo ex Fabian. de empt.
& vendit. quæſt.ii.num. 2. Iaſ. leſt.i. nu. 107. & leſt.ii.
nu. 145. Rip. nu. 103. Loazes nu. 187. in l. filiuſfam. §.
diui ff. de legat.lib.i. latè Tiraq. de retract. lign. §. i. gl. ii.
in princip.
- 254 Principium ſeu procemium generale efficit, vt diſpo-
ſitio generalis cenſeatur, quanuiſ verba ſpecialia ſequā-
tur. cōmune dicit Curt. Iun. conſ. clxxviii. nu. 1. & nu. 2.
Villalob. in ſua collect.
- 255 Princeps ſemper iuſtæ cauſæ præiudicio fouetur. cō-
256 mune ait Iaſ. in l. i. nu. 7. de teſtament. & quanuiſ non-
dum corona potitus ſit, rectè atque vtiliter privilegia
concedet. commune ponunt Angel. in procem. inſtitu-
num. 7. Cagnol. in procem. ff. veteris nume. 4. Henri-
cus Mauroy vir magna eruditione, ac doctrina prædi-
257 tus in Apolog. part.ii. cap. xxxiiii. pag. 115. poteſt autē
princeps omnes pœnas tum corporeas, tum pecunia-
rias etiam per ſententiam rei iudicatæ vires iam ade-
ptam inſlictas indulgere. commune inquit Pariſ. con-
ſil. i. num. 59. lib. iiii. Iulius Clarus de materia latè agēs
258 in pract. §. vlt. quæſt. lix. per totam. non tamen ius ali-
cui ſine cauſa potis eſt demere. commune ait Felin. in
cap. quæ in eccleſiarum num. 33. de conſtitutio. quan-
quam

- 259 quam & sine causâ ac de nihilo impedimentum eius
auferre queat, cui ius illud alioquin competiturum sit.
commune effatur Curt. Iun. consil. cxxx. num. 10. &
260 consil. clvii. num. 19. Sed nec etiam vel in ciuilibus, vel
in criminalibus causis citationis tollendæ potestatem
habet, vt frequens placitum esse constat ex Feli. in cap.
cum olim nu. 12. de re iud. Anton. Campeg. decis. lxxix.
num. 26. Soc. consil. cxx. num. 3. & nu. 10. lib. iii. Hypp. in
relekt. l. de vno quoque à num. 10. ff. de re iudic. nec
261 aliquam generaliter criminalis causæ defensionem va
lidè intercludet. commune renuncio ex Hyppol. in l.
vna num. 170. C. de rapt. virg. & in pract. §. opportunè
num. 61. Matth. de Afflict. lib. i. constitut. Neapol. rub.
lj. §. item dura num. 3. & decis. ccxcj. num. 9. Paris. con
262 sil. ii. num. 157. lib. ii. quin nec ciuilis causæ protectionē
eripere potest. quemadmodum accuratè commune
ostendit Arius Pinelus meus iuris doct̃or in rub. par. i.
cap. ii. num. 21. & num. 23. ver. concederem etiam C.
263 de rescind. vendit. nec rursus vel priuilegia, vel officio
rum dignitatem, vel iurisdictionum collationes ob præ
clarè merita locatas etiam cum causâ iustè retractabit:
commune aio ex Ias. in l. ex hoc iure num. 54. ff. de iu
stit. & iur. Felin. in cap. nouit colum. vj. de iudic. Matth.
de Afflict. in cap. i. num. 24. de nat. feud. atque ex aliis
vtriusq; iuris professoribus, quos refert Arius Pinelus
verè quidem, sed non admodum æquè in contrariam
opinionem profectus in l. i. part. iii. pag. 122. ver. infer
tur. xvj. C. de bon. mater. & in rub. part. i. cap. ii. nu. 31.
264 C. de rescind. vendit. multo autem minus iuregentium
quæsitâ auferre princeps poterit. commune asseuero
ex Andr. ab Exea de pact. num. 147. Tiraq. de constit.
par. iii. limit. vii. num. 47. Curt. Iun. consil. i. num. 20. &
consil. cxxxviii. num. 5. Bellon. consil. ii. num. 8. vberius Pi
nel. in d. rub. par. i. cap. i. num. vlt. C. de rescind. vendit.
265 Sed si vel donationem, quam liberaliter in aliquem cō
tulit, ex legitimis etiam causis reuocare velit, dummo
do nulla donatarij offensio, nulla culpa proponatur,
applenè

Thesaur. récept. sent.

- applenè satisfacere ius suum omne illi donatione sic
 cuerso tenebitur. commune asserit copiosissimè Arius
 Pinelus in d. l. i. part. iii. pag. 122. col. iii. C. de bon. ma-
 tern. & in d. rub. part. i. cap. ii. nu. 15. C. de rescind. vend.
- 266 Nec id mirum vel dubium cuiquam esse debet: quippe
 quia princeps generaliter quemuis contractum cum
 subiectis iniens vel naturali obligatione ad agendum
 apta, vel potius naturali, ac ciuili obligatione irretitur:
 commune pronunciant Ias. in l. i. col. i. ff. de pact. Dec.
 & Felin. in cap. i. de probat. Anto. Gomez de contract.
- 267 cap. i. num. 1. quin & successores quoque eo contractui
 obligat. comune effert Ias. conf. x. lib. iii. conferunt, quæ
 268 cumulat Viui. lib. ii. opin. ccxxxv. Castrum porro vel ci-
 269 uitatem inuitis illiusmet loci incolis nec alteri aliena-
 re, nec alteri subiicere poterit. commune scribit Curt.
 Iun. conf. clxxxiii. num. 17.
- 270 Princeps statim atque de causa cognoscere incipit, ad
 se illam auocare censetur. commune interpretum pla-
 citum. affirmant Rip. in cap. cum M. Ferrariensis nu-
 me. 197. de constitution. Nicolaus Antonius Graua-
 tius diligentissimus iuris interpretes ad Vestrium lib. iii.
- 271 cap. viii. num. 18. quod procedet etsi iudex inferior id
 genus auocationem ignorasset. commune inquiunt idè
 Rip. vbi supra nu. 96. Nicolaus eod. nu. vbi rectè decla-
 rant cum motu proprio princeps id egerit.
- 272 Principis beneficia ante agnitionem nemini quarun-
 tur. comune inquit And. Alc. in c. cū contingat nu. 235
 de iureiu. etsi enim amplissimè exaudiri, interpretariq;
 debeant, non tamen manifestas, ac necessarias iuris defi-
 nitiones prætergredi opus est.
- 273 Principis voluntas conditionem, qua comprehendit-
 tur, impossibilem reddit. vt est communis interpretum
 opinio in l. continuus §. cum quis ff. de verb. oblig. & in
 l. apud Iulianum §. constat ff. de leg. lib. i. quam attesta-
 tat, ac merito damnat Did. à Cou. ruu. de spōsal. ii. par.
 cap. iii. num. 8; quanuis enim difficilis admodum id ge-
 274 nus conditio sit, vel à casu pendens, non idcirco tamen
 impos-

impossibilis conditio censerī debet. vt dicitur frequēter placita Accursij doctrina in §. impossibilis instit. de hæ red. insti. Sed & contra falsum hoc interpretum dogma est text: expressus in l. intercidit ff. de condit. & demonstr. adiuncta l. i. §. eum qui ff. de postulan. verū ea de re latius alibi.

- 275 Principi vel temerē, atque iniquē aliquem suspendi iubenti audiens esse potest ab animo inculpatē officialis. vt cōmune inquit Cagnol. in l. velle nu. 15. ff. de reg. iur. si tamen prætendere aliquid causæ ac moram interponere tutō possit, non præcipitandum certē est, sed dandus locus, quo ille resipiscat, ac secum animo recolat tanto minus ipsi licere, quanto plus potest. verū hec vberius alibi differuntur.
- 276 Privilegiati vel speciales alioquin casus generalibus iuris definitionibus regentur, si nullam expressim prærogatiuam habeant in specie, de qua agitur. vide infra ver. speciales
- 277 Probationes, ac tota probationum materia in iudiciis arbitrio locantur. commune pronunciant Dec. consil. cccclxiii. num. 23. Thom. Grammat. decis. xxxiii. numer. 47. Cur. Iun. cons. cvj. in princ. & cons. clxvj. nu. 1. & cons. clxxviii. nu. etiam 1. Did. a Cou. ruu. lib. i. refo. lut. cap. i. nu. 2. & nu. 7. Arius Pinelus meus iuris doctor in l. ii. cap. vlt. nu. 44. C. de rescind. vendit. quod etsi verissimum, æquissimum, ac maximē necessarium in tot mortaliū fallaciis, technis, ac periuriis censerī debet, tamen nunquam aliter prudens iudicis arbitrium ab statis, ac legitimis probationibus desciscere poterit, quā si causā, qua ad id inducitur, expressim adiiciat. quēadmodū etiā receptū cum multis iuris professoribus ponit
- 280 idē Pinel. eod. cap. nu. vlt. quin & generaliter probationes de iudicii substantia nō existerē vulgō vere creditur. vt frequenter placere testificantur Aym. Crauet. cons. cclxv. illustris Marchio col. iiii. ad fin. & qui eum laudat
- 281 Frācis. Turzan. opin. clx. vbi autem vel statuto, vel lege probatio manifesta exigitur, nullus iurando locus est.
- commune

Thesaur. recept. sent.

- commune asserunt Rip. & qui eum laudat Francisc. Viuius lib. i. opin. clxxxvii. nullus item præsumptionibus etiam iure approbatis locus erit. commune affirmat Dec. in rub. colum. xiiii. & colum. xvj. de probation. nec iisdem in casibus, & consequenter in causis criminalibus duæ probationes semiplenæ vnā plenā seu perfectā efficiunt. commune inquit, ac rectè exponit Iulius Clarus in pract. §. vltim. quæstion. lxxiii. v. penul.
- 283 quanuis alioquin generaliter receptum sit duabus semiplenis probationibus vnā perfectè constari. vt attestatur accuratè explicans Francisc. Viuius d. lib. i. opinion. ccccxxvi. quod tamen nec etiam tunc procedet, cū testis vnus de numeratione, alter de rei confessione testificabuntur. quippe quia nec ea in specie applenè probari existimabitur. vt frequenter placitum constituo ex Felin. in cap. licet ex quadam num. 2. de testib. Ias. in l. admonendi nu. 260. ff. de iureiur. Dec. in cap. cū causam nu. 11. de probat. Probationes denique de confisibus incertæ pro nihilo erunt. commune scribit Curt. Iun. conf. xciii. nu. 13.
- 286 Probando, ac probato habendo præfixus à iudice terminus exigit, vt & testium examen & probationis complementum in ipsomet termino fiat. nec sufficiet si testes inducti iam sint, & iurauerint. commune ponit Abb. in capit. licet causam colum. vj. in finem. de probation.
- 287 Procurator ex longinqua regione cum mandato accedens si is esse negetur, qui mandato continetur, fundatam pro se præsumptionem habebit, & contrarij probandi onus aduersario incumbet. commune ponit Viuius lib. ii. opin. ccxxxix. sed & illius mandatum quā testibus, quā scriptis ritè, ac rectè probabitur. commune aiunt Ias. in l. i. num. 7. ad finem, & num. 8. C. de procurat. Boer. decis. cclxxxi. numer. 1. Baluus decis. cxc. nec quidquam oberit si constitutus procurator infamæ arguatur: quia licet infamem creari procuratorem ad causas authoritas iuris pontificij inhibeat, tamen nulla Cæsarei

- farei constitutio interdicat. commune ponit cum Alex.
 291 Turzan. opin. lxxxv. imo, si rem ad viuum refecimus,
 nullo iure id vetari reperiemus. qua de re multa apud
 Marquard. de iudæis. ii. part. cap. vii. num. 3. & num. 4.
 292 ac num. 12. plura apud nos alibi. vbi autem procurator
 litem semel contestatus fuerit, non amplius absq; cau-
 sæ cognitione reuocari ab ipso litis domino poterit, si
 nolit aduersarius, quantumuis ipsemet procurator ve-
 lit. vt comprobata omnium calculis conclusionem, &
 attestatur, & non immerito impugnat grauis profectò
 & acutus iuris interpret Ronchegallus in l. ii. num. 87.
 293 ff. de duobus reis. nemo tamen vel excommunicatus
 procuratorem à principio constituere cogitur. còmunè
 ait Turzan. opin. cxxvi.
 294 Procurator ad matrimonium contrahendum nõ ali-
 ter validè constituetur, quàm si speciali ad id mandato
 creetur, & persona nuncupatim exprimat, cum qua
 matrimonium ineundum sit. vt frequens interpretum
 dogma affirmat Did. à Cou. ruu. in tract. de sponsal. ii.
 295 part. cap. iiii. num. 8. Si autem procurator ad matrimo-
 nium contrahendum ritè constitutus, ac vel cum iure
 iurando reuocatum non iri stabilitus post mandati il-
 lius reuocationem etiam ignorans atque inscius con-
 trahat, nullum prorsus mandatum erit. còmunè inquit
 idem Did. eod. cap. num. 10.
 296 Procurator in iis criminis causis admittitur, in qui-
 bus vel relegationis, vel infamix supplicium, vel num-
 maria tantum pœna imponi potest. commune renun-
 cio ex Paul. in l. seruum quoque §. publicè ff. de procu-
 rato. Marian. Soc. in capit. veniens de accusat. Hyppol.
 in pract. §. sequitur fol. 36. Francif. Viui. lib. i. opin. cclj.
 & Iul. Cla. qui latissimè de materia agit, in pract. §. vlt.
 297 quæst. xxxii. per totam. poterit etiam præterea in iis cri-
 minum causis procurator creari, in quibus ex statuti
 forma absens quis condemnari potest. commune in-
 quiunt Corn. consil. xvii. in princip. & consil. cccxxv. li-
 tera G. lib. iii. & cõs. cxxii. litera F. lib. iiii. Cepolla cõ-
 sil.

Thesaur. recept. sent.

298 *fil. crimin. xlvj. ver. præterea dico. Ang. in l. penult. §. ad crimen fallen. ix. ff. de publ. iudic. quem laudat August. ad Angel. ver. qui iudex videns num. 13. Alex. de Ne-*
uo consil. xc. num. 3. sed quidquid ij iuris satrapæ debila-
terent, contrarium profectò verissimum est, ac repub-
licæ magis vtile. quia alioquin corporeis pœnis nullus
in absentes animaduertendi locus ex id genus statutis
foret. quod etiam receptum asseuerât. Alex. cons. cxvj.
num. 18. lib. iii. Bened. de Plumbin. in l. penult. §. ad
crimen num. 12. & sequent. ff. de public. iudic. Rub. in
l. seruum quoq; §. publicè num. 26. ff. de procuratorib.
atque alij, quos refert, & meritò probat, ac de praxi etiã
cum nonnullis attestatur Iul. Clar. d. quæst. xxxii. ver.
hæc autem.

299 *Procurator plurium nomine nec suam, nec suorum*
iniuriam vindicantium constitutus accusationem iure
prosequetur, licet ipsi met constituentes reo id opponē
te nequeant. vt frequenter scriptoribus probatum ait
Aretan. cap. olim num. 10. de accusat.

300 *Procurator ad rem vendendam creatus, ni mandato*
forma venditionis, ac precij quantitas explicetur, non
poterit suas vices alij demandare. commune pono ex
Alex. & Ias. in l. quod quis C. de procur. Ias. in l. i. ad fin.
ff. de offic. procur. Cæl.

301 *Procurator, qui ad aliquam causam simpliciter con-*
stituitur, & in ea succumbit, appellationem ritè inter-
ponere tenetur, quanuis illam prosequi non cogatur:

302 *at qui ad omnes causas quæ vertentes, quæ fururas ex-*
pressim procurator creatur, appellationem tum inter-
ponere, tum sectari obligatus est. vt cum multis rece-
ptū asseruat Turzan. opin. xciii. quæ intelliges de sen-

303 *tentia licem finienti: nam interloquutionum appella-*
tiones indistinctè prosequi tenebitur, si locus, in quo re-
tractari debent, remotus non erit: commune ait Ias. in

304 *l. inuictus num. 4. C. de procurat. quin & cum intra de-*
cem dies procurator haud appellat, domino nocet. com-
mune inquit rectè moderatus Zas. in l. prima. §. si pro-
curator

curator ff. si quis in ius dicent.

- 305 Procurator, qui solutionis recipiendæ facultatem habet cum clausula, vt in prædictis & circa illa liberam administrationem obtineat, dilationem solutionis debitoribus summo iure largietur. commune inquit Alexand. in l. pactum curatoris. C. de pact. & qui rectè distinguit Francisc. Turzan. opin. lxxxii.
- 306 Procurator tamen fisci vtrū aliquid vendat, nec fidem de precio habere poterit. commune inquit Ias. in l. quæ acta num. 18. ff. de offic. procur. Cæs. Villalob. in sua collecta.
- 307 Procurator, qui ad certum aliquem actum constituitur, non ideo maiori facultate præditus intelligitur, quod postea mandato inserantur verba illa generalia, quod constituens promisit habere rata omnia gesta
- 308 per illum procuratorem. at si dicatur, quod procurator possit facere omnia, quæ præsens dominus posset, cum libera mandatum habere censetur. communia ponit Ias. in l. quæ acta num. 21. & num. 22. ff. de offic. proconsul.
- 309 Procurator quantumcunq; generali mandato creatus, nunquam quidquam ex illius mādati viribus agere poterit, quod vel illicitum sit, vel mandantem alicui pœnæ obnoxium reddat. vt frequenter placitum renuncio ex Ias. à num. 5. atque aliis plerisque omnibus interpretibus in l. si procurator ff. de condict. indebit. Dec. in l. alterius circumuentio ff. de reg. iur. Felin. in cap. i. à num. 8. vt lit. non contest. Curt. Iun. cons. cxlix.
- 310 num. 9. Francisc. Turzan. opin. lxvi. non tamen idcirco verum erit condemnari debere procuratorem in eius litis expensis, quam non inculpate nec absque dolo instituit. quia cum in principali causa aliud longè diuersum agatur, nec quidquam de procuratoris culpa, vel dolo tractetur, succedit Iurisconsulti doctrina in l. de qua re ff. de iudic. essetque perquam iniquum, si procurator antequam ea de re audiretur, ac defenderetur, tanquam culpæ ac doli conuictus in expensis iudicari
- CC posset,

- posset, vel non iudicatus ex tacita ipsius sententiæ virtute expensarum executioni obnoxius fieret. cap. i. cum
- 311 similib. de caus. poss. & propriet. quanuis contrariū existimauerit Bar. & Alex. nu. 7. ver. præterea in l. iiii. ff. de re iud. Salic. in l. non est ignotum C. de admin. tut. Pannon. in cap. i. col. vlt. ad fin. vt lit. non contest. atq; alij frequentius teste Ias. in d. l. si procurator num. 13. ff. de condict. indeb. contra quos alibi latius, & opportunius differetur, illorumq; opinionem vel praxis ipsa rerum optima doctrix abiurauit: quemadmodum Ias. sibi aduersus testatur in d. l. iiii. nu. 13. & in l. i. §. si procurator ff. si quis iudicent. non obtemper.
- 312 Procurator si mandati formam, ac fines sciente domino egrediatur, domino ipsi proculdubio nocebit. at
- 313 si nullum mandatum præcesserit, tantumque domini & scientia & taciturnitas proponatur, longè aliud ius erit. communia inquit latè & diligenter Arius Pinelus in l. ii. part. ii. num. 12. C. de rescind. vend. quod nos in consilio quodam pro domina Gratia à Nafsi multifariam impigrè declaramus.
- 314 Procuratoris mandatum plenè probari debet. commune inquit Ias. in l. cautio num. 11. ver. in ea C. de procur. & vir selectæ doctrinæ Nic. Ant. Grauat. ad Vestrium lib. iiii. cap. v. nu. 24. & seq. ac si de eo non constet, gesta ab illo omnia nullius sunt momenti: vt commune affirmant Alex. in l. licet nu. 1. C. de procur. Balb.
- 315 decis. cccxlvi. nu. 7. probari tamen testibus poterit. commune profitentur Ias. in d. l. si cautio num. 7. Boer. decis. clxxxi. nu. 1. Balb. decis. cxc. & vide quæ scripsi superius ver. mandatum.
- 317 Procuratoris confessio pecuniam mutuò acceptam eius nomine confitentis, qui illam mutuò accipere ipsi iniunxerat, non efficiet, vt mandator conueniri possit. quemadmodum docet Bart. in l. ii. §. vlt. nu. 6 ff. si cert. pet. cuius doctrinam frequenter placitā testantur inibi Alex. col. pen. ad fin. Ias. nu. 20. latè Tiraq. lib. ii. retract. §. iiii. gl. vj. nu. 12. adde Alex. vbi ponit rationem in l. i. §. si

- 318 §. si quis ita nu. 35. ff. de verb. obligat. atque intellige id neutiquam processurum, si procuratori data expressim confitendi facultas sit. ut verò & crebrius tradunt Alex. col. vlt. Purpur. nu. 9 t. in d. §. vlt. Felin. in cap. si cautio col. vlt. de fid. instrum. quidquid Bar. vbi supra reluctari videatur.
- 319 Procuratoris falsi gesta non possunt post defectum mandati appositum rata haberi. commune ausim affirmare ex Angel. in §. item si col. antepenult. institut. de exception. Ias. in l. licet num. 10. C. de procurat. Felin. in cap. causam nu. 9. de iudic. Balb. decis. cccxlvi. nu. 7.
- 320 Antea verò & quæ damno, & quæ vsui domino sunt, rectè validèque dominus confirmat: commune inquit iidem Ias. ac Felin. vbi supra: & liberaliter Sebastian. Vans. de nullit. pagin. 371. num. 112. magis commune cum Alexand. testificatur Francisc. Turzan. opinion. xcii.
- 321 Procuratores quæ ex causis aliorum sollicitè procuratis quærunt, non castrensis peculij, sed aduentitij vicem, ac rationes subeunt. commune inquit Riminald. contrarium ipse rectissimè astruens in §. i. num. 61. & seq. institut. per quas person. nob. acquir. quidquid illum carpat Francisc. Viuius: commune quoque illud attestatus lib. i. opin. ccxlix.
- 322 Prodigus etiam liquidò, palàm, atque apertè bona profundens, antequam illi bonis interdicatur, omnia pro sui animi arbitratu gerere poterit. commune inquit Alex. in l. is cui bonis ff. de verb. obliga. Aretin. in l. is cui bonis col. ii. ff. de testam. Anton. de Tremor. in addit. ad Bon. in pract. exceptionū rub. qui. mo. ciui. num. 7. Villalob. in sua collecta. Aufrer. in addition. ad quæst. Capell. Tholoss. cccxii. magis commune affirmant Vigl. in §. item prodigus num. 3. instit. quib. non est permiff. facer. testa. Boer. in consuet. Biturig. §. viii. in fin. Francisc. Viuius lib. i. opin. ccxlvii. & opin. ccxlviii. stant pro illis (ne nunc iuris loca promam) Cicero elegantem in officiis de Sophocle historiam contexēs,

- 323 & Horatius in tertia illa Satyra omnium facietiarum plena libri.ii. sermon. quamobrem contrarium ineptè inquit commune Anton. Nicel. in gloss. concord. lxx.
- 324 quin & citandus prodigus erit, cum ei curator assignari vult. commune aiunt Cagnol. in l. furiosi ad finem ff. de regul. iur. Francisc. Viuius d. lib. primo opin. ccxlv.
- 325 & antea quam assignetur, pupillariter etiam filiis suis substituere poterit. commune dicit Segur. in l. Imperator num. 10. ff. ad Trebell. vbi autem semel à bonorum gubernatione abactus fuerit, nec si verè frugi erat, atq; est, contractum vllum vel testamentum facere potest. commune ponunt Vigil. num. 4. Stephan. Bodæus ad finem in dicto §. item prodigus. nec veri prodigi contractus à iureiurando vires capiet. commune effatur Alciat. in cap. cum contingat num. 138. de iureiurand.
- 328 si tamen postea isce prodigus, cui bonorum administratio sublata est, & curator additus iam fuit, se se colligat, & ad prudentes, bonosque mores redeat, sub alterius cura statim iure ipso esse desinet. commune proferunt Ias. colum. ix. Hieronym. Butigella num. 33. in l. is cui bonis ff. de verborum obligat. Francisc. Viuius lib. i. opin. ccxlv. nos tamen ea de re alibi probabiliter dubitamus.
- 329 Prodigus à bonis capeffendis exactus pœnas nihilominus ob delicta instar cuiusvis luet. commune aiunt Cagnol. in l. furiosi num. 13. ff. de regul. iur. Anton. Gomez de delict. cap. i. num. 75. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. lx. ver. vlt. quæro. quauis alioquin tùm remediis, tùm prærogatiuis, tùm priuilegiis omnibus fruatur, quæ vel in furiosos, vel in minores annis conferuntur. vt frequenter placitum constat ex Alexand. ac Iacob. à Sancto Georg. in l. si curatorem habens C. de restitution. in integrum. Alexand. & Ias. in l. Imperatores ff. de re iudic. Alexand. in l. Centurio num. 13. ff. de vulgar. Ias. in l. is cui bonis colum. iii. ff. de verbor. obligation. Felin. in capit. pastoralis colum. ii. de iudic. Bolognet. in rub. num. 6. ff. si cert. petat. Anton. Gomez

- 331 mez de contract. cap. xiiii. num. 30. quin & substitutio
quasi pupillaris illi rectè possit fieri. quemadmodum
commune, ac magis commune dogma asserit idem An
ton. Gomez de testament. cap. vj. num. 4.
- 332 Prohibitio alienationis, quæ cum generali bonorum
hypotheca in contractu inserta est, ius alienandi non
tollit. commune inquit Anton. de Fan. de pignori
part. ii. membr. i. num. 4. magis commune pronunciant
Anton. Gomez in l. tauri xl. num. 19. Did. à Cou. ruu.
lib. ii. resolut. capit. xvi. num. 3. contrariam tamen opi
nionem communem ait Grat. consil. xcv. num. 2. & ma
gis communem esse constat, quidquid alij dicant, ex
Alexand. in l. qui absenti §. i. ff. de acquirend. possess. &
consil. lix. nu. 6. lib. v. Soc. Nep. consil. cxviii. lib. ii. Rho
deric. Soarez in relect. l. post rem iudicatam fol. 129. co
lum. iii. ff. de re iudic. Chassan. in consuetud. Burgund.
rub. xi. §. iii. num. 33. Ioan. Crot. in l. filiusfamilias §. Di
ui num. 10. ff. de legat. lib. i. Cagnol. in l. ii. numer. 175.
C. de pact. inter empt. & vendit. Stephan. Forcat. in Ni
comant. iuris cap. xiiii. & sine dubio longè verior, atque
æquior est sententia.
- 334 Prohibitio alienandi extra familiam non inducit ta
citum inter eos fideicommissum, qui in familia censen
tur: sed illud tantum efficit, ut res fideicommisso com
prehensæ antea vèdi nequeant, quam gentiles moniti
se se nolle emere renuncient. commune ait Dec. consil.
ccccxxii. num. 7. & commune nu. 72. magis commune
nu. 198. affirmat Loazes in l. filiusfam. §. diui ff. de leg.
lib. i. quanuis contrarium receptius profiteantur Ant.
Gomez in l. xl. tauri num. 44. Tiraquel. de retract. lib. i.
fol. 28. nu. 112. idq; verius videatur. sed ea de re & quæ
superius ver. alienario, & quæ alibi vberius dissero, veri
tatis studiosi vidento.
- 337 Prohibitionis dispositio generaliter, & in æternum
exaudiri debet. commune inquit Alciat. & Tiraq. li
mit. vii. in l. boues §. hoc sermone ff. de verb. significat.
Marc. Mant. de soluend. argument. pag. 313. post prin.

& videto quæ hanc etiam in rem obseruantur superius
ver. negatio.

338 Prohibita alienari longissimo tēpore præscribētur.
commune pronunciant Corn. cons. cxvii. lib. i. & consil.
cxciii. ad fin. lib. iii. Balb. de præscrip. v. par. quintæ par.
quæst. iiii. num. 4. Rip. nu. 113. Io. Crot. nu. 140. Alciat.
nu. 47. Loazes nu. 191. in l. filiusfam. §. diui ff. de legat.
lib. i. & hanc etiam in rem vide quæ superius notantur
ver. alienari.

339 Prohibitum sine certa causa aliquid facere si causam
illā interuenisse asserat, fidem non merebitur, nec actus
idcirco valebit. commune pono ex Alexand. Ias. ac De
cio in l. si donatione C. de collat. Soc. consil. lxxv. & con-
sil. lxxvi. lib. i. Aym. de antiquit. part. ii. à num. 10. cum
sequentib. Ferret. caut. xxxiii. col. ii. Rip. in l. si vnquam
quæst. xii. C. de reuocan. donat. Ar. Pinel. in l. i. part. iii.
num. 23. & pag. 106. col. ii. vers. ix. limita C. de bon. ma-
tern. videto etiam hac de re, quæ superius scripsi ver.
assertio.

340 Promissio, quæ absque causa fit, nullius est momen-
ti. comune dicit Alex. consil. clii. nu. 2. lib. ii. & consil. cvii.
nu. 1. lib. vj. Io. Ceph. qui limitat consil. cviii. per totum,
sed tu videto, quæ latius obseruo ver. stipulatione.

341 Promissio ob turpem causam, ne quis scilicet iniu-
riam faciat, vel vt faciat, vel si iniuriam fecerit, vel si nō
fecerit, nulla ipso iure prorsus est. vt censet Accurs. in
l. iurisgentium §. si ob maleficium ff. de pact. cuius opi-
nionem receptam esse constituo ex Bart. & cæteris plæ-
risquē omnibus iuris interpretibus in illo eodem §. ex
Bart. rursus Salic. & Fulgos. in l. penult. ff. de condict. ob
tūrp. caus. ex Bart. denique Alex. Ias. ac reliquis scriben-
tibus in l. generaliter ff. de verb. oblig. ex Aret. ac Rip. in
l. si plagij ff. illo eod. tit.

342 Promittendi verbum tam publicæ, quàm priuatæ
scripturæ insertum in re dubia stipulationē præferret
commune aiunt Marcell. Berincut. in rub. ff. si cert. peti.
Caccialup. de pact. quæstion. iiii. atque ita consuluit
Alexand.

- Alexand. consil. lxxviii. colum. i. lib. iiii. quem inaduer-
 343 & tunc semper præsentia partium præsumitur, nec ali-
 344 ter probari necesse est. commune inquit Galeaul. in l. i.
 345 num. 66. ff. de verborum obligation. limitabis tamen ut
 id neutiquam procedat, & cum id, quod actum est, ali-
 ter valere potest, & cum id verbum in contractu inno-
 minato respectivo inseritur, quemadmodum frequen-
 ter interpretibus placuisse videtur ex iis, quos laudat
 Eman. à Costa in l. si ex cautione. iiii. declarat. num. 12.
 346 & sequentib. C. de non numer. pecun. limita item ut
 locus huic dogmati frequenter placito non sit, cum pri-
 uata scriptura vel à mercatore, vel ab alio iuris imperi-
 to exarata proponitur. commune tradit Viuius lib. ii.
 347 opin. cccxxxviii. Si autem isthoc promittendi verbum
 testes in suis depositionibus proferant, non stipulatio
 inde colligetur, nec significata ducentur. ut frequens
 placitum memoriæ prodiderunt Alexand. consil. clxxiii.
 num. 7. lib. vii. Marcell. Berincut. in rub. ff. de verborum
 348 obligat. immo nec tunc suffecerit testes deposuisse in-
 terrogatione præcedente sequutam fuisse promissio-
 nem, nisi etiam incontinenti id factum adiecerint.
 quemadmodum commune affirmant Ias. num. 44. Ia-
 cob. num. 35. in l. si vnus §. pactus ne peteret ff. de pa-
 ctis. idem Ias. numer. 1. Alciat. num. 6. Iacob. de Ni-
 gris à num. 3. in l. i. §. primo ff. de verborum obligation.
 349 quanuis huic ampliacioni meritò reluctentur Aretin.
 in l. sciendum num. 7. ff. de verborum obligation. Ga-
 leaul. in dicto §. primo l. i. uum. 6. ff. de verborum obli-
 gation. Afflict. decisi. cxx. sed hac de re tota copiosius
 alibi.
- 450 Promittens donare non tenetur donare, ut commu-
 ne dicit Andr. Alciat. in l. i. nu. 16. ff. de verborum obli-
 351 gation. quanuis contrarium malè asserat receptum
 Francisc. Rip. de donation. lib. iiii. capit. xii. tu videto
 quæ hanc in rem copiosius obseruantur superius ver.
 donatio.

Theſaur. recept. ſent.

- 352 Promittens ſe ſe æſtimationi iniuriæ ſtaturum, quam offeſus ipſe fecerit, ad arbitrium boni viri confugere non prohibebitur. commune inquit Lanfranc. de arbitr. col. xi. Viuius lib. i. opin. cclvi.
- 352 Proprietarium ſe dicens, aut proprietatem ad ſe ipſum pertinere affirmans ſuccumbet, ſi dominium dumtaxat vtile ſibi competere probauerit. commune aio ex multis, quos citat Ar. Pinel. in l. i. part. ii. nu. 8. C. de bon. mater. ex Marmer. nu. 7. Coraſ. nu. 39. in l. natura
- 354 liter §. nihil commune ff. de acquir. poſſ. quanuis cōtrarium verius, ac non minus receptum oſtendat Arius Pinel. vbi ſupra. cum quo ſum.
- 355 Proteſtatio (vt vulgo ſandi mos eſt) ſimpliciter facta nihil operabitur, niſi actus is, de quo fit, tunc temporis, cum fit, vel incontinenti explicetur, ſiue actus ille ab vnius voluntate, ſiue à libero plurium arbitrio pēdeat. cōmune atteſtatur Felin. in cap. cum M. col. xxiiii. de conſtitut.
- 356 Proxenetæ non aliter quàm vtroque reo conſentiente integer teſtis exiſtimabitur. commune aiunt Alex. conſil. xiii. colum. iiii. lib. i. Curt. conſ. cxii. num. 8. ac latè Franciſc. Viuius lib. i. opin. cclviii. cui adde Io. Cepha. conſ. lxxv. num. 23.
- 357 Pubertati proximus mas cenſetur à decimo, & dimidiato anno, ſcēmina à nono & alterius dimidio. commune aiunt Dec. in l. pupillum in princ. ff. de regul. iur. latiſſimè Did. à Cou. ruu. de ſponſa. ii. par. cap. v. nu. vlt. Viuius lib. i. opin. ccli.iii.
- 358 Publica delicta quando dici, ducique debeant, ex multis receptis interpretum ſententiis ponit eleganter, & copioſè Iul. Clar. in praſt. crimin. §. i. in princ. ad quem ſemper hac in materia recurrito.
- 359 Publiciana in rem actio totiens in eum deferitur, qui rem à non domino adeptus eſt, quotiens in eundem ſi à domino rem naſtus eſſet, dominium tranſiret. commune dicit Anton. Gomez de teſtament. cap. v. nu. 13.
- 360 ver. item adde & extende. quin nec alij vnquam dabitur,

tur, quam illi, qui & bona fide titulum à non domino consequutus sit, & vacuam possessionem semel nactus fuerit, vt frequenter placitum inquit Alex. in l. iiii. §. ex contrario num. 40. ff. de acquir. posses. Præpos. in cap. reintegranda. iiii. q. i. Ludouic. Gomez in §. sed istæ nu. 30. instit. de action.

361 Pupillus infante etiam maior sine tutore in ius vocari nequit. commune dicit Alexan. in l. nec impuberes ad fin. ff. de in ius vocand. magis commune pronunciat meus iuris doctor Arius Pinel. in l. i. par. ii. pag. 67. col. ii. & iii. C. de bon. mater. tradit de eo multa Viuius lib. i. opin. ccliii.

362 Pupillus pubertati proximus iureiurando obligatur. commune aiunt Dec. in l. pupillum. nu. 3. ff. de reg. iur. Ioan. dilect. de art. testand. caut. §. nu. 2. Anton. Gomez

363 de contract. cap. xiiii. nu. 18. ver. quod extendè. Sed contrariam opinionem affirmat magis communem Andr. Alciat. à quo sto, in cap. cum contingat nu. 144. de iur. iuræque de re latè alibi.

364 Pupillus intestatus mori haud propriè dicitur, quãuis ex frequenti loquendi vsu dicatur. commune inquit Boer. in consuet. Biturig. rub. des costumes concernens les testamens. §. iiii.

I VÆSTIONIBVS nec locus est, vbi pēna corporis imponenda nō est, nec item, cū aliter probari delictum potest. communia inquit Did. à Cou. ruu. in pract. quæstio. xxiii. col. iii. & qui latissimè ex receptis sententiis scribit quando & vbi quæstiones procedant, Iulius Clarus in pract. §. ult. quæstio. lxiiii.

3 per totam. si quis autem iudex aliquem quæstioni iniuste subiecerit, pœnam capitis luet. commune proferrunt Hypp. in l. quæstionis modum nu. 73. ff. de quæstion. & in pract. §. expedita nu. 87. in finem Iulius Clarus, qui plures refert, & rectè atque accuratè totam hanc rem explicat in d. quæst. lxiiii.

qua-

Thesaur.recept. sent.

4 Qualitas, quæ alicui fundamentum intentionis est, ab eo necesse est probetur, nec satis erit ipsammet intentionem solam probari. commune dicit Curt. Jun. conf. cxxiiij. nu. 11. quin & qualitas seu facto seu delicto in accusationis libello adiuncta nisi manifestò probetur, quamuis delictum ipsum simpliciter probetur, condemnatio procedere nequit. commune aiunt Roman. cõfi. cx. & cõfi. clxvii. col. vlt. Alex. cõfi. clxvi. videtur fortasse ad fin. lib. vii. Hypp. cõfi. vii. col. pen. & qui rectissime hoc explicant tunc demum processurum, cū qualitas illa adiuncta delictū alterius generis reddit, Anton. Gomez de delict. cap. xi. nume 7. Iulius Clarus cū quamplurimis in pract. §. vlt. quæst. lxvi. vers. sed quid si pro parte.

6 Quantitatis debitor quanuis ob incendium non liberetur, tamen si propter aliquam speciem, quæ incendio intercepta sit, quantitatem debeat, liberabitur, ut est Bart. doctrina in l. quod te mihi nu. 4. ff. si cert. pet. quæ frequenter interpretibus placuit teste Alex. nu. 4. Ias. num. 15. ad illam eandem lac teste etiam Dec. cõf. fil. vii. & Did. à Con. ruu. lib. ii. resolut. cap. iiii. num. 14.

7 quod tamen exaudiri ac recipi solum debet, quādo species illa creditore inuito solui quantitatis loco possit. quemadmodum vere resoluunt ad illammet l. quod te mihi, Paul. nu. 9. Alex. nu. 5. Soc. nu. 12. Ias. nu. 15.

8 Quantitatem qui in diuersis apochis se recepisse cõfiteretur non de eadem, sed de diuersa quantitate exaudiri, intelligique debet. commune inquit Alexā. cõfi. iiii. circa primum col. i. ver. quin imo plus lib. i.

1 APTOR is demum dicitur, qui & de loco ad locum libidinis causa mulierem abducit & abducendi animo, non commodioris coitus gratia id patrat. commune ponunt latè Iulius Clarus in pract. §. Raptus in prin. Fracis. Viuius lib. i. opin. clvii. si autem is verè ac proprie raptor matrimonium cum rapta contraxerit, quod iuxta benignam.

- gnam iuris pontificii licentiam proculdubio inire potest, poenas raptus euadet. commune assueuerant Paris. consi. clxx. num. 6. lib. iiii. Anton. Gomez meus iuris doctor in l. lxxxiii. tauri nume. 43. quauis bonis fisco applicandis nihilominus euertatur. commune aiunt Marcus decis. ii. nu. 3. & qui illum refert, atque hoc memorabile censet Iulius Clarus in d. §. raptus versi. pen.
- 3 quin & cum raptor raptam carnaliter non cognouit, non luet poenas l. vna. C. de rapt. virgin. vt frequenter placitum affirmant Boer. decis. cccxvi. num. 4. Did. à Cou. ruu. in clemen. si furiosus fol. 278. de homicid. & qui id cum matura distinctione probat Iulius Clarus in d. §. raptus ver. sed quid. tamen si Ias. atque Aegidius Bossius, qui illum laudat, seuerè nimis cōtrarium amplectantur, ac receptum dicant.
- 4 Ratio legis vel statuti si tantum vna reddi poterit & si expressa non sit, expressæ loco habebitur. commune inquit Dec. consi. cccxxxiii. col. iiii. Curt. Iun. consi. cvii. nu. 6. asserunt idem Dec. consi. ccccliii. colum. ii. Ruin. consi. xxxi. nu. 3. lib. ii. Paris. consi. lxxxiii. nu. 23. lib. iii. Beltrand. consi. ccc. num. 3. lib. i. Soc. Nep. consi. clxvii. nu. 21. lib. ii.
- 5 Ratio nec par, nec maior etiam in legum correctionibus, quidquam operabitur. commune asserunt Ias. in authen. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. Turzan. opin. xcvi. & hanc quoque in rem videto quæ superius scribo ver. extensio.
- 6 Rationes qui alicui reddere tenetur, illarum libros in primis ipsi reddere cogetur, vt est communis resolutio Curabar. per illum tex. in l. ult. §. i. ff. de lib. legat. docet idem Bar. ac Paul. in l. cum seruus in princ. ff. de condit. & demonstra. idem Bar. in l. i. §. quod de frumentaria. ff. de administr. rerum ad ciuit. pertinent. & in l. i. §. officio. ff. de tut. & ration. distrahen. latè Dec. consi. clxxviii. & consi. cxcii. col. i. Chassan. in consuet. Burg. rub. vi. §. vi. à nume. 1. fol. 222. procedetque illud non tantum in seruis vel institoribus aut factoribus vt Imol.
- 7 &

Thesaur. recept. sent.

- & Cuman. existimarunt in d. l. cum seruus, sed & in quibusvis aliis personis, vt diligenter tradit Socin. in l. quanuis colū. ii. ver. postremo. ff. de condit. & demonstrat. ac Dec. vbi supra. veriorque ac receptior ea est opinio, si qui rationes illas reddit nihil damni ex libris penes se non retentis passurus videatur. rationum autem liber ex parte probari, ex parte improbari non poterit. quemadmodum frequenter placitum ponit Francisc. Viuius lib. i. opin. cclix. cum Corn. consil. lxxxii. col. pen. lib. iiii.
- 10 Ratum fieri, haberiue aliquid in alterius damnum non potest. commune aiunt Dec. consil. ccxlvii. nu. 5.
- 11 Curt. Iun. consil. lxxvi. nume. 6. sed & nec illud, quod tuo nomine gestum est, ratum eo tempore habere poteris, quo amplius geri ipsum non poterat. commune pronunciat Anton. Gomez in l. xlv. tauri nume. 53. in
- 12 delictis præterea vt vllus ratihabitioni locus sit, necesse est tum delictum eius nomine admissum esse, a quo ratum habeatur, vt commune inquit Aret. consil. clix. num. 3. circa primum, tum etiam vt eius generis
- 13 delictum sit, vt ad alterius offensionem, non ad illud sciipientis libidinem patratum intelligi debeat. commune affirmat Iulius Clarus in pract. §. vlt. questio. lxxxvii. vers. vlt. nihil autem ratihabitionem prohibet, aut remoratur illius absentia, cui tanquam profuturus actus probatur. commune aiunt Crauet. de antiquit. tempor. par. i. nume. 123. ver. absenti. Viuius lib. i. opin. iiii.
- 14 Rebellis impunè occidi potest, ac deinde foedissimæ eius criminis labi obnoxius tum probari, tum declarari. commune aiunt Aegidius Boscius in pract. tit. de hæret. nu. 29. & in tit. de crimine læs. maiest. nu. 119. & qui merito ea in re hæret Iul. Clar. in pract. §. læsæ maiestatis ver. hinc infertur. cur enim inauditum quenquā occidi licebit? cur tanta grassandi fenestra aperietur? verum ea de re alibi vberius.
- 15 Reconuentioni ex causa plenè atque exactè excutienda

tienda locus non est ob causam summam agitandam:
atque id, quod ad spontanei processus effectum. ut fre-
quenter placitum ponit Franciscus Viuius lib. i. opin. cclviii.

19 Recusatio iudicis non minus illius iurisdictione sus-
pendit, quam quæuis appellatio ritè interposita. comu-
ne inquit Anto. de Tremor. in addit. ad Bon. in rub. de
recusat. in fin. Villalob. in sua collect.

20 Reges originem à iure gentium trahunt. commune
inquit Anton. Corset. de potest. reg. quæst. i. Iouemque
21 in terris hoc est Deum optimum maximum procul-
dubio repræsentant, ut ubique tum omnis philosopho-
rum schola, tum multifonus poetarum còcentus tum
denique serium theològorum studium proficitur. me-
22 minisse tamen in primis vel illud maximè omnes ij de-
bent, quod alicubi Horat.

Regum timendorum in proprios greges,

Reges in ipsos imperium est Iouis

Clari gyganteo triumpho,

Cuncta supercilio mouentis.

23 Rei vindictio pro singulis tantum rebus competere,
intentarique potest. commune dicit Anton. Gomez de
24 testamen. cap. v. nu. 7. competet autem & contra merum
rei detentorem, ut commune ait Ioan. Coras. in l. na-
25 turaliter. §. nihil commune nu. 3. ff. de acquir. posses. nò
tamen aduersus eum ritè intentabitur, qui cum re nec
possideat, nec teneat, eam potest restituere, si velit. com-
26 mune inquit Alex. in l. Pomponius. §. si is qui precario
nu. 22. ff. de acquir. poss. ac non solum in domicili loco
sed ubi res ipsa sita est, rei vindicatione quis pulsari po-
terit. commune scribunt Panorm. in cap. sanè de foro
compet. Turzan. opin. cxxvii.

27 Religionis professio sub ea còditione vel modo susce-
pta, qui vel continetia, vel paupertatis, vel obedientia
voto reluctetur, irrita prorsus est. commune ait Did.
28 à Cou. ruu. de sponsal. ii. part. cap. iii. §. i. nume. 18.
quin & si quocunque metu vel etiam reuerentiali, ut
doctores fantur, vel obsequiali seu officioso induatur,
nullius

Theſaur. recept. ſent.

nullius erit ponderis, ac momenti. commune interpre-
tum dogma pronunciat idem Did. à Cou. ruu. d. cap.
iii. §. vi. nu. vlt.

- 29 Religionem ſi pater ingrediatur, liberi ipſius ſic ſta-
tim ſui iuris ac mancipii efficiuntur, vt & teſtari & cæ-
tera quæuis ritè gerere poſſint. commune affirmant
Iaſ. in l. patre furioſo nume. 45. ff. de ijs qui ſunt ſui vel
alien. iur. Boer. deciſ. cxxi. num. 2. & ſeq. Franciſ. Viuius
lib. i. opin. cxxi. col. ii. ac præterea uſuſfructus, quem de-
- 30 liberorum bonis carpebat, nec penes ipſum manet, nec
monaſterio cõciliatur, ſed ad liberos proprietatum do-
minos reducit. commune aiunt Salicet. in auth. idem
eſt C. de bon. quæ lib. Did. à Cou. ruu. in cap. ii. num. 8.
- 31 de teſtamen. quanvis Alex. atque alii apud Franciſ. Vi-
uium lib. ii. opin. ccxx. contrarium perperam receptum
effutiant. Si verò religionem filius profiteatur patriæ
potestatis vinculis exemptus ad ea duntaxat cenſebi-
tur, quæ ipſi commoda non erunt. commune dicit An-
ton Gomez de teſtamen. cap. iiii. nu. 3. & cap. x. nu. 10.
- 33 nec tamen propterea bonorum ipſius uſuſfructu pater
labetur. commune pronunciant Did. à Cou. ruu. in
cap. quia nos nu. 2. de teſtamen. Vaſquius in tract. de
ſucceſſ. proceſſ. cit. qui teſtar. non poſſ. lib. i. §. i. num. 41.
- 34 ſemper autem cuiuſcunque teſtamentum ob religio-
nis initia rumpitur. commune ait Ioan. dilect. de hæ-
red. inſtit. tit. iii. caut. ix.
- 35 Religionis initiatio non impedimento, moræuè eſſe
debet, quominus ob crimina antea commiſſa atque an-
tea in accuſationem deducta ſanctæ iure pœnæ luan-
tur. commune aſſerit Marquard. de iudæis par. iii. cap. v.
- 36 num. 3. nec quidquam proderit ſi quis ſe ante patrati
delictum religionem vouiſſe iuret. quippe nec is vel
eccleſiaſtici fori prærogatiuis potietur, vel vltrices pœ-
nas euadet. vt praxi vera rerum doctrice receptum con-
tra vulgares interpretum gerras atteſtatur Iulius Cla-
rus in præſt. §. vlt. q. xcviij. ver. ſed quid.
- 37 Religionis profeſſio vicem filiorum ſubit quo ad
exclu-

excludendum substitutum: vt frequenter placitum in-
quiunt Fulgos. consil. l.iii. Angel. consil. lxxx. incipit, que-
stio subtilis est, colū. iii. & vide quæ hanc etiam in rem
inferius obseruo ver. substitutio in liberorum defectū.

38 Religionem professuris, vel professis si quæ statuta
succeedendi ius adimant, nihil generaliter atque indi-
stinctè valebunt. commune inquit Alex. consil. cxxxix.
viso themate col. pen. lib. ii Bolognet. num. 105. Marc.
Mant. num. 78. cum sequent. in l. ult. C. de pact. Viuius
39 lib. i. opin. cccxii. an autem illi, & quando non solū hāc,
sed & aliam testamenti factionem habeant, differit la-
tissimè ex receptis interpretum sententiis Iulius Cla-
rus de testamen. q. xxviii. cum duabus sequen. a quem
de materia acturus recurrito.

40 Religionem ingressa filia, cui, si sacris imbueretur,
ducēta, si nuberet, mille nummum sestertia legata erāt,
integra mille consequetur. commune ponunt Hypp. in
l. vna nume. 45. C. de rap. virgin. Eman. à costa cum
Dec. Felin. & Ferret. in l. cum tale. §. si arbitrato. am-
41 pliat. xi. num. 5. ff. de condit. & demonstrat. intellige ta-
men nisi si testator prohibeat expressim ne illa mille
nummum sestertia aliter filia adipisci possit, quàm si
matrimonium inierit. commune asserunt Dec. consil.
ccccix. col. ii. Berous in cap. in præsentia num. 494. &
42 seq. de probat. Viuius lib. i. opin. cxxv. quanuis mihi so-
lidas hac in re iuris vtriusque rationes intuenti verius
multò videtur vt vel vtroque casu, vel neutro potius
filia admittatur. Sed hac de re copiosius alibi.

43 Religionis ad alterius populos qui merces, veritas
detulisse probabitur, si pro captiuorum redemptione
id esse factum cōstiterit, nulli fraudi damnovè illi erit:
44 si tamen interim dum merces asportantur, intercipien-
tur liberari, recuperariuè non poterunt. commune
infir Marquard. de iudæis par. prima cap. v. nume. 4.
& sequen.

45 Relinquendi verbum cum vniversali bonorum no-
mine, vel cum aliqua illorum parte coniunctum ad
insti-

Thesaur.recept.sent.

- institutionem refertur . vt si quis, verbū causa , omnia sua bona, vel quartam bonorum suorum partem alicui reliquerit, hæresis institutus dicetur, ac ducetur, cui relinquitur. commune dicunt Ias. in l. cum ij in princ. nu me. 6. ff. de transact. & in auth. nouissima nu. 33. C. de inoffic. testament. Arius Pinelus in rub. part. i. num. 15.
- 46 C. de bon. matern. at si isthoc relinquendi verbum ad rem aliquam particularem vel certam quampiā quantitatem referatur, ad institutionem trahi non poterit. commune ponunt Turzan. opin. xxxvii. Viuius lib. i opin. ccccxi.
- 47 Remissio delinquentis ad commissi delicti locū vsu abolita, ac praxi communi antiquata iam est. vide supra ver. delinquens.
- 48 Renunciatio etiam iureiurando munita casus insolitos, & incogitatos non complectitur. commune inquit
- 49 Alex. consi. xxviii. col. pen. lib. i. quin & generalis & indefinita renunciatio non comprehendit futuri fides commissi ius, vt receptum affirmant. Soc. consi. xxv. col. xv. lib. ii. Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres in v. quæst. ff. de verb. oblig.
- 50 Renunciari legi interdicenti cum iure iurando quicuis poterit. cōmune prodit Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 73. ff. de verb. oblig. post Alex. in l. si constante. §. quoties. ff. solut. matri.
- 51 Represaliis, vt doctores fantur, qui causam dedit, seu
- 52 communitas aliqua sit, seu quispiam priuatus fuerit, damnum ex illis passo omne omnino refarciet. commune atque indubitatum latè ait Francis. Viuius lib. ii. opin. xxxv. post Ias. in l. ij. §. vlt. col. vlt. ver. extat glos. ff. de verb. oblig. quod tamen non procedet cum iniuste & contra æquum ac bonum concessę illæ arguentur. vt est frequenter per l. si per imprudentiam. ff. de euiet. in d. §. vlt.
- 53 Rescriptum principis, quod nouas atque insolitas clausulas præ sefert, falsum censetur, & ad rem conferri non debet. commune ait Ioan. Nicol. in addit. ad Alciat.

- 54 Alciar. de præsumpt. reg. ii. præsumpt. iii. in fin. si autem princeps aliquod rescriptum aduersus legem aliquam futuris principum concessionibus, ac priuilegiis non derogantem indulserit, & nullum graue damnum inde alteri irrogetur, non opus erit clausula obstantes leges repellenti, vt huiusmodi statutum valeat: ac
- 55 si rescriptum illud graui damno aliquem mactet, clausula illa generali, non obstantibus legibus contrarium
- 56 disponentibus opus habebit. quod si non solum alteri insigne damnum inferat, sed & aduersus legem aliquam futuris eiusmodi concessionibus repugnantem rescriptum præbeatur, specialem clausulam requirer, qua lex aduersa nuncupatim appelletur, ac non ob stare præcipiatur. verum enim uero si damnum insigne nemini rescriptum creet, quanuis contra huiusmodi legem præstetur, generali illa clausula contentum erit, nec specialem legis aduersantis deprecationem requirit. communia asseuerat Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. part. cap. viii. §. ix. num. 6.
- 58 Rescriptum per subreptionem impetratum, atque omnia illud subsequuta nullius ponderis, ac momenti ipso iure sunt. comune inquit Bern. Dias reg. cccxlv. & vir memorabilis diligentia Nic. Ant. Grauat. ad
- 59 Vestr. lib. iii. cap. viii. nu. 14. erit tamen appellandum tunc à tacita, tum ab expressa allegatæ subreptionis reiectione. vt commune affirmant Abb. in cap. cæterum nu. 9. de rescrip. Feli. in cap. suborta nu. 4. de re iud. idem Nicolaus vbi supra num. 15.
- 60 Rescriptum qui adeptus est illi renunciare iure poterit, tametsi is reluctetur, contra quæ impetratum est. commune interpretum dogma asserit Francis. Turzan. opin. xxxiii. vbi cum Felin. nonnullos casus merito excipit.
- 61 Rescriptum secundum si primi mentionem non fecerit, exceptione nullum reddi poterit, quauis iure ipso valeat. commune ait Panorm. in cap. cæterum nu. 5. de restitut.
- 62 Respondere qui simpliciter ex statuti forma tenetur, &

Thesaur. recept. sent.

alioquin pro confesso haberi debet, non simpliciter respōdisse videbitur, si dicat quod centū nūmos, quos Mēuius ab eo petit, non recepit, & quod si aliud aliqua ratione apparuerit, ait se illos in eiusdē Māuii negocia expendisse. cōc inquit Ias. in l. i. §. si quis simpliciter col. iiii. ff. de vulg. & pupil. Boer. decis. cccxxxix. nu. 4.

63 Responsuris de facto proprio tempus ad deliberandum non indulgetur. commune proferunt pract. Conrad. pag. cclxxx. nume. 2. Amad. de synd. nume. 184. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xlv. ver. sed hic quero.

64 Restitutio ex ignorantie capite aduersus triginta annorum prescriptionem concedi proculdubio debet. commune affirmant Alexan. consi. lxxvii. colū i. lib. vi. Bertrand. consi. xv. num. 42. lib. i. Gozad. consi. lvi. nume. 11. Curt. Iun. consi. lvii. num. 3. Balb. de præscr. iiii.

65 par. quartæ part. quæst. xxix. quanuis contrarium commune perperam affirmet Soc. consi. ii. col. pen. ver. præterea lib. iiii. Sed & post quadraginta annorum spatia ecclesiæ, ac pauperibus conueniet. commune inquit Boer. decis. xxxix. nu. 7. Bellon. consi. xlvi. nu. 15.

66 Restitutio in integrum & contra sententiam dabitur scripturæ denuo repertæ nomine. vt frequēter placitum ait Curt. Iun. consi. xviii. nu. 1. nec hæc nec alia

67 restitutio relegato iustē illam postulāti deneganda est. commune inquit idem Curt. consi. clxxxii. nu. 13. om-

68 nis tamē in integrum restitutio in pœnis flet. commune effert Mauric. de restitut. in integrum cap. clii. vbi

69 autem postulata in integrum restitutio est sententię executionem remorabitur. commune dicunt Paris. con-

fil. 100. nume. 18. lib. i. Bellon. consi. xviii. nu. 22. Did. à

Cou. ruu. in pract. quæst. cap. xxv. nu. 7. amicus noster

70 Grauat. ad Vestriū lib. viii. cap. iiii. num. 25. nec initium

antea capiet restitutionis in integrum petendæ tempus quā a scientiæ die, quanuis antea centum anni præterfluxerint. commune affirmant Dec. consi. xxxvi.

Ioan. dilect. de art. testand. titu. xi. caut. i. Viuius lib. i. opin. cxlvi. col. ii.

Resti-

- 71 Restitutio in integrum & ob res minimas minori concedetur. vt verius ac receptius asserunt Arius Pintelus in l. ii. par. i. cap. i. num. 26. C. de rescind. venditio. Did. à Cou. ruu. lib. i. variarum resolut. cap. iii. nu. 11. Emanuel à costa in l. Gallus. §. & quid si tantum ij. par. nu. 77. cum sequent. ff. de lib. & posthum. quæ si in
- 72 ijs minori indulgetur, quæ indiuidua & cõiuncta sunt, ad consortes dilatatur. commune ponit Mauric. de restitut. in integrum cap. clxxxv. præbebitur autem omnis restitutio regi, quæ minori conceditur. commune
- 73 pronunciat Boer. decis. cclxv. nume. 2. quin & Reginæ quoque indulgebatur vt iudicatum attestatur Luc. de pen. in l. cubicularios de proxen. sacr. cubic. lib. xii. & cuius etiam reipublicæ, cuius vrbi atque etiam castro popularibus ita referto, vt suis administratoribus regatur proculdubio elargietur. commune ponunt Roman. consi. ccccxxiii. pro pleniori lib. iii. Dec. consi. xlii. in fin. Turzan. opin. cxli. & amicus noster Nicol. Ant. ad Vestrium lib. viii. cap. iii. nu. 22. qui verò restitutio-
- 76 nem in integrum iure minoris desiderat, allegare ac probare debet se vel propria facilitate, vel aduersarii dolo læsum esse, at quòd adhuc intra restitutionis tempus sit, nec allegare necesse habet. commune dicunt Ioan. Nicol. in additio. ad Alciat. de præsumpt. regu. i. præsumpt. xlii. pag. 161. Emanuel à costa in l. si ex cautione post limit. vlt. pag. 179. nume. 3. C. de non nume.
- 78 pecu. Viuius lib. i. opin. ccxv. huic porrò restitutionis beneficio minor minori in ætate renunciare nequit,
- 79 ad maiorem ætatem perductus nulla re id facere prohibetur. commune effatur Panorm. in cau. v. diligenti de for. competen.
- 80 Restitutio in integrum etiam post decursum quatuor annorum spacium, si enormissima læsio arguatur concedi debet. commune fatetur Socin. consil. cclxvi. in causa. colū. xij. lib. ii. & semel atque petita restitutio
- 81 est sententiæ executionem impedit. commune inquit Ias. in l. qui se obtulit. §. condemnatum nume. 23. ff. de

Thesaur. recept. sent.

re iud. amicus noster Grauat. ad Vestrium lib. viii. cap. iii. nu. 25. & vide supra nu. 69.

- 82 Restitutioni subiecta quibus interpretum definitionibus illustrentur vide supra vers. alienari & vers.
- 83 prohibita & memineris quod nec pro se ipso redimendo filius alienare illa poterit, commune dicunt Ias. in authen. res quæ nu. 20. commune de legat. Arius Pinelus merito atque humaniter, in contrariam sententiam abiens in auth. nisi tricennale num. 36. prope fin. C. de bon. mater.
- 84 Restituitur ad appellandum reipublicæ causa absens ut frequenter placitum aiunt Aret. consi. clx. nume. 7.
- 85 Curt. Iun. consi. lx. nu. etiam 7. cuius quidem restitutionis effectus is est, ut & absentia, & impedimenti reimpus de medio auferatur. commune inquit Balb. de præscrip. par. vi. quæst. i. casu xxii. nu. 26. & vide quæ superius obseruo ver. absens.
- 86 Restitutus principis gratia bñitus, vel deportatus non ea bona recuperat, quæ iam in tertium alienata sunt. commune inquiunt Felin. in cap. inter quatuor de maior. & obediens. Ias. consi. cxxxix. in causa. col. vlt. lib. j.
- 87 Viuius lib. i. opin. ccxliiii. excipies tamen ubi fecunda atque vberi clausula restituitur, & si fructus inter deportationem & gratiam perceptos nunquam seruet. commune ponit Viuius ubi supra, & qui latius de hac re agit, Iul. Clar. in pract. §. vlt. quæst. lix. ver. itē quæro, cum seq.
- 88 Retractatio actus ab aliquo gesti in pœnis numeratur. commune asserit Boer. decif. j.
- 89 Resuscitari testamentum rumpent, & si hæreditas ab alio adita iam sit. commune dicit Fulgos. in l. iura constitui. ff. de legib.
- 90 Reuendendi pacto obligatus si rei tradendæ facultatem habeat, non satisfacit soluendo eo, quod interest, sed rem omnino tradere cogitur. commune ait cordatè ac diligenter Ar. Pinel. meus iuris doctor in l. ii. part. ii.
- 91 cap. iii. nu. 22. C. de rescin. vèd. licet autem reuendendi pactum

paſtum in tempus perpetuū ineatur, ritè triginta an-
 norum curriculum illi præſcribetur. commune teſtantur
 Iaſ. in l. petens nu. 10. C. de paſt. & in l. ſi mater. col. vlt.
 C. de inſtit. & ſubſti. latiffimè Balb. de præſcrip. iiii. par.
 quintæ part. princ. quæſt. iiii. & qui contrarium non de
 nihilo cum Fabian. tentat Anton. Gomez de contract.
 cap. ij. num. 28.

92 Reus iuſtis de cauſis litigans non condemnatur in
 expenſis. vt frequenter placitum inquit Cagnol. in l.
 qui in ius nu. 25. ff. de reg. iur. & vide quæ ſuperius ob-
 ſeruo ver. expenſæ.

93 Rubrica ſi legibus ea contentis generalior ſit, rectè
 in ſui ipſius generalitate allegatur. cõe effert Curt. Iun.

94 conſi. lxxv. nu. 13. nec à legibus aſtringitur, ſed illarū tra-
 ctatū amplificat potius, ac dilatat. cõe ponūt idē Curt.
 conſi. cvii. num. 2. latè Viuius lib. i. opin. cccxiii.

95 Ruſtici teſtamentum tunc demum quinque teſti-
 bus ritè conditum cenſebitur, cū & à ruſtico, & ru-
 ri exaratum erit. commune affirmant Boer. deciſio.
 cccxxviii. nu. 10. Iulius Clarus de teſtamen. quæſt. lxxj.
 ver. ſcias tamen.

I A L A R I V M ſeu honorarium aduocati,
 vel procuratoris gratis opituliti non pe-
 tit victor à victo, vt frequens dogma in-
 quit Boer. deciſ. ccx. nu. 5.

2 Salarium integrum debetur magiſtra-
 tui ante officiij finem mortuo vt & æſſeffori, ac docto-
 3 ri publicitus proſitenti, atque aduocato. cõe pronūciant
 4 Iaſ. num. 38. Curt. Iun. nu. 29. & nu. 37. ac nu. 53. in l.
 diem defuncto. ff. de offic. æſſeff. & hanc etiam in rem
 videto quæ ſuperius obſeruo ver. mortuus.

5 Scholaris quanuis vagus ſit & ab ſtudio abhorreat,
 ſi tamen honeſtè viuat, ſcholarium priuilegijs potie-
 tur. commune inquiunt Iaſ. in l. j. nu. 50. ſolut. matrimo.
 & Tiraq. in tract. ceſſante cauſa ver. priuilegij cau-
 ſa num. 207.

- 6 Scholari, qui lectione contempra studiū alterius scholaris vicini perturbat, silentium iure imponetur. commune ait Ias. in l. i. nu. 47. ff. solut. matrim.
- 7 Scientia patientiæ coniuncta tunc demum consensum notat, cū res, quæ geritur, me nolente geri nequit. ut est Accursij doctrina in l. Caius. ff. de pign. action. crebrius probata iuxta Corn. col. ii. Ias. nu. 11. r. Curt. Iun. nu. 2. in l. cū proponas. i. C. de pact. Alexan. in l. sæpe fol. 193. col. ii. ff. de re iudic. Ioā. Crot. in l. filiusfam. §. diui. num. 148. ff. de leg. lib. i. Carol. Ruin. in l. iiii. §. cato num. 169. ff. de ver. obl. quin. & mandati formam ac fines generaliter profert, & dilatat quanuis mandatum de nouo non inducat: ut verius ac receptius contra complures cum quamplurimis ponit Arius Pinelus in l. ii. par. ii. cap. i. nu. 18. C. de rescind. vend.
- 9 Scientia sola nunquam in delictis regulariter ac generaliter punitur. commune inquit Carauit. super iiii. ritum magnæ curiæ nu. 2. quanuis in læsæ maiestatis crimine sola ad infligendam mortis pœnam sufficiat. commune inquit Merchiaca cōtrouerf. Illustr. cap. xvi. nu. 1. Placa de delict. cap. xxii. num. 17. Taeg. in pract. crimin. cap. v. nu. 9. Aegid. Bossius in pract. tit. de crimin. læsæ maiest. nu. 6. & seq. longè tamen mihi verius, humanius ac iustius videtur ut qui aliquam proditiōem vel in regem vel in rempublicam texi scierit, atque illam, cū potuerit, non indicauerit, citra naturalem mortem plectatur. quod etiam receptius affirmant Cagnol. in l. culpa caret num. 21. ff. de reg. iur. Gig. de crimin. læsæ maiest. fol. 180. nu. 10. Roland. vir multa & recondita doctrina præditus consi. lxxxviii. nu. 10. lib. ii. & qui accuratè hanc quæstionem tractat, Iul. Clar. in pract. §. ult. quæst. lxxxvii. per totam.
- 12 Scriptores nomine scholarium non comprehenduntur. commune inquit Barb. in cap. rescripto nu. 13.
- 13 de locato. & si autem horum aliquis non se antea ab aliquo loco discessurum promittat, quàm conductam libri conscriptionem perfecerit, impunè ab eo recedere poterit,

poterit, & conuentioni stare non cogetur. commune aiunt Rip. in l. obligatione generali. nu. 9. ff. de pignor. Francif. Viuius lib. ii. opin. ccvii.

- 14 Scriptura priuata vt fidem faciat, tribus masculis testibus munita esse debet. commune pronūciant Andr.
- 15 Tiraq. de legib. con nubial. l. ix. nu. 54. Viuius lib. i. opin. cccxlii. nec vlla diei vel consulis expressione opus habet. commune ponit idē Viuius eod. in loco. Sed quidquid ille ac Tiraq. dicat, duobus testibus fulta fidem applenē faciet. l. vbi numerus. ff. de testib. cum ijs, quæ alibi ad hanc rem latissimē obseruō.
- 17 Scriptura de publicis scriniis exprompta inter eos fidem tantum facit, qui loci illius ditioni parent, vbi scrinia ipsa sita sunt. commune inquit Carolus Molin. in consuet. parisiens. tit. i. §. v. nume. 25. & num. 26. quin & ad hanc rem & ad vires omnes scripturæ metiendas, locus vbi facta proponitur, non vbi alibi gentium facta producitur, inspicere debet. commune pronunciant Aymon Crauet. de antiquit. tempor. par. i. nu. 9. Viuius, qui alios laudat, lib. i. opin. cccix.
- 19 Scriptura, quæ nec de substantia, nec de forma contractus interposita censetur, testibus contrariis absque dubio refelli poterit. commune dicit Salic. in l. generaliter. num. 2. C. de non numer. pecun. dicetur autem ac ducetur de contractus forma, cum alteruter contrahentium dixerit, vt scriptura de conuentis inter ipsos fieret: quanuis non addiderit: vt aliter nullius momenti gesta sint. commune asserit Anton. Gómez de contract. cap. ii. nu. 17. magis comune affirmat Porc. in princ. nu. 4. instit. de empt. & vendit.
- 21 Scriptura compluria capita complectens ex parte probari, ex parte improbari inculpatē potest. commune inquit Bellon. consil. xlv. num. 11. Aymon de antiquit.
- 22 temp. in argum. de script. priuat. nume. 68. vnde qui illam produxerit cum clausula, produco si & in quantum pro me faciunt, & non aliter, illa offendi in ijs quæ ipsi obsunt, nequit. commune effantur Felin. in

Thesaur. recept. sent.

- cap. imputari de fide instrument. Rip. in cap. cum M. nume. 39. de constitu. & vir magnæ diligentia Nicol. Anton. Grauat. ad Vestrium lib. vi. cap. i. num. 20. &
- 23 sequen. excipe tamen vt quod supra in principio dixi, nequeat procedere cum vel ab administratore, vel tutore ac similibus in rationum obseruatione, vel ab aliquo alio particulari scriptura ea in literas missa proponitur. commune ponit Viuius magna diligentia laude dignus lib. i. opin. cclix.
- 24 Scripturam, quæ sine mora executioni mandari possit, post factum contractum contrahentes alternis facere cogentur. commune interpretum placitum affirmat meus olim iuris doctor Anton. Gomez
- 25 de contract. cap. ii. num. 17. non tamen pœnam aliquã addere compellentur, vt commune dogma pono superius ver. pœna.
- 26 Senex vsque adeo, vt decrepitæ ætatis annis cen-
- 27 seatur nec torqueri potest, nec sua confessione etiam constanti lædatur. communia ponit Viuius lib. primo opin. cclx.
- 28 Sententia quanuis ipso iudicis ore pronunciari de-
- 29 beat, tamen generali Italiae consuetudine illam notarius recitat, ac iudex subiungit, ita absoluo, vel ita condemno. vt attestatur Vital. de malefic. in rub. de poen. condemnat. nu. 16. Iulius Clarus in pract. §. ult. quæ-
- 30 stio. xciii. in princi. quin & iudicis subscriptione sententiam vallari sufficiet, tamen si non eiusdem manu exaretur. commune inquit Emanuel à costa in l. si ex cautione pagin. 38. vers. ii. species. C. de non num. pecu.
- 31 Sententia vt perfecta esse, ac suis omnibus numeris constare intelligatur, expletumque iudicis officium existimetur, necesse cum primis est absoluendi, vel con-
- 32 demnandi verbum illi inseratur, alioquin nec verba illa ad id sufficient, lata, data &c. vt frequenter placitum
- 33 inquit Alex. consi. cxviii. omnis. col. ii. nu. 12. lib. iii. nec sententia ipsa aliquid valebit. commune scribit las. in l. errore nu. 3. C. de testamen.

- 34 Sententia, à qua appellatum non est, quæque in rem iudicatam tranſiit, magno præiudicio, ac multa præſumptione munitur, ſiue illa de præſentibus ſiue iam olim lata ſit, & ſiue in præſentem, ſiue in abſentem dicta proponatur. commune pronunciant Imol. in cap. cùm in iure peritis col. ix. de offic. deleg. Alex. cõſi. xxv. viſo proceſſu ad med. lib. vi. Felin. in cap. quoniam contra col. xv. ver. iiii. cõcluſio de probat. latè Did. à Cou. ruu. in tract. de ſpõſal. cap. vlt. §. vlt. nu. 12. ver. ex quibus. ac Franciſ. Viuius lib. i. opin. cclxi. ſi tamen iniquè
- 35 lata fuerit, & aliquis illa ſcienter ac prudenter vtatur, mortifero peccato ſe irretiet. commune affirmat Did. à Cou. ruu. d. §. vlt. nu. 19.
- 36 Sententia, in qua iudex ſi probatum eſt, condemnat, alioquin abſoluit, proculdubio valet, firmeque omnino eſt. commune inquit Iaſ. in §. curare nume. 39. inſtitut. de action. vt & illa proſecto ſeruari neceſſario debet, quæ prout in conſulentiſ conſilio continetur lata eſt. commune ait Marant. de ordin. iudic. vi. par. iiii. part. nume. 126. ſuper. i. actu. quod
- 38 tamen ita demum proceſſurum intelliges ſi notum iudici conſilium illud iam ſit, ſecus vero ſi vel adhuc literis mandatum non ſit, vel ſaltem iudici non innotuerit. commune affirmat Dec. in cap. cum venerabilis nume. 144. de exception.
- 39 Sententia etiam quæ in actione reali fertur iudicati actionem producit. vt communiter doctoribus
- 40 probari inquit Rip. in l. miles. §. iudicati nume. 6. ff. de re iudic. quod ſi ab ea prouocabitur, ac deinde confirmata fuerit, non iam illa, quæ confirmata eſt, ſed quæ confirmat, actionem pariet. commune teſtantur Iaſ. nume. 11. Rip. nume. 15. in l. i. ff. de re iudic. amicus noſter Nicol. Grauatius ad Veſtrium lib. viii. cap. vltim. nume. 31. nec tamen idcirco priſtina vel obligatio, vel actio extinguetur. commune dicit Porc. in §. præterea nume. 5. inſtitut. quibus mod. tollit. obligat.

- 42 Sententia quæ contra homicidas lata eſt, paratum conſiſcandorum bonorum effectum habet aduerſus ipſorum hæredes. commune dicit Alexand. in l. cum filiſfamilias num.7. & num.8. ff. de verb. obligat.
- 43 Sententia in rem iudicatam nunquam tranſit ſi ex priuilegiatis probationibus lata ſit. commune inquit Corn. conſil. lv. viſis colum. vii. ad finem lib. iii. Ioan. de
- 44 Amicis conſil. cii. num. 4. nec item vnquam rei iudicatæ vires induet ſententia, quæ ex periti alicuius artis teſtimonio dicta eſt. commune affirmant additio Panor. in cap. fraternitatis de frigid. & malef. Grammat. conſil. ciuil. cxviii. num. 2. Cagnol. in l. conſilij num. 32. ff. de regul. iur. Ioan. de Amicis d. conſil. cii. num. 5. & qui id eleganter conſtringit, ac multos generaliter contrarium aſſerentes laudat Arius Pinel. in l. ii. cap. vlt. nu. 6.
- 45 C. de reſcindend. vendit. nec item ſententia ex ipſis actis euidenter iniqua in rem iudicatam vnquam veniet. commune ait Curt. Iun. conſil. cxxiii. num. 14.
- 46 nec item quæ ex ſapientis conſilio dicta eſt. commune inquit Dec. conſ. cclxxviii. non leuiſ in fin.
- 47 Sententia quanuiſ ex partium conſenſu à iudice ferri poſſit, tamen ab arbitro non poteſt. commune dicit Iaſ. in l. ſi conuenerit nu. 7. ff. de re iudic.
- 48 Sententia quæ ſuper alterius ſententiæ executione fertur, interlocutoria vice ac numero habetur. commune ponit Franciſc. Viuius lib. i. opin. clvii. in finem.
- 49 tamenſi contrarium verius meo quidem iudicio ſit, vt etiam arbitratus eſt Iacob. Butrigar. in l. ab executione ff. de appell.
- 50 Sententia nullius momenti prorſus ipſo iure erit, ſi ab eo tanquam à iudice, aut tanquam à delegato lata
- 51 ſit, qui nec iudex, nec delegatus reuera ſit. nec proderit, obſtabitue quidquam quod iſ, qui iuriſdictionem alteri cõcedere vel delegare poteſt, illam poſtea ratam habuerit. commune aio ex Guid. Pap. deciſ. cclxxxvi. num. 2. Georg. in clement. ſæpe ver. mandato de re iudic. Barb. in clement. i. colum. iii. de ſequeſtr. poſſeſſ. Felin.

- lin. in cap. nonnulli §. sunt & alij colum. iiii. in princip.
 52 num. 49. de rescript. item secundo sententia nulla ipso
 iure habenda erit, si à duobus iudicibus feratur, cum &
 53 tres creati essent, & tertius abesset. nec quidquam offi-
 ciet quod tertius ille postea præsens eam confirmet.
 commune renuncio ex Ang. in l. licet in finem ff. de iu-
 iudic. Dec. consil. ccccxxiii. in fin. Sebastian. Vans. de
 54 nullit. pag. 155. num. 176. tertio nulla penitus senten-
 tia erit si eo non citato feratur, cuius interest. commu-
 ne pronunciat Anton. de Tremor. in addit. ad Bon. in
 prælud. except. nu. 17. in finem. Villalob. in sua collect.
 55 quarto nulla iure ipso sententia est, quæ vel non inspe-
 ctis rei probationibus lata est, vt commune effatum
 asserit Alexand. consil. liii. quæritur in finem lib. i. vel
 56 quam non perspectis actis latam esse constat. commu-
 ne scribit Anton. de Tremor. in addit. ab Bon. in rub.
 de impediment. execut. num. 17. in ver. alij casus, ver.
 57 quid autem de publicatione. quinto nec nomen sen-
 tentiæ nedū vires consequetur sententia, quæ expres-
 so facti errore innitetur, vel manifestum, & liquidum
 58 errorem continebit. vt frequenter placitum renuncio
 ex Felin. in cap. quoniam contra num. 26. de probatio.
 Sebastian. Vans. de nullit. pag. 328. num. 126. quamob-
 59 rem si se ad acta nihil probantia retulerit, nulla ipso iu-
 re erit. quod in specie commune enunciatum dicunt
 Alexand. consil. cxxiii. discussis num. 4. lib. i. Ias. in l. si
 is ad quem num. 21. ff. de acquirend. hære. Dec. in cap.
 60 quoniam contra num. 158. de probation. item conse-
 quenter nulla etiam ipso iure erit, si se ad instrumen-
 tum in processu nusquam adductum referat. quod rur-
 sus in specie commune profitetur Ias. in l. ait prætor §.
 61 si iudex num. 19. ff. de re iudic. rursus etiam consequen-
 ter vel à fortiori nulla omnino sententia erit se ad pro-
 bationes referens, in quibus contrarium reperitur. cō-
 mune testantur Alexand. consil. cxxvii. numer. 7. lib. i.
 Alex. num. 11. Ias. nume. 21. in l. si is ad quem ff. de ac-
 quirend. hæred. Felin. in cap. inter cætera num. 2. in fin.
 de

Thesaur. recept. sent.

- de re iudi. Soc. conf. xcix. nu. 13. lib. iii. Matth. de Afflic.
 62 decif. xlvii. num. 3. Sed & sexto nulla ipso iure sentētia
 erit quæ per errorem iuris in illamet expreffum ferretur.
 [63 quod si error in ipsamet non exprimeretur, valebit
 quidem, sed appellatione rescindi poterit. communia
 affirmo ex Ias. in l. cum prolatis num. 7. & in l. præses
 num. 3. ff. de re iudic. & in l. penult. num. 6. ff. de iustit. &
 iur. & in l. si is ad quem à num. 16. ff. de acquir. hæredit.
 Marant. de ordin. iudic. part. iii. numer. 5. pag. 249. &
 part. vj. à num. 117. pagin. 632. latè Sebastian. Vans. de
 64 nullit. pag. 324. à num. 118. item septimo nulla erit sen
 tentia, quæ ex falsa causa contra minorem dicitur. com
 mune profert Ias. in d. l. si is ad quem nu. 14. ff. de acq.
 65 hæred. octauo vires, nullumque pondus sententia for
 tietur, in qua iudex causam ineptam exprefsit: quanuis
 66 nullam rationem iudex exprimere teneatur. commune
 asserunt Curt. Iun. in l. i. num. 33. ff. si cert. pet. Francisc.
 67 Viuius lib. i. opin. clvi. quod tamen non procedet, si iu
 dex in reddenda causa verbo, maximè, vsus sit, & alia
 legitima causa perpenfis actis elucescat. alioquin ete
 nim secus. commune testificatur Carol. Ruin. cōf. lxiij.
 68 num. 16. lib. i. Item nono nullum robur, nullumq; mo
 mentum sententiæ inest, quæ post finitam instantiam
 fertur. cōmune ponit Viuius d. lib. i. opin. cclxii. rursus
 69 decimo sententia, in qua quis in maiorem multā dam
 natur, quā statuto sancitur, ea fini nullas vires habet,
 qua statam summam supergreditur. cōmune inquirunt
 Ioan. de Cane mortuo conf. xxxiii. nu. 2. inter conf. cri
 min. Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. xciii. ver. quæro si iu
 70 dex. Vndecimo nihil sententia valet, in qua quis ex pe
 titorum parte damnatur, ex alia nec absoluitur, nec cō
 demnatur. cōmune ait Franc. Viuius lib. i. opin. clxxvi.
 71 cū Corn. Gozad. & alijs. Duodecimo sic nulla erit sen
 tentia ob iudicis turpitudinem, vt nec amplius corrigi,
 nec amplius aliter à iudice pronūciari possit. commune
 enūciat Panorm. in cap. cum oporteat nu. 6. de accusa.
 72 Tertiodecimo nulla prorsus erit sententia si noctu fe
 retur.

- retur. cōmune inquirunt contrarium consuetudine ple-
risque in locis seruari attestantes Ias. in l. nō minorem
nu. 3. C. de transact. Seb. Vantius de nullit. tit. de nulli-
tate sententiæ ex defectu iurisdic. nu. 132. Soc. in tract.
fallent. reg. ccclix. fallen. ii. ac Iacob. Menoch. qui in ar-
bitris securè contrarium probat de arbitr. iudic. lib. i.
73 q. lxii. nu. 1. denique (non enim latius in hanc rem nunc
spatiari lubet) sententia iure iure ipso nulla erit, si eui-
denter iniqua ostendatur. vt receptū interpretū dogma
ponunt Felin. nu. 26. Dec. nu. 36. Lanfranc. in princ. rep.
nu. 41. in cap. quoniam contra de probat. idem Felin. in
cap. inter cæteras col. v. ver. vj. declaratio. & col. vj. ver.
ij. declaratio de re iudic. Grat. huiusmodi nullitatem, &
post tres sententias conformes admittendam asserens
conf. lxxii. col. ii. lib. ii. & qui cōplures laudat Nic. Ant.
Grauat. ad Vestr. lib. iiii. cap. iiii. nu. 26. quanuis contra-
rium longè verius iure sit, vt latissimè alibi demon-
stro, & vt constanter existimauit Bald. quem sequitur
74 Felin. sibi aduersus in cap. per tuas, num. 4. ad finem de
sentent. excommunicat. asserit idem luculenter Ange.
in l. j. C. de re iudic. & quanquam dubitet, tamen hoc
magis probat Curtius in l. si diuersa numer. 13. C. de
transact. sed nos, vt diximus, hæc alibi vberrimè.
75 Notandum porrò est, & memoriæ diligenter commen-
dandum, quod sententia simpliciter confirmans sen-
tentiam ipso iure nullam, & ipsa quoque iure ipso nul-
la est. vt commune aulim constituere ex Ias. ac Dec. in
col. iiii. ver. iiii. conclusio in l. vna C. de error. calcul. Fel-
lin. in capit. ea quæ col. ii. ver. meritò de re iudic. Sebast.
76 Vans. de nullit. pag. 325. num. 131. Notandum rursus
hac in materia est, & memoriæ tenaciter inscribendum
quod sententia euidenter ac notoriè, vt doctores fan-
tur, nulla nec etiam post duas alias conformes peni-
tus sententias excutioni mandabitur, sed nulla sem-
per dici, nulla semper declarari poterit. commune ef-
ferunt Bertrand. consilio. lxxxiii. lib. i. Marian. Ju-
nior consil. xlv. col. v. Aymon Grauet. consil. iiii. col. i.
in fin.

Theſaur.recept.fent.

- in finem, & conſil.ciiii.colum.ii. Grat. conſil.lxxii. colum.ii. & conſil.lxxx.colum. vlt. & conſil.lxxxv.col.i.
- 77 lib.ii.Parif.conſil.xcviii.colum.iii.lib.iii.ratio autem ea eſt,quam nos in elucubratiſſimo conſilio pro Salomone Darderio contra Baptiſtam Lambertū duabus ſententiis iure nullis innitētem copioſius attulimus, quia huiuſcē generis ſententiæ improprie, ac falſo ſententiæ dicuntur:cū reuera nec ipſum nomen,nedum effectum ſententiarū aliquem habere intelligantur. l. iiii. §. condemnatum ff. de re iudic.l.non putauit §. non quæuis ff.de bonorum poſſeſſ. contra tabul. tradit latè Felin.in cap.ex tenore num.4.de reſcript.conferūt ad idem text.in l.ii.ff.de auth.tut.in l.quoties ff.qui ſatisficere cogant.in l.fi quis aliquid §. teſtamentum ff.de poen.in l.ſi aut nullum C.de legit.hæred.ſed & notandum denique in hac eadem materia valde eſt,ac mentiferiò inſculpendum,quod ſententia nulla ipſarum partium conſenſu nequit conualeſcere,quāuis pacti inſtar vires ſumat.commune ait Paul.in l.i.num.7.C.qui pro ſua iuriſdict.
- 79 Sententia iudicum delegatorum,quibus ſemper iungitur,vt iuſtitiam faciant, non ideo nulla erit,quia iniqua ſit. commune affirmant Felin. in cap. cauſam, quæ de re iudic. & qui aliquammultos in contrarium proſectos diligenter reſert Franciſc. Turzan.opin.clvj. cuius diſcordiæ veritas ex iis pendet, quæ ſupra proximè poſui ver. denique, & alibi vberius à nobis excutiuntur.
- 80 Sententia arbitrorum eo compromiſſo electorum, quo illis ſumma indulgetur facultas appoſitis omnibus verborum cautelis, ſemper nihilominus reductioni ad arbitrium boni viri obnoxia intelligitur. commune inquit Dec.conſil.xj.colum.iiii. ver. quarto principaliter, & conſil.xxxvi.colum.penult.circa medium.
- 81 & conſil. lx. colum. i. lib. primo. debet tamen intra triginta annos proponi reductionis. petitio. commune affirmat Dec.d.conſil.xxxix.col.pen. circa fin.

Sententia

- 82 Sententia arbitraria, quæ ex compromissi prorogatiui fertur, non aliter valet, quam si prorogatio partibus ipsis renunciata, atque intimata fuerit. commune assueuerat Dec. consil. xxxix. iuridicam in principio lib.i.
- 83 Sententia ob instrumenta de nouo reperta, quorum usus in primo iudicio certam ob causam impeditus est, retractari poterit. commune pono ex Ias. in l. Imperatores num. 6. ff. de re iudic. Andr. Alciat. in l. sub
- 84 prætextu pag. 340. C. de transact. quod si nulla iusta impedimenti causa ostendatur, nec instrumentis de nouo repertis, nec etiam testamento, vel aliqua alia vltima voluntate de nouo eruta, atque inuenta rescindetur. sic enim dicitur vera, & frequentius recepta Accursij doctrina in l. iii. §. item si ipse ver. euicerit ff. si cui plus quam per leg. Fakid. à qua stant eodem in loco antiquiores iuris proceres, & Alexand. in d. l. Imperatores num. 1. Ias. in l. non minorem. num. 1. C. de transact. quauis perperam aliud autumarint Roman. sing. cxcv. Ias. sibi aduersus in laudata l. Imperatores. num. 2. Felin. in cap. suborta num. 11. de re iudic. & illud cum Alexand. in d. l. sub prætextu nu. 6. magis commune posuerit Francisc. Turzan. vir alioquin magna diligentiae laude dignus opin. lxxxiii. qua etiam de re latius alibi.
- 86 Sententia quæ vel per aduersarij confessionem ini-
- 87 quæ obtenita probatur, vel sic rem esse liquidò constat, restitutione condemnato indulta infringetur. commune inquit Alciat. in capit. nouit num. 46. de re iudic. vel
- 88 per piam, ac religiosam denunciationem retractabitur. commune fatur Curt. Iun. cons. ciiii. num. 4. quæ apprimis conferunt ad ea, quæ supra obseruauimus num. 50. ver. denique.
- 89 Sententia, qua nullum fuisse testamentum contra hæredem pronunciatur, & iis, quibus aliquid legatur, nocet. commune ponunt Alexand. & qui illum laudat Ant. de Tremor. in addit. ad Bon. in rub. de except.

Thesaur. recept. sent.

cept. & ben. nu. 5. ver. nota autem nono. ac Villalob. in sua collect.

- 90 Sententia, quæ irretractabile damnum infligit, si nullo dicatur, non antea executioni mandabitur, quam illius vires diligenter excutiantur, tamen si alteri indagine opus sit. commune inquit Ias. in l. iii. §. si seruus. nu. 9. ff. de acq. poss. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xciiii. ver. scias autem.
- 91 Sententia in criminalibus causis lata quanuis ante
92 decem dies appellationi præstitutos executioni tradi non debeat, tamen generali consuetudine contrarium obseruabitur. vt attestantur Marian. in repet. cap. qualiter, & quando, num. 267. de accusation. & qui copiosius hac de re agit Iulius Clarus in pract. §. vltim. quæstion. xcvi. differetur tamen absque dubio criminalis sententiæ executio, & cum damnatus rationes alicui
93 eas postulanti redditurus est, & cum accusatio ab eodẽ
94 in alium orsa ad finem perducenda adhuc erit, & cum
95 ad poenitentiam adigendus monitionibus proponetur, & cum grauida mulier corporis supplicium luere aliquin debeat. vt frequenter placita attestatur, & accurate explicat Iulius Clarus in pract. §. vlti. quæst. xcvi.
96 per totam. differetur item rursus, si de damnati innocentia alicunde postea constiterit. commune affirmant Anton. Gomez de delict. cap. viii. nu. 4. Iul. Clar. in d. §. vlt. q. xcvi. ver. sed nunquid.
- 97 Sententia declarari ex coniecturis, si quæ sint ab eo
98 iudice poterit, qui ipsius latori successerit: quanuis aliquin absque illis nequeat. commune ponit Francisc. Viuius lib. i. opin. clvii.
- 99 Sententia executioni mandari potest per eum iudicem, qui vel ipsius latori successerit, vel statuto, iure, aut consuetudine sententiis exequendis præfectus sit, quanuis nullæ ad id literæ proponantur. vt commune inquit Soc. in l. à Diuo Pio §. sententiam Romæ num. 17. & sequent. ff. de re iudic. quem laudat Viuius d. lib. i. opin. clvii. & qui latius aliquantulo loquuntur
100
101

Aegidius

Aegidius Boscius in pract. tit. de for. compet. nu. 86.
Iulius Clarus in pract. §. ult. quæstio. xcvi. versic. item
quæro.

102 Sententiæ verba pressè ac strictè exaudiri debent.
commune interpretum placitum effiatur Curt. Iun.
consil. lxxiii.

103 Sequestratio non aliter fieri potest, quàm armorum
timore, atque offensionis euitandæ causâ. quo nomine

104 si se illam fieri iussisse iudex asserat, fidem absque du-
bio merebitur cômune inquit Socin. consil. cxv. lib. i.

105 Francisc. Viuius lib. i. opin. clxxiii. tolletur autem regu-
lariter satisfactio ut commune ponit, ac rectè decla-

106 rat idem Viuius eodem lib. i. opinio. cclxvi. nec aliter
vnquam possessione possessorem interuertet, quàm si
ex vtriusque partis consensu fiat. quemadmodum frequen-
ter placitum late ait idem Viuius d. lib. i. opin. cclxv. & ante
eum amicus noster Nic. Ant. Grauat. lib. vii. cap. ii. nu. 17.

107 Seruitus viæ, quæ semel assignata est, immutari po-
terit, si via æquè commoda alibi præstetur. commune
inquit Soc. consil. cxli. nu. 4. lib. i.

108 Seruitutis, quæ vel continua vel discontinua (ut vul-
go fandi mos est) censetur, allegatus titulus, ac proposi-
ta iusta aliqua illius causa idoneè probabitur, si quis se
illa usum inter præsentis per decem annos, inter absen-
tes per tractatū viginti annorum curiculum ostēdat,
ut est celebris Accursii authoritas in l. seruitutes. xiiii.
in vers. certam. prope finem. ff. de seruit. quam commu-
niter interpretibus probari constat ex Bart. nu. 4. Fulg.
nu. 3. ad eandem l. & Paul. Castren. in l. si filius. C. de
petit. hæredit. & in l. quam tuberionis. §. i. nume. 3. ff. de
pecul. Imol. in l. i. in finem. ff. de aqua pluui. arcen. testi-
ficanturque illam frequenter placitam Alex. cōsi. lxxix.
circa primum dubium col. iii. lib. v. Felin. in cap. de quar-
ta nu. 41. de præscrip. Balb. de præscr. ii. par. iiii. par. prin-
cip. in princ. num. 3. Did. à Cou. ruu. lib. i. resolut. cap.
xvii. nu. 11. ver. & siquidē. quæ tamē opinio de iure fal-

109 sa prorsus est si verum erit seruitutes reales &, ut

E E sermo

Thesaur. recept. sent.

- sermo est, discontinuas tempore hominum memoriam
 supergressio duntaxat præscribi, quænuis tunc nulla ad
 id vel scientia; vel domini patientia exigatur. quod
 commune affirmant Ias. in l. imperium num. 21. ff. de
 iurisdic. omnium iudicum. idem Ias. num. 76. Rip. nu
 mer. 4. in l. i. ff. de acquir. poss. Felin. in d. cap. de quar
 ta colū. penult. Balb. d. ii. part. quartæ part. quæstio. i.
 colum. penult. Did. à Cou. ruu. d. cap. xvii. nu. 11. Cur.
- 110** Iun. consil. clxxiii. num. 28. & num. 38. vt non iniuria
 ab illo frequenter placito descuerint relati à Bart. d.
 num. 4. Florean. num. 36. Paul. num. 9. in eadem l. ser
 uitudes, Alexand. num. 19. Ias. num. 45. in l. qui aliena
 ff. de acq. hæred. & ij, quos citat Balb. in d. tract. i. part.
 iii. part. q. x. nu. 10. à quibus stat etiam Zasius ex recen
 tioribus in l. i. col. ii. num. 8. ff. de seruit. Sed quidquid il
 li dicant, cum longè verius sit ex solida Iurisconsulto
 rum doctrina omne seruitutum genus statis tempori
 bus præscribi, vt alibi vberimè demonstrò, verior
 absque dubio, & incunctabilis superior recepta senten
 tia censi debet.
- 111** Seruus extra causam peculiarẽ nec ciuilitè nec quo
 quo ad obligationis naturalis effectus naturaliter obli
 gatur. commune dicit Porc. in §. præterea num. 3. insti
 tut. quib. mod. tolli. oblig. nec vnquam in pecuniariam
 pœnam condemnari potest. quemadmodum frequen
 ter placitum inquit Placa de delict. lib. i. nu. 18. & qui eũ
 cum aliis laudat Iul. Clar. in practic. §. vlt. quæst. lxxx.
 ver. item quæro.
- 113** Seruus & absque causa intra modum à domino im
 punè verberari potest. commune ait Porc. in §. sed hoc
 tempore ad gl. ver. cognita num. 6. instit. de iis, qui sunt
- 114** sui, vel alien. iur. & cum authoritate ac iussu domini fla
 gitia vel atrocia patrauerit, leuiori pœna plectetur. com
 mune affirmat Did. à Cou. ruu. de sponsa. ii. par. cap. iii.
 §. iiii. num. 7.
- 115** Seruus si matrimonium cum libera muliere contra
 xerit, ac dominus cum id sciret vel consenserit, vel non
 contra-

contradixerit, & mulieri conditionem serui ignoranti non se dominum esse enunciauerit, libertatem ipso facto consequetur. at si vel mulier statum serui non ignorauit, vel dominus ipsi illum exposuit, matrimonium quidem valebit, sed seruus libertatem non adipiscetur. commune late ponit Did. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. iii. §. vii. nu. i. qua in re grauiter hallucinantur Angel: & qui eum sequitur Ias. ad Porc. addit. i. in princip. institut. de nupt.

117 Seruo, qui stipulatus est, rectè ac iure regulariter soluitur. commune inquit doctor meus Emanuel à Costa in l. si ex cautione ver. tua num. 6. pag. 41. C. de non numer. pecun.

118 Seruus pœnæ vita functi loco ponitur, vt censet glo. in l. ex facto §. si quis rogatus. ii. ver. sed cum decedit ff. ad S. C. Trebell. necessaria, & cõmuniter interpretibus 119 probata iuxta Claudium inibi ad finem. quanuis cum nonnullis haud de nihilo reluctetur meus iuris præceptor Eman. à Cost. in l. Gallus §. & quid si tantũ par. ii. nu. i. ff. de liber. & posthum.

120 Seu dictio in legatis amplificat. commune ait Socin. in l. si is qui ducenta §. vtrum colum. secunda ff. de reb. dub. quod tamen ex coniecturis huc atque illuc trahi poterit.

122 Simulatio contractus & testibus, & ligeris probari potest. commune inquit Boer. consil. xii. numer. 9. nec 123 iureiurando expressim renunciata quidquam procedet. commune aiunt Berous in cap. ad nostram nu. 12. & sequent. de empt. & vendit. Francisc. Viuius lib. i. opin. clxxxv.

124 Societas omnium bonorum non solum expressim, sed & tacitè, ritè, rectèq; contrahitur. commune inquit 125 Soc. consil. ccxcj. in princ. lib. ii. non tamen idcirco inter fratres contracta censebitur, quod hæreditas paterna inter illos indiuisa perstiterit. commune ponit Ias. consil. v. factum sic se habet in princ. lib. i. tu tamen vide, quæ alibi ea de re scribo.

Thesaur. recept. sent.

- 116 Socius, qui industriam ac laborem pecuniæ, quam alter confert, præstat, partem sortis postea deperditæ alteri non refarciet. commune pronunciat, ac rectè exponit Didac. à Cou. ruu. lib. iiii. resolut. capit. ii. numer. 2.
- 127 Socij à Sociis compelli possunt, vt in communi domo conductorem idoneum accipiant. quemadmodum frequenter placitum ait Ias. in l. quanquam nu. 24. C. qui testam. fac. poss.
- 128 Sodomix vitium terribilissimum & cum masculis, &
129 cum fœminis patrari intelligitur, eiusque pœna olim
130 mors, ac bonorum proscripcio fuit, hodie infamia, testa
menti incapacitas, bonorum confiscatio atque ignis: vt
receptum latè ponunt Franc. Viuius lib. i. opin. cclxvii.
- 131 Iulius Clarus in pract. §. sodomia. ac iustam semper
matrimonio dissoluendo causam præstat, seu vir cum
uxore, seu cum aliis illud suscipere nitatur. commune
pronunciant Abb. in cap. maritus in finem de adulter.
Barbat. consil. lxxiii. num. 8. lib. i. Francisc. Viuius lib. ii.
opinion. cclvi. Iulius Clarus d. §. sodomia versic. item
propter.
- 132 Solennitas antiquo actui, cuius inspectio non aliud
præferret, adfuisse præsumitur. commune inquit Cur
133 tius Iunior consil. cxxx. num. 4. quin & extrinsecæ so
lennitates longissimo tempore præscribuntur. com
134 mune ait Boer. decis. cclxxxi. num. 15. quanuis solen
nitates, seu solennia, aut quæ formæ, substantiæ uè nu
mero habentur, consuetudine non suppleantur. vt cõ
mune ponere ausim ex Felin. in cap. ex literis num. 13.
ver. sed ad hæc de fide instrument. Dec. in l. semper in
stipulationibus num. 16. ff. de reg. iur. & in l. vt liberis
num. 8. C. de collat.
- 135 Solennitatum defectus, quæ in aliquo actu ad alicu
ius personæ fauorem exiguntur, actum nec vitiat, nec
impediet, si actus illi eidem personæ utilis ostenda
tur, ac reuera sit. commune aîo ex Imol. in l. cum lex
ad finem ff. de fideiussor. Soc. in l. conditionibus pupil
lus

lus num. 1. in princip. ff. de condit. & demonstrat. l. as. in l. contra iuris num. 8. ff. de pact. Soc. Iun. conf. xxviii. nu. 1. l. lib. ii. Gomez in §. omnium col. x. institu. de act. latissimè Tiraq. de iur. marit. q. viii. gl. viii. à nu. 56. & vide quæ hanc in rem obseruo etiam supra ver. mulier, & ver. minores contractum.

136 Solitum vnico actu inducitur, etsi consuetum duos actus exigat. commune inquit Gozadin. consi. liii. num. 5. qui eum laudat Francisc. Viuius lib. secundo opin. cclvii.

137 Solutio quanuis in ea moneta fieri debeat, quæ contractus tempore in vsu erat, vt commune ait Cur. Iun.

138 conf. xxiii. nu. 4. tamen alia fieri debebit, si illius temporis nummorum indicatio mutetur: vt commune effert Boer. decis. cccxxvii. nu. 4. poteritq; semper de consuetudine fieri solutionem maiori moneta, quàm quæ in ipsa obligatione exprimitur. commune effatur Cur.

139 Iun. d. conf. xxiii. nu. 5. quam etiam in rem vide, quæ superius obseruo ver. moneta.

140 Solutio testibus probari poterit, quanuis eam non aliter probari posse, quàm scriptis contrahentes paciscantur. commune inquit Ant. de Can. in tracta. de execut. instrument. q. xxxvi. nu. 75. Foller. in pragmat. de censib. ver. quæ quidem executio nullo falsitatis nume. 57. & seq.

141 Solutionis iam factæ exceptio tum sententiæ, tum executioni contractus sine mora faciendæ opponi potest. commune asseuerat Cagnol. in l. bona fides nu. 2. ff. de regul. iur.

142 Solutionis loco res data subibit remedium l. ii. C. de rescindend. vendition. si dantem vltra iusti ac germani precij dimidium læserit. commune dicit latè, eleganter, atque accuratè id explicans Arius Pinel. meus iuris doctor in illam eandem l. ii. part. i. cap. iiii. num. 8. & num. 9.

143 Soluturum se in aliquo statuto loco promittēs, ac foro suo renunciāns in eo loco & non inuentus conueniri potest.

Thesaur.recept.sent.

- potest . vt frequenter interpretibus probari testatur .
 Alciat. de præsumpt. reg. iii. præsumpt. xxxvi.
- 144 Somnus tum demum criminis à dormiente suscepti
 pœnastollet , cùm nunquam aut rarò delicti patrator
 talia aggredi somnolentus consuevit . vt receptum af-
 firmant Did. à Cou. ruu. in clemen. si furiosus pag. 3 19.
 num. 6. de homicid. Placa de delict. lib. i. cap. xxxi. nu. 3.
 Iulius Clarus in præct. §. vltim. quæst. lx. versic. quæro
 etiam .
- 145 Soror quanuis statuto à fratris hæreditate exclude-
 tur , non idcirco etiam ab illius hæreditate frater abi-
 getur . commune affirmat latè Francisc. Viuius lib. i.
 opin. ccxcv.
- 146 Speciales, vel priuilegiati alioquin casus generalibus
 iuris definitionibus regentur, si nullam expressim præ-
 rogatiuam in ipsa specie , de qua agitur, habeant. com-
 mune aio ex Barto. in l. ii. num. 1. ff. si quis in ius vocat.
 ex relatis à Dec. num. 8. Cagnol. in finem ad l. i. ff. de
 reg. iur. Bald. in l. iii. num. 5. C. fin. regund. Ias. à num. 9.
 Alciat. à num. 6. in l. i. ff. solu. matrim. Ias. rursus in l. vlt.
 colum. iii. num. 4. ad finem C. de testament. & in l. vlt.
 num. 14. C. de edict. diui Adrian. tollen. Dec. in l. ii. in fi-
 nem C. vnde lib. Straccha de mercat. pag. 476. num. 5.
 adde glos. notab. in l. à diuo Pio ff. de re iudic. quam ibi
 Paul. ad hoc celebrat , & arbitratur optimam meus iu-
 ris doctor Arius Pinelus in rub. ii. part. cap. i. num. 15.
- 147 C. de rescindend. vendit. vbi tamen semel prærogati-
 uam aliqua in specie quis habuerit , non illam amittet
 per nouam legem , vel statutum de nouo conditum ,
 tamen si generalia, atque vniuersalia verba faciat. quem
 admodum cum aliquam multis receptum attestatur
 Francisc. Viuius lib. i. opin. cccxxi. cui addes supra lau-
 dados authores , & Dec. consil. clxv. viso tenore col. ii.
 in princ. & consil. clxxiii. viso consil. ad finem . atque
 eundem præclarum iuris antistitem Pinelum in auth.
 nisi tricennale num. 59. ver. tandem hæc opinio post
- 148 medium C. de bonis matern. licet generaliter gene-
 ralem

ralem dispositionem non comprehendere casus, nec personas priuilegiatas censeant gloss. in l. postquam liti C. de pact. Rip. in l. prima num. 58. cum sequent. ff. de vulgar. & pupilla. Gozad. conf. xliii. nu. 11. & seq. Ruin. conf. cxxxv. nu. 6. lib. iii. & latè Io. Cephal. consil. lxxii. num. 11. & seq.

- 149 Spiritualium rerum causa, si circa factum ipsum controuertatur, coram ordinario populi iudice incidenter disceptari, ac determinari poterit, secus si de aliquo ipsius iure agatur. vt frequentius doctorum placitum cum Alexand. in l. quoties C. de iudic. ponit Turzan. opin. xc.
- 150 Spoliatus nec accusationi, nec inquisitioni responde-
re antea tenetur, quàm restituatur. commune ponit
- 151 Viuius lib. i. opin. cclxxv. non tamen contra eum, qui titulo ac bona fide possideat, restituetur. commune aiunt Peris. consil. j. lib. j. Socin. Iun. consil. xlvii. & sequent. lib. ii. Gozad. consil. xxviii. licet contrarium commune testentur Alexand. consil. xcvi. lib. ii. & conf. xci. colum. vltim. lib. v. idem Alexand. ac Rip. num. 27. in l. qui rem nobis ff. de acquirend. possess. atque amicus noster Nicol. Antonius Grauius. ad Vestrium lib. vii. cap. iii. num. 41. & post eum Viuius d. lib. i. opin. cclxxii.
- 153 Agere autem spoliatus poterit, & post decursum mille annorum spatium, vt receptum testatur Chassad-
- 154 rus decis. vj. in tit. de restitut. spoliat. quanuis verius meo quidem iudicio sit vt solum intra triginta annos possint agere. quod etiam frequentibus interpretum calculis suffultum affirmant Bertrand. consil. cclxvii. Anton. Galleus in tractat. de exercit. iuris peritorum lib. iii. num. 50. & amicus noster Nicolaus Anton. Grauius dicto cap. iii. ac dicto num. 41. Porro non opus erit vt beneficialibus, vel spiritualibus rebus spoliatus titulum sibi asserat, sed possessionem suam duntaxat iusti alicuius tituli allegatione munitam probet. commune pronunciant Panorm. & qui eum laudat Turzan.
- 156 opin. cxxix. si tamen denique aperte constiterit res ad

Thesaur. recept. sent.

spoliantem non ad spoliatum attinere, spoliatus quibuscunque temporariis rebus nunquam restituetur. commune dicit accuratè Didac. à Cou. ruu. de sponsal. ii. par. cap. vii. §. v. num. 10.

- 157 Sponsa coniugis appellatione, & sponsalia matrimonio nota in odiis, ac pœnis non continentur. commune inquit Guliel. in cap. Raynurius ver. duas habens filias nu. 15 1. de testam. Did. à Cou. ruu. de spons. ii. par.
- 158 cap. i. nu. 2. & 3. quâvis qui sponsam alterius de præsentibus permolit, adulterij iudicio, ac supplicio obnoxius fiat: vt receptum asserunt Ant. Gomez in l. lxxx. tauri Iul. Clar. in pract. §. adulterium ver. sed hæc omnia.
- 159 Sponsalia etiâ à septennio minoribus, si quæ agunt, intelligent, rectè contrahentur. commune ponit Did. à Cou. ruu. de sponsal. i. par. cap. ii. nu. 1. post Soc. videntur
- 160 conf. iii. circa præsente in princ. lib. i. nec illa à quibusvis contracta vnquam ob sponsæ deductionem in
- 161 viri domum vel ob amplexus atq; oscula, vel ob munera, & signa similia nomen ac vim matrimonij induent. communia inquit Did. à Cou. ruu. d. i. par. cap. iii. §. ii.
- 162 nu. 1. ac nu. 2. quin etsi iureiurando sponsalia confirmetur, mutuo postea iuratorum consensu nihilominus dissoluentur. commune scribit accuratè idem Did. eadem
- 163 i. part. cap. v. nu. 1. intellige tamen quod si sponsalia de præsentibus contracta fuerint, & legitima ætas ingruerit. per amplexus, oscula, & munera in matrimonium transibunt. commune placitum ait Dec. conf. cccxlviii. in causa matrimoniali col. ii. circa medium.
- 164 Sponsiones, quas vulgus scommessas fatur, quin valeant, nullum ius impedit. comune asserunt Did. à Cou. ruu. in rep. cap. peccatū fol. 122. in fin. Straccha de sponsion. iii. par. Iul. Clar. in pract. §. ludus ver. quæro etiam, Francisc. Viuius lib. ii. opin. ccxi.
- 165 Spurius rectè ac iure à patre instituitur sub conditione si natalibus restituatur. commune ponunt Didac. à Cou. ruu. de sponsal. ii. part. capit. viii. §. v. numer. 12. Iulius Clarus de testamentis quæstion. xxxi. verlic.

- 166 verfic. sed quæro nunquid. quin & interim, dum conditioni satisfcit, hæreditaria bona vt illorum curator administrabit. receptum afferunt iidem ibidem. Ma-
- 167 tri autem etiam non plebeia, nec pullata spurius filii ex coitu damnato, non tamen accusationi, ac poenis obnoxio susceptus tum testato tum intestato succedet:
- 168 sed enim vterinis fratribus, & cognatis intestato vitæ fungentibus hæres erit. communia scribunt Fulgosi in l. si qua illustis num. 3. & num. 4. C. ad Orfician. Socin. consil. cxlviii. nemini iam sunt colum. penultim. lib. i. prolixè Did. à Cou. ruu. d. §. v. nume. 15. & numer. 19.
- 169 alioquin ad parentum hæreditatem nec statuta spurios iure ac validè admittent. commune inquit Deci. in capit. in præsentia de probation. & consil. cclxxi. in casu tràsmisso. Hypp. sing. cclxxiii. & ccciii. & cccclxxviii. Ioan. Dilect. de art. testand. tit. i. caut. xiiii. Did. à Cou.
- 170 ruu. d. §. v. numer. 6. Sed nec legitimus filij spurij, filius auo intestato succedet. commune dicunt Curtius Junior consil. clvii. num. 1. Pyrrh. in consuetud. Aurel. de success. cap. vi. si tamen auus legitima prole destitutus erit donare ac testamento relinquere suis ex filio spurio nepotibus nequaquam prohibetur. commune interpretum dogma affirmant Alexand. & Carol. Molin. ad illum consil. lxxiiii. lib. iii. & consil. clviii. colum. i. lib. vii. Dec. consil. cccclxii. colum. penult. Ias. in l. hæreditas nu. 8. C. de iis, quib. vt indig. copiosè Did. à Cou. ruu. d. §. v. nu. 13. & qui de materia vberimè agit Iul.
- 172 Clar. de testam. q. xxxii. intelliges tamen, quòd si hi ne potes legitimi patri filij erunt, prohibere necessario auus debet ne vsusfructus spurio illorum patri quærat, aut saltem opus erit ne eos honoratos patris causa esse constet. commune pronunciant Ioan. Dilect. de art. testand. tit. i. caut. xiiii. num. 12. Did. à Cou. ruu. d.
- 173 §. v. nu. 13. quod si etiam ipsi nepotes spurij sint, nihil omnino amplius exigetur, quam ne auus legitima prole aliunde auctus sit. commune affirmat meus iuris doctor Ar. Pinel. in l. iii. nu. 22. C. de bon. mat. sed & præterea

Thesaur. recept. sent.

- terea spurius ipse filius pupillariter omnibus fratris pupilli bonis ab utriusque patre substitui potest. commune efferunt Rip. in l. Lucius num. 3. ff. de vulg. & pupil. Gulielm. in cap. Raynutius ver. & uxorem nu. 690. de testamen. Arius Pinel. in d. l. iii. num. 21. C. de bon. mar.
- 175 & patrem item suum semper ac popularis etiam iudicis ope adiget ad suppeditanda sibi alimenta: ut frequenter placitum dicit Alciat. in rub. nu. 2. ff. de verb.
- 176 obligat. quod intelliges processurum nisi se aliunde alere ipse possit. commune ait Curt. Jun. consil. cxlviii.
- 177 num. 1. quæ verò id genus spuriis prohibente alioquin iure relinquuntur ad iustos relinquentis liberos vel agnatos proximiores lege redeunt: vel illis intra duos menses negligentibus aut renunciatione, vel pacto exclusis ad fiscum deferuntur. commune diligenter tradunt Did. à Cou. ruu. d. §. v. nu. 3. Julius Clarus ubi supra quæst. xxxi.
- 178 Statuta & à populo alterius ditioni mancipato condi possunt, ut commune inquit Andr. Alciat. in cap.
- 179 quod sedem nu. 59. de offic. ordin. & à ciuitate sine superioris facultate componi queunt. ut receptum affirmant Gozad. consil. xxxv. num. 16. latè Francis. Viuius
- 180 lib. i. opin. cccxxiii. intelligique semper debent ne forenses seu exteri ligentur, & ne quis indebitè damnum patiatur, quanuis alioquin superflua censcantur. communia ponit Francis. Viuius d. lib. i. opin. cclxxxvi. col.
- 181 lū. iii. & iiii. & opin. cclxxxviii. comprehenduntur tamen exteri si de iis statuta egerint, quæ voluntariè iurisdictionis sunt. commune ait Ias. in l. cunctos populos. num. 86. C. de sum. Trinit. porrò illorū verba pressè
- 182 semper ac strictè exaudiri, accipique debent. commune affirmant Dec. in l. non vult nume. 4. cum sequen. ff. de reg. iur. Berous in cap. si quis episcopus nu. 6. de accusat. ubi tamen statutum aliquo in casu expressim loquatur, & tanta rationis similitudo in alio erit, ut si statuentes interrogati fuissent, aliter respondere nō possent, ad illum etiam statuti verba proferemus, ut commune

- mune renuncio ex Alexan. confi. lxxxiii. & confi. cxxii.
 lib. iii. Soc. confi. cxxviii. atque aliis quos laudat Viuius
 185 d. lib. i. opin. cccxiii. notabis præterea quod licet statu-
 ta ius commune antiquent, si tamen de vno correlati-
 uo verba fecerint, ad aliud ampliabitur. commune as-
 ferit Curt. Iun. confi. vi. num. e. i. habebitque id locum,
 186 quanuis pœna aliqua imponatur. commune profert
 187 Ias. in l. si prius nu. 54. ff. de nou. oper. nunciat. non ta-
 men id genus statuta si in casu vero loquentur & in-
 fisto procedent. commune inquit Alexā. cōfi. clxxxix.
 viso statuto col. pen. lib. vii. Crauet. confi. ccv. num. 25.
 188 notabis rursus statuta simpliciter loquentia ad contra-
 ctus iureiurando confirmatos non referri. commune
 189 dicit Curt. Iun. cōfi. lxxvii. num. i. notabis deinde quod
 statuta, si obligationem naturalem vel ciuilem quouis
 temporis spatio tollent, nulla prorsus erunt. commu-
 ne asseuerat Balb. de præscrip. ii. part. iii. part. quæst. v.
 190 num. 14. & v. part. quintæ partis quæstio. vi. quanuis
 alios pro aliis obligare & pecuniarijs pœnis subdere
 posse receptum sit, teste Dec. in cap. cognoscentes col. j.
 191 ver. & ex his de constitut. notabis denique ac memo-
 riæ perpetuo indes quod statuta in alicuius certę per-
 sonæ damnum ac præiudicium condi nihil vetat aut
 remoratur. commune inquiunt Dec. in cap. cum om-
 nes lect. i. num. 15. cum sequen. de constitu. & in cap.
 consuluit. iii. num. 32. de appellat. Curt. Iun. in l. ult.
 num. 25. C. de edict. diui Adrian. tollen. quanuis ab il-
 192 lis appellari possit: vt commune ponunt Dec. in d. cap.
 cum omnes lect. i. num. 15. Ias. in l. i. num. 3. & seq. ff. de
 legib. Rip. lib. i. respon. cap. xxii. num. 4. quæ autem sta-
 193 tuta moribus vtentium nunquam excepta sunt, nul-
 las vires prorsus habent. commune affirmat Alex. con-
 sil. vi. viso themate colum. i. lib. i.
 194 Statutum si vestium aut alterius rei vsu cum pœna
 interdicat, non in alios, quam in apprehensos locum
 habebit. commune pono late supra ver. iuuentus.
 195 Statutum supersticibus masculis fœminas excludēs
 ad

Theſaur. recept. ſent.

- ad bona in alterius ditionis loco ſita non profertur. quemadmodum magis cōmunem eſſe doctorum ſententiam memoriæ prodidit Alex. confi. xvi. viſo titulo
- 196 lib. i. cenſetur autem ſola agnationis conſeruandæ ratione inniti vt verius arbitror, & magis commune pono ex Bal. in l. maximum vitiū colū. iiii. C. de lib. præter. Roman. confi. xxxii. col. i. & ii. in fi. & confi. cccxi. col. i. Dec. confi. cccxxxiii. col. iii. & confi. ccclxxii. col. ij. Iaſ. confi. ccv. col. ii. & confi. ccxxi. col. v. lib. ii. Curt. Iun. confi. lxxxvii. col. pen. & confi. cxi. col. iiii. & confi. cl. col. i. Ruin. confi. xx. col. v. & confi. lxxxix. col. iiii. & confi. xciii. col. ii. & confi. cvii. col. ii. & confi. clxxix. col. vlt. & confi. cciii. col. v. lib. ii. Tiraq. qui multos laudat, in tract. ceſſantē cauſa limit. xii. nu. 15. atque ante eos ex Paul. Caſtren. in l. ſi vero. ff. de ſolut. matrim. & confi. xl. lib. ii. Ang. Aret. in §. i. colū. vlt. inſtitu. de iur. nat. gent. & ciu. Alex. confi. cx. col. pen. lib. iiii. & cōfi. lxxxix. col. ii. lib. vi. Soc. confi. cxxviii. colum. i. lib. iiii. quidquid multi contrarium deblaterauerint. de quibus alibi.
- 197 Sterilitas ad remittendam penſionem idonea tum demum exiſtimatur, cū ſemine ipſo & expenſis deductis tanta fructuum penuria eſt vt ſi conductor locatorem abſoluat, damnum vltra iuſtæ mercedis dimidium facturus ſit. id enim magis commune affirmant Aret. confi. lii. nu. 2. Soc. nep. confi. lxxviii. nume. 8. lib. ii. Grat. confi. clxi. nu. 2. lib. v. & hanc eandem in rem videto quę ſuperius obſeruo ver. conductor.
- 198 Stillicidii recipiendi ſeruitus non impedit ædificare, ſi nihil ei, cui illa debetur, ea in re incommodatur. commune inquiunt Soc. confi. cxli. lib. primo Cepol. de ſeruit. ſtillicidij quæſt. vii. nu. 7. Franciſ. Viuius lib. ii. opinio. xj.
- 199 Stipulatio propriè contractus nec dici, nec duci pōt. vt frequenter dogma pronunciant multa in contrariū acutē adducentes Ioan. Crot. lect. ii. num. 11. Galeaul. nu. 125. Hieronym. Verrius ad fin. Ioan. Coraſ. nu. 11. poſt alios in rub. ff. de ver. obli. Rôchegallus & apprimè doctus

- doctus & cum primis eruditus in l.eandem nu. 28. cum
 sequen. ff. de duob. reis. quibus assentior. valebit autem
 200 stipulatio, qua quis rogatus intra vnus diei spacium
 respondit, si neuter stipulantium interim ad extraneos
 actus diuerterit: vt frequenter placitum attestatur &
 acutè defendit Lanfrancus Gyphius Lugienſis egre-
 giæ eruditionis vir in antiparadoxion libello cap. iiii. cu-
 ius certè hominis memoriam tum plurima insigniter
 commendant tum longè maximè Ioannes Zanellus
 eius nepos atque ingentis spei iuuenis ob præclarum
 ingenium elegatissimo iudicio coniunctum, ob raram
 eruditionem ac doctrinam, & cādidiſſimos ac sanctiſ-
 ſimos vitæ mores conſeruat, auget, & amplificat.
- 201 Stipulatione qui se sine causa obligat prudens sciens
 nihil alioquin debere, videtur donare, atque idcirco sti-
 202 pulatio firma rataque est. quod si ambigatur num il-
 le scierit se non teneri, necne, stipulationi vires nullæ
 aderūt. commune inquit Curt. Iun. consil. cxxxi. nu. 4.
- 203 siquidē necessariū est, vt qui ex huiusmodi stipulatione
 agit, ex certa sciētia pmissum esse luculēter probet. quē
 admodū cōem doctorū esse sentētiā ante Curt. affirma-
 uit ēt Alex. cōſi. xiii. ex his lib. i. quē laudat Francis. Tur-
- 204 zan. opin. cxlv. traxit aut originē hæc frequens interpre-
 tum sententia ex I. C. doctrina in l. ij. §. circa. ff. de do, i
 except. ex qua falsò, atque adēo infulsè collectū ab om-
 nibus est promissionem, seu stipulationem, quæ absque
 causā ineatur, nullius ponderis ac momenti fore oppo-
 sita doli exceptione. vt constat illic ex Accurs. atque ex
 Alb. se ita obseruari in iudicijs vidisse attestanti in l. ge-
 neraliter. C. de non nume. pecun. Alex. consil. xiii. lib. j.
 & consil. clii. nu. 2. lib. ii. & cōſi. xix. lib. iiii. & in l. à Titio.
 ff. de verb. oblig. Ias. in l. iurisperitum §. sed cum nulla.
 nu. 3. & nu. 23. ff. de pact. & in l. lecta. num. 25. ad finem
 ff. si cert. petat. Felin. in cap. si cautio. colum. i. de fide
 instrum. Hypp. in rub. nu. 318. ff. de fideiuss. Lorient. qui
 aliorum errorem sibi inauspicatò ascribit, in titu. de
 pact. cap. lix. de qual. contract. num. 3. cum sequentib.

Francis.

Thefaur.recept.fent.

Francif. Connan. lib. v. cap. ix. Anton. Gouean. lib. i. va-
riarum cap. xxxv. Francif. Hothom. in princi. inſtit. de
verb. oblig. Ioan. Cephal. conſil. cviii. nu. 1. quorum de
errore iam late primo obſervationum libro egimus.

- 205 Stupri pœna in clericum depositio eſt, vt commune
aiunt Grilland. de diuerſ. crimin. lib. iii. quæſt. vii. nu. 2.
- 206 Bermond. de concub. fol. ciiii. nu. 18. in alios ſacris non
initiatos non alia nunc de conſuetudine infligitur, quã
vt ſtupratores vel matrimonium cum illis contrahant,
quibus vitiũ intulerunt, vel dignam eis dotem elar-
giantur. commune eſt. Anton. Gomez meus olim
iuris doct̃or in l. lxxx. tauri nume. 7. Iulius Clarus in
- 207 pract. §. ſtuprum. ver. ſed quæro. at ſtupri cum vidua pa-
trati nulla hodie pœna proſus eſt. commune aiunt
idem Gomez d. l. tauri. nume. 14. atque idem Clarus d.
- 208 §. ver. ceterum. ſi quæ autem ſe virginem fuiſſe aſſeret,
cum ludibrio habita eſt, fidem merebitur, ni contrariũ
probetur. commune ſantur Abb. in cap. i. nu. 5. de adul-
ter. Bermond. de concubin. nu. 9. Foller. in pract. fol. 19.
- 209 num. 13. quin porro ſtupri crimen tranſactione aboleri
poſſit, nihil impedit, vt frequenter placitum cenſent
Ioan. Coraſ. lib. ii. Miscellan. cap. i. nu. 5. Anton. de Pa-
della in l. tranſigere. nu. 82. C. de tranſact.
- 210 Stuprum domesticis teſtibus probari non poterit,
quanuis illi non leue inditium facturi ad eius proba-
tionem ſint. commune ponunt pract. Conrad. fol. 387.
nu. 8. Iulius Clarus in pract. §. ſtuprum. ver. quæro. pro
- 211 babitur tamen præſumptionibus vt pœna pecuniaria
inſligi poſſit, vt commune pono ex Ang. & Auguſt. ad
illum de malefic. ver. che hai adulterato nu. 41. Foller.
in pract. pag. xix. nume. 13. Alexand. conſil. cxv. in fin.
lib. iii. Cepol. conſil. vi. col. iii. Roman. conſil. cccclj. Ma-
theſil. & eius addition. latiſſimè in ſing. cxviii. Boer.
- 212 deciſ. clxiii. criminaliter autem puniri ſic conuictus
haud poterit. commune aſſirmo ex eiſdem & ex Cra-
uet. conſil. ccv. nu. 19. & 20.
- 213 Subſcriptio ſatis ſuperque eſt vt ſcriptura ipſius ſub-
ſcri-

scribentis manu conscripta tota censeatur etiam quo ad omnes statutorum dispositiones, quanuis alterius manu exarata fuerit. commune ait Dec. in authen. si quis in aliquo. nume. 17. C. de eden. magis commune proficitur Eman. à costa in l. si ex cautione versu. tua pag. 40. C. de non nume. pecun.

214 Substitutio ex vna specie ad aliam profertur atque extenditur. commune dicunt Ias. consi. ccciii. lib. i. Ioan. dilect. de art. testand. tit. v. caut. v. Anton Gomez de testamen. cap. iii. num. 10. Eman. à costa in l. Gallus. §. & quid si tantum par. v. nu. 1. cum sequen. ff. de lib. & posthum. si autem illa ab aliqua conditione pependerit nec ad testatoris filios ante conditionis euentum transmittetur, si aliud ipsius testatoris voluntas coniecturis collecta nolit. commune pronunciant Curt. Iun. consi. iii. nume. 15. & Francis. Viuius cum multis aliis lib. i. opin. cccxxxv.

216 Substitutio in liberorum defectum, hoc est, si quis sine liberis decesserit, & tunc euanesceat, cum is, cui substituitur, religionem profitebitur. commune inquit Barb. consi. xx. stat difficultas colū. i. lib. i. Dec. in cap. in præsencia nu. 227. & seq. de probat. quanuis idem processurum non sit si tantum clericus efficiatur. commune affirmant Boer. decis. ccliiii. Sylua nupt. lib. v. nu. 61. cum duobus sequen. nec item idem procedet si substitutio ad captiuorum redemptionem fiat. quemadmodum frequenter placitum asserit Corn. consil. xviii. lib. iiii. nec denique id etiam procedet, cum testator aliter expressim cauerit. commune testificatur Calcan. consi. vii. incipit quia à me col. xv.

220 Substitutio vulgaris inferior impendio est, quam vel iure sanguinis, vel iure deliberandi transmissio. quin
221 nec vllas vires habet, quandiu transmissiōi ex his capitibus locus est. commune dicit Socin. consi. ccxcvi. in præsenti col. pen. lib. ii. And. Alciat. in l. i. nume. 22. ff. de vulg. & pupil. magis commune testatur Anto. Gomez de testamen. cap. ix. nu. 50. ver. & in expreso.

Sub-

Thesaur.recept.fent.

- 211** Substitutio vulgaris tacita, quæ ex pupillari substitutione expressa colligitur, tunc extra pupillarem ætatem porrigetur, cum nulla mentio vel pupillaris ætatis, vel temporis infra eam ætatem fit, sed aut simpliciter, aut in longius tempus composita est, quàm pubertatis ætas comprehendat. verbi causa si substitutio in hanc formam exaretur: Titium impuberi filio meo substituo, aut, Titium, si filius meus intra decimum annum cadauer exuerit, bonis eius potiri volo, extincta pupillari substitutione & vulgaris extinguetur. at si ita testator
- 223** verba fecerit: Titius, si filius meus è corporis custodia euaserit, hæres esto, aut, Titius, si filio meo intra vigesimum quintum annum quid humanitus contigerit eius locum habeto: tunc illic semper hic ad expressum vsque tempus substitutio vulgaris durabit. vt commune esse antiquorum placitum testificatur Alber. in l. precibus col. vi. nu. 4. C. de impub. & aliis, ac receptum etiam neotericorum dogma pronunciat Imol. in l. qui habebat. ff. de vulg. & pupil. & in cap. Raynutius in materia vulgaris substitutionis colum. xxxvi. num. 83. de testament.
- 224** Substitutio pupillaris expressa matrem omnino tum legitima portione, tum bonis à linea materna pupillo quæsitis interuertit tam iure fori, quàm iure poli. quæ admodum frequenter receptum inquit Anton. Gomez de testamen. cap. iiii. nu. 7. ver. sed his non obstantibus. quin & tacita pupillaris substitutio hereditatem piæ alicui causæ delatura matrem excludet. commune ait Rip. in l. i. col. pen. ff. de vulg. & pupil. alias autem se-
- 225**
- 226** cus. vt frequenter placitum attestatur Dec. consi. cxi. subtilis est casus in princ.
- 227** Substitutio pupillaris quam auus præterito filii emancipati nepoti facit, hodie valet, ac firma rataque est. commune inquit Francisc. Rip. in l. ii. nume. 31. ff. de
- 228** vulg. & pupil. nec vlla vnquam hodie irrita fiet pupillaris substitutio quod patris testamentum ob filii præteritionem irritum sit. commune affirmant Rom. consi.

consil. ccccvi in casu propositæ ad finem. Anton. Gomez de testament. cap. iiii. num. 4. Emanuel à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum part. iii. num. 103. ff. de liber. & posthum. & vide quæ superius obseruo ver. præteritio.

229 Substitutio quasi pupillaris, seu, vt vocant, exemplaris non solum mentecaptis ac furiosis, sed omnibus iis personis, quæ sibi testamentum condere nequeunt, fieri rectè ac ritè potest: commune dicit Vigl. in §. qua

230 ratione nu. 4. in tit. de pupill. substit. & matrem tùm à legitima tùm à cæteris filij bonis exigit, atque expellit. commune aiunt Ias. num. 43. Rip. num. 48. in l. ex facto ff. de vulg. ar. 7. in l. i. ff. de test. ar. 1. in l. i. ff. de leg. 2. ar. 1.

231 Substitutio compendiosa verbis directis facta si iure directæ pupillaris valere potuit, iure fideicommissariæ extra pupillarem ætatem non valet: vt magis commune inquit Alex. num. 64. Ias. num. 29. Rip. num. 69.

232 in l. Centurio ff. de vulg. & pupill. quauis aliud genere

233 raliter receptum dicat Ias. cons. cxxix. lib. ii. excludet autem illa matrem, vt latè receptum ponit Franc. Viuius lib. i. opin. cccxxiii.

234 Substitutio his verbis concepta, instituo, & substituo, ex verbo, instituo, directam, ex verbo, substituo, fideicommissariam substitutionem inducet. commune testatur Curt. Iun. consil. lxxxiii. nu. 2. Villalobi in sua collect.

235 Substitutus pupillaris non minus grauari, onerariq; potest, quàm quiuis ab intestato successurus. commune interpretum dogma inquit Rhoderic. Soarez in l. quoniam in prioribus fallent. i. num. 15. C. de inoff. testament.

236 Suspendio ad tempus absque aliqua absolute tollitur elapso suspensionis ipsius tempore. vt commune accuratè ponit Did. à Cou. ruu. de sponsa. ii. par. cap. vj. num. 16.

237 Suspicio omnibus vnus ciuitatis doctoribus inteta-

238 tari nequit, vt nec omni senatui, vel concilio inten-

- tata procedet. communia aſſerit Franciſ. Viuius lib.i.
 239 opin.cccxxii.cum Boer. deciſ.cclxix. atque aliis. verū
 240 enimvero ſi ipſum concilii caput ſuſpectum erit, toti
 concilio non minus rectè intentabitur, quàm omni col
 legio.vt frequenter placita ponit idem Viuius eodem
 in loco.quanuis ipſe ſemper ſuſpicionem honeſtis inni
 241 xam rationibus contra omnes admitterem. Sed hac de
 242 re latius alibi. obſeruabis autem quod licet iure caſa
 reo cauſa ſuſpicionis non allegetur, pontificio tamen
 allegari debet. commune pronunciat Anton. de tre
 mor.in addit.ad Bon.in pract. except.Rub. de recuſat.
 nu.2.litera B. Villalob.in ſua collecta.
 243 Suus hæres repudiatam ſemel hæreditatem iterum
 re integra repetere pòteſt.commune inquit Iaſ.in l. pu
 pillorum nu.2.ff.de acquir.hæred.
 244 Suorum hæredum iura & adiectione huius condi
 tionis, ſi filius voluerit, labefiunt, & appoſito vulgari
 245 ſubſtituto euertentur. illud communius ait Socin. in l.
 conditionibus pupillus colum.iii. ver.ii. conſuſio.ff.de
 condit. & demonſtrat. hoc frequentius conſtituo ex
 Aret.colum.antepen.Alexan. pen.Iaſ. antepen. in l. ſi
 filius hæres.ff. de liber. & poſthum. Corn. in l. iii. nu
 me.22. C. de iur. delib. Soc. in l.i.num.75. ff. de vulg.
 & pupil. Alexan. conſi. iiii. videtur inſpectis colum. vi.
 246 lib.ii. quin & cohæredis additamento iura ſuorum quo
 ad pupillaris ſubſtitutionis confirmationem ruunt.cõ
 mune fatur Rip. in dicta l.i.num.166.ff.de vulg.& pu
 247 pil. exheredatione autem ſolum tollentur, quatenus
 ipſorum ratio ducitur, quatenus vero parentum com
 mo da ſpectantur, non loco ſuo mouebuntur. commu
 ne ponit Anto. Gomez de teſtamen.cap.iiii.nu.3.
 248 Suorum iniuriam ij proſequi dicuntur, & cenſen
 tur, qui ſexto cognationis gradu iniuria affectum at
 tingunt. commune dicit meus olim iuris doct̃or An
 ton. Gomez de delict.cap.i.nu.34. ad finem.

- 1 ALI ON I S. pœna iam hodie improbo more omnis omnino antiquata est, vt latè attestatur Iulius Clarus in pract. §. vltim. quæstio. lxxxi.
- 2 Taxatiua legis vel statuti verba non excludunt casus similes. vt frequenter placitum affirmant Rip. num. 86. Ioan. Crot. num. § 6. in l. si constante. ff. solut. matrim. Anton. Gomez. de testamen. cap. xi. nume. 12. ver. nec obstat.
- 3 Tempestatis causa quæ in mare iactantur tunc demum pro derelictis non habita censentur cum bene composita & colligata iactantur. vt est communis opinio cum Accurt. in l. qua ratione §. vlt. ff. de acquirē. rerum domin. & in l. falsus. §. si iactum. ff. de furt. & in l. interdum. §. i. ff. de acquirē. poss. & in l. ii. §. vlt. & in l. qui leuandæ. ff. ad l. Rhod. de iact. & in §. pen. instir. de rerum diuis. quam tamen nos alibi latè & euidenter confutamus.
- 4 Tempus præscriptum ad aliquid agendum non currit ignorantia. vt commune asseuerat Curt. Iun. consi. viii. num. 2.
- 5 Tempus decem annorum longum dicitur, commune ait Martin. Nauar. reconditæ doctrinæ vir in cap. i. §. ii. num. §. de pœniten. distinct. i. at centum annorum
- 6 tempus dicitur ac ducitur hominum memoriam superare, vt commune placitum enunciant Curtius Iunior consi. xc. nu. 2. Aymon Crauet. hac in re semper videndus de antiquit. tempor. par. iiii. versu. absolutis differentiis.
- 7 Tempus, quod ad solutionem iudicatis indulgeri debeat in iudicis arbitrio ponitur. commune effatur Boer. decis. xlv. nu. 2.
- 8 Tempus à lege sic exactum, cum fuerit septem annorum, aut cum peruenerit ad septem annos, aut, cum eius ætas septennium fuerit, non satis est ordiri, sed
- 9 opus est pertexi, ac perfici. at si tempus iis verbis consideretur, cum in septimo anno fuerit, satis superque

838 Theſaur. recept. ſent.

erit incipere atque auſpicari. communia ponit latiſſime Did. à Cou. ruu. de ſponſal. prima part. cap. ii. numero 2.

10 Tempus in illius odium duplicabitur, qui ante tempus egerit. commune inquit Anton. de tremor. in addit. ad bon. in pract. exception. nu. 25. ver. conditionem in rub. quib. mod. ſuo nom.

11 Testamentum ac testamenti factio iuri gentium accepta refertur, quanuis illius ſolennitates iuri ciuili aſcribantur. commune inquit Iaſ. in l. admonendum. lxxiii. ad finem. ff. de iur. iur. Vigl. in §. ſed prædicta inſtitut. de testamen. Arius Pinelus in rub. par. i. cap. i. nume. 23. C. de reſcind. vendit. Did. à Cou. ruu. lib. iii. reſolut. cap. vi. num. 7. Anton. Gomez de testamen. cap. i. nume. 2. Bellon. conſ. iii. nume. 4. Iulius Clarus de testamen. quæſt. ii. testamenta tamen omnia ex diſpenſatione valent, quòd quæ illis cauentur, poſt mortem fiant. vt frequenter placitum renuncio ex Dec. in rub. C. qui testamen. facer. poſſ. & in l. eum qui. num. 4. ff. de iuriſdict. omn. iudic. Gulielm. in cap. Raynutius verſi. testamentum in j. num. 5. & num. 6. de testamen. Alciat. in l. filiusfam. §. j. num. 5. ff. de leg. lib. j. Anton. Gomez de testamen. cap. ii. num. 1. Arius Pinel. in l. ii. num. 7. colum. iii. in finem C. de bon. mætern. & in rub. cap. i. num. 23. C. de reſcin. vend. quanuis non pauci aliud ineptè deblaterent.

12 Testamentum vel testatoris vel alterius manu clauſum exaratum, quod testator poſtea coram ſeptem teſtibus ſolum oſtendens ait ſuam vltimam voluntatem illud eſſe, ac ſuum testamentum, & velle vt ipſum valeat, atque omnia eo contenta ſeruentur, ratum firmumque prorsus erit, tanquam testamentum huncupatum: vt frequenter placitum affirmant Bellon. conſ. lxxii. num. 1. Iulius Clarus de testamen. quæſt. iii. ver. ſed pone aliquis.

13 Testamentum, qui ſcriptis exarare voluit, ſi ſolennitates omnes iure ad id requiſitas non adhibuit, nec quod

- quod egit, ut nuncupatiuum testamentum valebit, si de illa testamenti scriptis comprehendendi voluntate constiterit, alioquin in re dubia secus erit. commune ponit accuratè Iulius Clarus de testamen. quæst. iiii. ver. sed quæro pone.
- 15 Testamentum qui condere regulariter nequeunt, nec ad pias causas testati quid quam efficient. commune asserit Ias. in l. i. nume. 12. & seq. C. de sacrosan. eccles. unde nec si pupillus pubertati proximus ad pias causas testetur, eius testamentum quidquam valebit. commune effantur Alexand. consil. clxxxii. nume. 2. lib. v. Gulielm. in cap. Raynurius vers. adiectæ im-
- 16 puberi nume. 88. vers. sed aduertatis de testamenti nec si prodigus, cui administratio bonorum interdicta est, testamentum ad easdem pias causas condiderit, quidquam validum efficiet. commune testificatur Besset. in repet. l. prima nume. 100. C. de sacrosan. eccles. Alexand. dicto consil. clxxxii. nume. 6. lib. v.
- 17 nec item furiosi testamento ad illas easdem causas conscripto vires ullæ aderunt. commune ponit Grat. consil. xxx. num. 32. lib. ii. Iulius Clarus de testamen. quæstio. v. vers. sed an furiosus. nec denique si ad mortem damnatus piè testetur, valiturum elogium emittet. commune scribunt Abb. in rub. nu. 11. ver. de damnato de
- 18 testamen. Alex. d. consil. nu. 5. verum enimvero testamentum filiisfam. ad pias causas conditum valet, ac firmum stabileque est. commune proficitur Alexā. in l. i.
- 19 §. hoc autem num. 4. ff. ad trebel. quod tamen exaudiri ita debet, ut patris consensus vnā in id accesserit. commune pronunciant Gulielm. in d. cap. Raynurius vers. mater in super cleram. nume. 28. Paris. in cap. in præsentia nume. 20. de probat. Ioan. dilect. de art. testand. tit. i. caut. i. num. 1. in finem. Iare Iulius Clarus ubi supra quæstio. v. vers. sed nunquid filiusfam. intellige. ii. quod non sic prorsus id testamentum ratum erit ut legata extra pias causas in alios collata consequenter robur habeant. quemadmodum receptum
- 20

- affirmant Iaf. in l. hac conſultiffima. §. ex imperfecto
 nu. 10. ver. ii. pro iſta. C. de teſtamen. Gulielm. in dicto
 cap. ver. teſtamentum nume. 69. Iulius Clarus vbi ſu-
 pra, verſi. vnum tamen. & vide inferius ver. teſtamen-
 24 tum minus ſolenne. alioquin autem filiusfam. regula-
 riter ac generaliter teſtamentum nequit exarare, quā-
 uis & illius pater conſentiat, & de bonis aduentitiis,
 quorum ipſe plenum ius habet, teſtari modo velit.
 commune affirmant Alexand. in l. Senium num. 6. in
 finem. C. qui teſtamen. facere poſſ. idem Alexā. ac Iaf.
 vterque nu. 2. in l. nemo. C. illo eod. tit. & qui latè cu-
 mulant Iulius Clar. vbi ſupra quæſtio. xviii. verſi. vera
 igitur eſt, & Franciſ. Viuius lib. i. opin. cxxi. quin nec fi-
 25 liafam. de dote ſua aduentitia validè teſtabitur. vt eſt
 communis doctorum concluſio teſte Alex. in d. l. ſeniū
 nu. 3. Viuius d. opin. col. ii. & iii. ſi tamen codicillaris clau-
 26 ſula horum teſtamenti adiiciatur, & is, qui inſtituitur,
 vel reſiſto honoratur, teſtamenti tempore præſens fue-
 rit, aut aliter ante teſtatoris mortem agnouerit, quod
 fit, factum vè eſt, valebunt quæ relinquuntur in vim do-
 nationis cauſa mortis, quæ ab vtroque illorum iure fie-
 27 ri poteſt. aliàs ſecus. communia teſtificatur Socin. con-
 ſil. cxxv. num. 1. lib. iii. Iulius Clarus de donatio. quæ-
 ſtio. vi. verſi. ſed quæro tu ſcis. meminere porro quod
 28 nec illud teſtamenti genus valebit, etſi tunc temporis
 factum ſit, cum pater apud hoſtes captus detinebatur.
 commune inquit Ioan. Crot. in l. ſi is qui pro empto-
 29 re nume. 18. & ſeq. ff. de vſucap. meminere deinde id
 generaliter proceſſurum, ſi filiusfam. aduocatus de ijs
 teſtamentum condar, quæ à ſuis clientulis comparauit.
 vt frequentius dogma teſtatur Iaf. in l. vlt. num. 1. C.
 de inoffic. teſtamen.
- 30 ²⁴ Teſtamentum, in quo teſtes rogati, atque ad id
 ſpecialiter accerſiti a notario non dicuntur, non ali-
 31 ter nec aliàs vnquam valebit, quàm ſi vel ad pias cau-
 32 ſas attineat, vel ſeſe teſtes ſubſcripſerint. communia
 inquiunt Boer. decifio. xxxiii. Iulius Clarus cum alijs
 de

- 33 de testament. quæstio. vi. versic. ii. erunt autem satis
superque pōtificio iure duo testes ac parrochialis pres-
byter, vel quatuor testes & quivis alius sacerdos, vt te-
stamentum rite conditum censeatur, ac robur viresque
summas obtineat. commune effantur Alexand. consil.
cccxi. num. 3. lib. iii. Corn. consil. xvi. lib. iiii. Ioan. di-
lect. de art. testan. titu. ii. caut. ii. Bellon. consil. xii. nu-
me. 2. Iulius Clarus de testamen. quæstio. lvii. pestis
- 34 item tempore factum coram quinque testibus testa-
mentum valet, ac solenne habetur. commune dicunt
Barb. consil. lxxxvii. lib. iiii. Dec. consil. cclxxxiii. Matth.
- 35 de Afflict. decis. xxv. num. 2. quanuis Alexan. perperam
contra asserat consil. cccxi. nume. 16. lib. ii. & in l. ult.
- 36 vbi etiam Ias. C. de testamen. sed testamentum omne
ad pias causas generaliter duobus testibus contentum
est. vt frequens placitum pronunciant Barb. in cap. ad-
hæc in ij. de testamen. Alexan. in l. si certis annis nu-
me. 5. C. de pact. & consil. cxxxi. nume. 2. lib. vii. Imol.
- 37 in cap. cum esses num. 12. in finem de testamen. amplia
vt idem sit licet testes rogati non fuerint, vt præter
superius citatos commune asseuerant Roman. in repe.
authen. similiter. C. ad l. falcid. Corn. consil. cxlix. & con-
sil. cxxv. lib. ii. Iulius Clarus latè vbi supra quæst. vi. ver.
- 38 ij. infertur. ampliat. ii. quanuis etiam mulieres testes
sint. commune aiunt Crot. in tract. de testib. nu. 8. Bel-
lon. consil. xiiii. num. 8. copiosè Iulius Clarus vbi supra
- 39 ver. iii. infertur. est enim testamentum, quod piè fabre-
fit, solennitate iurisdictionum duntaxat contentum vt
- 40 commune scribit Corn. consil. cccvii. litera B. lib. iii. quin
& præterea testamentum inter liberos conditum duo-
bus solum testibus rite condetur, quanuis testator
cæcus sit. commune interpretum dogma esse memo-
riæ produnt Socin. consil. cclxiii. lib. ii. Ias. in l. hac con-
sultissima nume. 4. C. de testamen. Iulius Clarus vbi
supra quæstio. xvii. vers. sed quæro. & vide infra vers.
- 41 testamentum patris inter liberos. Testamentū de-
nique vel coram principe, vel coram iudice factum ac

- 42 duorum testium ope suffultum valet, ratumque prorsus est. commune aiunt Socin. Iun. consil. cxxxviii. colum. vlt. lib. primo: Did. à Cou. rnu. in ii. part. rubricæ nume. 2. de testamentis & qui de hac testamentariorum testium materia diligentissimè & utilissimè tractant Iulius Clarus d. tract. de testament. quæstio. lv. cum quatuor sequentib. ac Viuius lib. primo. opin. cccxliii.
- 43 Testamentum, quod antequam perficeretur, decessit testator, imperfectum ratione voluntatis, non ratione solennitatis dicitur, & ideo nec ad pias causas nec inter liberos valet. commune affirmant Boer. decisio. xciii. nume. 10. Sigismund. consil. feud. xiiii. nume. 65. latè Iulius Clarus de testament. quæstio. vii. vers. aliquando & iiij. Viuius lib. i. opin. cccxxxix. quibus autem in casibus imperfectum alioquin testamentum ob pias causas sustineatur, quibus secus, tradit accuratè Iulius Clarus ex receptis sententiis ubi supra dicta quæstio. vii. per totam. & quibus item casibus testamentum imperfectè inter liberos conditum valeat, necnè, tradit idem vberrimè quæstio. sub sequenti.
- 47 Testamentum patris inter liberos schedula voluntatem & institutionem liquidò enarrante comprehensum & validum ac iustum sine aliis testibus ducitur. commune ponunt Alexand. consil. cv. lib. iii. Ias. consil. lvii. lib. secundo, & qui latissimè ex receptis interpretum sententiis prosequitur quibus in casibus minus solenne vel imperfectum inter liberos testamentum valeat, quibus secus, Iulius Clarus de testament. a quæstion. viii. vsque ad quæst. xviii. & vidè quæ inferius obseruo ver. testamento imperfectè.
- 48 Testamentum cæci si ab hæredis institutione non auspicetur, nullius ponderis ac momenti est. commune aio ex Petr. Cyn. Ricard. a Malumb. Iacob. Butrig. Fulg. Philip. Dec. num. 7. in l. hac consultissima. C. qui testamen. facer. poss. Ang. in §. cæcus institut. quib. non

49 non est permiffi. Cepolla caut. cxxviii. quod nos alicubi falſum eſſe aperte demonſtramus.

50 Teſtamentum nutu conditum non aliàs valet quàm ſi ad pias cauſas condatur. commune affirmant Corn. nume. 26. Alexand. nume. 3. Riminal. colum. i. verſic. an habeat in l. iubemus. C. de teſtamen. Bauer. in princip. nume. 76. & ſequen. inſtitu. de teſtamen. Si autem teſtamentum notarius ipſe conſcripſerit & illo perleſto teſtator reſponderit, vel ſubiunxerit quod ſic iubet ac vult vti exaratum eſt, proculdubio validum fir- mumque teſtamentum erit. cõmune inquit Dec. confi. cccclxxxix. in caſu colum. i. ad med. & vide infra verſi. teſtator.

52 Teſtamentum, quod in alterius arbitrium confer- tur, an valeat, necne, vide ſuperius verſic. capta- toria.

53 Teſtamentum minus ſolenne, quod piæ alicuius cauſæ fauore ſuſtinetur, non ſolum quatenus ad piam illam cauſam ſpectat, ſed generaliter quo ad omnia & aliis in omnibus rebus extra piam cauſam valet, ac ſeruari debet. commune pronunciant Iaſ. num. 10. Curtius Iunior nume. 18. in l. hac conſultiffima. §. ex imperfecto. C. de teſtamen. Ioan. Crot. in rep. l. re coniuncti nume. 160. ff. de leg. lib. iii. Iulius Clarus de teſtament. quæſtio. vi. verſi. ſed quæro. vbi contrarium cum Curt. non immeritò proponit: ſed ea de re ali- bi copioſe. intelliges tamen vt id abſque dubio non procedat, vbi teſtamentum alioquin nullum foret ob teſtantis inhabilitatem ex aliena in illum poteſta- te ortam, vt ſupra adnotauimus verſi. teſtamentum filiifam.

56 Teſtamentum quanuis metu fiat iure ipſo valet. cõ- mune inquiunt Aret. col. ii. Aemil. Ferret. col. ii. & iii.

57 in l. i. ff. de teſtamen. qui tamen aliquem teſtari prohi- bet tum in falſi crimen incidit, tum extraordinaria pœna pro iudicis arbitrio punitur lapſus ipſa hære- ditate vt indignus. commune ponunt Aegid. Boſſius

in

Thesaur. recept. sent.

- in pract. tit. de iis, qui prohib. aliquem testari. nu. 1. Iul.
- 58 Clar. in pract. §. falsum ver. prohibens. eritque opus, vt & defunctum testari voluisse cōstet, & eum, qui huius criminis arcepsitur, illius voluntati impedimento fuisse liquidò probetur. vt commune axioma affirmat Soc.
- 59 Iun. conf. cxlviii. num. 1. lib. ii. qui verò testari aliquem violenter cum armis cogit pœnas legis Iuliæ de vi publica pēdit, qui sine armis, legis Iuliæ de vi priuata obnoxius fit, & qui denique solo metu absque vlla vi ad id testatorem impulit, arbitrio iudicis plectitur. cōmune fantur Iacobin. de Sāct. Georg. in l. i. nu. 4. C. si quis aliquem testar. prohib. Iul. Clar. in d. pract. §. vlt. quæstio n. lxxx. ver. compellens aliquem.
- 61 Testamentum legitimè factum fuisse abunde ostendetur duobus testamentariis testibus. commune ponunt Alex. conf. lxxxiii. lib. ii. Io. Dilect. de art. testan. tit. ii. caut. ii. num. 6.
- 62 Testamentum ritè conditum non aliter ritè reuocatur, quàm si testator vel aliud solenne condiderit, vel
- 63 coram septem testibus se testamentum reuocare velle
- 64 asseruerit, quòd mori testatus velit, vel illud reuocare, ac rescindere coram tribus saltem testibus enunciet, & decem postea anni à testamenti conditi die computandi præterlabantur. communia ponit latissimè Iul. Clarus de testa. q. xci. & xcii. Io. Dilect. de art. testan. tit. x.
- 65 caut. iii. amplia vt idem procedat quanuis hæredes secundo testamento ritè facto instituti hæreditatem adire vel nolint, vel nequeant. cōmune inquit Did. à Cou. ruu. in rub. par. ii. nu. 2 1. ver. vii. conclusio de testamen.
- 66 amplia. ii. licet primum testamentum inter liberos conditum fuerit, si in hoc deinde condito testamento & iidem liberi hæredes instituti sint, & maior illis inde vtilitas proueniat. nam etsi hoc secundum imperfectū sit, tamen eo ipso primum rescissum videbitur. commune afferunt Soc. Iun. conf. cxvii. nu. 10. lib. i. & consil. cxlv. nu. 57. lib. ii. Did. à Cou. ruu. vbi supra nu. 19. ver. vj. de
- 67 claratio, Iul. Clar. d. tract. q. xcviij. amplia. iii. vt testamentum

- mentum primum per secundum iure ipso reuocetur ac rescindatur, quanuis testator se illud non esse reuocaturum solenniter iurauerit. cōmune proferunt Corta in memor. in ver. testatorem inducere col. i. latè Did. à Cou. ruu. d. ii. par. nu. 15. Iul. Clar. vbi superius quæstio. xciii. ver. sed quid si testator: vbi accuratè id explicat, & cum multis receptum affirmat prædicti iurisperiti reuocationem inferi secundo testamento necesse esse: quod mihi nō probatur. sed ea de re alibi vberius.
- 68 69 amplia. iiii. quod etsi testator se non reuocaturum promiserit primum testamentum, & quo casu illud reuocauerit, dicat se bona omnia scriptis hæredibus dare atq; irreuocabiliter elargiri, tamen per secundum testamentum & quouis alio prædicto modo impunè huiusmodi testamentum retractabitur, ac rescindetur. commune aiunt Alex. nu. 3. Ias. nu. 7. Crot. nu. 14. in l. stipulatio hoc modo concepta ff. de verb. oblig. latius Iul. Clar. d.
- 70 q. xcv. intellige tamen ac perpetuò memoriæ insculpes quod si testator aliis omnibus testamentis, quæ postea conscribet, derogabit, nisi si certa aliqua solennitas in eorum aliquo expressim addatur, non ideò hoc testamentum primum infirmabitur, quia secūdum deinde ritè conditum fuerit, ac generalis etiam præcedentium testamentorum in eo abrogatio inseratur, nisi si specialis quoque mentio antecedentis testamenti fiat. cōmune effantur Alex. conf. cvj. nu. 3. & conf. clxxxjii. & conf. clxxii. visis duobus. nu. 7. lib. vii. Tiraq. de legib. con. nub. gl. vj. nu. 131. Did. à Cou. ruu. d. ii. par. nu. 19. ver. iiii. hanc. Iul. Clar. qui diligenter, & accuratè id multis modis explicat d. tract. q. xcix. per totam. quo te confere de materia acturus.
- 71 Testamentum in vna, atq; eadē charta plures conde re ac se se inuicem instituere quin possint, nihil omnino prohibet. cōmune ponunt Bellon. conf. lxxxv. nu. 9. Iul. Clar. de testam. q. lx.
- 72 Testamentum, quod iure cōmuni solenne non est, & statutis eius loci, vbi factum est, validè ac perfectè exaratum

Thesaur. recept. sent.

ratum est, ad omnia testatoris bona tum eodem in loco sita, tum alibi gentium posita firmum, ratum, ac suis numeris omnibus absolutum habetur. commune ponunt Did. à Cou ruu. de spons. ii. part. cap. vii. nu. 8. Viuius lib. i. opin. xxxvi.

- 73 Testamenti & pars vna ex alia declarabitur, & verbum aliquod obscurius ex eodem verbo alibi in eodē testamento clarius posito explicabitur. commune in-
quiunt Aemil. Ferret. in l. qui filiabus in princ. nu. 4. ff. de leg. lib. i. Paris. cons. lxxiii. nu. 48. lib. iii. & cons. lxxii. nu. 42. lib. iii. latè Iul. Clar. de testament. quæst. lxxvi. regul. iii.
- 74 Testamenti solennitates tum statuto tum consuetu-
dine demi, addiue poterunt. solumque iis vel demptæ
75 proderunt, vel additæ oberunt, qui in statuti vel cōsue-
tudinis loco testabūtur, quāuis exteri, ac forenses sint.
communia ponunt Ias. in l. i. col. vii. ver. secundum du-
bium C. de sacros. eccles. Boer. decis. ccxxviii. Francisc.
- 76 Viuius lib. i. opin. cccvj. atq; ideo testium numerus im-
minui, coarctariq; statuto rectè poterit. commune in-
quiunt Feli. num. 17. Dec. num. 19. in cap. ii. de probat.
& qui immerito post nonnullos alios dubitat Ioan. Ce-
77 phal. cons. xxxii. nu. 6. libera tamen testādi facultas sta-
tuto tolli nequit. cōmune dicit Ias. in l. ex facto in prin-
cip. nu. 9. ff. de vulg.
- 78 Testamenti condendi facultatē qui à principe impe-
trauit, cū id cōmani iure facere posset, absq; solēnitati-
79 bus ritè testabitur. aliās secus. cōmunia affirmant Dec.
in l. Eunuchus nu. 15. C. qui testa. fac. poss. Iul. Clar. de
testam. q. xxxiiii. ver. in proposito.
- 80 Testamenti nulli dicendi ius non admittit edictum
successorium. cōmune dicunt Aret. cōs. xlix. col. i. & ii.
Roder. Soarcz in l. quoniā in prioribus ampliat. x. fol.
24. C. de inoff. testam. Cur. Iun in rub. nu. 16. C. de suc-
81 cess. edict. tamen si Alex. in eandem rub. nu. ult. contra-
rium magis commune perperam argutetur.
- 82 Testamenti passiva factio (vt doctores fantur) iis nō
est

est, quibus ob crimē aliquod condendi testamenti ius non est. cōmunē affirmat Aret. in l. is cui lege §. i. col. vlt. ff. de testa. Iul. Clar. de testa. q. xxxiii.

83 *Testamento minus solenni relicta naturalem obligationem gignunt. commune dicunt* Corn. cons. cclxi. in hac consultatione col. ii. lib. i. Alex. in l. non dubium. num. 2. C. de testam. Ias. nu. 70. Rip. nu. 96. in l. nemo potest ff. de leg. lib. i. Ias. in l. cum quis a nu. 9. C. de iuris, & fact. ignor. & in l. i. nu. 16. ff. de condict. indeb. & in l. si creditoris in fin. C. de fideicōmis. & qui latissimē hanc quæstionem cum appositis illationibus tractant Iul. Clar. de testa. quæst. xc. Franc. Viuius lib. i. opin. cxlvii.

84 *limita tamē primo, ut si relicta illa vel in dilectam, vel in coniunctam personam conferantur, non solum naturaliter, sed etiam efficaciter debeantur, ac solvantur* necesse sit. cōmunē pronunciat Ias. in d. l. non dubium col. ii. nu. 6. limita secundo, ut isthæ recepta conclusio in ipsamet hæreditate non procedat, quæ minus solenniter relicta nullo iure debetur. ut præter superius relatos commune ait Bertrand. cons. cccxii. num. 21. in finem lib. iiii.

86 *quantis quo ad animum spectat, impunē ab hærede retineri possit, si nō poscatur. cōmune inquit* Capic. decis. lxxxix. nu. 3. Rip. in d. l. nemo potest num. 99. quantis Did. à Cou. rui. in cap. cum esses num. 10. de testament. Iul. Clarus vbi supra versic. sed quid si iste non admodum necessariò relutentur, ut alibi ostendo. intellige porrò ac memoriæ vtiliter commenda quod id genus relicta non idcirco hæres soluere cogetur, quia illorum aliquot iam sua met spōte aliquibus soluerit. commune efferunt Alex. in d. l. non dubium num. 3. Iulius Clarus d. quæst. xc. ad finem.

87 *Testamento imperfectè inter liberos condito quæ cōtinentur seruari oia perinde debent, ac si testm suis oibus partibus cōster, non uerò ut ab intestato debita. quemadmodum receptissimam sententiam affirmant* Cur. Iun. in l. hac cōsultissima §. ea imperfecto. n. 2. C. de

89 *testa-*

Thesaur. recept. sent.

- testam. Eman. à Costa in l. Gallus §. & quid si tantum par. i. nu. 467. ff. de lib. & posthu. Iul. Clar. de testamen.
- 90 q. xiii. intellige autem quod illud demum testamētum imperfectum inter liberos sustinebitur quod solennitatum non voluntatis ratione imperfectum fuerit. commune asserunt Alex. conf. lxxvi. nu. 14. lib. iii. Soc. Iun. cōs. cxlvii. nu. 30. & seq. lib. ii. Io. Cepha. conf. xcix. nu. 1. vbi complures diligenter laudat. copiosè Iul. Clar. vbi supra q. ix. ver. pen. ac Francisc. Viuius lib. i. opin. ccccx.
- 91 censetur autem testamentum inter liberos conditum quoties ipsi solum liberi instituuntur, licet alij legatis cohonestentur. commune ponit Io. Cephal. cōs. lxxii. num. 15. & sequentib.
- 92 Testamento ob hæreditatem non aditam rupto nec piè piis causis legata debebuntur. commune pono ex Corn. col. vj. & vii. Ias. nu. 19. in leā quam C. de fidei- commis. Palat. Ruu. in rub. §. lxxv. nu. 18. ff. de donat. in- ter vir. & vxor. Did. à Cou. ruu. in cap. Raynaldus §. iii. num. 11. de testament.
- 93 Testamenta argumentis à contractu ductis regūtur. commune dicit Curt. Iun. conf. clxxi. nu. 3. illorumque
- 94 conseruatio ad publicam vtilitatem spectat. commune affirmat Anton. Gomez de testament. cap. iiii. num. 6. ver. v. facit.
- 95 Testamenta cum duo comparent, & vtrum prius, vtrum posterius sit, non constat, neutrum eorū valet. commune inquirunt Boer. decis. cccxi. nu. 2. Cur. Iun. in l. vlt. nu. 79. C. de edict. diui Adr. toll.
- 96 Testamentorum reuocatio solum ea retractat, quæ ad vltimæ voluntatis materiam pertinent, nō verò vel contractus, vel confessiones, vel alia id genus testamen- tis inserta conuellit. vt commune dogma esse cōstitutio ex Dec. conf. xcvi. Rip. in l. nemo potest nu. 35. ff. de leg. lib. i. Guliel. in cap. Raynutius in tract. de legat. nu. 39. de testam. Tiraq. de iur. marit. ver. contra iter gl. iii. Ioā. Cephal. conf. lxi. num. 31.
- 97 Testator, fandi potens non vltro, sed à notario roga- tur

tus num Lucium Titium hæredem faciat, si se facere dixerit, nihil vitij, nihilq; lãbis, aut periculi institutio. Lualij Titij scripti deinde hæredis contrahet. commune confantur Boer. decis. xxxiii. nu. 60. Bellon. conf. lxii. Ioan.

98 Dilect. de art. testam. tit. iiii. caut. ii. præsumeturq; semper in re dubia sano, atque integro iudicio testatus, si quæ iussit, hominem sui compotem redolebunt. commune affirmant, ac rectè explicant Hypp. sing. cccclxxx. Francisc. Viuius lib. i. opin. ccclxxiii. col. ii.

99 Testatoris voluntas seu expressa, seu tacita in primis inspicienda est, & illi prorsus adhærescendū. vt frequenter placitum affirmant Dec. in l. i. nu. 4. C. de collat. latè

100 Iul. Clar. de testam. q. lxxvi. reg. i. quæ si nullo modo elucescat, verbis insistendū erit. commune inquit Cur.

101 Iun. conf. clxix. nu. 1. quorum perspicuitas si deficiat testatoris consuetudini obsecundabitur. commune profert Ias. in l. si seruus plurium §. ult. nu. 2. ff. de leg. lib. i.

102 Testatoris dispositio in vnum casum concepta non ad alium proferretur. vt communem esse regulam ait

103 Paris. conf. lxxxvii. nu. 50. lib. ii. quam intelliges nõ processuram vbi testatoris voluntas etiam coniecturis collecta aliud suaserit. commune inquit Dec. in l. si mater. nu. 2. C. de instit. & subtit.

104 Testatores in re dubia vel ad statuta, vel ad consuetudines, vel ad ciuile ius, vbi nec statuta, nec consuetudines vigent, reuocandi sunt. commune inquirunt Cur. Iun. conf. lvii. nu. 8. & conf. lxxxvi. nu. 6. & conf. clxviii. nu. 63. & conf. clxxi. nu. 1. latè & diligenter Iul. Clarus de testa. q. lxxvi. reg. vj. cui adde Ias. conf. ccxv. col. vj. lib. ii. Paris. cõf. lxxvi. lib. ii. Rub. cõf. lxxxii. col. ult. Ioã. Cephal. conf. xvj. nu. 33. & conf. xxxvii. nu. 42. & conf. cv. nu. 13. & seq.

105 Testis vnus semiplenè probat. commune ponunt Curt. Iun. conf. cxxii. nu. 5. & latius agens de materia Francisc. Viuius lib. i. opin. cccxxii. cum sequentibus.

106 quamobrem si quis se per vnū testem soluisse probet, quæ mutuo accepisse duobus testibus conuincitur, in proba-

Thesaur. recept. sent.

- probationis expletionem iurabit cōmune inquit Cur.
 107 in l. admonendi nu. 305. ff. de iureiur. intellige tamen ac
 perpetuò recordare deduci semper, ac probari debere
 hunc vnum testem omni exceptione maiorem esse, vt
 commune rectè, ac latè ponit Viuius d. opin. ccccxii.
 108 intellige. ii. quod si partes consenserint vt huic vni testi
 integra fides adhibeatur, integram fidem ille faciet. cō-
 mune asserit la. in. l. i. §. vlt. nu. 8. ff. de verb. obli. Fran-
 109 cisc. Viuius d. lib. i. opin. ccccxxiii. intellige. iii. quod in
 criminalibus tum de iure, & ad inquirendū, & ad tor-
 quendum satis vnus testis erit, ac legitimus ad ea om-
 nia inditium suppeditabit, cū omni exceptione ma-
 ior erit. commune inquit Ruin. cons. cxlvii. num. 3.
 lib. v. Carrer. in pract. crimin. nu. 100. Viuius vbi supra,
 Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxi. ver. vnus testis, & q. xxii.
 110 ver. vnum tamen scias. alioquin autem testi vnico etiā
 de re à se gesta deponenti fides nec in ciuilibus causis
 adiungitur. cōmune proferūt Boer. decis. ccxxi. nu. 17.
 111 Viuius d. lib. i. opin. ccccxxiii. amplia quāuis princeps sit.
 commune ait rectè explicans Iul. Clar. in pract. §. vlt.
 112 q. liii. ver. pen. limita. nisi si illius testimonium nulli alij
 quam sibi met nocere queat, vt veriū, & receptius ali-
 cubi diligenter ostendo.
 113 Testis idoneus atque assiduus habetur mutus si lite-
 ras exarare nouit. commune ponunt Præpos. in cap. cū
 apud de sponsal. R. ip. in l. i. nu. 34. & 37. ff. de verb. obli.
 Hipp. in l. de minore §. plurium nu. 8. ff. de quæst. item
 114 spiritalis parens absque dubio testis erit. commune in-
 115 quit Alex. de Neuo con. lxx. nu. 7. et si maior omni ex-
 ceptione non existimetur. commune ponit Viuius latè
 116 de materia agens lib. ii. opin. ccxcviii. Monachus præte-
 rea luculentus testamento testis erit, quāuis in eo vel
 hæreditas, vel legatum aliquod ipsius cōnobio relin-
 quatur. commune inquit Dec. cons. lxxii. in causa, quæ
 agitur, in princ. lib. i. Thobias in §. sed neq. hæres nu. 7.
 117 & seq. instit. de testam. in ciuilibus autem & aliis causis
 nec ipse, nec clericus alioquin admittetur, quā si de
 facultate

- facultate dicēdi testimonii illis facta constiterit. cōmu
 118 ne pronunciat Ioan. de amicis consi. lxxvii. nu. 17. sed
 119 & patruus pro consobri- no, & cōsobrinus pro cōsobri-
 no testis esse poterit. cōe affirmat Lanfran. in cap. qm̄
 120 contra in ver. testes nu. 58. de probat. rursus socius pro
 socio in causis ciuilibus regulariter testis appositus du-
 citur. cōe aiunt Thobias in §. legatariis nu. 11. institut.
 de testamen. Francis. Viuius lib. i. opin. ccclxi. in finem.
 121 pupillus quoque etsi testis esse nequeat, tamē postquā
 ad maiore ætatem peruenit, de ijs testimonium dicere,
 quæ proximus pubertati nouit, non impeditur. cōe ef-
 fantur Aret. in l. testiū. C. de testib. Dec. & ad eū Chu-
 chalon in l. fœminæ. §. item impuberes ad finem. ff. de
 reg. iur. Viuius d. lib. i. opin. ccclxix. Iulius Clarus in
 122 pract. §. vlt. q. xxiii. ver. vidi quandoque. Itē fideiussor
 pro reo principalis locuples testis censebitur, cū prin-
 cipalis reus soluendo est, & fideiussor ipse executionis
 beneficio non renunciauit. cōe produnt Ias. in l. si cui.
 §. vlt. ff. de leg. lib. i. & vir nobis amicissimus ac multis
 nominibus charissimus Ioan. Ronchegallus in l. reos
 123 nu. 53. ff. de duob. reis. pauper etiam quiuis ob pauper-
 tatē a dicendo testimonio nō arceatur. commune as-
 seuerant Ias. in authen. præterea col. vlt. C. vnde vir &
 124 vxor. Bennincas in tract. de paupert. quæst. iiii. tamen si
 maior omni exceptione non reputetur. cōmune ponit
 125 Francis. Viuius d. lib. i. opin. cccxci. & quanuis etiam in
 causis criminalibus idoneus testis non existimetur, vt
 commune dicunt Soc. reg. cclxxxix. nu. 2. & seq. Ioan.
 de Amicis consi. lxxviii. nume. 9. Iulius Clarus in d. §.
 126 vlt. quæst. xxiii. vers. quæro etiam. frater porro pro
 fratre in causis ciuilibus testimonium iure dicet, nisi
 vel in eadem patris potestate vterque adhuc sit, vel
 vnus atque alter coniunctim habitent. cōmune efferūt
 Conrad. in tract. de decurion. lib. i. cap. ix. §. ii. ver. fra-
 tres nu. 45. Thobias in §. sed neque hæres num. 1. cum
 127 sequentib. institut. de testamen. vel etiam causa ardua
 ac magni ponderis, & momenti sit. nam in ea indi-

Thesaur. recept. sent.

- stinētē, atque omnino à testimonij dictionē repellatur. commune ait Soc. cōf. xvii. suprà dicta causa col. ii. ver.
- 128 quoniam ista lib. i. in criminalibus autem non alias quā ad fratris defensionē testimonium illius admittetur. commune proferunt idem Thobias vbi suprà nu. 2. Viuius d. lib. i. opin. cclxxxiii. col. ii. Sed & itē mulier vel
- 129 in matrimonij etiam separandi causā testis locuples habetur. commune ait Did. à Cou. r. u. de sponsal. ii. part. cap. viii. §. vlt. nu. 8. ver. non in hac. & quanuis leuis sit
- 130 conditionis, ac famæ mulier regulariter in causis etiam capitalibus testificatur. commune inquit Alex. conf. xj. circa primum col. i. ver. circa quartum. lib. i. quin & testis, qui alioquin idoneus non est, si ex facti natura alij
- 131 haberi non poterunt, regulariter, ac generaliter admittetur. commune interpretum dogma esse literis tradiderunt Dec. conf. cccxlii. nu. 8. Iul. Clar. d. q. xxiii. ver. sciendum est: habebitur itē idoneus testis ad innocen-
- 132 tiam delinquentis probandā, qui aliàs idoneus non est. commune dicit Ant. Gomez non de nihilo in contrarium abiens de delict. cap. xii. num. 23. ac Viuius d. lib. i. opin. cclix. col. iii. memineris denique hac in materia,
- 133 quod testis idoneus non ideò improbabitur, quia de tēpore vel suapte sponte non deponat, vel rogatus recordari se de illo neget, si tempus de substantia non sit. commune inquit Alexand. confil. clxxxv. viso processu col. i. ver. nec obstat lib. vii. quod tamen non procedet si aliunde suspectus is testis habeatur iuxta veram resolutionem Salicet. in l. testium colum. iiii. quæst. vii. C. de testib.
- 134
- 135 Testis, qui in vna depositionis re falsus conuincitur, in tota testimonij dictione fidem amittit. commune aiunt Alexan. conf. clij. col. pen. lib. vii. Dec. conf. cv. col. antepen. ad fi. Alex. rursus conf. xliiii. col. ii. & conf. xlv. colum. i. lib. ii. & confil. xxviii. col. antepenult. lib. vi. ac Parit. conf. lxxxviii. num. 82. lib. iii. latē, & accuratē Iulius Clarus in præct. §. vlt. quæst. liii. ver. sed quæro cum sequent.

Testis

- 136 Testis per verba iudicio meo deponens fidem non facit. commune dicit Curt. Iun. conf. clxv. nu. 17. sed contrariū de iure verius alicubi copiose ostendo. quoniam & cum testis per verbum, credo, aliud deposuerit, & aliud postea affirmantibus verbis testificabitur, nulla falsi infamia ipsi inuretur, sed fides integra quo ad dicta posterius habebitur. commune affirmant Io. Crot. de testib. no. 343. Tyndar. etiam de testib. lib. i. cap. v. nu. 1. Julius
- 138 Clar. in in pract. §. vlt. q. liii. ver. vnum etiam. nec id mirū est quia & alioquin generaliter testis de credulitate non probat. commune ponunt additio Panorm. in cap. quoties de testib. latē Viuius lib. i. opin. cclxxii. vbi non nullas limitationes diligenter contexit.
- 139 Testis qui cum alia testimonium dixisset, nihil se scire affirmavit, postea de rei veritate deponit, nullam fidem facit. commune pronūciant Angel. de Vbald. inter consil. crimin. diuers. conf. lxxiii. num. 23. lib. ii. sed enim si in alio iudicio scitum testimonium reuocauerit, non tanta illi fides habebitur, ut primæ depositioni non stet. commune dicit Alciat. de præsumpt. reg. ii. præsumpt. xix. & qui latē hanc rem agit Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. liii. ver. tertius est. & ver. prædicta autem omnia cum sequentibus. quod tamen intelliges nisi prius testimonium in iudicio vel nullo, vel inualido dixerit. commune inquirunt Boer. decis. cxii. nu. 8. Capis. decis. cxlii.
- 142 nu. etiam 8. Aymon Crauet. conf. vi. nu. 7. cum autem testis aliud in iudicio deponit, quam quod extra iudicium deposuit, ac sua ipsius manu subscripsit, vacillare dicitur, ac meritō torqueri potest. commune fantur Alex. conf. lxxiii. lib. i. Francisc. Turzan. opin. cxxxiiii. latē Iul. Clar. in d. §. vlt. q. xxv. ver. sed pone, quanuis contrariū perperam receptum dicant Hipp. sing. ccxxii. Francisc. Viuius lib. i. opin. cccxcix. post Dec. in cap. per tuas col. pen. de probat. non tamen falsi crimine propterea se obstringet. commune asseuerant Alexan. consil. lxxiiii. num. 8. lib. i. Didac. à Cou. ruu. in cap. quanuis pactum fol. 55. num. 5. versic. sed et si quis, ac latissimē Iulius
- GG 2 Clarus

Thesaur. recept. sent.

Clarus in d. pract. §. falsum ver. testis qui.

- 145 Testis qui vel in extremo vitæ crepusculo falsum testimonium in aliquem se dixisse asserit, fidem nullam facit, commune dicit Alciat. de præsumpt. reg. iii. præsumpt. iiii. num. 7. latissimè Francisc. Viuius lib. i. opin. non. cclxxxii. *cap. sup. negotiis lib. i. iur. iur. d. i.*
- 146 Testis varius vel sibi contrarius si ad concordiam reduci poterit, reducetur sanè vt falsi pœnas euitet, non verò vt etiam fidem faciat. commune inquit Alexand. consi. xx. in causa appellationis col. i. lib. iiii. & consi. cxc. visis attestatationibus in princ. lib. vii. *in op. iur. d. i.*
- 147 Testes generaliter, ac regulariter, & omni in causa maiores omni exceptione esse debent, vt commune dicit
- 148 Curt. Iun. consi. cxx. num. 5. & à se dictorum non aliter rationem reddere tenentur, quàm si rogentur. commune profitentur Alciat. in l. i. num. 50. ff. de nou. ope. nunciat. Zas. consi. xix. lib. ii. Lanfranc. de deposit. testiũ à nu. 15. Oldendorp. de testib. à nu. 10. Anton. Gomez de delict. cap. xii. nu. 10. quod tamen non procedet cum testes vel in criminalibus causis ad offensionem probandam exhibentur, vt commune affirmant Bal. consi. clxxxii. nu. 2. lib. iiii. & qui eum laudat Francisc. Viuius lib. i. opin. cclxxi. ac Iulius Clarus in pract. §. vlt.
- 150 quæst. liij. ver. vlt. vel cum testes de iis deponunt, quæ ad ius attinent. commune aiunt Curt. in l. i. num. 29. ff. si cert. petat. ac Francisc. Viuius d. lib. i. opin. cclxxvii.
- 151 vel cum de fama publica testimonium dicunt. vt commune asseuerant Corn. consi. ccxxxii. litera D. lib. ii. Viuius vbi supra, ac Iulius Clarus in d. §. vlt. quæst. vj.
- 152 ver. illud tamen. vel cum denique ad probandum aliquius rei valorem producuntur. vt commune doctorũ placitum constituo ex Lanfranc. in c. quoniam contra ver. testium num. 156. de probat. Ias. in §. si quis agens num. 12. instit. de action. Bertrand. consi. clvj. num. 7. & consi. clxiii. lib. iiii. Cremenf. num. cccxv. Ar. Pinel. cap. vlt. num. 11. & num. 41. in l. ii. C. de rescindend. vendit.
- 153 vbi nonnulla contra communes doctorum opiniones

circa

- circa hanc causæ redditionem verissimè adiungit. me-
 154 minèris autem semper quod si testes interrogatæ ra-
 tionis loco se præsentés fuisse aiant, satis superque pro-
 bant. commune eloquuntur Alex. num. 10. Ias. nu. 20.
 in l.ii. §. voluntatem ff. solut. matr. Franc. Viuius d. lib. i.
 opin. cccxciii.
 155 Testes singulares nec consuetudinem nec quiduis,
 etiam in genere probant. commune ait Rochus Curt.
 in cap. vlt. de consuet. iiii. sect. num. 69. Ioan. de Amicis
 consil. cxxvii. num. 1. post Alex. consil. lxxii. col. ii. lib. i.
 & consil. 100. col. vlt. eod. lib. tamen si contrarium pro-
 rulerit consil. lxxxv. viso themate in fin. lib. ii. adde pro
 communi Dec. in c. licet causam col. v. de testib. & con-
 tra frequenter placitum adde Corn. conf. clxxxv. licet
 in hac col. i. ver. his tamen, lib. iii. & qui aliquam multa
 circa hoc testium genus diligenter aggregant Francisc.
 Viuius lib. i. opin. cccxl. & opin. ccccl. ac Iulius Clar. in
 pract. §. vlt. q. liii. ver. dixi etiã cum sequentib. & q. lxiii.
 156 ver. pen. quamobrem etiam si testis vnus numerationē,
 alter numerationis confessionem prober, nō efficietur
 plena probatio. vt commune constituere ausim ex Fel.
 nu. 10. Dec. nu. 11. in cap. cū causam de probat. ex Feli.
 rursus in cap. licet ex quadam nu. 2. de testib. Ias. in re-
 lect. nu. 260. Caccialup. nu. 152. in l. admonendi ff. de iu-
 reiur. Soc. in l. Gallus §. ille casus col. vlt. ff. de lib. & po-
 sthu. quāuis ea in re se inuoluar Francisc. Viuius lib. i.
 157 opin. ccccxxvii. si tamen duo testes deponant quēpiam
 ab alio mutuum accepisse, & quantitatem ignorent, &
 duo alij testes reum ab actore cētum nummos mutuo
 petiisse iurent, plena de ea summa mutuo data resulta-
 bit probatio: vt meritò commune ponit idem Viuius
 158 eodem lib. i. opin. ccccix. in fin. quin & generaliter sin-
 gulares testes probabunt, si ad eundem finem tendant.
 commune renuncio ex Soc. consil. xxvi. num. 6. lib. i. &
 consil. ccliii. in prin. lib. ii. Dec. in cap. licet causam nu. 16.
 de probat. Ioan. Cephal. qui plures laudat, consil. cxli.
 num. 12.

Thesaur. recept. sent.

- 159 Testes se se propria manu subscribere in instrumētis ac publicis scripturis opus nō est . commune aiūt Barb. in rub. nu. 93. de fid. instrum. Dec. in c. quoniam contra
- 160 nu. 18. de probat. quod tamen limitabis cum Soc. reg. ccccxviii. ac Francisc. Viu. lib. i. opin. cccxli.
- 161 Testes et si regulariter de auditu proprio fidem faciant, si voces vel contrahentium, vel delinquentium notas habeant, vt commune inquit Alex. conf. cxc. visis
- 162 attestationibus ad fin. lib. vii. tamen in testamētis specialiter requiritur, vt & testatorē videant, & ipsummet loquentem audiant. commune pronunciant Corn. cō fil. xviii. litera D. lib. ii. Paris. conf. xxxiii. nu. 1. lib. ii. & copiosius Iul. Clar. de testa. q. lix. ac Franc. Viuius lib. i.
- 163 opin. ccccvj. quin generaliter vbi hi testes de auditu admittuntur, oportet vt bonæ famæ, atque spectatæ fidē sint. commune ponit Io. Cephal. conf. lxxxii. num. 45.
- 164 & semper ac regulariter præsumptionem transferentem probandi onus in partem aduersam inducant. cōmune pono ex Curt. de testib. conclus. xxxi. Soc. confil. lxxix. nu. 17. lib. i. Dec. nu. 18. Curt. Iun. nu. 57. in l. i. ff. si cert. pet. Dec. rursus confil. ccccxcv. nu. 3. Ruin. confil. clxxiii. nu. 5. lib. 4. Io. Cephal. confil. cxi. nu. 29.
- 165 Testes scriptis ad iudicem transmissis testificari nequeunt. commune ait Did. à Cou. ruu. lib. ii. resolut. capit. xiii. nu. 6. si tamen illa postea coram iudice ipsimet perlegant, fidem facient. commune ponit latē Francisc.
- 167 Viuius lib. i. opin. cccxlvi. quin & per procuratorē specialiter etiam ad id constitutum iurare nequeunt. commune ait Panorm. in cap. licet ex quadam de testibus.
- 168 quanuis meo quidem iudicio & verius & melius multi contra senserint, quos refert, & nō efficaciter improbat Franciscus Viuius lib. i. opin. ccl. vt alibi pro virili ostendo.
- 169 Testes duo omni exceptione maiores instrumētum aliis non adiutum testibus euertent. commune aiunt Ruin. conf. xxxvii. in prin. lib. iiii. Viuius latē lib. i. opin.
- 170 cccxli. quin & vnus testis eiusdem instrumēti, & eidem instrumen-

instrumento necessarius idem efficit. commune effatur. Io. de Amicis cons. xliiii. nu. 5. Viuius vbi supra.

- 171 Testes qui se tantum pro re daturos asserunt, nō efficiunt testimonium dicunt. vt frequentius interpretum placitum recēset Arius Pinel. meus iuris doctor in l. ii. cap. vlt. nu. 12. & nu. 41. C. de rescind. vendit.
- 172 Testes de re noctu patrata testificantes non aliter si dem merebuntur, quā si vel ex voce patratorē agnouisse dicāt, vel lunam aut lumem aliquod aliud illuxisse subiungant, vel denique delinquentem sibi admodum fuisse propinquum addant. communia ponunt Franc. Viuius lib. i. opin. cccxlix. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxi. ver. sed quid.
- 173 Testes qui de suamet præsencia testificantur, & intelligentiam includunt. at qui de alterius cuiuspiam præsencia deponunt, non item. vt frequenter placitum affirmat Ias. in l. ii. §. voluntatem col. iii. in fin. ver. tene contrarium ff. solut. matr. cui addendus est Alex. consil. cccxii. ponderatis colum. antepenult. in fin. ver. vnde dicit, lib. vj.
- 174 Testes in prima causæ iustantia, nō improbari in appellationis causā improbari nequeunt. commune pono ex Andr. de Iser. in constit. Iurisp. nu. 6. Guid. Pap. decis. 50. ex iis, quos laudat Matth. de Afflict. decis. cclxvi. Marant. de iudic. in vj. par. in xiii. actu. de testium repulsa. nu. 13. licet contrarium cum nonnullis non admodū diligenter commune autumet Franc. Viuius lib. i. opinion. ccclxvii. in fin.
- 175 Testes verbis alternatiuis, vel, circa, plus, minus, & similibus vtentes fidem non faciunt. commune inquirunt rectē limitantes Ias. in l. etsi post tres nu. 7. & num. 10. ff. si quis caut. Bal. Nouell. in vlt. par. repet. l. Celsus num. 14. ff. de vsucap. Carol. Ruin. consil. xxxvj. num. 6. & videndus Pinel. in l. ii. cap. vlt. num. 9. C. de rescind. vendit.
- 176 Testes de maiori summa testati de minori haud probant: nec enim quo ad illos minor summa maiori subest.

Thesaur. recept. sent.

- cōmune affirmat Alciat. nu. 40. cū seq. Carol. Ruin. nu. 3. & 6. in l. i. §. si stipulanti ff. de uerb. obligat. Francisc. Marc. decis. ccclxxxv. nu. 50. & seq. quanuis se se ea in
- 181 re non inculpate inuoluat Francisc. Viuius uir alioquin diligentie laude dignissimus lib. i. opin. cccii. in finem; & quanuis etiā non immeritō contradicant Alex. consil. lxxiii. lib. ii. Math. de Afflict. decis. ccxi. nu. 5. ac Salic. col. pe. Cremenf. circa finem. Arius Pinelus cap. ultimum. 10. in l. ii. C. de rescind. uendit.
- 182 Testes, qui die fasto, uel iuridico, ut nostri loquuntur, iurarunt, quin postea nefasto uel feriato die testimonium possint dicere nihil uetat. commune ait latē Franciscus Viuius lib. ii. opin. ccc.
- 183 Testes extra articulos testari tūm demum quidquā proderunt, cū & super totā causā iusiurandū suscepserint, ut fieri increbuit, & quod ad causam spectet deposuerint. cōmune ponit latē Francisc. Viuius cuius uiri laudibus diligenter fauemus, lib. i. opin. cccli.
- 184 Testes non ritē examinari iterum post promulgata illorum testimonia examinari possunt. commune proferunt Alex. in l. qui per salutem. num. 2. ff. de iur. iur. Hypp. in l. i. §. si quis ultro nu. 36. ff. de quæstion. Iasfredus decis. ccclxxxiii.
- 185 Testes idonei non sunt coloni pro dominis: ut commune ait Lanfranc. in cap. quoniam contra in ver. testes nu. 64. de probat. quanuis contrarium scribat receptum Francisc. Viuius lib. i. opin. ccclxxxvii. quod magis probandum alibi diligenter ostendo, si vel colonorum honestas id suaserit, uel alio locupletiore teste iuuetur.
- 188 Testes itē idonei non sunt, qui sibi mutuō cōtradiciunt, ut frequenter placitum affirmant Alexā. consil. lxx. col. i. lib. iiii. Grammat. in consil. crimin. xxvi. nu. 20. & seq. Viuius d. lib. i. opin. cccxciii. in fin. sed & testes qui in vno sibi reluctantur, in reliquis suspecti habentur. cōmune ponit Io. Cephal. consil. lxxvi. num. 52. rursus locupletes, atq; assidui testes nō existimantur parētes pro liberis, ut cōe ponit, ac diligenter declarat Francisc. Viuius lib. i. opin.

- 191 opin. cccliii. & lib. ii. opin. cclxxxii. nec itē vxor pro marito fidem faciet. quemadmodum tradit idem Viuius d. lib. i. opin. cccliiii. & ante eum cōmune asseuerat Soc. conf. xvii. supradicta causa col. pen. ver. quantum vetō
- 192 lib. i. nec venditor pro emptore, nec donator pro eo, cui donauit, etiam si de euictione non teneatur. commune proferunt Lanfranc. in d. ver. testes nu. 66. Io. de Amic. cōf. cxlvi. nu. 16. & seq. nec aduocati, nec procuratores, nec qui affectionem aliquam ad causam habere credentur. commune ponit vir egregius Io. Cephal. conf. lxxv.
- 194 num. 22. nec is pro cessionario, vt doctores fantur, qui iure cessit, commune inquit latē Viuius eod. lib. i. opinion. ccclvi. qui materiam hanc cum capitibus sequentibus accuratē prosequitur. nec rursus proxenetæ, vel
- 195 affines pro affinibus, vel mulieres in testamentis, vel
- 196 meretrices in causis criminalibus, vel pauperes leues. vt latē obseruauimus superius ver. proxeneta, & ver. affines, & ver. mulieres, & ver. meretrices, & ver. pauperes. nec item ij, quibus facti infamia inusta est, in causis arduis, & præiudicij magni, tametsi in ciuilibus idonei testes habebūtur. cōmune pono ex Bal. in l. optimā C. de contrah. & cōmit. stip. Flor. & Fel. col. v. in cap. testimonij de testi. Alex. cōf. clii. viso processu col. ii. lib. v. Hyp. sing. cix. ac Dec. in cap. licet causam col. v. de testi.
- 199 alias autē regulariter secus est. vt cōe. pdit Corn. cōf. lv. videtur col. pen. lib. iiii. & vide quæ supra scripsi ver. infamis. Domestici autē testes quauis generaliter non probent, tñ quo ad furtum, vel aliud delictū in agentis domo patratū, & quo ad quantitātē, & æstimationē rerū furto ablatarū, ac deniq; quo ad alia domi gesta probabunt, vt communia asseuerat Viuius d. lib. i. opin. ccclix. cui adde Soc. conf. xvii. supra dicta causa col. i. ver. verū
- 204 prædictis lib. i. Domestici verō dicūtur omnes omnino qui in eadem domo habitant. commune affirmat Melchior de Facinis cōf. lxxxii. nu. 12. inter conf. crim. lib. i.
- 285 Item rursus testes idonei non sunt, qui in parte aliqua dicti à se testimonij falsum admiserunt. commune enunciant

Thesaur. recept. sent.

- enunciant Soc. cōfi. clv. lib. ii. Frācis. Viuius d. lib. i. opin.
- 206 ccccxvii. quod tamen non procedet si vel ea testimonij
pars, in qua falso sese testes obstrinxerunt, diuersa ac
separata à cæteris sit vt commune in fit Boer. decis. 253.
- 207 nu. 6. vel ad negocium principale nō multum atineat.
- 208 commune ponit Viuius eod. lib. i. opin. ccccxviii. quod
idem in testibus sibi contrarijs obseruandū erit. quem-
admodū frequens dogma asserunt Alciat. de præsump.
- 209 reg. ij. præsumpt. xxix. Viuius d. lib. i. opin. ccccxxi. item
appositi testes seu idonei non habentur executores ali-
cuius negocij si vtriusque partis consensus illorum te-
stimonium non approbauerit. commune inquit Alex.
- 210 cōfi. clxvii. quoniam rei in princ. lib. vii. Sed & idonei
testes non habentur in causis vniuersitatis, collegij, &
similis alicuius cōgregationis, qui in eadem censentur,
si priuatim ex victoria reportata commodum aliquod
- 211 percipiant: secus verò si tantum communiter aliqua
inde ad illos vtilitas redundabit. commune affirmant
latè de materia agētes Did. à Cou. ruu. in præf. quæst.
cap. viii. Ioā. de Amicis cōfi. viii. nu. 30. Francisc. Viuius
- 212 lib. i. opin. ccclii. & lib. ii. opin. ccxciii. laici autem quāuis
- 213 contra clericos, & clerici vice versa contra laicos in cri-
minalibus causis testes idonei non ducantur, tamē vbi
veritas elucescere aliter non possit, ducentur. cōmu-
nia ponunt Francisc. Viuius d. lib. j. opin. cccxcii. & qui
accuratius explicat Iulius Clarus in præf. §. vlt. quæst.
- 214 xxiii. ver. sed quid si clericus. quin & præterea crimi-
nis eiusdem socii ac participes vsque adeo nō idonei te-
stes censentur, vt nec ad informandam inquisitionem
sufficiant. commune scribunt Dec. cōfi. clxxxix. læta-
tus sum nu. 9. Grammat. cōfi. crimin. xxxvii. nu. 14. &
- 215 cōfi. xxxviii. nu. 20. sicubi verò ob alterius probatio-
nis inopiam admittentur, nec ad torquendum tamen
absque alijs indicijs sat serunt. commune efferunt plu-
ra de materia congerentes Boer. decis. ccccxix. num. 3. &
seq. Aymon Crauet. cōfi. ix. nu. 6. Soc. reg. ccccxviii.
Francisc. Viuius d. lib. i. opin. ccclxi. Iulius Clarus in d. §.
vlt.

vlr. q. xxi. ver. dictum socij cum seq.

- 216 Testes duplicem defectum habentes in causis etiam priuilegiatis omnino reijciuntur. commune renuncio ex Soc. consi. cxviii. col. antep. lib. i. Dec. consi. cxxxiii. col. iii. & Ioan. Cephal. qui plures laudat & id etiã processurum intelligit, cùm veritas aliter nequit elucescere, consi. lxxv. nu. 27. & seq.
- 217 Testes alioquin inhabiles si in eadem causa ab alterutro reorum probati erunt, amplius improbari nõ poterunt, & si absque dubio in alia causa improbari queant. commune inquit Alex. consi. cxcj. visis nouis lib. vii. Aufrer. de reprob. testium. in ver. prodigo nume. 82. Boer. dccif. ccxlv. nu. 6. Frãcis. Viuius lib. i. opin. ccccxvi.
- 219 & vide quę superius obseruo ver. Testes in prima causę instantia. quin & generaliter id genus testes ad innocentiam probandam ac defensionem admittentur. commune aio ex Alexan. consi. v. num. 8. lib. i. & consi. xxiiii. nu. 39. & consi. ccxii. ad fin. lib. ii. Ias. in l. vt cum colu. ii. ff. de iust. & iur. & in l. sed & si quis limit. iii. ff. si quis caut. Hypp. sing. lix. & ccccviii & qui multos diligenter laudat Ioã. Ceph. consi. clx. nu. 8. cum seq. alioquin autem & alias generaliter iudex ipse ex suomet officio testes hos inhabiles parte etiam nõ petente repellet. commune ait Corset. in cap. si testes ver. testis ad fin. de testib.
- 221 Testes duo vel ad summum pontificem atque Imperatorem criminis conuincendum sufficient. commune ponunt Berous in cap. at si clerici nu. 8. de iudic. Frãcis. Viuius lib. j. opin. ccccxii. & lib. ii. opin. ccxcii. & qui immeritò dubitat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quęst. lxxvi. ver. sed quęro.
- 223 Testes si aliter nolint ad testimonium dicendum indicta multa cogentur. comune ait Lanfran. in cap. quoniam cõtra in ver. testes nu. 3 r. de probat. & qui id recte atque accuratè explicat Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. xxiiii. ver. successiuè & ver. seq.
- 224 Testes si se in testimonio dicendo errasse profiteantur

Thefaur:recept.sent.

- tur, ac suum errorem liquidò probarint, & prius testimonium impinè reuocabunt, & deinde rectè ac validè
- 125 testabuntur. cōmune ait Boer. decis. lxxxix. nu. 4. alioquin si errorem non probauerint, & periurij tenebuntur, & perhibitum semel testimoniū non cōuellent, nec de suo gradu dimouebunt. commune affirmant Corn. consi. xxvii. col. pen. lib. iii. Dec. consi. clxxv. nu. 7. & con
- 126 sil. clxxxix. num. 10. quin si se subornatos & corruptos fuisse testēs dicent, & precibus aliquorum acquiescentes falsum deposuisse asseuerabunt, nullam fidem nanciscuntur. commune pronunciant Dec. d. cōsi. clxxxix. nu. 8. Aegid. Bossius in pract. tit. de inquisit. nume. 42.
- 227 quanuis id solum sufficiat, vt & ipsi torqueantur, ac si idem affirmauerint, ad inquisitionem procedi possit. commune ponit Iulius Clarus in pract. §. falsum ver. subornans autem.
- 228 Testes qui ea vera esse deponunt, quæ vel actis vel
- 229 inquisitione continentur, vel verum esse asserūt, quod quispiam alius testis prius deposuit, nullius ponderis ac momenti in criminalibus causis erunt. cōmune ponit latè Francisc. Viuius lib. j. opin. cccelxv.
- 230 Testes si se incōtinenti corrigant, quod secundo loco pro testimonio dicunt valet ac firmum est, & illis inde nec crimen nec pœna gignitur. communia affirmat & illud incōtinenti apposite declarat Francisc. Viuius lib. j. opin. cccc.
- 232 Testes in criminalibus causis torqueri debent & qui
- 233 infames iuris infamia sunt, & qui criminis participes, et
- 234 qui in deponēdo varii, & qui viles personæ sunt, & qui cū delicto interfuerint neminem vidisse aut agnouisse dicunt. communia latè ponit, & accuratè explicat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. xxv.
- 235 Testes etsi post publicationem, vt doctoribus sandi mos est, produci possint, poterunt tamen super articulis nouis, qui à veteribus dependeant, exhiberi. commune inquit Marant. de iudic. vi. par. ij. partis princip. super vi. actu nu. 22. & qui latè hac de re agit, & complures

- res alias exceptiones memoriæ prodiit Francif. Viuius lib.i.opin.cclxxv. quibus adde quæ in eandem rem ſcribit Iulius Clarus in præct. §. ult. q. lxi. ver. ſed quæro & ver. quæro. item adde ac memoriæ cõmenda quod licet
236 teſtes poſt omnes terminos ſeu dilationes partibus præfixas generaliter ac regulariter à proceſſu reiſciantur, tamen ſi vel intra præfixum terminum iam elapſum iurauerint, & ſe poſtea iuſta cauſa fuiſſe impeditos ad deponendum quoque intra illummet terminum iurabunt, admittentur. commune aiunt Boer. deciſ. ccxciii. nu. 19. Curt. de teſtib. in cõlcu. xxxiii. Petr. de Beniten. deciſ. xi. vel ſi pars ipſa iurabit de nouo illos teſtes agnouifſe, non reiſciantur. commune pronunciant Conrad. in tract. de decurion. lib. i. cap. ix. nu. 47. Francif. Viuius d. lib. i. opin. cclxxvi. vbi compluſcula alia in propoſito non contemnenda ſubiungit.
- 238 Teſtes, qui aliquid ad ſeſe exonerãdos teſtificantur, nullã fidem faciunt. commune ait latè Francif. Viuius lib. i. opin. cclxxix poſt Ruin. conſi. cv. nu. 2 lib. iiii.
- 239 Teſtes in principali cauſa & producti & promulgati, ſeu, vt doctores ſantur, publicati quin ſuper eiſdem vel aliis articulis in appellationis cauſa produci poſſint, nihil impedit. vt iure cæſareo frequenter placitum in Imperii ditionibus ſeruandum ac praxi frequens affirmant Martin. Granat. in tract. de improbat. Bart. opin. & Lanfranc. in cap. quoniam cõtra in ver. teſtes nu. 39. in fin. de probat.
- 240 Teſtes in re dubia rogati fuiſſe non præſumuntur. commune inquiunt Corn. conſi. clxxvi. lib. iiii. Socin. règu. ccccxx. Carol. Ruin. conſi. cliii. nume. 2. lib. iiii.
- 241 ac ſi eos generaliter aduerſarius improbet, ac poſtea illis vti velit, non prohibetur. commune affirmat Boer. deciſ. ccxlv. nume. 6. vbi autem teſtes rogatos eſſe oportet, ſufficiet vel ab ipſa parte vel à notario rogatos illos eſſe: vt frequentius placere cenſet Iaſ. in l. hac conſultiffima col. i. ad fin. ver. & debent teſtes. C. de teſtamen.

Thefaur.recept.sent.

- 243 Testes ante litis contestationem produci nequeunt. commune aiunt Lanfranc. in cap. quoniam contra in ver. testes nume. 33. & seq. de probat. & qui latè limitat
- 244 Soc. reg. ccxlii. cui adde, ac diligenter obserua quod testes ad perpetuam rei memoriam is interrogare iure poscet, qui in litem vocari timet, etsi prædicti testes nec aliò profecturi videātur, nec ita senes sint, vt mors illis impendere iudicetur. commune inquit Anton. Gomez de delict. cap. j. num. 19. & nu. 21. at actor non aliter nec aliàs eos interrogari iure impetrabit, quàm si vel animā, vt alter ait, in labijs gerant, vel alias in oras abituri probentur, quauis etiam ipse aliter ad agendū impediatur. commune pronunciat Alex. de Neuo consil. xliiii. nu. 5. & seq. & si cap. v. decis. cxxiii nu. 6. & seq. verius ac receptius autument semper & generaliter actorem, cū agere impeditur, hanc testium interrogationem posse obtinere. quod non probo. nec profecto
- 247 doctorum traditionibus consentaneum est. quemadmodum facilè constat ex Anton. Gomez & Alexan. de Neuo vbi supra: ex Corn. consil. clxxii. lib. ii. Iacobin. in l. cum ij. §. transactionis. ff. de transact. Afflict. in consil. Neapol. lib. ii. rub. xxxiiii. Rebus. iij. thom. pag. 293. Capell. tholos. quæst. cccclxxv. in praxi. ex quibus præterea colliges semper partis aduersæ citationem ad iuraueranda illorum inspicienda exigī, nisi vel eius potentia timeatur, vel alia iusta causa subsit. quod etiam affirmarunt Angel. in §. vlt. in auth. de testib. Lanfranc. de deposit. testium fol. 214. nu. 46. ver. circa prædicta quæro lib. v. Marian. Soc. in rub. de dilat. & qui eum laudat Frā
- 250 cif. Viuius lib. ii. opin. cccvii. in finem. in causis tamen criminalibus nunquam id genus testes absente parte produci poterūt. commune pronunciat meus iuris doctor Anton. Gomez in l. lxxvi. tauri nu. 6.
- 251 Testes qui subornat vel corrumpit, non idcirco causa excidit. commune inquit Dec. in cap. cum venerabilis nu. 21. de exception. Boer. decis. ccxci. nu. 2. Francisc. Turzān. opin. lxxxj. si tamen vel vnum testem corrupe-

ruperit vel falsum produxerit eius statuti pœnas luet, quod falsos testes producentem punit. commune effatur Ias. in l. Gallus §. quod si is lect. ij. nu. 2. ff. de liber. & posthum. Iulius Clarus in pract. §. falsum ver. produ-cens falsos in finem.

- 253 Testes ex eo solo falsi conuincuntur, quod pro dicen-do testimonio pecuniam accepisse probantur. commune scribit Io. Anan, in cap. j. nu. 15. de falsi. magis com-mune profitetur Did. à Cou. ruu. in cap. quauis pa-ctum fol. 55. col. iii. de pact. nō tamen consequēter quo
- 254 ad illum, qui pecuniam largitus est, falsi crimen proba-bitur. commune asserunt Dec. & qui eum laudat Aegi-dius Bossi. in pract. tit. de falsi. num. 168. Iulius Clarus in pract. §. falsum ver. sed quid è conuerso. Francis. Viuius
- 255 lib. j. opin. ccccxx. luent autem falsi testes tum omnes falsi pœnas, tum damnum etiam omne, quod reo, con-tra quem producti sunt, inde emerfit, resarcient, quan-uīs ad illud in conscientie foro non teneatur. commu-ne ponunt Corset. in suis singu. ver. testis ver. si aliquis & qui id commemorabile autumant Iulius Clarus in d. §. falsum ver. si. pœna autem in fin. Francis. Viuius d. lib. j. opin. ccccix. mihi tamen utroque in foro æquē
- 256 ad illud teneri verius ac sanctius videtur. Sed ea de re
- 257 copiose alibi. non verò quidquam falsos testes ab hu-iusmodi pœnis subleuabit; quod absque iurēiurando testimonium dixerint, sed perinde omnes falsi pœnas dabunt ac si iurati illud perhibuissent. commune testi-ficantur Alex. in l. edi. §. cum autem num. 6. ff. de eden. Curt. Sen. in tract. de testib. conclus. xv. num. 34. si ta-
- 258 men non circa ipsam facti formam ac substantiam, sed circa res extrinsecas falsum testes admiserint, nec falsi pœnas luent, nec in alijs testimonii partibus fidem amittent. commune pronunciant Alex. consi. lxxxviii. num. 19. lib. v. ac Iulius Clarus & in d. §. falsum ver. si. sed quid si testis & latius in §. vlt. quæstio. liii. ver. si. scias tamen.

- 259 Testes, qui falsi conuicti sunt, si vel falsum illorum testi-

Thesaur. recept. sent.

testimonium vel falsa subscriptio nemini damnū, præiudiciū uē inferat, ordinarias falsi pœnas non dabūt, sed tantum extra ordinem stellionatus supplicio obnoxij fient. commune ponunt Cotta in memorabil. ver. mendax. Turzan. opin. lxxx. Francif. Viuius & qui eum cum alijs compluribus laudat Iulius Clarus in pract. §. falsum ver. item excusatur.

- 260 Testium verba ambigua contra producentem exau-
diri, interpretarique debent. commune pronunciat vir
eruditione ac doctrina cum primis præditus Ioan.
Ronchegallus Gioldus in l. ij. nu. 48. ff. de duob. reis.
- 261 Testium examinatio in ciuilibus causis nec à nota-
rio sine iudice aut iudicis commissione fieri potest, nec
262 aliter ipsi committi notario a iudice, quàm cum causa.
vt frequenter placitum aiunt Hypp. in l. de minore. §.
plurium quoque nu. 16. ff. de quæst. Feli. in cap. cū cau-
sam nu. 29. & seq. de testib. Ioā. Ceph. consi. 100. nu. 24.
& 25. Francif. Viuius lib. j. opin. ccclxii. in criminalibus
263 verò iudicijs nec alteri eiusdem vel alterius ditionis
iudici committi testium examinatio potest, vt commu-
ne ponunt & accuratè declarāt Francif. Viuius d. lib. j.
opin. ccclxiii. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. xxvj. ver.
264 sed quæro. Nec item in matrimonij atque alijs arduis
causis testium examinatio committi potest, vt asserūt
commune Abb. in cap. si qui testium de testib. Nicol.
Ant. Grauat. ad Vestrium lib. vj. cap. vlt. nu. 11. intelli-
265 ge autem ac perpetuò memineris quod etiam his in ca-
sibus, in quibus examinatio committi, ac demēdari al-
teri potest, nullam fidem de illius commissione idem
met notarius vel suo testimonio vel suo instrumento
faciet. commune affirmant Boer. decis. cclviii. nume. 4.
Curt. Iun. consi. clxvi. num. 3. Matth. de Afflict. decis.
cccxvii. Nicol. Ant. Grauat. ad Vestrium qui plures lau-
dat lib. vi. cap. ij. num. 48. & Francif. Viuius cum alijs d.
266 lib. j. opin. ccclxxiiii. intellige deinde ac memoriæ dili-
genter in scribere quod testium examinatio in longin-
quis locis committi, demandari uē non debet, si id peti

per

- per calumniam, vt litis finis in longius tēpus protrahatur, probabiliter constet. commune pono ex Bald. in l. iudices C. de fid. instrum. Rom. consil. cclxxiii. num. 3. Innocent. & Archid. quos laudat Francisc. Pauli. in tract. de offic. & potest. cap. sed. vacant. q. x. part. i. nu. 9. & 10. Hypp. in pract. §. opportunè nu. 80. atque ex Io. Ronchegallo viro doctissimo, & mihi amicissimo, & Marchio ab Anguillis, quibus consulentibus subscribit Soc. Nep. consil. xxxiii. dum petitur fieri nu. 8. & 9. lib. i.
- 267 Testium examinatio sic facta, vt vnus testis testimonium sigillatim atque extensè conscriptum sit, & reliquos testes eadem prorsus attestatos notarius asserat, quin valeat, nihil omnino impedit. commune inquit Ias. in l. sed et si me putem nu. x. ff. de condict. indeb. & qui contrarium in regno statutum ait Viuius lib. i. opin. cccxcviii.
- 268 Testium depositiones nec aliter generaliter valebūt quàm si iureiurando muniantur, vt commune inquit Marant. de iudic. part. ii. super vj. actu. Francisc. Viuius lib. i. opin. ccccvii. nec aliter vel in ciuilibus, vel in criminalibus fisci etiam causis robur aliquod adipiscuntur, quàm si pars aduersa ad inspicienda illorum iuramenta citetur. comune ponunt multifariā excipientes Franc. Viuius d. lib. i. opin. cclxxviii. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xj. ver. item quæro. & qui multipliciter ampliat, ac nec indicium illis fieri receptum tradit post Decium, & alios vir mihi charissimus Nicolaus Antonius Grauatius ad Vestrium lib. vi. cap. ii. numer. 28. & numer. 29.
- 270 probabunt autem testium depositiones etiam non promulgatæ, & apud alium iudicem, ac præsertim subrogatum. vt frequens placitum inquit Dec. in cap. causam quæ num. 9. de testib.
- 271 Testibus remitti ac relaxari, vt doctores fantur, iusiurandum expressim potest, etsi tacitè nequeat. commune inquit rectè explicantes Feli. in cap. tuis questionibus num. 6. de testib. Nicol. Ant. Grauat. ad Vestrium lib. vi. cap. ii. num. 42.

- 272 Testibus facta probatio longè potior atque antiquior est quàm instrumētaria probatio: cōe ponit Francif. Viuius lib.i. opin. cccxlvii. qua de re nos alicubi copiosè.
- 273 Testibus opponi exceptio ante testimoniorū promulgationē debet: cōe affirmant Carol. Ruin. consi. xxxiii. col. vi. ad fin. lib. iiii. Francif. Viuius lib. i. opin. cccxlvii. vel
- 274 ē antequam illi deponāt opponi, ac de ea statim tractari poterit. cōmune inquit Petr. de Benitend. decis. vij.
- 275 Viuius ubi supra col. ii. si autem criminalis aliqua exceptio opponatur quòd nempe infames sint, vel periuri vel alia id genus, in specie opus erit sigillatim crimina cum loci, & temporis subiunctione opponantur. vt frequenter placitum renunciāt Follerius in pract. crimin. ver. si confitebuntur nu. 6. & seq. Boer. decis. cccxxi. Grāmat. decis. xi. nu. 12. & decis. xxxiii. nu. 49. nec testibus
- 276 idcirco iniuriarum actio competet, si crimina probabuntur: alioquin competet. cōe proferunt Boer. consi. iiii. num. 21. & seq. Iaffredus decis. cccxcv. Iulius Clarus in pract. §. vlt. quest. liii. ver. caueant tamen.
- 277 Testibus affirmantibus maior fides habetur, quā testibus negantibus. cōe asserit, ac diligenter & rectè explicat meus doctor Arius Pinel. in l. ii. cap. vlt. nu. 14. C. de re scin. vèd. cui adde Dec. in l. in omnibus causis pro facto nu. 9. ff. de reg. iur. quamobrè licet testibus de sana testatoris mente deponentibus fides non adhibeatur, vt cōe
- 278 inquit Boer. decis. xxxv. nu. 73. & seq. tamē in re dubia magis illis credetur, quam contrarium asserentibus. cōmune ponit Francif. Viuius lib. i. opin. cccxxxiii. in fin.
- 281 Tortura vide supra ver. questio & memineris quod illa denuo infligi nemini potest nisi noua inditia concurrerint. commune aiunt Alex. consi. v. in casu inquisitionis col. i. lib. i. & Bolognin. ad illū Carrer. in pract. crimin. in prin. num. 189. & qui id prorsus iudicis arbitrio terminari receptum subiungunt Boer. decis. lxxiii. nu. 10. Catald. de synd. q. cccxxi. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. lxxiii. ver. vlt. memineris deinde quod oēs illi regulariter torqueri possunt, qui expressim prohibiti nō
- 283

repe-

- reperiuntur. cōe aiunt ac latè & diligētè multifariā de
clarationibus illustrant Ant. Gomez de delict. cap. xiii.
- 284 nu. 3. Iulius Clar. d. q. lxiii. ver. vbi subfint cū seq. memi
neris. iij. quod si reus tormentis subiectus neget, & indi
cia purgasse dicetur & absoluendus erit. cōe pronūciant
Ant. Gomez d. cap. xiii. nu. 18. Iul. Clar. accuratè decla
rans d. q. lxiii. ver. illata reo. memineris. iij. quod legiti
mus probationibus conuictus torqueri non debet. cōe
dicit Hypp. in l. i. col. ii. num. 7. ff. de quæstio. memineris
- 285 ultimò quod iudici iniquè torquenti pœna capitis san
cta est. cōe ponit Hypp. in pract. §. expedita. num. 87.
- 287 Totius libello postulati nō debitor nequit simplici
ter negare se debere cū quantitas debetur, ac petitur; se
cus si qualitas debeatur. atque idē contra faciens periu
rio obligabitur, vbi iusiurandū interuenerit. cōia scribūt
Aret. Alex. & alii in l. i. §. si stipulāti. ff. de ver. obli. Cap
pel. Tholof. decis. ccviii. Eman. à costa in l. si ex cautione
ver. est & in factū nu. 6. C. de non num. pec. & qui duas
hac in re communes opiniones è regione sibi aduersas
accuratè refert Did. à Cou. ruu. lib. i. variarum reso
lut. cap. ii. num. 5.
- 290 Tradere rem qui tenetur, rem præcisè tradere com
pelletur, si facultas ad sit. cōmune inquit Alex. cōsi. lxxi.
super eo lib. iiii. & vide supra. ver. venditor.
- 291 Trāfactio ab ijs regulariter fieri nequit, quibus alie
nādi copia ac facultas nō est. cōe renūcio ex Ias. in l. ult.
nu. 122. q. x. C. de iur. emphyt. & ex ampla allegatione
Tiraq. de retract. lign. §. i. gl. xiiii à nu. 60. & de iure ma
rit. gl. v. nu. 205. q. xx. & tū transactio tum compromis
sum paris omnino iuris sunt. commune dicunt Alciat.
in l. cum te nu. 4. C. de transact. Arius Pinel. in l. i. par. iii.
nu. 44. in fin. C. de bon. matern.
- 293 Trāfactio de criminibus ante accusationē inita & ob
generalē vsum pcedet, & accusationē alterius in gradu
remotioris impedit, si verò post accusationē pertexa
tur nullius pōderis ac momēti erit. cōia ponit Iul. Clar.
totā hāc trāfactionis super criminibus materiā accuratè

- explicans in pract. §. ult. quæst. lviii. per totam.)
- 295 Transactio & si ob dolū seu calumniā ab actoris parte interuenientē vitietur, tamen si dolus à reo dicatur interpositus, haud vitabitur. cōmune ait Paul. Castr. in l. ij. C. de transact.
- 296 Transactio non satis inditij præferret, vt tormēta in iis criminibus incutiātur, quæ vel capite plectūtur, vel
- 297 transactiōne iure admittunt. alioquin secus. vt frequēter placitū renunciat Marc. Anton. de indicijs nu. 306.
- 298 Transactio de re liquidò constanti si iureiurando stabilitur in pacti vim valet. cōe profitetur Alciat. in cap.
- 299 cum contingat nu. 148. de iur. iur. Sed & transactio de alimentis testamento debitis si iureiurādo muniatur, valebit. cōmune inquit Alciat. vbi supra nu. 192. Gigas de pension. quæst. xlv.
- 300 Transactio obnoxia nō est dispositioni l. ii. C. de rescind. vend. commune pronunciant Aret. in l. si quis cū aliter col. iii. ff. de verb. oblig. Alex. consi. xlii. super præmissio col. v. & col. vi. lib. i. Paris. consi. xcvi. nu. 60. lib. i.
- 301 Cotta in memorab. ver. vēditor. quāuis contrariū magis cōmune asserant Soc. Sen. consi. lxxxv. num. 3. lib. i. Soc. Nep. consi. xcvi. nu. 17. lib. ii. Cagnol. in l. i. nu. 29. C. de pact. pro cuius controuersia diremptione adeundus omnino est Arius Pinel. magnus legum interpres ad illam eandem l. ii. par. i. cap. iiii. à nu. 12.
- 302 Trāsmisio ex iure deliberādi tunc modò locū habet cū hæres transmissurus se sciuisse hæredē institutū probatur. cōe inquit Anton. Gomez de testamen. cap. ix.
- 303 nu. 53. nullus aut cuius & ex quocūq; capite trāsmisio ni locusest in hereditate, vel legatis ac fideicommissis, vel
- 304 quibuscunq; substitutionibus, quæ à cōditione pendēt. cōia pronunciat idem Ant. Gomez eodem cap. nu. 49.
- 305 Transmissio suitatis iure & in quoscunque extraneos hæredes absque dubio procedit. cōmune inquit Roman. consi. lviii. visis narratis. ac Dec. consi. ccl. antiqua & satis nota & consil. cccxxxi. pro resolutione col. ij. ad fin. & ante eos Corn. consil. viii. semper dubitauit col.

col. vlt. lib. iiii. Alex. consi. xx. viso in princ. lib. i. Soc. con
 sil. viii. post redditum col. pen. in fin. lib. iiii.

- 306 Trebelleanica quarta non minus quàm falcidia à te-
 statore prohiberi potest. cõe aiunt Ias. consil. lxxxiii i.
 lib. i. & cons. xlv. lib. ii. Bellon. in § sed quid nu. 6. instit.
 de fideicommiss. hæred. Ant. Gomez de testam. cap. xi.
 nu. 15. latissimè Iulius Clarus de testam. q. lxi. ver. tū
 scis & ver. seq. ac Frācis. Viuius lib. i. opi. cxlii. col. ii. quō
 307 rum opinio et tūc verior atq; æquior est cū filius heres
 instituitur. quā in specie illā frequenter placitam testan-
 tur Alex. consi. xxix. lib. v. Corn. cōsi. xxii. lib. ii. Alciat.
 in l. cum proponas. C. de pact. Rub. consi. ii. num. 24. &
 consi. xliiii. nu. 2. copiosè Iulius Clarus. d. quæst. versu.
 308 difficultas est cum seq. Francif. Viuius d. opin. cxlii. post
 princip. qui multos contrarium receptum ac magis re-
 ceptum asserentes referunt. Sed quid quid illi deblate-
 rent, qđ supra posuimus verius iustius atq; vtilius est.
 309 Trebelleanicā quartā, nedū suā ipsorū legitimā filiū
 detrahent, quibus iniunctū est, vt si sine liberis decesse-
 rint, hereditatem alteri restituant. cõe fantur Alex. con-
 310 sil. cxxxix. elegāter lib. i. Frācis. Turzan. opin. cxlii. quin
 & cū nō purè sed diuersis tēporibus hereditatē restituē-
 re iubētur, tū legitimā ipsorū portionē, tū trebelleanicā
 pōtificio iure vbiq; obseruādo vnā detrahēt. cõe affir-
 māt Matth. de Afflict. decis. ccclxvii. num. 4. Berous in
 cap. in p̄sentia nu. 437. cū seq. de probat. Frācis. Viuius
 311 lib. i. opin. cxlii. & opin. cciiii. nunquā autē trebelleanica
 hæc quarta filiis hereditatē paternā restitutoris cōpe-
 tens ex fructibus interim pceptis imminuetur. cõe aiunt
 312 Paris. cōsi. cxxvi. nu. 35. lib. i. Picus in l. in quartā nu. 10.
 ff. ad l. Falcid. Francif. Viuius d. lib. i. opin. cxxxiii.
 313 Trebelleanicā quartā prohibuisse testator videtur, qui
 vel plenā hereditatē, vel quidquid ad hæredem perue-
 nisset, vel omnia bona restituere mandauit. commune
 dicunt Alex. consi. v. lib. iiii. Ioan. dilect. de art. testand.
 tit. v. caut. xxxi. & qui de materia latissime agunt Iu-
 lius Clarus de testamen. quæst. lxi. ver. sed quid si hoc
 cum

- cum sequentib. Francif. Viuius lib. i. opin. c. xliiii. ad finē.
- 314 non tamē si testator hāredem rogauerit vt quid quid suæ mōrtis tempore superfuerit, restituat, quarta trebellianica non deducetur ab hārede nihil hāreditatis imminuentē. vt frequēter placitū enunciat Ant. Gomez. de testamēt. cap. xv. nu. 16. vers. item adde quod
- 315 in prædicto. quod autem etiam institutis liberis prohiberi trebellianica possit, dicunt receptum Corset. in tra
- 316 ctat. de pōtēst. reg. in quæst. de trebel. in j. dub. Dec. consil. cccclxxx. in casu colum. vlt. quanuis contrarium asserunt frequēter placitum Dec. consil. lxxx. colū. ij. Guid. Pap. in quæst. lj. secundum stilum, quod placet.
- 317 In Trebellianicam quartā filij ēt testatoris, nedū alij hāredes restitutioni obnoxii amittēt, si inuentariū nō confecerint. commune affirmant Corn. consil. clxviii. in hac cōsultatione lib. iiii. Dec. consil. ccxxvi. nō parua difficultas col. iiii. & cōf. cccclxxx. in casu pōposito col. ii. ad fin. & ij. quos supra nomino ver. hāres hāreditatis vniuersē, & si contrarium perperā commune scribāt Alex. consil. lxxvii. visis & ponderatis lib. iiii. Ias. in rub. col. i. ff. ad S. C. Trebel. & consil. lxxxiiii. puto col. ii. lib. i. Crauet. consil. xvii. & alii alibi.
- 319 Tutela à matre filiis postulāda & integrū annū habet
- 320 & cū nōn petita est tūdemū matrē filiorum hāreditate
- 321 priuat cū nulla iusta excusatio obtēdi possit. at enim auia & alii proximiores nullo ob id casu ab eorū hāreditate propellētur. cōia ponit Frācis. Viuius lib. i. opin. ccxxiiii. col. iiii. & ante illū Soc. consil. cliii. pulchra & subtilis in fi. lib. ii. nunquā aut aliter ipsa vel mater vel auia liberorū tutelā suscipiēt, quā si velleiano ac reliquis exceptionibus renunciarint. commune asserit cōtrariū de consuetudine seruari attestatus idem Viuius eadem opin. colum. iiii.
- 323 Tutor testamētarius si tutelā nō suscepit quēcūq; sibi in eodē testamēto relicta seu tutelē illius cōtēplatio nē, seu secus, iure hodierno. amittet. cōe inquit Rom. consil. ccxxv. quo ad primā col. i. ver. est igitur videndū.

- 1 **V**ENALIA cum legato rerū seu bonorum generali tum obligationē vel tūcāta vel expressā bonorum rerū uē generali comprehenduntur. ut commune interpretū placitum diligenter recenset doctor meus Arius Pūgelus in rub. par. i. nu. 39. & nu. 96. C. de bon. matern.
- 2 **V**agabundi (ut doctores fantur) seu vagi homines dicuntur, qui nullum alicubi certum domicilium, ubi habitēt, figentes per mundum vagantur. cōe aiunt Marian. in cap. ult. nu. 57. de foro compet. Aegidius Bosl. in pract. tit. de foro compet. nu. 70. atque ij. ubiunque resistentur tum accusari tum puniri delictorum ubiunque gentium admissorum nomine poterunt: cōe asseuerant Did. a Cou. ruu. in pract. quæst. xi. nu. 7. Iulius Clarus in pract. §. ult. q. xxxix. ver. cæterum.
- 4 **V**estigalia ab eo imponi nequeunt, qui superiorem agnoscit, & cuius subditi, ut Martialis inquit, non serui, sed vicarii sunt. commune inquit Curt. Iun. consil. lxxiiii. num. 1.
- 5 **V**elleiani renūciatio à muliere, quæ rei totius certior facta sit, interposita valet omnino ac firma prorsus est. cōe profitentur Dec. nu. 30. Alciat. nu. 43. in l. pen. C. de pact. Alex. nu. 29. Ias. nu. 31. Ioā. Crot. nu. 41. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. Capella Tholōf. & eius additio q. xxxvii. cōsentiunt græci, ut constat de Harmenop. lib. iiii. tit. vi. pag. cxx. ad fin. credeturq; notario certiorē factam mulierē affirmati: ut frequēs placitū inquit And. Alciat. de præsump. reg. iiii. præsumpt. xiii. si tamen notarius rogatus quid Velleianū sit, nesciat, nihil ea renunciatio valebit. commune ponit Francisc. Viuius lib. i. opin. cccx. quod intelliges nisi renūciatio iureiurādo innitatur: quæ ea in spēcie nulla præcedēs mulieris cognitio vel certitudo requiritur. cōe scribit Francisc. Turzan. opin. cxxxii.
- 9 **V**enatio inter ea ponitur, quæ iurisperitum censentur. cōmunem conclusionem inquirunt Ias. consil. cxix. col. i. ad fin. lib. iiii. Matth. ab Afflict. & qui eum laudat
- 10 **R**oland. a Valle consil. ix. nu. 2. quam ob rem siquis eo

- in loco venatione aliis interdicitur ubi antea venari illis licuerat, prohibitio siue interdictio nullius momenti prius erit. cōe. affeuerāt Ias. d. cōf. col. j. Rolā. vbi supra nū. 12.
- 11 Venator quas feras in agris alienis capit non prohibitus alioquin in eos ingredi perfecte iure omni lucrifacit. cōmune dicit Cepol. de feruit. rustic. præd. cap. de
- 12 aucup. col. i. quin & si ingredi veritus sit ferarū quidem dominus fiet, sed agrorū domino iniuriarū tenebitur. cōmune interpretū dogma ac praxi rerū verā doctricē receptum attestantur Fab. Angel. col. j. & reliqui interpretes in §. feræ instit. de rerum diuis. Franc. Marc. decis. 30. nū. 14. Ioan. de Anan. & qui eum laudat Iulius Clarus in pract. §. iniuria ver. quæro Roland. a Valde cū Ias. & alijs consil. ix. nū. 23. quidquid Porc. in d. §. feræ nū. 8. contrarium effutiat. p. 1. q. 1. n. 20.
- 13 Vendere & res soli & res victui necessarias tunc quis cōpelleretur, cū ē re publica fuerit. cōmune pōnunt latē Anton. Gomez de contract. cap. ij. nū. 2. Did. à Cou. ruu. lib. iiii. resolut. cap. xiiii. Francisc. Viuius lib. i.
- 14 opīn. cccxxxiii. quibus etiā in casibus precium ac modum venditioni præscribi publicitus poterit. cōmune affirmit idem ibidem. p. 1. q. 1. n. 20.
- 15 Veditio nō erit si inter partes expressim cōuenerit, ut veditor dominiū trāsferat. quēadmodū demētē. omniū esse asseruit Ieronim. Butigel. in l. ij. nū. 4. ff. si cert. pet. cuius opinionis author videtur Bal. in l. ult. col. ii. ff. de condict. ob causam. quē illic sequitur Ias. nū. 11. & And. Aleiat. in l. vnā cap. ii. nū. 27. C. de senten. quæ pro eo quod interest. Zaz. Cartha. iiii. institu. de action. Sed
- 16 quidquid ipsi astruāt, non dubito quin contrarium iure verius sit & æquius atque vtilius. quod etiam affirmarunt Paul. ad fin. Rip. nū. 31. Purpur. nū. 49. Butigel. nū. 4. in l. ij. ff. si cert. pet. Dec. in l. certi condictio nū. 12. ff. illo cod. titu. Ludouic. Gomez in §. sic itaque nū. 7. instit. de action.
- 17 Veditio nō probatur si testibus vel instrumēto de re ac precio conuentū fuisse cōstet, sed quæ precij quātitas fuerit,

- 18 fuerit, nō liqueat: nisi si ad vsucapionē huiusmodi probatio spectet. qua solū in specie plena ac pfecta videbit. cōe ponūt Alex. & Molin. ad illū cōsi. xviii. lib. j. Arius Pinel. in rub. par. ii. cap. j. nu. 7. C. de rescind. vendit.
- 19 Vēditio trifariā intelligitur, a dicitur perfecta: nā primū perfecta, numerisque omnibus absoluta ducitur vt amplius rescindi retractarique in nullum casum parte altera inuita queat, statim atque de merce certa, ac de precio certo conuenit, deinde quo ad periculum, cūm vel res numerata, ponderata, mensurata uē est, si pondere vel numero, vel mensura res constat, tertio denique perfecta venditio censetur quoad executionem totius negocij & partiū liberationē cūm hinc merx, inde precium interuenit. commune aio ex gl. in l. i. C. de peric. & com. rei vēd. ex ead. gl. Ang. ac Porc. nu. 1. Fab. nu. 5. Baldu. Canciuncul. Mysen. & cæteris interpretibus in prin. instit. de empr. & vēd. Hostiē. in summa de empr. & vēd. §. ii. Bald. Salic. ac Paul. Castr. in l. ii. C. qñ liceat ab empr. disc. castr. rursum in l. sicut. C. de act. emp. & in l. bona fides. ff. eo. tit. Dec. cōf. clxxix. nu. 3. Afflict. decis. cclxxx. nu. 3. & 4. Paris. cons. lix. nu. 5. & cōsi. lxxiii. nu. 7. lib. j. Iacob. Men. de recup. poss. remed. xv. nu. 127.
- 20 Vēditionis cōtractus vt & simulatus, & vsurarius dicitur satis superq; est q̄ modico precio res distrahatur, & pactū vnā de retrouendēdo subiungatur, quanuis emptor vsuris exercēdis alioquin deditus nō sit. cōe interpretū dōgma aiūt Castrēf. & Fulg. in l. in emptione. C. plus valer. qđ agit. Alex. cōf. xlv. in princ. lib. iii. Boer. decis. clxxxij. nu. 10. Matth. de Afflict. decis. xl. nu. 17. & decis. lxxv. Aymō Crauet. cōsi. clvi. nu. 8. Iacobin. in l. ro
- 21 gasti. §. si tibi dederō. ff. si cer. pe. & hęc sane snia verior mihi atq; æquior vī, quāuis cōtrariū imo qđ ēt exigat emptorē fūnerari alioquin assueuisse affirmēt receptū Alex. sibi cōtrarius cōf. cix. col. vlt. lib. 4. Dec. cōf. clxvii. Grāmat. decis. lxxvi. nu. 26. & seq. Cassad. decis. j. nu. 1. in tit. de vsur. Boer. cons. xii. atq; Alex. de Neuo consi.
- 22 xcy. nu. 21. præsumeretur præterea venditio simulata & fraudu-

Thesaur. recept. sent.

fraudenta si post eam factam adhuc venditor rem
veditam possederit. commune inquit videndus Corn.
conf. ccv. in presenti col. i. ver. nec videtur lib. iii.

23 Venditio si fiat prædij, quod mille iugera habeat, nõ
censetur ad mēsuram factā, at si vnicuiq; iugerūcer-
24 tum præcium statuatur, longè secus erit. comune ajunt
Dec. consil. ccxlvii. nu. r. Paris. consil. xlii. nu. 31. & seq.
lib. i. latè Brixianus de finibus cap. viii.

25 Venditionem retrò facere alteri ex duobus pro ra-
ta nemo cogitur, qui vtrique vendere pactus est. com-
mune inquit Bertrand. cons. xli. lib. iii. latè Tiraq. de
vtroque retract. gl. i. §. xxiii. Bascoletus in arborem diui-
dui, & indiuidui num. 58.

26 Vendita res non ideò vindicari poterit, quòd intra
constitutum tempus non solvatur, si fides de precio ha-
bita sit, vel solutio in tempus dilata: vt frequenter pla-
citum ait Porc. in §. venditæ num. 7. institut. de rerum
diuis. vbi Angel. nu. 2. cum compluribus idem fore affir-
mat, si dictum sit, si intra decem dies solueris, fidem ti-
bi habeo. & hanc etiā in rem vide quæ superius ob-
seruo ver. contractus. & ver. uenditio trifariam.

27 Vendita re uel ad pondus uel ad mēsuram, & pon-
deris, & mēsuræ ea ratio habebitur, quæ in cōtractus
loco consuevit. commune dicunt Cagnol. in l. semper
in stipulationibus num. 5. ff. de reg. iur. Curt. Jun. con-
sil. lxxvi. num. 7.

28 Vendita res duobus quando primo emptori, quādo
secundo adiudicari debeat, vide supra ver. l. quotiēs C.
de rei vindicat.

29 Venditus equus uel quid simile si intra triduū mo-
riatur, & morbo antea laborasse præsumitur, & uendi-
torem. precij accepti nomine consequenter obligat. cõ-
mune pronūciant Rip. de peste in rub. de remed. ad cu-
rand. pestem nu. 141.

30 Venditor ubi statuto punitur, & emptor eodem pu-
nietur; atque è conuerso. commune ajunt latè Eue-
rard. in topicis in loco à correlatiuis num. 76. Francisc.

Viuius

Viuius lib.i.opinion.cclxxiiii.

- 31 Venditor quando euictionis vinculis irretiatur uide supra uer. emptori. & adde Dec.consil.lxxiiii.col.i. ad finem lib.i.Ias.in l.ii.§.uoluntatem col.ult. ff. solut. matrim.
- 32 Venditor, qui arrhas accepit si contractui non stabit, non solum illas duplicatas luet, sed & ad omne id, quod emptoris interest tenebitur. commune inquit Alex.in l.cum dotem col.x.uer.& ista faciunt ff. sol. matrim.& uide supra uer.arrhæ.
- 33 Venditor fidem de precio habere censetur, cum emptori tempus indulgetur. commune dicunt Ange.in §. uenditæ institu. de rerum diuis. Alex.in l. traditionibus col.i. C. de pact. immo & cum rem uenditam emptori tradiderit, fidem illi de precio in re dubia habuisse uidebitur. commune ait latissimè Tiraq. de retract. conuen.
- 34 in finem nu.77. etsi contrarium longè uerius, equiusq; sit, ut alibi copiosè ostendimus, & affirmant Fulg.in l. procuratoris §. planè ff. de tribut. Aret.in l. quoties C. de rei uind. Hostiens. in summa de empt. & uend. nu.6.
- 35 Fabian. de empt. q.v. nu.8. notabis autem, ac perpetuo memoriæ insculpes quod uenditori nunquam res ab ipso uenditæ tacitè obligatæ uidentur, nec ulla illi præ cæteris creditoribus prærogatiua in eas competit. ut frequenter placitum constituo ex l. si cum dotem §. ultim. colum. ultim. ff. solut. matrimon. Rip. in l. si uentri §. in bonis num.6. ff. de priuileg. credit. Ias. in l. creditor. j. ff. si certum petat. Negusant. de pignor. iiii. part. princ. num.35.
- 36 Venditor si facultatem rei tradendæ habuerit, non eo, quod interest, soluendo liberabitur, sed rem ipsam omnino tradere compellitur. commune aiunt Porc. in §. precium num.4. institut. de empt. & uendit. Ant. Burgens. in rub. nu.3. de empt. & uend. Anton. Nicell. in gl. concord. liiii. Anton. Gomez de contract. cap. ii. nu.30. uer. ii. principaliter. Emanuel à Costa lib.i. select. interpret. cap. xxiii. nu.3. Ar. Pinel. in l. i. par. iii. nu.25. C. de bon.

Thesaur. recept. sent.

- bon. mater. & in rubr. par. ii. cap. ii. nu. 25. C. de rescind.
- 38 vendit. Franc. Viuius lib. j. opin. cccxxxix. quin nec con
stituti clausula liberabitur, sed adhuc ad naturalē pos
sessionem tradendam cogetur. commune asserit cum
multis And. tiraq. de const. par. i. nu. 10. quamuis aliud
- 39 commune perperam dicat Ias. in l. ab emptore. nu. 12.
& nu. 13. ff. de pact.
- 40 Venditor generis alicuius dominium illius transfer
- 41 re omnino tenetur, quamuis speciei uenditor nō tenea
tur. vt est Bar. doctrina in l. exempto. nu. 5. ff. de action.
empt. & in l. ii. ad finem. ff. si cer. pet. ubi purpur. nu. 55.
Rip. nu. 35 illam communem pronunciant; quod etiā
testatur Ias. in l. cum nota. nu. 2. & sequentib. C. de
transact. & in l. si ab substituto. §. i. nu. 3. ff. de leg. lib. i.
ampliat idem Ias. in §. sic itaque & in §. actionum. nu.
- 42 144. institut. de action. quamuis contrarium non deni
hilo moliantur Dec. lect. j. col. ult. Andr. Alciat. nu. 27.
& sequentib. in d. l. 2. ff. si cer. petat.
- 43 Venditor rerum quarūcūque uiciosarum intra sex
menses actione pretoria illas redhibere, & intra vtilem
annum actioni quanti minoris de precio decedere co
getur commune dicit latē Anton. Gómez. de contrac.
cap. 2. nu. 48.
- 44 Venditor negociari solitus ab emptore non soluente
tūm precium ipsum, tūm cessans omne lucrum con
sequetur. commune dicit Soc. cons. clvi. lib. i. Ias. ac Re
buf. nu. dci. in l. una. C. de senten. quæ pro eo quod in
terest. Ias. rursus in l. iii. §. vlt. ff. de eo quod certo loco.
Dec. cons. ccccxli. ad fin. Soc. cons. clvi. col. ii. lib. ii. quā
- 45 quā contrarium apertē, ac luculenter probat tex. in l.
si sterilis §. cum per venditorem ff. de act. empt. sed ea
- 46 de re vberius alibi. obseruato tamen quod ad fructus
rei venditæ perceptos ab emptore moram admittente
agere venditor absque dubio poterit. vt commune po
nit latē Francif. Viuius lib. i. opin. cccxxviii.
- 47 Venditor eiusdem rei duobus separatim hominibus
& olim pœnas falsi pendebat, & hodie per generalem
consuetudi-

cōsuetudinem nullas omnino dat. cōmune affeuerant
 pract. Papiens. in forma libelli in action. hypoth. in ver.
 sub eadē col. vlt. quā cum aliis refert Iul. Clar. in pract.
 §. falsum ver. vendens. qua de re nihil aliud habeo dice
 re quā hic summopere illud Megaronidis apud Plau
 tum in trinnumo quadrare: inquit ille,

Nam hic nimium morbus inuasit bonos,

Ita plerunque omnes iam sunt intermortui.

Sed dum illi egrotant, interim mores moli.

Quasi herba irrigua succreuerunt uberrimē.

Neque quicquam hic vile nūc est, nisi mores mali,

Eorum licet iam messem metere maximam

Atq; illud rursus Stasimi apud eundē eadem in fabula:

Nam nunc mores nihil faciunt, quod licet, nisi quod lubet.

Sed hæc alibi opportunius.

48 Veniam qui solenniter in iudicio petit, crimen fateri
 49 videtur, at, qui extraiudicialiter illam poscet, haud iti-
 dem videbitur. commune attestatur Iul. Clar. in pract.
 §. vlt. quæst. xlix. ver. vlt.

50 Verba enunciantia, & tunc probant, cūm aliquid ne-
 cessarium ad eius, quod geritur, robur ac validitatem
 continent. vt commune inquirunt Ias. in l. ex iis verbis
 col. ii. limit. vii. C. de testa. mili. Dec. cōf. cxviii. nu. 5. latē
 Nicunit. in cap. quoniam contra fol. 88. & 90. de prob.

51 & cūm principaliter inter partes circa id lis postea mo-
 uetur, quod enunciatione expressum est. vt frequen-
 ter placitum enunciant Socin. consil. lxxviii. numer. 7.
 lib. iiii. Dec. consil. ccccxix. numer. 6. & consilio
 ccxiii. in finem, & consil. ccxlviii. ad finem, Ias. vbi su-
 pra, & in iurispergentium §. quod ferē numer. 3. de pact.
 Alex. consil. xxi. lib. i. quanuis Soc. consil. lxxviii. num. 7.

52 ver. sed his lib. iiii. ea in re negligenter labascant. & item
 præterea cūm iureiurando enūciatio vallatur. com-
 mune affirmant Alexand. consil. cxvii. lib. vii. Franci-
 scus Vinii. lib. i. opin. cccxi. vbi alia complūscula ad hanc

53 rem non pœnitenda scribit. aliās autem nec in pœ cau-
 sâ fauorē huiusmodi verba probabunt. quemadmodū

receptum

Theſaur.recept.fent.

receptum teſtificantur Soc.Iun.conf.cix.col.antepen.
lib.ii.Parif.conf.lxxiii.lib.i.Aymon Crauet.de antiqui.

54 temp.iiii.part.nu.7. facient tamen ſemper & in tertij
fauorem probationem ſemiplenam, vt frequens dog-
ma aiunt Iaſ.in d.l.ex his num.2. Franciſcus Viuius d.
opin.ccccxl.

55 Verberum pœna non cenſetur capitalis,vt frequen-
ter interpretibus placuiſſe inquirunt Marant. & qui il-
lum laudat Iulius Clar. in præct.§.ult. quæſt.lxx. uer.
eſt etiam.

56 Vidua ſtupro inquinata dotem amittit. commune
dicunt Boer.decif.cccxxviii.Bellon.in rub. nu.83.C.
de edend.& qui alios congerit Franciſc.Viuius lib.i.opi
nion.ccccxlvii.col.iii.fed quidquid illi cornicentur, ue-

57 rius proſectò,ac iuſtius contrarium eſt, quod cum quã
plurimis aſſerit doctor meus Arius Pinel.in l.iiii.nu.9.
ver.fed contrarium C.de bonis mater,quod etiam ma-
gis commune atteſtatur Soc.Iun.conf.iii.nu.7.lib.iii.&
uſu receptum Iulius Clarus in præct. §.ſtuprum verſi.
fed nunquid.

58 Vidua inhoneſtè habens eaſdem prorfus pœnas ſu-
bit, quas ſecundò nupta intra luctus annum. ut com-
mune pono ex Ang.in §.ult.in fin. inſtit.de legit. patr.
tut.Hypp.in l.una nu.54.& nu.56.C.de rapt.uirg.Pa-
lat.Ruu.in rub.§.lxvii.nu.3. & nu.14. de donat.inter
uir.& uxo.Arelat.in l.generaliter nu.21.C.de ſecund.

59 nupt.Ar.Pinel.in l.iiii.nu.18. C.de bon. mater. Vidua
autem intra luctus annum ſecundis nuptiis ſe ſubiiciēs
licet pontificio iure nullas hodie pœnas in mariti gra-
tiam iure ciuili ſanctas det, tamē pœnis ob liberos in-
dictis, etiamſi poſt illud anni tempus ſecundò nubat,
obnoxia fiet,ut commune ſcribo copioſè ſupra uer.nu

60 ptias.quin & viduæ uel meretrices uel inhoneſtè uiuē-
tes nullis uiduarum priuilegiis ſtatuto, ſeu conſuetudi-
ne indultis potiuntur.commune inquit Felin.in capit.
ſignificantibus colum.penult.de offic.delegat.Cagnol.
in l.cum quædam puella num.5. ff.de iuriſd. omni.iudi

Franciſcus

Franciscus Viuius lib. i. opin. ccxciii.

- 61 Vidua sub conditione non nubendi legato honesta, ac post mortē illud restituere iussa, si conditioni non paruit, ē uestigio ipsum restituet. commune interpretum placitum constituo ex Ias. in l. Gallus §. & quid si tantum nū. 28. ff. de lib. & posthu. & in l. Lucius col. ii. ff. eod. tit. & in l. si mater col. i. uer. facit ista lex C. de institut. & substit. Iacob. de Sanct. Georg. in l. si pater C. de iur. dot. Ant. Gomez latē de contract. cap. xi. nu. 34.
- 62 Vidua pauper. intra dotis restituendæ tempus à marito hæredibus alenda est. cōmune renunciō ex Ias. in l. diuortio nu. 18. ff. solut. matrim. Capis. decis. xxiii. Anton. gomez in l. 50. tauri nu. 48. Rebus. ad constiut. Gallic. lib. i. tit. de sentent. prouis. art. ix. gl. i. num. 10. & qui inconsideratē generalius, atque in perpetuum id
- 63 profert Francisc. Viuius lib. i. opin. cxliiii. non tamen itidem lucrum cessans aut damnum emergens illius temporis vidua consequetur, ex Decis. cap. salubriter de vsur. vt receptum affirmant Matth. de Afflict. decis. cclxxiii. Aymon Crauet. conf. clxxxix. num. 5. Did. à Cou. ruu. lib. iii. resolu. cap. i. nu. 3. ver. sexto hinc etiam
- 64 constat. vbi eleganter, & copiosè hanc rē agit. quin nec statuto concedi viduis poterit, vt interim dum illis dos non soluitur, decē pro vnoquoq; centenariō, aut quid simile nanciscantur, quia etiam id vsuræ attribuatur: cōmune aiunt Soc. conf. lvi. col. ii. lib. iii. Ias. in §. fuerat nu. 19. instit. de act. & qui multos in cōtraria profectos refert, atque id rectē explicat Did. à Cou. ruu. d. cap. i. nu. 3. ver. septimò ab eadem ratione. quam etiam in rē vide quæ infra obserua ver. vsuræ.
- 65 Vis à priuato iustè illata nec ob vitæ defensionē impune propulsatur. commune inquit Raphael Fulgo. in l. vt vim nu. 1. ad fin. ff. de iust. & iur.
- 66 Vita humana ad centum usque annos duratura non præsumitur, etsi ultra eos nō durare præsumatur, quāuis enim ad illos quispiam aspirare possit, tamen præsumptio generalis non est, & quemuis alium ad ipsos peruen-

Thesaur. recept. sent.

peruenturum. & si maxima sit neminem ultra illorum
seculum uitam prolaturum. ut uerum & commune in-
terpretum dogma renuncio ex Aret. in l. sed et si de sua
col. iij. ff. de acquir. hære. Corn. conf. cxix. & conf. cccxl.
lib. i. & conf. clxxxi. col. vii. lib. ii. & conf. ccvii. col. pen.
& conf. ccxliij. lib. ii. Ias. in l. ult. ad fin. C. de sacros. eccle.
Dec. in c. cum dilecta. col. 4. de confirm. util. & in l. ult.
nu. 28. C. de edict. diui Adriani tollen. et conf. dlxxv. nu.
10. & in l. si emancipati col. ii. C. de collat. & Corn. Soc.
Gozad. Alciat. Marmer Capis. Neuiz. Coraz. Mon. Cot
ta, quos laudat & probat præclarus iuris antecessor.
Arius pinel. in l. ii. cap. ult. nu. 33. C. de rescind. uendi. Pa
ris. conf. lxxxvii. in fin. lib. iij. Viuius etiam lib. ii. opin.
cccxvii. ac port. lib. i. conclus. xi.

67 Vniuersitas per præfectos aut priores non aliter ob-
ligatur, quàm si id illis speciatim committatur commu-

68 ne inquit Alex. conf. cxxxv. nu. 1. lib. vii. nec item uni-
uersitas alias deliquisse dicitur uel puniri potest, quàm
cùm conuocato ad aliquid pœna. dignum concilio illud
postea patrauerit. ut frequens placitum inquit Abb.
nu. 13. Ioan. de Anan. nu. 12. in cap. dilectus. ii. de Simo.
& qui accuratè id exponit Iulius clarus in pract. §. ult.
quæst. xvi. vers. vlt. erius quæro & yer. seq. ubi quo nam
pacto vniuersitas puniatur, tradit.

69 Voluntas cessare non reuocari, per cuiusuis mortem
intelligitur. commune inquit Dec. cōf. ccviii. incipit, ista
uidetur in princip. lib. iii.

70 Voluntatē etiā conatu aliquo adiuncto multantibus
legibus derogatū est totius terrarum orbis cōsuetudine
ut frequēter placitū renuncio ex barb. conf. xxxiii. lib. 2.
Ias. in l. i. §. hæc autem nu. 16. ff. quod quisq; iuris gaud.
in rub. de pœn. reor. col. i. & ii. Hypp. in l. vna nu. 244. et
nu. 254. cum sequen. C. de rapt. virg. Alciat. in l. sæpe in
finem. ff. de verb. signi. Marc. Mant. de soluend. arg. pag.
287. post med. late Did. à cou. ruu. in clemen. si furiosus
iii. par. in prin. à nu. 6. de homicid. latius Iul. clar. in prac.

71 §. ult. quæstion. xcii. limitabis tamen. i. in eo, qui uulgo
Assassi-

- Affassinus dicitur, is enim et effectu nō subsequuto pu
nietur. commune asserūt Did. à Cou. ruu. ubi supra fol.
280. ver. ii. opponitur. Placa de delict. cap. xix num. 9.
Iulius Clarus in d. pract. §. assassinium ver. scias etiam.
72 limita ii. in crimine lese maiestatis. quippe quia & in eo
sola affectatio sine effectu plectitur. commune affirmāt
Boer. de seditiosis in vii. præsuppos. nu. 42. Did. à Cou.
ruu. in d. clement. si furiosus. fol. 278. ver. i. infertur. Iu-
lius Clar. in d. pract. §. læsæ maiestatis ver. scias autem,
Francisc. Viuius lib. i. opin. cccxxvi. quem etiam adi. lib.
73 ii. opin. liij. & liiij. limita iii. ut nec in illo commune hoc
dogma procedat, qui ueneno alium intercipere moli-
tus est. commune ait Igneus in l. i. §. occisorum. nu. 41.
& in l. si sequens. §. cum ex parte. nu. 10. ff. ad S. C. Syl-
74 lan. limita. iiii. generaliter in omnibus atrocioribus de-
lictis, ut cum eleganti distinctione tradit receptum Iu-
75 lius Clarus. d. quæst. xcii. ver. scias tamen. limitabis de-
nique in transfuga. cuius affectatio. & conatus puniun-
tur ut receptum ait Bolenc. in rep. l. capitalium. §. fa-
76 sos. nu. 82. ff. de pœn. quanuis illum non immerito car-
pere uideatur Iulius Clarus in d. pract. §. ulti. quæst.
lxviii. uer. transfuga.
76 Vfuræ iure omni diuino & humano hodie prohibi-
tæ sunt, quanuis iurisperitorū responsis aliquot ali-
qua in quantitate permitterentur. commune ponunt
Ias. in §. omnes. nu. 14. institut. de actio. Berous. in rub.
nu. 80. de usur. Alciat. in c. perniciosam. nu. 74. de offic.
ordin. latè Did. à Cou. ruu. lib. iii. resolu. c. i. nu. 5. & seq.
Marquard. de Iudæis par. i. cap. xi. nu. 6. uer. non obstat
77 cum nu. præcedentib. quamobrem consuetudo, uel sta-
tutum, quod etiam uiduis aliquid usuræ nomine præ-
stari iubet, quoad etiam ipsarum dos illis soluatur, nul-
lius ponderis momentiq; est. commune proferunt Ias.
in §. fuerat. nu. 9. institut. de action. Rochus Curt. in c.
78 ult. quæst. i. nu. 18. & seq. de consue. quanuis praxis non
improbabilis alioquin iuris doctrix aliud obseruet: ut
attestatur Math. de Afflict. decis. cclxxxiii.

Thesaur. recept. sent.:

- 79 Vfurarum crimen, quatenus sit, necnè tractatur, om
 80 nino ad ecclesiasticum iudicem pertinet, quatenus pu
 niendum est, tùm ad ecclesiasticum, tùm ad popularem
 81 iudicem spectat, quatenus verò ipsæ vfuræ solum repe
 tuntur, ad laicum seu popularem magistratum attinet.
 communia latè atq; accuratè efferunt Did. à Cou. ruu.
 lib. iii. resolut. cap. iii. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. xxxvii.
 82 ver. quæro igitur. poterit tamen absq; dubio lege prin
 cipum reprimi, ac puniri. vt commune interpretū axio
 ma ponit idē. Did. à Cou. ruu. in tract. de spons. ii. part.
 cap. vii. nu. 18 ad fin.
- 83 Vfurarum crimen quāuis singularibus testibus pro
 bari nequeat, etsi etiam statutum episcopale id iubeat,
 vt cōmune aiunt Did. à Cou. ruu. lib. iii. resolut. cap. iii.
 84 nu. 5. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. liii. ver. sed quid. tamen
 illarum consuetudo per singulares testes & rectè, & ri
 tē probabitur. commune pronūciat Aymon Crauet.
 conf. lxxiii. num. 32.
- 85 Vfurarum in fraudem quando simulatus contractus
 censi debet, vide suprà ver. venditionis contractus.
- 86 Vsuras qui manifestò exercent causa mortis donare
 nequeunt, nedū vt testamenti conscribendi ius habeāt.
 cōmune inquiunt Curt. Iun. in l. eius qui in provincia
 nu. 4. in fin. ff. si cer. pet. Iul. Clar. qui meritò multos cō
 87 trariū asserentes damnat, de donat. q. vii. quando tamē
 vfurarius testamentū possit condere videbis apud eun
 dem Iulium diligenter ea de re tractantem ubi suprà
 q. xxvi. & videto itidē quæ nos suprà obseruamus ver.
 iudæus, ac Francisc. Viuium lib. i. opin. ccccxlili.
- 88 Vfurarius is non dicitur, qui pecuniam in monte (vt
 doctores fantur, habet: quoniam sortem petere non po
 test, cū vult. commune inquiunt Alex. in l. item quia
 §. i. nu. 2. ff. de pact. Viuius lib. i. opin. ccccxlili. col. iii. sed
 89 mihi idem non eadē ratione, verū vtilitate publica pro
 bandum omnino videtur. nec enim & ij, qui fœnori pe
 cunias locant, cū volunt, sortem possunt reposcere: &
 tamen vfurarij dicuntur etiā cū fœnerari desierunt.
- commune

commune proferunt Dec. atq; alij, quos laudant Iulius Clar. de testam. q. xxvi. ver. item quæro, & idem Franciscus Viuius eadem opin. ccccxlili. col. vlt.

90 Vfusfructus si alicui cum onere vel rei non alienandæ, vel seruitutis constituendæ legetur, & proprietas si mul legata censetur. vt frequenter placitum ex immensa doctorum congerie ponit Arius Pinel. contrarium ipse cordatè, ac prudenter docens in l. i. part. iii. nu. 41. C. de bon. mater.

91 Vfusfructus testamēto relictus iure ipso ante vllam hæredis traditionem ei, cui legatus est, acquiritur. commune aūt Ias. in l. i. nu. 62. ff. de leg. lib. i. Alciat. in l. ii. §. & harum nu. 51. ff. de verb. oblig.

92 Vusufructuarius, & dominus dicitur, vt cōmune pronunciant Ludouicus Gomez in §. xque col. vlt. ad fin. instit. de action. Rub. in l. naturaliter §. nihil commune

93 nu. 110. ff. de acquir. poss. & commoditatem seu facultatem percipiēdorum fructuum alienare potest. cōmune dicunt Fabian. de empt. & vend. q. xxii. nu. 53. sub iii. q. princ. Did. à Cou. ruu. lib. i. variar. resolu. cap. viii. nu. 7.

94 ipsum tamen vsumfructum distrahere nequit. quin potius si illum distrahat, & alienatio irrita erit, & vusufructus ad proprietatis dominum redibit. commune ponunt Ant. Gomez in l. lxx. tauri nu. 33. & de contract.

95 cap. xv. nu. 5. atq; Arius Pinel. qui contrarium cum non nullis verius accuratè ostendit in l. i. par. iii. num. 38. & num. 39. C. de bon. mater.

96 Vusufructuarius quàm primum fructus à solo separat, eorum dominus fit, quanuis illos nondum in horrea condiderit. commune dicunt Gemin. in cap. si propter de reitut. lib. vj. And. Tiraq. lib. ii. de retract. §. v.

97 gl. iiii. in princ. quin & ante cautionem præstitam collectorum fructuum dominium adipiscitur. commune testatur Alex. conf. cxx. nu. 5. lib. vj. magis commune latè ac diligenter demonstrat doctor meus Arius Pinel. in l. i. par. ii. nu. 77. C. de bon. matern.

98 Vusufructuarius si ob paupertatem fideiusforem non

Thesaur. recept. sent.

- inueniat, iureiurando præstito à cautione liberabitur. commune dicit Porc. in princ. nu. 5. instit. de usufruct.
- 99 quanuis cautionis gratia usufructuario. vel rerum, quæ usu non consumuntur, à testatore fieri nequeat. vt commune ait multos laudans multum laudandus Arius Pinelus in l. i. par. ii. nu. 76. C. de bon. mater. idemq; testatur diligentes profectò iuris doctores Iul. Clar. de testament. quæst. lxxiii. Franciscus Viuius lib. primo opinion. xxx. & opinion. ccccxlv. post Ias. consil. xl. tria ergo lib. i. qui merito aliud in usufructu inter viuos constituto processurum affirmat. quin autè ab hærede cautio cuius usufructuario remitti possit, nihil vetat. quæ admodum receptum asserunt Francisc. Rip. nu. 41. Hannibal, num. 165. in l. nemo potest ff. de leg. lib. i. Carol.
- 100 Ruin. consil. cxv. nu. 5. lib. v. sed & ab inuentarij confessione nec illum testator ipse excusare poterit. commune testificantur Soc. Iun. consil. cxv. nu. 14. lib. i. Bellon. consil. liiii. num. 3.
- 101 Vsufructuarius naturaliter possidet. commune dicunt Alex. ac Ias. in l. naturaliter in princ. ff. de acquir. poss. Did. à Cou. ruu. in reg. possessor. ii. part. in princ. nu. 5. de reg. iur. lib. vi. & nos latissimè ad illam l. naturaliter.
- 102 Vsufructuarius æs alienum soluere non tenetur, sed
- 103 ad id heres prorsus obligatus est. commune interpretum placitum affirmant Dec. consil. cccclxxxv. col. pen. ad fin. & consil. dcxx. Ias. in l. i. col. i. & ii. ver. secundo mouetur ff. ad S. C. Trebell. ac Ioan. Dilect. de art. testandi tit. vj. caut. xlii. tradunt latè Castrenf. consil. cccclxxxviii. in causa quæ vertitur Bononiæ col. ii. ad fin. & consil. cccclix. dubium de quo quæritur col. vlt. lib. ii. Soc. consil. cxxxi. col. vj. lib. j. & in l. i. in princ. col. ii. ff. ad S. C. Trebel. Alex. in l. usufructu ff. ad leg. Falc. Francisc. Viuius lib. i. opin. ccccliiii.
- 104 Vsufructuarius si vel frugiferas arbores cædat, vel re, qua vtendi fruendi ius habet, abutatur, ab ipso usufructu prorsus amèdari potest, quanuis cautionem præstitit.

terit. commune renuncio ex Ioan. Hannib. in l. nemo potest nu. 163. ff. deleg. lib. i. Carol. Ruin. confi. vlt. nume. 32. lib. ii. latè Andr. Tiraq. de retract. conuent. §. iii. glo. j. nume. 22. Carol. Molin. in consuet. Parisien. §. j. glo. i. nu. 31.

- 106 Vusufructuaria ac domina relicta vxor liberis hæredibus institutis alimenta solum consequetur, si aliud testatorem voluisse palam non fiat. commune inquiunt Corn. confi. clxxiii. circa primum col. pen. lib. iii. Alex. confi. lvi. per lectis lib. iii. Dec. confi. ccccli. nu. 1. Gozadin. confi. xcix. nu. 8. & vide supra ver. domina, masaria & infra ver. vxor si hæres usufructuaria ac memineris quod si filij fato cesserint, integrum bonorum usumfructum consequetur. commune affirmat Dec. consil. cccclxxvi. conclusionem col. i. ver. ii. respondetur.
- 108 Vsus loquendi communis semper spectari debet, seu stricti iuris materia, seu odiosa, ac pœnam indicens, seu potius gratiosa ac fauore plena tractetur. commune inquit additio Panorm. in cap. nonnulli de rescrip.
- 109 Vulnere, etiam letalia qui animo occidendi infert, non aliter homicidij pœnas luit, quam si mors re vera illius subsequatur, qui vulneratus fuit, vt commune doctorum effatum pronunciant Vital. de malefic. in rub. de insultu nu. 15. Julius Clarus in pract. §. homicidium versi. vlt.
- 110 Vxor maritum sequi non tenetur si pactio in loco certo commorandi tunc inita proponatur, cum matrimonium contraheretur. commune ait Did. à Cou. ruu. in contrarium indistinctè ipse non de nihilo recedens in tract. de sponsal. ii. par. cap. vii. nu. 5.
- 112 Vxor ac maritus & si simul confiteantur venditi doctalis prædij pecuniam accepisse, non tamen idcirco pars eius pecuniæ vlla ad vxorem peruenisse censebitur, sed integra viro ipsi tradita credetur. commune inquiunt Aymon Crauet. confi. xci. latè Francis. Viuius lib. ii. opin. clxix. & opin. ccxv.
- 113 Vxor secundo nupta & absque liberis decedens non
amplius

Thesaur. recept. sent.

amplius & hodiè maritò validè legabit, quàm quantū vnus priini matrimonij filius percipiet. commune inquit Alex. consi. cxliiii. nume. 9. lib. v. & vide quæ supra obseruo ver. l. hac edictali. & ver. nuptias secundas.

114 Vxor si hæres vsufructuaria ad vitam instituat, ac post mortem restitutione bonorum grauetur, non in hæreditatis proprietate, sed in hæreditariorum bonorum vsufructu instituta hæres censetur. vt frequenter placitum aiunt Paul. de monte Pico in l. Titia cum testamento. §. Titia cum nuberet quæst. xxvi. & nu. 79. ff. de leg. lib. ij. Carol. Ruin. consi. li. nu. 15. & cōsi. liiii. nu. 16. & nu. 17. & consi. ccvi. nu. 21. lib. ii.

115 Vxor putatiua, vt doctores loquuntur, hoc est nomine tenus & dorem & paraphernalia ob adulteriū perinde amittit ac vera & legitima quæuis vxor. commune ponit Francisc. Viuius lib. j. opin. cccxlvii. & vide supra

116 ver. adultera atque obserua præterea & diligenter meminervis, quòd vxor & dote & coniugali consortio ob osculum modò vel amplexum labitur, cōmune inquit Bellon. & Francisc. Viuius qui illum laudat d. opin. 447.

117 ac Did. à Cou. ruu. qui verè longè aliud verius affirmat in tract. de sponsal. ii. par. cap. vii. §. vi. nu. 3. qua etiam de re scribo supra ver. osculum.

118 Vxor vestes operosas, vel preciosas, ac festiuas, vt sermo est, à marito acceptas dotis restituendæ tempore aut restituere aut compensare debet: viles autem, &

119 quotidianas, atque etiam non vulgares, sed in mariti, & suum honorem frequenter indui solitas tanquam dono datas retinebit. commune inquiunt Porc. in §. est & aliud nu. 6. institut. de donat. Palat. Ruu. in rub. colum. xxxiiii. §. ii. de donat. inter vir. & vx. latè Iulius Clarus de donat. quæst. x. ver. successiuè quæro.

120 Vxor, vide quæ supra obseruantur ver. coniuges.

121 Vxori facta iniuria, eiusdem viro facta censetur. commune pronunciant Placa lib. j. delict. cap. vi. nu. 25. Iulius Clarus in pract. §. iniuria ver. item iniuria.

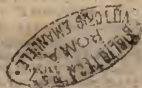
122 Vxori vel nobili vel iuueni in nobilitatis, aut iuuentutis

Theſaur.recept.fent.

23

tutis præmium dqs â marito constituta, aut dotis con-
fessio eo nomine facta nō solum valet, sed etiam extra
legem exceptionis non numeratæ dotis omnino est.
vt commune interpretum placitum constituo ex Ias.
in l. diuortio nu. 10. cum seq. ff. de verb. oblig. Rip. in l.
fœmīne num. 35. C. de secund. nupt. Palat. R. uu. in rub.
§. xxxi. per totum de donat. inter vir. & vx. Zar. in l. si
ita stipulatus fuero in vlt. §. vlt. ff. de verb. oblig. Andr.
Tiraq. de iure maritali fol. 29. pag. i. & affirmant rece-
ptum Curt. Iun. consi. vi. nu. 20. Iulius Clarus de do-
nat. quæst. ix. vers. sed pone, Francisc. Viuius lib. i. opin.
lxxi. in fin. atque hic in gratiosis mulierum fauoribus
lubet huic impigro ac fermè improbo labori finē impo-
nere. quem, si vitam vltèrius Deus optimus maximus
annuerit, locupletare, luculentius digerere, atque illu-
strare non desinemus. & si enim ex alio scribendi ge-
nere longè maiorem nominis splendorem, ac gloriam
comparari agnoscamus, tamen multo potior atque
antiquior apud nos studiosorum vtilitas est. quos sem-
per discere ac docere maiorem in modum iterū atque
iterum adhortamur, & nostrum hunc animum æqui
boni consulerè identidem obsecramus.

215x rō 010.

Errores emenda.

Pag. 67. num. 354. Instit. de action. pag. 68. nu. 366. partem dimi-
 diatam. pag. 69. nu. 16. statis ritibus. pag. 71. nu. 47. cum a vero.
 pag. 71. nu. 72. redit. pag. 73. nu. 77. apponatur. & infra, Tiraq. de
 constit. pag. 74. ni se. pag. 75. nu. 105. pignerare. et nu. 107. inquit.
 pag. 76. nu. 118. temporis metis. & nu. 123. patronus. pag. 78. nu.
 144. dominum pag. 79. nu. 157. ostensus est. pag. 80. nu. 176. exce-
 ptioe pag. 81. nu. 180. adeptus debitor. & nu. 190. excommunica-
 tionis licet iniustæ. pag. 84. nu. 225. qui in interlocutionibus limi-
 tat. & nu. 228. litem de illis suam iudex. & nu. 233. expressum
 vitietur pag. 85. nu. 240. effert. pag. 88. nu. 50. domini id scientis.
 pag. 89. nu. 62. qualitatē induit. pag. 90. nu. 79. contrahat. pag. 93.
 ante nu. 121. commune effantur. pag. 95. nu. 151. apprime cautum.
 pag. 97. nu. 185. consequetur. & nu. 186. operam lueris nauabit.
 & in finem eiusdem nu. ex ijs, quos ipsi laudant. pag. 99. nu. 203.
 communius. pag. 101. nu. 231. negociandū. pag. 102. nu. 258. quin
 & ex heredari. pag. 106. nu. 306. commune aio ex Ias. pag. 107.
 nu. 327. pertinet. pag. 108. nu. 342. fratres qui post patris mortē.
 & nu. 352. cuius causa bonis ipso iure. pag. 109. num. 262. atque
 aliis. pag. 111. nu. 397. Hypp. in pract. crimin. §. ex maleficijs.
 pag. 112. pro re minima, veluti pro subtrahā gallina. & nu. 411.
 infligendam. pag. 113. nu. 4. legati parte. & nu. 111. legum doctri-
 nam. & nu. 14. §. quæstioni. pag. 116. num. 33. recte poscent. pag.
 117. ante nu. 37. & si minus solemniter exaratum. & nu. 38. propo-
 natur. & nu. 39. commentatoribus. pag. 118. vcl ex parte cohæ-
 res. et nu. 53. beneficio potietur pag. 120. nu. 73. nu. 20. & cap. 10.
 pag. 121. nu. 93. instituerit hæredes, tunc omnes admittentur. &
 in finem eiusdem num. diuagatur. & nu. 99. confecerunt. pag. 121.
 nu. 101. si in materia. & nu. 103. in pract. §. vlt. & nu. 104. doctri-
 ce. pag. 123. num. 117. §. hærelis & infra, conticecet. pag. 127.
 nu. 33. legitimi. & nu. 37. cum & is, cui solutum est pag. 128. nu.
 64. iudicium subeuntis. pag. 129. nu. 81. qui illas. pag. 130. nu. 95.
 Inquilinus. & infra, attendet. pag. 132. nu. 116. memoriam non
 præferit. pag. 135. nu. 178. asseuerant. & nu. 181. nec attondebi-
 tur. pag. 137. nu. 202. iudicium. pag. 141. nu. 265. demādantis pag.
 147. num. 275. enormem. pag. 145. nu. 342. commune inquit. pag.
 146. nu. 348. cum aliis & eadem pag. versa. nu. 4. expressim. re-
 nunciauerit. pag. 151. nu. 87. expungentur. & num. 88. iniunctū
 onus. pag. 152. nu. 98. cognatorum citatione. pag. 153. num. 123. si
 ex hæredetur absque aliqua iusta causa. & nu. 31. §. vlt. pag. 159. nu. 15.
 scientia. & nu. 16. impedimento erit. autem ipso. pag. 160.
 nu. 37. mandatum. & nu. 45. notabis autem, quod qui maleficij
 pag. 162. nu. 69. positas. pag. 163. nu. 87. etiam ab iis, qui fari. &
 nu. 93. ediderint. pag. 164. nu. 111. contrahi iubeatur. alios tu
 emendato.

